

**ORIENTAL RESEARCH INSTITUTE
LIBRARY**

ACCESSION No. 030928

CALL No. 27-00402/5641

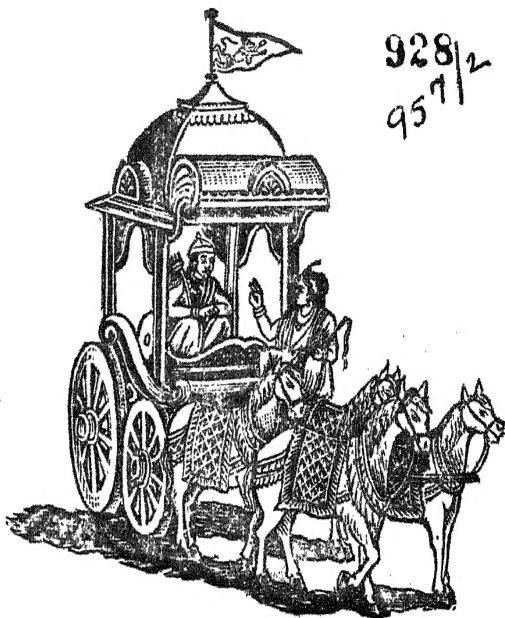
**SRI VENKATESWARA UNIVERSITY
TIRUPATI**

Cat P 33

ஸ்ரீமதுத்தராத்ரிமடாதீஸ
ஸ்ரீ ஸத்யத்யானதீர்த்த ஸ்ரீபாதங்களவர்களால்
இயற்றப்பட்ட

கீதா ஸாரஸங்க்ரஹ-பதார்த்த-தாத்பர்ய-விசாரங்களுடன் கூடிய

ஸ்ரீ பகவத்கீதா

திருச்சானூர்

பரீமன் மத்வ ஸித்தாந்தாபிவ்ருத்திகாரினி ஸடையாரால்
பிரகரிக்கப்பட்டது.

1937.

010200

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் திக்ஷிஜய ராமோ விஜயதே.

ஸ்ரீ பகவத்கீதா

கீதாஸாரஸங்கீரஹ.

ப்ரதிபதார்த்த-தாத்பர்ய-விசாரங்களுடன்

கூடியது.

957/2

ஸ்ரீமத் வைதிக வைஷ்ணவ வித்தாந்த ப்ரதிஷ்டாபஞ்சார்ய

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி குணகணாலங்கிருத

ஸ்ரீமதுத்தராதிடமடாதிஸ

ஸ்ரீமத் ஸத்யத்யானதீர்த்த ஸ்ரீ பாதங்களவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

ஸத்யானந்தம் கிருஷ்ணசார்யரால்

மொழிபெயர்த்து பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பத்மஸரோவரம் (திருச்சானூர்)

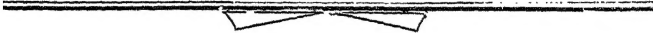
ஸ்ரீமன் மத்வ ஸித்தாந்தாபிவ்ருத்திகாரிணீ ஸபையாரால்

ப்ரசுரிக்கப்பட்டது.

1937

PRINTED AT
ANANDA PRESS, MADRAS.

श्री दिग्विजयशामोविजयते.
 स्वामिन्नद्य कुतो नु ते पशुपते म्लानं मुखांभोरुहं
 कान्ते संयमनीपुरे किल महन्न्यायालये मायिनः ।
 सत्यध्यानयमीन्द्रसत्कृतकृतौ चक्रे तमोगान्यमो
 मच्छिष्यानिमिति वागभूद्धि शिवयोस्तं ध्यानतीर्थं नुमः ॥

பார்வதி:-“பசுபதிகளான ஸ்வாமி! ஏன் இன்று தங்களிட
 முககமலம் வாடி இருக்கின்றது?”

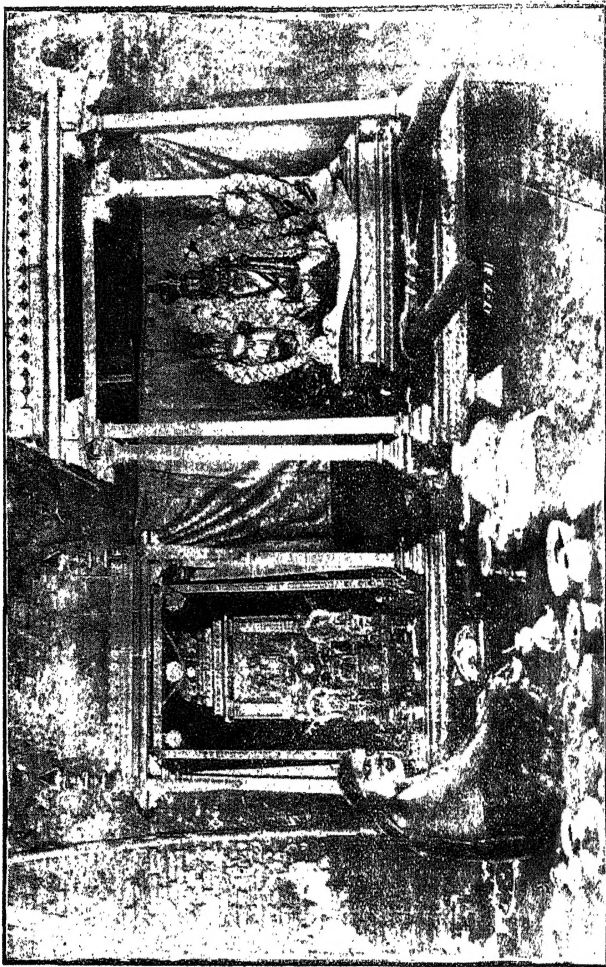
பரமேஸ்வரர்:-“சண்மணியே! ஸம்யமனீபுரம் ஹைகோர்ட்டில் ஸ்ரீஸ்ரீமத் ஸத்யத்யான தீர்த்தரவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஸிவில் ஸூட்டில் என் சீடர்களை எல்லாம் தமஸ்ஸுக்குச் செல்லுர்படிக்கு யமதர்ம ராஜர் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறபடியால் விசாரப்படுகிறேன்” என்கிற பார்வதி பரமேஸ்வரர்களிட ஸம்வாதத்திற்கு விஷயரான ஸ்ரீஸ்ரீ ஸத்ய த்யான தீர்த்தரவர்களை வணங்குகிறோம்.

आनीय स्वमठं यथाक्रममुं देवं वराहं तथा

सत्यध्यानयतिः प्रपूजयति वै श्रीमूलरामं सुधीः ॥

शके १८५३ अजोत्पत्ति,

निजआषाढ शु. २ शुक्रवार.

श्रीगुरुं सदाप्य भक्तिमयैव नमः ।
नत्वा यज्ञवारादृष्यते ममला श्रीमन्ममति पुनः ।

Friday

17th July 1931.

श्रीः
श्रीमद्विजयरामो विजयते ।

முன் னுரை.

இந்திரா வதனும்போ(ஹோ)ஜ ராஜஹம்ஸாய விஷ்ணவே|
அமந்தானந்த(டி) ஸந்தோ(ஹோ)ஹ ஸுந்தராக்குதயே நம: ||

அதுக்க மிதரத் ஸர்வம் ஜீவா ஏவ து து:க்கின: |

தேஷாம் து:க்கப்ரஹாஸ்ய ஸ்ருதிரேஷா ப்ரவர்ததே ||

என்றவாரு உலகிலுள்ள ஜீவர்கள், ஜடம், ப்ரஹ்மமென்னும் முவ்
வகை வஸ்துக்களில் ஜடமும், ப்ரஹ்மமும் து:க்கமற்றவைகளா
யும், இவைகளை விட அத்யந்த பின்னர்களான ஜீவர்கள் மாத்திரம்
அனாதியான அவித்யா காம கர்மாதிகளால் சூழப்பட்டு அதின்
பொருட்டான து:க்கமுடையவர்களாயுமிருக்கின்றனர். அத்
தகைய ஜீவர்கள் மேற்படி து:க்கத்தைப் போக்கிக்கொண்டு
மேலான ஜினந்தானுபவரூபமான மோக்ஷத்தை யடைவதற்குக்
காரணமான ஞான ஸாதனங்களை அவர்களுக்கு அறிவிப்பதற்
காகவே ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் ஹயக்ரீவாதி ரூபங்களினால் ஸ்ரீ சதுர்முக
ப்ரஹ்மாவை முன்னிட்டு ஸகல வேதங்களும் வெளியாயிருக்
கின்றன.

காலதோஷத்தினாலும், கௌதமரிட ஸாபாதிகளினாலும்
நேர்ந்த அஞ்ஞானத்தினால் அவ்வேதங்களுக்கு ஸரியான அர்த்த
மாகாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஸஜ்ஜனர்களில்
கிருபையுள்ள * ப்ரஹ்மாதிகளினால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட
ஸ்ரீநாராயணன் பராஸாரால் ஸத்யவதியிடத்தில் வேதவ்யாஸராக
அவதரித்து, அதிகாரிகளுக்குச் சரியான ஞான ஸாதனங்களை
அறிவிப்பதற்காக வேதத்தை ருகாதிசாகோப சாகைகளாகப்

* லோகேஸா ப்ரஹ்மருத்ராபயா: ஸம்ஸாரே க்ளேனீனம் தூயம் |
வேதார்த்தாஜ்ஞமதீகார வர்ஜிதம் ச ஸ்த்ரியாதிகம் | அவேக்ஷ்ய ப்ரார்த்த

பிறித்து, அவ்வேதார்த்தங்களை நிர்ணயிப்பதற்காக ஸ்ரீமத்
பாஹ்மஸூத்ரங்களையும் இயற்றினார். மற்றும் * அவ்வேதாதி
களுக்குச் சரியான அர்த்தங்களை அறிவிக்கத்தக்கதும், வேதத்தில்
அதிகாரமற்ற † ஸ்த்ரீ ஸூத்ராதிகளுக்கும் ஞானத்தை விளை
விக்கத்தக்கதும், வேதத்திற் கூறியதும் வேதத்திற் கூறாமல் ஸ்ரீ
வேதவியாஸரிட புத்தியில் மாத்திரம் தோன்றியதுமான அர்த்தங்
களுடன் கூடியதும், ‡ பத்து அர்த்தங்களுக்குக் குரையாத
அர்த்தங்களையுடையதும், வேதத்தைவிட மேலானதுமான
ஸ்ரீமன் மஹா பாரதத்தையும் (அநேக புராணங்களையும்)
இயற்றியிருக்கின்றனர்.

யாமாஸு: தேவேஸம் புருஷோத்தமம் | தத: ப்ராஸன்ஸே பகவான்
வ்யாஸோ பூ(ஹி)த்வா ச தேன ச | அன்யாவதார மூபாயீச வேதானுக்
தார்த்த பூ(ஹி)வதிதம் | கேவலேனாத்மபோ(வோ)தே(யே)ன த்(ஈ)ருஷ்
டம் வேதார்த்தஸம்யுதம் | வேதாதபி பரம் சக்ரே பஞ்சமம் வேதமுத்தமம் |
பாரதம் பஞ்சராத்ரம் ச மூலராமாயணம் ததா(யா) | புராணம் பாகவதம்
சேதி ஸம்பின்ன: ஸாஸ்த்ர புங்கவ || இதி நாராயணஷ்டாஷ்டாகஸ்பே ||
(கீதா பாஷ்யம்).

* இதிஹாஸபுராணப்(ஈ)யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும் ஹயேத் |
(கீ. பாஷ்யம்).

சங்கராசார்யரும் தம்மிட கீதா பாஷ்யம் 15-வது அத்தியாயம்
20-வது ஸ்லோக வ்யாக்யானத்தில் ' இப்பதினேந்தாவது அத்தியாயத்தில்
ஸகல கீதார்த்தமும் சுருக்கமாய் சொல்லப்பட்டிருப்பது மாத்திரமே
யல்லாமல் ஸகல வேதார்த்தங்களும் இந்த அத்தியாயத்தில் முடிவு
பெறுகிறது' என்று எழுதியிருக்கிறார். இதின் மூலத்தை இப்புத்தகத்தின்
400-வது பக்கத்தின் குறிப்பில் காணவும்.

† ஸ்த்ரீ ஸூத்ர ச்விஜ பந்துளம் த்ரயீ ந ஸ்ருதி கோசரா | இதி பாரத
மாக்யானம் க்ருபயா முனிநா க்ருதம் || (ஸ்ரீ பாகவதம்)

‡ சஸாவார்த்தம் ஸர்வத்ர கேவலம் விஷ்ணுபோத(ய)கம் | பரோ
க்ஷார்த்தம் து ஸர்வத்ர வேதா தப்யுத்தமம் து யத் இத்ஸ்காந்தே (கீ. பாஷ்யம்)

யஸ்யின் சஸார்த்தா: ஸர்வத்ர ந ஜ்ஞேயா: ஸர்வஜந்தயி: | இதி நார
த்யே (கீ. பாஷ்யம்)

அத்தகைய ஸ்ரீ மஹா பாரத்மென்னும் பாரிஜாதத்தில் மகரந்தத்தைப்போன்ற ஸ்ரீ மஹா பாரதத்திலும் * மேலான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுன ஸம்வாத ரூபமான ஸ்ரீ பகவத் கீதையையும் சேர்த்திருக்கின்றனர்.

இந்த ஸ்ரீமத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இந்த்ராவதாரான அர்ஜுனனைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு உலகிலுள்ள து:க் கத்துடன் கூடியுள்ள ஸாத்விக ஜீவர்கள் தமக்கனாதியாயுள்ள து:க்கத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டு தம்மிட மேலான ஆனந்தத்தை அடைவதற்குத் தகுந்த உபாயங்களான நிஜமான டர்வஸ்யம் தர்மங்களுக்கும் “நித்யோ நித்யானம் சேதனஸ்சேதனமும் ஏகோ பஹுனம் யோ விததா(யா)தி காமான் | தமாத்மஸ்தம் யேனுபஸ்யந்தி தீரா: தேஷாம் ஸுகம் ஸாஸ்வதம் நேதரேஷாம்” என்கிற (ஸ்வேதாஸ்வதம் 6-13; கடோபனிஷத் 2-13)ஸ்ருதியின் வ்யாக்யானரூபமான ஸ்ரீ ஸ்ரீவ்யாஸ ராஜஸ்வாமிகளவர்களால் இயற்றப்பட்ட “ஸ்ரீமன் மத்வமதே ஹரி: பரதா: ஸத்யம் ஜகத் தத்வதோ பே(ஹ)தோ(ஹே) ஜீவக(ய)ண ஹரோனுசரா நீசோச்ய பா(ஹ)வங்கதா: | முக்திர் நைஜ ஸுகானுபூதிமலா பக்திர்ச தத்ஸாதனம் ஹ்யக்ஷாதித்ரித்யம் ப்ரமாணமகிலம்நாயைக வேத்யோ ஹரி:” என்கிற ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ‡ விஷ்ணு ஸர்வோத்தமன், § ஜகத் ஸத்யம், ¶ நிஜமாக ஜீவப்ரஹ்மாக்களுக்கு பேத

* பாரதம் ஸர்வ ஸாஸ்த்ரேஷு பாரதே கீதிகா வர: | மஹா கௌர்மே (கீ. பாஷ்யம்)

ஸாஸ்த்ரேஷு பாரதம் ஸாரம் தத்ரநாம் ஸஹஸ்ரகம் | வைஷ்ணவம் க்ருஷ்ணகீதாச தத் ஜ்ஞானம் முச்சதேஞ்ஜஸா || இதி ப்ரஹ்மாண்டே (கீ. தாத்பர்யம்)

† ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரிய விஸாம் ஸூத்ராணம் ச பரந்தப | கர்மாணி ப்ரவிபக்தானி ஸ்வபா(ஹ)வ ப்ரப(ய)வைர்ருணை: || (18-41) ஸ்வ கர்மாண தமப்(ஹீ)யர்ச்ய விரித்திம் விந்ததி மானவ: | (18-46).

‡ ந த்வத் ஸமோஸ்த்யப்(ஹீ)தி(யி)க: குதோன்ய: (11-43).

§ ந த்வே வாஹம் ஜாது நாஸம் ந த்வம் நேமே ஜஹிபா: | ந சைவ ந பவிஷ்யாம்: ஸர்வே வயமத: பாம் | (2-12), அவிராஸி து தத் வித்தி யேன ஸர்வமிதம் ததம் (2-17), அஸத்ய மப்ரதிஷ்டந்தே (16-8).

¶ உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய: | யோஸோகத்ரயமாவிரீய (15-17).

முண்டு, * ஜீவர்கள் பரமாத்மாவின் சேவகர்கள், † ஜீவர்கள் தாரதம்யமுடையவர்கள், ‡ ஸ்வரூபாநந்தத்தை யடைதலே மோக்ஷம், § மோக்ஷத்திற்கு பக்தியே ஸாதனம், ¶ ப்ரத்யக்ஷம் அனுமானம், ஆகமம் இவைகளே ப்ரமாணங்கள், || ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸர்வ வேதங்களினாலேயே அறியப்படுபவன் என்கிற ப்ரமேயங்க ளையும் மற்றும், ** ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே ப்ரப்ராஹ்மம், †† அந்த ப்ராஹ்மம் ப்ராக்ருதமான ஸத்வராஜஸ்தமோ குணங்களை யற்றது, ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வாதி அனந்த கல்யாண குணங்களுடன் கூடியது, ‡‡ ஜீவர்கள் மூவ்வகையாயுளர் என்கிற ப்ரமேயங்க ளையும் உறுதியாய்ச் சொல்லியிருப்பதேயன்றி, அவைகளுக்கு விருத்தமான ப்ரமேயங்களை யறிவிக்கும் தூர்ததங்களைக் கண்டித்து மிருக்கின்றனன். மற்றும் இந்த பகவத்கீதை உலகமெங்கும் பாவி ஸகல ஜனங்களாலும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

இத்தகைய வெகு சிறப்பான ஸ்ரீ பகவத்கீதைக்கு ‘க்ருபண: பலஹேதவ:’ (2-49) ‘யஸ்யாஸ்தா விதிமுத்ஸ்ருஜ்ய’ (16-23) ‘அஸத்யமப்ராதிஷ்டம் தே’ (16-8) ‘ஈஸ்வரோஹமஹம் போகி’

* ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸன்னிவிஷ்ட: (15-15).

† யே ட பி ஸ்யு: பாபயோனய: | ஸத்ரியோ வைஸ்யா ஸ்ததா(யா) ஸூத்ரா: தே ட பி யாந்தி பராம் கதிம் | கிம் புன: ப்ராஹ்மண: புண்யா: ப(ஊ)க்தா ராஜர்ஷய: ததா(யா) (9-32, 33).

‡ அத்யந்தம் ஸுக(வ)மஸீனுதே (6-28).

§ பக்திம் மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவேஷ்யத்ய ஸம்ஸய: | (18-68).

¶ தஸ்மாத் ஸாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே (16-24).

|| வேதாஸீச ஸர்வராஹ்மேவ வேத்ய: (15-15).

** பரம் ப்ராஹ்ம பரம் தா(யா)ம (10-12).

†† நிர்குணம் குணபோக்த்ரு ச (13-15), குண: ஸத்வராஜஸ்தமாம்ஸி தை: வர்ஜிதம் நிர்குணம் (ஸங்கரா பாஷ்யம்), மாமேப்(ஹீ)ய: | பரமவ்யயம் (7-13), அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரப(ஊ)வ: (10-8), மத்த: ஸ்ம்ருதிர் ஜ்ஞானமபோஹனம் ச (15-15).

‡‡ த்ரிவிதா(யா) ப(ஊ)வதிஸீரத்தா தே(ஹே)ஹிணம் ஸா ஸ்வ பா(ஹா)வஜா | ஸாத்விகீ ராஜஸீ சைவ தாமஸீ சேதி தாம்ஸீருணு (17-2).

(16-14) இது முதலிய வாக்யங்களினால் நிந்திக்கப்பட்டுள்ள காம்யகர்மங்களைச் செய்பவர்களும், ஸாஸ்த்ர முறைகளை விட்டவர்களும், ஜகத்து மித்யை (மூக்காலத்திலுமில்லாதது) என்றும், நானே ஈஸ்வரனென்றும் சொல்லி கடும் தண்டனைக்கு ஆளாகவுமிருக்கும் சிலர் பல விதமாக தம் மனதிற்குத் தோன்றிய, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிட அபிப்ராயத்திற்கு விருத்தமான தம் தம் மதத்தை கீதார்த்தமென்று உலகமெங்கும் பரவச் செய்தனர்.

பிறகு ஸ்ரீமதானந்ததீர்த்தர், ஸ்ரீ ஜயதீர்த்தர், ஸ்ரீராகவேந்தரதீர்த்தர் முதலிய மஹான்கள் ஸ்ரீ கீதா பார்ஷ்யம், கீதா தாத்பர்யம், ப்ரமேய தீபிகா, கீதா விவ்ருதி முதலிய அநேக நூல்களை ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் இயற்றி மேற்படி நூர்மதங்களனைத்தையும் கண்டித்திருக்கின்றனர். ஆயினும் காலத்தின் கொடுமையினால் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் அதிக பயிற்சியற்று, அந் நூல்களினால் மேற்படி கீதையின் ஸரியான அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்ளும் திறமையற்ற ஸஜ்ஜனங்களுக்கு கீதையின் ஸரியான அர்த்தத்தை அறிவித்து நற்கதியையடைவிப்பதற்காக திருச்சாநூர் ஸ்ரீமன் மத்வ ஸித்தார்தாபிவ்ருத்திகாரிணீ ஸபையோர்—“அனன்ய ப்ரோக்தே கதிர்த்ர நாஸ்தி ப்ரோக்தான் யேனைவ ஸுஜ்ஞானய ப்ரேஷ்ட” (காடகம்) ‘அனன்யேன = அபேதஜ்ஞானினு’ (ஸாங்கர பார்ஷ்யம்) அபேதஞானிகளின் உபதேஸாதிகளினால் மோக்ஷஸாதனமான ஞான முண்டாகாது, பேதஞானிகளின் உபதேசாதிகளினாலேயே அத்தகைய ஞானமடையக்கூடுமென்னும் காடகோபநிஷத்தின் உத்திரவை யனுஸரித்து தற்காலம் ஸம்யமனீபுரம் ஹைகோர்ட் வேதாந்த விசாரணை ஸிவில் ஸூட் (தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட பாஷைகளில்), கீதாவிசாரம் (கன்னட பாஷையில்), அத்வைதிகபோலசபேடிகா, அத்வைதிப்ரார்திப்ரகாஸம் (ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்) முதலிய பல நூல்களை இயற்றி, தாம் வைஷ்ணவ ஸித்தார்தப்ரதிஷ்டாபனாதிகாரத்தைப் பெற்ற விரோதிக்குத் வருஷம் புஷ்ய பஹுள தசமி (13-1-1912) முதல் ஆஸேது ஹிமகிரி இரண்டு தடவை பூப்ர திக்ஷிணம்செய்து ஆங்காங்கு ஸபைகட்டி நூர்வாதங்களைக்கண்டித்து ‘ஸ்ரீ நாராயணன் நிற்குணனல்ல—ஸர்வோத்தமத்வ ஸர்வஜ்ஞத்வாதி அனந்தகல்யாணகுண பூர்ணன்; ஜீவபுர

மாத்மாக்களுக்கு ஐக்கியமில்லை—பேதமே, ப்ரபஞ்சம் மித்யை யல்ல—ஸத்யமே என்று அநேக ஸ்ருதி ஸ்மருதி ப்ரமாணங்களி னால் கர்ஜித்துக்கொண்டே தம் சீடர்களை ஸன்மார்க்கத்தில் நிலை நிறுத்திக்கொண்டிருக்கும் பேதஜ்ஞானிகளில் சிறந்தவரான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்த்வாத்யனந்த குண கணாலங்கிருதரான ஸ்ரீ ஸ்ரீமத் ஸத்ய த்யானதீர்த்தரென்னும் * நரசிங்கத்தை வேண்டிக்கொண்டனர்.

அதற்கு அம்மஹனீயர் ஸ்ரீ கீதாஸாரஸங்க்ரஹ—ப்ரதி பதார்த்த—தாத்பர்ய—விசாரங்களுடன் கூடிய ஸ்ரீ பகவத் கீதா னூலை இயற்றி ஷை ஸபையோருக்கு அளித்தனர். ஷை ஸபையோர் அதை பலபாஷைகளிலும் மொழிபெயர்ப்பித்து வெளியிட்டு ஸஜ்ஜனர்களுக்கு விசேஷமாய் நன்மை செய்திருக் கின்றனர். மற்றும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள இதர பாஷைகளில் பயற்சியற்ற ஜனங்களிட உபயோகத்திற்காக தமிழ் பாஷையில் மொழிபெயர்ப்பதற்கு எனக்கு அனுக்ரஹபூர்வகமாய் உத்திர வளித்ததின்பேரில் ஸ்ரீ ஸ்ரீகளின் அருளால் என்னறிவிற்கேற்ற வாரா † மொழிபெயர்த்து ஸ்ரீ ஸ்ரீகளிட சரண ஸரோஜ ஸன்னி தானங்களில் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இப்புத்தகத்தில் ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்லோகங்களை எழுதி அவை களுக்கு பதங்களைப்பிரித்துக்காட்டி ப்ரதிபதத்திற்கும் அர்த்தமும் ஆவசியகமான இடத்தில் கருத்தும் எழுதி, பிறரால் கீதாசார்யரின் அபிப்ராயத்திற்கு விருத்தமாய் அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கு

* இவரிட மகிமைகளின் சுருக்கத்தை ' த்வைத விஜய துத்துபி ' என்னும் புத்தகத்தில் பார்க்கவும்.

† மொழி பெயர்ப்பு விஷயத்தில்—மதராஸ் ஹைகோர்ட் டிரான்ஸ் லேட்டர்ஸ் ரூபரிண்டெண்டெண்ட் அவர்கள் அடியில் கண்டவாரு எழுது கிறார் :—

“ I have gone through the Tamil translation of the “Civil Suit” a treatise in Kanarese by His Holiness Sri Satyadhyana Thirtha Sripadangalavaru, Peetadhipati of Sri Uttaradi Mutt. I am glad to say that the Tamil translation rendered by Mr. Satyananda Krishnachar is done in good and intelligible language with due care and attention.”

மிடங்களில் விசாரம் செய்து அவரளிட ஸ்வவசன விரோதாதி தோஷங்களையும் எடுத்துக் காட்டி அவ்விருத்தார்த்தங்களைக் கண்டித்துமிருக்கின்றனர்.

இதில் பதங்களுக்கு அர்த்தம் எழுதுவதில் ஸம்ஸ்கிருதத் திலேயே தனியாய் படிப்பதற்கும், ஸம்ஸ்கிருதத்தை விட்டு தமிழில் மாத்திரம் தனியாய் படிப்பதற்கும் அனுகூலமாயிருப்ப தற்காக இரண்டையும் வெவ்வேறு வரிசைகளாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பெண்டுகளுக்கும் அதிக படிப்பற்றவர்களுக்கும் எளிதில் தெரிவதற்காக ச ர த ர ர ண ம ர ய் வழக்கத்திலுள்ள பதங்களையே உபயோகித்து எளிய நடையிலேயே எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

தவிர இத்தமிழ் பாஷையில் க, ச, ட, த, ப, வர்க்கங்களில் ஒவ்வொரு உச்சரிப்பே இருப்பதினால் இதர பாஷையின் வார்தைகளின் நான்கு உச்சரிப்புகளைக்காட்ட முடியவில்லை. எப்படி எனின்:—அத: ¹ = ஆகையால், அத ² = பிறகு, அத: ³ = இது, அத: ⁴ = கீழ், இவ்வர்த்தங்களையுடைய ந ர ன் கு பதங்களிலுள்ள தவர்க்கத்தின் நான்கு உச்சரிப்புகளுக்கும் ஒரே எழுத்தையே உபயோகிக்க வேண்டியிருப்பதினால் ஸரியாக உச்சரிக்க முடியாமல் வேருவிதமாய் உச்சரிப்பதினால் வேறு அர்த்தமாய் விடுகிறது. அத்தகைய இடங்களில் அவ்வெழுத்துக்குப் பக்கத்தில் ஸரியான உச்சரிப்பை அறிவிக்கக்கூடிய கிரந்தாக்ஷரத்தை () இவ்வடையாளத்தின் மத்தியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கிரந்தாக்ஷரப்பயிற்சி யற்றவர்கள் அதை அறிந்துகொள்வதற்காக வேண்டுமான அக்ஷரங்களை தமிழ் அக்ஷரங்களுடன் இப்புத்தகத்தின் ஆரம்பத்தில் காட்டப்பட்டுமிருக்கிறது. அதின் ஸகாயத்தினால் வாசகர்கள் ஸரியான உச்சரிப்புகளை அறிந்து கொள்ளக்கூடும்.

யாராகிலும் இந்த கிதையை நன்றாய் ஆராய்ந்து படிப்பாரே பாகில் அது ஸ்ரீமதானந்த தீர்த்தரால் (மத்வாசார்யரால்) ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மதத்தையே (த்வைத மதத்தையே) தாங்கியிருக்கிற தென்றும், இதர அத்தைவாதாதி மதங்களுக்காதாரமாகிற் றதில்லை.

என்றும் அவர்களுக்குத் தெறியாமற் போகாதென்றும் உறுதியாய்ச் சொல்லக்கூடும். தற்காலத்திய மேனாட்டு வேதாந்த பரிசேரதர்களும் இந்த கீதை த்வைதத்தையே சொல்லுகிறதென்றும் அத்வைதாதி மதங்களுக்காதாரமாவதில்லை என்றும் அவரளித நூல்களில் கூறியுமிருக்கின்றனர். அவைகளில் சிலவற்றை வாசகர்களின் பார்வைக்காக இங்கு காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆக்ஸ்பர்ட் விஸ்வவித்யாலயத்தில் ஸம்ஸ்கிருத மஹாமஹோபாத்யாய பதவியை யடைந்திருக்கும் ம்யாக்டோரெல் என்பவர்—*“சங்கராசார்யர் அத்வைத தத்வத்தின் அல்லது ஐக்யவாதத்தின் ப்ரதிபாதகரில் ப்ரதானராவர். கீதாபாஷ்யமென்னும் அவரிட கீதாவ்யாக்யானம் ஓர் சுதந்திரமான தர்மம் மற்றும் தத்வமீமாம்ஸா க்ரந்தமேயன்றி ஸரியான வ்யாக்யானமென்று கூரப்படுவதில்லை. அவர் கீதையினால் தம்மிட ஸ்வந்தமான தத்வங்களுக்கு அனுக்லமாகும்படிக்கு ஸம்மதியைக் காட்டுவதற்காக முயலுகிறார்” என்றும்—

(கீதோபன்யாஸம் பாகம்-1, பக்கம் 181)

† W. S. ஊர்க்ஹார்ட் என்பவர்— “கீதையைப்போன்ற கிரந்தம் ஸஹஜமாகவும் த்வைதரீதியில் தத்வங்களை ப்ரதிபாதிப்பதற்கு உத்தேஜனத்தைக் கொடுக்கிறது” என்றும்—

(கீதோபன்யாஸம் பாகம்-1, பக்கம் 182)

* Sankara.....was the principal exponent of the Adwaita doctrine or strict Monism.....His Gita Bhashya or commentary on the Bhagavadgita is rather an independent religio-Philosophic treatise than a commentary in the strict sense. From the Gita, he tries to adduce proofs for his own doctrine.....*India's Past* by A. A. Macdonell, Emeritus Professor of Sanskrit in the University of Oxford.

† “Such a work as the Gita would naturally give encouragement to dualistic tendencies” P. 44. *The Vedanta and Modern Thought* by W. S. Urquhart, M. A., D. Litt.

“கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு விஷ்ணுதாதாதம்யம் (விஷ்ணுவுடன் அபேதம்) நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அவ்வளவே யல்ல. இந்த விஷ்ணுவுக்கு உபனிஷத் ப்ரதிபாத்யமான நிற்குண ப்ரஹ்மதாதாதம்யமும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக அடையப்பட்டவாறு வைசுத்ரயங்களில் நாம் எதை விசாரித்த போதிலும் விஷ்ணு உபனிஷத் ப்ரதிபாத்யமான ப்ரஹ்ம தாதாதம் யத்தினின்றும் ப்ராப்தமான ஸர்வோத்தமத்வத்தையே அடை கிறான். அதுவே யல்லாமல் பரமாத்மா நிர்தர்மக ஸஞ்ஞயபாவம் மற்றும் அஜ்ஞேயதை என்கிற குழிக்கு (குழியில்) விழாமல் தப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இந்த ஸர்வோத்தம குணங்களுடன் கூடியவனாகிறபடியால் ஜனங்களிட ஆராதனைக்கு விஷயனாகிறான். மற்றும் இவனால் ஜகத்ப்ரவாஹம்—ஸத்ய பூதமான நிற்கமம். (நிஜமான ஸ்ருஷ்டி) மித்யாபூதமான பெய் ஆட்டமல்ல-வெளியில் புறப்படுகிறது” என்றும்—

(கீதோபன்யாஸம் பாகம்-2, பக்கம் 231)

† சுரேந்த்ரநாத் தாஸ் குப்த என்பவர்—“ஸ்ரீ பகவத் கீதை ஏகார்தி (விஷ்ணு மாத்திரம் ஸர்வோத்தமவாதிகளான) வைஷ்ணவர்களின் ஸாஸ்திர க்ரந்தமாயிருக்கின்றது” என்றும்—

(கீதோபன்யாஸம் பாகம்-2, பக்கம் 186)

* Krishna becomes identified with Vishnu or Vasudeva..... But Vishnu is also on the point of being identified with the impersonal non-qualitative Brahman the subject of the more severely monistic doctrine of the Upanishads. Thus, from whatever direction we view the process of modification, Vishnu obtains the elevation which results from identification with the Absolute, and at the same time the Absolute is prevented from receding into these depths of negation and unapproachability.....The All - God becomes associated with qualities which constitute him a definite object of worship and from him the world-process emerges—as a real emanation and not simply as an illusive shadow-play.

W. S. URQUHART, M. A., D. LITT.

† “The Sreemad Bhagavadgita is the canonical work of the ekanti (singularistic) Vaishnavas.”

SURENDRANATH DAS GUPTA, M. A., PH. D.,

Professor of Sanskrit.

டாக்டர் பால் யவ்டிக் என்பவர்—“பகவத் கீதை கடோபனிஷத்தின் ஆதாரத்தின் மேல் ப்ராப்தமாயிருக்கும், வைஷ்ணவ தத்வஜ்ஞரால் இயற்றப்பட்ட மோக்ஷ ஸாஸ்திரமென்று அநேக வித்வான்கள் ஸம்மதிக்கிறார்கள்” என்றும்—

(கீதோபன்யாஸம் பாகம்-2, பக்கம் 187)

† L. D. பார்னெட் என்பவர் கீதையில் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஸ்தானத்தில் பரமாத்மா, புருஷோத்தம, வாஸுதேவ, ஈஸ்வர, நாராயண, கோவிந்த, ஹரி, விஷ்ணு, இது முதலிய வெகு பெயர்களால் அழைக்கப்படும் ஓர் பரம (பரப்ராஹ்ம) சேதனம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் இது எல்லா அவஸ்தைகளையும் கடந்தது. அசிர்த்யமாயிருந்தபோதிலும், அது அத்வைத வேதாந்தத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட நிர்தர்மகமான விசேஷ ரஹிதமான ஸ-உன்ய ஐக்யமல்ல. ஆனால் அவனிடத்தில் ஸகல கல்யாண குணங்களும் ஆனந்தயத்தை யடைந்து நிலைபெற்றிருக்கின்றன. ஸகல ஸத்குணங்களும், ஞானமும், ஆனந்தமும் பரிபூர்ணமாய் அவனிடத்திலிருக்கின்றன. அவன் ஜகதந்தர்யாமி, ஸர்வஸாக்ஷி, அந்தர்கதனாய் ஜகன்னியாமகனாய் இருப்பான். ஸகல ஜகத்தும் ஸத்யமே. ஏனெனின் அது இந்த பூர்ணானந்த வஸ்து வினால் சேஷ்டிதமாயிருக்கிறது. ஜகத்து ஸத்யபூதமான இரண்டு தத்வங்களை உட்கொண்டிருக்கிறது, ஒன்று ஜடம் மற்றொன்று அனந்தானந்த ஜீவராசிகள்” என்றும்—

(கீதோபன்யாஸம் பாகம்-2, பக்கம் 231)

* “Many scholars agree that the Bhagavadgita is a moksha-sastra produced in a Vaishnava Church descended from the Katha Upanishad.”

PAUL YEVTIC, B. LITT., PH. D.

† “At the summit of all existence is an absolute spirit variously called Paramatman, Purushottama, Vasudeva, Iswara, Narayana, Govinda, Hari, Vishnu. But though being above the moods and inconceivable, he is not the blank, attributeless unqualified one of the Advaita Vedanta. On the other hand, in Him are united all conceivable good qualities raised to infinity. All goodness, knowledge, and blessedness that are and may be

ஹில் என்னும் மேநாட்டு பரிசோதகர் தம்மிட கீதை யில்—“சங்கராசார்யரின் புத்திக்கூர்மையும்—கீதா ஸாஸ்திரமும் அத்தைவதமும் ஒரே கருத்துடையவைகளல்ல, (கீதை அத்தைவத் விரோதி) என்கிற விஜ்ஞான விஷயத்தை மறைப்பதற்கு ஸாமர்த்ய முடையதாகவில்லை. (சங்கராசார்யர் எவ்வளவு புத்திக்கூர்மை உபயோகித்தபோதிலும் தம் ம த த் தை கீதாநுடமாகும்படி செய்யமுடிவதில்லை.) மற்றும் தம் கருத்துகளுக்கு விருத்தமாக ஸ்பஷ்டமான கீதா வாக்யங்களிருக்க (ஸர்வ)கர்மமற்ற (அத்தைவத்) ஞானமே முழுக்ஷுவுக்கு மோக்ஷத்தைத் தரக்கூடியதென்கிற தம் பக்ஷத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கும் வல்லமையற்றவராயிருக்கிறார். மற்றும் கீதா வாக்யம் க்ஞானமான அனுநூகல்யத்தைதாங்கி யிருக்க கீதார்த்தத்திற்கு வைபரீத்யத்தையுண்டாக்கும் பதங்களை சேர்த்துக்கொள்வதற்கும் பின்வரங்குவதில்லை” என்றும்—எழுதி யிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு ஸகல ப்ரமாணங்களாலும் வெகு சிறப்புடன் கொண்டாடப்படும் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸத்யத்யான தீர்த்த ஸ்ரீபாதங்களவர் களிட கருணாம்ருதரூபமாய் ப்ரவஹிக்கும் த்வைதார்த்தத்துடன் கூடிய இந்த கீதா புத்தகத்தை தமிழ்நாட்டு த்வைதமதாபிமானிக ளனைவரும் பெற்று தினந்தோறும் ஸ்ரத்தாபக்தியுடன் ஹை நூலை பயிற்சி செய்துகொண்டே ஸ்ரீஸ்ரீகளிட பரமானுக்ரஹ பூர்வகமான பாரதீரமண முக்ய ப்ராணந்தர்கதனை ஸ்ரீகீதாசார்ய னின் அனுக்கிரகத்திற்கு பூர்ண பாத்திரர்களாக வேணுமாய்க் கோருகிறேன்.

மதராஸ்,
9-12-1937. }

ஸத்தியானந்தம் கிருஷ்ணசார்ய:

abide in an immeasurable degree in Him. He is the soul, the witness, the inward ruler of the universe. All the universe is real for it is inspired throughout by this blessed soul. The universe comprises two real categories—one matter and infinitely many souls.
L. D. BARNETT, M. A., D. LITT.

* “Not even the subtlety of Sankara can conceal the fact that the Advaita and Geeta systems are not at one; nor is he able in the face of plain texts to the contrary, to make good his claim that Geeta severs action from knowledge, the latter alone qualifying the aspirant for release.....and when the Geeta text is abudrate he does not scruple to understand additional words that reverse the sense.”

கி ர ந் த ர ஷ் ர ங் க ள்.

உயிரெழுத்துக்கள்.

சு	சூ	ஐ	஁	உ	ஊ	ஐ	ஐீ
அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	ஊ	ஊ
ள	ளீ	வ	வெ	டி	டீ	சு	சுீ
ஞ	ஞீ	ஏ	ஐ	ஒ	ஔ	அம்	அ:

மெய்யெழுத்துக்கள்.

க	ப	ம	வ	ஐ.,	உ	ஊ	ஐ	ஐ	ஐ.,
க ¹	க ²	க ³	க ⁴	ஊ	ச ¹	ச ²	ஐ ¹	ஐ ²	ஊ
ட	ப	ல	லீ	ண.,	த	டீ	உ	ப	ஊ.,
ட ¹	ட ²	ட ³	ட ⁴	ண	த ¹	த ²	த ³	த ⁴	ஊ
வ	ஊ	ஐ	ஊ	ஐ.,	ய	ர	ய	வ	ஊ.,
ப ¹	ப ²	ப ³	ப ⁴	ம	ய	ர	ல	வ	ஊ(ச)
ஷ	ஸ	ஊ	ஊ	ஊ.					
ஷ	ஸ	ஊ	ள	ஊ					

மெய்களோடு சேரும் உயிர்களின் அடையாளங்கள்.

சூ — ர	ஊ — ஊ	ஔ — ஊ
ஐ — ஐ	வ — ஊ	ஊ — ஊ
஁ — ஁	வெ — ஊ	ஊ — ஊ
உ — உ	ஔ — ஊ	ஊ — ஊ

உயிர்மெய்யெழுத்து.

க	கா	கி	கீ	கஊ	கஐ	கூ	கெ	கெ	கோ
க	கா	கி	கீ	கூ	கஊ	கஐ	கெ	கெ	கோ
கௌ	கம்.	க:							
கௌ	கம்	க:							

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ம த் ப க வ த் தீ தா விஷய ஸூசிகை.

அத்தியாயம்.

விஷயம்.

பக்கம்.

ஸ்ரீ கீதாஸார ஸங்க்ரஹம்.

... 1—44

1. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு ஸ்ரீ கீதோபதேசம் செய்வதற்குக் காரணம், கௌரவ பாண்டவர்களின் பேரமுயற்சி, அர்ஜுனனின் மனத்தளற்சி (சு. 47) 1
2. ஜீவேஸ் வர்களிட ஸ்வரூப நிரூபணம், அவர்களிட ஞானோபாயம், அபரோகூ ஞானியின் லக்ஷணம் (சு. 72) ... 23
3. நிவ்ருத்த கர்மரூப ஞானோபாயமென்னும் யோகத்தை அவசியம் செய்யவேண்டியதென்பதின் அறிக்கை விவரணம், ஞானயோகத்தின் மேன்மை (சு. 43) ... 81
4. தர்மங்களின் புராதனத்வம் (பழமை), நிவ்ருத்த கர்மம், தாரதமயத்தில் ப்ரதானஞான விஷ்ணு, விஷ்ணு ஞானம் இவைகளின் விவரணம், கர்மபேதம் (சு. 42) ... 110
5. காமாதிகளின் விடுதலென்னும் ஸம்ன்யாஸம், பயஸை யற்று ஈஸ் வரார்ப்பண புத்தியிலால் வர்ணஸ்ரீரம விஹித கர்மானுஷ்டானமென்னும் கர்மயோகம் இவைகளின் விவரணம் (சு. 29) ... 140
6. த்யான (ஸமாதி) யோகத்தின் விவரணம், ஆஸனாதிகள் (சு. 47) ... 160
7. த்யானத்திற்கு ஆவஸ்யகமான பக்தியுண்டாவதற்காக எட்டு வகை ஜடம், மஹாலக்ஷ்மி இவைகளைக்காரணமாயுள்ள ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்துவ ரூப ஸாமான்ய ஞானம், விஜ்ஞானமென்னும் விசேஷமாய் அறியவேண்டிய பகவானிட அலௌகிகமான மகிமைகள் (சு. 30) ... 189
8. ப்ரஹ்மம், அத்யாத்மம், அதி(யி)பூதம், கர்மம் முதலிய பதங்களின் அர்த்தம், மாணகாலத்திலுண்டாகும் பகவத் ஸ்மரணையின் பயன், அது உண்டாவதற்கு உபாயம், ப்ரஹ்மப்ராப்தி, அதற்கு வழி, (அர்சி ரூதி மார்த்தம்) (சு. 28) 215

அத்தியாயம்.

பக்கம்.

9. எல்லா இடங்களிலும் பரவியிருத்தல், உலகத்திற்கு ஆதார
மாயிருத்தல் முதலிய அதிவிசித்ரமான பகவன்
மகிமைகள் (சு. 34) ... 236
10. புத்தயாதிகளையும், மஹர்ஷ்யாதிகளையும் படைத்த பகவன்
மகிமைகள், த்யானத்தின்பொருட்டு பரமாத்மாவின்
விபூதி ரூபங்கள் (சு. 42) ... 259
11. விபூதி ரூபங்களின் த்யான ஸௌகர்யத்திற்காக விஸ்வரூபத்
தின் ஸ்திதி விவரணம் (சு. 55) ... 293
12. பரமாத்மா, மகாலக்ஷ்மி இவ்விருவரிட உபாஸனைகளில்
பரமாத்மாவின் உபாஸனைக்கே மேன்மையும், செளலப்
யமும் கூறல் (சு. 20) ... 328
13. பின் அத்தியாயங்களில் ஆங்காங்கு சொல்லப்பட்டுள்ள ஞான
ஸாதனம், ஜீவஸ்வரூபம், பகவத் ஸ்வரூபம், கேஷத்ர
மென்னும் பகவானிட ஆவாஸஸ்தானம், இவைகளின்
சுருக்கம் (சு. 35) ... 342
14. ஸத்வராஜஸ்தமோ குணங்களின் மாருதலின் ஸ்திதி, அவை
களைக்கடக்கும் உபாயம், ஜீவத்ரைவித்தியம் (சு. 27)... 368
15. ஸம்ஸார காரணமான ப்ரக்ருத்யாதி கேஷத்ரமெனப்படும்
ஐகத்தின் ஸ்வரூபம், அதைக்கடக்கும் பகவத் ஞானரூப
உபாயம் (சு. 20) ... 385
16. தேவ்ராஸூரர்களின் லக்ஷண விவரணம் (சு. 24) ... 401
17. ஸத்வாதி குணங்களாலுண்டாகும் ஸீரத்தா, ஆ ஹ ர ம்,
தபஸ்ஸு, யஜ்ஞம், தானம் முதலியவைகளின்
பேதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே அவைகளை விவரித்
தல் (சு. 28) ... 420
18. மூன் அத்தியாயங்களில் ஆங்காங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கும்
புருஷார்த்தமான ஞான ஸாதனங்களை ஒன்றுகூட்டி
சுருக்கமாய்க் கூறுதல் [கர்ம த்யாகத்தின் ஸ்வரூபம்]
(சு. 78) ஆக ஸீலோகங்கள் 701 * ... 437
- ஸீலோகங்களின் அகராதி ... 482

* சில பதிப்புகளில் முதலத்தியாயத்தின் 27-வது ஸீலோகத்தை
மூன்று, பாதிபாகவும், கடைசி ஸீலோகத்தை மூன்று பாதிபாகவும்
சேர்த்து ஓர் ஸீலோகத்தைக் குறைத்து 700 ஸீலோகங்களாகக் கணக்கிடப்
பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் சில பதிப்புகளில் 13-வது அத்தியாயத்தின்
முதல் ஸீலோகத்தைக் கணக்கிடாமலும், மற்றும் சில பதிப்பில் முதல்
சுலோகத்தை விட்டும் 700 ஸீலோகங்களாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன.

ஸ்ரீ பகவத்கீதா

விசாரங்களின் அறிக்கை.

விஷயம்.	பக்கம்.
‘திதிஷுவ:’ என்கிற ஸப்தார்த்த விசாரம் ...	34
அபரோகூ ஞானத்தினால் புண்யபாபங்கள் துலையும் விதம் ...	64
‘மன்மயா:’ என்கிற ஸப்தார்த்த விசாரம் ...	116
‘ப்ராஹ்மார்பணம்’ ‘ப்ராஹ்ம ஹவி:’ இது முதலிய வாக்கியங்களின் அர்த்த விசாரம் ...	126
‘ப்ராஹ்மபூத:’ என்கிற ஸப்தார்த்த விசாரம் ...	156
‘ரஸோஹம்’ இது முதலிய வாக்கியார்த்த விசாரம் ...	197
‘ஞானீத்வாத்மைவ’ ‘வாஸுதேவஸ் ஸர்வம்’ இவ்வாக்கியங்களின் அர்த்த விசாரம் ...	205
‘மத்பாவ’ ஸப்தார்த்த விசாரம் ...	221
‘அந்நர்யத் ப்ராஹ்மண:’ என்கிற வாக்கியார்த்த விசாரம் ...	227
‘அஹம் க்ரது:’ இது முதலிய வாக்கியார்த்த விசாரம்...	246
நிற்குண ப்ராஹ்மோபாஸனை விசாரம் ...	333
‘கேதர், கேதர்ஜு’ ஸப்தார்த்த விசாரம் ...	344
‘அம்ஸ’ ஸப்தார்த்த விசாரம் ...	392
ஸகல கீதார்த்தமும் ஸகல வேதார்த்தங்களும் இக்கீதையின் 15-வது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறதென்று நிரூபித்தல் ...	400
‘மித்யா’ ஸப்தார்த்த விசாரம் ...	407
‘ஈஸ் வரோஹம்’ என்கிற வாக்கியார்த்த விசாரம் ...	412
‘ஈஸ் வர: ஸர்வபூதானாம்’ என்கிற ஸ்லோகார்த்த விசாரம் ...	471

श्री

श्रीमद्द्विजयैरामोविजयते ।

मङ्गलं

इन्दिरावदनाभ्योज राजहंसाय विष्णवे ।
अमन्दानन्त सन्दोह सुन्दराकृतये नमः ॥
व्यासाय भवनाशाय श्रीशाय गुणराशये ।
हृदाय शुद्धविद्याय मध्वाय च नमोनमः ॥
दुरन्त दर्मतध्वान्त विध्वंसन विचक्षणः ।
जयतीर्थाख्य तरणिर्भासतां नो हृदस्वरे ॥

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ கீதா ஸாரஸங்கீரஹம்

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

कृष्णः काव्यकृते सहस्रकमलशृङ्गं प्रदद्यात्प्रभुः ।

सच्छास्त्राभिधरम्यराजपदवीं सुज्ञानवानं मुदा ॥

स्वाध्यासाधनं कंकणं करयुगे कैकर्यं हारं गले ।

स्वात्मानं हृदि नित्यचितनधनं सद्युक्तिरत्नान्यपि ॥

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தன்னிட பக்தனான அர்ஜுனனின் ஸாரத்ய வ்யாபாரத்தை வகித்து தர்மக்ஷேத்ரமான குருக்ஷேத்ரத் திற்கு வந்து யுத்தத்திற்கு நின்றனன். அப்பொ அர்ஜுனனின் விஷாதம். முது “ஓ கிருஷ்ணனே! இந்த யுத்தத்தில் நான் யாருடன் போர்புரிவது யுக்தமானது? தூர்ப்புத்தியான தூர்யோதனனுக்கு ப்ரியத்தை யுண்டாக்கவேண்டுமென்று போருக்காக யார்யார் வந்திருக்கிறார்களோ, அவர்களைக்காணு வேன். அதுவரைக்கும் நீ இரதத்தை இவ்விருண்டு படைகளின் மத்தியில் நிறுத்து” (1. 21-22-23) என்று அர்ஜுனன் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை வேண்டிக்கொள்ளவே, பகவான் இரண்டு படைகளின் மத்தியில் இரதத்தை நிருத்தி “ஓ அர்ஜுனா! இவ்விரு படைகளிலிருக்கும் போர் வீரர்களைப் பார்” என்று சொன்னார். (1-25). அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் வந்து நின்றிருக்கும், தந்தைகளையும், பாட்டனாரான பிஷ்மாசார்யரையும், மாமன்மார்களையும், ஸஹோதரர்களையும், புத்திரர்களையும், பேரன்மார்களையும், ஸ்னேஹிதர்களையும், மாமனார்களையும் பார்த்து (1. 26-27), அவர்களிடத்தில் தையயுடன் கூடிய மனதுள்ளவனாய் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனைக் குறித்துச் சொல்லுகிறான்:— “ஓ க்ருஷ்ணனே! போருக்குத் தயாராயிருக்கும் இந்த பந்துக்களைப் பார்க்கவே, காண்டீவ தனுஸ்ஸு என்னிட எச்சோருகிறது. என்னிட தேசம் எரிகிறது. வாயாரு

கிறது. மயிர்க்கூச்சலுண்டாகிறது. தேகம் நடங்குகிறது. நான் நிற்கமாட்டேன். என் மனது கலங்குகிறது. அபசுருனங்கள் காண்கின்றன. போரில் இப்பந்துக்களைக் கொண்டு ஸ்ரேயஸ்சையை யடைமாட்டேன். எனக்கு யுத்தத்தில் ஜயம் வேண்டாம், இராஜ்யம் வேண்டாம், ஸுகமும் வேண்டாம். எந்த ஆசார்யருக்காகவும், தந்தைகளுக்காகவும், பாட்டனார்களுக்காகவும், மாமன் மார்களுக்காகவும், மாமனார்களுக்காகவும், பேரன்மார்களுக்காகவும், பந்துக்களுக்காகவும் இராஜ்யம் ஸுகம் இவைகள் அபேக்ஷிக்கப்படுகின்றனவோ, அவர்களே ப்ராணங்கனையும் தனத்தையும் விட்டுப் போருக்கு வந்து நின்றிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொன்ற பிறகு இந்த இராஜ்யத்தினாலுண்டாகும் ப்ரயோஜனமென்ன? போகத்தினாலாகும் பயன் யாது? என்னிட பிழைப் பினாலாவது என்ன பயன்? இந்த பீஷ்மாதிகள் என்னைக் கொன்றாலும், முவ்வுலகத்தின் இராஜ்யம் கிடைப்பதாயிருந்தபோதிலும் நான் அவர்களைக் கொல்லமாட்டேன். இப்படியிருக்க இந்த அல்பமான பூமிக்காக நான் அவர்களைக் கொல்லமாட்டேன் என்று சொல்லுவதென்ன? * ஆததாயிகள் ஸம்ஹாரத்திற்கு யோக்யர்களென்று ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த துர்யோதனனானவரும் அத்தகைய ஆததாயிகளே. ஆகையால் ஸம்ஹாரத்திற்கு யோக்யரே! ஆயினும், அவர்களைக் கொல்லுவதால் ஸந்தோஷமுண்டாகாது. அவ்வளவேயன்றி பாவமும் உண்டாகும். ஆகையால் இவர்களை நான் கொல்லமாட்டேன். இந்த பந்துக்களைக்கொண்டு நான் எப்படி ஸுகமடைவேன்? (1. 28-37) குலம் நாசமடையுமாயின், குலதர்மங்கள் நாசமடையும். தர்மங்கள் நஷ்டமாயின், அதர்மங்கள் குலத்தைக் கெடுக்கும். அதர்மத்தினால் குலஸ்த்ரீகள் கெடுவார்கள். குலஸ்த்ரீயர் கெடுவ

* நெருப்பினால் சுடுபவர்கள், விஷத்தைக்கொடுப்பவர்கள் ஆயுதங்களால் கொல்லப் பாயத்தன்ப்படுபவர்கள், பிறரிட தனங்களை அபகரிக்கின்றவர்கள், பிரரிட பூமியை அபகரிக்கிறவர்கள், பிரரிட ஸ்த்ரீயரை அபகரிப்பவர்கள் இவ்வாறும் ஆததாயிகளென்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுபவர்கள். துர்யோதனனானவர்கள் இவ்வெல்லா பாவங்களையும் ஸாதுக்களான பாண்டவர்களின் விஷயத்திலேயே செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் வதத்திற்கு யோக்யர்களே.

ராமின் வர்ணஸாங்கர்ய முண்டாகிறது. வர்ணஸாங்கர்யம் குலத்தைக்கெடுத்தவர்களுக்கும், குலத்திற்கும் நரக முண்டாவதற்குக்காரணமாகும். * ஸங்கராஜாதீயருக்கு பித்ருக்களுக்கு பிண்டோதகங்களைக் கொடுப்பதில் அதிகாரமில்லாததினால், அவாளிட பித்ருக்கள் பிண்டோதகக்ரியைகளில்லாதவராய் நரகத்தில் விழுவார்கள். வர்ணஸாங்கர்யத்தை யுண்டாக்கும் இந்த தோஷத்தினால் ஜாதி தர்மங்களும் குல தர்மங்களும் நஷ்டமாகும். ஜாதி தர்மங்களும் குலதர்மங்களும்ல்லாத ஜனங்கள் நரகத்திலேயே நிர்ஸயமாய் வஸிப்பார்களென்று ஸாஸ்த்ரங்களில் கூறியிருப்பதைக் கேட்டிருக்கிறேன். (1. 38-44) துர்யோதனாதிகள் இராஜ்ய லோபத்தினால் புத்திகெட்டு குலக்ஷயத்தினாலுண்டாகும் தோஷங்களைக் கவனிக்காமல், போருக்கு ப்ரவ்ருத்தித்திருந்தபோதிலும் மேற்கூறிய தோஷங்களை அறிந்திருக்கும் என்னைப்போன்றவர்கள் இத்தகைய பாபகார்யங்களை எப்படி விடாமலிருப்பது? (1. 38-39) ஓ கிருஷ்ணனே! இராஜ்யத்திற்காகவும் ஸுகத்திற்காகவும் பந்துக்களைக் கொல்லுவது மகாபாவமல்லவோ? ஆகையால் ஸஸ்திராஸ்திரங்களை ப்ரயோகிக்காமல் (ஏவாமல்) சுமமா நிற்கும் என்னை ஒருக்கால் துர்யோதனாதிகள் கொன்றபோதிலும் அது எனக்கு கேஷமமேயாகும்.” (1-45,46).

ஓ கிருஷ்ணனே! போர் புரிவதினால் (1) பூஜ்யரான பீஷ்மத்ரோணர் முதலியவர்களிட ஸ்வரூபம் நாசமாகும். (2-4.) ஆகையால் போர் புரியமாட்டேன். (2) போரில் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் தேகங்கள் நாசமடைபுமாகையால் போர் புரியமாட்டேன். (3) பீஷ்மத்ரோணர் முதலியோரிட தேகங்கள் சின்னபின்னமாவதைக்கண்டால் துக்கமுண்டாகு (2-5) மாகையால் போர்புறியேன். (4) பீஷ்மத்ரோணாதிகள் நாசமடைந்து குலதர்மங்கள் ஜாதிதர்மங்கள் நஷ்டமாய் குலத்திற்கு அதர்மம் நேர்ந்து, குலஸ்த்ரீயர்கள் கெட்டு, அதினால் வர்ணஸாங்கர்யமுண்டாய் பித்ருக்களுக்கு பிண்டோதகங்க ளில்லாமற்போய் குலத்திற்கும், குலத்தைக் கெடுத்தவர்களுக்கும் நரகாதி அனர்த்தங்களுண்டாகுமாகையால்

* ஸங்கராஜாதி என்றால் வேரோஜாதியான புருஷனால் வேரோஜாதி ஸ்த்ரீகளிடத்தில் பிறப்பவர்கள்.

போர் செய்யமாட்டேன், (5) போரில் ஜயம் நமக்குண்டாகுமோ, அவர்களுக்குண்டாகுமோ என்கிற ஸந்தேஹமிருப்பதினால் போர் செய்யமாட்டேன் என்று யுத்தத்தை விட்டு சும்மா உட்கார்ந்திருக்கும் அர்ஜுனனைக் குறித்து—ஓ அர்ஜுனா! நீ இப்படிப் பேசுவது பண்டிதர்களின் பேச்சல்ல. வெறும் உன்னிட புத்திக்குத்தோன்றும் பேச்சுகளே யாகும். ஸாஸ்த்ர ஸம்மதமானவைகளல்ல. இவ்வேலை செய்யத்தகாது, இவ்வேலை செய்யத்தகுந்தது என்னும் விஷயத்தில் ஸாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமாகும். ஸாஸ்த்ரத்தில் 'இது செய்யத்தகுந்தது' என்று எந்த கர்மங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகள் செய்யப்படவேண்டியவைகளே. அதைச் செய்யக்கூடாதென்று ஸாஸ்த்ரம் சொல்லுகிறதோ அதைச் செய்யக்கூடாது (16-24.) ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியவாறு செய்வதே மேலான வழியாகும். ஸாஸ்த்ரம் என்ன சொல்லுகிறதெனின் :—

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், மற்றும் ஸகல ஜீவ ஜடப்ரபஞ்சத்தைக்காட்டிலும் வேறானவன். பரமாத்மாவின் ஸகல ஜீவ ஜடப்ரபஞ்சத்திற்கு உற்பத்தி, ஸ்திதி, ஸ்வரூபமும், குணங்களும். ஸம்ஹாரம், நியமனம், ஞானம், அஞ்ஞானம், பந்தம், மோக்ஷம், ஸுகம், துக்கம் இவைகளை அவராவாளிட யோக்யதை, கர்மங்கள் இவைகளை அனுஸரித்துக் கொடுப்பவன் (7-6.) மற்றும் ஸர்வஞ்ஞத்வ ஸர்வஸக்திமத்வம் முதலிய அளவற்ற குணங்களால் பூர்ணன் (நிறைந்தவன்).

ஜீவர்கள் நித்யர்கள், நாசமற்றவர்கள். அவராளிட தேகங்கள் அனித்யமானவைகள். (2. 12-13) அவர்கள் ப்ராஹ்மசர்ய, கார்ஹஸ்த்ய, வானப்ரஸ்த, ஸன்யாஸ மென்ற பேதங்கள் ளுள்ள ப்ராஹ்மணர்கள், கூத்திரியர்கள், வைஸ்யர்கள், ஸூத்ரர்கள், வர்ணப்ராஹ்மியர்கள் என்று ஐந்து வகுப்பாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வைந்து வகுப்பாரும் ஸாத்த்விக, ராஜஸ, தாமஸரென்று முவ்வகையானவர்கள் (15-3). மற்றும் தேவதைகளென்றும் அஸுரர்களென்றும் இரு வகுப்புடையவர்கள் (16-6). ஸாத்த்விக ராஜஸ தாமஸரின் ஞானகர்ம தைர்ய ஆகாரம் முதலியவைகள் வெவ்வேறு

யிருக்கும் (17-18). மற்றும் ஸமம் (பரமாத்ம விஷயகமான புத்தி) தமம் (இந்தரிய நிக்ரஹம்) வேதாத்யயன ப்ரவசன ரூபமான தபஸ்ஸு, வெளி ஸுத்தி, அந்தஸ்யுத்தி, க்ஷமை, (பொறுமை) ரூஜு பாவம் (சரியான வழியிலிருப்பு) ஸாதாரண ஞானம், விசேஷ ஞானம், ஸ்வர்க்காதி பரலோகங்களுண்டு, அவைகளுக்குச் சாதனங்களான கர்மங்கள் உண்டு, கர்மங்களை யனுஸரித்து பலன்களைக் கொடுக்கும் ஈஸ்வரனுண்டு என்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தியும், ஸாஸ்த்ர விஹிதமான கர்மங்களும் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு ஸ்வபாவ ஸித்தமானவைகள் (ஸ்வதர்மங்கள்) (18-42). ஸௌர்யம், தேஜஸ்ஸு, தைர்யம், தக்ஷிதை (ஸாமர்த்யம்), யுத்தத்தில் பின்வாங்காமை, தர்மத்திற்கு விரோதிகளான, பகவத்வேஷிகளான அஸுரர்களிட மற்றும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களிட ஸம்ஹார ரூபமான யுத்தத்தைச் செய்து, அதினுண்டாகும் துக்கத்தை (அபிமானத்தை) விட்டு வராமற் செய்துகொண்டு (2-14) பரமாத்மாவிடம் ஸமர்ப்பிப்பது (18-43,45), தானம், அயோக்யர்களைத் தண்டிப்பது, இதுமுதலிய கர்மங்கள் க்ஷத்ரியருக்கு ஸ்வபாவ ஸித்தமானவைகள் என்றால் ஸ்வதர்மங்கள். க்ருஷி என்றால் பயிரிடுதல், கோரக்ஷணை, வ்யாபாரம் முதலியவைகள் வைஸ்யருக்கு ஸ்வபாவ ஸித்தமானவைகள். மேற் சொல்லப்பட்ட மூன்று வர்ணத்தாரிட சேவையே ஸூத்ரர்களுக்கு ஸ்வதர்மமாகும் (18-44).

ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணாத்மகமான ப்ரக்ருதி தத்வம், மஹத் தத்வம், புத்தி தத்வம், மனஸ் தத்வம், அஹங்கார தத்வம், ஐந்து மஹாபூதங்கள், பூத விகாரங்களான ஓஷதிகள் ஜடத்தின் இவ்விதமாகப் பரிணமித்து (மாறி) (7-4) ஜீவரூபமும், இவ்விதமாகப் பரிணமித்து (மாறி) (7-4) ஜீவரூபமும், குணங்களும். களைக் கட்டி (14-5) அஞ்ஞானம், நித்ரை, ஆலஸ்யம் முதலியவைகளை ஜீவர்களுக்குக் கொடுத்து நாநாவிதமான யோனிகளில் பிறப்பித்து துக்கத்தைக் கொடுப்பது.

இந்த ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தினுண்டாகும் துக்கங்களின் பரிஹாரத்திற்காகவும், அக்ஷயமான (நாசமற்ற) ஸ்வரூப

ஸுகத்தை அனுபவிப்பதற்காகவும் ப்ரக்ருதியினுண்டாயிருக்
 கும் க ட் டை விவித்துக்கொள்ளவேண்டியது
 ஸாதனச் சருக்கம். ஆவஸ்யகமாகும் (14-20). இந்த ப்ரக்ருதி
 பந்தத்தின் பரிஹாரம் பரமாத்மாவின் ப்ரஸாதத்
 தினாலேயே ஆகவேண்டியது (18-56). அந்த ப்ரஸாதம் பர
 மாத்மாவிடத்தில் பக்தி செய்வதினாலேயே உண்டாகக்கூடியது.
 அந்த பக்தியோ—பரமாத்மாவின் ரக்ஷகத்வம், புருஷோத்தமத்
 வம், ஜீவ ஜடாத்மக ப்ரபஞ்ச பின்னத்வம் முதலிய குணங்களின்
 அப்ரோக்ஷ ஞானத்தினாலேயே உண்டாகக்கூடியது. அப்ரோக்ஷ
 மெனின் பரமாத்மாவை நேறில் காணுதல். அதுவும் அந்த பர
 மாத்மாவின் அனுக்ரஹத்தினாலேயே உண்டாகக்கூடியது. பர
 மாத்மா அவ்யக்தமான (கண்ணுக்குப் புலப்படாத) ஸ்வபாவ
 முள்ளவனாகையால், கருப்பு சிகப்பு முதலிய வர்ணங்களுள்ள
 கடபடாதிக்களைப்போல் வெறும் நம்மிட ப்ரயத்னத்தினாலேயே
 கண்டுகொள்ளுவதற்கு அஸக்யன். தன்னிட அனுக்ரஹத்தி
 னாலேயே காணப்படுபவன். அவனிட அனுக்ரஹத்திற்காக
 ஜீவர்கள் எப்போதும் அந்த பரமாத்மாவின் குணங்களை த்யா
 னிக்கவேண்டியது. பலவிதமான துர்மதங்களைக் கேழ்ப்பத்தினை
 லுண்டாரும் ஸம்ஸய விபரீத ஞானங்களைப் போக்கடித்துக்
 கொண்டு தத்வ நிர்ச்சயத்தை யடையாதவரைக்கும் த்யானரூப
 மான யோகம் ஸரியாய்ப் பொருந்தமாட்டாது (2-53). அந்த
 தத்வ நிர்ச்சயமோ குருக்களை ஸரணமடைந்து, அவரை வணங்கி,
 பிரார்த்தித்து அவரால் பகவத் தத்வங்களின் உபதேஸத்தைப்
 பெற்றுலொழிய உண்டாகமாட்டாது (4-34). இத்தகைய குரூப
 தேசமும் அதினால் தத்வ நிர்ச்சயமும் ஆகவேண்டுமாயின் மனிதன்
 அந்த:கரண சுத்தியை யடையவேண்டும் (2-64,65). மற்றும் இஹ
 பரலோகங்களிலுள்ள நஸ்வரமான பலாபேகையற்றவராயிருக்க
 வேண்டும். இவைகளில்லாவிடில் குருக்களின் உபதேசமும் தத்வ
 நிர்ச்சயமும் உண்டாவதில்லை (2-44). அவாளவாளிட வர்ணஸ்ரமங்
 களுக்கு விஹிதமான யஜ்ஞாதி கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே,
 இது உன்னிட பூஜை என்று பரமாத்மாவிடம் அக்கர்மங்களை
 ஒப்புவித்தாலொழிய அந்த:கரண சுத்தி யுண்டாகமாட்டாது

(18-46). ஆகையால்—ஸாத்விக ஜீவர்கள் தம்தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான யஜ்ஞம் தானம் யுத்தம் முதலிய கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே, அவைகளை ஸ்ரீ பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தியுடன் ஒப்புவிக்கவேண்டியது. அந்த பரமாத்மா பக்தியுடன் ஒப்புவிக்கும் யஜ்ஞாதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு (9.26-72) அந்த ஸாத்விக ஜீவர்களின் அந்த:காணத்தை ஸூத்தப்படுத்தி, அநேக துர்மதங்களைக் கேழ்ப்பதினா லுண்டாகும் ஸம்ஸய விபரீத ஜ்ஞானங்களைப் போக்கி, எப்போதும் ஹிடாமற் தன்னிட த்யானமுண்டாகும்படிக்குச் செய்து, தன்னிட தர்ஸனத்தைக் கொடுத்து, பக்தனிடத்தில் அனுக்ரகித்து, ப்ரக்ருதி பந்தத்தினின்றும் விடுவித்து, அக்ஷயமான ஸ்வரூப ஸுகானுபவத்தைக் கொடுப்பார் (5-25).

அஸு-ரர்கள் தம்தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான கர்மங்களைச் செய்து ஸ்ரீ பரமாத்மாவைப் பூஜிக்காமல் (17-5) இந்த ப்ராஹ்மணாதி வர்ணங்கள், ப்ராஹ்மசர்யாத்யாஸ்ரமங்கள், வேதம், தேவதைகள், பரலோகம் முதலிய எல்லா ஜகத்து மித்யை (பொய்) என்றறிந்து (16-8) * பெயருக்காகவே யஜ்ஞங்களைச் செய்துகொண்டு (16-17) தானே ஈஸ்வரனென்றறிந்து (16-14) நரகாத்யனர்த்தங்களை யடைந்து (16-16) அஸு-ரயோனிகளில் பிறந்து பரமாத்மாவிடத்தில் த்வேஷம் செய்துகொண்டே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பாதங்களை (முக்தியை) யடையாமலே அதோகதியை (அந்தர்தமஸ்ஸை) அடைகிறார்கள் (16-20) என்று ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் “பிஷ்ம த்ரோணாதிகளின் ஸ்வரூபங்கள் (ஜீவர்கள்) நாசமாகாவிடினும் அவாஸிட தேகங்கள் நஷ்டமாகின்றன. ஆகையால் நான் போர் புரிவதில்லை” என்று சொல்லுவது ப்ராஜ்ஞர்களால் சொல்லப்படும் வார்த்தைகளல்ல (ஸாஸ்த்ரங்களை யனுசரித்த வார்த்தைகளல்ல).

ஓர் குதிரையில் தனதென்கிற அபிமானமிருக்கும்போது அக்குதிரைக்கு கொஞ்சம் ஸ்ரமமுண்டாகுமாகில் அதில் அபி

* உலகத்தில் யாகம் செய்தவர் என்று பெயருண்டாவதற்கு மாத்திரமே.

மானமுள்ள அதின் எஜமானனுக்கு வெகு துக்கமுண்டாகிறது. அதே குதிரையைப் பிறருக்கு விற்றுவிடுவானேயாகில், மருநொடியிலேயே அக்குதிரை இறந்துவிட்டபோதிலும் அந்த மனிதனுக்கு தனதென்கிற அபிமான மில்லாமலிருப்பதினால் துக்கமுண்டாகாமலிருப்பதேயன்றி, “நான் விற்காமலிருப்பேனேயாகில் என் பணம் நஷ்டமாயிருக்கும், விற்ற பிறகு இக்குதிரை இறந்ததினால் என் பணம் நஷ்டமாகவில்லை” என்று ஸந்தோஷமுமடைவான். ஆகையால் ஸுகதுக்காதிகளுக்கு அபிமானமே காரணம் (2-14). ஆகையால் பகவத்வேஷிகளின் மற்றும் அவாளிட அனுபந்திகளின் ஸம்ஹாரங்களைப் பரமாத்மாவின் பூஜை என்று அவஸ்யகமாகச் செய்யவேண்டும். பகவத்பூஜாரூபமாய் அவஸ்ய கர்த்தவ்யமான கார்யங்களைச் செய்து அதினாலுண்டாகும் துக்கத்தை அபிமானத்தை விட்டுப் போக்கடித்துக் கொள்ளுபவனே மோக்ஷமடைவான் (2-15).

ஆகையால் “ப்ரக்ஷாண னாத்தி பங்கஸ்ய தூராதஸ்பர்ஸனம் வரம்” சேற்றை மெறித்து காலை அலம்பிக்கொள்ளுவதைவிட சேற்றை மெறிக்காமலிருப்பதே மேலானது என்கிற சிபாயத்தை யொத்து, யுத்தத்தைச் செய்து பீஷ்மத்ரோணதிகளைக் கொன்று அதினாலுண்டாகும் துக்கத்தை அபிமானத்தை விட்டுப் போக்கிக் கொள்ளுவதைவிட, அவர்களைக் கொல்லாமலே துக்க ஸம்பந்தமே இல்லாமற் செய்துகொள்ளுவது மேலல்லவோ” என்று சொல்லுவது யுக்தமல்ல. ஏனெனின்-பகவத்வேஷிகளின் மற்றும் அவாளிட பந்துக்களின் ஸம்ஹாரம் ஸுதீரீயர்களுக்கு விஷித கர்மமாகும் (2-31). இத்தகைய ஸத்கர்மங்களால் துக்கமுண்டாவதில்லை என்று தத்வங்களை நேரில் கண்டிருப்பவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் (2-16). ஆகையால் ஸுதீரீயர்களுக்கு யோக்யமான யுத்தமென்னும் கர்மத்தினால் எப்போதும் நரகாத்யனர்த்தங்கள் உண்டாக மாட்டாது. ஆகையால் பீஷ்மத்ரோணதிகளின் ஸம்ஹாரத்தினால் குலதர்மங்கள் நஷ்டமாய் நரகாத்யனர்த்தங்களுண்டாகிறதென்று சொல்லுவது யுக்தமல்ல. ஆகையால் ஓ அர்ஜுனனே! பகவத்பூஜாரூபமான பகவத்வேஷிகளான தாமஸஜனங்களிட மற்றும் அவர்களிட அனுபந்திகளிட ஸம்ஹாரரூபமான யுத்தமென்கிற

கர்மத்தைச் செய்து, பரமாத்மாவிடத்தில் ஒப்பிவித்து (18-45) பரமாத்மாவே ஸர்வோத்தமனென்கிற ஞானத்தை ஸம்பாதித்து அபரோக்ச ஞானத்திற்கு ஸாதனத்தைச் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

பிறகு எப்போதும் அந்த பரமாத்மாவிடத்திலேயே மனதை வைத்திருப்பாயேயாகில் (18-57) அந்த பரமாத்மாவின் ப்ரஸாதத்தினால் என்றால் இவ்வினை முக்தனாக்கவேண்டும் என்கிற அவனிட எண்ணத்தினால் எல்லா கஷ்டங்களையும் கடந்து முக்தனாவாய். இவ்விதமாக க்ஷத்ரிய வர்ணத்தாருக்கு யுக்தமான யுக்தமென்னும் கர்மத்தைச் செய் என்று நான் சொல்லியபேச்சை நீ கேட்டு, அந்தப் படிக்குச் செய்யாவிடின் நாசமடைவாய் (18-58). ஸாங்கமாய் (நன்று) செய்வதற்கு ஸாத்யமாயினும் தன்னிட வர்ணஸ்ரமத்திற்கு யோக்யமல்லாத மற்றும் இதர வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு யோக்யமான கர்மங்களைச் செய்வதைவிட, ஸாங்கமாய் செய்வதற்கு ஸாத்யமாகாததாயினும் தன்னிட யோக்யதையை யனுஸரித்துச் செய்த தன்னிட வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு உசிதமான தர்மங்களே ஸ்ரேயஸ்கரமானவைகள் (நன்மைதற்குக் கூடியவைகள். 3-35). தன்னிட வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான கர்மங்களைச் செய்வதினால் “பிஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஸம்ஹாரத்தினால் குலதர்மங்கள் நஷ்டமாய் குலஸ்த்ரீகள் கெட்டு வர்ணஸாங்கர்யமுண்டாய் பித்ருக்களுக்கு பிண்டோதக க்ரியைகள் இல்லாமற்போவதினால் குலத்தைக் கெடுத்தவருக்கும், குலத்திற்கும் பாவம் நேரிடும், அதினால் நரகம் முதலிய அனர்த்தங்களுண்டாகும்” என்று நீ ஸங்கிக்கும் (அச்சப்படும்) பாவம் உண்டாகமாட்டாது. ஸ்வதர்மங்களைச் செய்து கொண்டே மரணமடைந்தபோதிலும், அது சிரேயஸ்ஸேயாகும். பரதர்மங்கள் பயத்தைத் தரக்கூடியன (3-35). ஆகையால் எந்த பரமாத்மாவினால் எல்லா பிராணிகளிட வியாபாரங்களும் நடக்கின்றனவோ, எந்த பரமாத்மா இந்த ஜகத்தில் வியாபித்திருக்கிறானோ அத்தகைய பரமாத்மாவை தம் தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான கர்மங்களால் பூஜித்து, அவனிட ப்ரஸாதத்தினாலேயே மனிதன் ஞானாதி பலன்களைப் பெறுவான் (18-46).

க்ஷத்ரியர்களுக்கு தர்மஸாதனமான யுத்தமென்கிற பரமாத்மாவின் பூஜாரூபமான கர்மத்தைவிட சிரேயஸ்கரமான வேறு எந்த கர்மங்களும்மில்லை. ஆகையால் க்ஷத்ரியனுடைய உணக்கு யுத்தமே பரம தர்மமென்றறிந்து, நீ அதற்காக பயப்படவேண்டாம் (2-31). புண்யவான்களான க்ஷத்ரியர்கள் ஸ்வர்க்கஸாதனமான இந்த பகவத் பூஜாரூபமான யுத்தத்தை அடைவார்கள் (2-32). இப்படி அனுயாஸமாய்க் கிடைக்கும் தர்மஸாதனமான இந்த யுத்தமென்னும் கர்மத்தைவிடில் ஸ்வதர்மத்தை விட்டு பாவத்தை யடைவாய் (2-32). 'அர்ஜுனன் பயத்தினால் ஸ்வதர்மத்தை விட்டான்' என்று ஜனங்கள் ஸபைகளில் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள். ஸம்பாவிதர்களுக்கு அபகீர்த்தியானது மரணத்தைவிட அதிகமாகும் (2-34). மஹாரதிகர்களான பீஷ்மாதிகள் அர்ஜுனன் பயந்து போர்க்களத்தினின்றும் பின் வாங்கினனென்று அறிவார்கள். முன்பீஷ்மாசாரியர் முதலிய மஹாரதிகர்களால் மஹாவீரனென்று மதிக்கப்பட்ட நீ இப்போது இழிவடைவாய் (2-35). உன்னிட பகைவர்கள் (தூர்யோதனாதிகள்) வாயாற்சொல்லுவதற்குக்கூட அஸஹ்யமான வார்த்தைகளை யாடுவார்கள். இப்படி அவர்கள் உன்னிட ஸாமர்த்தியத்தை நிந்திப்பதைவிட மேலானது க்கம் வேறு யாது? (இதுவே அதிகமானதுக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடியது) (2-36). நீ 'யுத்தத்தில் மாணமடைந்தால் எனக்கு ஸ்வர்க்கம் கிடைக்கும், ஜயமடைந்தால் இராஜ்யம் கிடைக்குமாயினால் யுத்தம் செய்ய வேண்டு' மென்று நிச்சயித்து யுத்தத்திற்கு எழுந்திரு (2-37). அஞ்ஞானத்தினாலுண்டாயிருக்கும் 'யுத்தம் செய்யத்தகுந்ததோ அல்லவோ' என்கிற ஸந்தேகத்தை பகவானிட பூஜைக்காக க்ஷத்ரியர்கள் யுத்தரூபமான கர்மத்தைச் செய்யவேண்டியதே என்கிற ஞானமென்னும் கத்தியினால் வெட்டி ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கக்கூடிய யுத்தத்தைச் செய் (4-42). ஜயம் கிடைத்து இராஜ்யத்தைப் பெற்று ஸுகமடையவேண்டுமென்கிற ஆசையை விட்டு, மற்றும் பராஜயமுண்டாய் இராஜ்யம் கிடைக்காமல் துக்கமுண்டாகுமென்று நினைக்காமல், க்ஷத்ரியர்களுக்கு விகிதமான யுத்தரூபமான கர்மத்தை பரமாத்மாவின் ப்ரீதிக்காகவே செய். இப்படி நீ செய்வாயேயாகில் இந்த யுத்தகர்மத்தினால் உனக்கு பாவம் வருவதில்லை (2-38).

ஓ அர்ஜுனனே! நாங்கள் ஜயமடைவோமோ அல்லது துர்யோதனாதிகள் ஜயமடைவார்களோ என்று ஸந்தேசப்பட வேண்டாம். பூர்ணமான ஜகத் ஸம்ஹாரகமான காலமென்கிற பெயரையுடைய விஸ்வரூபத்தை உனக்குக் காட்டிய நான் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்) இந்த யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கும் தர்ம, பீம, அர்ஜுன, நகுல, ஸஹதேவன் முதலிய சிலரைத்தவிர மற்றெல்லோரையும் நாசப்படுத்துவதற்காக வந்திருக்கிறேன் (11-32). த்ரோண, பீஷ்ம, ஜயத்ரத, கர்ணன் முதலிய எல்லா வீரர்களும் என்னால் கொல்லப்பட்டவர்களைப்போலாயிருக்கின்றனர். நீ யுத்தத்தில் ஜயமடைவாய் (11-34). ஓ அர்ஜுன! எழுந்திரு. என்னாலேயே கொல்லப்பட்டிருக்கும் சத்துருக்களின் ஸம்ஹாரத்திற்கு நீ காரணமாத் திரனாய், அர்ஜுனனே கொன்றானென்கிற கீர்த்தியை, நீ அடைபகைவர்களை வென்று செல்வத்தால் நிறைந்த இராஜ்யத்தை அனுபவி (11-33).

க்ஷத்ரியர்களுக்கு விகிதமான யுத்தகர்மத்தினால் பகவத் விஷயகமான அபரோக்ஷ ஞானத்தை யடைந்து அவனிட ப்ரஸாதத்தினால் ஸாஸ்வதமான வைகுண்டாதி ஸ்தானங்களையடைவாய் (17-62). வெகு இரகசியமான அவசியமாய் அறியவேண்டிய இவ்விஷயத்தை உனக்காகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இவ்விஷயங்களை எல்லாம் விசாரம் செய்து உன்னிஷ்டப்படிக்குச் செய் (18-63). ஓ அர்ஜுனனே! நீ எனக்கு மிகவும் நண்பன் (ஆகையால்) உனக்கு ஹிதத்தைச் சொல்லுகிறேன், கேள் (18-64). ஸ்ரீக்ருஷ்ணனான என்னிடத்திலேயே மனதை வைத்து (பக்தி செய்து கொண்டு) எனக்காகவே அவஸ்யகமாய் கர்மங்களைச் செய். எனக்கு நமஸ்காரம் செய் (வணங்கு). இப்படிச்செய்வதினால் ஸ்ரீ பரமாத்மாவின் பாதங்களையே அடைவாய் (மோக்ஷமடைவாய்). நீ என்னிட விசேஷமான அன்புக்கு விஷயன் (உரியவன்). ஆகையால் இப்படி ப்ரதிஜ்ஞை செய்து சொல்லுகிறேன் (18-65). இதர தேவதைகளின் உத்தேசமாய் கர்மங்களைச் செய்யாமல் பரமாத்மாவையே ஸ்ரணமடை. ஸ்ரீ பரமாத்மாவே உன்னை எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பான். பீஷ்மாதிகளின் ஸம்ஹாரத்தினால் பாவமுண்டாய் நரகாந்ரயனர்த்தங்கள் உண்டாகுமென்று துக்கட்

படவேண்டியதில்லை. இந்த இரகசியமான கீதா ஸாஸ்தரத்தை தவம் புரிந்திராத மனிதனுக்கு உபதேசிக்கக்கூடாது. ஸ்ரீ பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தியில்லாதவனுக்கு எப்பொழுதும் சொல்லக் கூடாது. குருக்களின் சேவை செய்யாதவனுக்குச் சொல்லக் கூடாது. யார் ஸ்ரீ பரமாத்மாவான என்னிடத்தில் பொருமையுள்ளவனாகியிருக்கிறானோ (ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா நிற்குணன், ஞானநந்தாதிகளில்லாதவன், நானே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்று அறிகிறானோ) அவனுக்கு உபதேசிக்கக்கூடாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனான என்னிட பக்தருக்கு உபதேசிக்க வேண்டும். அத்தகைய பக்தருக்கு உபதேசிப்பவனே என்னிடத்தில் மேலான பக்தியைச் செய்து என்னை யேயடைவான். இதற்கு ஸந்தேகமில்லை (18-67,68). இந்த கீதா ஸாஸ்தரத்தை உபதேசிக்கும் மனிதன் ஸ்ரீபரமாத்மாவின் (என்னிட) விசேஷமான ப்ரீதிக்குக் காரணனாவான். எனக்கு அவனைவிட அதிகமான ப்ரீதிக்குக் காரணனாவான் மனிதருக்குள்ளே கிடையாது. பின்னும் இருக்கவில்லை, முன்னும் இருப்பதில்லை (18-69). இந்த பரமாத்மா விஷயமான, தர்மத்திற்கு ஸாதகமான கீதா ஸாஸ்தரத்தை யார் அத்யயனம் செய்கிறானோ அவன் ஞானயஜ்ஞத்தினால் பரமாத்மாவை பூஜித்தவனாகிறான் என்று என்னிட அபிப்பிராயம் (18-70). இந்த கீதா ஸாஸ்தரத்தைக் கேட்ப்பதினால் பலனிருக்கிறதென்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தியுள்ளவனாய் அஸ-வ்யாதி தோஷாஹிதனாய் யார் கேழ்க்கிறானோ அவனும் முக்தனாய் புண்ய கர்மங்களைச்செய்யும் மனிதர்களடையும் மங்களகரமான லோகங்களை அடைகிறான். இந்த ஸாஸ்தரத்தை படனம் செய்பவர் (படிப்போர்) மேற்கூறிய பலனைவிட அதிகமான பலனை அடைவார்கள். ப்ரவசனம் செய்பவர்கள் (பாடம் சொல்பவர்கள்) தம் தம்மிட யோக்யதானுஸாரமாய் அத்யயனம் செய்தவர்களைவிட அதிகமான பலனையடைவார்களென்று சொல்வானேன்? (18-71). ஓ அர்ஜுன! நான் சொல்லிய விஷயத்தை ஒரே மனதினால் கேட்டாயோ? அஜ்ஞானத்தினாலுண்டாயிருக்கும் உன்னிட ப்ரமைதூலீந்ததோ இல்லையோ? என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கேழ்க்கவே, அதற்கு அர்ஜுனன்—ஓ! கிருஷ்ணனே! உன்னிட அனுக்கிரகத்

தினால் உன்னால் செய்யப்பட்ட உபதேசத்தினால் என்னிட அஜ்ஞானம் துலைந்தது. ஸரியான ஸ்மிருதி (நினைவு) உண்டாயிற்று. ஸந்தேகமில்லாதவனானேன். நீ சொல்லியவாறு ஊத்தரிய வர்ணத்திற்கு. யோக்யமான யுத்தமென்னும் கர்மத்தைச் செய்கிறேன் என்று ஒத்துக்கொண்டனன்.

இவ்விதமாக அர்ஜுனனை காரணமாக்கிக்கொண்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா ஸாத்விகஜீவர்களுக்காக தத்வங்களை உபதேசித்திருக்கிறார். ஆகையால் அனாதியான ப்ரக்ருதியினால் கட்டுப்பட்டிருக்கும் ஸாத்விக ஜீவர்கள் ஸரீரஸம்பந்த வியோகரூபமான பிறப்பு இறப்புகளால் உண்டாகும் பலதுக்கங்களைப் போக்கிக் கொண்டு, ஸுகரூபமான மோக்ஷத்தை யடைவதற்காக இந்த ப்ரக்ருதிபந்தத்தினின்று விடுவித்துக்கொள்ள வேண்டியது ஆவஸ்யகம்.

எப்படி விலங்கினால் கட்டப்பட்ட மனிதன் இராஜனிட அடிமையோ, மற்றும் இராஜனிட அருளினாலேயே அக்கட்டினின்றும் விடுதலையடையவேண்டுமோ, அப்படியே இந்த ப்ரக்ருதிபந்தம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அதீனம். அவனிட அருளினாலேயே அது துலையவேண்டும். அவனிட அருளுண்டாவதற்கு (நான் இந்த ஜீவனை ப்ரக்ருதிபந்தத்தினின்றும் விடுவிக்கவேண்டும் என்சிற விருப்பம் அவனுக்கு உண்டாவதற்கு) மனிதன் தன்னிடத்திலும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களிடத்திலும் செய்யும் ஸ்னேஹத்தை விட வெகுமடங்கு அதிகமான, எத்தகைய தடங்கல்கள் வந்த போதிலும் அசையாமலிருக்கும், நிர்வ்யாஜமான (அல்ப பலாபேகை இல்லாத) சினேகரூபமான, பரமாத்மாவிடத்தில் செய்யும் பக்தியே காரணமாகும். எப்படி மகனிடத்தில் அதிகமான ப்ரீதி(ஸ்னேஹம்) உண்டாவதற்கு அவனிட ஸாந்த்யாதிசூணங்கள், திரவ்ய சம்பாதகஸக்தி, ஞானம் இவைகள் காரணங்களாகுமோ, அப்படியே பரமாத்மாவிடத்திலிருக்கும், ஜகத்பித்ருத்வம், இரக்ஷகத்வம், ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸர்வ ஸக்திமத்வம் முதலிய அளவில்லா குணங்களின் அபரோக்ஷஞானம், அவனிடத்தில் செய்ய வேண்டிய பக்திக்குக் காரணமாகும்.

ஏதத் த்வயா ந விஜ்ஞேயம் ரூபவானிதி த்ருஸ்யதே |

இச்சன் முஹூர்த்தத்தான்னஸ்யேயமீசோஹம் ஜகதாம் குரு: ||

மாயா ஹ்யேஷா மயா ஸ்ருஷ்டா யன்மாம் பஸ்யஸி நாரத ||

என்கிற பாரதவசனாஸாரமாய் தேவதத்தனே முதலிய எல்லா ஜனங்களும், கருப்பு, வெளுப்பு முதலிய வர்ணங்களுள்ள தேகங்களுள்ளவர்களாகையால் எப்படி நாம் அவர்களைக் காணவேனுமென்கிற எண்ணம் நமக்கில்லாவிடிலும், நம்மிட பிரயத்னத்தினாலேயே (கட்டாயமாய்) காணுவதற்கு ஸாத்யமானவர்களோ, அப்படியே பரமாத்மா அவனிட எண்ணம் (ப்ரஸாதம்) இல்லாவிடின் நம்மிட முயற்சியினால் காணுவதற்கு ஸாத்யமல்ல. பரமாத்மாவுக்கு 'நான் இந்த ஜீவனுக்குக் காணப்படக்கூடாது' என்கிற எண்ணமுண்டாயின் அன்னொடியிலேயே காணப்படாதவனாவான். அல்லது இந்த ஜீவனுக்கு 'நான் காணப்படவேணும்' என்கிற எண்ணமுண்டாயின் காணப்படுவான். ஆகையால் பரமாத்மாவின் தர்சனமாவதற்கு அவனிட ப்ரஸாதம் (நான் இவனுக்குக் காணப்படவேண்டுமென்கிற எண்ணம்) காரணமாகும். பணத்தைக் கொடுக்கும் திரமையாகிலும், இதர திரமையாகிலுமில்லாத ஒரு மனிதன் ஓர் பிரபுவின் தரிசனத்திற்காக அந்தப் ப்ரபுவின் வீட்டுவாயிலில் எப்போதும் உட்கார்ந்து அவனையே த்யானித்துக் கொண்டு, அவனிட குணங்களைப் புகழ்ந்துகொண்டு சிலநாள் காத்திருந்தால், அந்தப் ப்ரபுவுக்கு இவனிடத்தில் தயவு உண்டாய் எப்படி தர்சனம் கொடுப்பானோ, அப்படியே பக்தனான ஸாத்விக புருஷன் எப்போதும் பரமாத்மாவின் த்யானத்தைச் செய்து கொண்டே, அவனிட குணங்களை புகழ்ந்துக்கொண்டிருந்தால், பரமாத்மா அவனிடத்தில் ப்ரஸன்னனாய் "யதா பஸ்ய: பஸ்யதே ருக்மவர்ணம் கர்தாரமீஸம் புருஷம் ப்ரஹ்மயோனிம்" இது முதலிய ஸ்ருதிகளில் சொல்லியவாரு ஜகஜ்ஜன்மாகிரக்த்ருத்வம் முதலிய குணங்களுடன் கூடியவனாய் தர்சனம் கொடுப்பான். (சஸ்வரனிட அபரோக்ஷஞான முண்டாகும்)

“ஸ்ருதி விப்ரதிபன்னோ தே யதா ஸ்தாஸ்யதி நிஸ்சலா |

ஸமாதாவசலா புத்திஸ்ததா யோகமவாப்ஸ்யஸி || (2-53)

என்று சொல்லியவாரு-பரமாத்மா இல்லை என்றும், அவன் ஸூ-உன்ய
 னென்றும், ஜீவரூபனென்றும், அவனிடத்தில் எட்டே குணங்க
 ளிருக்கின்றனவென்றும் சொல்லும் பல துர்மதங்களிருக்க இவ்
 விதமாகவே அவனை தியானிக்கவேண்டுமென்று மனது ஸ்தைர்ய
 மடையாமல் (கட்டியாகாமல்) இருப்பதினால் ப்ராஹ்மமீமாம்ஸா
 ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய யுக்திகளால் அந்தந்த துர்மதங்களை
 அப்ராமாணிகங்களென்று நிச்சயித்த அதிகாரி—பரமாத்மா ஸர்
 வோத்தமன், ஜீவாதிகளைவிட பின்னன் (வேறுபட்டவன்) ஸர்வஜ்
 ஞத்வமே முதலிய அளவில்லா குணங்களால் பூர்ணன் (நிறைந்த
 வன்). ஜகஜ்ஜன்மாதிகர்த்தா என்ற த்ருடமான நிச்சயத்தை
 யடைந்தபிறகு, பரமாத்மா குணபூர்ணன் என்கிற இது முதலான
 ரீதியாய் தியானிக்கும் வழியை யடைவான். ஆகையால் இத்தகைய
 த்யானத்திற்கு ஸாஸ்திர விசாரம் காரணமாகும். அதற்கு “உப
 தேக்ஷயந்தி தே ஞானம் ஞானினஸ்தத்வதர்பயின:” என்று சொல்
 லியவாரு தத்வங்களை யறிந்த குருக்களின் உபதேசம் காரண
 மாகும். “அனன்யப்ரோக்தே கதிரத்ர நாஸ்தி.....ப்ரோக்
 தான்யேனைவ ஸுஞ்ஞானாய ப்ரேஷ்ட” என்ற காடக ஸ்ருதி
 சொல்லுவதைப்போல் அத்வைதிகளால் (ஜீவேஸ்வராபேதஞானி
 களால்) உபதேசமடைவானாகில் ‘கதி: நாஸ்தி’ மோக்ஷஜனக
 மான ஞானமுண்டாவதில்லை. ஜீவேஸ்வராபேதஞானியினால் உப
 தேசமடைந்தால்தான் மோக்ஷத்தைத் தரக்கூடிய மேலான ஞான
 முண்டாகிறதென்று சொல்லியிருப்பதினால் த்வைதியான குருக்
 களின் உபதேசத்தினாலுண்டான ஞானமே அப்ரோக்ஷஞானத்
 தின் வழியாய் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகும். அந்த குருக்களின்
 சேவை செய்து, அவரை வணங்கி, மன்றாடி (பிரார்த்தித்தால்)
 அவர் உபதேசிப்பார். அவரிட உபதேசத்தினால் ஞானமுண்டா
 வதற்கு அந்த:கரணம் சுத்தமாயிருக்கவேண்டும். அந்த:கரண
 ஸூத்திக்கு யஜ்ஞம், தானம், தபஸ்ஸு இவைகள் காரணங்களா
 கையால் இவைகளை அவஸ்யகமாய்ச் செய்யவேண்டும் (18-5).
 இப்படி ஸாஸ்த்ரத்தினால் ஸித்தமாயிருப்பதினால் ப்ராஹ்மணர்,
 க்ஷத்ரியர், வைஸ்யர், சூத்ரர், வர்ணபாஹ்யர் (ஸங்கராஜாதியர்)
 என்று ஐந்து வகுப்பாராயிருக்கும் மனிதர்களில் ஸாத்விக ஜீவர்

கள் அவரவர்களுக்கு ஸாஸ்த்ரவிஹிதமான கர்மங்களைச் செய்து அவைகளை ஈஸ்வரனிடத்தில் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டே பின் சொல்லியவாரு அபரோகி ஞானத்தை யடைந்து, அதின் மூல மாய் மோகித்தை யடையக்கடவார்கள்.

ஈஸ்வர ப்ரகரணம்.

பரப்ரஹ்மாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் புத்தீர்த்திரியாதிகளுக்கு அபிமானிகளான எல்லா தேவதைகளைவிட மேலானவன் (3-42,43). ஸர்வஜ்ஞன். ஜகத்துக்கு ஸ்வாமி (4-5). பிறப்பிறப்பில்லாதவன். எல்லாபூதங்களுக்கும் ஸ்வாமி. தன்னிச்சையினாலேயே தர்மத்தை இரக்ஷிப்பதற்காகவும் ஸாதுக்களை இரக்ஷிப்பதற்காகவும், அயோக்கியர்களை தண்டிப்பதற்காகவும் அவதரிப்பவன் (4-7,8). லோகவிலக்ஷணமான ஜன்மகர்மங்களுடையவன் (4-9). குணகர்மங்களுடன் கூடிய ப்ராஹ்மணாதி நான்கு வர்ணங்களையும் பிறப்பிப்பவன். தனக்கு பிறப்பிப்பவனில்லாதவன் (4-13). கர்மங்களின் ஸம்பந்தமற்றவன். கர்மபலத்திலாசையில்லாதவன். ஸர்வார்த்தர்யாமியாய் எங்கும் இருப்பவன் (4-14). (எல்லா பதார்த்தங்களிலுமிருப்பவன்) ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆதாரமானவன். ஸமன் (6-29). எல்லா பதார்த்தங்களிலும் நிர்தோஷியா யிருப்பவன். அந்தந்த பதார்த்தங்களின் தோஷத்தின்பொருட்டுண்டாகும் தோஷமில்லாதவன். ஒருவனாகவே எல்லா பூதங்களிலும் வஸிப்பவன். இடங்களின் பேதத்தினாலுண்டாகும் பேதமில்லாதவன். ஸ்வகதபேதம் (தன்னிட ரூபகுணகிரியாதிகளின் பேதம்) இல்லாதவன் (6-31). எல்லா ஜகத்தையும் படைப்பவன். நாசம் செய்பவன் (7-6). எல்லா வஸ்துக்களைவிட மேலானவன். தன்னையிட மேலான வஸ்துவில்லாதவன். இரத்தினங்களுக்கு ஸ-உத்ரத்தை (நூலை) ப்போல் எல்லா ஜகத்திற்கும் ஆஸ்யன் (7-7).

ஜலத்திலுள்ள இரஸத்திற்கு நியாமகனாய் இரஸ ஸப்தவாச்சயம் இரஸத்திலிருப்பவன். ஸ-விரயசந்திராக்ளிமிருக்கும் பாபைக்கு (கார்திக்கு) நியாமகனாய் ப்ரபாஸப்தவாச்சயனாய் ப்ரபா

யிலிருப்பவன். ஸகல வேதங்களிலும் ஸ்ரேஷ்டமான ப்ரணவ (ஒங்கார)த்திற்கு நியாமகனாய் ப்ரணவஸப்தவாச்யனாய் ப்ரணவத்திலிருப்பவன். ஆகாஸத்திலிருக்கும் ஸப்தத்திற்கு நியாமகனாய் ஸப்தமென்னும் ஸப்தத்திற்கு வாச்யனாய் ஸப்தத்திலிருப்பவன். புருஷரிடத்திலிருக்கும் பெளருஷத்திற்கு நியாமகனாய் பெளருஷஸப்தவாச்யனாய் பெளருஷத்திலிருப்பவன் (7-8). ப்ருத்வியிலுள்ள கந்தத்திற்கு நியாமகனாய் கந்தஸப்தவாச்யனாய் கந்தத்திலிருப்பவன். ஸூர்யனிடமிருக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகனாய் தேஜஸ்ஸப்தவாச்யனாய் தேஜஸ்ஸிலிருப்பவன். ஸர்வ பூதங்களிலுள்ள ஜீவர்களுக்கு நியாமகனாய் ஜீவ ஸப்த வாச்யனாய் ஜீவர்களிலிருப்பவன். தபஸ்விகளிடமிருக்கும் தபஸ்ஸுக்கு நியாமகனாய் தபஸ்ஸப்தவாச்யனாய் தபஸ்ஸிலிருப்பவன் (7-9.) ஸர்வ பூதங்களுக்குக் காரணன். அனாதி. புத்திமரீன்களின் புத்திக்கு நியாமகனாய் புத்திஸப்தவாச்யனாய் புத்தியிலிருப்பவன். தேஜஸ்விகளிலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகனாய் தேஜஸ்ஸப்தவாச்யனாய் தேஜஸ்ஸிலிருப்பவன் (7-10). பலவந்தரின் காமராகாஹிதமான பலத்திற்கு நியாமகனாய் பலஸப்தவாச்யனாய் பலத்திலிருப்பவன். ப்ராணிகளிடமிருக்கும் தர்மத்திற்கு விருத்தமல்லாத காமத்திற்கு நியாமகனாய் காமஸப்தவாச்யனாய் காமத்திலிருப்பவன் (7-11).

எந்த ஸாத்விகராஜஸ்தாமஸ பதார்த்தங்களுண்டோ அவைகளைப் பிறப்பிப்பவன். அப்பதார்த்தங்களெல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமி. அப்பதார்த்தங்களுக்கு அதீனனல்லாதவன் (7-12). குணத்ரயங்களால் மோஹிதரான ஜனங்களால் அறியப்படாதவன். த்ரிசுணாதீதன் (முக்குணங்களுக்கெட்டாதவன்) (7-13). அஸூரர்களால் அடையப்படாதவன் (7-15). ஞானிகளுக்குப் பிரியன். ஞானிகளிடத்தில் ப்ரீதி செய்பவன். (7-17). வாஸுதேவன் (எல்லா இடத்திலும் வஸிப்பவன்). க்ரீடாகுண விபரிஷ்டன் (7-19). அன்ய தேவதைகளை உபாஸிப்பவர்களுக்கு அவாஸவானிட யோக்யதானுஸாரமாய் அந்தந்த தேவதைகளிடத்தில் ஸ்ரத்தையைப் பிறப்பிப்பவன் (7-21). அன்யதேவதைகளைப் பூஜிக்கும் அல்பஞானிகளுக்கு அவாஸவானிட யோக்யதானுஸாரமாய் ஈஸ்வரமான (ஸாஸ்வத

மல்லாத = அழிவுள்ள) பலன்களைக்கொடுப்பவன். தன்னிட பக்தர்களால் பிராப்யன் (பெறத்தக்கவன்) (7-22,23). நாசமில்லாத மேலான ஸ்வபாவமுள்ளவன் (7-24). அவ்யக்தன் (எல்லோருக்கும் காணப்படாதவன்) (7-25). சூதபவிஷ்யத்வர்த்தமான காலங்களிலுள்ள வஸ்துக்களின் ரூபமுள்ளவன் (7-26).

அதியஜ்ஞன், யஜ்ஞாதிஷ்டாதா (8-4). உத்தம புருஷன். திவ்யன். ஸ்ருஷ்ட்யாதிகுண விஸிஷ்டன் (8-8). ஞானி. அனாதி. நியாமகன். எல்லா வஸ்துக்களைவிட சிறியவன். எல்லாவற்றையும் தரிப்பவன். ஸாகல்யமாய் (ஸம்பூர்ணமாய்) தெறிந்துகொள்ளுவதற்கு முடியாத ரூபமுடையவன். சூர்ய்ணிட வர்ணத்தைப்போன்ற வர்ணமுள்ளவன். ப்ரக்ருதியைவிட வேரானவன். (ப்ரக்ருதி பந்தமில்லாதவன்) (8-9). திவ்யன். சூர்யமண்டலத்திலிருப்பவன் (8-10). வேதமறிந்த ஜனங்களால் அக்ஷரனென்று அழைக்கப்படுபவன். விரக்தர்களான யதிகளால் பிராப்யன், ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதத்திற்கு உத்தேஸ்யன் (8-11). வ்யக்தமான சூதஸமுகத்தை விட வேரானவன். அவ்யக்தன். உத்தமன். எல்லா ப்ராணிகள் நாசமடைந்தபோதிலும் தான் நாஸமடையாதவன் (8-20) அக்ஷரஸப்தவாச்யன், பரமப்ராப்யன். மனிதன் எந்த பரமாத்மாவை யடைந்து மருபடியும் ஜன்மமடைய மாட்டானே அத்தகைய ஸ்வரூபமுள்ளவன் (8-21). எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஆஸ்ரயன். ஸர்வவ்யாப்தன். அனன்யமான (வேரொருவரில் செய்யப்படாத) பக்தியினால் அடைவதற்கு யோக்யன் (8-22).

அவ்யக்தமான (ஜனங்களுக்குக் காணப்படாத) ரூபத்தினால் ஜகத்தை வ்யாபித்திருப்பவன். ஸமஸ்த சூதங்களுக்கும் ஆஸ்ரயன், சூதங்களை ஆஸ்ரயித்திருப்பவன் (9-4). சூதங்கள் தன்னிடமிருந்தபோதிலும் சூதங்களின் குணஸம்பந்தமில்லாதவன். சூதங்களைத் தரித்திருப்பவன். ஸமஸ்த சூதங்களுக்கும் உத்பாதகன் (9-5). எப்படி ஆகாயம் வாயுவுக்கு ஆதாரமாயினும் வாயுவின் தர்மங்களின் ஸம்பந்தமில்லாததோ அப்படியே சூதங்களுக்குத் தான் ஆதாரமாயினும் சூதங்களின் தர்மஸங்கீருமம் (கலப்பு) இல்லாதவனாதலால் சூதங்களுக்கு அனாதரனென்று சொல்லப்படுபவன். (9-6). சூதங்களின் வ்யத்திற்கு அதிகரண (காரண)

மாயிருக்கும் ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வாமி (9-7). தன்னதினமான ப்ரக்ருதியை உபாதான (மாருதலடையும்) காரணமாகச் செய்துகொண்டு ப்ராதீனமான இவ்வெல்லா பூதஸமூகத்தையும் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் அடிக்கடி ஸ்ருஜிப்பவன் (9-8). உதாஸீனனைப்போலிருப்பதினால் ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வியாபாரங்களைச் செய்யினும் அக்கர்மங்களின் பலனையடையாதவன் (9-9). ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வாமியாயிருந்து ப்ரக்ருதியினால் சராசராத்மகமான ஜகத்தை ஸ்ருஜிப்பவன் (9-10). மஹா ஐஸ்வர்யமுடையவன். உத்தம வஸ்து (9-11).

க்ரதுவுக்கு (யாகத்திற்கு) நியாமகனாய் க்ரதுவிலிருப்பவன். யஜ்ஞபோக்தா. ஸ்வதா (பித்ருக்களுக்கு ஸ்ரார்த்தாதிகளில் கொடுக்கப்படும் அன்னாதிகளுக்கு) நியாமகனாய் ஸ்வதையிலிருப்பவன். ஒளஷதநியாமகனாய் ஒளஷதியிலிருப்பவன். மந்த்ர நியாமகனாய் மந்த்ரத்திலிருப்பவன். மந்த்ரப்ரதிபாத்யன். ஆஜ்ய (நெய்க்கு) நியாமகனாய் ஆஜ்யத்திலிருப்பவன். அக்னிக்கு நியாமகனாய் அக்னியிலிருப்பவன். ஹுதமான (ஹோமம் செய்யப்பட்ட) பதார்த்தத்திற்கு நியாமகனாய் ஹுதமான பதார்த்தத்திலிருப்பவன் (9-16). இந்த ஜகத்திற்கு தந்தை, தாய், தாரகன், பிதாமகன் (பாட்டன்). வேத்யன் (அறியப்படவேண்டியவன்). பவித்ரமான (ஸூத்தமான) வஸ்து. ஒங்கார ப்ரதிபாத்யன். நிந்நியாமகனாய் ரிக்ஸப்தவாச்யனாய் ரிக்குகளிலிருப்பவன். ஸாமவேத நியாமகனாய் ஸாமஸப்தவாச்யனாய் ஸாமவேதத்திலிருப்பவன். ஸாமவேத ப்ரதிபாத்யன். யஜுர்வேத நியாமகனாய் யஜுர்ஸப்தவாச்யனாய் யஜுர்வேதத்திலிருப்பவன் (9-17). பிராப்யன். இரக்ஷகன். ஸ்வாமி. எல்லோரையும் பிரத்யக்ஷமாய் காணுகிறவன். எல்லோருக்கும் ஆஸ்ரயன். (போஷிப்பவன்) ஸரண்யன், ஸ்னேஹிதன். உத்பாதகன். நாசகன். தாங்குபவன், பிரளயகாலத்தில் இந்த எல்லா ஜகத்தையும் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொள்ளுபவன். பீஜபூதன் (விதைபோன்றவன்) (9-18). ஸூரியாதிகளிடமிருந்து தாபத்தையுண்டாக்குபவன். மேக சக்கிரத்திலிருந்து மழை பொழியச் செய்பவன். மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவன். நாஸத்தையுண்டாக்குபவன் (9-19). ஸர்வயஜ்ஞ போக்தா. ஸர்வயஜ்ஞ ஸ்வாமி (19-24). ஸர்வ

பூதங்களிலும் ஸமனாமிருப்பவன். நிஷ்காரணமாய் த்வேஷமில்லாதவன். நிஷ்காரணமாய் பிரியமில்லாதவன் (9-29).

தேவதைகளாலும், ரிஷிகளாலும் அறிந்துகொள்ளுவதற்கு முடியாத மஹாமஹிமைபுடன் கூடினவன். எல்லா தேவதைகளுக்கும், எல்லா ரிஷிகளுக்கும், மனுஷ்யர்களுக்கும் காரணன் (10-2). பிறப்பில்லாதவன். காரணனில்லாதவன். எல்லா ஜகத்துக்கும் முக்ய ஸ்வாமி (10-3). பூதங்களுக்கு (பிராணிகளுக்கு) புத்தி, ஞானம், அகார்யத்தில் விருப்பமின்மை அல்லது மித்யா ஞானமின்மை, ஷுமை (பொருமை), ஸத்யம், இந்திரிய நிக்ரகம், பகவன்னிஷ்டாபுத்தி, ஸுகம், துக்கம், பிறப்பு, இறப்பு, பயம், அபயம், அஹிம்ஸை, ஸுகதுக்கங்களைப்போன்ற த்வந்த்வங்களின் நிர்விகாரதை, (விகாரமின்மை) துஷ்டி, தபஸ்ஸு, தானம், கீர்த்தி, அபகீர்த்தி முதலியவைகளைக் கொடுப்பவன் (10-4,5). இந்த பிரஜைகளெல்லோரும் யாரிட வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ அத்தகைய மனுக்களாலும், ஸப்த மஹரிஷிகளாலும், ஸனகாதிமானஸபுத்ரர்களாலும் தியானிக்கப்படுபவன் (10-6). எல்லா ஜகத்துக்கும் உத்பாதகன். ஸர்வப்ரவர்த்தகன். (10-8). ப்ரீதி பூர்வகமாய் தன்னை பஜிப்பவர்களுக்கு மோக்ஷத்துக்கு ஸாதனமான ஞானத்தைக் கொடுப்பவன். (10-10). அந்த ஞானத்தினால் அஜ்ஞானத்தினாலுண்டாயிருக்கும் பந்தத்தை நாசப்படுத்துபவன் (10-11). பரப்ராஹ்மம். உத்தமதேஜோரூபன். பவித்திரன். உத்தமன். புருஷன் (பூர்ணஷ்ட்குணன்) எப்போதும் ஒரே விதமாயிருப்பவன். திவ்யன், (லோக விலக்ஷணன்). ஆதிதேவன். வ்யாப்தன் (10-12). தேவதானவர்களால் தெறிந்துகொள்ளுவதற்கு அஸக்யமான ஸ்வரூபமுடையவன் (10-14). தன்னால் தன்னையே தெறித்துக்கொள்ளுவதற்கு யோக்யன். பூதோத்பாதகன். பூதநியாமகன். தேவதைகளுக்கு தேவத்தன்மையை யளிப்பவன். ஜகத்துக்கு ஸ்வாமி. (10-15). எல்லா பிராணிகளின் ஹ்ருதயங்களுக்கு நியாமகனாய் அவைகளில் வஸிப்பவன். ஸர்வபிராணிகளைப் படைப்பவன். இருப்புக்குக்காரணன். நாசத்திற்குக்காரணன். (10-20). ஸூர்யர்களில் கார்த்திக மாதத்திற்கு நியாமகனான விஷ்ணு என்கிற ஸூர்யன்.

பிரகாஸிக்கும் பதார்த்தங்களில் ஸ்ரேஷ்டனான ஸூர்யனுக்கு நியாமகனாய் இதர தேஜஸ்ஸுள்ள பதார்த்தங்களைவிட ஆதிக்கத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே, வேதஸப்தங்களால் அறிய வருபவனாதலால் ரவிஸப்தவாச்யனாய் ரவியிலிருப்பவன். நார்ப்பத் தொன்பது மருத்தேவதைகளில் ஸ்ரேஷ்டனான மரீசிக்கு நியாமகனாய் ஸஜாதீயமான இதர வஸ்துக்களில் மரீசிக்கு மேன்மையை கொடுத்துக்கொண்டே மேகங்களை அசையச்செய்து கொண்டிருப்பதால் மரீசி என்ற பெயருடன் மரீசியிலிருப்பவன். நக்ஷத்ரங்களில் ஸ்ரேஷ்டனான சந்திரனுக்கு நியாமகனாய் ஆஹ்லாதகரமான பதார்த்தங்களில் சந்திரனுக்கு ஆதிக்கத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே, அதிசயமான ஸுகமுடையவனாகையால் ஸுரீ என்கிற பெயருள்ளவனாய் சந்திரனிடமிருப்பவன் (10-21). வேதங்களில் ஸ்ரேஷ்டமான ஸாமவேதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர வேதங்களைவிட ஸாமவேதத்திற்கு ஆதிக்கத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே, எல்லா இடங்களிலும் ஸமனாயிருப்பதினாலும், எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனாகையினாலும் ஸாமவேதஸப்தவாச்யனாய் ஸாமவேதத்திலிருப்பவன். தேவதைகளில் சிரேஷ்டனான இந்த்ரனுக்கு நியாமகனாய் இதர தேவதைகளைவிட இந்த்ரனுக்கு ஆதிக்கத்தைத் தந்துகொண்டே, ஸர்வ தேவங்களிலுமிருப்பதினால் வாஸவ: என்கிற பெயருடையவனாய் இந்த்ரனிலிருப்பவன். இந்திரியங்களில் ஸ்ரேஷ்டமான மனதுக்கு நியாமகனாய் இதர இந்திரியங்களைவிட மன இந்திரியத்திற்கு ஆதிக்கத்தைத் தந்துகொண்டே, ஞானரூபனாகையால் மனஸ்ஸப்தவாச்யனாய் மனதிலிருப்பவன். பிராணிகளிடமிருக்கும் சேதனத்திற்கு (அதிக ஸ்மரண ஸக்திக்கு) நியாமகனாய் ஞான நியாமகனாகையால் சேதனஸப்தவாச்யனாய் சேதனத்திலிருப்பவன் (10-22). ருத்ரர்களில் ஸ்ரேஷ்டனான ஸங்கரனென்கிற ருத்ரனுக்கு நியாமகனாய் இதர ருத்ரர்களைவிட இவனுக்கு ஆதிக்கத்தைத்தந்துகொண்டே, ஸுகத்திற்குக் காரணனாகையால் ஸங்கரனென்கிற பெயருடன் ஸங்கரனிலிருப்பவன். யக்ஷ ராக்ஷஸர்களில் ஸ்ரேஷ்டனான குபேரனுக்கு நியாமகனாய் ஸஜாதீயரில் இக்குபேரனுக்கு ஆதிக்கத்தைத் தந்துகொண்டே தனத்திற்கு ஸ்வாமியாகையால்

வித்தேஸு ஸ்ப்தவாச்யனாய் குபேரனிட மிருப்பவன். அஷ்ட வஸுக்களில் ஸ்ரேஷ்டனான அக்னிக்கு நியாமகனாய் இதர வஸுக்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, எல்லாவற்றையும் ஸூத்தப்படுத்துவதினால் பாவகநாமகனாய் அக்னியிலிருப்பவன். பர்வதங்களில் ஸ்ரேஷ்டமான மேரு பர்வதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர பர்வதங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, தனக்கு ப்ரோகனில்லாதவனாகையால் மேரு ஸ்ப்தவாச்யனாய் மேரு பர்வதத்திலிருப்பவன் (10-23). புரோஹிதர்களில் கிரேஷ்டனான ப்ருஹஸ்பதிக்கு நியாமகனாய் புரோஹிதர்களில் இவருக்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு யஜமானனாகையால் ப்ரஹஸ்பதி என்கிற பெயருள்ளவனாய் ப்ரஹஸ்பதியிலிருப்பவன். ஸேனாபதிகளில் ஸ்ரேஷ்டனான ஸ்கந்தனுக்கு நியாமகனாய் இதர ஸேனாபதிகளைவிட இவனுக்கு ஆதிக்கத்தைத் தந்துகொண்டே தன்னால் ஜகத்தை வெளிப்படுத்தப்படுவதினால் ஸ்கந்தனென்கிற பெயருடையவனாய் ஸ்கந்தனிடமிருப்பவன். ஸரோவரங்களில் ஸ்ரேஷ்டமான ஸமுத்ரத்திற்கு நியாமகனாய் இதர ஸரோவரங்களைவிட ஸமுத்ரத்திற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே ஸாரபோக்தாவாகையால் ஸாகர நாமகனாய் ஸமுத்ரத்திலிருப்பவன் (10-24). மகரிஷிகளில் ஸ்ரேஷ்டரான ப்ருகு மஹர்ஷிக்கு நியாமகனாய் இதர மகர்ஷிகளைவிட இவருக்கு ஆதிக்கத்தைத் தந்துகொண்டே, வீரோதிகளைச் சுடுவதினால் ப்ருகுஸ்ப்தவாச்யனாய் ப்ருகுமஹர்ஷியினுள்ளிருப்பவன். வாக்யங்களில் முக்யமான ஒங்காரத்திற்கு நியாமகனாய் இதர அக்ஷரங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே, முக்யனாகையால் ஏகஸ்ப்தவாச்யனாய் நாலுவிதமான நாசமில்லாதவனாகையால் அக்ஷரஸ்ப்த வாக்யனாய் ஒங்காரத்திலிருப்பவன். யஜ்ஞங்களில் மேலான ஜபயஜ்ஞத்திற்கு நியாமகனாய் இதர யஜ்ஞங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, பிறந்தவர்களை ரக்ஷிப்பதினாலும், பூஜ்யனானதினாலும் ஜபயஜ்ஞ நாமகனாய் ஜபயஜ்ஞத்திலிருப்பவன். அசையாப்பதார்த்தங்களில் மேலான ஹிமவத்பர்வதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர பர்வதங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே ஹ்ரீ: ஸ்ரீ: என்கிற

ரூபங்களுள்ள மஹாலக்ஷ்மிக்கு ஆஸ்ரயனாபடியால் ஹிமாலய
 ஸ்பத்தவாச்யனாய் ஹிமவத்பர்வதத்திலிருப்பவன் (10-25). ஸர்வ
 விருக்ஷங்களில் ஸ்ரேஷ்டமான அஸ்வத்த விருக்ஷத்திற்கு நியா
 மகனாய் இதர விருக்ஷங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்து
 கொண்டே குதிரையைப்போலிருப்பவனாகையால் அஸ்வத்த
 நாமகனாய் அஸ்வத்த விருக்ஷத்திலிருப்பவன். தேவரிஷிகளில்
 சிரேஷ்டனான நாரதமஹரிஷிக்கு நியாமகனாய் இதர தேவரிஷிகளை
 விட இவருக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, ஞானத்தைத்
 தருபவனாகையால் நாரதரென்னும் பெயருடையவனாய் நாரதருக்
 குள்ளிருப்பவன். கந்தர்வருள் மேலான சித்ரரதனுக்கு நியா
 மகனாய் இதரகந்தர்வரைவிட இவனுக்கு மேன்மையைக் கொடுத்
 துக்கொண்டே, விசித்ரரான அதிதேவாதிகளை இரதமாயுள்ளவ
 னாகையால் சித்ரரதனென்கிற பெயருள்ளவனாய் சித்ரரதனுள்ளி
 ருப்பவன். ஸித்தரில் மேலானவனாயும், மௌனஸீலனாயும் ஸுக
 ரூபனாயும், ரக்ஷகனாயும், ஜகத்தை தன்னுள் வைத்துக்கொண்டி
 ருப்பவனாயு மிருப்பதினால் கபிலனென்கிற பெயருடையவன்.
 (இது ஸாக்ஷாத்ரூபம்) (10-26). குதிரைகளில் பாற்கடலிற் பிறந்த
 ஸ்ரேஷ்டமான உச்சைஸ்ரவஸ்ஸென்னும் குதிரைக்கு நியாமகனாய்
 இதர குதிரைகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே,
 அதிகமான கீர்த்தியை யுடையவனாகையால் உச்சைஸ்ரவஸ்ஸென்
 னும் பெயருடையவனாய் உச்சைஸ்ரவஸ்ஸென்னும் குதிரையி
 லிருப்பவன். யானைகளில் மேலான ஜராவதத்திற்கு நியாமகனாய்
 இதர யானைகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே,
 வைகுண்டத்திலிருக்கும் ஜரமென்னும் ஸரோவரத்தை இரக்ஷிப்
 பதினால் ஜராவதஸ்பத்தவாச்யனாய் இந்த்ரனின் வாஹனமான ஜரா
 வதமென்கிற யானையிலிருப்பவன். மனிதருள் ஸ்ரேஷ்டனான சக்ர
 வர்த்திக்கு நியாமகனாய் இதர மனிதர்களைவிட இவனுக்கு மேன்மை
 யைத் தந்துகொண்டே, மனிதர்களுக்கு ஈஸ்வரனாகையால் நாரதிக
 னென்னும் பெயருடையவனாய், சக்ரவர்த்தியிலிருப்பவன் (10-27).
 ஆயுதங்களில் மேலான வஜ்ராயுதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர
 ஆயுதங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைக் கொடுத்துக்கொண்டே,
 ஸர்வதோஷ ரஹிதனாகையால் வஜ்ரநாமகனாய் வஜ்ராயுதத்தி

லிருப்பவன். பசுக்களில் மேலான காமதேனுவுக்கு நியாமகனாய் இதர பசுக்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே வேண்டிபவர்கள் விரும்பும் பதார்த்தங்களைக் கொடுப்பவனாக யால் காமதேனு நாமகனாய் காமதேனுவிலிருப்பவன். ஸ்ருஷ்டி காரணமான மன்மதனுக்கு நியாமகனாய் அநேக விதங்களான ஸுகங்களை அனுபவிப்பவனாகையால் கந்தர்ப நாமகனாய் மன்மதனிலிருப்பவன். ஒரு தலைபுள்ள ஸர்ப்பங்களில் மேலான வாஸுகிக்கு நியாமகனாய் இதர ஸர்ப்பங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே தன்னிடலோகத்தில் வஸிப்பவர்களுக்கு ஸுகத்தைக்கொடுப்பவனாகையால் வாஸுகி என்ற பெயருடையவனாய் வாஸுகி என்ற ஸர்ப்பத்திலிருப்பவன் (10-28). அநேக தலைகளுள்ள ஸர்ப்பங்களில் மேலான அனந்தனுக்கு (ஆதிசேஷனுக்கு) நியாமகனாய் இதர அநேக ஸிரஸ்ஸுகளுள்ள ஸர்ப்பங்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே * மஹாகுணபூர்ணனாகையால் அனந்த ஸப்தவாச்யனாய் அனந்தனில் (ஆதிசேஷனில்) இருப்பவன். நீரில் ஸஞ்சரிக்கும் ப்ராணிகளில் மேலான வருணனுக்கு நியாமகனாய் இதர ஜலசர (நீரில் ஸஞ்சரிக்கும்) ப்ராணிகளைவிட வருணனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, மேலான ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவனாகையால் வருணஸப்தவாச்யனாய் வருணனிலிருப்பவன். பித்ருதேவதைகளில் மேலான அர்யமனென்கிற பித்ரு தேவதைக்கு நியாமகனாய் இதர பித்ரு தேவதைகளைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, அறியவேண்டியவைகளை அறிந்துகொண்டிருப்பதினால் அர்யமனென்கிற பெயருடையவனாய் அர்யமனென்கிற பித்ரு தேவதையிலிருப்பவன். நியமிப்பவர்களில் மேன்மையுள்ள யமனுக்கு நியாமகனாய் இதர நியாமகர்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே நியமிப்பவனாகையால் யமனென்கிற பெயருடையவனாய் யமனிலிருப்பவன் (10-29). தைத்யருள் சிரேஷ்டனான ப்ரஹ்மலாதனுக்கு நியாமகனாய் மற்ற தைத்யர்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, மேலான ஸுகமுடையவ

* 'மஹா குணத்வாத்ய மனந்த மாஹு:' மஹா குணங்களுடையவனாகையால் யாரை அனந்தனென்று சொல்லுகிறார்களோ அத்தகைய.'

ஞாநலால் ப்ரஹ்மாதனென்கிற பெயருடையவனாய் ப்ரஹ்மாதனிலிருப்பவன். விலங்கு முதலியவற்றால் கட்டுப்படுத்துபவரில் மேலானவனான காலனுக்கு நியாமகனாய் இதர கட்டுப்படுத்துபவர்களை விட இவனுக்கு மேன்மையைக் கொடுத்துக்கொண்டே நன்றாய் அறிந்துகொள்ளுபவனாகையால் கால நாமகனாய் காலனிலிருப்பவன். மிருகங்களில் சிரேஷ்டமான ஸிம்ஹத்திற்கு நியாமகனாய் இதர மிருகங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே, தன்னைத்தேடும் பக்தர்களுக்கு ப்ரபுவாகையால் மிருகேந்திரனென்னும் பெயருடையவனாய் ஸிம்ஹத்திலிருப்பவன். பக்ஷிகளில் ஸ்ரேஷ்டனான கருடனுக்கு நியாமகனாய் இதர பக்ஷிகளைவிட இப்பக்ஷிக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, விசேஷமாய் தன்னை வணங்குபவர்களுக்கு ஆஸ்ரயனாகையால் வைவதேயனென்ற பெயருடையவனாய் கருடனிலிருப்பவன் (10-30).

ஸூத்தப்படுத்தும் வஸ்துக்களில் ஸ்ரேஷ்டமான வாயுவுக்கு நியாமகனாய் ஸூத்தப்படுத்தும் இதர வஸ்துக்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத்தந்துகொண்டே, ரக்ஷிப்பவர்களுக்கு பூஜ்யனாகையால் பவன ஸப்தவாச்யனாய், வாயுவினுள்ளிருப்பவன். ஸஸ்திரதாரிகளில் ஸ்ரேஷ்டனான, லோகத்தை விளையாடச்செய்யும்பிராமனென்கிற ஸாக்ஷாத்ரூபமுடையவன். மீன்களில் ஸ்ரேஷ்டமான முதலைக்கு நியாமகனாய் இதர மீன்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே உலகத்திற்கு அல்ப ஞானத்தைக் கொடுப்பவனாகையால் மகரமென்கிற பெயருடையவனாய் முதலையிலிருப்பவன். நதிகளில் மேலான ஜான்ஹவிக்கு (கங்கைக்கு) நியாமகனாய் இதர நதிகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே ஸம்ஸாரத்தை அஸாரமென்று அறிந்துகொண்டு, அதை விடுபவர்களுக்கு ரக்ஷகனாகையால் ஜான்ஹவி ஸப்தவாச்யனாய் ஜான்ஹவி (கங்கா) நதியிலிருப்பவன் (10-31). பிறப்பிக்கப்படும் ப்ராணிகளுக்கு காரணன். ரக்ஷகன். நாசகன். வித்யைகளில் மேலான ப்ரஹ்ம வித்யைக்கு நியாமகனாய் இதர வித்யைகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, ஜீவர்களுக்கு பதியாய், அவர்களிலிருப்பதினாலும், ஞானஸ்வரூபனாகையினாலும் அத்யாத்ம வித்யா நாமகனாய் அத்யாத்ம (ப்ரஹ்ம) வித்யையிலிருப்பவன்,

வாதம், ஜல்பம், விதண்டம் என்னும் இக்கதைகளை நடத்தும் ஜனங்களால் செய்யப்படும் வாதத்திற்கு நியாமகனாய் வாச்யனாகையால் வாதஸப்தவாச்யனாய் வாதத்திலிருப்பவன் (10-32). அக்ஷரங்களில் ஸ்ரேஷ்டமான அ என்னும் அக்ஷரத்திற்கு நியாமகனாய் இதர அக்ஷரங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே அ என்று அழைக்கப்படுவதினால் அகார ஸப்தவாச்யனாய் அ என்னும் எழுத்திலிருப்பவன். ஸமாஸங்களில் மேலான த்வந்த்வ ஸமாஸத்திற்கு நியாமகனாய் இதர ஸமாஸங்களைவிட இதற்கு ப்ராதான்யத்தைத் தந்துகொண்டே, வெனியிலுமுள்ள மிரண்டு ரூபங்களுடனிருப்பதினால் த்வந்த்வ ஸப்தவாச்யனாய் த்வந்த்வ ஸமாஸத்திலிருப்பவன். நாசமில்லாதவனானதால் அக்ஷர ஸப்தவாச்யன். ஸம்ஹாரகனானதால் காலநாமகனாய் காலத்திலிருப்பவன். தாரணபேர்ஷணதிகளைச்செய்பவன். எல்லா திக்குகளிலும் முகமுள்ளவன். சதுர்முகனுள்ளிருப்பவன். ஸர்வத்ர ஸர்வாவயவங்கனையுடையவன் (10-33). ஸம்ஹாரகனாகையால் ம்ருத்யு நாமகனாய் ம்ருத்யுவுக்கு நியாமகனாய் ம்ருத்யுவினிருப்பவன். பிறப்பவர்களின் பிறப்புக்கு நியாமகனாய் பிறப்பிப்பதினால் உத்பவனென்கிற பெயருடையவனாய் பிறப்பிலிருப்பவன். ஸ்த்ரீகளின் கீர்த்திக்கு நியாமகனாய் புகழப்படுவனாகையால் கீர்த்தி ஸப்தவாச்யனாய் கீர்த்தியிலிருப்பவன். ஸ்ரீக்கு (காந்திக்கு) நியாமகனாய் ஸ்ரீக்கு ஆஸ்ரயனாகையால் ஸ்ரீஸப்தவாச்யனாய் ஸ்ரீயிலிருப்பவன். வாக்குக்கு நியாமகனென்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுவதினால் வாக்ஸப்தவாச்யனாய் வாக்கிலிருப்பவன். ஸ்மரணைக்கு (நினைவுக்கு) நியாமகனாய் நினைப்பதற்கு யோக்யனாகையால் ஸ்மருதி நாமகனாய் ஸ்மருதியிலிருப்பவன். மேதா நியாமகனாய் மேதா ஸப்தவாச்யனாய் மேதையிலிருப்பவன். தைர்யத்திற்கு நியாமகனாய் ஜகத்தை தரிப்பதினால் த்ருதி ஸப்தவாச்யனாய் த்ருதியிலிருப்பவன். க்ஷமைக்கு (பொறுமைக்கு) நியாமகனாய் க்ஷமா ஸப்தவாச்யனாய் க்ஷமையிலிருப்பவன் (10-34). † ரதந்தராதி நாமங்களில் ஸ்ரேஷ்டமான ப்ருஹத்ஸாமத்திற்கு நியாமகனாய் இதர

* வாதங்களிலுள்ள (தருக்கத்தின்) வகைகள்.

† ஸாமவேதத்தினுட்பிறிவுகளின் பெயர்.

ஸாமங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, அதிகமான பலமுள்ளவனாதலாலும், அமேயனானதினாலும் (அளவிட முடியாதவனானதினாலும்) ப்ருஹத்ஸாமஸப்தவாச்யனாய் ப்ருஹத்ஸாமத்திலிருப்பவன். சந்தஸ்ஸுகளில் ஸ்ரேஷ்டமான காயத்ரிக்கு நியாமகனாய் இதர சந்தஸ்ஸுகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, தன்னை துதிப்போருக்கு ரக்ஷிப்பதினால் காயத்ரி ஸப்தவாச்யனாய் காயத்ரியிலிருப்பவன். மாதங்களில் மார்கஸிர மாதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர மாதங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே மார்க்கங்களுக்கு ஸ்ரீர்ஷஸ்தானீயனாகையால் (ஸ்ரீரஸ்ஸைப்போன்றவனாகையால்) மார்க்கஸ்ரீர்ஷ ஸப்தவாச்யனாய் மார்க்கஸிரமாதத்திலிருப்பவன். ருதுக்களில் ஸ்ரேஷ்டமான வஸந்தருதுவுக்கு நியாமகனாய் இதர ருதுக்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே அவாளவாளிட யோக்தானுஸாரமாய் கெட்ட ஞானத்தையும் நல்ல ஞானத்தையும் பிறப்பிப்பவனாதலால் குஸுமாகர ஸப்தவாச்யனாய் வஸந்தருதுவிலிருப்பவன் (10-35).

வஞ்சகர்களில் சூதுக்கு நியாமகனாய் ஆட்டத்தில் ஆஸக்தனாகையால் த்யூத ஸப்தவாச்யனாய் சூதிலிருப்பவன். தேஜஸ்விகளிலிருக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகனாய் ப்ரகாஸிப்பதினால் தேஜஸ் ஸப்தவாச்யனாய் தேஜஸ்ஸிலிருப்பவன். ஜயஸீலரிடமிருக்கும் ஜயத்திற்கு நியாமகனாய் ஜயஸப்தவாச்யனாய் ஜயத்திலிருப்பவன். நிர்ஸயஞானமுள்ளவர்களிலுள்ள நிர்ஸய ஞானத்திற்கு நியாமகனாய் வ்யவஸாய ஸப்தவாச்யனாய் நிர்ஸயஞானத்திலிருப்பவன். பலமுள்ளவர்களிடமிருக்கும் பலத்திற்கு நியாமகனாய் ஸத்வஸப்தவாச்யனாய் பலத்திலிருப்பவன். (10-36). யாதவர்களில் ஸ்ரேஷ்டனான வஸுதேவ புத்ரனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் (இது ஸாக்ஷாத்ரூபம்) பாண்டு குமாரர்களில் ஸ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனனுக்கு நியாமகனாய் பீமனைத்தவிற மற்ற பாண்டவர்களைவிட அர்ஜுனனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே தனஞ்ஜய ஸப்தவாச்யனாய் அர்ஜுனனுள்ளிருப்பவன். முனிகளில் வேதவ்யாஸர் (இது ஸாக்ஷாத்ரூபம்). கவிகளில் ஸ்ரேஷ்டனான உஸனஸ் என்கிற (ஸுக்ராச்சார்யரென்கிற) கவிக்கு நியாமகனாய் இதர கவிகளைவிட இவருக்கு

மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, ஸ்ருஷ்டிக்கும் எண்ணமுள்ளவனாகையால் உஸானஸ் சப்தவாச்யனாய் உஸானஸ் என்கிற (சக்ரா சார்யரென்கிற) கவியிலிருப்பவன் (10-37). தண்டிப்பவர்களால் செய்யப்படும் தண்டனைக்கு நியாமகனாய் தண்டித்துக்கொண்டிருப்பதினால் தண்ட சப்தவாச்யனாய் தண்டனையிலிருப்பவன். ஜயமடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவரிடமுள்ள நீதிரூபமான தர்மத்திற்கு நியாமகனாய் நீதி சப்தவாச்யனாய் நீதியிலிருப்பவன். இரகசியமான வஸ்துக்களில் ஸ்ரேஷ்டமான த்யானத்திற்கு நியாமகனாய் முனிகளால் பூஜ்யனாகையால் மௌன சப்தவாச்யனாய் த்யானத்திலிருப்பவன். ஞானமுள்ளவர்களிலிருக்கும் ஞானத்திற்கு நியாமகனாய் ஞானரூபனாதால் ஞான சப்தவாச்யனாய் ஞானத்திலிருப்பவன் (10-38). ஸமஸ்தபூதங்களுக்கும் காரணன். ஸமஸ்த பதார்த்தங்களிலுமிருப்பவன் (10-39). அளவில்லாத விபூதிரூபங்களையுடையவன் (10-40). எந்த பதார்த்தம் தன்னிட ஜாதியில் மேலானதோ, எந்த பதார்த்தம் செல்வத்துடன் கூடியதோ, எது விசேஷமாய் விருத்தியடைந்திருக்கிறதோ அவ்வெல்லா பதார்த்தங்களிலும் தேஜோரூபமான அம்சத்துடனிருப்பவன் (10-41). தன்னிட ஓர் அம்சத்தினால் இவ்வெல்லா உலகத்தையும் வ்யாபித்திருப்பவன். (நிறைந்திருப்பவன்) (10-42).

புருஷோத்தமன். நிச்சயமான பின் செரால் ல ப ப ப ட மாகாதம்யமுடையவன் (11-3). யோகேஸ்வரன். ப்ரபு, நாசரஹிதன் (11-4). அப்ராக்ருதங்களான நானாவிதங்களான ரூபங்களுடையவன். நானாவிதங்களான வர்ணங்களையும், நானாவிதங்களான ஆகாரங்களையுமுடையவன். அளவில்லாத ரூபங்களுடையவன் (11-5). ஆதித்யர்களுக்கும், வஸுக்களுக்கும், ருத்ரர்களுக்கும், அஸ்வினி தேவதைகளுக்கும், மருதகணத்திற்கும் இதுவரைக்கும் கண்டிராத ஆஸ்சர்யகரமான பதார்த்தங்களுக்கும், இந்த சராசாராத்மகமான ப்ரபஞ்சத்திற்கும் ஆஸ்ரயன் (11-6,7). மகாயோகேஸ்வரன் (11-9). அநேக முகங்களையுடையவன். அநேக கண்களையுடையவன். அப்ராக்ருதங்களான அநேக ஆபர

ணங்களை தரித்திருப்பவன். அப்ராக்குதங்களான மேல் தூக்கப் பட்ட அநேக ஆயுதங்களை தரித்திருப்பவன் (11-10).

அப்ராக்குதங்களான ஹாரங்களை (மாலைகளை) தரித்திருப்பவன். திவ்யமான பீதாம்பரத்தைத் தரித்திருப்பவன். திவ்ய கந்தத்தைப் பூசிக்கொண்டிருப்பவன். ஸர்வாஸ்சர்யமான ரூப முள்ளவன். கிரீடாதிசூணமுடையவன். எல்லா தேசங்களிலும் (இடங்களிலும்) எல்லா காலங்களிலும் நிறைந்தவன். ஸர்வகுண பூர்ணன். எல்லாதிக்குகளிலும் முகங்களை யுடையவன் (11-11). ஆகாயத்தில் ஒரே காலத்தில் உதயமடைந்துள்ள (விடிந்திருக்கும்), ஆயிரக்கணக்கான ஸ-ஓர்யர்களின் காந்திக்குச்சரியான காந்தியுள்ளவன் (11-12). தேவதைகளுக்கு தேவத்தன்மையைக் கொடுப்பவன் (11-13). தேவதைகளுக்கும், ஸமஸ்த பூதவிசேஷஸங்கங்களுக்கும், சதுர்முகனுக்கும், சதுர்முகனின் துடையி லுட்காரந்திருக்கும் நுதா னுக்கும் அற்புதமான ஸர்ப்பங்களுக்கும் ஆஸ்ரயன் (11-15). அநேக கைகளாலும், அநேக வயருகளினாலும், அநேக முகங்களினாலும் அநேக கண்களினாலும் கூடிய விஸ்வரூபமுடையவன். எல்லா தேசங்களிலும் அளவில்லா ரூபங்களுடையவன். நாசமில்லாதவன். பிறப்பில்லாதவன் (11-16). கிரீடம் கதா சக்ரம் இவைகளுடையவன். * தேஜ: புஞ்ஜன். எல்லா தேசங்களிலும் ப்ரகாஸமுடையவன். யாராலும் காணுவதற்கு அஸக்யமான விஸ்வரூபமுடையவன். விசேஷமாய் நாலுதிக்குகளிலும் எரிந்துகொண்டிருக்கும் சூர்யாக்கனிகளிட ப்ரகாசத்தைப்போன்ற அளவற்ற ப்ரகாசமுள்ளவன் (11-17). ஞானிகளினால் அறியப்படுவதற்கு யோக்யன். அக்ஷர (நாசமற்ற) ஸ்வரூபமுடையவன். இந்தஜகத்துக்கு முக்யாஸ்ரயன். நாசமற்றவன். அனாதியான பரம்பரையாய் வந்த தர்மத்திற்கு ரக்ஷகன். அனாதி நித்யனான புருஷன் (11-18). அளவற்ற பராக்ரமமுள்ளவன். அளவற்ற பாஹுக்களை (கைகளை) யுடையவன். சந்திர ஸ-ஓர்யர்களுக்கு ஆஸ்ரயமான கண்களையுடையவன். முகத்தில் ப்ரகாஸமான அக்னியை யுடையவன். தன்னிட தேஜஸ்ஸினால் இவ்வெல்லா உலகத்திற்கும் தூபமுண்டாக்குபவன் (11-19). ஆகாய பூமியின் மத்தியில் வ்யாபித்திருப்பவன் (நிறைந்

திருப்பவன்). எல்லாதிக்குகளிலும் வியாபித்திருப்பவன். தர்ஸனத் தினாலேயே எல்லா ஜகத்துக்கும் பயத்தையுண்டாக்கும் அப்புதமான, உக்ரமான ரூபமுடையவன் (11-20).

எல்லா தேவதைகளால் ப்ரவேசிக்கப்படுபவன். பயமடைந்த, பத்தாஞ்ஜலிகளான (கைகூப்பிக்கொண்டிருக்கும்) ஜனங்களால் துதிக்கப்படுபவன். மகரிஷிகளே முதலானவர்களால் விசேஷ குணங்களைச் சொல்லும் ஸ்தோத்ரங்களால் துதிக்கப்படுபவன் (11-21). ருத்ரார்கள், ஆதித்யர்கள், வஸுக்கள், விஸ்வேதேவதைகள், அஸ்வினி தேவதைகள், மருத்கணங்கள், பித்ருகணங்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், தைத்யர்கள், ஸித்தர்கள், இவர்களால் ஆர்ச்சயத்தினால் கண்டுகொள்ளப்படுபவன் (11-22). வெகுமுகங்கள், வெகுகண்கள், வெகு புஜங்கள், வெகு வயறுகள், வெகு துடைகள், வெகு பாதங்கள், வெகு கோரைப்பற்கள் இவைகளால் பயங்கரமான ரூபமுடையவன் (11-23). ஆகாயத்தை தாக்கிக்கொண்டிருக்கும் ரூபமுடையவன், அநேக வர்ணங்களுடையவன். பெரியதாய் திறக்கப்பட்டிருக்கும் வாயுடையவன். ப்ரகாஸிக்கும் விஸாலமான கண்களையுடையவன் (11-24). கோரைப்பற்களால் பயங்கரமான ப்ரளயகாலத்தின் அக்னிக்கு ஸத்ருஸமான முகமுடையவன். உலகத்திற்கு ஆதாரன். தேவதைகளுக்கு ஸ்வாமி (11-25).

இராஜர்களிட கூட்டத்துடன் கூடிய துர்யோதனாதி எல்லா ஜனங்கள், பீஷ்மர், த்ரோணர், கர்ணன் மற்றும் பாண்டவர் பக்ஷத்திலுள்ள யுத்தம் செய்யும் ஜனங்கள் இவர்களை வெகுவேகமாய் உட்செல்லுவித்துக்கொள்ளும் பயங்கரமான முகமுடையவன். பற்களின் ஸந்துகளில் அகப்பட்டுக்கொண்டு பொடிபொடியா யிருக்கும் ஜனங்களின் சிரஸ்ஸுகளையுடையவன் (11-26,27). மழைகாலத்தில் நதிகள் அதிகவேகத்துடன் ஸமுத்ரத்தை யடைவதைப்போல் அதிகமாய் எரிந்துகொண்டிருக்கும் முகத்தை ப்ரவேசிக்கும் வீரர்களையுடையவன் (11-28). எப்படி விளக்குகளைக்குறித்து பதங்கங்கள் (விளக்கையணைக்கும் புழுக்கள்) நாசமடைவதற்காக வருகின்றனவோ அப்படியே நாசமடைவதற்காக முகத்தைக் குறித்து வரும் ஜனங்களையுடையவன். எல்லா ஜகத்

தையும் வாயில் போட்டுக்கொண்டு சப்பளிப்பவன். ஸமஸ்த ஜகத் தையும் வ்யாபித்திருக்கும் கார்தியுடையவன் (11-29,30). தேச காலங்களில் பரிபூர்ணன். லோகநாசகன்.

மற்றும் அர்ஜுனன்முதலிய சிலரைத்தவிர யுத்தத்தில் சேர்ந் திருக்கும் எல்லா யோதரையும் ஸம்ஹரிப்பதற்காக ப்ரவ்ருத்தனா யிருப்பவன் (முயற்சித்திருப்பவன்) (11-32). த்ரோண பீஷ்ம ஜயத் ரதகர்ணனே முதலான வீரஸ்ரேஷ்டர்களை மடிந்தவரைப்போல் செய்தவன் (11-34). ஸர்வேந்திரிய ப்ரேரகன். ஜகத்துக்கு ஸந் தோஷகரமானகீர்த்தியுள்ளவன். ராக்ஷஸர்களைப்பயப்படுத்தி திக்கு திக்குகளில் ஓடச்செய்பவன். ஸித்தர்களின் கூட்டங்களால் வணங் கிக்கொள்ளப்படுபவன் (11-36). ஸகல ஜகத்விஸக்ஷணன். சதுர்முக ப்ரஹ்மாவையும் படைப்பவன். (11-37). தேவஸ்ரேஷ்டன். புராணபுருஷன். இந்த ஜகத்துக்கு முக்யமான ஆஸ்ரயன். எல்லா வற்றையும் தெரிந்துகொள்ளுபவன். வேத்யன். (தெரிந்துகொள் ளப்படுபவன்). உத்தம தேஜஸ்வரூபன். ஜகத்தை வ்யாபித்துக் கொண்டிருப்பவன் (11-38). வாயு அக்னி யமன் வருணன் இது முதலிய ஸப்தங்களால் முக்யமாய் சொல்லிக்கொள்ளப்படுபவன் (11-39). அநந்த வீர்யன். அளவற்ற பராக்ரமமுடையவன். எல்லா பதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்துக்கொண்டிருப்பதினால் வேதாதி ப்ரமாணங்களில் ஸர்வ என்கிற பெயரால் அழைக்கப்படுபவன் (11-41, 42). சராசராத்மகமான ஜகத்துக்கு தந்தை. மிகவும் ஸ்ரீஜயன். குரு. முவ்வுலகத்திலும் ஸமாதிகமற்றவன். ஸ்ரீ க ர ற் ற ஐஸ்வர்யமுடையவன் (11-43). துதிக்கப்படுபவன் (11-44). பக்தி யில்லாமல் செய்யப்படும் வேதாத்யயனத்தினாலும், அநேக யஜ் ஞானுஷ்டானங்களாலும். தானங்களாலும், வர்ணஸ்ரம விஹித மான கர்மங்களாலும், உக்ரமான தபஸ்ஸினாலும் அர்ஜுனனைத் தவிர இதர்களுக்குக் காணப்படாத விஸ்வரூபமுடையவன். (11-48). தேவதைகளும் காணுவதற்கு அபேக்ஷிக்கும் விஸ்வரூப முடையவன் (11-52). உத்தமமான பக்தியில்லாமல் அறிவதற்கும் காணுவதற்கும் பிரவேசிப்பதற்கும் அஸக்யமான ரூபமுடைய வன் (11-53).

ஸ்ரீரமென்று சொல்லப்படும் மஹாபூதம் முதலான ஸமஸ்த ப்ரபஞ்சரூபமான கேஷத்திரத்தை யறிந்தவன் (13-1). மோக்ஷ ஜனகமான ஞானத்திற்கு விஷயன் (அறியப்படுபவன்). பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபன். பஞ்சமஹா பூத விலக்ஷணன் (13-12). ஸர்வத்ர கைகால் களையுடையவன். ஸர்வத்ர (எங்கும்) கண்களையும், தலைகளையும், முகங்களையும், காதுகளையுமுடையவன். எல்லாவற்றையும் வியாபித்துக்கொண்டிருப்பவன் (13-13). எல்லா இந்திரியங்களுக்கும், குணங்களுக்கும் ப்ரகாஸகன். ப்ராகிருதமான இந்திரிய மில்லாதவன். ஆஸக்திரஹிதன். ஸர்வதாரகன். ஸத்வரஜஸ்தமோ குண ரஹிதன். ஆனந்தாதி குணங்களை அனுபவிப்பவன் (13-14). பூதங்களின் உள்ளும் வெளியிலுமிருப்பவன். வேருவிதமான கருத்தில்லாதவன். எல்லா தேசங்களிலும் ஸஞ்சரிப்பவன். சூக்ஷ்மனாதலால் பிறரால் அறியமுடியாதவன். தூரத்திலிருப்பவன். ஸமீபத்திலிருப்பவன். (13-15). எல்லா ப்ராணிகளிலும் ஒருவனாகவே இருப்பவன். எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ரக்ஷகன். எல்லாவற்றையும் பக்ஷிப்பவன். பிறப்பிப்பவன் (13-16). பூதங்கள் நாசமடைந்தபோதிலும் தான் நாசமடையாதவன் (13-27). கர்ம ஸம்பந்தமற்றவன் (13-31). ஆகாயம் எல்லாவற்றிலுமிருந்தபோதிலும் எப்படி அந்தந்த பதார்த்தங்களின் குணங்களின் ஸம்பந்தத்தை யடைவதில்லையோ, அப்படியே எல்லா இடங்களிலிருந்தபோதிலும் அந்தந்த பதார்த்தங்களின் குணஸம்பந்த மில்லாதவன் (13-32). ஸ-வ்யநெருவனே இவ்வுலகத்தை எப்படி ப்ரகாஸப்படுத்துவனோ, அப்படியே எல்லா உலகத்தையும் ப்ரகாஸப்படுத்துபவன் (13-33).

தன்னிட பார்யையான ப்ரஹ்மமென்று சொல்லிக்கொள்ளப்படும் மஹாலக்ஷ்மியை கர்ப்பத்தைத் தரிக்கும்படிக்குச் செய்பவன். அதினால் எல்லா பூதங்களையும் படைப்பவன் (14-3). எல்லா பூதங்களுக்கும் தந்தை (14-4). மஹாலக்ஷ்மியின் ஸ்திதி (இருப்பு) க்குக்காரணன். நாசமற்ற முந்தர்களிட ஸமுகத்தின் இருப்புக்குக் காரணன். ஸார்வதமான தர்மத்திற்கு ரக்ஷகன். மோக்ஷ ஸம்பந்தமான ஸமுகத்தைக் கொடுப்பவன் (14-27).

விசாரிக்கப்படுபவன். புனராவர்த்திஸூன்யமான பிராப்ய ஸ்வரூபமுடையவன். ஆத்ய புருஷன் (முதலிலிருப்பவன்). அனாதி யான ஸம்ஸாரத்திற்கு ப்ரவர்த்தகன் (15-4). ஸூர்யனால் ப்ர காஸப்படுத்துவதற்கு முடியாத ரூபமுள்ளவன். சந்த்ரனால் ப்ர காஸப்படுத்துவதற்கு முடியாத ரூபமுடையவன். அக்னியால் ப்ரகாஸப்படுத்துவதற்கு முடியாத ரூபமுடையவன் (15-6). உல கத்தை ப்ரகாஸப்படுத்தும் ஸூர்யனிடமிருக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகன். உலகத்தை ப்ரகாஸிக்கச்செய்யும் சந்திரனிலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகன். (15-12) அக்னியிலுள்ள தேஜஸ் ஸுக்கு நியாமகன். பூமியிற் புகுந்து தன்னிட ஸ க் தி யி னு ல் எல்லா ப்ராணிகளையும் தரிப்பவன். சந்திரனில் நியாமகனுயிருந்து ரஸரூபமான விபூதிரூபத்தினால் தான்யபல வ்ருக்ஷங்களை விளைவிப் பவன் (15-13).

ப்ராணிகளிட தேகத்தில் வைஸ்வானரனென்கிற அக்னியி லிருக்கும் ரூபத்தினால் ப்ராணுபானங்களுடன் கூடிக்கொண்டு நான்கு விதங்களான அன்னத்தை பசனம்செய்பவன் (பக்குவப் படுத்துபவன்) (15-14). ஸர்வப்ராணிகளின் ஹ்ருதயத்தில் வஸிப் பவன். எல்லா வேதங்களாலும் ப்ரதிபாத்யன் (சொல்லிக்கொள் ளப்படுபவன்). வேதார்த்தங்களை நிர்ணயப்படுத்தும் ப்ரஹ்மஸூத் ரங்களைச் செய்தவன். நிஜமான வேதார்த்தங்களை அறிந்தவன் (15-15). க்ஷராக்ஷரபுருஷர்களைவிட (நாசமடையக்கூடிய சரீர முடைய புருஷர்களைவிடவும், நாசமடையாத சரீரத்துடன் கூடிய புருஷர்களைவிடவும்) உத்தம புருஷன். பரமாத்மாவென்று வேதங் களால் சொல்லிக்கொள்ளப்படுபவன். மூவ்வுலகத்திலும் ப்ரவே சித்து அவைகளை ரக்ஷிப்பவன். நாசமற்றவன். ஸமர்த்தன் (15-17). க்ஷரஜீவர்களை மீறினவன். அக்ஷரஜீவரைவிட உத்தமன். ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் புருஷோத்தமனென்று ப்ரஸித்தியடைந்த வன் (15-18). 'ஓம் தத் ஸத்' என்கிற பெயருடையவன். வேதங் களின் அபிவ்யக்திக்குக் காரணன் (17-23). ஸர்வபூதங்களின் (ப்ராணிகளின்) ஹ்ருதய ரூபையிலிருந்து அந்த அஸ்வதந்த்ராக ளான ப்ராணிகளின் செய்கைகளைச் செய்விப்பவன் (18-61).

ஜீவ ப்ரகரணம்.

க்ஷரரென்றும் அக்ஷரரென்றும் சேதனர்கள் இருவகைப் பட்டவர்கள். பிறப்பிறப்பில்லாத தேகமுள்ள மஹாலக்ஷ்மி அக்ஷர

சேதனள். பிறப்பிறப்புள்ள தேகத்துடன் கூடிய அக்ஷர சேதனள். சதுர்முகர் முதலிய எல்லா ஜீவர்களும் க்ஷர

சேதனர்கள். இவ்விருவகைப்பட்ட சேதனர்களில் அக்ஷர சேதனளான மஹாலக்ஷ்மி வ்யாப்தள். விகாரம் (மாருதல்) இல்லாதவள் (15-16). கிருஷ்ணனைவிட வேருனவள். (15-17.) ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைவிட கடையானவள் (15-18). ஸ்ரீ பரமாத்மாவால் (கிருஷ்ணனால்) நியமயள் (கட்டளையிடப்படுபவள்). எல்லாப்ரபஞ்சத்தைவிட உத்தமள். ஜகத்தை தரிப்பவள். (7-5). எல்லா பூதங்களுக்கும் காரணள் (7-6). பரமாத்மாவின் பார்யாள். ஜகத்தைக் கர்ப்பத்தில் தரிப்பவள் (14-3). ஜகத்துக்குத்தாய் (14-4).

க்ஷரசேதனர்களான ஜீவர்கள் யந்திரத்தின் மேல் நிற்கும் பதார்த்தங்கள் யந்திரத்தை தரித்திருப்பவனால் நியமிக்கப்படுவதைப்போல், எல்லா வ்யாபாரங்களிலும் நியமிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள நாராயணனால் நியமயர்கள் (அடக்கப்படுபவர்கள்) (18-61). நாராயணனைவிட வேறுபட்டவர்கள் (15-16). பரமாத்மாவின் அம்சர்கள் (அம்சத்தைப்போல் அல்பர்கள் பரமாத்மாவின் பாகங்களல்ல, பரமாத்மாவுக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள்). அனாதிரித்யர்கள் (ஆதி யந்தமில்லாதவர்கள்). ப்ரக்ருதிகார்யமான ஸரீரத்திலுள்ள மனது முதலிய ஆறு ஞானேந்திரியங்களையும் விஷயங்களில் ப்ரவர்த்திக் கச்செய்ப்பவர்கள் (15-7). இந்த ஸ்ரோத்ரம் (காது), சக்ஷுஸ் (கண்), த்வக் (தோல்) ரஸனம் (நாக்கு) க்ராணம் (மூக்கு) மனது ரூபங்களான ஞானேந்திரியங்களையும், வாக் பாணி பாத பாயுபஸ் தங்களென்ற கர்மேந்திரியங்களையும் ஆஸ்ரயித்து விஷயங்களை அனுபவிப்பவர்கள். (15-9).

ப்ரக்ருதி நிர்மிதமான சரீரத்திலிருந்து ப்ரக்ருதமான ஸுக துக்காதிகளை அனுபவிப்பவர்கள் (13-21). பரமாத்மாவால் பிறப்பவர்கள் (13-24). நாசமடையும் தேகமுடையவர்கள். பழய வஸ்

திரங்களைவிட்டு புதிய வஸ்திரங்களைத் தரிப்பதைப்போல் ஜீர்ணமான (கிழத்தனத்தை யடைந்த) சரீரங்களை விட்டு புதியதான தேகங்களை ஸ்வீகரிப்பவர்கள் (2-22). ஸஸ்திரங்களால் வெட்டப் படமாட்டாதவர்கள். அக்னியினால் சுடப்படமாட்டாதவர்கள். நீரினால் நனைக்கப்படமாட்டாதவர்கள் (2-23). எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மாவை ஆஸ்ரயித்திருப்பவர்கள். அணுரூபர்கள் (நுண்ணியவர்கள்) (2-24). ஸ்வரூபத்தினால் பிறப்பவர்களல்லர். இறப்பவர்களும்ல்லர் (2-20). தேஹோத்பத்தியுடையவர்கள் (தேகத்தின் ஸம்பந்தமடைபவர்கள்). அவ்யக்தத்திலேயே தேகத்தின் லயமடைபவர்கள் (2-28). தமக்குண்டாயிருக்கும் வெகுஜன்மங்களை யறியாதவர்கள் (4-5). பரமாத்மாவின் பகலாரம்பத்தில் பரமாத்மாவிடமிருந்து வெளியாய், இரவாரம்பத்தில் பரமாத்மாவில் லயமடைபவர்கள்.

இந்த க்ஷரசேதனர்கள் அவரளவாவிட குணகர்மங்களின் விபாகபூர்வகமாய் ப்ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய வைஸ்ய, சூத்ர ஸங்கரமென்னும் ஐந்து ஜாதியுடையவர்களாய் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர் (4-13). ஸ்வபாவஸித்தமான வெவ்
 க்ஷரசேதனர்களின் பிறிவும், வேறு குணகர்மங்களை யுடையவர்கள் (18-41).
 வர்ணங்களும். ப்ராஹ்மணர்கள் பகவன்னிஷ்டையான (பகவானிடத்திலேயே இடப்பட்ட) புத்தியையும் இந்திரிய நிக்ரஹத்தையும், காரிக (தேகத்தினால் செய்யப்படும்) வாசக (வாக்கினால் செய்யப்படும்) மானஸிக (மனத்தினால் செய்யப்படும்)ங்களென்ற முவ்வகையான தபஸ்ஸுகளையும், உள்ஸ்ரூத்தி (மனஸ்ஸூத்தி) வெளிஸ்ரூத்தி (தேக சூத்தி) இவைகளையும், பொறுமை, மனோவாக் காய கர்மங்களில் ஒரேவிதமாயிருப்பு, ஞானம், விஞ்ஞானம், 'தர்மாதர்மங்களுண்டு, அவைகளுக்குப் பலனுண்டு' என்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தி இவைகளையுடையவர்கள் (18-42).

க்ஷத்ரியர்கள்—ப்ராகல்ப்யம் (நிபுணத்வம்), தைர்யம், தக்ஷிணை, ஆயிரக்கணக்கான தடைகள் வந்தபோதிலும் ஆரம்பித்த கார்யத்தை முடிக்கும் ஸாமர்த்தியத்தையும், ப்ராணம்

போகும் ஸமயம் நேரந்தபோதிலும் யுத்தத்திலிருந்து பின்வாங்காமை, தாத்தூதவம் (கொடுக்குந்தன்மை), ப்ராஜாபாலன ஸாமர்தியம் இவைகளை யுமுடையவர்கள். இவர்களுக்கு இக்குணங்கள் ஸ்வரபாவிசுமானவைகள் (18-43). வைஸ்யர்களுக்கு—வ்யாபாரம் கோரக்ஷணை இது முதலியவைகள் ஸ்வரபாவிசுமானவைகள். ஸூத்ரர்கள் ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரிய வைஸ்யர்களின் ஸேவைவன்கிற ஸ்வரபாவிசு தர்மமுடையவர்கள் (18-44). ஸங்கராஜாதிபர்கள் பகவத்பக்தி முதலிய குணங்களையும் தமக்குசிதமான நாமஸ்மாணாதிகர்மங்களை யுமுடையவர்கள்.

இவ்வைவகையான சேதனர்கள் ஸாத்விகராஜஸ தாமஸர்களென * முவ்வகைப்பட்டவர்கள் (17-2). ஸாத்விக ஸ்ரத்தை யுடையவர்கள் ஸாத்விகர்கள். ராஜஸ ஸ்ரத்தை யுள்ளவர்கள் ராஜஸர்கள். தாமஸ ஸ்ரத்தையுள்ளவர்கள் தாமஸர்கள் (17-3). இம்மூவரும் குணத்ரயங்களின் ஸம்பந்தமுடையவர்கள் (18-40).

ஸாத்விகர்கள் அநேக ஜன்மங்களில் செய்திருக்கும் புண்ய பலத்தினால் அல்ப பலன்களின் விருப்பமில்லாத மனதுடையவர்கள். தைவீஸம்பத்தை ஆஸ்ரயித்தவர்கள். பகவானைத் தவிர மற்ற பதார்த்தங்களில் மனதில்லாதவர்களாய் ஸர்வ பூதங்களுக்கும் காரணான, நாசமற்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் குணங்களை யறிந்து அவனை பஜிப்பவர்கள் (9-13). ஸமஸ்த வேதப்ராதிபாத்யமான ப்ராஹ்ம விஷயகமான வேதார்த்தங்களைக் கேழ்ப்பவர்கள். உறுதியான அஹிம்ஸை ப்ராஹ்மசர்யம் முதலிய வ்ரதங்களை யுடையவர்கள். சீடர்களுக்கு உபதேசரிப்பவர்கள். கல்யாணகுணங்களுடன் கூடியிருக்கும் ஸ்ரீவாஸுதேவனை மனோவாக்காயங்களால் வணங்குபவர்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடத்தில் அசையா பக்தியுடையவர்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் த்யானத்தைச் செய்பவர்கள் (9-14). ஞானயஜ்ஞத்தினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை பூஜிப்பவர்கள். எல்லா ஜகத்திலும் வ்யாப்தனாவன் பாமாத்மா ஒருவனை என்றும் ஜகத்விலக்ஷண

* தைவஸ்ருஷ்டி என்றும் ஆஸுஸ்ருஷ்டி என்றும் (16-5) பிரிக் கப்பட்டிருக்கும் தேவாஸுரர்களில் தேவதைகள் ஸாத்விகரில் சேர்ந்தவர்கள். அஸுரர்கள் தாமஸரில் சேர்ந்தவர்கள்.

னென்றும் உபாஸனை செய்பவர்கள். இதர்களுக்கு பயத்தைத் தராதவர்கள். தாங்கள் சுயம் பயமற்றவர்கள். மனஸ்ஸாந்தி யுடையவர்கள். ஞானோபாயங்களில் ஸ்திரமாயிருப்பவர்கள். ஸத் பாத்ரங்களில் தானம் செய்பவர்கள். இந்திரிய நிக்ரஹமுள்ளவர்கள். ஜ்யோதிஷ்டோமாதிரியஜ்ஞங்களைச் செய்பவர்கள். தேவபித்ரு யஜ்ஞங்களைச் செய்பவர்கள். வேதாத்யயனங்களைச் செய்பவர்கள். ப்ராஹ்மசர்யாதி தபஸ்ஸுள்ளவர்கள். மனோவாக்காய கர்மங்களில் ஒரே விதமாயிருப்பவர்கள் (16-1). தொந்தரவு செய்யாதவர்கள். நிஜத்தையே சொல்லுபவர்கள். கோபமற்றவர்கள். ஔதார்ய முள்ளவர்கள். பகவானிடத்தில் ஸ்திரமாயிருப்பவர்கள். பிரரிட அபவாதங்களைச் சொல்லாதிருப்பவர்கள். பூதங்களில் தயையுடையவர்கள். விஷயங்களில் ஆஸக்தியில்லாதவர்கள். கொடுமையற்றவர்கள். கெட்டகார்யங்களைச் செய்வதில் வெட்கமுள்ளவர்கள். ஸ்தைர்யமுள்ளவர்கள் (16-2). ப்ராகல்ப்ய (தர்ஷ்டிக்ய) முள்ளவர்கள். பொறுமையுள்ளவர்கள். தைர்யமுள்ளவர்கள். பாஹ்யந்தர ஸூத்தியுடையவர்கள், துரோகம் செய்யாதவர்கள். அஹங்காரமில்லாதவர்கள் (16-3). ஸாத்விகஸ்ரத்தையுள்ளவர்கள் (17-3). தேவதைகளைக்குறித்து யாகம்செய்பவர்கள். ஆயுள், சித்தஸ்ரூத்தி, சரீரஸாமர்த்யம், ஆரோக்யம், ஸுகம், ப்ரீதி, இவைகளை நன்றாய் வருத்திசெய்யும் ரஸவத்தான பசையுடன் கூடிய, வெகுகாலம் சரீரத்திற்கு குணத்தை கொடுக்கும் மனோஹரமான ஆகாரங்களைப் புகிப்பவர்கள் (17-8). பலத்திலாசையில்லாமல் பகவானிடத்தில் மனதைவைத்து, 'இது நம்மால் செய்யப்பட வேண்டியது' என்கிற புத்தியினால் ஸாஸ்த்ரங்களால் சொல்லப்படும் ஸாத்விக யாகத்தைச் செய்பவர்கள் (17-11). பஸேச்சை இல்லாதவர்களாய் தேவதைகள், ப்ராஹ்மணர்கள், குருக்கள் மற்றும், ஞானிகள். இவர்களிட பூஜை, பாஹ்யந்தர ஸூத்தி, மனோவாக்காய கர்மங்களில் ஒரே விதமாயிருக்கை, ப்ராஹ்மசர்யம், அஹிம்ஸா ரூபமான ஸரீரஸம்பந்தமான தபஸ்ஸு இவைகளையுடையவர்கள் (17-14).

பிரருக்கு உபத்ரவமுண்டாக்காத, ஸத்யமான, கேழ்ப்பதற்குப் பரியமான, ஸுககரமான உச்சாரணமுள்ள வேதாத்யயன ரூபமான, வரம்மயமான ஸாத்விக தபஸ்ஸுடையவர்கள்; மன:

ப்ராஸன்னதை க்ரூரத்வ மில்லாதிருக்கை, மனனம் செய்கை, (கேட்டதை அடிக்கடி நினைத்தல்), பரமாத்மாவிடத்தில் மனதின் இருக்கை, மனஸ்ஸுத்தி (மனதில் காமக்ரோதலோபங்களின்மை) இவ்விதங்களான ஸாத்விகங்களான தபஸ்ஸுடையவர்கள் (17-16). கொடுக்கவேண்டுமென்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தியுடன் கூடிய வராய் ஸாஸ்திரங்களில் சொல்லியவாறு விஹிதமான காலத்தில், விஹிதமான தேசத்தில், ஸத்பாத்ரத்தில் தானம் செய்பவர்கள். “நமக்கு உபகாரம் செய்திருப்பதினால் இவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்” என்கிற எண்ணமற்றவர்களாய் ஸாத்விகமான தானம் செய்பவர்கள் (17-20).

பாஸ்பரம் பின்னமான ஸமஸ்த ப்ராணிகளிலும் நியாமகனாய் விஸிக்கும் பரமாத்மா ஒருவனே என்றும், ஸர்வோத்தமனென்றும், சூதங்களைவிட வேருபட்டவனென்றும், நாசமற்றவனென்றும், ஆஸ்ரயபேதத்தினால் தன்னிட நியாமகரூபங்களில் பேதமற்றவன் என்கிற இவ்விதமான ஸாத்விகஞானமுடையவர்கள் (18-21). ஸாஸ்த்ரத்தினால் செய்யத்தகுந்ததென்று தம் தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான ஸ்னேஹத்வேஷமூலங்களல்லாத கர்மங்களை, அபிமானமற்றவர்களாயும், பலத்தில் ஆசையற்றவர்களாயும் செய்பவர்கள் (18-23). ஸாத்விகமான கர்த்தருத்வமுடையவர்கள். பலத்தில் ஆசையைவிட்டு அஹங்கார மற்றவர்களாய், ஸந்தோஷத்துடன் (தம் இஷ்டம் ஸித்திக்குமாயின் ஸந்தோஷப்படாமலும், ஸித்திக்காவிடின் துக்கப்படாமலும்) கர்மங்களைச் செய்பவர்கள் (18-26). ஸ்வர்க்காதி அல்பமான பலன்களுக்கு ஸாதனமான ப்ரவ்ருத்தி தர்மங்களையும், மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமானிவ்ருத்தி தர்மங்களையும், கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யங்களையும், பரதர்மானுஷ்டானத்தினாலுண்டாகும் பயத்தையும், ஸ்வதர்மத்தினாலுண்டாகும் அபயத்தையும், பந்தத்தையும், மோக்ஷத்தையும் நிஜமாய் அறிவிக்கும் ஸாத்விக புத்தியுடையவர்கள் (18-30). விஹிதவிஷயகமான பக்தியுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கும் மன: ப்ராணேந்த்ரிய க்ரியைகளையும், விஹிதமல்லாத விஷயங்களிற் செல்லாமற் செய்துகொள்ளும் ஸாத்விகைதர்யத்தையுமுடையவர்கள் (18-33). எந்தஸ்கத்தில் அதிக பரிசயத்தினால் மனது ஸுக

மடையுமோ, துக்கம் நாசமடையுமோ, எது அனுபவிக்கும்போது விஷத்தைப்போலிருந்து கடைசியில் அம்ருதத்தைப்போன்ற தாகுமோ, எது பரமாத்மாவின் ஞான ப்ரஸாதங்களினாலுண்டாகிறதோ அத்தகைய ஸாத்விகஸூகமுடையவர்கள் (18-37).

இத்தகைய தைவீஸம்பத்துடைய ஸாத்விக ஜனங்கள் தம் தம் வர்ணஸ்ராமங்களுக்கு உசிதமான கர்மங்களால் பரமாத்மாவைப் பூஜித்து ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு (14-6), நித்ய ஸூகத்தைத் தரக்கூடிய மோக்ஷத்தை யடைவார்கள் (16-5).

ராஜஸர்கள் ராஜஸ ஸ்ரத்தையுடன் கூடியவர்கள். யக்ஷர்களையும், ராக்ஷஸர்களையும் பூஜிப்பவர்கள் (17-4). அதிகாரமாயும், புளிப்பாயும், உவர்ப்பாயும், (ஓமத்தைப்போல்) ராஜஸ அத்யுஷ்ணமாயும், தீக்ஷணமாயும் (கடுகைப்போல்), சேதனர்கள். ஸ்வாபாவிகமாய் ரஸமற்றதாயும், ஸந்தாபகரமானதாயும் இருக்கும் பதார்த்தங்களைப் புசிப்பவர்கள் (17-9). பலாபேகையுள்ளவர்களாய் தம்மிட பெருமையை வெளிப்படுத்துவதற்காகவே யாகம் செய்பவர்கள் (17-12). ஸத்காரம் (மனதினாலாதரம்) மானம் (வாக்கினால் னுதிக்கை), பூஜை இவைகள் தமக்கு வேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் தம்மிடமில்லாத பெருமையை வெளியிடுவதற்காகவே மூவ்வகையான தபஸ்ஸைச் செய்பவர்கள் (17-18). ப்ரத்யுபகாரமடையவேண்டுமென்றாகிலும், பலனடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலாகிலும், கஷ்டத்துடன் தானம் செய்பவர்கள் (17-21). பலாசையினால் அஹங்காரத்தினால் கர்மங்களைச் செய்பவர்கள் (18-24). விஷயங்களில் ப்ரீதியுடையவர்கள். கர்மபலன்களை அபேக்ஷிப்பவர்கள். பிறருக்கு தொந்தரவு செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவர்கள். லோபமுடையவர்கள். ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய ஸூத்தி (ஸௌசம்) இல்லாதவர்கள். பலனுண்டாகில் ஸந்தோஷமுடையவர்கள். பலனடையாவிடின் துக்கப்படுபவர்கள் (18-27). தர்மாத்ரமங்களையும், கார்யாகார்யங்களையும் ஸம்ஸயத்துடன் கூடியே அறிந்துகொள்ளும் புத்தியுடையவர்கள் (18-31). பலத்தை அபேக்ஷித்து தர்மார்த்த காமங்களையடைவதற்காகச் செய்யும் கார்யங்களில் தைர்ய

முடையவர்கள் (18-34). அனுபவிக்கும்போது அம்ருதத்தைப் போன்றதாயும், முடிவில் விஷத்தைப்போன்றதாய் மிருக்கும் விஷயேந்தரிய சம்பந்தத்தினாலுண்டாகும் ஸுகமுடையவர்கள். இத்தகைய ராஜஸர்கள் நடுத்தரத்தினர்கள். துக்கங்களால் கூடிய ஸுகத்தை யடைபவர்கள் (14-18). (இவர்கள் ஸாத்விகர்களைப் போல் வெறும் ஸுகத்தை மாத்திரமாகிலும், தாமஸரைப்போல் வெறும் துக்கத்தை மாத்திரமாகிலுமடைவதில்லை. ஸுகதுக்கங்களைச்சேர்ந்தே யனுபவித்து வருபவர்கள்).

தாமஸஜீவர்கள் (தைத்யர்கள்) மனிதஸரீரத்தைப்போல் ஸாதாரண ஜனங்களுக்குத்தோன்றும் அப்ராக்குதமான ஸரீரத்தைத் தரித்து, பக்தர்களுக்கு அனுகூலிப்பதற்காகவே அவதரித்த, சராசாரதம்கமான ப்ரபஞ்சத்திற்கு முக்ய நியாமகனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை—
 தாமஸ சேதனர்கள்
 அவனிட ஸர்வோத்தமத்வம் முதலிய மஹாமஹிமைகளை அறியாமல் தூஷிப்பவர்கள் (9-11). வீணாசயுடையவர்கள் (இவர்களிட ஆசைகள் பயனற்றதாகும்). பயனற்ற யஜ்ஞாதி கர்மங்களுள்ளவர்கள் (இவர்கள் செய்யும் யஜ்ஞாதி கர்மங்கள் பயனற்றவைகளாகும்.) வீணான ஞானமுடையவர்கள். (இவர்களிட ஞானம் பலனுக்கு காரணமாவதில்லை) விவேகமற்றவர்கள். மோஹகமான, அஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கக்கூடிய ஆஸூர (ராக்ஷஸ்) ப்ரக்ருதியை ஆஸ்ரயித்தவர்கள். (இவர்களை ராக்ஷஸர்கள், தைத்யர்கள்) (9-12). இவர்கள் தம்பம், மதம், அபிமானம் இவைகையுடையவர்கள். ஸாதுக்களை துன்பப்படுத்துபவர்கள். நிஷ்ரேமான (கொடுமையான) வார்த்தைகளை யாடுபவர்கள் (16-4) 'விஹித கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும், நிஷித்த கர்மங்களைச் செய்யக்கூடாது' என்கிற ஞானமற்றவர்கள். பாஹ்யாந்தர ஸூத்தியற்றவர்கள். நிஜமாடாதவர்கள். பொய் சொல்லுபவர்கள். ஸதாசாரமற்றவர்கள். முத்துச்சிப்பியில் அஞ்ஞானத்தினால் தோன்றும் வெள்ளியைப்போல் ஜகத்து ப்ரஹ்மத்தில் அஞ்ஞானத்தினால் தோன்றுகிறது, ப்ரார்தி கல்பிதமானது, மித்யை (பொய்) என்று சொல்லுபவர்கள். இது முத்துச்சிப்பி என்கிற ஞானமுண்டானவுடன் அதில் தோன்றும் வெள்ளி எப்போது (முக்காலத்திலு) மில்லா

தது என்று எப்படி தெரியவருகிறதோ, அப்படியே ப்ரஹ்ம ஞானம் பிறந்த உடனே ப்ரஹ்மத்தில் தோன்றும் ஜகத்து எப்போது மில்லாததென்று தெரியவருவதென்று சொல்லுபவர்கள். நியாமகனான பரமாத்மா இல்லை என்று சொல்லுபவர்கள். பரம்பர ஸம்பூதமல்லாத (ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காராதி க்ரமத்தினால் அல்லது யஜ்ஞத்தினால் மழை, மழையினால் அன்னம், அன்னத்தினால் ப்ராணிகள் இவ்வித க்ரமத்தினால் பிறக்காத) தென்று சொல்லுபவர்கள். ஸதஸத்விலக்ஷணம் (ஸத்யமானதல்ல, அஸத்யமானதல்ல, பிறந்ததல்ல எல்லாவற்றைவிட விலக்ஷணமானது) என்று சொல்லுபவர்கள். காமத்திற்குக் காரணமான அவித்யா கார்யம் (மாறுதல்) என்று சொல்லுபவர்கள் (16-8). துஷ்டமனது டையவர்கள். இவ்விதமான ஞானமுடையவர்களாய் கோரமான கர்மங்களைச் செய்பவர்கள். ஸாதுக்களுக்கு பகைவர்கள். ஜகத்தை நாசப்படுத்துவதற்காகவே பிறந்தவர்கள் (16-9). டம்பத்தினாலும் அஹங்காரத்தினாலும், மதத்தினாலும் கூடிக்கொண்டு முடிப்பதற்கு முடியாத விஷயங்களை அபேக்ஷிப்பவர்கள். ஸ்வாபாவிகமான மித்யாஞானத்தினால் துர்ஸாஸ்திரத்தில் சொன்ன தூர் விஷயங்களை கிரகித்து, துராசாரமுடையவர்களாய், அல்பஸூகத்திற்காக ப்ரவர்த்திப்பவர்கள் (16-10). மாணமடைகிறவரைக்கும் முடிவற்ற சிந்தையுடையவர்கள். விஷயானுபவங்களே முக்யமென்றறிந்து அவைகளில் மூழ்கியவராயிருப்பவர்கள். ஐவறிக (இவ்வுலக) ஸூகத்தைத் தவிர ஆமுஷ்மிக (மேலுலகத்தின்) ஸூகமில்லை என்று நிச்சயித்து (16-11), ஆசை என்கிற பாசத்தினால் கட்டுப்பட்டவராய், காமக்ரோதங்களுக்கு முக்யாஸ்ரயராய் திருட்டு முதலிய தூர்வ்யாபாரங்களைச்செய்து, காம்ய விஷயங்களை அனுபவிப்பதற்கு தனத்தை அபேக்ஷிப்பவர்கள் (18-12). னானே ஈஸ்வரன் என்று சொல்பவர்கள். தம்மைத்தாமே மேலோரென்று அறிந்துகொள்பவர்கள். வினயமற்றவர்கள். தனத்தினாலும், மானத்தினாலும், மதத்தினாலும் கூடிக்கொண்டு, விதியை (கட்டளையை) மீறி டம்பத்தினால் பெயர் கிடைக்கவேண்டுமென்றே யாகங்களைச் செய்பவர்கள் (16-17) அஹங்காரம்; பலம், தர்பம், காமம், க்ரோதம் இவைகளையுடையவர்களாய், தன்னிடத்

திலும் பிறநிடத்திலும் நியாமகனாயிருக்கும் பரமாத்மாவை த்வே
 விப்பவர்கள் (16-18). தாமஸமான ஸ்ரத்தையுடையவர்கள். சூத
 ப்ரேதங்களைப் பூஜிப்பவர்கள் (17-4). ஸாஸ்த்ரங்களல்லாத
 தூராகமங்களுால் சொல்லப்பட்ட, தமக்கும் பிறருக்கும் தொந்தர
 வைத்தாக்கூடிய தபஸ்ஸையும், யாகங்களையும் தம்பத்தினாலும்,
 அஹங்காரத்தினாலும், ஆக்ரஹத்தினாலும் செய்பவர்கள். விஷயந்
 துளில் ஆஸையும ஆஸக்தியுமுடையவர்கள் (17-5). விவேகமற்றவர்
 களாய் ஸரீரத்தில் நியாமகராயிருக்கும் தேவதைகளுக்கும், மற்
 ரெல்லாவற்றிற்கும் நியாமகனாய் ஸரீரத்திலிருக்கும் பரமாத்
 மாவை குணமற்றவனென்றும், அல்பகுணமுடையவனென்றும்
 தூஷிப்பவர்கள். ஒருபாமத்தை (மூன்றுமணிரோம்) கடந்த அன்
 னத்தையும், ருசிகெட்ட பதார்த்தங்களையும், பழிதையும், எச்சில்
 களையும் ப்ரீதியுடன் புகிப்பவர்கள். அன்னதானமற்ற, தஷிணை
 யற்ற, மந்த்ரமற்ற, ஸ்ரத்தையற்ற யஜ்ஞத்தைச்செய்பவர்கள்
 (17-13). அவிவேக மூலகமான தூராக்ரஹத்தினால் தாங்கள்
 துக்கப்பட்டுக்கொண்டே பிறரை நாசப்படுத்துவதற்காகவே
 காமிக வாசிக மானஸிகமான (தாமஸ) தபஸ்ஸைச்செய்பவர்கள்.
 அஸ-த்தமான தேஸத்திலும், அஸ-த்தமான காலத்திலும் ஆதர
 வின்றி அபமானப்படுத்திக்கொண்டே அபாத்திரர்களுக்கு
 (யோக்கிணையற்றவர்களுக்கு) தானம் செய்பவர்கள் (17-22). கார்ய
 மான தேகம், ஸிலாகாஷ்டாதிசுளால் செய்யப்பட்ட விக்ரஹம்,
 இவைகளும் ஜீவர்களுமே ஸகலகுணபூர்ணமான ப்ரஹ்மமென்கிற
 புத்தியுள்ளவர்கள். நிஜமான அர்த்தங்களை அறியாமல் யுக்திக்கு
 விருத்தமான மிகையான அர்த்தங்களை, விஷயீகரிக்கும் (அறி
 யும்) இழிவான பலனுடைய ஞானமுடையவர்கள் (18-22). முன்
 னேரிமீம் பாவத்தையும், தனக்குண்டாகும் கெடுதியையும், பிற
 ருக்குண்டாகும் தொந்தரவையும் கவனிக்காமல், தன்னிடதிறமை
 யையறியாமலே வெரும் மூடத்தனத்தினால் கர்மங்களைச் செய்
 பவர்கள், (18-25). நியமங்களை விட்டவர்கள். விவேகமற்றவர்கள்.
 வினயமற்றவர்கள். மூர்க்கர்கள். இழிவான கார்யங்களைச் செய்
 பவர்கள். சோம்பலுடையவர்கள். மனோதௌர்ப்பல்யமுடையவர்
 கள். இன்று செய்ய வேண்டியதை வெகுநாள் கழித்துச் செய்

பவர்கள். (18-28). அஜ்ஞானத்தினால் மூடப்பட்டிருப்பவராகையால் அதர்மத்தை தர்மமென்று கிரஹிக்கும் புத்தியுள்ளவர்கள். எல்லாவற்றையும் விபரீதமாய் கிரஹிக்கும் புத்தியுள்ளவர்கள். (18-32). துஷ்டபுத்தியுடையவர்கள். இவ்விதமான தாமஸர்கள் ஸ்ரீ பரமாத்மாவினால் அஸுர யோனியில் பிறப்பிக்கப்படுபவர்கள் (16-19). இவ்விதமாக அஸுரயோனிகளை அடிக்கடி யடைந்து கொண்டே ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவை யடையாமலே அதோகதியை (வெறும் துக்கானுபவரூபமான அந்தந்தமஸ்ஸை) யடைபவர்கள் (16-20).

ஜட ப்ரகரணம்.

ஜடமான ப்ரக்ருதி ஸத்வாஜஸ்தமோ குணம்மகமானது. மஹத்தத்வம், அஹங்காரத்தத்வம், ப்ருதிவீ, அப்பு, தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாயம், புத்தி, க்ராணம், த்வக், சக்ஷுஸ், ஸ்ரோத்ரம், ரஸனம், வாக், பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம், ஸ்பந்தம், ஸ்பர்ஸம், ரூபம், ரஸம், கந்தம், என்கிற 23 வகையானது (13-5). இச்சை, தவேஷம், ஸுகம், துக்கம், ஞானம்மகமான மனோவ்ருத்தி, தைர்யம் என்கிற விகாரங்களையுடையது (13-6). பரமாத்மாவின் அதீனமானது. விடுவித்துக்கொள்ளுவதற்கு அஸக்யமானது (7-14). தேகத்துடன் கூடியிருக்கும் ஜீவர்களுக்கு உபகாரியாய் தேகத்திலிருப்பதினால் அதிபூதமென்று அழைக்கப்படுவது (8-4). சதுர்முகரிட ஆயுள் (நூரு வர்ஷங்கள்) ரூபமான பரமாத்மாவின் பகலானதும் தன்னிடத்திலுள்ள ஜகத்தை வெளிப்படுத்துவது, இரவானதும் மற்றும் தன்னிடம் சேர்த்துக்கொள்ளுவது. (8-18). அடிக்கடி பகலிற் பிறந்து இரவில் நாசமடையும் ஜகத்தை தன்னுள் உள்ளது. (8-19). பரமாத்மாவினால் நியமயமாய் ஜகத்தைப்பிறப்பிப்பது (9-10). அனாதியானது. தன்னாலுண்டாயிருக்கும் தேகத்திலிருக்கும் ஜீவர்களுக்கு தன்னாலுண்டாகும் ஸுகதுக்காதிகளை அனுபவிக்கச் செய்வது (13-20). ஜீவர்களை தன்னிட குணங்களின் ஸம்பந்தத்தினால் இழிவான மற்றும் மேலான யோனிகளில் பிறப்பிப்பது (13-21). நாசமற்ற தேவ மனுஷ்ய தைத்ய ஜீவர்களை தன்னாலுண்டான தேகத்தில் கட்டுப்படுத்துவது. (14-5).

குணத்ரயங்களின் செய்கை.

தோஷமற்ற ப்ரகாசகமான ஸத்வகுணம் நிர்மலமானதாகையால் ஸுகத்தினாலும் ஞானத்தினாலும் தேவ (ஸாத்விசு) ஜீவர்களை கட்டுப்படுத்துகிறது. (ஸுகத்தையும் ஞானத்தையும் கொடுப்பது) (14-6). 'இது நமக்கு வேண்டும்' என்கிற எண்ணத்தையும்,

பதார்த்தங்களில் ஆஸக்தியையும் பிறப்பிக்கும் ராகாத்மகமான ரஜோகுணம் கர்மத்தினால் மனுவஷ்ய ஜீவர்களை கட்டுப்படுத்துகிறது (14-7). அஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கும் தமோகுணம் ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் மோகத்தை (மித்யா ஞானத்தை) யுண்டாக்குவது. மற்றும் ப்ரமாதம், ஆலஸ்யம், இவைகளால் தைத்யஜீவர்களை கட்டுப்படுத்துவது (14-8). ஸத்வகுணம் ஸுகத்தைக்கொடுப்பது. ரஜோகுணம் கர்மத்தை யுண்டாக்குவது. தமோகுணம் தத்வ ஞானத்தை மறைத்து ப்ரமாதத்தை யுண்டாக்குவது (14-9). ஸகல ப்ராணிகளின் தேகங்களிலும் ஸத்வகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கையில் ரஜோகுணத்தமோகுணங்களை அடக்கி, தன்னிட கார்யத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளுவது. ரஜோகுணம் விருத்தியடைந்தபோது ஸத்வகுண தமோகுணங்களை யடக்கி தன்னிட கார்யத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளுவது. தமோகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கும்போது ஸத்வகுண ரஜோகுணங்களை யடக்கி தன் கார்யத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளுவது (14-10). எப்பொழுது இத்தேகத்தில் ஸ்ரோத்ராதிகளில் (காது முதலியவைகளில்) ஸப்தாதிக்ஞானரூபமான ப்ரகாஸமும், மற்றும் ஸுகம் முதலியவைகளுண்டாகின்றனவோ அப்பொழுது ஸத்வகுணம் அபிவ்ருத்தமாயிருக்கிறதென்று அறிய வேண்டும் (14-11). ரஜோகுணம் தான் அபிவ்ருத்தமாயிருக்கும் போது—ஸத்பாத்திரங்களில் தனதுகளைக் கொடுப்பதற்கு மனது வராமற்செய்வது. பயணற்ற வேலைகளைச் செய்விப்பது. காம்யகர்மங்களை ஆரம்பிக்கச்செய்வது, மனதுக்கு ஸுகமின்மை, ஸ்ப்ருஹை (அகப்படாத வஸ்துக்களில் வேண்டுமென்கிற ஆசை) இவைகளை யுண்டாக்குவது. (லோபாதிகள் ரஜோகுணத்தின் கார்யங்கள்) (14-12). தமோகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கும்போது ஸ்ரோத்ராதிகளில் ஸப்தாதிகளின் ஞான முண்டாகாமை, ப்ரயத்னம் செய்யாமை, அனவதானதை (கவனிக்காமை) விபரீதஞானம் இவைகளை யுண்டாக்கக்கூடியது. (அஜ்ஞானாதிகள் தமோகுணகார்யங்கள்) (14-13). ஸத்வகுணம் தான் விருத்தியடைந்திருக்கும்போது மரணமடைபவர்களை விஷ்ணு ஞானிகளடையும் நிர்மலமான தேகத்தை யடையும்படியாகச் செய்வது (14-14). ரஜோகுணம் தான் விருத்தியடைந்திருக்கும்போது மரணமடைந்தவரை கர்மயகர்மங்களைச்செய்ப்பவர்களிடகுலத்தில் பிறப்பிப்பது. தமோகுணம் தான் விருத்தியடைந்திருந்தபோது மரணமடைந்தவனை தைத்யகுலத்தில் பிறப்பிக்கிறது (14-15). ஸத்வகுணம் ஞானத்தையும் (தத்வ ஞானத்தையும்) ரஜோகுணம் ஸவர்க்காதி விஷயங்களில் ஆஸக்தியையும், தமோகுணம் ப்ரமாத மோக அஜ்ஞானங்களையும் உண்டாக்குவது (14-17).

ஸ்ரீ:

|| ஸ்ரீ ராமசந்த்ரோ விஜயதே ||

ஸ்ரீ பகவத்கீதா.

ப்ரசிபத பதார்த்த தாத்பர்ய விசாரங்களுடன் கூடியது

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

த்ருதராஷ்ட்ர உவாச—

(மூலம்)—தர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே ஸமவேதா யுயத்ஸவ: ||

மாமகா: பாண்டவாஸ்சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்ஜய ||1||

(பதவுரை)—தர்மக்ஷேத்ரே, குருக்ஷேத்ரே, ஸமவேதா: யுயத்ஸவ: |
மாமகா:, பாண்டவா:, ச, ஏவ, கிம், அகுர்வத, ஸஞ்ஜய ||

த்ருதராஷ்ட்ர: = த்ருதராஷ்ட்ர	மாமகா: = என் ஸம்மந்தி
உவாச = கேழ்க்கிறார்.	களான துர்
ஸஞ்ஜய! = ஸஞ்ஜயனே!	யோதனாதிகள்
தர்மக்ஷேத்ரே = தர்மபூமியான	ச = மற்றும்
குருக்ஷேத்ரே = குருக்ஷேத்	பாண்டவா: = பாண்டு குமா
ரத்தில்	ரர்களான தர்ம
யுயத்ஸவ: } = போர்புறிவ	ராஜரே முத
(ஸந்த:) ஏவ } தற்கு விருப்ப	லானவர்கள்
முள்வரையே	கிம் = என்ன
ஸமவேதா: = கூடியிருக்கும்	அகுர்வத = செய்தார்கள்?

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—த்ருஷ்ட்வா து பாண்டவானீகம் வ்யூடம் துர்யோதனஸ்

ததா (உர) ||

ஆசார்ய முப ஸங்கம்ய ராஜா வசன மப்ரவீத் ||2||

(ப. உ.) த்(உ)ருஷ்ட்வா, து, பாண்டவானீகம், வ்யூடம், துர்யோ
தன:, ததா(உர) | ஆசார்யம், உப-ஸங்கம்ய, ராஜா, வசனம், அப்ரவீத் ||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	அனீகம்	= படையை
உவாச	= சொல்லுகிறான்	த்ருஷ்ட்வா	} = கண்ட
ததா(டி)	= அச்சமயத்தில்	து	} உடனே
ராஜா	= அரசனான	ஆசார்யம்	= த்ரோணசார்யரை
தூர்யோதன:	= தூர்யோதனன்	உபஸங்கமய	= அடைந்து
வ்யூடம்	= அணிவகுக்கப் பட்ட	வசனம்	= வார்த்தையை
பாண்டவ-	= பாண்டவரின்	அப்ரவீத்	= ஆடினான்.

(மூ)—பர்யதாம் பாண்டு புத்ராண மாசார்ய மஹதீம் சமும் |
வ்யூடாம் த்ருபத புத்ரேண தவ ஸிஷ்யேண தீ(யீ)மதா ||3||

(ப. உ.) பர்ய, ஏதாம், பாண்டு-புத்ராணம், ஆசார்ய, மஹதீம், சமும் |
வ்யூடாம், த்ருபத-புத்ரேண, தவ, ஸிஷ்யேண, தீ(யீ)மதா ||

ஆசார்ய	= த்ரோண சார்யரே!	வ்யூடாம்	= அணிவகுக் கப்பட்டிருக் கும்
தவ	= உம்மிட	பாண்டு-புத்ரா	} = பாண்டுமூட ரர்களின்
தீ(யீ)மதா	= புத்திமா னான	மஹதீம்	= பெரிய தான
ஸிஷ்யேண	= சீடனான	ஏதாம்	= இந்த
த்ருபத-புத்ரேண	= த்ருபத குமாரனான	சமும்	= படையை
	த்ருஷ்டத் யுமனனால்	பர்ய	= பாரும்.

(மூ)—அத்ரா ஸூராமஹேஷ்வாஸா: பீமார்ஜுன ஸமாயுதி(யி) ||
யுயுதா(யா)னோ விராடஸ் ச த்ருபதஸ் ச மஹாரத: ||4||

(ப. உ.) அத்ரா, ஸூராமஹேஷ்வாஸா: பீமார்ஜுனஸமா: யுதி
(யி) | யுயுதா(யா)ன: விராட: ச, த்ருபத: ச, மஹாரத: (ஸ:) ||

அத்ரா	= இப்படையில்	(எவரெவரெனின்)	
மஹேஷ்	} = பெரியவில்லு	யுயுதான:	= ஸாத்திக
வாஸா:	} களையுடைய	ச	= மற்றும்
யுதி(யி)	= யுத்தத்தில்	விராட:	= விராட மஹா ராஜன்
பீமார்ஜுன	} = பீமார்ஜுனர்	மஹாரத:	= மஹாரதி(யி) கனான
ஸமா:	} களுக்குச் சமானமான	த்ருபத:	= த்ருபத மஹா ராஜன்
ஸூராமஹேஷ்வாஸா:	= வீரர்கள்	ச	= மற்றும்
ஸந்தி	= இருக்கிறார் சுன்.		

(மு)—த்ருஷ்டகேதுஸ் சேகிதான: காஸிராஜஸ் ச வீர்யவான்||
புருஜித் குந்திபோ(ஹோ)ஜஸ்ச ஸைப்பய்ச் நரபுங்கவ: ||5||

(ப. உ.) த்ருஷ்டகேது: சேகிதான:, காஸிராஜ:, ச, வீர்யவான் |
புருஜித், குந்திபோ(ஹோ)ஜ:, ச, ஸைப்பய:, ச, நரபுங்கவ: ||

த்ருஷ்டகேது: = த்(ஈ)ருஷ்ட	புருஜித் = புருஜித்து
கேது ராஜர்	ராஜர்
சேகிதான: = சேகிதானர்	குந்திபோஜ: = குந்திபோஜர்
ச = மற்றும்	ச = மற்றும்
வீர்யவான் = பலிஷ்ட	நரபுங்கவ: = மனிதஸ்
ரான	ரேஷ்டரான
காஸிராஜ: = காஸிராஜர்	ஸைப்பய: = ஸைப்பயர்
	ச = மற்றும்

(மு)—யுதா(யா)மன்யுச்ச விக்ராந்த உத்தமௌஜாஸ்ச வீர்யவான் ||
ஸௌபத்ரா த்ரௌபதே(ஹே)யாஸ்ச ஸர்வ ஏவ மஹாரதா:
(யா:) ||6||

(ப. உ.) யுதா(யா)மன்யு: ச, விக்ராந்த: உத்தமௌஜா: ச, வீர்யவான் |
ஸௌபத்ரா: த்ரௌபதேயா: ச, ஸர்வே, ஏவ, மஹாரதா: ||

விக்ராந்த: = பராக்ரமமுள்ள	அபிமன்யு
யுதா(யா) } = யுதாமன்யு	ச = மற்றும்
மன்யு: } = மற்றும்	த்ரௌப } = த்ரௌபதி குமா
ச = மற்றும்	தேயா: } ரர்களான ப்ரதி
வீர்யவான் = பலிஷ்டரான	விர்த்யாதிகள்
உத்த } = உத்தமௌஜர்	(ஏதே) } = இவர்களெல்
மௌஜா: } = மற்றும்	ஸர்வே } லோரும்
ச = மற்றும்	ஏவ }
ஸௌபத்ரா: = ஸபத்ரா	மஹாரதா: = மஹாரதிகர்
குமாரனா	கள்.

(மு)—அஸ்மாகந்து விஸிஷ்டா யே தான்னிபோ(ஹே)த(ய)
த்விஜோத்தம ||
நாயகா மம ஸைன்யஸ்ய ஸம்ஜ்ஞார்த்தம் தான் ப்ரவீமி தே ||7||

(ப. உ.) அஸ்மாகம், து, விஸிஷ்டா: யே, தான், நிபோத(ய), த்வி
ஜோத்தம| நாயகா: மம, ஸைன்யஸ்ய, ஸம்ஜ்ஞார்த்தம், தான், ப்ரவீமி, தே||

தவிஜோத்தம = ப்ராஹ்மண
ஸ்ரேஷ்டரே!

அஸ்மாகம் } = எங்களிலோ
(மத்யே) து }

யே = எவரெவர்

விரிஷ்டா: = முக்யமான
வர்களோ

தான் = அவர்களை

நிபோத(ய) = தெரிந்து
கொள்ளும்.

தே = உமக்கு
ஸம்ஜ் } = தெரிவதற்காக

ஞார்த்
தம் }

மம = என்னுடைய

ஸைன் } = படைக்கு (யார்)
யஸ்ய }

நாயகா: = சேனாபதிகளோ

தான் = அவர்களை

ப்ரஸிமி = சொல்லுகிறேன்.

(மூ)—ப(ஹ)வான் பீஷ்மஸ்ச கர்ணஸ்ச க்ருபஸ்ச ஸமிதிஞ்ஜய:|

அஸ்வத்தா(யா)மா விகர்ணஸ்ச ஸௌமதத்திஸ் ததை(ய)

வ ச ||8||

(ப. உ.) ப(ஹ)வான், பீஷ்ம:, ச, கர்ண:, ச, க்ருப:, ச, ஸமிதிஞ்ஜய:|

அஸ்வத்தா(யா)மா, விகர்ண:, ச, ஸௌமதத்தி:, ததா(யா), ஏவ, ச ||

ப(ஹ)வான் = தாங்கள்

ச = மற்றும்

பீஷ்ம: = பிதாமஹரான
பீஷ்மாசார்யர்

ச = மற்றும்

கர்ண: = கர்ணன்

ச = மற்றும்

ஸமிதிஞ்ஜய: = யுத்தத்தில்
ஜயஸீலனான

க்ருப: = க்ருபாசார்யர்

ச = மற்றும்

அஸ்வத் } = அஸ்வத்
தாமா } தாமாசார்யர்

ச = மற்றும்

விகர்ண: = விகர்ணன்

ததா(யா) } = அப்படியே

ஏவ }

ஸௌமதத்தி: = ஸௌமதத்த

குமாரனான பூ

(ஹ)ரிஸ்ராவஸ்

(மூ)—அன்யே ச பஹவஸ்சுரோ மதர்த்தே த்யக்த ஜீவிதா:|

நானு ஸஸ்த்ர ப்ரஹ்ரணஸ்ஸர்வே யுத்த(ய) விஸாரதா: ||9||

(ப. உ.) அன்யே, ச, பஹவ:, ஸுரோ:, மதர்த்தே, த்யக்தஜீவிதா:|

நானாஸஸ்த்ர-ப்ரஹ்ரண:, ஸர்வே, யுத்தவிஸாரதா: ||

ச = மற்றும்

அன்யே = இதரர்களான

ப(ஹ)ஹவ: = அனேகர்களான

ஸுரோ: = ஸுரர்கள்

மதர்த்தே } = எனக்காக
(யே) }

த்யக்த } = ப்ராணங்களை

ஜீவிதா: } துறப்பதற்கு

ஸித்தராயிருக் கிருட்கள்.	ப்ரஹ்மண:	= அஸ்த்ரங் கள், இவை களோடு கூடி யிருப்பவர் கள்
(ஏதே) ஸர்வே = இவர்களெல் லோரும்		
நாநா- = அனேக	யுத்த-	= போரில்
விதங்களான	விஸாரதா: (உா:)	= புலவர்கள்.
ஸஸ்த்ர- = ஸஸ்த்ரங்கள்		

(மு)—அபர்யாப்தம் தத(உ)ஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மாபிரக்ஷிதம்||
பர்யாப்தம் த்வித(உ) மேதேஷாம் பலம் பீமாபிரக்ஷிதம் ||10||

(ப. உ.) அபர்யாப்தம், தத், அஸ்மாகம், ப(வ)லம், பீஷ்மாபி(லி)ரக்ஷிதம் || பர்யாப்தம், து, இதம், ஏதேஷாம், ப(வ)லம், பீமாபிரக்ஷிதம் ||

பீஷ்ம- = பீஷ்மாசார்ய ரால்	பீம- = பீமனால்
அபிரக்ஷிதம் = ரக்ஷிக்கப் பட்ட	அபிரக்ஷிதம் = ரக்ஷிக்கப் பட்ட
ஏதேஷாம் = இப்பாண்டவர் களின்	ஏதேஷாம் = இப்பாண்டவர் களின்
இதம் = இந்த	இதம் = இந்த
ப(வ)லம் = படை	ப(வ)லம் = படை
பர்யாப்தம் = பாண்டவர் களை வெல்லு வதற்குத் திற மையற்றது.	பர்யாப்தம் } = நம் படை து } யை வெல்லு வதற்குத் திற மையுள்ளதே.

(மு)—அயநேஷு ச ஸர்வேஷு யதா(யா)பா(ஹ)கமவஸ்திதா: ||
பீஷ்மமேவாபி(லி)ரக்ஷிந்து ப(வ)வந்தஸ் ஸர்வ ஏவ ஹி ||11||

(ப. உ.) அயநேஷு, ச, ஸர்வேஷு, யதா(யா)பா(ஹ)கம், அவஸ்திதா: || பீஷ்மம், ஏவ, அபி(லி)ரக்ஷிந்து, ப(வ)வந்த: ஸர்வே, ஏவ, ஹி ||

ஹி = பாண்டவர் களின் படை திறமையுள்ள தாயிருப்பதி னால்	யதா(யா) பா(ஹ)கம் } = உங்களுக்கு நியமிக்கப் பட்டிருக் கிற படிக்கு
ஸர்வேஷு = ஸமஸ்தமான	அவஸ்தி(பி) தா (ஸந்த:) } = நின்றவ ராய்
அயநேஷு = அணிவகுப்பு களினுட்புகும் மார்க்கங்களில்	பீஷ்மம் } = பீஷ்மாசார் யரையே
	ஏவ } = ரக்ஷியுங்கள்.
	அபிரக்ஷிந்து

(௮)—தஸ்ய ஸஞ்ஜனயன் ஹர்ஷம் குருவ்ருத்த: (ய:) பிதாமஹ: ||
ஸிம்ஹரூதம் வினத்யோச்சை: ஸங்க(வ)ம் த(அ)த்(யீ)மௌ
ப்ரதாபவான் ||12||

(ப. உ.) தஸ்ய, ஸஞ்ஜனயன், ஹர்ஷம், குருவ்ருத்த: (ய:), பிதாமஹ: |
ஸிம்ஹநாதம், வினத்ய, உச்சை:, ஸங்கம், தத்மௌ, ப்ரதாபவான் ||

குரு-	= கௌரவர்களில்	ஸஞ்ஜனயன்	= உண்டாக்கிக்
வ்ருத்த: (ய:)	= கிழவரான		கொண்டே
ப்ரதாப	= பராக்கரம்	உச்சை:	= உரக்க
வான்	} முடையவரான (விரரான)	ஸிம்ஹ-	= சிங்கத்தைப் போல்
பிதாமஹ:	= பிஷ்மாசார்யர்	நாதம்	= கர்ஜனையை
தஸ்ய	= அந்த தூர்	வினத்ய	= செய்து
	யோதனனுக்கு	ஸங்க(வ)ம்	= ஸங்கை
ஹர்ஷம்	= உத்ஸாஹத்தை	தத்(யீ)மௌ	= ஊதினார்.

(௮)—ததஸ்ஸங்கா(வா)ஸ்ச பே(ஹே)ர்யஸ்ச பணவானக
கோமுகா:(வா:)||

ஸஹஸைவாப்(ஹீ)ய ஹன்யந்த ஸ ஸப்தஸ்துமூலோ-

ப(வ)வத் ||13||

(ப. உ.) தத:, ஸங்கா(வா):, ச, பே(ஹே)ர்ய:, ச, பணவானககோமுகா: |
ஸஹஸா, ஏவ, அப்(ஹீ)யஹன்யந்த, ஸ:, ஸப்த:, துமூல:, அப(வ)வத் ||

தத:	= பிஷ்மாசார்யர்	கோமுகா:	= கோமுகை
	ஸங்குதிய		களும் [லேயே
	பிறகு	ஸஹஸா ஏவ	= ஒரேகாலத்தி
ஸங்கா: (வா:)	= ஸங்குகளும்	அப்(ஹீ)ய	= வாசிக்கப்
ச	= மற்றும்	ஹன்யந்த	} பட்டன.
பே(ஹே)ர்ய:	= பேரிகைகளும்	ஸ:	= அந்த
ச	= மற்றும்	ஸப்த:	= ஸப்தம்
பணவ-	= தப்பபட்டை	துமூல:	= ஸகல தேஸங்
	களும்		களிலும்
ஆனக-	= போர்ப்பரை		பறவியதாக
	களும்	அப(வ)வத்	= ஆயிற்று.

(௮)—தத: ஸ்வேதைர் ஹயைர் யுக்தே மஹதி ஸ்யந்தனே ஸ்தி
(யி)தௌ ||

மாதவ: பாண்டவஸ்சைவ தி(அ)வ்யௌ ஸங்கௌ(வௌ)

ப்ரதத்(யீ)மது: ||14||

(ப. உ.) தத:, ஸ்வேதை:, ஹயை:, யுக்தே, மஹதி, ஸ்யந்தனே, ஸ்தி
தௌ | மாதவ:, பாண்டவ:, ச, ஏவ, தி(அ)வ்யௌ, ஸங்கௌ, ப்ரதத் (யீ)
மது: ||

தத:	= துர்யோதனனின் படையில் ஸங்க த்வனியான பிறகு	யுக்தே	= கூடிய
மாதவ:	= ஸ்ரீகிருஷ்ணன்	மஹதி	= மேலான
ச	= மற்றும்	ஸ்யந்தனே	= ரதத்தில்
பாண்டவ:	= அர்ஜுனன்	ஸ்திதௌ, ஏவ	= உட்கார்ந்த வராயே
(ஏதௌ)	= இவ்விருவரும்	திவ்யௌ	= ஸ்ரேஷ்ட மான
ஸ்வேதை:	= வெள்ளையான	ஸங்கௌ(பௌ)	= ஸங்குகளை
ஹயை:	= குதிரைகளோடு	ப்ரதத்(ய்) மது:	= ஊதினார்கள்

(மு)—பாஞ்சஜன்யம் ஹ்ருஷீகேஸோ தேவதத்தம் தனஞ்ஜய: ||
பௌண்டரம் தத்(ய்)மௌ மஹா ஸங்கம் பீமகர்மா
வ்ருகோதர: ||15||

(ப. உ.) பாஞ்சஜன்யம், ஹ்ருஷீகேஸு: தேவதத்தம், தனஞ்ஜய: |
பௌண்டரம், தத்(ய்)மௌ, மஹாஸங்கம், பீமகர்மா, வ்ருகோதர: ||

ஹ்ருஷீகேஸு:	= ஸ்ரீகிருஷ்ணன்	பீமகர்மா	= பயங்கரமான கார்யங்களைச் செய்யும்
பாஞ்சஜன்யம்	= பாஞ்சஜன்ய மென்னும் ஸங்கையும்	வ்ருகோதர:	= பீமஸேனர்
தனஞ்ஜய:	= அர்ஜுனன்	பௌண்டரம்	= பௌண்டர மென்னும்[யும்
தேவதத்தம்	= தேவதத்த மென்னும் ஸங்கையும்	மஹா ஸங்கம்	= பெரியஸங்கை
		தத்(ய்)மௌ	= ஊதினார்கள்.

(மு)—அனந்தவிஜயம் ராஜா குந்தீபுத்ரோ யுதி(யி)ஷ்டிர: ||
நகுலஸ்ஸஹதேவஸ்ச ஸுகோ(வோ)ஷ மணிபுஷ்பகௌ ||16||

(ப. உ.) அனந்தவிஜயம், ராஜா, குந்தீபுத்ர: யுதி(யி)ஷ்டிர: | நகுல:
ஸஹதேவ: ச, ஸுகோ(வோ)ஷ-மணிபுஷ்பகௌ ||

குந்தீபுத்ர:	= குந்தீ குமார ரான	நகுல:	= நகுலன்
ராஜா	= அரசரான	ச	= மற்றும்
யுதிஷ்டிர:	= தர்மராஜர்	ஸஹதேவ:	= ஸஹதேவன்
அனந்தவிஜயம்	= அனந்த விஜயமென் னும் பெய ருடைய ஸங் கையும்	ஸுகோ (வோ) ஷமணி புஷ்பகௌ	= ஸுகோஷம் மணி புஷ்ப கம் என்னும் பெயருடைய ஸங்குகளையும் (ஊதினார்கள்)

ச	= மற்றும்	தார்த்தரா	= த்ருதராஷ்ட்
ஸ:	= அந்த	ஷ்ட்ராணம்	= ட்ர குமாரர்
துமுல:	= வ்யாப்த		களின்
	மான	ஹ்ருதயானி	= மனதுகளை
கோ(யோ)ஷ:	= ஸப்தம்	வ்யதாரயத்	= பிளந்தது.
நப:(ஹ:)	= ஆகாயத்தை		(நாங்கள்
	யும்		நாஸமடை
ச	= மற்றும்		வோமென்
ப்ருதி(யி)னீம்	= பூமியையும்		னும் பயத்
வ்யனுநாத	= எதிரொலி		தையுண்
யன் ஏவ }	யையுண்டாக்		டாக்கிற்று.)
	கியதாகியே		

அவதரணிகை—இவ்விதமாய் இரு படைகளின் செய்கைகளைச் சொல்லி, நான்கு ஸ்லோகங்களினால் தத்வோபதேஸத்திற் குக் காரணமான அர்ஜுனனின் செய்கைகளைச் சொல்லுகிறார்.

(மு)—அத(ய) வ்யவஸ்தி(யி)தான் த்ருஷ்ட்வா தா(யா)ர்த்ராஷ்ட்
ரான் கபித்(யீ)வஜ: ||

ப்ரவ்ருத்தே ஸஸ்த்ர ஸம்பாதே தனுருத்யம்ய பாண்டவ: ||20||

ஹ்ருஷீகேஸம் ததா(ஃ) வாக்ய மித மாஹ மஹீபதே ||

(ப. உ.) அத(ய), வ்யவஸ்தி(யி)தான், த்ருஷ்ட்வா, தார்த்தராஷ்ட்ரான், கபித்வஜ: | ப்ரவ்ருத்தே, ஸஸ்த்ரஸம்பாதே, த(ய)னு:, உத்யம்ய, பாண்டவ: || ஹ்ருஷீகேஸம், ததா, வாக்யம், இதம், ஆஹ, மஹீபதே |

மஹீபதே	= த்ருதராஷ்ட்	ஸஸ்த்ர-	= பாணத்தை
	ரரே!	ஸம்பாதே	= விடும் ஸம
அத(ய)	= பிறகு		யம்
கபித்(யீ)வஜ:	= வானரத்தை	ப்ரவ்ருத்தே	= ஸமீபிக்கவே
	த்வஜத்தி	தனு:	= வில்லை
	லுள்ள	உத்யம்ய	= மேலுக்
பாண்டவ:	= அர்ஜுனன்		கெடுத்திக்
வ்யவஸ்தி	= யுத்தத்திற்கு		கொண்டு
தான்	வித்தமா	ஹ்ருஷீகே	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண
	யிருக்கும்	ஸம்(ப்ரதி)	னைக்குறித்து
தார்த்தராஷ்ட்	= த்ருதராஷ்ட்	இதம்	= இந்த
ரான்	ரரின் குமாரர்	வாக்யம்	= வார்த்தை
	களை		யை
த்ருஷ்ட்வா	= பார்த்து	ஆஹ	= சொன்னான்.
ததா(ஃ)	= அப்பொழுது		

அர்ஜுன உவாச —

(மு)—ஸேனயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேச்சயுத ||21||

யாவதேதான்னிரீக்ஷேஹம் யோத்து(யு)காமானவஸ்திதான்||

கைர்மயா ஸஹ யோத்த(யு)வ்ய மஸ்யின் ரணஸமுத்யமே||22||

யோத்ஸ்யமானா னவேக்ஷேஹம் ய ஏதேத்ர ஸமாக(அ)தா:||

தார்தராஷ்ட்ரஸ்ய தூர்புத்தே(யு)ர்யுத்தே ப்ரியசிகீர்ஷவ: ||23||

(ப. உ.) ஸேனயோ: உபயோ: மத்யே, ரத(ர)ம், ஸ்தாபய, மே, அச்
யுத || யாவத், ஏதான், ரீக்ஷே, அஹம், யோத்துகாமான், அவஸ்தி(யு)
தான்| கை: மயா, ஸஹ, யோத்தவ்யம், அஸ்யின், ரணஸமுத்யமே|| யோத்
ஸ்யமானான், அவேக்ஷே, அஹம், யே, ஏதே, அத்ர, ஸமாக(அ)தா:|
தா(யா)ர்தராஷ்ட்ரஸ்ய, தூர்புத்தே: யுத்தே, ப்ரியசிகீர்ஷவ:||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = சொல்லுகிறான்.
அச்சயுத = ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
அஹம் = நான்
யோத்து } = போர் செய்வதற்கு
காமான் } ஆசையுள்ள
அவஸ்திதான். = போருக்குத்
தயாராய்
நின்றிருக்கும்
ஏதான் = இவர்களை
யாவத் = என்னேரம்
ரீக்ஷே = காணுவோ
தாவத் = அன்னேரம்
உபயோ: } = இருபடை
ஸேனயோ: } களின்
மத்யே = நடுவில்
மே = என்னுடைய
ரதம் = ரதத்தை
ஸ்தா(யா)பய = நிறுத்து.

யுத்தே = போரில்
தூர்புத்தே(யு): = கெட்ட
எண்ணமுடைய
தார்தராஷ்ட்ர } = துர்யோதன
ரஸ்ய } னிட
ப்ரியசிகீர்ஷ } = ப்ரியத்தைச்
வ: (ஸந்த:) } செய்வதற்கு
ஆசையுடையவராய்
ஏதே = இந்த
யே = எவரெவர்
அத்ர = இப்படையில்
ஸமாகதா: = வந்திருக்கிறார்களோ
அஸ்யின் = இந்த
ரணஸமுத்யமே = யுத்தவ்யா
பாரத்தில்
மயா = என்னால்
கை: } = எவரெவர்க
ஸஹ } ளோடு
யோத்தவ்யம் = போர் செய்யு

யோத்ஸ்யமா	} = வேண்டுமோ	(தான்)	= அவர்களை
னான்		அஹம்	= நான்
	} = யத் தயாரா	அவேக்ஷே	= பார்க்கி
		யிருக்கும்	மேன்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மு)—வமுக்தோ ஹ்ருஷீகேஸோ குடாகேஸேன பாரத||
 ஸேனயோ ருபயோர் மத்யேஸ்தா(யா)பயித்வா ரதோத்தமம்||24||
 பீஷ்மத்ரோண ப்ரமுக(வ)த: ஸர்வேஷாஞ்ச மஹீக்ஷிதாம்||
 உவாச பார்த்த பஸ்யைதான் ஸமவேதான் குருனிதி ||25||

(ப. உ.) ஏவம், உக்த:; ஹ்ருஷீகேஸ:; குடாகேஸேன, பா(ஹா)ரத|
 ஸேனயோ:; உபயோ:; . மத்யே, ஸ்தாபயித்வா, ரதோத்தமம்|| பீஷ்ம-
 த்ரோண-ப்ரமுக(வ)த:; ஸர்வேஷாம், ச, மஹீக்ஷிதாம்| உவாச, பார்த்த,
 பஸ்ய, ஏதான், ஸமவேதான், குருன், இதி||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	த்ரோண-	= த்ரோண
உவாச	= சொல்லு	சார்யர்	
	கருன்.	ப்ரமுக(வ)த:	= இவர்களிட
பா(ஹா)ரத	= த்ருதராஷ்ட்	எதிரிலும்,	
	ரரே!	ச	= மற்றும்
குடாகேஸேன	= அர்ஜுன	ஸர்வேஷாம்	= ஸமஸ்தரான
	னால்	மஹீக்ஷிதாம்	= ராஜர்களின்
ஏவம்	= இவ்விதமாக	(ப்ரமுகத:)	= (எதிரிலும்)
உக்த:	= சொல்லிக்	ரதோத்தமம்	= மேலான
	கொள்ளப்	ரதத்தை	
	பட்ட	ஸ்தாபயித்வா	= நிறுத்தி,
ஹ்ருஷீகேஸ:	= இந்திரிய	பார்த்த!	= அர்ஜுனனே!
	ப்ரேரகனான	ஏதான்	= இந்த (இங்கு)
	ஸ்ரீ கிருஷ்	ஸமவேதான்	= கூடியிருக்கும்
	ணன்	ஏதான்	= இந்த
உபயோ:-	} = இருபடைக	குருன்	= கௌரவர்களை
ஸேனயோ:		ளின்	பஸ்ய
மத்யே	= நடுவில் [யர்	இதி	= என்று
பீஷ்ம-	= பீஷ்மசார்	உவாச.	= சொன்னான்.

(சூ)—தத்ராபஸ்யத் ஸ்திதான் பார்த்த: பித்ருநத(ய) பிதாமஹான்||

ஆசார்யான் மாதுலான் ப்(ஹ்)ராத்ருன் புத்ரான் பெளத்ரான்

ஸகீ(ஹீ)ம்ஸ்ததா(யா) ||26||

ஸ்வஸூரான் ஸுஹ்ருத(ஃ)ஸ்சைவ ஸேனோபாகுப(ஹ)

யோரபி ||

(ப. உ.) தத்ர, அபஸ்யத், ஸ்திதான், பார்த்த:, பித்ருன், அத(ய), பிதாமஹான் | ஆசார்யான், மாதுலான், ப்(ஹ்)ராத்ருன், புத்ரான், பெளத்ரான், ஸகீ(ஹீ)ன், ததா(யா)|| ஸ்வஸூரான், ஸுஹ்ருத:, ச,*ஏவ, ஸேனயோ:, உப(ஹ)யோ:, அபி |

அத (ய) = பிறகு
பார்த்த: = அர்ஜுனன்
தத்ர = அந்த
உபயோ: } = இருபடை
ஸேனயோ: } களிலும்
அபி }
ஸ்தி(யி)தான் = இருக்கும்
பித்ருன் = தந்தைக்குச்
சமானரான
பூரீஸ்ர
வஸ்ஸு
முதலான
வர்களையும்
பிதாமஹான் = பிஷ்மாதி
களையும்
ஆசார்யான் = குருக்களான
த்ரோணசார்
யர் முதலான
வர்களையும்
மாதுலான் = ஸல்யன் முத
லான மாமன்
மார்களையும்

ப்(ஹ்)ராத்ருன் = பீமதுர்யோத
னாதி அண்
ணன் தம்பி
மார்களையும்
புத்ரான் = அபிமன்யு
லக்ஷணாதிகளை
யும்
பெளத்ரான் = லக்ஷணனின்
குமாரர் முதலி
யோர்களையும்
ததா(யா) = அப்படியே
ஸகீ(ஹீ)ன் = அஸ்வத்தா
மா முதலிய
நேசர்
களையும்
ஸ்வஸூரான் = த்ருபதர்
முதலிய மாம
னர்களையும்
ச = மற்றும்
ஸுஹ்ருத: = க்ருதவர்மாதி
களையும்
அபஸ்யத் = பார்த்தான்.

* 'ஏவ' என்கிற பதத்திற்கு மேல் ஸீலோகத்தில் அன்வயம்.

(மு)—தான் ஸமீக்ஷ்ய ஸ கௌந்தேய: ஸர்வான் பந்துனவஸ்தி

தான் ||27||

க்ருபயா பரயாவிஷ்டோ விஷீதன் னித மப்ரவீத் ||

(ப. உ.) தான், ஸமீக்ஷ்ய, ஸ:, கௌந்தேய:, ஸர்வான், பந்துன், அவஸ் திதான் || க்ருபயா, பரயா, ஆவிஷ்ட:, விஷீதன், இதம், அப்ரவீத் |

ஸ: = அந்த
கௌந்தேய: = அர்ஜுனன்
அவஸ்திதான் = போருக்கு
நின்றிருக்கும்
ஸர்வான் = ஸமஸ்தரான
தான் = அந்த
பந்துன் = பந்துக்களை
ஸமீக்ஷ்ய } = கண்ட
ஏவ } உடனே
பரயா = அதிகமான

க்ருபயா = தையயுடன்
ஆவிஷ்ட: } = கூடியவனாய்
(ஸன்)
விஷீதன் = துக்கமுள்ளன
வனாய்
இதம் = மேற் சொல்
லப் போகும்
வார்த்தையை
அப்ரவீத் = ஆடினான்.

அர்ஜுன உவாச—

(மு)—த்ருஷ்ட்வேமம் ஸ்வஜனம் கிருஷ்ண ய்யுத்ஸும் ஸமுபஸ்தி

(யு)தம் ||28||

ஸீத(உ)ந்தி மம காத்ராணி முக(வ)ஞ்ச பரிஸூஷ்யதி |

வேபது(யு)ஞ்ச ஸரீரே மே ரோமஹர்ஷஞ்ச ஜாயதே ||29||

(ப. உ.) த்ருஷ்ட்வா, இமம், ஸ்வஜனம், க்ருஷ்ண, ய்யுத்ஸும், ஸமு பஸ்யிதம் || வீதந்தி, மம, கா(மா)த்ராணி, முகம், ச, பரிஸூஷ்யதி | வேபது: (யு:), ச, ஸரீரே, மே, ரோமஹர்ஷ:, ச, ஜாயதே ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = சொல்லு
கிறான்.
கிருஷ்ண = ஓ கிருஷ்ண!
ய்யுத்ஸும் = போர் புரியும்
விருப்பமுள்ள
ஸமுபஸ்திதம் = போருக்கு
வேண்டிய
பதார்த்தங்
களுடன்
வந்திருக்கும்

இமம் = இந்த
ஸ்வஜனம் = பந்துக்களை
த்ருஷ்ட்வா = கண்டு
மம = என்னிட
காத்ராணி = அவயவங்கள்
ஸீதந்தி = நெகிழ்
கின்றன
(தளரு
கின்றன).
ச = மற்றும்
முகம் = முகம்

பரிசுஷ்யதி = வாடுகிறது
 ச = மற்றும்
 மே = என்னிட
 ஸரீரே = ஸரீரத்தில்
 வேபது: = நடுக்கம்

ஜாயதே = உண்டாகிறது
 ச = மற்றும்
 ரோமஹர்ஷ: = மயிர்க்கூச்சல்
 (ஜாயதே) = உண்டாகிறது.

(ஸ்ரீ)—கா(ஸா)ண்டவம் ஸ்ரம்ஸதே ஹஸ்தாத் த்வக் சைவ பரி

தஹ்யதே||

ந ச ஸக்னோம்யவஸ்தா (ஸா) தும் ப்(ஹ்)ரமத்வ ச மே மன: ||30||

(ப. உ.) கா(ஸா)ண்டவம், ஸ்ரம்ஸதே, ஹஸ்தாத், த்வக், ச, ஏவ, பரி தஹ்யதே | ந, ச, ஸக்னோமி, அவஸ்தா(ஸா)தும், ப்(ஹ்)ரமதி, இவ, ச, மே, மன: ||

காண்டவம் = காண்டிவ
 தனுஸ்ஸு
 ஹஸ்தாத் = கைமலிருந்து
 ஸ்ரம்ஸதே = நழுவுகிறது
 த்வக் } = தோலும்
 ச }
 பரிதஹ்ய } = தடுக்கிறது
 தே ஏவ } (சுடுகிறது)
 மே = என்னுடைய

மன: } = மனதும்
 ச }
 ப்ரமதி } = மோஹமடை
 இவ = ஏவ } கிறது.
 அத: = ஆகையால்
 அவஸ்தா } = நிற்பதற்கு
 (ஸா)தும் }
 ந } = ஸமர்த்தனாவ
 ஸக்னோமி } தில்லை.

(ஸ்ரீ)—நிமித்தானி ச பஸ்யாமி விபரீதானி கேஸவ ||

ந ச ஸ்ரேயோனு பஸ்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜன மாஹவே ||31||

(ப. உ.) நிமித்தானி, ச, பஸ்யாமி, விபரீதானி, கேஸவ | ந, ச, ஸ்ரேய:, அனு-பஸ்யாமி, ஹத்வா, ஸ்வஜனம், ஆஹவே||

கேஸவ = ஸ்ரீகிருஷ்ண!
 விபரீதானி = அனிஷ்ட ஸூ
 சகங்களான
 நிமித் } = ஸகுணம்
 தானி, ச } கடையும்
 பஸ்யாமி = பார்க்கிறேன்.
 ஆஹவே = போரில்

ஸ்வஜனம் = பந்துக்களை
 ஹத்வா = கொன்று
 ஸ்ரேய: } = கீர்த்தியை
 ச } யாகிலும்
 ந, அனு } = காணுவதில்லை.
 பஸ்யாமி }

(மூ)—ந காங்கேஷி விஜயம் கிருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸுகா(வா)னி ச ||
கிம் நோ ராஜ்யேன கோவிந்த கிம் போ(ஹோ)கைர் ஜீவிதேன
வா ||32||

(ப. உ.) ந, காங்கேஷி, விஜயம், கிருஷ்ண, ந, ச, ராஜ்யம், ஸுகானி,
ச | கிம், ந, ராஜ்யேன, கோவிந்த, கிம், போ(ஹோ)கைர், ஜீவிதேன, வா ||

கிருஷ்ண	= ஓ கிருஷ்ண !	ராஜ்யேன	= ராஜ்யத்தி
விஜயம்	= ஜயத்தை	கிம்	= என்ன
ந	= விரும்புவ	போகை:	= போகங்
காங்கேஷி	} தில்லை	ஜீவிதேன	= பிழைத்திருப்ப
ராஜ்யம்	= ராஜ்யத்தையும்	வா	} தினாலினும்
ஸுகா	= ஸுகத்தையும்	கிம்	= என்ன
(வா)னி, ச	= விரும்புவ		ப்ரயோஜனம்?
ந	} தில்லை		
காங்கேஷி	= ஓ கிருஷ்ண !		
கோவிந்த	= எங்களுக்கு		
ந:			

(மூ)—ஏஷாமர்த்தே(யே) காங்க்ஷிதம் நோ ராஜ்யம் போ(ஹோ)காஸ்
ஸுகானி ச||

த இமேவஸ்தி(யி)தா யுத்தே(யே) ப்ராணம் த்யக்த்வா
த(ய)னானி ச ||33||

(ப. உ.) ஏஷாம், அர்த்தே, காங்க்ஷிதம், ந:, ராஜ்யம், போகா:,
ஸுகானி, ச | தே, இமே, அவஸ்தி(யி)தா:, யுத்தே, ப்ராணம், த்யக்த்வா,
த(ய)னானி, ச ||

ந:	= நமக்கு	இமே	= இப்பந்துக்கள்
ராஜ்யம்	= ராஜ்யமும்	ப்ராணம்	= ப்ராணத்தில்
போகா:	= போகங்களும்		ஆஸையையும்
ஸுகானி	= ஸுகங்களும்	தனானி	= ஸம்பத்து
ச	} = யாருக்காக	ச	} களையும்
ஏஷாம்,	= அபேக்ஷி	த்யக்த்வா	= விட்டு
அர்த்தே	= கத்தக்கதோ	யுத்தே(யே)	= போர்க்களத்
காங்க்ஷிதம்	= அந்த		தில்
தே		அவஸ்திதா:	= நின்றிருக்கிறார்
			கள்.

(மூ)—ஆசார்யா: பிதா: புத்ராஸ்ததை(யா)வ ச பிதாமஹா: ||
 மாதுலா: ச்வஸூரா: பௌத்ரா: ச்யாலாஸ்ஸம்பந்தின ஸ்ததா
 (யா) ||34||

(ப. உ.) ஆசார்யா: பிதா: புத்ரா: ததா(யா), ஏவ, ச, பிதாமஹா: |
 மாதுலா: ச்வஸூரா: பௌத்ரா: ச்யாலா: ஸம்பந்தின: தயா||

போர்க்களத்தில் நின்றவர்கள்	மாதுலா:	= மாமன்மார்க்
யாரெனின்:—		கள்
ஆசார்யா:	= குருக்கள்	ஸ்வஸூரா:
பிதா:	= தந்தைகள்	= மாமனார்கள்
புத்ரா:	= குமாரர்கள்	பௌத்ரா:
ததா(யா)	} = அப்படியே	= பேரன்மார்க்
ஏவ		கள் [ர்கள்
பிதாமஹா:	= பாட்டனார்கள்	ச்யாலா:
		= மச்சின்னமா
		ததா(யா)
		= அப்படியே
		ஸம்பந்தி(யி)ன:
		= சம்பந்திகள்
		(ஆகையால்)

(மூ)—ஏதான் ஹந்துமிச்சாமி க்(வ்)னதோபி மது(யா)ஸு-உதன||
 அபி த்ரைலோக்ய ராஜ்யஸ்ய ஹேதோ: கிம் நு மஹீக்ருதே||35||

(ப. உ.) ஏதான், ந, ஹந்தும், இச்சாமி, க்(வ்)னத: அபி, மது
 ஸு-உதன| அபி, த்ரைலோக்ய-ராஜ்யஸ்ய, ஹேதோ: கிம், நு, மஹீக்ருதே||

மதுஸ-உதன	= கிருஷ்ண!	ஹந்தும்	= ஸம்ஹரிப்ப
த்ரைலோக்ய-	= மூன்று லோ		தற்கு
	கங்களின்	ந	} = விரும்பமாட்
ராஜ்யஸ்ய	= ஆதிபத்யத்	இச்சாமி	
	தின்		டேன்.
ஹேதோ:	} = காரணத்தி	மஹீக்ருதே	= வெரும் பூமிக்
அபி			காக
(அஸ்மான்)	= லாலாயினும்	(ந, ஹன்யாமி,	} = கொல்லமாட்
க்(வ்)னத:	= எங்களை	இதி)	
அபி	} = ஸம்ஹரித்த	கிம்	} = என்ன
ஏதான்		நு	
	= இப்பந்துக்		} = சொல்லத்
	களை		
			தக்கது.

(மூ)—நிஹத்ய தார்த்தராஷ்ட்ரான்ன: கா ப்ரீதீஸ்யாஜ் ஜனாந்தன||
 பாபமேவாஸ்யேதஸ்மான் ஹத்வைதாநாததாயின: ||36||

(ப. உ.) நிஹத்ய, தார்த்தராஷ்ட்ரான், ந:, கா, ப்ரீதி: ஸ்யாத், ஜனா
 தன| பாபம், ஏவ, ஆஸ்யேத், அஸ்மான், ஹத்வா, ஏதான், ஆததாயின:||

ஜனர்தன = க்ருஷ்ண!
தார்த்தரா } = த்ருதராஷ்ட்
ஷ்ட்ரான் } ரனின் குமாரர
களை

நிஹத்ய = கொன்று

ந: = எங்களுக்கு

கா = என்ன

ப்ரீதி: = ஸந்தோஷம்

ஸ்யாத் = உண்டாகும்?

ஏதான் = இந்த

ஆததாயின: = த்ரோஹிகளை

(விஷத்தைக் கொடுப்பவர்,

வீடுகளுக்கு நெருப்பிடுவோர்

பிரரிட நிலங்களை அபஹரிப்ப
வர், பிரரிட பார்யைகளை அப
ஹரிப்பவர்கள் இவர்களே முத
லானவர்கள் ஆததாயிக
ளென்று சொல்லிக்கொள்
ளப்படுவார்கள்).

ஹத்வா = கொன்று

(ஸ்திதான்) = இருக்கும்

அஸ்மான் = எங்களை

பாபம் } = பாவமே

ஏவ

ஆஸ்ரயேத் = ஆஸ்ரயிக்கும்.

(மு)—தஸ்மானூர்ஹா வயம் ஹந்தும் தார்த்தராஷ்ட்ரான் ஸ்வ

பாந்த(ய)வான் ||

ஸ்வஜனம் ஹி கத(ய)ம் ஹத்வா ஸுகின: ஸ்யாம மாதவ||37||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ந, அர்ஹா:, வயம், ஹந்தும், தார்த்தராஷ்ட்ரான்,
ஸ்வ-பாந்தவான் | ஸ்வ-ஜனம், ஹி, கத(ய)ம், ஹத்வா, ஸுகின:, ஸ்யாம,
மாதவ ||

மாதவ = ஓ கிருஷ்ண!
தஸ்மாத் = எந்த காரணத்
தினால் பந்துக்
களைக் கொல்வதி
னால் ஐ ஹிகா
முஷ்மிக பலன்
கள் கிடைக்கா
மல் பாவமே
நேரிடுமோ அக்
காரணத்தினால்

ஸ்வ- = நம்மிட

பாந்தவான் = பந்துக்களான

தார்த்தரா } = துர்யோதனாதி
ஷ்ட்ரான் } களை
ஹந்தும் = கொல்வதற்கு
வயம் = நாங்கள்
ந } = யோக்யர்
அர்ஹா: } களால்.
ஸ்வஜனம் = பந்துக்களை
ஹத்வா = கொன்று
கத(ய)ம் = எப்படி
ஸுகின: = ஸுகமுடைய

வர்கள்

ஸ்யாம = ஆவோம்?

ஹி = நிம்சயம்.

(மு)—யத்யப்யேதே ந பர்யந்தி லோபோ(ஹோ)பஹத சேதஸ: ||

குலக்ஷயக்ருதம் தோ(ஹோ)ஷம் மித்ரத்ரோஹே ச பாதகம்||38||

(ப. உ.) யதி(ஹி), அபி, ஏதே, ந, பர்யந்தி, லோபோ(ஹோ)பஹத-
சேதஸ: | குலக்ஷயக்ருதம், தோஷம், மித்ரத்ரோஹே, ச, பாதகம் ||

ஏதே	= இந்த தூர்	தின் நாஸ
	யோத	த்தின லுண்
	னதிகள்	டாகும்
லோபோ (ஹ)	= ராஜ்ய	தோஷம் = தோஷத்தை
பஹத சேதஸ:	லோபத்	யும்,
(ஸந்த:)	தினால்	மித்ரத்ரோஹே = நேஸர்
	கெட்டுப்	களின்த்ரோ
	போயி	கத்தினால்
	ருக்கும்	(நேரிடும்)
	தர்மஞான	பாதகம் } = பாவத்தை
	முள்ள	ச } யும்
	வராய்	ந, பர்யந்தி } = காணமம்
குலக்ஷயக்ருதம்	= வம்ஸத்	யதி, அபி } போயினும்

(ஹ) - கத(ய)ம் ந ஜ்ஞேயம்ஸ்மாபி(ஹி): பாபாத(ஹ)ஸ்மான் நிவர்த்திதம் ||
குலக்ஷயக்ருதம் தோ(ஹ)ஷம் ப்ரபர்யந்திர் ஜனர்தன || 39 ||

(ப. உ.) கத(ய)ம், ந, ஜ்ஞேயம், அஸ்மாபி:, பாபாத், அஸ்மாத், நிவர்-
திதம் | குலக்ஷயக்ருதம், தோஷம், ப்ரபர்யந்தி:, ஜனர்தன ||

ஜனர்தன	= ஸ்ரீகிருஷ்ண !	லுண்டாகும்
குலக்ஷயக்ருதம்	= வம்ஸ நாஸத்	பாபாத் = பாவத்தி
	தினலுண்	னின்னும்
	டாகும்	நிவர்த்திதம் = விலகு
தோ(ஹ)ஷம்	= தோஷத்தை	வதற்காக
ப்ரபர்ய	= தெரிந்து	கத(ய)ம் } = விசாரிக்கப்
யத்தி:(ஹி):	கொள்ளும்	ந } படா மலி
அஸ்மாபி:	= எங்களால்	ஜ்ஞேயம் } ருப்பது
அஸ்மாத்	= இந்த வம்ஸ	எப்படி [ம்?
	நாஸத்தின	யுத்தமாகு

(ஹ) - குலக்ஷயே ப்ரணர்யந்தி குலதர்மாஸ் ஸனாதன: ||

த(ய)ர்மே நஷ்டே குலம் க்ருத்ஸ்னமத(ய)ர்மோபி(ஹி)

ப(ஹ)வத்யத || 40 ||

(ப. உ.) குலக்ஷயே, ப்ரணர்யந்தி, குலதர்மா:, ஸனாதன: | தர்மே,
நஷ்டே, குலம், க்ருத்ஸ்னம், அதர்ம:, அபி(ஹி)பவதி, உத ||

குலக்ஷயே (ஸதி)	} = வம்ஸ நாஸ மாயின்		
ஸனாதன:		= பரம்பரை யாய் வந்த	தர்மே நஷ்டே (ஸதி)
குலதர்மா:	= க்ஷத்ரியகுலம் முதலான குல ங்களுக்குத் தகுந்த தர்மங்கள்	அதர்ம: க்ருத்ஸனம் உத குலம் அபிபவதி	= அதர்மமும் = மற்ற எல்லாம் = வம்ஸத்தை = பறவுகிறது.
ப்ரணஸ்யந்தி	= பூர்த்தியாய்		

(பூ)—அத(ய)ர்மாபி(ஸி)பவாத், க்ருஷ்ண ப்ரது(உ)ஷ்யந்தி

குலஸ்தீரிய: ||

ஸ்தீர்ஷு து(உ)ஷ்டாஸு வார்ஷ்ணேய ஜாயதே

வர்ணஸங்கர: || 41 ||

(ப. உ.) அத(ய)ர்மாபி(ஸி)பவாத், க்ருஷ்ண, ப்ரது(உ)ஷ்யந்தி, குலஸ்தீரிய: | ஸ்தீர்ஷு, து(உ)ஷ்டாஸு, வார்ஷ்ணேய, ஜாயதே, வர்ணஸங்கர: ||

க்ருஷ்ண	= ஸ்ரீ க்ருஷ்ண!	ஸ்தீர்ஷு	= குலஸ்தீர்கள்	
அதர்மாபி	} = அதர்மம் பறவு கிறதினால்	துஷ்டாஸு	} = தோஷத் (ஸ்தீஷு) துடன் கூடிய வராவா ராயின்	
பவாத்		குலஸ்தீரிய:		= குலஸ்தீயர் கள்
ப்ரது(ஊ)	} = தோஷமுடை யவர்களா கிறார்கள்.	ஜாயதே	= உண்டா கிறது.	
ஷ்யந்தி		வார்ஷ்ணேய	= ஸ்ரீ க்ருஷ்ண!	

(பூ)—ஸங்கரோ நரகாயைவ குலக்(வ்)னாநாம் குலஸ்ய ச ||

பதந்தி பிதரோ ஹ்யேஷாம் வுப்த பிண்டோதக க்ரியா: || 42 ||

(ப. உ.) ஸங்கர: , நரகாய, ஏவ, குலக்னாநாம், குலஸ்ய, ச | பதந்தி, பிதர: , ஹி, ஏஷாம், வுப்த-பிண்டோ-தக-க்ரியா: ||

ஸங்கர:	= இவ்வர்ண ஸங்காயம்	ச	= மற்றும்
குலக்னாநாம்	= குலத்தைக்கெடு ப்பவர்களுக்கும்	குலஸ்ய	= அக்குலத்தில் பிறந்தவர் களுக்கும்

நரகாய	}	= நரகத்திற்	லுப்த	= லோபமடைந்த
ஏவ		காகவே		(குறையடைந்த)
(பவதி)		= காரணமாகிறது	பிண்டோ	= பிண்டோதகாதி
ஏஷாம்		= குலத்தைக்	தகக்ரியா:	}
		கெடுக்கும்		
		ஜனங்களின்	(நரகே)	யுடையவராய்
பிதர:		= தந்தை	பதந்தி	= நரகத்தில்
		முதலியோர்கள்	ஹி	= விழுகிறார்கள்.
				= நிச்சயம்

(மு)—தோ(ஷோ)ஷேரேதை: குலக்(வ்)னனாம் வர்ணஸங்கர

காரகை: ||

உத்ஸாத்யந்தே ஜாதிதர்மா: குலதர்மாஸ்ச ஸாஸ்வதா: || 43 ||

(ப. உ.) தோஷை; ஏதை; குலக்னனாம், வர்ணஸங்கரகாரகை: |
உத்ஸாத்யந்தே, ஜாதிதர்மா:; குலதர்மா:; ச, ஸாஸ்வதா: ||

குலக்னனம்	= குலத்தைக் கெடுக்கும் ஜனங்களின்	வந்த குலதர்மா:	= குலாசாரதர்மங் கள்
வர்ண-	= வர்ணங்களின்	ச	= மற்றும்
ஸங்கர-	= ஸாங்கர்யத்தை	ஜாதி தர்மா:	= கூத்திரியத்வம்
காரகை:	= உண்டாக்கும்		முதலிய ஜாதி
ஏதை:	= முன் சொல்லப் பட்ட		நிமித்தகமான தர்மங்கள்
தோஷை:	= தோஷங் களினால்	உத்ஸாத் யந்தே	} = நாஸமடை கின்றன.
ஸாஸ்வதா:	= பரம்பரையாய்		

(மு)—உத்ஸன்ன குலதர்மாணாம் மனுஷ்யாணாம் ஜனூர்தன||

நரகே நியதம் வாஸோ ப(ஊ)வதீத்யனு ஸாஸ்கும ||44||

(ப. உ.) உத்ஸன்ன-குல-தர்மாணாம், மனுஷ்யாணாம், ஜனூர்தன|| நரகே,
நியதம், வாஸ:, பவதி, இதி, அனுஸாஸ்கும ||

ஜனூர்தன	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே!	நியதம்	= தவறாமல்
		நரகே	= நரகத்தில்
உத்ஸன்ன-	= நாஸமடைந்த	வாஸ:	= வஸித்தல்
குல-	= குலம் ஜாதி	பவதி	} = உண்டாகிற
	இவைகளின்	இதி	
தர்மாணாம்	= தர்மங்களை	அனு	} = பெரியோர்
	யுடைய	ஸாஸ்கும	
மனுஷ்	} = மனிதர்		கேட்டிருக்கிறோம்.
யாணாம்		களுக்கு	

(சூ)—அஹோ ப(வ)த மஹத் பாபம் கர்தும் வ்யவஸிதாவயம் ||

யத் ராஜ்யஸ-கலோபே(ஹே)ன ஹந்தும் ஸ்வஜனமுத்யதா: ||45||

(ப. உ.) அஹோ, ப(வ)த, மஹத், பாபம், கர்தும், வ்யவஸிதா:, வயம் | யத், ராஜ்ய-ஸ-கலோபே(ஹே)ன, ஹந்தும், ஸ்வஜனம், உத்யதா: ||

ராஜ்ய-	= ராஜ்யத்தை	சொல்வது
	யடைவதால்	யத் = யாதுண்டோ
	உண்டாகும்	மஹத் } = மஹா பாப
ஸ-க-	= ஸ-கத்தின்	பாபம் } = கரமான
லோபே	= லோபத்	தத் = அந்த கார்
(ஹே)ன	} தினால்	யத்தை
ஸ்வஜனம்	= பந்துக்களை	= செய்வதற்
ஹந்தும்	= கொல்லு	காக
	வதற்கு	வயம் = நாங்கள்
வயம்	= நாங்கள்	வ்யவஸி } = நிச்சயமுடை
உத்யதா:	= உத்யுத்தா	தா:, இதி } யவராயிருக்கி
	ளாயிருக்கி	ரோமென்பது
	ரோம்	அஹோ } = மஹா கஷ்
இதி	= என்று	ப(வ)த } டம்.

(சூ)—யதி(ஹி) மாமப்ரதீகார மஸஸ்த்ரம் ஸஸ்த்ரபாணய: ||

தார்த்தராஷ்ட்ரா ரணே ஹன்யுஸ் தன் மே கேஷமதரம்

ப(ஹ)வேத் ||46||

(ப. உ.) யதி(ஹி), மாம், அப்ரதீகாரம், அஸஸ்த்ரம், ஸஸ்த்ரபாணய: | தார்த்தராஷ்ட்ரா:, ரணே, ஹன்யு:, தத், மே, கேஷமதரம், ப(ஹ)வேத் ||

அப்ரதீகாரம்	= அபகாரம்	தார்த்தராஷ்ட்ரா: = துர்யோத
	செய்தாலும்	னாதிகள்
	பதில் செய்	ரணே = யுத்தத்தில்
	யாமலிருக்	ஹன்யு: = கொன்ற
	கும் [லாத	லும்
அஸஸ்த்ரம்	= ஸஸ்த்ரமில்	தத் = அது
மாம்	= என்னை	மே = எனக்கு
யதி	= ஒருக்கால்	கேஷமதரம் = வெகு நன்
ஸஸ்த்ரபாணய: = ஆயுதங்		மை தரக்
	களைத்தரித்	கூடியதாய்
	திருக்கும்	பவேத் = ஆகும்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மு)—ஏவமுக்த்வார்ஜுனஸ் ஸங்க்(வ்)யே ரதோ(யோ)பஸ்த(ய)

உபாவிஸத் ||

விஸ்ருஜ்ய ஸஸரம் சாபம் ஸோகஸம்விக்(த்)ன மானஸ: ||47||

(ப. உ.) ஏவம், உக்த்வா, அர்ஜுன:, ஸங்க்யே, ரதோ(யோ)பஸ்தே(யே), உபாவிஸத் | விஸ்ருஜ்ய, ஸஸரம், சாபம், ஸோக-ஸம்விக்ன-மானஸ:||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	ஸம்விக்ன-	= னால்
உவாச	= சொல்லு		= கலக்க
	கிருன்.		முடைய
அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	மானஸ:	= மனதுள்ளவ
ஏவம்	= இவ்விதமாக		வரைய்
உக்த்வா	= சொல்லி	ஸங்க்(வ்)யே	= பேர் களத்
ஸஸரம்	= பாணத்		தில்
	தோடு கூடிய	ரதோபஸ்தே	= ரதத்தின்
சாபம்	= வில்லை		மத்தியில்
விஸ்ருஜ்ய	= விட்டு	உபாவிஸத்	= உட்கார்ந்த
ஸோக-	= ஸோகத்தி		னன்.

ஸ்ரீ பகவத்கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

அர்ஜுனனின் விஷாதயோகமென்கிற

முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மு)—தம் ததா(யா) க்ருபயாவிஷ்டமஸ்ருபூர்ணகுலேக்ஷணம் ||
விஷீத(உ)ந்தமிதம் வாக்யமுவாச மதுஸூதன: || 1 ||

(ப. உ.) தம், ததா(யா), க்ருபயா, ஆவிஷ்டம், அஸ்ருபூர்ணகுலேக்ஷணம், விஷீதந்தம், இத(உ)ம், வாக்யம், உவாச, மதுஸூதன: ||

ஸஞ்ஜய: = ஸஞ்ஜயன்
உவாச = சொல்லுகிறான்
ததா(யா) = முன்சொல்லப்
பட்டவாரு
க்ருபயா = தையுடன்
ஆவிஷ்டம் = கூடிக்கொண்
டிருக்கும்
அஸ்ருபூர்ண- = கண்ணீர்களால்
ஆகுலே } = நிறைந்த வ்யா
க்ஷணம் } குலத்தை
யடைந்த
கண்களுடைய

விஷீதந்தம் = து:கித்துக்
கொண்
டிருக்கும்
தம் = அந்த அர்ஜு-
னனைக்குறித்து
இதம் = மேற்சொல்லப்
போகும்
வாக்யம் = வார்த்தையை
மதுஸூதன: = மதுலாமக
தைத்ய
நாஸகளுன
பூத்கிருஷ்ணன்
உவாச = சொன்னான்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மு)—குதஸ்த்வா கஸ்மலமித(உ)ம் விஷமே ஸமுபஸ்தி(யி)தம் ||
அனூய ஜுஷ்ட மஸ்வர்க்(உ)ய மகீர்திகர மர்ஜுன || 2 ||

(ப. உ.) குத:, த்வா, கஸ்மலம், இத(உ)ம், விஷமே, ஸமுபஸ்திதம் |
அனூயஜுஷ்டம், அஸ்வர்க்யம், அகீர்திகரம், அர்ஜுன ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = சொல்லுகிறான்
அர்ஜுன = அர்ஜுன!
அனூய- = மூடர்களால்
ஜுஷ்டம் = அனுஷ்டிக்கப்
பட்ட
அஸ்வர்க்யம் = மோக்ஷத்திற்கு
ஸாதனமாகாத
அகீர்த்தி } = அபகீர்த்தியை
கரம் } தரக்கூடிய

இதம் = இந்த
கஸ்மலம் = போரினின்றி
பின் வாங்குவது
த்வா = க்ஷத்ரியர்களில்
உத்தமனை
உன்னைக்
குறித்து
விஷமே = துக்கத்திற்கு
உசிதமல்லாத
யுத்த ஸமயத்தில்

குத: } = எக்காரணத் | ஸமுபஸ் } = உண்டா
(ஹேதோ:) } தினால் | திதம் } மிற்று?

(மு)—க்லைப்(வீ)யம் மா ஸ்ம க(௨)ம: பார்த்த நைதத் த்வய்யுபபத்
(ஈ)யதே ||

க்ஷுத்ரம் ஹ்ருதய தெளர்பல்யம் த்யக்த்வோத்திஷ்ட

பரம்தப || 3 ||

(ப. உ.) க்லைப்(வீ)யம், மா, ஸ்ம, க(௨)ம:, பார்த்த, ந, ஏதத், த்வயி,
உபபத்யதே | க்ஷுத்(ஈ)ரம், ஹ்ருதயதௌ(ஹ)ர்பல்யம், த்யக்த்வா,
உத்திஷ்ட, பரம்தப ||

பார்த்த = அர்ஜுன!
க்லைப்(வீ) } = அதை
யம் } யத்தை
மா-ஸ்ம-கம: = அடையாதே.
ஏதத் = இந்த
அதையம்
த்வயி = உன்னிடத்தில்
ந = யுக்தமல்ல.
உபபத் }
யதே }
பரம்தப = பகையோ
ரைத்துன்பப்

படுத்தும்
அர்ஜுன!
க்ஷுத்ரம் = மிகவும்
கீழ்மையான
ஹ்ருதய- = மனதிலுண்
டாயிருக்கும்
தெளர்பல்யம் = அதை
யத்தை
த்யக்த்வா = விட்டு
உத்திஷ்ட = யுத்தத்திற்கு
எழுந்திரு.

அர்ஜுன உவாச—

(மு)—கத(ய)ம் பீஷ்மமஹம் ஸங்க்(வீ)யே த்ரோணம் ச மது-

ஸுவிதன ||

இஷுபி:(வி:) ப்ரதியோதஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸுவிதன || 4 ||

(ப. உ.) கத(ய)ம், பீஷ்மம், அஹம், ஸங்க்(வீ)யே, த்ரோணம்,
ச, மதுஸுவிதன | இஷுபி:(வி:), ப்ரதி, யோதஸ்யாமி, பூஜார்ஹௌ, அரி
ஸுவித(வி)ன ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = சொல்லுகிறான்.
அரிஸுவிதன = ஸத்ருஸம்
ஹாரகண
ஸ்ரீகிருஷ்ண!
யத: = எக்காரணத்
தால்

(தௌ) = அந்த பீஷ்ம
த்ரோணர்கள்
பூஜார்ஹௌ = பூஜிக்கப்படு
வதற்குத் தகுந்
தவர்களோ
அத: = அக்காரணத்
தினால்

மதுஸூதன = ஸ்ரீகிருஷ்ண!
அஹம் = நான்
ஸம்க்யே = பேரில்
பீஷ்மம் = பீஷ்மா
சார்யரை
= மற்றும்

த்ரோணம் = த்ரோண
சார்யரை
ப்ரதி = குறித்து
கத(ய)ம் = எப்படி
இஷ்டி:(ஹி) = அம்புகளினால்
யோத் } = போர்
ஸ்யாமி } புறிவேன்.

(அ) — கு(அ)ருனஹத்வா ஹி மஹானுபா(ஹ)வான்
ஸ்ரேயோ போ(ஹோ)க்தும் பை(ஹை)க்ஷ்யமபீஹ லோகே ||
ஹத்வார்த்த காமாம்ஸ்து கு(அ)ருனிஹைவ
பு(ஹ)ஞ்ஜீய போ(ஹோ)கான் ருதி(யி)ரப்ரதிக்க்தான் || 5 ||

(ப. உ.) கு(அ)ருன், அஹத்வா, ஹி, மஹானுபாவான், ஸ்ரேய:,
போக்தும், பை (ஹை) க்ஷ்யம், அபி, இஹ, லோகே, ஹத்வா, அர்த்தகா
மான், து, கு(அ)ருன், இஹ, ஏவ, புஞ்ஜீய, போ(ஹோ)கான், ருதி(யி)ர
திக்க்த(யா)ன்||

மஹானுபாவான் = மிகப் பெரு மைபுள்ள	ஹி = ப்ரஸித்தம் அர்த்தகாமான் = பெருளா சையுள்ள
கு(அ)ருன் = த்ரோண சார்யர் முத லான குருக் களை	கு(அ)ருன் = குருவாகிய த்ரோணதி களை
அஹத்வா = கொல்லாமல்	ஹத்வா = கொன்று
இஹ-லோகே = இவ்வுலகில்	இஹ, ஏவ = இப்பூமியி லேயே
போக்தும் = உண்ணுவ தற்கு	ருதி(யி)ர- = அவர்களிட ரத்தத்தால்
பை(ஹை)க்ஷ்ய } = பிச்சை யெ மபி } பெப்பதினால் கிடைக்கும் உணவாகி	ப்ரதிக்க்த(யா)ன் = நனைந்த போ(ஹோ)கான் = ராஜ்ய போகங்களை
ஸ்ரேய: (இதி) = மேலான தென்று	து [கத(ய)ம்] = எப்படி புஞ்ஜீய = அனுபவிப் பேன்?

(அ) — ந சைதத் வித்(ஈ)ம: கதரன்னோ க(அ)ரீயோ
யத்(ஈ)வா ஜயேம யதி(ஈ) வா நோ ஜயேயு: ||
யானேவ ஹத்வா ந ஜிஜீவீஷாம்:
தேவஸ்தி(யி)தா: ப்ரமுகே தார்த்தராஷ்ட்ரா: || 6 ||

(ப. உ.) ந, ச, ஏதத், வித்(ஜீ)ம்; கதாத், ந; க(மு)ரீய்; யத்வா, ஜயேம, யதி(ஜி), வா, ந; ஜயேயு: | யான், ஏவ ஹத்வா, ந, ஜிஜீவிஷாம்; தே, அவஸ்திதா; ப்ரமுகே, தார்த்தராஷ்ட்ரா: ||

ந:	= எங்களுக்கு	ஜயேயு:	= வெல்லுவார்
[பை(வை)	= பிச்சை எடுத்தல், யுத்தம் செய்தல் இவ் விரண்டில்	கனோ	
க்ஷயயுத்		(ஏதத்)	= இதையும்
த(ப)		ச	
யோ:]		ந, வித்ம்:	= அறியமாட்டோம்.
கதாத்	= எது	யான்	= எந்த பந்துக்களை
க(மு)ரீய:	= மேலானதோ	ஹத்வா	= கொன்று
(ஏதத்)	= இதை	ந ஜிஜீவி	= பிழைக்க
ந, வித்ம்:	= தெரியமாட்டோம்.	ஷாம்:	= விரும்பமாட்டோமோ
யத்வா	= யுத்தத்திற்கு ஸம்மதித்த போதிலும்	தே	= அந்த பந்துக்களான
(வயம்)	= நாங்கள்	தார்த்த	= துர்யோத
(ஏதான்)	= இத்துர்யோதனாதிகளை	ராஷ்ட்ரா:	= னாதிகளை
ஜயேம	= வெல்லுவோமோ	ஏவ	
யதி(ஜி), வா	= அல்லது	ப்ரமுகே	= எதிரில்
ந:	= எங்களை	அவஸ்திதா:	= நின்றிருக்கிறார்கள்.
தார்த்த	= துர்யோத		
ராஷ்ட்ரா:	= னாதிகள்		

(ஸ்ரீ)—கார்பண்ய தோ(ஜோ)ஷோபஹத ஸ்வபா(ஊ)வ:

ப்ருச்சாம் த்வாம் த(ய)ர்ம ஸம்முட சேதா: ||

யத்ஸ்ரேய: ஸ்யான்னிஸ்சிதம் ப்ருஹி தன்மே

ஸிஷ்யஸ் தேஹம் ஸாதி(யி) மாம் த்வாம் ப்ரபன்னம் ||7||

(ப. உ.) கார்பண்ய-தோ(ஜோ)ஷோபஹத-ஸ்வபாவ:; ப்ருச்சாம், த்வாம், தர்ம-ஸம்முட-சேதா: | யத், ஸ்ரேய:; ஸ்யாத், நிஸ்சிதம், ப்ருஹி, தத், மே, ஸிஷ்ய:; தே, அஹம், ஸாதி(யி), மாம், த்வாம், ப்ரபன்னம் ||

கார்பண்ய-	= தையனரூப	தர்ம-	= தர்மத்தில்
தோஷ-	= தோஷத்தினால்	ஸம்முட-	= ஸம்ஸ்யமுள்ள
உபஹத-	= நாஸமடைந்த	சேதா:	= மனதுடைய
ஸ்வபாவ:	= பராக்ரமம் முதலிய ஸ்வபாவ	அஹம்	= நான்
	முடைய	த்வாம்	= உன்னை
			(ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)

ப்ருச்சாமி	= கேழ்க்கிறேன்.	தே	= உனக்கு
யத்	= எது	ஸிஷ்ய:	= சீடன்.
ரிஸ்சிதம்	= ரிஸ்சியமாய்	த்வாம்	= உன்னை
ஸ்ரேய:	= ஸ்ரேயஸ்கரம்	ப்ரபன்னம்	= ஸரண
ஸ்யாத்	= ஆகுமோ		மடைந்த
தத்	= அதை	மாம்	= என்னை
மே	= எனக்கு	ஸாதி(யி)	= இவ்வாறு
ப்ருஹி	= சொல்.		செய்யென்று
அஹம்	= நான்		உத்திரவளி.

5, 6, 7-வது ஸ்லோகங்களின் கருத்துரை—

ஓ கிருஷ்ணனே! பிச்சை எடுத்துண்ணல் கு(௮)ருஹத்யாதி தோஷமற்றதாகையால் மேலானதா? அல்லது யுத்தம், குருஹத்யாதி தோஷங்களால் கூடியிருந்தபோதிலும் ஊத்திரியர்களுக்கு ஸ்வதர்மமானதினால் அதைச் செய்வது உத்தமமா என்றும், யுத்தம் செய்தாலும் நாங்கள் வெல்லுவோமோ, அல்லது துர்யோதனாதிகள் வெல்லுவார்களோ என்றும் ஸந்தேஹமுண்டாயிருக்கிறது. நாங்கள் வென்றாலும்—யாரைக் கொன்று பிழைப்பதற்கு விரும்பமாட்டோமோ (மரணமடைவோமோ) அத்தகைய துர்யோதனாதிகள் போரில் எதிரில் நின்றிருப்பதினால் எங்களுக்கு ஜயமுண்டாயினும் நாங்கள் மரணமடைவோம். அந்த ஜயமும் பராஜயரூபமேயாகும் என்று இவ்விதமாக கார்பண்ய தோஷத்தினால் (தத்வாஞ்ஞானத்தினால்) மரைவான ஸ்வபாவமுள்ள அர்ஜுனன் எது ஸ்ரேயஸ்ஸுக்கு ஸாதனமோ? யாருக்கு ஜயம் கிடைக்குமோ அவைகளை நிர்ஸயமாக சொல்லவேணுமென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் குறித்துக் கேட்டனன்.

(௮)—ந ஹி ப்ரபஸ்யாமி மமாபனுத்யாத்-

யச்சோ(ஹோ)க முச்சோ(ஹோ)ஷண மிந்த்ரியானாம் ||

அவாப்ய பூ(ஹ-இ)மாவஸபத்ன ம்ருத்தம்

ராஜ்யம் ஸுராணாமபி சாதி(யி)பத்யம் ||8||

(ப, உ.) ந, ஹி, ப்ரபஸ்யாமி, மம, அபனுத்யாத், யத், ஸோகம், உச்சோஷணம், இந்த்ரியானாம், அவாப்ய, பூமேன, அஸபத்னம், ரித்தம், ராஜ்யம், ஸுராணாம், அபி, ச, ஆதி(யி)பத்யம் ||

பூமௌ	= மண்ணுலகில்	இந்த்ரி	= இந்த்ரியங்
அஸபத்னம்	= பகைவரற்ற	யாணம்	= களுக்கு
ரித்த(ய)ம்	= செல்வத்தால்	உச்சோ	= துன்பத்தைத்
	நிறைந்த	ஷணம்	= தரும்
ராஜ்யம்	= ராஜ்யத்தை	மம	= என்னிட
	யும்	ஸோகம்	= து:கத்தை
ஸுராணாம்	= தேவதைகளின்	யத்	= எந்தச் செயல்
ஆதி (யி)	= அதிகாரத்	அபனுத்யாத்	= துலைக்குமோ
பத்யம், ச	= தையும்	தத்	= அந்தச் செயலை
அவாப்ய	= அடைந்த	ந, ப்ரபஸ்	= அறியேன்.
அபி	= போதிலும்	யாமி	

ஸஞ்ஜய உவாச—

(பு)—ஏவமுக்த்வா ஹ்ருஷீகேஸம் கு(மூ)டாகேஸ: பரம்தப: ||

ந யோத்ஸ்ய இதி கோவிந்த முக்த்வா தூஷ்ணீம் ப(வ)

பூ(ஹ)வ ஹ ||9||

(ப. உ.) ஏவம், உக்த்வா, ஹ்ருஷீகேஸம், கு(மூ)டாகேஸ:, பரம்தப: |
ந, யோத்ஸ்யே, இதி, கோவிந்தம், உக்த்வா, தூஷ்ணீம், ப(வ)பூ(ஹ)
வ, ஹ ||

பரம்தப:	= பகையோரைத்	ந	= போர்புரிய
	துன்பப்படுத்	யோத்ஸ்ய	= மாட்டேன்
	தும்	இதி	= என்றும்
குடாகேஸ:	= அர்ஜுனன்	(ச)	
ஹ்ருஷீ	= இந்த்ரிய நியாம	உக்த்வா	= சொல்லி
கேஸம்	= களை	தூஷ்ணீம்	= மௌன மடை
கோவிந்தம்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண	பபூவ	= ந்தான்.
	னைக்குறித்து	ஹ	= இ த் த க ய
ஏவம்	= இவ்வாறு		தீரனுக்கு இவ்
உக்த்வா	= சொல்லி		வாறு தோன்றி
			யதுஆஸ்சர்யம்!

(பு)—தமுவாச ஹ்ருஷீகேஸ: ப்ரஹஸன்னிவ பா(ஹ)ரத ||

ஸேனயோருபயோர் மத்யே விஷீத(உ)ந்தமித(உ)ம் வச: ||10||

(ப. உ.) தம், உவாச, ஹ்ருஷீகேஸ:, ப்ரஹஸன், இவ, பா(ஹ)ரத |
ஸேனயோ:, உப(ஹ)யோ:, மத்(ய)்யே, விஷீத(உ)ந்தம், இத(உ)ம், வச: ||

பா(ஊ)ரத = ஒ த்ருதராஷ்ட் ரரே!	தம்	= அந்த அர்ஜு னனைக் குறித்து
ஹ்ருஷீகேஸு: = ஸ்ரீகிருஷ்ணன்	இதம்	= முன்சொல்லப் போகும்
உப(ஹ)யோ: = இருவரிட	வச:	= வார்த்தையை
ஸேனயோ: = படைகளின்	ப்ரஹஸன் }	= பரிஹாஸம்
மத்யே = நடுவில்	இவ }	செய்பவனைப் போல்
விஷீத(டி) } = து: கி த் து க் ந்தம் } கொண்டிருக்கும்	உவாச	= பேசினான்.

அவதரணிகை:—பரமாத்மாவின் மஹாத்மய ஞானம், அவனி
டத்தில் பக்தி இவ்விரண்டுடன் கூடிய ப(ஹ)கவத் பூஜாரூபமான
தம் தம் வர்ணராமங்களுக்குத் தகுந்த கர்மங்களைச் செய்து,
பரமாத்மாவின் க்ருபையை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு மோக்ஷத்தை
யடைவது மானவர்களின் முக்யமான கடமையாயிருக்கிறது. நீ
க்ஷத்ரியனுபடியால், ஸ்ரீ நாராயணனிடத்தில் த்வேஷத்தைச்
செய்யும் தாமஸ ஜனங்களின், மற்றும் அவர்களிட பந்துக்களின்
ஸம்ஹாரரூபமாகிய போர் உனக்கு மோக்ஷத்திற்கு ஸாத(ய)ன
மான தர்மமாயிருக்கிறது. பந்துக்களிடத்திலுள்ள அன்பினால்
“பகவத்வேஷிகளும், தாமஸருமான துர்யோதனாதிகள், மற்றும்
அவாளிட பந்துக்களான பீஷ்மாதிகளின் ஸம்ஹாரம் அதர்மம்”
என்று சொல்வது ஞானிகளாடும் வார்த்தைகளல்ல. அவர்களை
(பகவத்வேஷிகளையும், அவாளிட பந்துக்களையும்) கொல்வதே
உத்தம தர்மம். ஆகையால் பீஷ்மாதிகளின் ஸம்ஹாரம் பாபத்
திற்கும், ஸோகத்திற்கும் காரணமென்று நீ சொல்வது உன்னிட
அவிவேக மூலகமானதென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்:—

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மு)—அஸோச்யானன்வஸோச ஸ்த்வம் ப்ரஜ்ஞா வாதா(ஈ)ம்ஸ்ச
பா(ஹ)ஷ்ஸே ||
க(௨)தாஸௌநக(௨)தாஸௌம்ஸ்ச நானுஸோசந்தி பண்டிதா:
||11||

(ப. உ.) அஸோச்யான், அனு, அஸோச, த்வம், ப்ரஜ்ஞாவாதான், ச,
பா(ஹ)ஷ்ஸே | க(௨)தாஸௌன், அக(௨)தாஸௌன், ச, ந, அனுஸோசந்தி,
பண்டிதா: ||

(பார்த்த) = அர்ஜுன!
(யத:) = எக்காரணத்
தால்

பண்டிதா: = ஞானிகள்
அக(௨) } = ப்ராணன் போ
தாஸ-வின், } காம விருக்கும்
ச, (இவ) } (பிழைத்திருக்
கும்) ஜனங்களை
குறித்து எப்படி
து: கப்படுவதில்
லையோ அப்படி
யே

க(௨) } = ப்ராணனை துறந்
தாஸ-வின் } திருக்கும் (மர
(ப்ரதி) } ண்மடைந்திருக்
கும்) ஜனங்களைக்
குறித்து

ந, அனு- } = து: கப்படுவ
ஸோசந்தி } தில்லை.
(அத:) = அக்காரணத்
தினால்

(தே) = த்ரோணதிகள்
(அஸோச்யா:) = துக்கப்
படுவதற்குத்
தகாதவர்கள்.

த்வம் = நீ
(தான்) = அந்த
அஸோச } = து: கப்படுவதற்
யான் } குத்தகாத
அனு } த்ரோணதி
களைக் குறித்து
அஸோச: = து: கப்படுகிறாய்.
ச = மற்றும்

ப்ராஜ்ஞா } = உன் அறிவின
வாதான் } லேயே கற்பனை
செய்யப்பட்ட
(ஸாஸ்த்ரா விருத்
தமான) வார்த்
தைகளை

பா(ஹ) } = ஆடுகிறாய்
ஷஸே } (இதுஸரியல்ல.)

(க. உ.):—ஞானிகள் ப்ராணனை விடாமலிருக்கும் பந்துக்
களைக் குறித்து எப்படி து:கப்படுவதில்லையோ, அப்படியே
பிராணனை விடுவதற்கு ஸித்த(௨)ராயிருக்கும் பந்துக்களைக்
குறித்து து:கப்படுவதில்லை. ஆகையால் இந்த பந்துக்கள் து:கப்
படுவதற்குத் தகுந்தவர்களல்ல. இத்தகைய பந்துக்களைக் குறித்து
நீ து:கப்படுகிறாயே. மற்றும் பகவத்வேஷிகளையும், அவர்களிட
பந்துக்களையும் ஸம்ஹரிப்பதினால் பாவம் நேரிடுமென்று சொல்லு
கிறாயே. இப்படிச் சொல்வது ஞானிகளுக்கு ஸம்மதமானதன்று.
வெறும் உன் புத்தியினால் கற்பிக்கப்பட்ட வார்த்தைகள். ஆகையால்
நீ து:கமும், பாபமும் நேரிடுகிறதென்று போர் செய்யாமலிருப்
பது ஸரியல்ல.

அவதாரணிகை:—பந்துக்களான பீஷ்மத்ரோணதிகள்
போரில் நாஸமடைகிறபடியால் அவர்கள் ஏன் து:கத்திற்கு
தகாதவர்கள்? என்கிற அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு—பீஷ்ம
த்ரோணதிகளின் ஸ்வரூபம் (ஜீவம்) நஷ்டமாகிறதென்று உன்

அபிப்ராயமா? அல்லது அவர்களின் ஸரீரம் நாஸமடைகிற தென்று அபிப்ராயமா? என்று விகற்பித்து, ஜீவன் நஷ்டமடைகிறனென்னும் முதல் விகற்பத்திற்குப் பதிலளிக்கிறான்.

(பு)—ந த்வேவாஹம் ஜாது நாஸம் ந த்வம் நேமே ஜனாதி(யி)பா: ||
ந சைவ ந ப(ஊ)விஷ்யாம: ஸர்வே வயமத: பரம் ||12||

(ப. உ.) ந, து, ஏவ, அஹம், ஜாது, ந, ஆஸம், ந, த்வம், ந, இமே, ஜனாதி(யி)பா: | ந, ச, ஏவ, ந, ப(ஊ)விஷ்யாம:, ஸர்வே, வயம், அத:, பரம் ||

அஹம்	= நான் (கிருஷ்ணன்)	(ந ஆஸ: இதி) ந	= இருக்க வில்லை என்று
ஜாது	= எக்காலத் திலும்		இல்லை (இருந்தே யிருக்கிறார்கள்)
ந, ஆஸம், து, (இதி), ந	= இருக்க வில்லை என்று	அத:பரம் ஸர்வே	= இனிமேலும் = ஸமஸ்தரான
(ஆஸம்) ஏவ	= இருந்தே யிருக்கிறேன்	வயம்(அஹம்) ச த்வம் ச ஏதே ச)	= நான் (கிருஷ்ணன்) நீ (அர்ஜுனன்) இந்த ராஜர்கள்
த்வம்	= நீ (அர்ஜுனன்)	ந, பவிஷ்யா ம:, (இதி), ந,	= முன் இருப்ப தில்லை என்று இல்லை
ந, (ஆஸ:) இதி, ந	= இருக்க வில்லை என்று	(பவிஷ்யாம: ஏவ)	= இருந்தே இருப்போம்.
இமே	= இந்த		
ஜனாதி(யி) பா:	= ராஜர்கள்		

(க. உ.):—ஓ அர்ஜுனா! நான், நீ, இந்த ராஜர்கள் (ஸ்மஸ்த ஜீவர்களும்) பின்னால் இருக்கவில்லை என்று இல்லை, முன்னால் இருப்பதில்லை என்பதும் இல்லை, இப்பவோ இருக்கவே யிருக்கிறோம். (ஜீவர்கள் நித்யர்கள்) ஆகையால் பிஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஸ்வரூபம் (ஜீவம்) நஷ்டமடைகிறதென்று து:கப்படுகிறேன் என்று சொல்வது ஞானிகளின் பேச்சல்ல; ஆகையால் அவர்கள் (பிஷ்மாதிகள்) து:கப்படுவதற்குத் தகுந்தவர்களல்லர்.

அவதரணிகை:—பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஜீவன்நாஸமடையாவிடினும், அவர்களிட ஸரீரம் நாஸமடைவதினால் யுத்தம் செய்யமாட்டேனென்னும் இரண்டாம் விகற்பத்திற்கு பதிலளிக்கிறான்.

(ம)—தே(தே)ஹினோஸ்மின் யதா(யா) தே(தே)ஹே கௌமாரம்
யௌவனம் ஜரா ||
ததா(யா) தே(தே)ஹாந்தர ப்ராப்திர் தீ(யீ)ரஸ்தத்ர
ந முஹ்யதி ||13||

(ப. உ.) தேஹின: அஸ்மின், யதா(யா), தேஹே, கௌமாரம், யௌவனம், ஜரா | ததா(யா), தேஹாந்தரப்ராப்தி: தீ(யீ)ர: தத்ர, ந, முஹ்யதி||

(யத:)	= எக்காரணத் தால்	ததா(யா)	= அப்படியே
தே(தே)ஹின:	= ஜீவனுக்கு	தே(தே)	= வேறு ஸரீரத்
அஸ்மின்	= இந்த	ஹாந்தர	தை அடை
தே(தே) ஹே	= ஸரீரத்தில்	ப்ராப்தி:	தலும்
கௌமாரம்	= பால்யாவஸ்தை	(ப(ஹ)வதி)	= ஆகிறது.
யௌவனம்	= யௌவனாவஸ்தை	(அத:)	= ஆகையால்
ஜரா	= ஜராவஸ்தை	தீ(யீ)ர:	= புத்திமான்
(ஏதாஸாம்)	= இவைகளின்	தத்ர	= முன்னிருந்த
(ப்ராப்தி:)	= அடைதல்		ஸரீரம் போகிற
யதா(யா)	= எப்படியோ		தென்னும் விஷயத்தில்
			ந, முஹ்யதி = மோஹமடைவதில்லை.

(க. உ.):—ஸரீரத்தில் முதலிலிருந்த பால்யாவஸ்தை போயினும் எப்படி யௌவனாவஸ்தை வருகிறதோ, அது போயினும், ஜராவஸ்தை (கிழத்தனம்) எப்படி வருகிறதோ அப்படியே இந்த ஸரீரம் போயினும் வேறு ஸரீரம் வருகிறது. ஆகையால் பீஷ்மாதிகளின் ஸரீரம் நாஸமடைகிறதென்று நீ து:கப்படுவது யுத்தமல்ல.

அவதரணிகை:—யுத்தம் செய்தால் யுத்தத்தில் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் சின்னபின்னங்களான ஸரீரங்களின் தர்ஸனத்தினால் து:கமுண்டாகிறது. ஆகையால் போர் புறியேன் என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்குப் பதிலளிக்கிறான்:—

(மு)—மாத்ராஸ்பர்ஸாஸ்து கௌந்தேய ஸீதோஷ்ண ஸுகது:

கதா(உ):||

ஆக(உ)மாபாயினோநித்யாஸ்தாம் ஸ்திதிக்கஸ்வ பா(ஊ)

ரத ||14||

(ப. உ.) மாத்ராஸ்பர்ஸா:; து, கௌந்தேய, ஸீதோஷ்ணஸுகதுக் கதா (உ):; ஆக(உ)மாபாயின:; அனித்யா:; தான், திதிக்கஸ்வ, பாரத||

கௌந்தேய = அர்ஜுன!

யத: = எக்காரணத்தி

ஸ்ரீதோஷ்ண ஸுகது:கதா: (உ): } = குளிர்ச்சி, வெப்பம் முதலிய விஷயங்களின் அனுபவத்வாரா

மாத்ராஸ்பர்ஸா: } = விஷயேந்திரிய ஸம்பந்தங்கள்

ஆகமாபாயின: } = வருவதும் போவது மானவைகள், ஸ்வரூபத: அனித்யமானவைகள்

*அனித்யா: = (பரவாஹத்தினாலும்) அனித்யங்களாயிருப்பவைகள்

அத: = அக்காரணத்தினால்

மாத்ராஸ்பர்ஸா: } = விஷயேந்திரியங்களின் ஸம்பந்தங்களே

ஸ்ரீதோஷ்ணஸுகது:கதா: (கிம்) } = ஸீதோஷ்ணங்கள முதலிய விஷயங்களின் அனுபவத்வா

ராஸுகது: கங்களைக்கொடுப்பவைகளா? (அல்ல) இது என்னுடையது என்னும் அபிமானத்துடன் கூட னுல்தான்ஸுகது: கங்களைக்கொடுக்கின்றன.

பா(ஊ)ரததான் = அர்ஜுன! = சின்ன பின்னங்களான பீஷ்மாதிகளின் ஸரீரங்களுக்கும், உன் இந்திரியங்களுக்கும் உண்டாகும் ஸம்பந்தங்களை (ஸம்பந்தத்தினால் உண்டான ஞானங்களை)

திதிக்கஸ்வ = அபிமானத்தை விட்டு ஸுகது: கங்களை கொடுக்காதவைகளாகச் செய்துகொள்.

விஷய ஸம்பந்தங்கள் வருகின்றன போகின்றன என்று சொல்ல தினாலேயே அனித்யங்கள் என்று வித்தமாய்க்கொண்டிருக்க, மறுபடியும்

(க. உ.):—விஷயஸம்பந்தங்கள் தாங்கள் இருக்கும் எல்லா காலங்களிலும் ஸுகது:கங்களைக் கொடுக்காமல் சில காலங்களில் மாத்திரம் கொடுக்கின்றன, சில காலங்களில் கொடுப்பதில்லை. ஆகையால் வெரும் விஷய ஸம்பந்தங்கள் ஸுகது:கங்களைக் கொடுப்பவைகளல்ல, அபிமானம் (இது என்னுடையதென்னும் ஞானம்) இருப்பவனுக்கே ஸுகது:கங்களைக் கொடுக்கின்றன. அபிமானத்தை விட்டவனுக்கு (நிரபிமானிக்கு) விஷயஸம்பந்தங்கள் ஸுகது:கங்களைக் கொடுப்பதில்லை என்பது எல்லாருக்கும் அனுபவஸித்தமானது. ஆகையால் நீ அபிமானத்தைவிட்டு சின்னபின்னமான பிஷ்மாதிகளின் தேஹஸம்பந்தத்தை (அவர்களின் ஸரீரங்களுக்கும் உன்னிட இந்த்ரியங்களுக்கும் உண்டாகும் ஸம்பந்தத்தினால் பிறந்த அறிவை) வீணாக்கிக்கொள். (விக்ருதமானதேஹ இந்த்ரிய ஸம்பந்தத்தினால் து:கமுண்டாகாமற் செய்துகொள்.)

விசாரம்:—‘யம் ஹி ந வ்யத(ய)யந்த்யேதே’ என்னும் 2-15 வது உத்தரஸ்ரீலோகத்தில், ஏதே = இந்த விஷய ஸம்பந்தங்கள், யம் = பாரை, ந வ்ய த(ய)யந்தி = து:கப்படுத்துவதில்லையோ, அவன் மோஷத்தை அடைவதற்கு ஸமர்த்தனாகிறுனென்று பூர்வஸ்ரீலோகத்தில் இருக்கும் ‘திதிஷ்ஸ்வ’ என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தையே ‘ந வ்யத(ய)யந்தி’ து:க்க முண்டாக்குவதில்லையோ என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் (அனுவாதம் செய்திருக்கிறபடியால்) ‘திதிஷ்ஸ்வ’ என்னும் பதத்திற்கு ஸஹித்துக்கொள் (பொறுத்துக்கொள்) என்னும் அர்த்தத்தை ஸங்கராசார்யர் செய்தது யுத்தமாகாது. ஆகையால் அபிமானத்

அநித்யங்களென்று சொல்வதற்குக் காரண மென்னவெனில்:—ஆற்றின் ப்ரவாஹத்தின் தண்ணீரைப்போல் விடாமல் வந்துகொண்டும் போய்க் கொண்டு மிருப்பவைகளென்றும், கிம்ஸூக வருஷத்தின் (முருக்கு மரத்தின்) புஷ்பங்களைப்போல் சில நாட்களிலிருப்பது சில நாட்களில் லாமலிருப்பது என்றும் அனித்யம் இரண்டு விதங்கள். அவைகளில் மாத்ரா ஸடர்ஸங்கள் (விஷயசம்பந்தங்கள்) முதல்சொன்னபிரவாஹத்தின் நீரைப்போல் அனித்தியங்களல்ல வென்றறிவிப்பதற்காக மருபடியும் ‘அனித்யா:’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தைத் துறந்து, து:கமுண்டாக்காதவைகளாகச் செய்துகொள்
என்னும் அர்த்தமே ஸரியானது.

அபிமான மிருந்தால்தான் ஸுகது:கங்கள் உண்டாகின்றன
என்னும் விஷயத்தில் உதாஹரணம்:—

1. யஜமானனுக்கு தன்னிட மேலான குதிரையின்மேல்
'இது என்னுடையது' என்னும் அபிமான மிருக்கும்போது
அந்தக் குதிரைக்குக் கொஞ்சம் இளைப்புண்டானதும் அதைக்
கண்டு தான் வெகு து:கப்படுகிறான். அக்குதிரையை பிறகுக்கு
அதிக லாபத்திற்கு விற்ப் பிறகு மருநொடியிலேயே அதே
குதிரை உயிர்துறந்தாலும், அக்குதிரை என்னுடையது என்னும்
அபிமானம் போய்விட்டிருப்பதினால் து:கமாவதில்லை. அவ்வளவே
யன்றி 'நான் குதிரையை விற்காமலிருந்தால் அதிக நஷ்டமுண்டா
யிருக்கும், அத்நஷ்டவிசேஷத்தினால் விற்ப்புற்று, எனக்கு
விசேஷலாபம் கிடைத்தது என்று ஸந்தோஷத்தையுமடைகிறான்.

2. கலியாணமாவதற்குமுன் வதாவர்களுக்கு பரஸ்பரம்
தேஹத்தில் நோயுண்டாயினும் அவர்களுக்கு பரஸ்பர அபிமான
மில்லாததினால் து:கமுண்டாவதில்லை. அவர்களுக்கே பரஸ்பர
லாபம் கிடைத்தபோதிலும் ஸுகமும் ஆவதில்லை. அவர்களுக்கு
கலியாணமானதும் என்னுடையதென்னும் அபிமான முண்டா
யிருப்பதினால் பரஸ்பர தேஹத்தில் நோய் உண்டானதும் து:க
முண்டாகிறது. ஆகையால் வெரும் விஷய ஸம்பந்தங்களே
ஸுகது:கங்களுக்குக் காரணமாவதில்லை. அபிமானமே காரண
மென்பது எல்லோருக்கும் அனுபவஸித்தமான விஷயமே.

மற்றும் 'நிரம்மோ நிரஹங்கார:' (கீதா. 2-21) முதலிய
ஸ்ரீலோகங்களில் இது என்னுடையதென்னும் அபிமானத்தை
விடவேண்டுமென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே சொல்லியிருக்கிறான்.
ஆகையால் விஷயங்களை அனுபவிப்போன் அபிமானத்துடன் கூடி
யிருந்தால்தான் விஷயஸம்பந்தங்கள் ஸுகது:கங்களுக்குக் காரண
மாகின்றன.

அவதராணிகை :—போர் செய்து அப்போரில் சின்னபின்னங்களான பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஸரீர தர்ஸனத்தால் உண்டாகும் து:கத்தை, அபிமானத்தைத் துறந்து து:கமுண்டாகாமற் செய்துகொள்வதைவிட “ப்ரக்ஷாளாத்தி பங்கஸ்ய தூராதஸ்பர்ஸனம் வரம் = சேற்றை மெரித்துக் காலலம்பிக்கொள்ளுவதை விட சேற்றை மெரிக்காமலிருப்பதே மேலானது” என்னும் நியாயத்தை யனுஸரித்து, யுத்தத்தைச் செய்யாமலிருந்தால் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் தேகம் சின்னபின்னமாகாததினால் து:கப்ரஸக்தியே இல்லாமற் போய்க்கொண்டிருக்க, யுத்தத்தைச் செய்து அதனாலுண்டாகும் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் சின்னபின்னமான தேஹ தர்ஸனத்தினால் ப்ரஸக்தமான து:கத்தை, அபிமானத்தை விட்டு ஏன் து:கமுண்டாகாமற் செய்துகொள்ள வேண்டும்? என்கிற அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு பதிலளிக்கிறான் :—

(சூ)—யம் ஹி ந வ்யத(ய)யந்த்யேதே புருஷம் புருஷர்ஷப(ஹ) ||
ஸம து:கஸுகம் தீ(யீ)ரம் ஸோம்ருதத்வாய கல்பதே ||15||

(ப. உ.) யம், ஹி, ந, வ்யத(ய)யந்தி, ஏதே, புருஷம், புருஷர்ஷப |
ஸமது:கஸுகம், தீ(யீ)ரம், ஸ:, அம்ருதத்வாய, கல்பதே ||

புருஷர் ஷப ஏதே	} = புருஷ ஸ்ரேஷ்ட னான அர்ஜுன! = விஷயங்களுக்கு இந் த் ரி ய ன் களுடன் ஸம்பந் தங்கள் (அதனால் பிறந்த ஞானம்)	ஸமது:க ஸுகம்	} = எப்படி து:கம்புரு ஷர்த்த மல்லாத தினால் அங்கீகரிக்க தத் தருந்ததல்ல வோ (விரும்புவ தற்கு யோக்ய மல்லவோ) அப் படியே விஷய ர ணுவதத்தால் கிடைக்கும் ஐஹிக ஸுகம் மோக்ஷத் திற்கு விரோதியானபடி யால் அனுபாதே யமான (விரும்பத் தகாததாயுள்ள)
தீ(யீ)ரம்			

யம்	= எந்த	அம்ரு	= மோக்ஷத்
புருஷம்	= அபிமான மற்ற ஜீவனை (ஸ்த்ரீ களையும் புருஷர் களையும்)	தத்வாய	திற்காக
ந	= து:கப்படுத்து	கல்பதே	= ஸமர்த்தன
வ்யத(ய)	= வதில்லையோ	ஹி	= இவ்விஷயம்
யந்தி			ப்ரமாணங்
ஸ:	= அந்த புருஷன்		களிஸூல்
			ஸித்தமானது.

(க. உ.):—தம்தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விகிதமான கர்மங்கள் அவஸ்ய கர்த்தவ்யங்களானதால், அந்த கர்மங்களைச் செய்யும் காலத்தில் து:கத்திற்குக் காரணங்கள் உண்டானால் அபிமானத்தை விட்டு து:கமுண்டாகாமற் செய்துகொண்டு தம்தம் வர்ணஸ்ரம விஹிதமான கர்மங்களைச் செய்து பரமர்த்மாவுக்கு ஒப்புவிப்பவனே ஞானத்தின் வழியாய் மோக்ஷத்தை யடைவனே யல்லாது, து:கங்களுண்டாகுமென்கிற பயத்தினால் விஹிதமான கர்மங்களை விட்டவன் மோக்ஷத்தை யடைவதில்லை. நீ க்ஷத்ரியனாதலால் உனக்கு விகிதமான யுத்தத்தைச் செய்து, அந்த யுத்தத்தில் சின்னபின்னமான ஸ்ரீரதர்ஸனத்தினால் உண்டாகும் து:கத்தை, அபிமானத்தைத் துறந்து, அவைகளை வராமற்செய்துகொண்டு, ஞானத்தின் வழியாய் மோக்ஷத்தை யடையவேண்டுமேயல்லாது யுத்தத்தை விடக்கூடாது.

அவதரணிகை:—பீஷ்மத்ரோணதிகளின் ஸம்ஹாரத்தினால் குலதர்மாதிகள் நஷ்டமாய், அதிகமான து:கங்களைக் கொடுக்கும் நரகம் கிடைப்பதினால் யுத்தம் செய்யமாட்டேனென்கிற அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு—எப்படி ஸாஸ்த்ரத்தினால் நிஷித்தமான கர்மங்களினால் ஸுகமுண்டாவதில்லையோ, அப்படியே ஸாஸ்த்ர விகிதமான கர்மங்களினால் து:கம் எப்பொழுதும் உண்டாவதில்லை என்று நிர்ஸயமாயிருப்பதினால் யுத்தமென்கிற கர்மம் க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸத் கர்மமானதினால் (ஸாஸ்த்ர ஸம்மதமானதினால்) இதனால் பாவம் து:கம் இவைகளின் ப்ரஸக்தியே இல்லாததினால், “பாவமுண்டாவதினால் நான் யுத்தம் செய்யேன்” என்று சொல்வது அயுக்தமானதென்று பதிலளிக்கிறான்:—

(மூ)—நாஸதோ வித்யதே பா(ஊ)வோ நாபா(ஊ)வோ வித்யதே
ஸத: ||

உப(ஊ)யோரபி த்ருஷ்டோந்தஸ்த்வனயோஸ்தத்வ த(உ)ர்ஸிபி
(ஹி): ||16||

(ப. உ.) ந, அஸத:; வித்யதே, பா(ஊ)வ:; ந, அபா(ஊ)வ:; வித்யதே,
ஸத: | உபயோ:; அபி, த்ருஷ்ட:; அந்த:; து, அனயோ:; தத்வ-த(உ)ர்ஸிபி
(ஹி): ||

அஸத: = அஸாதுவான
(துஷ்டமான)
கர்மங்களினால்

பா(ஊ)வ: = ஸுகம்

ந, வித்யதே = இல்லை.

ஸத: = ஸாதுவான (ஸா
ஸ்த்ர விஹிதமா
ன) கர்மங் களி
னால்

அபா } = நாஸம்
(ஊ)வ: } (து:கம்)

ந, வித்யதே = இல்லை.

தத்வத } = தத்வ ஞானிக்.
(உ)ர்ஸிபி: } ளால்

அனயோ: = இந்த

உப(ஊ) } = ஸத்கர்மங்களினால்
யோ: } பாபமில்லை என்

பது துஷ்கர்மங்
களால் ஸுகமில்
லை என்பது இவ்
விரு விஷயங்களி
ன்

அந்த:; அபி = நிர்ணயமாயினும்
(நிர்ணய மூலக
மான ஸம்ப்ரா
தாயமாயினும்)

த்ருஷ்ட: = பார்க்கப் பட்ட
தாய்இருக்கிறது.

அவதரணிகை:—ஈஸ்வரனைப் போல் ஜீவனும் நித்யதூதலால்
அந்த ஈஸ்வரனின் ப்ரீதிக்காக ஜீவன் ஏன் கர்மத்தைச் செய்ய
வேண்டும் என்னும் அர்ஜுனனின் மனோகதமான ஸங்கைக்கு
17, 18 இவ்விரண்டு ஸ்லோகங்களினால் பதில் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—அவினாஸி து தத் வித்தி(யி) யேன ஸர்வமித(உ)ம் ததம் ||

வினாஸ மவ்யயஸ்யாஸ்ய ந கஸ்சித் கர்து மர்ஹதி ||17||

(ப. உ.) அவினாஸி, து, தத், வித்தி(யி), யேன, ஸர்வம், இதம், ததம் |
வினாஸம், அவ்யயஸ்ய, அஸ்ய, ந, க:; சித், கர்தும், அர்ஹதி ||

யேன = எந்த பரமாத்மா
வினால்
இதம் } = இவ்வெல்லா
ஸர்வம் } ஜகத்தும்
ததம் = வ்யாப்தமாயிருந்
கிறதோ

தத் = அந்தபரமாத்மா
அவினாஸி } = ஸ்வரூப நாஸம்,
து (ஏவ) } தேஹ நாஸம்,
(இதி) } து:கப்ராப்தி,
அபூர்ணத்வம்
என்னும் நான்கு

வித நாஸங்களு	விநாஸம்	= நாஸத்தை
மற்றவனென்று	கர்தும்	= செய்வதற்கு
வித்தி(யி) = தெரிந்துகொள்	க:, சித்	= எவனும்
அவ்யயஸ்ய = நாஸமற்ற	ந,அர்ஹதி	= ஸமர்த்தன
அஸ்ய = இந்த பரமாத்		வதில்லை.
மாவின்		

(மு)—அந்தவந்த இமே தே(ஹே)ஹா நித்யஸ்யோக்தா: ஸரீரிண: ||

.அனாஸரினோப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத் யுத்யஸ்வ பாரத ||18||

(ப. உ.) அந்தவந்த:, இமே, தேஹா:, நித்யஸ்ய, உக்தா:, ஸரீரிண: |
அனாஸரின:, அப்ரமேயஸ்ய, தஸ்மாத், யுத்யஸ்வ, பாரத ||

நித்யஸ்ய	= நித்யனான	நாஸரூப நாஸ
ஸரீரிண:	= ஸரீரமுடைய	முடையவன்,
	ஜீவர்களின்	ஆகையால் பர
இமே	= இந்த கண்ணுக்	மாத்மா ஸர்வோ
	குப் புலப்படும்	த்தமனாதலால்
தேஹா:	= ஸரீரங்கள்	பாரத = அர்ஜுன!
அந்த	} = நாஸமுள்ள	அனாஸரின: = நான்குவித நாஸ
வந்த:		ங்களற்ற
(இதி)	} வைகளென்று	அப்ரமே = அப்ரமேயனான
உக்தா:		யஸ்ய } (அளவிடப்படா
	= சொல்லப் பட்டி	த)பரமாத்மாவின்
	ருக்கின்றன.	(பூஜார்த் = பூஜைக்காக
தஸ்மாத்	= பரமாத்மா இப்	தம்) }
	படி நான்குவித	யுத்யஸ்வ = யுத்தத்தைச்
	மான நாஸமற்ற	செய்.
	வன், ஜீவன் ஸரீர	

17, 18, ஸ்லோகங்களின் கருத்து:—பரமாத்மா நான்கு வித
மான நாஸமற்றவன். ஜீவன் தேஹ நாஸமுள்ளவன். ஆகையால்
பரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களைக்
கொடுப்பவனாகையால் 'ஸ்வகர்மனா தமப்யர்ச்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி
மானவ:' (கீதா 18-46) என்று சொல்லியுள்ளவாரு என்னுடைய
(ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின்) பூஜைக்காக யுத்தத்தைச் செய்.

அவதரணிகை:—சைத்ரன் மைத்ரணைக் கொன்றான், மைத்
ரன் சைத்ரனால் கொல்லப்பட்டான் என்று வ்யவஹாரமிருக்க,
ஜீவன் சாவதில்லை, நித்யன் என்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்
தும் என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு, மைத்ரன் (ஜீவன்)

மரணத்தை யடைபவனல்ல, சைத்ரன் (ஜீவன்) ஸ்வதந்த்ரமாய் கொல்பவனுமல்ல, ஆகையால் சைத்ரன் கொல்லுகிறான், மைத்ரன் கொல்லப்படுகிறான் என்று வ்யவஹரிப்பவர்கள் அஜ்ஞானிகள் என்று பதில் அளிக்கிறான் :—

(மு)—ய ஏநம் வேத்தி ஹந்தாரம் யஸ்சைனம் மன்யதே ஹதம் ||

உபௌ(ஹௌ) தெள ந விஜானீதௌ நாயம் ஹந்தி ந ஹன்யதே ||19||

(ப. உ.) ய: ஏனம், வேத்தி, ஹந்தாரம், ய: ச, ஏனம், மன்யதே, ஹதம் | உபௌ(ஹௌ), தெள, ந, விஜானீத:, ந, அயம், ஹந்தி, ந, ஹன்யதே ||

ய:	= எவன்	கிறானே
ஏனம்	= இந்த ஜீவனை	தெள } = அவ்விருவரும்
ஹந்தாரம்	= மற்றொரு ஜீவனை	உபௌ }
	ஸ்வதந்த்ரமாகக்	ந, } = அஜ்ஞானிகள்
	கொல்பவ	விஜானீத: } (ஏனென்றால்)
	னென்று	அயம் = இந்த ஜீவன்
வேத்தி	= தெரிந்துகொள்	(அஸ்வதந்த்ர
	னுகிறானே	னாகையால் ஸ்வ
ச	= மற்றும்	தந்த்ரனாய்)
ய:	= எவன்	ந, ஹந்தி = கொல்பவனல்ல.
ஏனம்	= இந்த ஜீவனை	(ஜீவ:) = ஜீவன்
ஹதம்	= கொல்லப்பட்ட	ந, ஹன்யதே = ஸ்வரூபத: நித்ய
	வனென்று	னதலால் கொல்
மன்யதே	= தெரிந்து கொள்	லப்படுபவனல்ல.

அவதரணிகை—ஜீவன் ஸ்வரூபத: பிறப்பதில்லை, இறப்பது மில்லை என்னும் விஷயத்தில் காடகோபனிஷத்தின் ஸம்மதியைச் சொல்லுகிறான்:—

(மு)—ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதா(உா)சின்னயம்

பூ(ஹ-உ)த்வா ப(ஹ)விதா வா ந பூ(ஹ-உ)ய: ||

அஜோ நித்ய: ஸாஸ்வதோயம் புராணே

ந ஹன்யதே ஹன்யமானே ஸரீரே ||20||

(ப. உ.) ந, ஜாயதே, ம்ரியதே, வா, கதா(உா)சித், ந, அயம், பூ(ஹ-உ)த்வா, ப(ஹ)விதா, வா, ந, பூ(ஹ-உ)ய: | அஜ: நித்ய:, ஸாஸ்வத:, அயம், புராண:, ந, ஹன்யதே, ஹன்யமானே, ஸரீரே ||

அயம் = இந்த ஜீவன்
 ந, ஜாயதே = (ஸ்வரூபத்தினால்) பிறப்பதில்லை.
 வா = மற்றும்
 ந, ம்ரியதே = (ஸ்வரூபத்தினால்) இறப்பதில்லை.
 பூ(ஹ) } = எல்லாவிதத்திலும் இருந்தே
 த்வா, }
 வா(ஏவ) }
 பூ(ஹ)ய: = மற்றும்
 ப(ஹ)விதா = பிறப்பவன்
 ந = அல்ல (பிறப்பவன் என்னும் வ்யவஹாரத்திற்கு விஷயனல்ல) [ன்றால்
 கிம், து = வேறென்ன வெ
 புராண: } = ஸரீரத்தையடை
 (புரம் அ } பவன் (ஈஸ்வர
 ணதீதி } னின் ஸ்வரூப
 புராண:) } மும், தேஹமும், நித்யம், ஜீவனின் ஸ்வரூபமும்

நித்ய மேயாயினும் அவனிட தேஹம்பிறக்கிறது. ஆயினும் ஈஸ்வரனைப் போல் எல்லா விதத்திலும் இருந்தே பிறந்தவன் என்னும் வ்யவஹாரத்திற்கு விஷயனல்ல)
 அஜ: = ஸ்வரூபத்: பிறப்பில்லாதவன்.
 நித்ய: = ஸ்வரூபத்: நாஸமில்லாதவன்
 ஸாஸ் } = ஸ்வரூபத்:
 வத: } விகாரமற்றவன்.
 ஸரீரே = தேஹம்
 ஹன்ய- } = நஷ்டமாயினும்
 மாணே }
 (அபி) }
 ந, } = நாஸமடை
 ஹன்ய } பவனல்ல.
 தே }

(க. உ.):—காடகோபனிஷத்தில் “தேஹம் நஷ்டமாயினும், ஜீவன் நாஸமடைவதில்லை, ஜீவன் நித்யன், நிர்விகாரன்” என்று சொல்லியிருப்பதினால், ஜீவன் மாணமடைகிறான், மற்றும் ஜீவனைக் கொல்லுகிறார்கள் என்று வ்யவஹரிப்பவர்கள் அஜ்ஞானிகளென்று முதலில் சொல்லியது ப்ராமாணிகமானது.

(ம)—வேதா(ஃ)விஞாஸினம் நித்யம் ய ஏனம்ஜ மவ்யயம்||

கத(௩)ம் ஸ புருஷ: பார்த்த(௨) கம் கா(வா)தயதி ஹந்தி

கம் ||21||

(ப. உ.) வேத, அவிஞாஸினம், நித்யம், ய:, ஏனம், அஜம், அவ்யயம் | கத(௨)ம், ஸ:, புருஷ:, பார்த்த, கம், கா(வா)தயதி, ஹந்தி, கம் ||

பார்த்த = அர்ஜுன!
 ய: = எவன்
 ஏனம் = இந்த ஜீவனை

நித்யம் = வளருகிறவனல்ல வென்றும்
 அவ்யயம் = க்ஷணமடைபவ

அஜம்	னல்லவென்றும் = பிறப்பில்லாதவ னென்றும்	கம்	= யாரை கா(வா)தயதி = ஸம்ஹாரம் செய்விப்பவன வான்? (ஆவ தில்லை)
(அத ஏவ)	= அதினாலேயே	கத(ய)ம்	= எப்படி
அவினா	} = நாஸரஹித னென்றும்	கம்	= யாரை
சரினம்		ஹந்தி	= கொல்வான்! (கொல்வதில்லை.)
வேத	= தெரிந்து கொள்கிறானே		
ஸ:, புருஷ:	= அந்த மனிதன்		
கத(ய)ம்	= எப்படி		

அவதரணிகை:—ஜீவன் எப்படி பழையதான வஸ்துந்களை விட்டு, புதியதான வஸ்துந்களை ஸ்வீகரிக்கிறானே, அப்படியே பழையதான தேஹத்தை விட்டு புதியதான ஸரீரத்தை அடைவ தினால் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஸரீரம் நாஸமடைகிறதென்று து:கப்படக்கூடாது என்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாணி யதா(யா) விஹாய

நவானி க்ருஹ்ணதி நரோபராணி ||

ததா(யா) ஸரீராணி விஹாய ஜீர்ணான்-

யன்யாநி ஸம்யாதி நவானி தே(ஹ)ஹி ||22||

(ப. உ.) வாஸாம்ஸி, ஜீர்ணாணி, யதா(யா), விஹாய, நவானி, க்ருஹ் ணதி, நர:, அபராணி|ததா(யா), ஸரீராணி,விஹாய, ஜீர்ணாணி, அன்யானி, ஸம்யாதி, நவானி, தேஹி ||

நர:	= மனிதன்	ததா(யா)	= அப்படியே
யதா(யா)	= எப்படி	தே(ஹ)ஹி	= ஜீவன்
ஜீர்ணாணி	= பழையதான	ஜீர்ணாணி	= பழையதான
வாஸாம்ஸி	= வஸ்துந்களை	ஸரீராணி	= தேஹந்களை
விஹாய	= விட்டு	விஹாய	= விட்டு
நவானி	= புதியதான	நவானி	= புதியதான
அபராணி	= வேறு வஸ்துந்க ளை	அன்யானி	} = வேறு தேகந் களை
க்ருஹ்ணதி	= எடுத்துக்கொள் கிறானே	(ஸரீ ராணி)	
		ஸம்யாதி	= அடைகிறான்.

(மூ)—நைனம் சி(உமி)ந்தந்தி ஸஸ்த்ராணி நைனம் த(ஹ)ஹதி பாவக: ||

ந!சைனம் க்வேத(ஹ)யந்த்யாபோ ந ஸோஷயதி மாருத: ||23||

(ப. உ.) ந, ஏனம், சி(உமி)ந்தந்தி, ஸஸ்த்ராணி, ந, ஏனம், த(ஹ)ஹதி, பாவக: | ந, ச, ஏனம், க்வேத(ஹ)யந்தி, ஆப:, ந, ஸோஷயதி, மாருத: ||

ஸஸ்த்ராணி = ஆயுதங்கள்
 ஏனம் = இந்த ஜீவனை
 ந } = வெட்டுவதில்லை.
 சி(ஹி)ந் }
 தந்தி }
 பாவக: = அக்னி
 ஏனம் = இந்த ஜீவனை
 ந, தஹதி = ஸாடுவதில்லை.
 ஆப: = ஜலம்

ஏனம் = இந்த ஜீவனை
 ந } = நனைக்கிற
 க்லேத } தில்லை.
 யந்தி }
 ச = மற்றும்
 மாருத: = காற்று
 ந, ஸோஷ } = உலர்த்துவ
 யதி } தில்லை.

(மு)—அச்சே(ஹே)த்யோய மதா(ஹ)ஹ்யோய மக்லேத்யோஸோஷ்ய
 ஏவ ச||

நித்ய: ஸர்வகதஸ்தா(ஹ)ணுரசலோயம் ஸனாதன: ||24||

(ப. உ.) அச்சே(ஹே)த்ய: அயம், அதா(ஹ)ஹ்ய: அயம், அக்லே
 த்ய: அஸோஷ்ய: ஏவ, ச| நித்ய: ஸர்வக(ஹ)த: ஸ்தா(ஹ)ணு: அசல:
 அயம், ஸனாதன:.

அயம் = இந்த ஜீவன்
 அச்சே } = வெட்டப்படுப
 (ஹே)த்ய: } வனல்ல.
 அயம் = இந்த ஜீவன்
 அதா(ஹ) } = சுடப்படுப
 ஹ்ய: } வனல்ல.
 அக்லேத்ய: = நனைக்கப்படு
 பவனல்ல.
 ச = மற்றும்
 அஸோ } = உலர்த்தப்
 ஷ்ய: ஏவ } படுபவனுமல்ல.
 நித்ய: = நித்யன்.

ஸர்வகத } = எல்லாவற்றிலு
 ஸ்தாணு: } மிருக்கும் பர
 (ஸர்வகத } மாத்மா விடத்
 ஸ்தர்ஸா } தில் இருப்ப
 ஸௌ } வன். மற்றும்
 அணுர்ஸ } அணுரூப முள்
 ஸர்வகத } எவன்.
 ஸ்தாணு: }
 அசல: = பாரதந்த்ர்யாதி
 தர்மங்களினால்
 விடப்படாத
 வன்.
 அயம் = இந்த ஜீவன்
 ஸனாதன: = அனாதியாயிருப்
 பவன்.

அவதாரணிகை:—“ஈஸ்வரன் எல்லாவற்றிலும் இருப்பவனா
 யின் நமக்கு காணப்படவேண்டுமல்லவா? காணப்படுவதில்லையாத
 லால் மேற் ஸ்லோகத்தில் ஈஸ்வரன் (பரமாத்மா) ஸர்வகதன்
 என்று சொல்லியது பொருந் துவதில்லை.” என்னும் அர்ஜுனனிட
 ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதா(ஹ)னம் சொல்லுகிறான்:—

(மு)—அவ்யக்தோய மசிந்த்யோய ம்விகார்யோய முச்யதே^௧||

தஸ்மாதேனம் விதித்வைவம் நானுஸோசிது மர்ஹஸி ||25||

(ப. உ.) அவ்யக்த: அயம், அசிந்த்ய: அயம், அவிகார்ய: அயம், உச்யதே | தஸ்மாத், ஏனம், விதித்வா, ஏவம், ந, அனுஸோசிதம், அர்ஹஸி||

அயம்	= பின் ஸ்லோகத் தில் 'ஸர்வகத:' என்னும் பதத் தினால் சொல் லிக் கொள்ளப் பட்ட பரமா த்மா	யுடையவனா தலால் எல்லா வற்றிலும் இருந்தவனா யினும் காணப் படாமலிருக்க லாம். ஆகையா ல் அவன் 'ஸர் வகத' நென் று சொல்லியது யுத்தமானதே).
அவ்யக்த:	= தன்னிச்சையில் லாமல் பிறரால் கண்டு கொள் ளத்தக்கவ னல்ல.	தஸ்மாத் = ஜீவனும் நித்ய னாதலால்
அயம்	= இந்த பரமா த்மா	ஏனம் = இந்த ஜீவனை
அசிந்த்ய:	= எண்ணமுடி யாத ஸக்தியு டையவன்.	ஏவம் = நித்யனென்று விதித்வா = தெரிந்து கொண்டு
அவிகார்ய:	= அசிந்த்ய ஸக்தி நாஸமென்னும் விகாரமற்றவன் (பரமாத்மா எப்பொழுதும் யோசிக்க முடி யாத வல்லமை	(த்வம்) = நீ அனுஸோ } = து: கப்படுவ சிதும் } தற்கு ந } = அர்ஹனல்ல. அர்ஹஸி } (து: கமடையாதே.)

(மு)—அத^(௨) சைனம் நித்யஜாதம் நித்யம் வா மன்யஸே ம்ருதம் ||
ததா^(௩)பி த்வம் மஹாபா(வா)ஹோ நைனம் சோசிது
மர்ஹஸி ||26||

(ப. உ.) அத^(௨), ச, ஏனம், நித்யஜாதம், நித்யம், வா, மன்யஸே, ம்ருதம் | ததா^(௩), அபி, த்வம், மஹாபா(வா)ஹோ, ந, ஏனம், சோசிதம், அர்ஹஸி ||

மஹா	}	= அதிக பலஸாலி	முள்ளவ	னென்	
பாஹோ		= யான அர்ஜுன!	றும்		
த்வம்		= நீ	மன்யஸே	}	= தெரிந்து
ஏனம்		= இந்த ஜீவனை	ததா		}
நித்யஜாதம்		= நியமமாக ஸரீர	(யா), அபி	}	
		ஸம் பந்த	ஏனம்		}
		ரூபமான பிறப்	(ப்ரதி)	}	
		புள்ளவ	சோசிதும்		
		ன்னும்			தற்கு
வா		= மற்றும்	ந, அர்ஹஸி		= அர்ஹனால்.
நித்யம்		= நியமமாய்			(து: கப்ப
ம்ருதம்		= ஸரீர வியோக			டாதே)
		ரூபமான மரண			

(க. உ.):—போரில் இந்த பிஷ்மாதிகள் மரணமடைந்த போதிலும் அவர்களைக் குறித்து நீ துக்கப்படாதே.

அவதரணிகை :—பந்துக்களான பிஷ்மத்ரோணாதிகள் மரண மடைந்தாலும், வ்யஸனப்படாதே என்று சொல்வது எப்படி பொருந்தும்? என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறான் :—

(ஈ)—ஜாதஸ்ய ஹி த்ருவோ ம்ருத்யுர் த்ருவம் ஜன்ம ம்ருதஸ்ய ச ||
தஸ்மாத பரிஹார்யேர்த்தே(யே) ந த்வம் சோசிது மர்ஹஸி ||27||

(ப. உ.) ஜாதஸ்ய, ஹி, த்ருவ:, ம்ருத்யு:, த்ருவம், ஜன்ம, ம்ருதஸ்ய, ச | தஸ்மாத, அபரிஹார்யே, அர்த்தே, ந, த்வம், சோசிதும், அர்ஹஸி ||

ஜாதஸ்ய	= பிறந்தவனுக்கு	வியோக ரூபமா
ம்ருத்யு:	= மரணம்	ன மரணம் யுத்
த்ருவ:	= நிர்ஸயம்.	தம் செய்யாம
ச	= மற்றும்	லிருந்தாலும்
ம்ருதஸ்ய	= அபரோக்ஷ	உண்டாவதி
	ஞானத்தை	னால்
	யடையாமல்	அபரி
	மரணமடைந்த	ஹார்யே
	வனுக்கு	} = பரிஹரித்துக் கொள்வதற்கு
ஜன்ம	= பிறப்பு	முடியாத
த்ருவம்	= நிர்ஸயம்.	அர்த்தே = மரண விஷயத்
தஸ்மாத்	= இப்படி ஸரீர	தில்
	த்வம்	= நீ

ஸோசிதம் = து: க ப ப டெ வ
தற்கு
ந, அர்ஹஸி = அர்ஹ ன ல்ல.

(து: க ப ப ட
வேண்டாம்)

(க. உ.): — பிஷ்மாதிகளுக்கு மரணம் நியதமானதினால் அவர்களின் ஸரீரங்கள் எப்படியாயினும் நாஸமடைபவைகளே. இப்படியிருக்க—பகவத்பூஜாரூபமான யுத்தத்தில் அவர்களை நீ கொன்றால் உனக்கு புண்யமுண்டாகிறது. ஆகையால் அவர்கள் மரணமடைகிறார்களென்று து:கப்படாமல் யுத்தத்தைச் செய்து புண்யத்தை ஸம்பாதித்துக்கொள்.

(மூ)—அவ்யக்தாதீ(ஃ)னி பூ(ஹ)தானி வ்யக்தமத்யானி பாரத ||
அவ்யக்த நித(ய)னன்யேவ தத்ர கா பரிவேதன ||28||

(ப. உ.) அவ்யக்தாதீ(ஃ)னி, பூ(ஹ)தானி, வ்யக்தமத்யானி, பாரத |
அவ்யக்தநித(ய)னனி, ஏவ, தத்ர, கா, பரிவேத(உ)ன ||

பாரத	= ஓ அர்ஜுன!		
பூ(ஹ)	} = ஸரீரங்கள்	அவ்யக்த நிதனனி (ஏவ)	} = ப்ரக்ருதி தத்வ த்திலேயே போய் சேறு கிறவைகள்.
தானி			
அவ்யக்த	} = ப்ரக்ருதி தத் வத் தையே மூலகாரணமாயு டையவைகள்.	தத்ர	} = இப்படிப்பட்ட ஸரீரங்களின் விஷயத்தில்
தாதீனி			
வ்யக்த	} = ஜனன மரணங் கள் நடுவில் கா ணப் படுபவை கள் (தோன்று	கா, பரிவே த(உ)ன	} = து:கமேன்?
மத்யானி			

(மூ)—ஆஸ்சர்யவத் பர்யதி கஸ்சிதே(உ)ன-

மாஸ்சர்யவத் வத(உ)தி ததை(யை)வ சான்ய: ||

ஆஸ்சர்யவச் சைன மன்ய: ஸ்ருணோதி

ஸ்ருத்வாப்யேனம் வேத ந சைவ கஸ்சித் ||29||

(ப. உ.) ஆஸ்சர்யவத், பர்யதி, க:, சித், ஏனம், ஆஸ்சர்யவத், வ(உ)தி,
ததா(யா), ஏவ, ச, அன்ய: | ஆஸ்சர்யவத், ச, ஏனம், அன்ய:, ஸ்ருணோதி,
ஸ்ருத்வா, அபி, ஏனம், வேத, ந, ச, ஏவ, க:, சித்||

(ய:)கஸ்சித்	= எந்த ஒரு	} = பின் சொல்லிய வாரு ஜீவன் ஸ்வரூபத்தினு
ஏனம்	= இந்த ஜீவனை	

ல் நித்யன், தே	ஸ:	= அந்த ஜீவன்
ஹத்தின் பிரா	ஆஸ்சர்யவத்	= தூர்லபனே.
ப்தி, வியோகம்	ச	= மற்றும்
இவைகளை	(ய:), கஸ்	} = மற்றொரு எந்த ஜீவன்
யுடையவன்	சித்,	
ஈஸ்வரர்தின்	அன்ய:	
என்று	ஏனம்	= இந்த ஜீவனை
பர்யதி	ததா (யா)	} = முன் சொன்
(ஸ:)	(ஏவ)	
ஆஸ்சர்யவத்	ஸ்ருணோதி	= கேழ்க்கிறானே
	ஸ:	= அந்த ஜீவனும்
ச	ஆஸ்சர்யவத்	= தூர்லபனே.
அன்ய:	கஸ்சித்	= எந்த ஜீவனாகி
கஸ்சித்		லும்
ததா (யா)	ஏனம்	= இந்த ஜீவனை
(ஏவ)	ஸ்ருத்வா அபி	= கேட்டும்
	(உக்த்வா,	} = சொல்லியும்
	அபி)	
	(த்ருஷ்ட்	} = பார்த்தும்
	வா, அபி)	
வத(உ)தி	ந, வேத	= ஸரியாக தெரிந்
		து கொள்வ
		தில்லை.

(க. உ.):—இவ்வாறு ஜீவனின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்தவர்கள் தூர்லபர்கள். நீயும் ஜீவனை தெரியாமலிருப்பதினால் து:கப்படுகிறாய். ஜீவனின் ஸ்வரூபத்தை ஸரியாய் தெரிந்துகொண்டவர்கள் து:கப்படமாட்டார்கள்.

(மு)—தே(ஊ)ஹீ நித்யமவத்யோயம் தே(ஊ)ஹே ஸர்வஸ்ய பாரத ||
தஸ்மாத் ஸர்வாணி பூ(ஹ)தானி ந த்வம் ஸோசிது மர்ஹஸி ||30||

(ப. உ.) தே(ஊ)ஹீ, நித்யம், அவத்(ய்)ய: அயம், தேஹே, ஸர்வஸ்ய, பாரத | தஸ்மாத், ஸர்வாணி, பூ(ஹ)தானி, ந, த்வம், ஸோசிதும், அர்ஹஸி ||

பாரத	= அர்ஜுன!	தேஹே	= ஸரீரம்
ஸர்வஸ்ய	= எல்லா ஜீவர்களின்	[வத்(ய்)ய	} = நான் மடைந்த போதிலும்
		மாணேபி]	

அயம்தேஹீ = இந்த ஜீவன்
 நித்யம் = எப்பொழுதும்
 அவத்(ஃ)ய: = ந ர ஸ மி ல் லா
 தவன்.
 தஸ்மாத் = ஸ ரீ ர ம் ந ர ஸ
 ம டை வ தே
 யாகையினாலும்,
 தேஹம் ந ர ஸ
 மடை ந் தாலும்
 பிஷ்மா திகள்
 ந ர ஸ ம டை
 வதில்லை யாத

லாலும்
 த்வம் = நீ
 ஸர்வாணி } = ஸமஸ்தரான
 பூ(ஹ-உ) } பிஷ்மாதி ஜீவர்
 தானி[உத் } களைக் குறித்து
 தி(ஹி)ஸ்ய] }
 சோசிதம் = து: க ப் ப டு வ
 தற்கு
 ந, அர்ஹஸி = யோக்யனல்ல.
 (து: கப்படவே
 ண்டாம்).

அவதரணிகை:—போர்புரிவது கூத்திரியர்களுக்கு ஸ்வதர்மம். போரைவிட கூத்திரியர்களுக்கு ஸ்ரேயஸ்கரமானது வேரே யாத மில்லை. போர் நோந்தபோது ஸரீரத்தில் நடுக்கமடையலாகாது. ஆகையால் யுத்தத்தைக் கண்டு “வேபது(ய-ஹ)ஸ்ச ஸரீரே மே” என் உடல் நடுங்குகிறபடியால் யுத்தம் செய்யமாட்டேன் என்று சொல்லுவது ஸரியல்ல வென்று சொல்லுகிறான்:—

(ஸ்ரீ)—ஸ்வத(ய)ர்மமபி சாவேக்ஷ்ய ந விகம்பிது மர்ஹஸி||

த(ய)ர்மயாத்தி(யி) யுத்தாத் ச்ரேயோன்யத் கூத்திரியஸ்ய

ந வித்யதே ||31||

(ப. உ.) ஸ்வத(ய)ர்மம், அபி, ச, அவேக்ஷ்ய, ந, விகம்பிதும், அர்ஹஸி | த(ய)ர்மயாத், ஹி, யுத்தாத், ஸ்ரேய: அன்யத், கூத்திரியஸ்ய, ந, வித்(ஹி)யதே ||

ச = மற்றும்
 ஸ்வதர் } = கூத் த் ரி ய ர் க
 மம், அபி } ளுக்கு யுத்தம்
 ஸ்வதர்மமான
 தென்றும்
 அவேக்ஷ்ய = தெ ரி ந் து
 கொண்டு
 விகம்பிதும் = நடுக்கமடைவ
 தற்கு
 ந } = (நீ) அர்ஹனல்ல
 அர்ஹஸி } (ந டு ந் க வே
 ண்டாம்).
 கூத்திரியஸ்ய = கூத்திரியனுக்கு

தர்மயாத் = த ர் ம ஸ ர த ன
 மான அல்லது
 த ர் ம ந ர ம க
 பரமாத்மாவின்
 ஸம் பந்தமான
 (பகவத் பூஜா
 ரூபமான)
 யுத்தாத் = யுத்தத்தை விட
 அன்யத் = வேறான
 ஸ்ரேய: = ஸ்ரேயஸ் ஸாத
 னம்
 ந, வித்யதே = கிடையாது.
 ஹி = பிரஸித்தம்.

(மு)—யத்ருச்ச(உ)யா சோபபன்னம் ஸ்வர்கத்(ஈ)வார மபாவ்ருதம் ||
ஸுகி(வி)ன: க்ஷத்ரியா: பார்த்த லப(ஊ)ந்தே யுத்தம் திருமம் ||

||32||

(ப. உ.) யத்ருச்ச(உ) யா, ச, உபபன்னம், ஸ்வர்கத்வாரம், அபா
வ்ருதம் | ஸுகின: க்ஷத்ரியா: பார்த்த, லப(ஊ)ந்தே, யுத்தம், ஈத்(ஈ)ரு
மம் ||

பார்த்த = அர்ஜுன!
ச = மற்றும்
ஸுகி(வி)ன: = ஸுகத்திற்குக்
காரணமாகிய
புண்ணிய
முள்ள
க்ஷத்ரியா: = க்ஷத்ரியர்கள்
யத்ருச்ச } = பரமாத்மாவின்
(உ)யா } இச்சையால்
அல்லது அன
யாஸமாக

உபபன்னம் = கிடைத்த
அபாவ்ருதம் = திறக்கப்பட்ட
ஆவரண
முடைய
ஸ்வர்க்க } = ஸ்வர்க்கத்திற்
த்வாரம் } குகதவைப்
போன்ற
ஈத்(ஈ)ருமம் = ஸ்வதர்மமாகிய
(புண்யகரமான)
யுத்தம் = யுத்தத்தை [ள்.
லப(ஊ)ந்தே = அடைகிறார்-

(க. உ.):—தர்மத்திற்கு ஸாதனமாகிய யுத்தத்தை புண்
வான்கள் அடைகிறார்கள். அனயாஸமாக வந்த புண் ஸாதன
மாகிய யுத்தத்தை விடாதே.

(மு)—அத(ய) சேத் த்வமிமம் தர்மம் ஸம்க்(ஈ)ராமம் ந கரிஷ்யஸி ||
தத: ஸ்வதர்மம் கீர்த்திம் ச ஹித்வா பாபமவாப்ஸ்யஸி ||33||

(ப. உ.) அத(ய), சேத், த்வம், இமம், த(ய)ர்மம், ஸம்க்(ஈ)ராமம்,
ந, கரிஷ்யஸி | தத:, ஸ்வத(ய)ர்மம், கீர்த்திம், ச, ஹித்வா, பாபம், அவாப்
ஸ்யஸி ||

த்வம் = நீ
இமம் = இந்த
தர்மம் = தர்ம ஸாதன
மான
ஸம்க்ராமம் = யுத்தத்தை
அத(ய), } = செய்யாவிடின்
[ய(ஹி)], ந, }
கரிஷ்யஸி, }
(சேத்

தத: = யுத்தத்தை விடு
வதினால்
ஸ்வதர்மம் = ஸ்வதர்மத்தை
யும்;
ச = மற்றும்
கீர்த்திம் = கீர்த்தியையும்
ஹித்வா = விட்டு
பாபம் = பாபத்தை
அவாப்ஸ் } = அடைவாய்.
யஸி

(க. உ.) :—கூத்திரியர்களுக்கு ஸ்வதர்மமாகிய யுத்தத்தைச் செய்யாவிடில் உனக்கு பாவமுண்டாகிறது.

(ஸ்ரீ)—அகீர்த்திம் சாபி பூ(ஹி)தானி கத(ய)யிஷ்யந்தி தேவ்யயாம் ||
ஸம்பா(ஹா)விதஸ்ய சாகீர்தீர்மரணாத(டி)தி ரிச்யதே ||34||

(ப. உ.) அகீர்திம், ச, அபி, பூ(ஹி)தானி கத(ய)யிஷ்யந்தி, தே, அவ்யயாம் | ஸம்பா(ஹா)விதஸ்ய, ச, அகீர்தி:, மரணாத், அதிரிச்யதே ||

ச	= மற்றும	ஸம்பா(ஹா) } = உலகத்தில் விதஸ்ய } மேன்மைய டைந்திருக்கும் மனிதனுக்கு அகீர்த்தி: = அபகீர்த்தி யா னது மரணாத் = மாணத்தை விட அதிரிச்யதே = அதிகமானது.
பூ(ஹி)தானி	= ஜனங்கள்	
தே	= உன்னுடைய	
அவ்யயாம்	= நாஸமற்ற	
அகீர்திம், } அபி, }	= அபகீர்த்தியை யும்	
ச	} = சொல்வார்கள்.	
கத(ய)யிஷ்ய யந்தி }		

(க. உ.) :—உலகத்தில் ஸம்பா(ஹா)விதனான மனிதனுக்கு அபகீர்த்தி (அபவாதம்) மாணத்தைவிட அதிகமாதலால் நீ யுத்தத்தைச் செய்யாமலிருந்து அபகீர்த்தியை அடையாதே. யுத்தம் செய்ய.

(ஸ்ரீ)—ப(ஹ)யாத் ரணாத(டி)பரதம் மம்ஸ்யந்தே த்வாம் மஹாரதா:
(யா:) ||
யேஷாம் ச த்வம் பஹுமதோ பூத்வா யாஸ்யஸி லாக(வ)வம் ||35||

(ப. உ.) ப(ஹ)யாத், ரணாத், உபரதம், மம்ஸ்யந்தே, த்வாம், மஹாரதா(யா): | யேஷாம், ச, த்வம், பஹுமத:, பூ(ஹி)த்வா, யாஸ்யஸி, லாக(வ)வம் ||

மஹா	} = மஹாரதிகர்	மம்ஸ்யந்தே = தெரிந்து கொள்வார்கள்.
ரதா(யா): }		
	களான பிஷ்ம த்ரோணதிகள்	
த்வாம்	= உன்னை	ச = மற்றும
ப(ஹ)யாத்	= பயத்தினால்	யேஷாம் = எந்த பிஷ்மாதி மஹாரதி(யி)கர்
ரணாத்	= யுத்தத்திலி ருந்து	களுக்கு
உபரதம்	= பின்வாங்கினவ	த்வம் = நீ

பஹுமத:	= மேன்மையுள்ள	தேஷாம்	= அவர்களிட
	வனென்று ஸம்	(புரத்,	= ஸமுதத்தி
	மதன்	ஏவ)	லேயே
பூத்வா	} = ஆயிரப்பாயோ	லாகவம்	= கீழ்மையை
(அஸி)		யாஸ்யஸி	= அடைவாய்.

(மூ)—அவாச்ய வாதா(ஊ)ம்ஸ்ச பஹுமதன் வதிஷ்யந்தி தவாஹிதா: ||
நிந்தந்தஸ்தவ ஸாமர்த்யம் ததோ து:கதரம் நு கிம் ||36||

(ப. உ.) அவாச்யவாதா(ஊ)ன், ச, பஹுமதன், வதி(ஹி)ஷ்யந்தி, தவ,
அஹிதா: | நிந்த(ஹி)ந்த:, தவ, ஸாமர்த்யம், தத:, துக்கதரம், நு, கிம் ||

ச	= மற்றும்	அவாச்ய-	= ஆடக்கூடாத
தவ	= உன்னிட	வாதான்	வார்த்தைகளை
அஹிதா:	= பகைவரான	வதிஷ்யந்தி	= ஆடுவார்கள்.
	துர்யோதனாதி	தத:	= ஸத்ருக்களால்
	கள்		செய்யப்படும்
தவ	= உன்னுடைய		நிந்தனைகளைக்
ஸாமர்த்யம்	= ஸாமர்த்யத்தை		கேழ்பதை விட
நிந்தந்த:	} = இகழ்பவராய்	து:கதரம்	= அதிக து:ககர
(ஸந்த:)			மானது
பஹுமதன்	= விசேஷமாக	கிம், நு	= வேறுபாதி
			ருக்கிறது?

(க. உ.):—பகைவர்கள் செய்யும் நிந்தைகளைக் கேழ்ப்பதைக்காட்டிலும் து:ககரமானது வேரொதுவுமில்லை. அதுவே மிகவும் து:ககரமானது.

(மூ)—ஹதோ வா ப்ராப்ஸ்யஸே ஸ்வர்க்கம் ஜித்வா வா போ(ஹோ) ஸ்ஞயஸே மஹீம் ||

தஸ்மாது(ஊ)த்திஷ்ட கௌந்தேய யுத்தாய க்ருத நிர்ஸய: ||37||

(ப. உ.) ஹத:, வா, ப்ராப்ஸ்யஸே, ஸ்வர்க்கம், ஜித்வா, வா, போ(ஹோ) ஸ்ஞயஸே, மஹீம் | தஸ்மாத், உத்திஷ்ட, கௌந்தேய, யுத்தாய, க்ருத நிர்ஸய: ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுன!	ப்ராப்	} = அடைவாய்.
ஹத:, வா	= கொல்லப்படு	ஸ்யஸே	
	வாயாகில்	ஜித்வா, வா	= ஜயமடைவாயே
ஸ்வர்க்கம்	= மோக்ஷத்தை	யாகில்	

மஹிம்	= பூமியை	மிருப்பதினால்
போ(ஹோ)	= அனுபவிப்	யுத்தாய
க்ஷயஸே	பாய்.	க்ருத
தஸ்மாத்	= ஜயித்தாலும்,	நிர்ஸய:
	மரணமடைந்	(ஸன்)
	தாலும் ப(வ)ல	உத்திஷ்ட
		= எழுந்திரு.

(க. உ.):—யுத்தத்தில் நீ மரணமடைந்தால் மோக்ஷத்தை யடைவாய். ஜயித்தால் ராஜ்யத்தை யடைவாய். இப்படி ஜயித்தாலும், மரணமடைந்தாலும் ப(வ)லமிருப்பதினால் “யத்வா ஜயேம யதி(ஹி) வா நோ ஜயேயு:” நாங்கள் ஜயிப்போமோ அவர்கள் ஜயிப்பார்களோ என்கிற நிர்ஸயமில்லாததால் யுத்தம் செய்ய மாட்டேன் என்பது யுத்தமல்ல.

(மு)—ஸுகது:கே ஸமே க்ருத்வா லாபா(ஹ)லாபௌ(ஹௌ) ஜயா-
ஜயௌ ||

ததோ யுத்தாய யுஜ்யஸ்வ நைவம் பாபமவாப்ஸ்யஸி || 38 ||

(ப. உ.) ஸுகது:கே, ஸமே, க்ருத்வா, லாபா(ஹ)லாபௌ(ஹௌ), ஜயாஜயௌ | தத:, யுத்தாய, யுஜ்யஸ்வ, ந, ஏவம், பாபம், அவாப்ஸ்யஸி ||

ஸுகது:கே	= ஸுகது:கங்க	ஸுகது:கம்
	ளையும்	இவைகளை ஸம
லாபாலாபௌ	= லாபா லாபங்க	மாக நினைத்து
	ளையும்	விஷ்ணு பூஜார்
ஜயாஜயௌ	= ஜயபராஜயங்	த்தமாய் ஸ்வ
	களையும்	தர்மமாகிய
ஸமே	= ஸமமாக	யுத்தத்தைச்
க்ருத்வா	= செய்து	செய்வதினால்
	கொண்டு	பாபம்
யுத்தாய	= யுத்தத்திற்காக	ந, அவாப்
யுஜ்யஸ்வ	= தயாராகுக.	ஸ்யஸி,
தத:	= லாப நஷ்டம்,	ஏவ
	ஜய பராஜயம்,	= பாவத்தை
		= அடைவதில்ல
		வே இல்லை.

(க. உ.):—க்ஷத்ரியர்களுக்கு விகிதமான யுத்தத்தை ப(வ)லாபேக்ஷயின்றி விஷ்ணுபூஜார்த்தமாகச் செய்வதினால் பீஷ்ம, த்ரோணதிகளின் ஸம்ஹாரத்தின் பொருட்டான பாவத்தை அடைவதில்லையாதலால் பாவபயத்தினால் யுத்தத்தைச்

செய்யமாட்டேனென்று நீ சொல்வது அறிந்தவர்களிடம் வார்த்தைகளல்ல.

(மூ)— ஏஷா தேபி(அ)ஹிதா ஸாம்க்(வீ)யே புத்திர்யோகே(மே)த்வி
மாம் ஸ்ருணு ||
பு(ஹ)த்(யீ)யா யுக்தோ யயா பார்த்த கர்மப(வ)ந்த(ய)ம் ப்ர
ஹாஸ்யஸி || 39 ||

(ப. உ.) ஏஷா, தே, அபி(அ)ஹிதா, ஸாம்க்(வீ)யே, புத்தி:, யோகே
(மே), து, இமாம், ஸ்ருணு புத்தியா, யுக்த:, யயா, பார்த்த, கர்மப(வ)ந்த
(ய)ம், ப்ரஹாஸ்யஸி ||

பார்த்த = அர்ஜுன !
ஸாம்க்(வீ) } = ஜீவ பரமாத்மா
யே } க்களின் ஞான
விஷயத்தில்
(ஜீவேஸ்வரர்க
களின் ஞான
முண்டாவதற்
காகவே)
ஏஷா = இந்த
புத்தி: = வாக்யம்
தே = உனக்காக

அபி(அ) } = சொல்லப் பட்
ஹிதா } டது.
யோகே } = ஈஸ்வரனின்
(மே) து } அபரோகூ ஞா
னதிற்குக் கார
ணமாகிய உபாய
விஷயத்தில்
(உபாய ஞானத்
திற்பொருட்டு)

இமாம் = முன் சொல்லப்
போகும் வார்த்
தையை
ஸ்ருணு = கேள் (கேட்டு
அதன்படி
செய்).
யயா = எந்த
பு(ஹ)த்யா = அபரோகூ
ஞானத்தின்
உபாய ஞானத்
தினால்
யுக்த:(ஸன்) = கூடியவனாய்
(ஸாதனங்களை
ச் செய்து அப
ரோகூ ஞானத்
தை ஸம்பாதித்
துக்கொண்டு)
கர்மப(வ) } = ஸம்ஸாரத்தை
ந்த(ய)ம் }
ப்ரஹாஸ் } = போக்கடித்துக்
யஸி } கொள்வாய்.

(க. உ.):—ஜீவேஸ்வரர்களின் ஸ்வரூபங்களை இந்த பூர்வ
கார்த்தங்களினால் சொன்னேன். உத்தர கார்த்தங்களில் பரமாத்மா
வின் அபரோகூ ஞானத்திற்குக் காரணமான உபாயத்தைச்
சொல்லுகிறேன். அவைகளைக் கேட்டு, அதன்படி நடந்து,
அபரோகூ ஞானத்தை அடைந்து, அந்த பரமாத்மாவின் ப்ரஸா
தத்தினால் (அருளால்) மோகூத்தைப் பெறுக.

(மு)—நேஹாபி(ஹி)க்ரமநாஸோஸ்தி ப்ரத்யவாயே ந வித்(ஈ)யதே ||
ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ ப(ஹ)யாத் ||40||

(ப. உ.) ந, இஹ, அபி(ஹி)க்ரமநாஸு: அஸ்தி, ப்ரத்யவாய: ந, வித்ய
தே | ஸ்வல்பம், அபி, அஸ்ய, தர்மஸ்ய, த்ராயதே, மஹத: , ப(ஹ)யாத் ||

இஹ	= அப ரோக்ஷ	பூஜாத்மகமான
	ஞானத் திற்குக்	கர்மம் முடியா
	காரணமான ப	மல் நடுவில்
	(ஹ)லாபேகை	நின்றுவிடினும்)
	யற்ற விஷ்ணு	ப்ரத்யவாய: = பாவம்
	பூஜா ரூபமான	ந, வித்யதே = கிடையாது.
	கர்ம (யோக)	அஸ்ய = இந்த
	விஷயத்தில்	தர்மஸ்ய = விஷ்ணு பூஜாத்
அபிக்ரம-	= ஆரம்பத் திற்கு	மகமான தர்மத்
நாஸு:	= நாஸம்[வெரும்	தின்
	ஆரம்ப மாத்தி	ஸ்வல்பம் } = கொஞ்சமாயினு
	ரத்தினாலும்	அபி } ம் (எள்ளளவா
	ப(ஹ)லமின்	யினும்)
	மை]	மஹத: = மகத்தான
ந, அஸ்தி	= கிடையாது.	ப(ஹ)யாத் = ஸம்ஸார பயத்
	(ஆரம்பிக்குப்	தினின்றும்
	பட்ட விஷ்ணு	த்ராயதே = ரக்ஷிக்கிறது.

(க. உ.):—நிஷ்காமுகனாய் (அற்ப பலாபேகைபற்றவனாய்) விஷ்ணு பூஜாத்மகமான கர்மத்தை (யோகத்தை) ஆரம்பித்து அதை முடிப்பதற்கு ஸாத்யமில்லாமல் நடுவில் நின்றுபோயினும் தான் செய்தவரைக்கும் கர்மம் (தர்மம்) வீணாவதில்லை. இந்த ஸ்வல்ப கர்மமாயினும் ஸம்ஸார பயத்தினின்றும் காப்பாற்று கிறது. க்ஷுத்ர தேவதைகளை உத்தேசித்துச் செய்த கர்மங் களுக்கு நடுவில் விக்னமுண்டாய் பூர்ணமாகாவிடில் எப்படி பாப முண்டாகிறதோ அப்படி விஷ்ணுபூஜாத்மகமான நிஷ்காம கர் மங்கள் நடுவில் விக்னமுண்டாய் பூர்ணமாகாவிடினும் அதினால் பாவம் உண்டாவதில்லை. ஆகையால் ஓ அர்ஜுன! ஈஸ்வரனின் அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கு முன் சொல்லப்போகும் ஸாத(ய)னங் கள் கடுமையாயிருக்குமாதலால் அவைகளை ஆரம்பித்தால் அவை முடியுமோ, முடியாதோ? முடியாவிடின் ஆரம்பித்தது வீணா கிறது, நடுவில் விக்னமுண்டாகி நின்று விடுமாயின் பாவமுண்டா

கிறது, ஆகையால் இந்த பகவத் பூஜாத்மகமான கர்மத்தைச் செய்வதற்கு ஸாத்யமல்ல வென்று யோசிக்காமலே நிஷ்காமுகனாய் (அற்ப பயனை விரும்பாமல்) விஷ்ணு பூஜாத்மகமான அபரோகி ஞானத்திற்கு ஸாத்யமான கர்ம(யோக)ங்களைச் செய்து, ஸம்ஸாரத்தினின்றும் முக்தனாகுக.

(மு)—வ்யவஸாயாத்மிகா புத்தி(யு)ரேகேஹ குரு-நந்தன ||

பஹுஸாகா(வா) ஹ்யனந்தாஸ்ச புத்தயோவ்யவஸாயினாம் ||41||

(ப. உ.) வ்யவஸாயாத்மிகா, புத்தி: ஏகா, இஹ, குரு-நந்தன | பஹுஸாகா:(வா:), ஹி, அனந்தா:, ச, புத்தய:, அவ்யவஸாயினாம் ||

குரு-நந்தன = குரு குலத்திற்கு
= ஆநந்தத்தைத்
தருபவனான
அர்ஜுன!
வ்யவஸாயாத்மிகா } = நிஜமான ஞான
த்தையுண்டாக்
கும்
புத்தி:(யு): } = வாக்யம்
(புத்தயேதே
அனயா
இதி)
இஹ = பெளருஷேய
க்ரந்தங்களி
லும், வேதங்
களிலும்

ஏகா, ஹி = ஒரே விதமானது.
அவ்யவஸாயினாம் } = நிஜமான ஞான
மற்றவர்களின்
புத்தய: = ஞானஜனக
மான வாக்யங்
கள்
பஹுஸாகா: (வா:) } = விருத்தமான
அனேக அர்த்த
விஷயகமான
வைகள்.
ச = மற்றும்
அனந்தா: = அளவற்றவை
கள்.

(க. உ.):—நிஜமான ஞானத்தையுண்டாக்கக்கூடிய வாக்யங்கள் வேதங்களிலாகிலும், பெளருஷேயமான ப்ராமாணிகக்ரந்தங்களிலாகிலும் ஒரே விதமாக இருக்கின்றன. யதார்த்த ஞானமற்ற அப்ரமாணங்களான தூர்வாதிகளின் வாக்யங்கள் அனேகமாயிருப்பினும், அவைகள் அங்கீகரிப்பதற்கு யோக்யமானவைகளல்ல. ஆகையால் நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்) சொல்லிய வாக்யங்களே ப்ரமாணமானவைகள். (நிஜமான ஞானத்தை பிறப்பிக்கக்கூடியவைகள்.) ஆகையால் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமான அனேக அர்த்தங்களைச் சொல்லும் அனேக வாக்யங்கள்

(அனேக மதங்கள்) இருக்க, ரீ (கிருஷ்ணன்) சொல்லிய வாக்யங்
களையே கேட்டு அவைகளில் நம்பிக்கை வைத்து, அதன்படிக்கே
நடந்துகொள்ளென்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்று
யோசிக்கவேண்டாம்.

(மு)—யாமிமாம் புஷ்பிதாம் வாசம் ப்ரவத(உ)ந்த்யவிபஸ்சித: ||

வேத(உ)வாத(உ)ரதா: பார்த்த நான்யதஸ்தீதி வாதி(உ)ன:

||42||

காமாத்மான: ஸ்வர்கபரா ஜன்ம-கர்மப(ஹ)ல-ப்ரதா(உ)ம் ||

க்ரியாவிஸேஷ பஹுலாம் போ(ஹோ)கை(ஹை)ஸ்வர்ய

க(உ)தீம் ப்ரதி ||43||

(ப. உ.) யாம், இமாம், புஷ்பிதாம், வாசம், ப்ரவத(உ)ந்தி, அவிபஸீ
சித: | வேதவாதரதா:, பார்த்த, ந, அன்யத், அஸ்தி, இதி, வாதி(உ)ன: ||
காமாத்மான:, ஸ்வர்கபரா:, ஜன்ம-கர்மப(ஹ)லப்ரதா(உ)ம் | க்ரியாவிஸேஷ
ப(ஹை)ஹுலாம், போ(ஹோ)கை(ஹை)ஸ்வர்ய-க(உ)தீம், ப்ரதி ||

பார்த்த = அர்ஜுன!

அவிபஸ்சித: = அஜ்ஞானிகள்

வேதவாத } = வேதங்களுக்கு
ரதா: } மேன் மேல்

தோன்றும்

அர்த்தத்தி

லேயே ஆஸக்த

ரான

அன்யத், } = ஸ்வர்க் கத்தை

ந, அஸ்தி, } விட வேறான

இதி, } மேர ஷ்டாதி

வாதின: } பலங்கள் இல்லை

என்று சொல்

லும்

காமாத் } = கர்மய மான

மான: } பலங்களிலேயே

மனதுள்ள

ஸ்வர்கபரா: = ஸ்வர்க்கமேஉத்

தமபுருஷார்த்த

மென்று தெரிந்

து கொண்டிருக்

கும் ஜனங்கள்

ஜன்ம- = ஜன்மரூபமான

கர்மபல- = கர்மபலங்களை

ப்ரதா(உ)ம் = கொடுக்கும்

க்ரியா } = விசேஷமான

விஸேஷ } யஜ்ஞாதி கர்மங்

பஹு } களை ப்ரதிபாதி

லாம் } க்கும்

யாம், இமாம் = எந்த இந்த

புஷ்பிதாம் = புஷ்பஸ்தானீய

மான (புஷ்பத்

தைப் போன்ற)

ஸ்வர்க்காதி

பலங்களைச்

சொல்லும்

வாசம் = வேதவாக்

யத்தை

போக- = போகமென்ன

ஐஸ்வர்ய- = ஐஸ்வர்ய

மென்ன

கதீம் = இவைகளின்

அடைதலை

ப்ரதி = குறித்து

ப்ரவதந்தி = சொல்லுகிறார்

கள்,

(மூ)—போ(ஹோ)கை(ஹை)ஸ்வர்ய ப்ரஸக்தானாம் த யா ப ஹ்ரு த
சேதஸாம் ||

வ்யவஸாயாத்மிகா புத்திஸ்ஸமாதேள(யேள) ந விதி(யீ)யதே
||44||

(ப. உ.) போ(ஹோ)கை(ஹை)ஸ்வர்ய-ப்ரஸக்தானாம், தயா, அபஹ்ருத
சேதஸாம் | வ்யவஸாயாத்மிகா, புத்தி: , ஸமாதேள, ந, விதி(யீ)யதே ||

தயா	= அந் த வேத	களின்		
	வாக்யத்தினால்	ஸமா	} = அந்த: கரணத்	
அபஹ்ருத-	= அபஹரி க் ச. ப்	தௌ		
	பட்ட	(யேள)	தில்	
சேதஸாம்	= மனதுடைய	வ்யவஸா	} = தத்வ நி ஸ் ச ய	
போக(உ)-	= இன்பம்	யாத்மிகா		
ஐஸ்வர்ய-	= செல்வம் இவை	புத்தி:	ரூபமான	
	களிலேயே	ந, விதி(யீ)	} = ஞானம் (அறிவு)	
ப்ரஸக்த	} = பற்றுள்ள மன	யதே		
தானாம்		துடைய ஜனங்		(உண்டாவதி
				ல்லை.)

(மூ)—த்ரைகு(ஹை)ண்யவிஷயா வேதா நிஸ்த்ரைகுண்யோ ப(ஹ)
வார்ஜுன ||
நிர்த்வந்த்வோ நித்யஸத்வஸ்தோ(யோ) நிர்யோகக்ஷேம ஆத்ம
வான் ||45||

(ப. உ.) த்ரைகு(ஹை)ண்ய-விஷயா: , வேதா(ஹை): , நிஸ்த்ரைகுண்ய:,
ப(ஹ)வ, அர்ஜுன | நிர்த்வந்த்வ:, நித்யஸத்வஸ்த:, நிர்யோகக்ஷேம:, ஆத்ம
வான் ||

அர்ஜுன	= அர்ஜுன!	த்வம்	= நீ	
வேதா:	= வேதங்கள்	நிஸ்த்ரை	} = ஸத்வ ர ஜ ஸ்	
த்ரை	} = ஸத்வ ர ஜ ஸ்	குண்ய:		
குண்ய		தமோகுண கார்		} = தமோ கு ண ன்
விஷயா:	ய ன் க ள ர ன			
(ஸந்த:)	ஸ்வர்க்காதிகளை		} = களால் பிறந்த	
	ப ல மெ ன் னு			
	ஆபாதத: (மே		} = ஸ்வர்க்காதிகளி	
	ன்மேல் தோன்			
	னும் படியாய்)	ப(ஹ)வ	} = ஆகு. (நாஸம	
	ப்ரதிபாதிப்			
	பவைகளாய்		} = டையக் கூடிய	
(ப்ரதீயந்தே)	= தோ ன் னு கி			
				ஸ்வர்க்காதி பல
				ங்களை விரும்ப
				வேண்டாம்)

நிர்த்- } = ஸுகது:க ரூப
வந்த்வ: } மானத்வந்த்
வங்கரினின்
றும் விலகினவ
றாய்

[ப(ஹ)வ] = ஆகுக.
நித்ய } = எப்பொழுதும்
ஸத்வஸ்த: } பரமாத்மா
(நித்யம்) } விடத்தில் இருப்
ஸத்வே } பவறாய், எப்
ஸ்தித:) } பொழுதும்
பரமாத்மாவை
யே நினைத்துக்
கொண்டிருப்ப
வறாய்

[ப(ஹ)வ] = ஆகுக.

நிர்யோக } = அப்ராப்தமான
கேஷம: } (அடையப்பட்
டிராது) பலன்
களை அடைவது
என்னும் யோ
கத்தையும்,
அடைந்திருப்ப
தைக் காப்பாற்
றிக் கொள்வது
என்னும் கேஷம
த்தையும்ற்ற
வறாய்

[ப(ஹ)வ] = ஆகுக.
ஆத்மவான் = பரமாத்மற்றவ
றாய்

[ப(ஹ)வ] = ஆகுக.

(க. உ.):—வேதத்தினால் ஆபாதத: (மேன்மேல்) தோன்
றும் ஸ்வர்க்காதிகளே ப(ஹ)லமென்று வைத்துக்கொண்டு ஈஸ்ர
வானில்லை, மோக்ஷமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டே, எப்பொழு
தும் நஸ்வரமான ஸ்திரீ, புத்ர, தனாதிகளையே விரும்பிக்கொண்டு,
அவைகளுக்காகவே யஜ்ஞாதிகளை அஜ்ஞானிகளைப்போல் செய்
கொண்டிருந்தால், நிஜமான (யதார்த்தமான) பகவத் தத்வ
நிர்ஸயம் உண்டாகாமல், மோக்ஷத்தை அடையாமல், அடிக்கடி
ஜனனமாணாதிகளை அடைகிறான். அவைகளால் து:கமுண்டா
வதினால் “ஜ்யோதிஷ்டோமேன ஸ்வர்க்காமோ யஜேத்” இத்யாதி
வாக்யங்கள் ஜ்யோதிஷ்டோம யாகத்தினால் ஸ்வர்க்கம் கிடைக்
கிறது என்று சொல்வதைப்போல் தோன்றினும்—அந்த வேதத்
திற்கு நஸ்வரமான ஸ்வர்க்கமே பலமென்று சொல்வதில் தாத்பர்ய
மில்லை. “யன்ன து:கேன ஸம்ப்ரி(ஹி)ன்னம் ந ச க்(த்)ரஸ்த மனந்
தரம் | அபி(ஹி)லாஷோபரீதஞ்ச ஸுகம் ஸ்வர்கபதாஸ்பதம்”
என்னும் ப்ரமாணத்தில் சொல்லியவாறு ஸ்வர்க்க ஸ்ப்த வாச்ய
மான ஸகல து:கநாஸூர்வகமான நித்யஸுகரூபமான மோக்ஷமே
யஜ்ஞாதிகளுக்கு முக்ய ப(ஹ)லமென்று கருத்துண்டு. ஆதலால் நீ
நஸ்வரமான இந்த்ரலோகரூபமாகிய இந்த த்ரிகுணத்மகமான
ஸ்வர்க்கத்தை விரும்பாமல் ஜஹிகமான (இவ்வுலகில் கிடைக்கும்)

ஸுகம்து:கத்தைப்போல் ஹேயம் (விடத்தக்கது) என்றுதெரிந்து கொண்டு எப்பொழுதும் பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை வைத்து ஸர்வகாலத்திலும், *என்னுடைய (பரமாத்மாவின்) த்யானம் செய்பவரின் யோகக்ஷேமத்தை நான் (ஹிகிருஷ்ணன்) வஹித்துவருகிறபடியால் (தாங்குகிறபடியால்) ஜனங்கள் அதற்காக ப்ரயத்னம் செய்யாமல், ப்ரமத்தராகாமல், காலத்தை வ்யர்த்தம் செய்துகொள்ளாமல் எப்பொழுதும் பரமாத்மாவின் த்யானத்தைச் செய்து, மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களை அடையத்தக்கது.

அவதரணிகை:—காம்ய கர்மங்களைச் செய்வதினால் எப்படி மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்கள் கிடைப்பதில்லையோ, அப்படியே விஷ்ணு ஸர்வோத்தமத்வ ஞானத்தினால் (பகவத் தத்வங்களின் நிர்ஸயத்தினால்) ஸ்வர்க்க, ஸ்த்ரீ, புத்ர, தனாதிகளின் லாபமுண்டாவதில்லை. (கர்மத்தால் ஞான பலனுண்டாவதில்லை, ஞானத்தினால் கர்மபலனுண்டாவதில்லை) ஆகையால் இரண்டும் ஸமமே என்று யோசிக்க வேண்டாம். எப்படி கிணற்றினால் உண்டாகும் ஸ்நானம் முதலிய ப்ரயோஜனங்கள் (பயன்கள்) பெரிய குளங்களே முதலியவற்றினால் உண்டாகின்றனவோ, பெரியகுளங்களே முதலியவைகளினால் உண்டாகும் ப்ரயோஜனங்கள் கிணற்றினால் ஆவதில்லையோ, அவ்வாறே காம்ய கர்மங்களினால் உண்டாகும் ப்ரயோஜனம் பரமாத்மாவின் ஞானத்தினால் உண்டாகிறது. பரமாத்மாவின் ஞானத்தினால் உண்டாகும் ப்ரயோஜனங்கள் காம்ய கர்மங்களினாலுண்டாவதில்லை. ஆகையால் இரண்டும் ஸமமல்ல. ஆகையால் பரமாத்மாவின் தத்வ ஞானத்தை ஸம்பாதித்துக் கொண்டு விரும்பக்கூடிய ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் அடையத்தக்கதென்று சொல்லுகிறான்:—

(பூ)—யாவானர்த்த⁽¹⁾ உத(டி)பானே ஸர்வத: ஸம்ப்லதோத(டி)கே||
தாவான் ஸர்வேஷு⁽²⁾ வேதே(டி)ஷு⁽³⁾ ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜா
னத: || 46 ||

* அனன்யாஸீசிந்தயந்தோ மாம் யே ஜன: பர்யுபாஸதே | தேஷாந் நித்யாபி(வி)யுக்தாஸாம் யோக(அ)க்ஷேமம் வஹாம்யஹம் || (9.22).

(ப. உ.) யாவான், அர்த்த:, உத(உ) பானே, ஸர்வத், ஸம்ப்லுதோத (உ)கே | தாவான், ஸர்வேஷு, வேதே(உ)ஷு, ப்ராஹ்மணஸ்ய, விஜாநத: ||

[யதா(யா)] = எப்படி
யாவான் = எவ்வளவு மாத்
ரம்
அர்த்த: (ய:) = ப்ரயோஜனம்
(ஸ்நானதிகள்)
உத(உ) } = கிணற்றில்
பானே }
[ப(ஊ)வதி] = ஆகிறதோ
தாவான் = அவ்வெல்லா
ப்ரயோஜனங்
களும்
ஸர்வத்: = எல்லா இடங்
களிலும்
ஸம்ப்லுதே = பறவியிருக்கும்
உத(உ)கே = ஜலமுள்ள
ஸரோவரங்
களில்
[ப(ஊ)வதி] = உண்டாகின்
றனவோ,
ததா(யா) = அப்படியே
ஸர்வேஷு = ஸகலமான

வேதேஷு = வேதங்களில்
(ஸமஸ்த வே
தோக்த கர்மா
னுஷ்டானங் க
ளினால்)
யாவான் = எவ்வளவு மாத்
திரம்
அர்த்த: = ப்ரயோஜனம்
[ப(ஊ)வதி] = ஆகிறதோ
விஜானத: = பரமாத்மாவை
அபரோக்ஷத்தி
னால் கண்டு
கொண்டிருக்
கும்
ப்ராஹ்ம } = ப்ராஹ்மண
ஸஸ்ப } னிட
தாவான் = அவ்வெல்லா
அர்த்த: = ப்ரயோஜனங்
களும்
[ப(ஊ)வதி] = ஆகின்றன.

(க. உ.):—பரமாத்மாவின் ஞானத்தினால் கர்மய கர்ம பலங்
களும் கிடைக்கின்றன. மற்றும் அதற்கு அதிகமான பலங்களும்
கிடைக்கின்றன.

அவதரணிகை:—“ஸ்வர்க காமோ யஜேத” என்னும் வேத
வாக்யத்தில் ஸ்வர்க பலத்தில் விருப்பமுள்ளவனாய் கர்மங்களைச்
செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்க ஸ்வர்காதிகளை அபே
க்ஷிக்கக்கூடாதென்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்னும் ஆகேஷ
பத்திற்கு ஸமாதானம் கூறுகிறான்:—

(மூ)—கர்மண்யேவாதி(யி)காரஸ்தே மா ப(ஊ)லேஷு கதா(ஃ)

சன

மா கர்மப(ஊ)லஹேதர்பூ(ஊ-உ)ர்மா தே ஸங்கோ ஸ்த்வகர்

மணி ||47||

(ப. உ.) கர்மணி, ஏவ, அதி(யி)கார:, தே, மா, ப(ஹ)லேஷு, கதா (உ)சன | மா, கர்மப(ஹ)லஹேது: பூ:(ஹ:), மா, தே, ஸங்க:(ம:), அஸ்து, அகர்மணி||

தே = உனக்கு
கர்மணி, ஏவ = கர்மம் செய்வ
திலேயே
அதி(யி)கார: = அதிகாரம்.
ப(ஹ)லேஷு = ப(ஹ)ல விஷய
த்தில் (பலத்தை
விரும்புவதில்)
கதாசன = எப்பொழுதும்
அதிகார: = அதிகாரம்
மா = இல்லை.
(அத:) = அக்காரணத்
தால்
த்வம் = நீ

கர்ம- = கர்மத்தைச்
செய்யும் விஷ
யத்தில்
ப(ஹ)ல- = ப(ஹ)லமே
ஹேது: = காரணமாயுள்
ளவனாக
மா, பூ:(ஹ:) = ஆகவேண்டாம்
தே = உனக்கு
அகர்மணி = கர்மம் செய்யா
மவீருக்கும்
விஷயத்தில்
ஸங்க: = நேசம்
மா, அஸ்து = இருக்க வேண்
டாம்.

(க. உ.):—வேதத்திற்கு ப(ஹ)லாபேகையினாலேயே கர்மங்
களை செய்ய வேண்டுமென்னும் விஷயத்தில் கருத்திலலை. ஆகை
யால் வேதங்களில் அந்தந்த வர்ணஸ்ரமங்களுக்குச் சொல்லப்
பட்ட கர்மங்களைக் கூடாது (அற்பமான) பலாபேகையினால் செய்
யக்கூடாது. பரமாத்மாவின் ப்ரீதிக்காகவே செய்யத்தக்கது. மற்
றும் பரமாத்மாவின் ப்ரீதியுண்டாக வேண்டியதற்காக, கர்மங்க
ளைச் செய்யாமலுமிருக்கக் கூடாது. செய்தே தீரவேண்டும்.

(ம) —யோகஸ்த: குரு கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா தனஞ்ஜய ||
ஸித்யஸித்யோஸ்ஸமோ பூ(ஹ:)த்வா ஸமத்வம் யோக:(ம)
உச்சயதே||48||

(ப. உ.) யோகஸ்த:, குரு, கர்மாணி, ஸங்கம், த்யக்த்வா, தனஞ்ஜய |
ஸித்யஸித்யோ:, ஸம:, பூ(ஹ:)த்வா, ஸமத்வம், யோக:(ம:), உச்சயதே ||

தனஞ்ஜய = அர்ஜுன !
யோகஸ்த: } = ஞானோபாயத்
(ஸன்) } திலிருப்பவன
ய் (ஞானத்திற்
கு ஸாதகமான

நிஷ்காம கர்மங்
களைச் செய்து
கொண்டே)
ஸங்க(ம)ம் = ப(ஹ)லத்தில்
நேயத்தை

த்யக்த்வா = விட்டு
 ஸித்யஸித் } = ப(ஹ)லம்கிடை
 யோ: } த்தாலும்கிடை
 க்காமற் போயி
 னும்
 ஸம:; } = ஸமனாய் (பல
 ப்ர(ஹ-உ)த் } னு ண்ட ராயின்
 வா } ஸந்தே தா ஷத்
 தை யடையா
 மலும், பலனு
 ண்டாகாவிடின்
 துக்க மடையா
 மலும் ஸமனா
 யிருந்து)
 கர்மாணி = ஈஸ்வராராதன
 ரூபமான வர்
 ணுஸ்ரமோ சித
 கர்மங்களை

குரு = செய்.
 ஸமத்வம் = பலம்கிடைத்த
 பேராது ஸந்
 தோஷப்படா
 மலும், பலம்
 கிடைக்காம
 லிருக்கும் போ
 து து:கத்தை
 அடையாமலும்
 ஈஸ்வராற்பண
 புத்தியால் விகி
 தமான கர்மங்
 களைச் செய்வ
 தே
 யோக:(உ) } = ஞானோபாய
 (இதி) } மென்று
 உச்சயதே = சொல்லப்படு
 கிறது.

(பு)—தூ(உ-உ)ரேண ஹ்யவரம் கர்ம புத்தியோகாத் தனஞ்ஜய ||
 புத்தேள(யேள) ஸரணமன்விச்ச(உ) க்ருபண: ப(ஹ)லஹே||
 தவ: || 49 ||

(ப. உ.) தூ(உ-உ)ரேண, ஹி, அவரம், கர்ம, புத்தியோகாத், தனஞ்
 ஜய | புத்தேள, ஸரணம், அன்விச்ச(உ), க்ருபண:, ப(ஹ)லஹேதவ: ||

தனஞ்ஜய = அர்ஜுன!
 கர்ம = காம்ய கர்மம்
 (ஸ்வர்க் காதி
 களில் இச்சை
 யுள்ளவராய்
 செய்தகர்
 மம்)
 புத்தியோ } = மோக்ஷத் திற்கு
 காத் } உபாயமான
 ஞானயோகத்
 தைவிட
 தூரேண = மிகவும்
 அவரம் = இழிவானது.
 (அத:) = ஆகையால்
 புத்தேள = ஞானவிஷயத்

தில்
 ஸரணம் = ஸரணத்தை
 அன்விச்ச = விரும்பு (ஞா
 னத்தை சம்பா
 தித்துக்கொள்)
 ப(ஹ)ல } = கர்மத்தைச்
 ஹேதவ: } செய்யும் விஷ
 யத்தில் பலமே
 காரணமா யுள்
 ள ஐனங்கள்
 (காம்ய கர்மத்
 தை செய்பவர்)
 க்ருபண: = தீனர்கள் (தரித்
 திரர்கள்).
 ஹி = ப்ரஸித்தம்.

(க. உ.):—காம்ய கர்மத்தின் பலத்தைவிட ஞானத்தின் பலம் அதிகமானதினால் ஞானார்த்தமாய் நிஷ்காம கர்மங்களையே அனுஷ்டிக்க வேண்டியது. ஸகாமகர்மங்களைச் செய்பவர்கள் மேலான பயன்களை அடையமாட்டார்கள். (தரித்திரராவர்கள்).

அவதரணிகை :—ஈஸ்வர ஞானத்திற்கு ப(ஷ)ல த் தை ச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—புத்தியுத்தோ ஜஹாதீஹ உபே(ஹே) ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே ||
தஸ்மாத் யோகா(ஹ)ய யுஜ்யஸ்வ யோக:(ஹ:) கர்மஸு கௌ
ஸலம் ||50||

(ப. உ.) புத்தியுத்த:, ஜஹாதி, இஹ, உபே(ஹே), ஸுக்ருத-
து(ஹ)ஷ்க்ருதே | தஸ்மாத், யோகா(ஹ)ய, யுஜ்யஸ்வ, யோக:(ஹ:), கர்ம
ஸு, கௌஸலம்.

இஹ	= காம்ய கர்மங் களைச் செய்யும் ஜனங்கள், ஞா னார்த்தம் நிஷ் காம கர்மங் களைச் செய்யும் ஜனங்கள் இவர் களில்	தால் மேகக்ஷம் கிடைச் காமல், நிஷ்காம கர்மத் தால் அபரோ க்ஷ ஞானத்தின் மூலமாய் நித்ய ஸுத ரூபமான மே ரக்ஷமுண் டாவதினால்
புத்தியுத்த:	= நிஷ்காம கர்மத் தைச் செய்து ஈஸ்வரரபரோ க்ஷத்தை அடை ந்தவர்கள்	யோகா (ஹ)ய } = அபரோக்ஷ ஞானத்திற்குக் காரணமாகிய நிஷ்காம கர்மத் திற்காக
உபே(ஹே) ஸுக்ருத துஷ்க்ரு தே	= புண்யம், பரபம் இவ் விரண்டை யும்	யுஜ்யஸ்வ கர்மஸு } = ப்ரயத்னம் செய்.
ஜஹாதி	= விட்டுவிடுகி றார்கள். (மோ க்ஷத்தை அடை கிறார்கள்).	யோக:(ஹ:) கௌஸலம் } = நிஷ்காம கர்மம் = ஈஸ்வர ஷ்டமா னது.
தஸ்மாத்	= ஸகாமகர்மத்	

(க. உ.):—நிஷ்காம கர்மத்தினால் பிறந்த ஈஸ்வராபரோக்ஷ ஞானத்தால் மோக்ஷமுண்டாவதினால், ஸகாம, நிஷ்காம கர்மங்களில் நிஷ்காம கர்மமே ஈஸ்வரேஷ்டமானபடியால் நிஷ்காம கர்மத்தையே செய்யவேண்டும்.

விசாரம்:—பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானத்தினால் புண்ய பாபங்களை விட்டுவிடுகிறான் (புண்ய பாபங்கள் போகின்றன) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அபரோக்ஷ ஞானத்தால் பாபம் போவது (பாப பலமுண்டாகாமலிருப்பது) இஷ்டமாயினும், இஷ்டமான புண்யம் (புண்ய பலம்) போகிறதென்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்னும் ஆகேஷ்பத்திற்கு ஸமாதானம்:—

உலகத்தில் பதார்த்தங்கள் சில காலங்களில் இஷ்டமாயிருந்து, சில காலங்களில் இஷ்டமல்லாதவைகள் என்றும், எல்லா காலத்திலும் இஷ்டமானவைகளென்றும் இருவகையுண்டு.

உதாஹரணம்:—அற்பமான விரகு, கறி முதலியவைகளும், நெய், குங்குமப்பூ முதலியவைகளும் ஜனங்களுக்கு இஷ்டமானவைகளாயினும், விரகு முதலானவைகள் எப்பொழுதும் இஷ்டமானவைகளல்ல. ஒருநிலிருந்து மற்றொரு ஊருக்குப் போகும்போது விரகு முதலியவைகளை விட்டு எப்பொழுதும் இஷ்டமாகிய நெய், குங்குமப்பூ முதலானவைகளை கூடவே எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். அப்படியே சில காலங்களில் இஷ்டமாயினும், சில காலங்களில் இஷ்டமாகாதவைகளென்றும், மற்றும் எல்லா காலங்களிலும் இஷ்டமானவைகளென்றும் புண்ய பலங்கள் இருவகையாயிருக்கின்றன.

உதாஹரணம்:—* ஈஸ்த்தரான தனவான்களின் வீட்டில் பிறப்பது அல்லது யோகிகளின் குலத்தில் பிறப்பது என்னும் புண்யபலம் ஸம்ஸாராவஸ்தையில் இஷ்டமாயினும், மோக்ஷத்தில் இஷ்டமானதல்ல. நிஷ்காம கர்மத்தினால் கிடைத்த புண்யத்தா

* “ஸூசீனம் ஸ்ரீமதாம் கே(௨)ஹே யோக(௨)ப்(ஃ)ரஷ்டோபி (ஹி)ஜாயதே || அந(ய) வா யோகி(யி)னமேவ குலே ப(ஹ)வதி தீ(யி)ம தாம் || ஏதத் ஹி து(ஃ)ர்லப(ஹ)தாம் லோகே ஜன்ம யதி(தீ)க்ருஸம்” || (கீதா. 6-41, 42).

லுண்டாகும் மோக்ஷஸூகம் எப்பொழுதும் இஷ்டமானது. இவ் விருவகை புண்யங்களில் ஸூத்தரான தனவான்களின் வீட்டில் பிறப்பதற்குக் காரணமான புண்யம் மோக்ஷாவஸ்தையில் இஷ்டமானதல்ல. ஆகையால் அப்படிப்பட்ட புண்யம் அபரோக்ஷ ஞானத்தால் நாசமடைகிறது. (ஞானிகள் அப்புண்யத்தின் பலத்தைத் தனக்கு இஷ்டமானவர்களுக்குக் கொடுத்து போக் கடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். (மோக்ஷத்தில் ஸூகத்தை அனுபவிப்பதற்குக் காரணமான புண்யம் போவதில்லை என்று கருத்து.)

* ‘ஜக்ஷன் க்ரீடன் ரமமாண:’ (சரம். 8-12-3) “காமான்னீ காம ரூபி” (தை. 3-14) இது முதலிய ஸ்ருதிகளில் முக்தனாவன் உணவு, க்ரீடாதி வ்யாபாரங்களைச் செய்துகொண்டு ஸூகத்தை அனுபவிக்கிறானென்று சொல்லியிருக்கிறபடியால், மோக்ஷத்தில் ஸூகமில்லாததினால், அதற்குக் காரணமான புண்யம் அபரோக்ஷ ஞானத்தால் நாசமடைகிறதென்று அத்வைதிகள் அர்த்தம் செய்திருப்பது யுத்தமல்ல.

அவதாரணிகை:—முன் சொல்லப்பட்ட ஞானத்திற்கு ஸாத(ய)கமாகிய யோகத்தையும், ஞானப(வ)லத்தையும் விவரமாகச் சொல்லுகிறான்:—

(மு)—கர்மஜம் புத்தியுக்தா ஹி ப(வ)லம் த்யக்த்வா மனீஷிண: ||

ஜன்மப(வ)ந்த(ய)விநிர்முக்தா: பத(உ)ம் கச்ச(உ)ந்த்யன

மயம் || ||51||

(ப. உ.) கர்மஜம், புத்தியுக்தா:, ஹி, ப(வ)லம், த்யக்த்வா, மனீஷிண:; ஜன்ம-பந்த-விநிர்முக்தா:, பத(உ)ம், கச்ச(உ)ந்தி, அனாமயம்.

புத்தியுக்தா: = பரமாத்மா ஸர்	டாகும்
வேரத்தமனெ	ப(வ)லம் = ப(வ)லத்தை
ன்னும் ஸாஸ்த்	த்யக்த்வா = விட்டு (நாசம
ர ஜன்யமான	டையும் ஸ்வர்
பரோக்ஷஞான	காதிப (வ)லோ
முடைய ஜனங்	த் தேஸத்து
கள்	டன் கர்மங்களை
கர்மஜம் = கர்ம த்தாலுண்	ச் செய்யாமல்

* இதின் விசாரங்களை வேதாந்த விசாரணை விவிலி ஸூட் மூன்றாம் இஷ்யுவின் 141-வது பக்கம் பார்க்கவும்.

ஈ ஸ் வ ர ா ர் ப்	வினிர்	} = வி டி வி க் க ப்
பண புத்தியால்	முக்தா:	
நிஷ்காம கர்மம்	(ஸந்த:)	} பட்டவராய்
களைச்செய்து	அனாமயம்	
மனீஷிண: }	= ஈ ஸ் வ ர ா ப ரோ	} = ரோகம் முதலிய
(ஸந்த:)	க்ஷ ஞ்ரானமுள்ள	
	வராய்	} தே ர ஷ ன் க
ஜன்ம-	= ஜனன, மாண	
	ஸுபமாகிய	} ள ற்ற தான
பந்த(ய)-	= ப ந் த த் தி னி	
	ன்றும்	} ப த (உ) ம்
		} = மோக்ஷ ரூ ப
		} ஸ்தானத்தை
		} கச்ச(உம்)ந்தி
		} = அ டை கி ரு ர்
		} கள்.
		} ஹி
		} = இது ப்ரமாண
		} வித்தமானது.

(மூ)—யதா(உ) தே மோஹகலிலம் புத்தி(யு)ர் வ்யதிதரிஷ்யதி ||
ததா(உ) க(உ)ந்தாஸி நிர்வேத(உ)ம் ஸ்ரோதவ்யஸ்ய ஸ்ருதஸ்ய
ய ச ||52||

(ப. உ.) யதா(உ), தே, மோஹகலிலம், புத்தி:(யு:), வ்யதிதரிஷ்ய
யதி ததா(உ), கந்தா, அஸி, நிர்வேத(உ)ம், ஸ்ரோதவ்யஸ்ய, ஸ்ருதஸ்ய,
ச ||

தே	= உன்னுடைய	ஸ்ருதஸ்ய	= பெரியவர்
புத்தி(யு):	= அந்த:கரணம்		களால் கேட்கப்
யதா(உ)	= எக்காலத்தில்		பட்டிருப்பவை
மோஹ	} = மித்யா (பெய்)		} களின்
கலிலம்			
	ஞான ரூபமான		= மற்றும
	தோஷத்தை	ஸ்ரோதவ்	} = கே ழ்க்கப்பட
வ்யதி	} = தா ண் டி கி ர	யஸ்ய	
தரிஷ்யதி			} வே ண்டியவை
	தோ (எக்கால		
	த்தில் உன்புத்தி	நிர்வேதம்	} = அத்யந்தலாபத்
	அ ஜ்ஞா னி		
	களை மீ ரு கி ர		} தை (பலத்தை)
	தோ)		
ததா(உ)	= அக்காலத்தில்	கந்தா	= அடைபவனாக
		அஸி	= ஆகிய.

(க. உ.):—அஜ்ஞானம், மித்யா ஞானம் இவைகளின் நிவ்
ருத்தியே கர்மங்களைச் செய்வது, ஸாஸ்திரங்களைக் கேட்பது,
இவைகளின் பயன். ஆகையால் ஞானமுண்டாகிற வரைபிலும்
சர்மாதிகளைச் செய்யவேண்டியது.

(மூ)—ஸ்ருதி விப்ரதிபன்னா தே யதா(ஓ)ஸ்தா(யா)ஸ்யதி நிர்ஸலா ||
ஸமாதா(யா)வசலா புத்தி(யி)ஸ்ததா(ஓ) யோக(ம)மவாப்ஸ்
யஸி || 53 ||

(ப. உ.) ஸ்ருதி-விப்ரதிபன்னா, தே, யதா(ஓ), ஸ்தாஸ்யதி, நிர்ஸலா | ஸமாதேன(யௌ), அசலா, புத்தி: ததா(ஓ), யோக(ம)ம், அவாப்ஸ்யஸி ||

தே	= உன்னுடைய	யதா(யா)ஸ்தித
ஸ்ருதி-	= வேதவாக்யத்	மாய்(இருந்தது
	தினால் (ஆபா	இருந்தாற்போ
	தத: தோன்று	ல்) பதார்த்தம்
	ம் அர்த்தத்	களை அறிவிக்கக்
	தால்)	கூடியதாயும்]
விப்ரதி	= விருத்த விஷ	ஸ்தா(யா) = நிற்கிறதோ
பன்னா }	யகமான அல்	ஸ்யதி }
	லது ஸம்ஸயத்	ததா(ஓ) = அக்காலத்தில்
	தோடு கூடிய	ஸமாதேன } = ப (ஊ) கவத்யா
புத்தி(யி):	= புத்தி (அந்த:	(யௌ) } னத்தில்
	காரணம்)	அசலா }
யதா(ஓ)	= எக்காலத்தில்	ப(ஊ)வதி }
நிர்ஸலா }	= அசைவற்று	ததா(ஓ) = அப்பொழுது
(ஸதி) }	[ஸந்தேகமற்று	யோகம் = அபரோகூ
	ம் விருத்த பதா	ருண ரூபமான
	ர்த்தங்களை கிர	உபாயத்தை
	ஹி க்காமலும்,	அவாப்ஸ்யஸி = அடைகறாய்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ஸ்தி(யி)தப்ரஜ்ஞஸ்ய கா பா(ஊ)ஷா ஸமாதி(யி)ஸ்த(யா)
ஸ்ய கேஸவ ||
ஸ்தி(யி)ததீ:(யீ:) கிம் ப்ரபா(ஊ)ஷேத கிமாஸீத வ்ரஜேத
கிம் || 54 ||

(ப. உ.) ஸ்தி(யி)தப்ரஜ்ஞஸ்ய, கா, பா(ஊ)ஷா, ஸமாதி(யி)ஸ்த
(யா)ஸ்ய, கேஸவ | ஸ்தி(யி)ததீ:(யீ:), கிம், ப்ரபா(ஊ)ஷேத, கிம், ஆவீத,
வ்ரஜேத, கிம் ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	ஸமாதி	= ஸமாதியை
உவாச	= கேழ்க்கிறான்.	(யி)ஸ்த	(ஒரேஇடத்தில்
கேஸவ	= கிருஷ்ண !	ஸ்ய	செலுத்தப்பட்

(மு)—து:கே(வே)ஷ்வனுத்விக்(ஸ்)ன மனாஸ்ஸுகே(வே)ஷு விக
(அ)தஸ்ப்ருஹ: ||

வீதராக(அ)ப(ஹ)யக்ரோத:(ய:) ஸ்திததி(யீ)ர்முனிருச்யதே

||56||

(ப. உ.) து:கேஷு, அனுத்விக்கமனா:; ஸுகே(வே)ஷு, விக(அ)
தஸ்ப்ருஹ: | வீதராக(அ)ப(ஹ)யக்ரோத:(ய:); ஸ்தி(யீ)ததி:(யீ:), முனி:
உச்யதே ||

து:கேஷு } = து:கங்கள் (கஷ்
(ப்ராஸக் } டங்கள்) நேர்ந்
தேஷு) } தபோது
அனுத்விக் } = உத் வேகமற்ற
ன மனா: } (அச்சமற்ற)
மனதுடைய
ஸுகே } = ஸுக விஷய
(வே)ஷு } ங்களில்
விக(அ)தஸ் } = ஆசையற்ற
ப்ருஹ: } (ஸுகத்தை
விரும்பாமலி
ருக்கும்)
வீத- = கிடப்பட்ட

ராக(அ)- = அன்பு
ப(ஹ)ய- = பயம்
க்ரோத:(ய:): = கோபம்இவைக
ளையுடைய (இ
ராகாதிகளற்ற)
முனி: = எப்பொழுதும்
பரமாத்மாவை
மனனம் செய்
பவன்
ஸ்திததி: } = அபரோக்ஷ
(யீ:)(இதி) } ஞானி என்று
உச்யதே = சொல்லப்படுகி
ருன்.

(மு)-யஸ்ஸர்வத்ராநி(ஹி)ஸ்னேஹ ஸ்தத்தத் ப்ராப்ய ஸாபா(ஹா)-
ஸாப(ஹ)ம் ||

நாபி(ஹி)நந்த(டி)திநத்(ஈ)வேஷ்டி தஸ்ய ப்ராஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டி
தா ||57||

(ப. உ.) ய:; ஸர்வத்ரா, அனபி(ஹி)ஸ்னேஹ:; தத், தத், ப்ராப்ய,
ஸாபா(ஹா)ஸாப(ஹ)ம் | ந, அபி(ஹி)நந்த(டி)தி, ந, த்(ஈ)வேஷ்டி, தஸ்ய,
ப்ராஜ்ஞா, ப்ரதிஷ்டிதா ||

ய: = எவன்
ஸர்வத்ரா = ஸகல இவ்வுலக
போக விஷயங்
களில்
அனபி(ஹி) } = மிகவும் ஆசை
ஸ்னேஹ: } யற்றவனே
(அத ஏவ) = அக்காரணத்தி
னாலேயே

தத், தத் = அந்தந்த
ஸாப- = நன்மையையும்,
அஸாபம் = தீமையையும்
ப்ராப்ய = அடைந்து
ந, அபி(ஹி) } = (ஸாபத்தை
நந்ததி) } அடைந்து ஸந்
தோஷப்படுவ
தில்லையோ

ந	} = (தீங்கை யடைந்துத் வேஷத் தையடைவதில் லையோ	தஸ்ய	= அவனுடைய
த்வேஷ்டி		ப்ரஜ்ஞா	= அபரோக்சு
			ஞானம்
		ப்ரதிஷ்டிதா	= ஸ்திரமானது.

(மு)—யதா(உ) ஸம்ஹரதே சாயம் கூர்மோங்கா(அ)நீவ ஸர்வஸ: ||
இந்த்ரியாணிந்த்ரியார்த்தேப்(ஹீ)ய ஸ்தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா || 58 ||

(ப. உ.) யதா(உ), ஸம்ஹரதே, ச, அயம், கூர்ம், அங்கா(அ)னி, இவ, ஸர்வஸ: | இந்த்ரியாணி, இந்த்ரியார்த்தேப்(ஹீ)ய, தஸ்ய, ப்ரஜ்ஞா, ப்ரதிஷ்டிதா ||

ச	= மற்றும்	ஸ்பர்ஸ க(அ)ந்
அயம்	= இந்த ஞானி	தா(யா)திகளிஸி
யதா(உ)	= எக்காலத்தில்	ருந்து
கூர்ம்:	= ஆமையானது	ஸம்ஹரதே = உபஸம்ஹாரம்
அங்கா-	} = தன் கை, கால்	செய்து கொள்
(அ)னிஇவ		ருகிறுனே
	முதலிய அவய	(விஸக்கிக் கொ
	வங்களைப்போல்	ள்ளுகிறுனே)
ஸர்வஸ:	= ஸமஸ்தமான	தஸ்ய = அந்தஞானியின்
இந்த்ரியாணி	= இந்த்ரியங்களை	ப்ரஜ்ஞா = அபரோக்சு
இந்த்ரி	} = இந்த்ரியங்	ஞானம்
யார்த்தே		ப்ரதிஷ்டிதா = ஸ்திரமானது.
ப்(ஹீ)ய:		களாகிய ஸப்த

(க. உ.):—எவ்வாறு ஆமையானது தன் கை, கால் முதலிய அவயவங்களை வெளியில் விடாமல் தனக்குள்ளேயே இழுத்து வைத்துக்கொள்ளுகிறதோ, அப்படியே எவன் தன் இந்த்ரியங்களை விஷயங்களைக் குறித்துப்போகாமல் தன்னிடத்திலேயேவைத்துக்கொள்வனாகிறுனே (விஷயங்களின் போ(ஹோ)கேச்சையற்றவனாகிறுனே) அவன் அபரோக்சு ஞானி.

(மு)—விஷயா வினிவர்த்ததே நிராஹாஸ்ய தே(ஹீ)ஹின: ||
ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே || 59 ||

(ப. உ.) விஷயா:, வினிவர்த்ததே, நிராஹாஸ்ய, தே (ஹீ)ஹின: | ரஸவர்ஜம், ரஸ:, அபி, அஸ்ய, பரம், த்ருஷ்ட்வா, நிவர்த்ததே ||

நிராஹார } = உணவை விட்
ஸ்ய } டிருக்கும்
தே(ஜே) } = மனிதனுக்கு
ஹின: }
ரஸவாஜம் = விஷய போகங்
களின் ஆஸை
தவிர
விஷயா: = விஷய போகங்
களின் ஸக்தி
கள்

விநிவர் } = விட்டு நீங்கு
தந்தே } கின்றன.
அஸ்ய = இம்மனிதனின்
ரஸ:, அபி = விஷயபோகேச்
சையும்
பரம் = பரமாத்மாவை
த்ருஷ்ட்வா = கண்டு
நிவர்த்தே = விட்டு நீங்கு
கிறது.

(மூ)—யததோ ஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபர்ச்சித: ||

இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீ(யீ)னி ஹரந்தி ப்ரஸப(ஊ)ம் மன: || 60 ||

(ப. உ.) யதத:; ஹி, அபி, கௌந்தேய, புருஷஸ்ய, விபர்ச்சித: | இந்த்
ரியாணி, ப்ரமாதீ(யீ)னி, ஹரந்தி, ப்ரஸப(ஊ)ம், மன: ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன!
விபர்ச்சித: = ஐஹிக விஷயா
னு ப வ ம் தீந்
கென் றறிந்து
கொண்டிருக்
கும்
(அத, ஏவ) = அப்படிப்பட்ட
ஞான மிருப்ப
தால்
யதத:, அபி = இந்த்ரியங்களை
விஷயங்களைக்
குறித்து விடக்
கூடா தென்று

ப்ரயதன்ம் செ
ய்பவனாமினும்
புருஷஸ்ய = மனிதனின்
ப்ரமாதீ } = து:கப்படுத்தும்
(யீ)னி }
இந்த்ரியாணி = இந்த்ரியங்கள்
ப்ரஸப(ஊ)ம் = ப்ரஸாத்காரமாய்
மன: = மனதை
ஹரந்தி = விஷயங்களைக்
குறித்து இழுத்
துச் செல்லு
கின்றன.

(மூ)—தானி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீத மத்பரா: ||

வஸே ஹி யஸ்யேந்த்ரியாணி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா || 61 ||

(ப. உ.) தானி, ஸர்வாணி, ஸம்யம்ய, யுக்த: ஆஸீத: மத்பரா: | வஸே,
ஹி, யஸ்ய, இந்த்ரியாணி, தஸ்ய, ப்ரஜ்ஞா, ப்ரதிஷ்டிதா ||

ஸர்வாணி = ஸகலமான
தானி = அந்த இந் த் ரி
யங்களை
ஸம்யம்ய = நிஷித் த ன் க
ளான விஷயங்
களைக் குறித்து

போகவிடாமல்
தடுத்தாக்கொ
ண்டு
மத்பரா: } = நானே (ஹீக்ரு
(ஸன்) } ஷ்ணனே) ஸர்
வேராத்ம

	னென்னும்	வசே	= ஆதினத்தில்
	அறிவுடையவ	இந்திரியாணி	= இந்திரியங்கள்
	னாய்	(திஷ்டந்தி)	= இருக்கின்ற
யுக்த:	= பரமாத்மாவிட	னவோ	
	த்தில்மனோயோ	தஸ்ய	= அவனிட
	க முள்ளவனாய்	ப்ரஜ்ஞா	= அபரோகக்ஷ
ஆஸீத	= இருக்கவே	ஞானம்	
	ண்டும்.	ப்ரதிஷ்டிதா	= ஸ்திரமானது.
யஸ்ய	= யாரிட	ஹி	= பிரஸித்தம்,

59-60-61. இம்மூன்று ஸ்லோகங்களின் கருத்து:—

இந்திரியங்கள் பலாத்காரமாய் மனதை விஷயங்களைக் குறித்து இழுத்துக்கொண்டுப்போய், மனிதனுக்கு விஷய போகாஸையை யுண்டாக்குகிறது. மற்றும் விஷயங்களின் அடைதலுக்காக, பலவிதமாகிய பாபகர்மங்களைச் செய்வித்து, மனிதனுக்கு பலவிதமான துக்கங்கள் உண்டாகும்படியாகச் செய்கின்றன. ஆகையால் நிராஹாரர்களாய் இந்திரியங்களின் போக ஸக்தியைக் குறைத்துக்கொண்டு, விஷயாஸையை க்ரமக்ரமமாக (படிப்படியாய்) குறைத்துக்கொண்டு, இந்திரியங்களை தன் ஸ்வா தீனத்தில் வைத்துக்கொண்டு பரமாத்மாவை த்யானிக்கும் (நினைக்கும்) மனிதன் அபரோகக்ஷ ஞானி என்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறான்.

(மூ)—த(யீ)யாயதோ விஷயான் பும்ஸ:ஸங்க(உ)ஸ்தேஷ-உபஜாயதே||

ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காம: காமாத் க்ரோதோ(யோ)பி(ஹி)

ஜாயதே ||62||

க்ரோதா(யா)த் ப(ஹ)வதி ஸம்மோஹ: ஸம்மோஹாத் ஸம்

ருதி விப்(ஹீ)ரம: ||

ஸம்ருதி ப்(ஹீ)ரம்ஸாத் புத்தி(யி)நாஸோ புத்தினாஸாத் ப்ரண

ஸ்யதி|| ||63||

(ப. உ.) த(யீ)யாயத:; விஷயான், பும்ஸ:, ஸங்க(உ); தேஷ-உபஜாயதே | ஸங்காத், ஸஞ்ஜாயதே, காம:; காமாத், க்ரோத(ய): அபி(ஹி) ஜாயதே || க்ரோதா(யா)த், ப(ஹ)வதி, ஸம்மோஹ:, ஸம்மோஹாத், ஸம்ருதிவிப்(ஹீ)ரம: | ஸம்ருதிப்(ஹீ)ரம்ஸாத், புத்திநாஸ: புத்திநாஸாத், ப்ரண ஸ்யதி||

விஷயான்	= கந்த(ய), ரூப, ரஸங்களே முத லிய விஷயங் களை	தக்கது, செய் யத்தகாததென் கிற அறிவின் மை
த்(யீ)யாயத:	= நினைத்துக் கொ ண்டிருக்கும்	ப(ஊ)வதி = உண்டாகிறது.
பும்ஸ:	= மனிதனுக்கு	ஸம்மோ } = கார்யா கார்ய
தேஷு	= அவ்விஷயங் களில்	ஹாத் } விவேகமின்மை யினால்
ஸங்க:	= ஸ்நேஹம்	ஸம்ருதி } = ஸாஸ்திரத்தின்
உபஜாயதே	= உண்டாகிறது.	விப்(ஹீ) } படிக்குஆசார்ய
ஸங்காத்	= ஸ்நேஹத்தால்	ரம: } ரால் சொல்லப்
காம:	= அவ்விஷயங் களில் ஆசை	பட்ட தர்மங் களின் நினைவின் நாஸம்
ஸம்ஜாயதே	= உண்டாகிறது.	ப(ஊ)வதி = ஆகிறது.
காமாத்	= ஆஸையால்	ஸம்ருதி } = நினைவின் நாஸ
க்ரோத:ய:)	= கோபம்	ப்(ஹீ)ரம் } த்தினால்
அபி(வி)ஜா	= உண்டாகிறது.	ஸாத் }
யதே	(விஷயே ச்சை யுண்டாய் அவ் விஷயம் யாரா லாவது தடுக்கப் பட்டு கிடைக் காமற் போயின் தடுத்தவர் பேரி ல் கோபமுண் டாகிறது.	புத்திராஸ: } = இது அகார்யம்
க்ரோதாத்	= அந்த கோபத் தால்	[ப(ஊ)வதி] } இதைச் செய்வ தால் பாபமுண் டாகிறது என் னும் அறிவு நஷ்டமாகிறது.
ஸம்மோஹ:	= இது செய்யத்	புத்திராஸாத் = புத்தி நாஸத் தால்
		ப்ரணாயதி = நரகாத் யனர்த் தங்களை அடை கிறான்.

(க. உ.) எப்பொழுதும் விஷயத்யானத்தையே செய்து
கொண்டிருப்பதால் பரம்பரையாய் நரகாத்யனர்த்தங்கள் உண்
டாகிறபடியால் மோக்ஷத்தை விரும்புவோர்கள் விஷயத்யானத்தை
விட்டு எப்பொழுதும் பரமாத்மாவின் த்யானத்தையே செய்யத்
தக்கது.

(மு)—ராகத்(ஈ)வேஷ வியுக்கைஸ்து விஷயானிந்த்ரியைஸ்சரன் ||

ஆத்ம் வஸ்யைர்விதே(யே)யாத்மா ப்ரஸாத(ஈ)மதி(யி)க(உ)ச்

(அ)தி || 64 |

(ப. உ.) ராகத்வேஷவியுக்கைத், து, விஷயான், இந்த்ரியை:, சரன் | ஆத்மவஸ்யை:, விதே(யே)யாத்மா, ப்ரஸாத(உ)ம், அதி(யி)க(உ)ச்சதி ||

ராக(உ)- = ராகம்
 த்(உ)வேஷ- = த்வேஷம்இவை
 களால்
 வியுக்கை: = ரஹிதமான
 து(தஸ்மாத்) = ராக த்வேஷ
 ரஹிதமாதலால்
 ஆத்மவஸ்ய } = தன் ஆதினங்க
 யை: } ளான
 இந்த்ரியை: = இந்த்ரியங்க
 ளால்
 விஷயான் = ரஸாதி விஷயங்
 களை
 சரன் = ஜீவ தாரணாத்

தமாய் அனுபவி
 த் துக் கொண்
 டிருக்கும்
 விதே(யே) } = ஸ்வாதினமான
 யாத்மா } மனதுடைய
 வன்
 ப்ரஸாதம் = மனதினப்
 ஸன்னதையை
 (தெளிவான
 மனதை)
 அதி(யி) } = அடைகிறான்.
 க(உ)ச்சதி }

(பு)—ப்ரஸாதே(உ) ஸர்வது:கானம் ஹாநிரஸ்யோப ஜாயதே ||

ப்ரஸன்ன-சேதஸோ ஹ்யாஸு புத்தி: பர்யவதிஷ்டதே || 65 ||

(ப. உ.) ப்ரஸாதே(உ), ஸர்வது(உ)க்கானம், ஹானி:, அஸ்ய, உபஜாயதே | ப்ரஸன்ன-சேதஸ:, ஹி, ஆஸு, பு(வா)த்தி:, பர்யவதிஷ்டதே ||

ப்ரஸாதே } = மனது தெளி
 (ஸதி) } வானதும்
 ப்ரஸன்ன } = தெளிவான
 சேதஸ: } மனதுடையவ
 னின்
 புத்தி: = அபரோக்ஷ
 ஞானம்
 ஆஸு = சிக்கிரத்தில்
 பர்யவதி } = ஸம்சீனமாகின்
 ஷ்டதே } மது. (நன்று
 கிறது)
 தத: = அபரோக்ஷ

ஞானமான
 பிறகு
 அஸ்ய = இந்த அபரோ
 க்ஷ ஞானிக்கு
 ஸர்வது: } = ஸகல விதமான
 கானம் } து:கங்களின்
 ஹானி: = நாஸம்
 உபஜாயதே = உண்டாகிறது.
 ஹி = ப்ரஸித்தம்(தர
 தி ஸோகமாத்
 மவித், இத்யாகி
 ஸ்ருதிகளில்)

(பு)—நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய ந சாயுக்தஸ்ய பா(ஹ)வனா ||

ந சாபா(ஹ)வயதஸ் ஸாந்தி ரஸாந்தஸ்ய குதஸ்ஸுக(வ)ம் || 66 ||

(ப. உ.) ந, அஸ்தி, புத்தி:, அயுக்தஸ்ய, ந, ச, அயுக்தஸ்ய, பா(ஹ)வனா | ந, ச, அபா(ஹ)வயத:, ஸாந்தி:, அஸாந்தஸ்ய, குத:, ஸுக(வ)ம் ||

[ப்ரஸாதா } = மனஸ் ஸமாச்சார (ஞா)பா } நமில்லாவிடின (ஞா)வே] (யுக்தி:) = சித்தநிரோத த(ய)ரூபமான யுக்தி	அயுக்தஸ்ய = சித்தநிரோதம ற்றமனிதனுக்கு பா(ஞா)வனா = த்யானம் ந, ச = இல்லவேயில்லை. அபா(ஞா) } = த்யானமற்றவ வயத: } னுக்கு [புத்தி: } = அபரோக்ஷ ரூ (யுக்தி:) } னம் ந, ச = இல்லவே இல்லை (அபுத்தே:) = அபரோக்ஷ ரூபமான மற்ற வனுக்கு ஸாரந்தி: = மோக்ஷம் ந, ச = இல்லவேஇல்லை அஸாரந்தஸ்ய = மோக்ஷ மற்றவ னுக்கு ஸாகம் = ஸாகமானது குத: = ஏது? (இல்ல வேயில்லை).
(ந, அஸ்தி) = உண்டாவதி ல்லை. அயுக்தஸ்ய = சித்தநிரோதம ற்றமனிதனு க்கு புத்தி: = அபரோக்ஷ ரூபமான ந, } = இல்லை. (சித்த அஸ்தி } நிரோதமற்ற வனுக்கு அப ரோக்ஷ ரூபமான ஏன் இல்லை என்றால்) —	

அவதரணிகை :—இந்திரியங்களின் ப்ரஸன்னதை (விஷயங்க
ளில் ப்ரவ்ருத்தமாகாமலிருக்கை) இல்லாவிடில் ரூபம் ஏன்
பிறக்கமாட்டாது? என்பதற்கு பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—இந்திரியானம் ஹி சரதாம் யன்மனோனு விதீ(யீ)யதே ||
தத(ஞ)ஸ்ய ஹரதி ப்ராஜ்ஞாம் வாயுர்நாவமிவாம்ப(ஞ)ஸி ||67||

(ப. உ.) இந்திரியானம், ஹி, சரதாம், யத், மன:, அனு, விதீ(யீ)
யதே | தத், அஸ்ய, ஹரதி, ப்ராஜ்ஞாம், வாயு:, நாவம், இவ, அம்ப(ஞ)ஸி ||

சரதாம் = விஷயங்களைக் குறித்துப் போ கும் இந்திரி } = இந்திரியங்க யானாம் } ளின் அனு = பின்னாலேயே (இவைகளை அனுஸரித்து) மன: = மனது (விஷயான் } = விஷயங்களைக் ப்ரதி) } குறித்து	விதீ(யீ)யதே = ப்ரவ்ருத்திக்கப் படுகிறது (இதி) யத் = என்பதே துண் டோ தத் = அவ்விந்திரியங் களையனுஸரி த்து மனதின் போக்கு (போ தல்) அஸ்ய = இம்மனிதனின் ப்ராஜ்ஞாம் = புத்தியை
--	--

வாயு:	= காற்று		கிறது. (நாஸம்
அம்ப(உ)ஸி	= ஜலத்தில் (இருக்		செய்கிறது.)
	சும்)	ஹி	= இது ப்ரமாண
நாவம், இவ	= படகைப்போல்		ஸித்தமானது.
ஹாதி	= அ ப ஹ ரி க்		

(மூ)—தஸ்மாத்யஸ்ய மஹாபா(வா)ஹோ நிக்ருஹீதானி ஸர்வஸ: ||
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்தே(யே)ப்யஸ் தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா
|| 68 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், யஸ்ய, மஹாபா(வா)ஹோ, நிக்ருஹீதானி, ஸர்வஸ: | இந்த்ரியாணி, இந்த்ரியார்தே(யே)ய:; தஸ்ய, ப்ரஜ்ஞா, ப்ரதிஷ்டிதா ||

மஹாபா	}	= பாஹு ஸா லி	மும் உண்டா
ஹோ		யான அர்ஜுன!	கிறதினால்
தஸ்மாத்		= இந்த்ரிய நிக்ர	
		ஹ முடையவ	
		னுக் கு மன:	
		ப்ரஸாதமும்	
		(அமைதியும்)	
		மன: ப்ரஸாத	
		முடையவனுக்	
		கு மனோ நிரோ	
		தமும் (தடை	
		யும்) மனோ	
		நிரோத முடை	
		யவனுக்கு ப்ர	
		வண மனனத்தி	
		னால் பா(வா)	
		வளையும், (த்யா	
		னமும்) பா	
		(வா)வளையுடை	
		யவனுக்கு அப	
		ரோக்ஷ ஞான	

யஸ்ய	= எவனுடைய	
இந்த்ரியாணி	= இந்த்ரியங்கள்	
ஸர்வஸ:	= ஸகலமான	
இந்த்ரி	} = இந்த்ரிய விஷ	
யார்த்தே		} யங்களிலிருந்து
(யே)ப்		
(ஹீ)ய:		
நிக்ருஹீ	} = கட்டுப் பட்டிரு	
தானி		} க்கின்றனவே வா
	(விஷயங்க ளைக்	
	குறித்துப் போ	
	காமற் செய்யப்	
	பட்டிருக்கின்ற	
	னவேவா)	
தஸ்ய	= அம்மனிதனிட	
ப்ரஜ்ஞா	= அபரே ராக்ஷ	
	ஞானம்	
ப்ரதிஷ்டிதா	= ஸ்தி(யி)ரமா	
	னது.	

(மூ)—யா நிஸா ஸர்வபூ(உ-உ)தாநாம் தஸ்யாம் ஜாக(உ)ந்தி ஸம்யமீ ||
யஸ்யாம் ஜாக்ரதி பூ(உ-உ)தானி ஸா நிஸா பஸ்யதோ முனே:

|| 69 ||

(ப. உ.) யா, நிஸா, ஸர்வபூ(உ-உ)தாநாம், தஸ்யாம், ஜாக(உ)ந்தி, ஸம்யமீ | யஸ்யாம், ஜாக்ரதி, பூ(உ-உ)தானி, ஸா, நிஸா, பஸ்யத:; முனே: ||

ஸர்வ பூ(ஊஉ) தானம் யா	} = ஸகல ப்ராணி களுக்கும் = எந்த பரமாத் மாவின் ஸ்வ ரூபம்	ஜாக்ரதி	ஸ்பர்ஸம் முதலி ய விஷயங்களில் = ஜாக்ரதையா யிருக்கிறார்களோ (விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்கிறார்களோ)
நிஸா(இவ)	= இரவிலிருக்கும் பதார்த்தங்களை ப்போல் காணப் படுவதில்லையோ	ஸா	= அந்த விஷயங்கள்
தஸ்யாம்	= அந்த பரமாத் மாவின் ஸ்வரூப விஷயத்தில்	முனே:	= பரமாத்மாவின் மனனம் செய் யும் (ப்ரஹ்ம விசாரத்தைச் செய்து கொண் டிருக்கும்)
ஸம்யமீ	= ஸ்வாதீனமான இந்திரியங்களை யுடைய ஞானி யானவன்	பஸ்யத:	= பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானமடைந்தி ருக்கும் மனித னுக்கு
ஜாக்ரதி	= ஜாக்ரதையா யிருக்கிறான். (பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறான்.)	நிஸா	= இரவிலிருக்கும் பதார்த்தங்களை ப்போல் (காணப் பட மாட்டாது.)
பூ(ஊஉ)தானி	= இந்திரிய நிக்ர ஹ மில்லாத மனிதர்கள்		
யஸ்யாம்	= எந்த ஸ்பந்தம்		

(க. உ):—எவனொருவன் விஷயங்களில் ஆஸக்தனாகாமல் பரமாத்மாவின் த்யானாதினைச் செய்கிறானோ, அவனே அபரோக்ஷ ஞானியாவான்.

அவதரணிகை :—ஞானியானவன் விஷயங்களில் ஆஸக்தனாகாமற் போனால், அன்னாதினை யடையாமல் அவனுக்கு ஜீவனமே கஷ்டமாகுமாயால், விஷயங்களில் ஆஸக்தனாகக் கூடா தென்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும்? என்னும் ஸங்கைக்குச் சமாதானத்தைச் சொல்கிறான்:—

(மு)—ஆபூர்யமாண மசல ப்ரதிஷ்டம்

ஸமுத்ரமாப: ப்ரவிஸந்தி யத்(ஈ)வத் ||

தத்(ஈ)வத்காமா யம் ப்ரவிஸந்தி ஸர்வே

ஸ ஸாந்திமாப்னோதி ந காமகாமீ || 70 ||

விஹாய காமான்யஸ் ஸர்வான் புமாம் ஸ்சரதி நிஸ்ப்ருஹ: ||

நிர்மமோ நிரஹங்காரஸ் ஸ ஸாந்திமதி(யி)க(உ)ச்ச(உ)தி || 71 ||

(ப. உ.) ஆபூர்யமாணம், அசல-ப்ரதிஷ்டம், ஸமுத்ரம், ஆப:, ப்ர விஸந்தி, யத்வத் | தத்வத், காமா:, யம், ப்ரவிஸந்தி, ஸர்வே, ஸ:, ஸாந்திம், ஆப்னோதி, ந, காமகாமீ || விஹாய, காமான், ய:, ஸர்வான், புமான், சரதி, நிஸ்ப்ருஹ: | நிர்மம:, நிரஹங்கார:, ஸ:, ஸாந்திம், அதி(யி)க(உ)ச்ச(உ)தி ||

ஆபூர்ய } = கங்கை, கோதா
மாணம், } வரீ முதலிய நதி
அபி } களின் ஜலத்தா
ல் பூர்ணமாய்க்
கொண்டிருந்த
பேரதிலும்

அசலப்ர } = பெருகு த லே
திஷ்டம் } மு த லி ய வை
களையற்று ஒரே
விதமா யி ரு க்
கும்

ஸமுத்ரம் = கடலை

ஆப: = கங்கை கோதா
வரி முதலியநதி
ஜலங்கள்

யத்வத் = எவ்வாறு

ப்ரவிஸந்தி = ப்ரவேஸிக்கின்
றனவோ,

தத்வத் = அவ்வாறே

ஸர்வே = ஸ ம ஸ் த ன் க
ளான

காமா: = விரும்பத் தக்க
அன்னாதி விஷ
யங்கள்

யம் = எ வ னை க்

ப்ரவிஸந்தி = ப்ரவேஸிக்கின்
றனவோ(அடை
கின்றனவோ)

ஸ: = அந்த புருஷன்
ஸாந்திம் = மோக்ஷத்தை
ஆப்னோதி = அடைகிறான்.
காமகாமீ = காமயங் க ளா

கிய அன்னம்,
ஸ்திரீ, மக்கள்
மு த லி ய வை
களே அபேக்ஷித்
கும் புருஷன்

(ஸாந்திம்) = மோக்ஷத்தை
ந, } = அடைவதில்லை
ஆப்னோதி }

ய: = எவனொருவன்
நிஸ்ப்ருஹ: } = நிஷித்த பதார்
(ஸன்) } த் த ன் க ளி ன்
ஆ ஸை ய த்
துறந்தவனாய்

நிர்மம:(ஸன்) = எல்லாம் ஈஸ்வ
ராதீனமானபடி
யால், நானே
இவைகளுக் கெ
ல்லாம் ஸ்வாமி
என்னும் அபி
மான மற் ற
வனாய்

நிரஹங் } = நானே ஸ்வதந்
கார:(ஸன்) } த்ரகர்த்தா என்
னும் அஹங்கார
மற்றவனாய்

ஸர்வான்	= ஸகலமான		அனுபவிக்கிற
காமான்	= ஆஸைகளை		னோ
விஹாய	= விட்டு	ஸ:	= அந்த ஞானி
சரதி	= அனாயாஸமாக	ஸாந்திம்	= மோக்ஷத்தை
	வந்த விஷயங்	அதி(யி)	} = அடைகிறான்.
	களை ஸரீரக்ஷ	க(ம)ச்ச	
	ணர்த்தமாய்	(ஊ)கி	

(க. உ.):—ஸமுத்ரமானது (கடல்) எவ்வாறு பல நதி ஜலங்கள் தன்னை யடைந்துவந்தாலும் (தன்னுள் ப்ரவேசித்தாலும்), அவைகளால் பெருகுவதில்லையோ, நதி ஜலங்கள் வராமலிருப்பதினால் குறைந்து போவதில்லையோ, வரவேண்டுமென்று ப்ரயத்னமும் செய்வதில்லையோ, அனாயாஸமாகவந்த ஜலங்களை தன்னுள் சேர்த்துக்கொள்கிறதோ, அவ்வாறே எந்த மனிதன் அன்னாதி விஷயங்கள் தன்னைக் குறித்து வந்தாலும் ஸந்தோஷப்படாமல், வராவிடின் து:கப்படாமல், அவைகளுக்காக ப்ரயத்னம் செய்யாமல், அனாயாஸமாக ஈஸ்வரேச்சையால் கிடைத்த அன்னாதி விஷயங்களை 'நான் செய்பவன், இது என்னுடையது' என்னும் அபிமானத்தை விட்டு அனுபவிக்கிறானோ, அப்படிப்பட்ட மனிதன் மோக்ஷத்தை யடைகிறான். 'எனக்கு இத்தகைய ஸ்த்ரீ வேண்டும், இத்தகைய குமாரன் வேண்டும், இத்தகைய அன்னம், இவ்விதமான படுக்கை, இவ்விதமான குதிரை, இவ்விதமான மோட்டார், வீடு, மெத்தை வேண்டும்' என்று அபேக்ஷிப்பவன், அவைகளை அடைவதற்காக எல்லா காலத்தையும் போக்கடித்துக்கொண்டு, ஈஸ்வராராதனை செய்வதற் கவகாஸ மில்லாமல், ஈஸ்வர ஞானத்தை அடையாமல் அதினால் மோக்ஷத்தையும் அடையாமல் ஸம்ஸாரத்தை அனுபவிக்கிறான். ஞானிகள் அஜ்ஞானிகளைப்போல் நானாவிதங்களாகிய விஷயங்களை விரும்பாமல் கம்பிரமான ஸமுத்ரத்தைப்போல் அனாயாஸமாய் வந்த விஷயங்களை அனுபவித்துக்கொண்டே ஜீவனம் செய்கிறார்கள்.

(மூ)—ஏஷா ப்ராஹ்மீ ஸ்தி(யி)தி: பார்த்த னைனம் ப்ராப்ய விமுஹ்யதி ||

ஸ்தி(யி)த்வாஸ்யாமந்தகாலேபி ப்ரஹ்ம நிர்வாண ம்ருச்

ச(ஊ)தி ||72||

(ப. உ.) ஏஷா, ப்ராஹ்மீ, ஸ்தி(யி)தி:; பார்த்த, ந, ஏனாம், ப்ராப்ய, விழுஹ்யதி | ஸ்தி(யி)த்வா, அஸ்யாம், அந்தகாலே, அபி, ப்ராஹ்ம, நிர்வாணம், ரிச்ச(உ)தி ||

பார்த்த = அர்ஜுன!
 ஏஷா, } = இந்த ப்ராஹ்ம
 ஸ்தி(யி)தி: } ஜ்ஞானிகளின்
 ஸ்தி(யி)தி
 ப்ராஹ்மீ = ப்ராஹ்ம ப்ராப்ய
 திக்குக் காரண
 மானது.
 ஏனாம் = இந் த ப்ராஹ்ம
 ஞானிகளின்
 ஸ்தி(யி)தியை
 ப்ராப்ய = அடைந்து
 ந = ஸம்ஸாரது: கத்
 விழுஹ்ய } = தை அனுபவிப்
 யதி } பதில்லை.

அஸ்யாம் = இந்த ப்ராஹ்ம
 ஞானிகளின் ஸ்தி(யி)தியில்
 அந்தகாலே, அபி } = மரண காலத்திலும்
 ஸ்தி(யி)த்வா = இருந்து
 நிர்வாணம் = ப்ராக்ருத ஸரீர
 ரஹிதமான
 ப்ராஹ்ம = ப்ராஹ்மத்தை
 ரிச்ச } = அடைகிறான்.
 (உ)தி }

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத்கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜான ஸம்வாதத்தில்

ஸாங்க்ய யோகமென்னும்

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச:—

(மு)—ஜ்யாயஸீ சேத் கர்மணஸ்தே மதா புத்திரீ ஜனூர்த(உ)ன ||
தத் கிம் கர்மணி கோ(வோ)ரே மாம் நியோஜயஸீ கேஸவ ||1||

(ப. உ.) ஜ்யாயஸீ, சேத், கர்மண:, தே, மதா, புத்திரீ, ஜனூர்த(உ)ன |
தத், கிம், கர்மணி, கோ(வோ)ரே, மாம், நியோஜயஸீ, கேஸவ ||

<p>ஜனூர்தன = துஷ்டஜன ஸம் ஹ ர ர க னு ன கிருஷ்ண!</p> <p>கர்மண: = கர்மத்தைவிட புத்திரீ: = ஞானம்</p> <p>ஜ்யாயஸீ } = ஸ் ரே ஷ்ட (இதி) } மான தென்று</p> <p>தே = உனக்கு</p> <p>மதா, சேத் } = ஸம்மதமாயிரு தத் (தர்ஹி) } க்குமாயின்</p> <p>கேஸவ (க } = ப் ர ஹ் ம ருத் ஸ்ச ஈஸஸ் } ராதி க ளு க் கு ச கே } நிய ர மகனான ஸௌ } கிருஷ்ண!</p> <p>தௌ வர் } தயதீதி) }</p>		<p>கோ(வோ) } = ராகத்வேஷாதி ரே } கருடன்கூடிய கர்மணி = யுத்தமென்னும் கர்ம வி ஷ்ட ய த் தில்</p> <p>கிம் = எ க் க ர ணத் தால்</p> <p>மாம் = என்னை</p> <p>நியோஜயஸீ = செய் எ ன் னு உத்திர விடுகிற ய். (காம்யகர்ம மான யு த் த த் தைச் செய் எ ன்றுசொல்வது எப்படி யு க் த் மாகும்?)</p>
---	--	--

(மு)—வ்யாமிஸ்ரேணேவ வாக்க்யேன புத்திம் மோஹயஸீவ மே||
ததே(உ)கம் வத(உ) நிர்ஸித்ய யேன ஸ்ரேயோஹ மாப்னா
யாம் ||2||

(ப. உ.) வ்யாமிஸ்ரேண, ஏவ, வாக்க்யேன, புத்திம், மோஹயஸீ, இவ,
மே | தத், ஏகம், வத(உ), நிர்ஸித்ய, யேன, ஸ்ரேய:, அஹம், ஆப்னாயாம்.

<p>வ்யாமிஸ்ரேண } = சில இடங்களில் ரேண } ஞானத் தைத் புகழ்வது, சில இடங்களில் கர் மத்தைப் புகழ் வது, அல்லது</p>	<p>கர்மம் அபரோ க்ஷ ஞானத்திற் கு ஸாதனமெ ன்றுசில இடங்க ளில்சொல்வது, மற்றும் கர்மம்</p>
---	--

ஸ்வர்க்கத் திற்	தத்	= கர்மம், ஞானம்
குச்சாதன மெ		இவைகளில்
ன்று சில இடங்		ஏது மேலான
களில் சொல்வ		து, அல்லது
து இவ்விதமாக		கர்மம் ஸ்வர்க
கலப்பான		ஸுகங்களைக்
வாக்யேன } = வாக்யத்தினு		கொடுப்பதோ,
ஏவ } லேயே		அபரோக
மே = என்னுடைய		ஞானத்தைக்
புத்திம் = புத்தியை		கொடுப்பதோ,
மோஹய } = மோகப்படுத்து		இவைகளில்
ஸி, இவ } வதைப்போல்		ஏது நிஜமான
		தோ
யேன = எதனால்	ஏகம் = அத்தகைய	
அஹம் = நான்		ஒன்றை
ஸ்ரேய: = கீர்த்தியை	நிர்ஸிதய = நிர்ஸயம் செய்	
(நன்மையை)		துகொண்டு
ஆப்நுயாம் = அடைவேளே	வத(டி) = சொல்.	

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—லோகேஸ்மின் த்(ஈ)விதா(யா) நிஷ்டா புரா ப்ரோக்தா மயா
னக(வ)-||

ஞானயோகே(மே)ன ஸாங்க்(வீ)யானாம் கர்மயோகே(மே)ன
யோகி(மி)னாம் ||3||

(ப. உ.) லோகே, அஸ்மின், த்வி(ஈ)விதா(யா), நிஷ்டா, புரா, ப்ரோக்தா, மயா, அனக(வ) | ஞானயோகே(மே)ன, ஸாங்க்(வீ)யானாம், கர்மயோகே(மே)ன, யோகி(மி)னாம்.

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	ஸாங்க்	} = ஞானமே மோக
உவாச = சொல்லுகிறான்.	(வீ)யா	
அனக(வ) = பாபமற்ற அர்ஜுன!	னாம்	
அஸ்மின், } = இவ்வதிகாரிவர்	} = அற்பமான	} = ஞானமே மோக
லோகே } கத்தில் (கூட்டத்தில்)		
நிஷ்டா = ஸ்வரூபத்தாலிருப்பது என்னும் மோகம்		
	ஞானயோகே(மே)ன	} = அற்பமான கர்மத்துடன் (கூடிய) அதிகமான ஞானரூபமான உபாயத்

யோகி(அ) } னம்	தால் (ஆகிறது என்றும்) = மோக்ஷத் திற்கு கர்மமே முக்ய ஸாதன மாயு ள்ள ஜனக, ப்ரியவ்ரதாதி ராஜர்களுக்கு		தால் கூடிய அதிக ஞான ஸாத்யமானது என்றும், அற்ப ஞானத்தோடு கூடிய அதிக கர்மஸாத்ய மானது என்று
கர்ம } யோகே } (மே)ன	= அப்ரசுர (அற் ப) மான ஞான த்துடன் கூடிய ப்ரசுர (அதிக) மானகர்மரூப உ பாயத்தினால்(ஆ கிறது என்றும்)	(இதி) மயா புரா	ம் இருவகைக ளாயிருக்கின றன) = என்று = என்னால் (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனால்) = முன் (பூர்வ) அத்யாயத்தில்
த(உ)விதா } (யா)	= இறு வகையுள் ளது (மோக்ஷம் அற்பகர்மத்	ப்ரோக்தா	= சொல்லப்பட்டி ருக்கிறது.

(க. உ.):—மோக்ஷத்தை அடையும் அதிகாரிகள் அற்ப கர்மத்தோடு கூடிய அதிக ஞானத்தால் மோக்ஷத்தை அடைபவர்கள் என்றும், அற்ப ஞானத்தோடு கூடிய அதிக கர்மத்தால் மோக்ஷத்தை அடைபவர்கள் என்றும் இரண்டு வகுப்பாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் கர்மம் உத்தமமானது என்றும், ஞானம் உத்தமமானது என்றும் அந்தந்த அதிகாரிகளைக் குறித்து நான் சொல்லியிருக்கிறேன். நீ ஸனகாதிகளைப் போல் ஞானயோகி(அ) அல்ல. ஜனகமகாராஜர், ப்ரியவ்ரதர் முதலியவர்களைப்போல் கர்மயோகி. ஆகையால் பகவத் பூஜார்த்தமாய் யுத்தமென்னும் கர்மத்தைச் செய்துகொண்டே, ஞானத்தால் மோக்ஷத்தை அடைய வேண்டுமே யல்லாது, ஜபத்யானாதிகளால் கிடைக்கும் மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு யோக்யனாக மாட்டாய். ஆகையால் நீ யுத்தத்தை செய்யவேண்டியது.

(மு)—ந கர்மனாமரூம்பா(ஊ)ன்னைஷ்கர்ம்யம் புருஷோஸ்னுதே ||

ந ச ஸம்ன்யஸனுதே(கே)வ ஸித்திம் ஸமதி(யி)கச்ச(உ)தி ||4||

(ப. உ.) ந, கர்மனாம், அரூம்பா(ஊ)த், நைஷ்கர்ம்யம், புருஷ:, அஸ்னுதே | ந, ச, ஸம்ன்யஸனுத், ஏவ, ஸித்தி(யி)ம், ஸமதி(யி)க(உ)ச்ச (உ)தி ||

புருஷ:	= மனிதன்	ஸம்ன்ய	= காம்ய கர்மத்
கர்மணம்	= கர்மங்களின்	ஸனாத்,	தைச்செய்யாம
அனாம்	} = ஆரம்பிக்காமலி	ஏவ	விருப்பதினால்
பா(ஊ)த்			மாத்ரமே
நைஷ்கர்ம	} = மோக்ஷத்தை	ஸித்திம்	= மோக்ஷத்தை
யம்		ந	} = அடைவதில்லை.
ந, அஸ்னுதே	= அடைவதில்லை.	ஸமதி(யி)	
ச	= மற் றும்	கச்ச(ஊ)தி	

அவதாரணிகை:—“கர்மண பத்(வ்யீ)யதே ஜந்தூர்வித்யயா ச விமுச்சயதே” என்னும் இது முதலிய ப்ரமாணங்கள்— கர்மங்கள் ப(வ்)ந்தகங்களென்று சொல்லுவதால் நான் (அர்ஜுனன்) யுத்தம் செய்யமாட்டேன் என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு:— கர்மங்களைச் செய்யாமலிருப்பதனால் கட்டும், காம்ய கர்மங்களைச் செய்யாமலிருப்பதனால் கட்டும் மோக்ஷம் கிடைப்பதில்லை. ஜீவர்கள் தம்மிட ஸ்வாபாவிகமான ஸாத்விக ராஜஸ்தாமஸ குணங்களை யனுசரித்து ஈஸ்வராதினர்களாய் எப்பொழுதும் கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். கர்மங்களைச் செய்யாமல் ஒரு நொடியாயினும் இருப்பது அஸக்யம். கர்மேந்த்ரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு கர்மங்களைச் செய்யாமல், மனதில் பலவிதமான தூர்விஷயங்களை நினைப்பவன் ப்ரார்த்தன், மற்றும் டாம்பிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுகிறான். எவன் கண் முதலிய இந்த்ரியங்களை மனதால் அடக்கிக்கொண்டு, அவைகள் விஷயங்களைக் குறித்து போகாமற் செய்துகொண்டு, ப(வ்)லாபேகஷ யற்றவனாய் தம் தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு யோக்யமான (விதிதமான) கர்மங்களைச் செய்கிறானோ அவன் மேலானவன். கர்மங்களைச் செய்யா விடின் தேஹாக்ஷணமே கஷ்டமாகிறது. “கர்மண ப(வ்)த்(யீ)யதே ஜந்து:” என்னும் ப்ரமாணம் ப(வ்)லாசையினால் விஷ்ணு பூஜோத் தே(டே) ஸ்யகமல்லாத அன்னிய தேவதோத்தே(டே) ஸ்யகமாய் செய்த கர்மங்களே ப்ரதிபந்தகங்களென்று சொல்வதினால் நிஷ்காமுகனாய் விஷ்ணுப்ரீத்யுத்தேஸமாய் ஸுத்திரியனான உனக்கு விகிதமான யுத்தமே முதலிய கர்மங்களைச் செய்வாயாக என்று 5, 6, 7, 8, 9-வது ஸ்லோகங்களினால் பதில் சொல்லுகிறான்:—

(மு)—ந ஹி கர்ச்சித் கூணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத் ||

கார்யதே ஹ்யவஸ: கர்ம ஸர்வ: ப்ரக்ருதிஜைர்குணை: || 5 ||

(ப. உ.) ந, ஹி, க்:, சித், கூணம், அபி, ஜாது, திஷ்டதி, அகர்மக்ருத் | கார்யதே, ஹி, அவஸ:, கர்ம, ஸர்வ:, ப்ரக்ருதிஜை:, கு(௨)ணை: ||

க:, சித், } = எவனாயினும்
அபி }
அகர்மக் } = கர்மங்களைச்
ருத்(ஸன்) } செய்யாதவனாய்
ஜாது = எப்பொழுதும்
கூணம் = அற்பகாலமாகி
லும்
ந, திஷ்டதி = இருப்பதில்லை.
ஹி = ப்ரஸித்தம்
அவஸ: } = விஷ்ணுவின
(அவ }
ஸேன) } வஸனான

ஸர்வ:(ஸர் } = ஸகல ஜனங்க
வேண) } ளால்
ப்ரக்ருதி } = ப்ரக்ருதி கார்ய
ஜை: } = ன்களான
குணை: = ஸத்வரஜஸ்
தமோ குணங்க
ளால்
கர்ம = கர்மம்
கார்யதே = செய்விக்கப் படு
கிறது.

(மு)—கர்மேந்த்ரியாணி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தே மனஸா ஸ்மரன் ||

இந்த்ரியார்த்தான் விமூடாத்மா மித்(யீ)யாசாரஸஸ் உச்யதே||6||

யஸ்த்வீந்த்ரியாணி மனஸா நியம்யாரப(உ)தேர்ஜுன ||

கர்மேந்த்ரியை: கர்மயோக மஸக்தஸஸ் விஸிஷ்யதே || 7 ||

(ப. உ.) கர்மேந்த்ரியாணி, ஸம்யம்ய, ய:, ஆஸ்தே, மனஸா, ஸ்மரன் | இந்த்ரியார்த்தான், விமூடாத்மா, மித்யாசார:, ஸ:, உச்யதே|| ய:, து, இந்த்ரியாணி, மனஸா, நியம்ய, ஆரப(உ)தே, அர்ஜுன | கர்மேந்த்ரியை:, கர்மயோக(௨)ம், அஸக்த:, ஸ:, விஸிஷ்யதே ||

ய: = யார்
கர்மேந்த்ரி } = கர்மங்களைச்
யாணி } செய்யும் வாய்,
கை, கால் முத
லிய இந்த்ரியங்
களை
ஸம்யம்ய = அடக்கிக் கொ
ண்டு (கர்மங்க
ளைச் செய்யா
மல்)
இந்த்ரியா } = சுண் முதலிய
ர்த்தான் } இந்த்ரியங்க

ளுக்கு விஷயங்
களான ஸ்த்ரீ,
ரூப, அன்ன,
* ரஸாதிசுளை
மனஸா = மனதினால்
ஸ்மரன் } = நினைப்பவனாய்
(ஸன்) }
ஆஸ்தே = இருக்கிறானே
ஸ: = அவன்
விமூடாத்மா = ப்ரார்த்தன்,
மித்யாசார: = டாம்பிகன்
(வஞ்சகன்)

இதி = என்று
 உச்யதே = சொல்லிக் கொ
 ள்ளப்படுகிறுன்
 அர்ஜுன = ஓ அர்ஜுன!
 ய:, து = எவனாகிலும்
 இந்த்ரியாணி = சக்ஷுராதிரூ
 னேந் த் ரி ய ன்
 களை
 மனஸா = மனதினால்
 நியம்ய = ஸ்வாதினப்படு
 த்திக் கொண்டு
 (சக்ஷுராதிரிந்
 த்ரியங்களை தூர்
 விஷயங் களைக்
 குறித்துப் பேர
 காமற் செய்து
 கொண்டு)
 அஸக்த: = பலாபேபைக்ஷ

யற்றவனாய்
 கர்மேந்த் } = கர்மங்களுக்குச்
 ரியை: } சாதகமான
 வாக்பாணிபா
 தாதி இந்த்ரிய
 ங்களால்
 கர்மயோகம் = தம் தம் வர்ண
 ஸ்ரமங்களுக்கு
 தகுந்த யுத்தா
 திகர்மரூபரூ
 னைபாயத்தை
 ஆரப(ஊ)தே = செய்பவனாகிறு
 னை
 ஸ: = அவன்
 விபரிஷ்யதே = கர்மத்தைச்
 செய்யாதவனை
 விட உத்தமனா
 கிறுன்.

(மூ)—நியதம் குரு கர்ம த்வம் கர்ம ஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண: ||

ஸ்ரீரயாத்ராபி ச தே ந ப்ரஸித்(யீ)யேத(உ)கர்மண: || 8 ||

(ப. உ.) நியதம், குரு, கர்ம, த்வம், கர்ம, ஜ்யாய:, ஹி, அகர்மண: |

ஸ்ரீரயாத்ரா, அபி, ச, தே, ந, ப்ரஸித்(யீ)யேத், அகர்மண: ||

ஹி = எக் க ர ர ண த்
 தால்
 அகர்மண: = கர்மத்தைச் செ
 ய்யாம விருப்ப
 தைவிட
 கர்ம = கர்மத்தைச் செ
 ய்வது
 ஜ்யாய: = ஸ் ரே ஷ்ட
 மானதோ
 (அத்:) = அக் க ர ர ண த்
 தால்
 த்வம் = நீ
 நியதம் = உனக்கு விகித

மான
 கர்ம = யுத்தமென்னும்
 கர்மத்தை
 குரு = செய்.
 ச = மற்றும்
 அகர்மண: = கர்மத்தைச்
 செய்யாமலிருக்
 கும்
 தே = உனக்கு
 ஸ்ரீரயாத் } = தேஹ ரக்ஷணை
 ரா, அபி } கூட
 ந, ப்ரஸித் } = ஸித்திக்காது.
 (யீ)யேத் }

(மூ)—யஜ்ஞார்த்தாத் கர்மணோன்யத்ர லோகோயம் கர்மப(ஊ)ந்த(ய)
 ன: ||

தத(உ)ர்த்தம் கர்ம கௌந்தேய முக்தஸங்க(உ)ஸ்ஸமாசர || 9 ||

(ப. உ.) யஜ்ஞார்த்தாத், கர்மண: அன்யத்ரா, லோக: அயம், கர்மப (வ)ந்த(ய)ன: | தத(உ)ர்த்தம், கர்ம, கௌந்தேய, முக்தஸங்க(உ):, ஸமாசர ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன !
(யத:) = எக்காரணத் தால்
யஜ்ஞார்த } = யஜ்ஞநாமக பர
தாத் } மாத்மாவின் உத்
தேஸமாயுள்ள
கர்மண: = கர்மத்தை விட
அன்யத்ரா = இதரமான கர்
மங்களில் (காம்
ய கர்மங்களில்)
(ப்ரவ்ருத்த:) = முயற்சியுடைய
அயம் லோக: = இந்த மனிதன்
கர்மபந்த } = கர்மத்தை ப(வ)
(ய)ன: } ந்த (ய) க ம ர
யு டை ய வ

லாகிருளே
அத: = அக்காரணத் தால்
முக்தஸங் } = ப (வ)ல த் தி னை
க:(உ) } ஸையற்றவனாய்
(ஸன்)
ததர்த்தம் = அந்த பரமாத்
மாவின் உத்தே
ஸ்யமாக
கர்ம = உனக்கு (கூத்தரி
யனுக்கு) விசித
மான யுத்தாக்ய
கர்மத்தை
ஸமாசர = செய்.

(மு)—ஸஹயஜ்ஞா: ப்ராஜா: ஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாச ப்ராஜாபதி: ||

அனேன ப்ராஸவிஷ்யத்(யீ)வமேஷ வோஸ்த்விஷ்டகாம

து(யு)க் || 10 ||

(ப. உ.) ஸஹயஜ்ஞா: ப்ராஜா: ஸ்ருஷ்ட்வா, புரா, உவாச, ப்ராஜாபதி: | அநேந, ப்ராஸவிஷ்யத்(யீ)வம், ஏஷ: வ: அஸ்து, இஷ்டகாமது(யு)க் ||

ப்ராஜாபதி: = ப்ராஜா பதியான
வர்
புரா = பூர்வ காலத்தில்
ஸஹயஜ்ஞா: = யஜ்ஞத்தே ர டி
கூடிய
ப்ராஜா: = ப்ராஜைகளை
ஸ்ருஷ்ட்வா = ஸ்ருஷ்டித் து
உவாச = செ ர ன் னா ர்
(எந்தவார்த்தை
யைச் சொன்னா
ரென்றால் அதை
சொல்லுகிறார்.)
யுயம் = நீங்கள்
அனேன = இந்த ய ர க த்

தா ல்
(இஷ்ட } = இ ஷ்ட மான
காமான் } விஷயங்களை
ப்ராஸவிஷ் } = அடையுங் க ள்
யத்வம் } (ஸம்பாதித்துக்
கொள்ளுங்கள்)
ஏஷ: = இந்த யஜ்ஞம்
வ: = உங்களுக்கு
இஷ்டகா } = விரும்பும் விஷ
மது } யங்களின் போ
(யு)க் } கங்களைகொடுப்
பவைகளாய்
அஸ்து = ஆகட்டும்.

(மூ)—தே(தே)வான் பா(ஊ)வயதானேன தே தே(தே)வா பா(ஊ) வ
யந்து வ: ||

பரஸ்பரம் பா(ஊ)வயந்த: ஸ்ரேய: பரமவாபஸ்யத(ய) || 11 ||

(ப. உ.) தே(தே)வான், பா(ஊ)வயத, அனேன, தே, தே(தே)வா:, பா(ஊ)வயந்து, வ: | பரஸ்பரம், பா(ஊ)வயந்த:, ஸ்ரேய:, பரம், அவாபஸ்யத(ய) ||

அனேன	= இ ந் த யஜ்ஞத் தால்	தே ரஷப்படுத் துவாராக.
தே(தே) வான்	} = தேவதைகளை	ஏவம் = இவ்விதமாக
பா(ஊ)வயத = பூ ஜி யு ங் க ள்	(த்ருப்தி படுத் துங்கள்)	பரஸ்பரம் = ஒ ரு வருக்கொ ருவர்
தே, தேவா: = அந்த தேவதை கள்		பா(ஊ)வ யந்த: } = த்ருப்தி படுத் திக்கொண்ட வ ஸந்த: } ராய்
வ:	= உங்களை	பரம் = உத்தமமான
பா(ஊ)வ யந்து	} = இ ஷ் ட ம ன ப ல ங் க ளை க் கொடுத்து ஸந்	ஸ்ரேய: = சிரேயஸ்ஸை
		அவாப ஸ்யத(ய) } = அடையுங்கள்.

(மூ)—இஷ்டான் போ(ஹோ)கான் ஹி வோ தேவா தா(உ)ஸ்யந்தே
யஜ்ஞபா(ஊ)விதா: ||

தைர்த(உ)த்தானப்ரதா(உ)யைப்(ஹீ)யோ யோ பு(ஊ)ங்க்தே
ஸ்தேன ஏவ ஸ: ||12||

(ப. உ.) இஷ்டான், போ(ஹோ)கான், ஹி, வ:, தேவா:, தா(உ)ஸ்யந்தே, யஜ்ஞபா(ஊ)விதா: | தை:, த(உ)த்தான், அப்ரதாய, ஏப்(ஹீ)ய:, ய:, பு(ஊ)ங்க்தே:, ஸ்தேன:, ஏவ, ஸ: ||

யஜ்ஞபா (ஊ)விதா: }	= ய ர க த் த ர ல் பூஜிக்கப் பட்ட	ஹி = ப்ரஸித்தம்.
தே(தே)வா: = தேவர்கள்		ய: = எவன்
வ: = உங்களுக்கு		தை: = அந்த தேவர்க ளால்
இஷ்டான் = பிரியமான		த(உ)த்தான் = கொடுக்கப் பட்ட அன்ன திகளை
போ(ஹோ) கா(ஊ)ன் }	= போக்யமான விஷயங்களை	ஏப்(ஹீ)ய: = அந்த தேவர்க ளுக்கு
தா(உ) ஸ்யந்தே }	= கொடுப்பார்கள்.	அப்ரதாய = கொடுக்காமல்

புங்க்தே = அனுபவிக்கி ஸ்தேன: } = திருடனையா
 ருனே ஏவ வான்.
 ஸ: = அவன்

(மு)—யஜ்ஞ சரிஷ்டாஸினஸ் ஸந்தோ முச்யந்தே ஸர்வ கில்பி
 (வி)ஷை : ||

பு(ஊ)ஞ்ஜதே தே த்வக(வ)ம் பாபாயே பசந்த்யாத்ம கார
 ணைத் ||13||

(ப. உ.) யஜ்ஞ-சரிஷ்டா-ஸின:; ஸந்த:; முச்யந்தே, ஸர்வகில்பிஷை: |
 பு(ஊ)ஞ்ஜதே, தே, து, அக(வ)ம், பாபா; யே, பசந்தி, ஆத்மகாரணைத் ||

(ஜன:)	= ஜனங்கள்	ஆத்ம	}	= தேவதோத்தே
யஜ்ஞ-	= தேவர்களால்	காரணைத்		சாமின்றி தங்க
	கொடுக்கப்			ளுக்காகவே
	பட்ட அன்ன	பசந்தி		= சமைத்துக்
	திகளால் யாகத்			கொள்ளு கிறார்
	தைச் செய்து			களோ
சரிஷ்ட-	= மிகுதியை	தே		= அவர்கள்
அஸின:	= உண்பவராய்	பாபா:		= பாவினாவர்.
ஸர்வ	} = ஸகல பாவங்	அகம்	}	= பாவத்தையே
கில்பிஷை:		து		(பாபகாரண
முச்யந்தே	= முக்தராகிரூர்			மான உணவை
	கள்.			யே)
யே	= யார்	புஞ்ஜதே		= புசிக்கிறார்கள்.

(க. உ.):—இவ்விதமாக ப்ரஜாபதியானவர் யஜ்ஞங்களை
 ஸ்ருஷ்டித்து 'நீங்கள் யஜ்ஞத்தால் தேவர்களை ஸந்தோஷப்படுத்தி
 துங்கள். அந்த தேவர்கள் நீங்கள் செய்த யஜ்ஞத்தால் த்ருப்த
 ராய், உங்களுக்கு வேண்டிய இஷ்டங்களைக் கொடுப்பார்கள்.
 நீங்கள் தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட அன்னதிகளை அவர்
 களுக்கு யஜ்ஞத்தின் மூலமாகக் கொடுக்காமற் போனால் உங்
 களுக்கு பாபம் ஸம்பவிக்கிறது. தேவர்களுக்குக் கொடுத்து
 மீதியுள்ளதை புசித்தால் நீங்கள் ஸமஸ்த பாபங்களினின்றும்
 விலக்கப்படுவீர்கள் (பாபமற்றவராவீர்கள்)' என்று சொல்லியிருப்
 பதால் யஜ்ஞாதிகர்மங்கள் அவஸ்யமரபுச்செய்யத்தக்கவைகள்,

(மு)—அன்னாத் ப(ஊ)வந்தி பூ(ஊ)தானி பர்ஜன்யாத(உ)ன்ன ஸம் ப(ஊ)வ: ||

யஜ்ஞாத் ப(ஊ)வதி பர்ஜன்யோ யஜ்ஞ: கர்மஸமுத்ப(ஊ)வ: ||14||

கர்ம ப்ரஹ்மோத்பவம் வித்தி(யு) ப்ரஹ்மாஹுர ஸமுத்பவம் ||
தஸ்மாத் ஸர்வக(உ)தம் ப்ரஹ்ம நித்யம் யஜ்ஞே ப்ரதிஷ்டிதம் ||15||

ஏவம் ப்ரவர்திதம் சக்ரம் நானுவர்தயதீஹ ய: ||

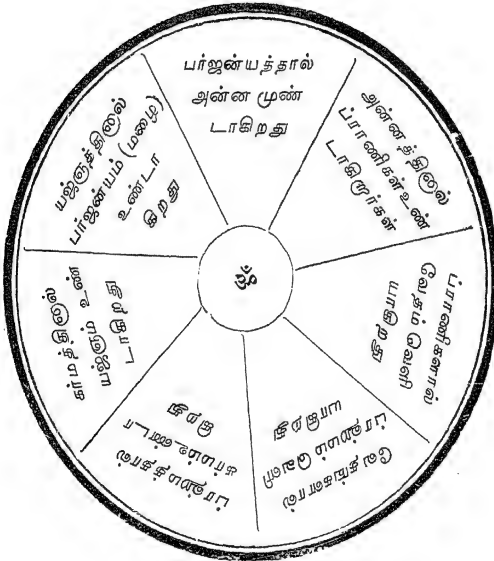
அகா(வா)யு ரிந்த்ரியாராமோ மோக(வ)ம் பார்த்த ஸ ஜீவதி||16||

(ப. உ.) அன்னாத், ப(ஊ)வந்தி, பூ(ஊ)தானி, பர்ஜன்யாத், அன்ன ஸம்ப(ஊ)வ: | யஜ்ஞாத், ப(ஊ)வதி, பர்ஜன்ய: , யஜ்ஞ: , கர்மஸமுத்ப(ஊ)வ: || கர்ம, ப்ரஹ்மோத்ப(ஊ)வம், வித்தி(யு), ப்ரஹ்ம, அஹுரஸமுத்ப(ஊ)வம் | தஸ்மாத், ஸர்வக(உ)தம், ப்ரஹ்ம, நித்யம், யஜ்ஞே, ப்ரதிஷ்டிதம் || ஏவம், ப்ரவர்திதம், சக்ரம், ந, அனுவர்தயதி, இஹ, ய: | அகா(வா)யு: , இந்த்ரியா ராம: , மோகம்(வம்) பார்த்த, ஸ: , ஜீவதி ||

அன்னாத் = அன்னத்தால்
பூ(ஊ)தானி } = ப்ராணிகள்
ப(ஊ)வந்தி = பிறக்கின்றன.
பர்ஜன்யாத் = பர்ஜன்யனால்
(ஸூர்யனால்)
அன்ன- = உணவுகள்
ஸம்ப(ஊ)வ: = உண்டாகின்றன.
யஜ்ஞாத் = யாகத்தினால்
பர்ஜன்ய: = மழை
ப(ஊ)வதி = உண்டாகிறது.
யஜ்ஞ: = யாகம்
கர்மஸமுத்ப(ஊ)வ: } = கர்மத்தால் பிறக்கக்கூடியது.
கர்ம = கர்மம்
ப்ரஹ்மோத்பவம் } = ப்ரஹ்மத்தால் உண்டாவது.
ப்ரஹ்ம = ப்ரஹ்மம்

அஹுர- = வேதாஹுரங்க
ஸமுத்ப(ஊ)வம் } = வெளியாகிறது.
(வேதம் பூதங்களால் = பிராணிகளால் வெளியாவது)
(இதி) = என்று
வித்தி(யு) = தெரிந்து
கொள்.
ஸர்வக(உ)தம் } = எங்கும் நிறைந்த
ப்ரஹ்ம = ப்ரஹ்மம்
தஸ்மாத் = யஜ்ஞத்தால்
பரம்பரையாய்
வெளியாகிற
படியால்
யஜ்ஞே = யாகத்தில்
நித்யம் = எப்பொழுதும்
ப்ரதிஷ்டிதம் = ஸ்திரமரக

இருக்கிறது.		ரத்தை நிறுத்தி	
ய:	= எவன்	பார்த்த	= அர்ஜுன!
ஏவம்	= இவ்வாறு	ஸ:	= அவன்
ப்ரவர்த்	} = நடந்துக்கொ	அகர(வா)யு:	= பாபத்திற்கு
திதம்			சாதகமான
சக்ரம்	= ஜகச்சக்ரத்தை		ஆயுளுடைய
இஹ	= இந்த லோகத்		வன்.
	தில்		
ந, அனுவர்	} = அனுஸரிப்ப	மோகம்	= வீணாக
தயதி		ஜீவதி	= பிழைக்கிறான்.
	தில்லையோ (சக்		

(க. உ.) :—இவ்வாறு நடக்கப்பட்ட சக்ரத்தில் சேர்ந்த யஜ்ஞத்தைச் செய்யாவிடில் பர்ஜன்யம் (மழை) முதலியவைகள் உண்டாகாமல் இந்த ஜகச்சக்ரம் நின்று பாபம் நேறிடுகிறது. மற்றும் இச்சக்ரத்தை நடத்தாதவனிட பிழைப்பு வ்யர்த்தமாகிறது. ஆகையால் க்ருஹஸ்தாஸ்ரமிகள் யஜ்ஞ, தான, தபோரூப கர்மங்க

னோச் செய்யவேண்டியது. ஸன்யாஸி முதலானவர்கள் வித்யா தானம், அபயதானம், தன்னால் போஜ்யமான அன்னதானம், அத்யயனம், ப்ரவசனம், த்யானம் முதலிய வாசனிக (வாக்கினால் செய்யப்படும்) மானஸிக (மனத்தினால் செய்யப்படும்) யஜ்ஞங்களையும், க்ருசர சாந்த்ராயணாதி தபோருபங்களான காரிக (தேகத்தினால் செய்யப்படும்) யாகங்களையும் செய்து இந்த ஜகச்சக்ரத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கத்தக்கது.

அவதாரணிகை:—“இப்படி எல்லோராலும் கர்மம் செய்யப் படவேண்டியதேயாயின் கர்மத்தைச் செய்வதிலேயே மனது நிலைநின்று அவஸ்யமாய் செய்யவேண்டிய, விடாமல் பரமாத்மா விடத்திலேயே மனதை நிருத்தவதென்னும் அஸம்பாஜ்ஞாத ஸமாதியே பொருந்தாமற் போகும்” என்னும் ஸங்கைக்கு பதில் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—யஸ்த்வாத்மாதிரேவ ஸ்யாதா(உ)த்ம-த்ருப்தஸ்ச மானவ: ||

ஆத்மனயேவ ச ஸந்துஷ்டஸ்தஸ்ய கார்யம் ந வித்யதே ||17||

(ப. உ.) ய:, து, ஆத்மாதி:, ஏவ, ஸ்யாத், ஆத்மத்ருப்த:, ச, மானவ: |

ஆத்மனி, ஏவ, ச, ஸந்துஷ்ட:, தஸ்ய, கார்யம், ந, வித்யதே ||

து	= ஸமாதியி லிருக்	வி ஷ ய ங்களில்
	கும்	பே ர துமென்
ய:	= எந்த	னும் புத்தியை
மானவ:	= அ ப ரே ர ணு	யு டை ய வ னு
	ஞானியான மனி	கிறேனோ,
	தன்	ச = மற்றும்
ஆத்மாதி: }	= பரமாத்மாவின	ஆத்மனி ஏவ = ப ர ம ர த் ம ர
ஏவ }	லேயே ஸுகத்	விடத்தி லேயே
	தையடைந்தவ	அதிகமான
	னும்(பரமாத்மா	ஸந்துஷ்ட: = ஸ ந் தே ர ஷ
	வின் தர்ஸனத்	மு ள் ள வ னு கி
	த ர லே யே	ரானோ
	ஸுகமடைப	தஸ்ய = அ ந் த ஸமர்த்
	வன்)	தனுக்கு
ஸ்யாத்	= ஆகிறோனோ,	கார்யம் = செய்யவேண்டி
ச	= மற்றும்	ய கர்மம்
ஆத்ம	= பரமாத்மா வின்	ந
த்ருப்த:	ப்ரஸாதத்தா	வித்யதே }
	லேயே இ த ர	= இருப்பதில்லை.

(மூ)—நைவ தஸ்ய க்ருதேனார்த்தோ நாக்ருதேநேஹ கம்சன ||

ந சாஸ்ய ஸர்வபூ(ஊ)தேஷ்டு கம்சிதர்த்த-வ்யபாஸ்ரய: ||18||

(ப. உ.) ந, ஏவ, தஸ்ய, க்ருதேன, அர்த்த:, ந, அக்ருதேன, இஹ, க:, சன | ந, ச, அஸ்ய, ஸர்வபூ(ஊ)தேஷ்டு, க:, சித், அர்த்தவ்யபாஸ்ரய: ||

தஸ்ய	= அ ஸ ம் ப்ராஜ்		செய்யாமலி
	ஞாத ஸ மாதிரி		ருப்பதால்
	ஸ்தனான மனி	கம்சன	= எந்த தோஷ
	தனுக்கு	(தோஷ:) }	மும்
க்ருதேன	= செய்யப்பட்ட	ந	= இல்லை.
	யஜ்ஞங்களால்	ச	= மற்றும்
அர்த்த:	= ஸ மாதிரியால்	அஸ்ய	= அ ஸ ம் ப்ராஜ்
	பிறந்த ஆத்ம		ஞாத ஸமாதிரி
	ஞானத்தால்		தனான மனி
	உண்டாகும்		தனுக்கு
	ஸுகத்தைவிட	ஸர்வ	= கு(ஊ)ருக்கள்
	அதிகமான	பூ(ஊ)	முதலானவர்
	ஸுகம்	தேஷ்டு	களில்
ந, ஏவே	= இல்லவேயில்லை.	க:, சித்	= எந்த
இஹ	= ஸ மாத்யவஸ்தையில்	அர்த்த-	= ப்ரயோஜனத்தின்
அக்ருதேன	= முக்யமான	வ்ய	= ஸம்பந்தமும்
	ஸந்த்யாவந்த	பாஸ்ரய: }	
	னாதி கர்மங்களை	ந	= இல்லை.

(க. உ.):—அஸம்ப்ராஜ்ஞாத ஸமாதிரிஸ்தனான மனிதன் பரமாத்மாவின் தர்ஸனாதிகளால் க்ருதக்ருத்யன் (செய்ய வேண்டிதைச்செய்தவன்) ஆகிற படியால், அந்த பரமாத்மாவின் தர்ஸனத்தால் உண்டாகும் ஸுகருபமான ப்ரயோஜனத்தைவிட கர்மங்களினாலாகட்டும், கு(ஊ)ருக்கள் முதலானவர்களாலாகட்டும் அவனுக்கு அதிக ப்ரயோஜன முண்டாவதில்லை. மற்றும் நித்யங்களான ஸந்த்யாவந்தனாதிகளைச் செய்யாமற்போயினும் ப்ரத்யவாயமும் (பாவமும்) இல்லை. நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைச் செய்யாமல் அஸம்ப்ராஜ்ஞாத ஸமாதிரியை செய்வதற்கு எவ்வித பாதகமும் இல்லை. அஸம்ப்ராஜ்ஞாத ஸமாதியற்ற மனிதனால் யஜ்ஞாதிகள் ஆவஸ்யகமாய் செய்யப்படவேண்டியவைகளே.

(மூ)—தஸ்மாத(உ)ஸக்தஸ்ஸததம் கார்யம் கர்ம ஸமாசர ||

அஸக்தோ ஹ்யாசரன் கர்ம பரமாப்னோதி பூருஷ: || 19 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், அஸக்த், ஸததம், கார்யம், கர்ம, ஸமாசர | அஸக்த:, ஹி, ஆசரன், கர்ம, பரம், ஆப்னோதி, பூருஷ: ||

தஸ்மாத்	= அஸம் ப்ரஜ்ஞா	ஸததம்	= எப்பொழுதும்
த ஸமாதிரஹித		ஸமாசர	= செய்.
னா மனிதனால்		ஹி	= ஏனெனின்
கர்மங்கள் அவ		பூருஷ:	= புருஷன்
ர்யமாய்ச்செய்		அஸக்த:	} = பஸேச்சையற்
யப்படவேண்டி		(ஸன்)	
யிருப்பதால்		கர்ம	= தனக்கு விகித
(த்வம்)	= நீ		மானகர்மத்தை
கார்யம்	= க்ஷத்ரியர்களால்	ஆசரன்	} = செய்பவனாய்
செய்யப்பட		(ஸன்)	
வேண்டிய		பரம்	= பரமாத்மாவை
கர்ம	= யுத்தகர்மத்தை	ஆப்னோதி	= அடைகிறான்.
அஸக்த:	} = பலத்தில் ஆசை		
(ஸன்)			
	யற்றவனாய்		

(க. உ.):—இவ்வாறு ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு ப்ராப்த்ரு ப்ராப்யபாவத்தைச் சொல்லியிருப்பதால் ஜீவ பரமாத்மாக்களின் பேதமே வித்தமாகிறது.

(மூ)—கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்தி(யி)மாஸ்தி(யி)தா ஜனகாதய: ||

லோக ஸங்க்ரஹ மேவாபி ஸம்பர்யன் கர்துமர்ஹஸி || 20 ||

(ப. உ.) கர்மண, ஏவ, ஹி, ஸம்ஸித்திம், ஆஸ்தி(யி)தா:, ஜனகாத(உ)ய: | லோகஸங்க்ரஹம், ஏவ, அபி, ஸம்பர்யன், கர்தும், அர்ஹஸி ||

ஜனகாதய:	= ஜனக ப்ரியவர்	ஹி	= இதுப்ரஸித்தம்
தாதி மகா ராஜ		த்வம்	= நீ
ர்கள்		ஏவ	= கர்மத்திற்கு ஞா
கர்மண	} = கர்ம த்தா லே		னாதி பலங்கள்
ஏவ			இருப்பதே யல்
ஸம்ஸித்திம்	= மோக்ஷத்திற்கு		லாமல்
க் காரணமான		லோகஸங்	} = நான் கர்மத்தை
அபரோக்ஷ ஞா		க்ரஹம்,	
னத்தை		அபி	= ஜனங்கள் கர்ம
ஆஸ்தி(யி)தா:	= அடைந்திருக்		ங்களைச் செய்ய
கிறார்கள்.			மாட்டார்கள்.

ஆகையால் ஜன	ள் பவனாய்
ங்களால் கர்மங்	(கர்ம) = கர்மத்தை
களைச் செய்விக்	கர்தும் = செய்வதற்கு
கவேண்டுமென்	அர்ஹஸி = ஸமர்த்தனாக
பதையாயினும்	(கர்மங்களைச்
ஸம்பரீயன் = தெரிந்து கொ	செய்.)

(மூ)—யத்(ஈ)யதா(உ)சரதி ஸ்ரேஷ்ட ஸ்தத்ததே(உ)வேதரோ ஜன: ||
ஸ யத் ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்தத(உ)னுவர்த்ததே || 21 ||

(ப. உ.) யத், யத், ஆசரதி, ஸ்ரேஷ்ட:; தத், தத், ஏவ, இதா:; ஜன: |
ஸ:, யத், ப்ரமாணம், குருதே, லோக:; தத், அனுவர்த்ததே ||

ஸ்ரேஷ்ட:	= உ த் த ம ன ன	ப்ரமாணம்	= ப்ரமாண
புருஷன்		(இதி)	மென்று
யத், யத்	= எந்தெந்த கர்	குருதே	= செய்கிறானே
மங்களை			(தெரிந்து
ஆசரதி	= செய்கிறானே		கொள்கிறானே)
இதா:; ஜன:	= இதா ஜனங்கள்	லோக:	= ஜனங்கள்
தத், தத், ஏவ	= அந்தந்த கர்மங்	தத்	= அந்த ப்ரமாண
களையே			மென்று தெரி
ஆசரதி	= செய்கிறார்கள்.		ந்து கொண்ட
ஸ:	= அந்த ஸ்ரேஷ்ட		கர்த்தத்தை
	ன ன மனிதன்	அனுவர்த்	= அனுஸரிக்கிறார்
யத்	= எந்த கர்த்தத்	ததே	கள்.
தை			

(மூ)—ந மே பார்த்தாஸ்தி கர்தவ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சன ||
நானவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த ஏவ ச கர்மணி || 22 ||

(ப. உ.) ந, மே, பார்த்த, அஸ்தி, கர்தவ்யம், த்ரிஷு, லோகேஷு,
கிம், சன | ந, அனவாப்தம், அவாப்தவ்யம், வர்த, ஏவ, ச, கர்மணி ||

பார்த்த	= அர்ஜுன !	அவாப்த	= கிடைக்கத்தக்க
(யத்:)	= எ க் க ர ர ண த்	வ்யம்	தும்
தால்		கிஞ்சன	= சற்றேனும்
த்ரிஷு,	= மூன்று லோகங்	ந	= இல்லை.
லோ	களிலும்	(அத்:)	= அ க் க ர ர ண த்
கேஷு		தால்	
மே	= எனக்கு	மே	= எனக்கு
அனவாப்தம்	= கிடைக்காத	கர்தவ்யம்	= ப(ஹ) ல ர பே ப
தும்			கையால் செய்

ந, அஸ்தி	யத்தக்க கர்மம்	வர்த (ஏவ)	= இருக்கவே யிருக்கிறேன். (ஜனங்களால் கர்மங்களைச் செய்விப்பதற்காக நான் கர்மங்களைச் செய்கிறேன்.)
ச	= இல்லை.		
கர்மணி	= அப்படியிருந்தபேரதினும்		
	= கர்மத்தில் (கர்மத்தைச் செய்வதில்)		

(மு)—யதி(தி) ஹ்யஹம் ந வர்தேயம் ஜாது கர்மண்யதந்த்ரித: ||
மம வர்த்மானு வர்தந்தே மனுஷ்யா: பார்த(ய) ஸர்வஸ: ||23||

(ப. உ.) யதி(தி), ஹி, அஹம், ந, வர்தேயம், ஜாது, கர்மணி, அதந்த்ரித: | மம, வர்தம், அனுவர்தந்தே, மனுஷ்யா:, பார்த்த, ஸர்வஸ: ||

பார்த்த	= அர்ஜுன!	மனுஷ்யா:	= மனிதர்கள்
அஹம்	= நான்	மம	= என்னுடைய
ஜாது	= எப்பொழுதாவ	வர்தம்	= மார்க்கத்தை (கர்மத்தைச் செய்யாமலிருக்கும் மார்க்கத்தை)
அதந்த்ரித: }	= ஆலஸ்யமற்ற	அனுவர் }	= அனுஸரிக்கிறார்கள்.
த: (ஸன்) }	= வஸ்ய	தந்தே }	= ப்ரஸித்தம்.
கர்மணி	= கர்மத்தில்		
யதி, ந, }	= ப்ரவ்ருத்த		
வர்தேயம் }	= னாகா விடில்		
ஸர்வஸ:	= ஸமஸ்தரான		

(மு)—உத்ஸீதே(தே)யுரிமே லோகா ந குர்யாம் கர்ம சேத(த)ஹம் ||
ஸங்கரஸ்ய ச கர்தா ஸ்யா முபஹன்யா மிமா: ப்ரஜா: ||24||

(ப. உ.) உத்ஸீதே(தே)யு:, இமே, லோகா:, ந, குர்யாம், கர்ம, சேத, அஹம் | ஸங்கரஸ்ய, ச, கர்தா, ஸ்யாம், உபஹன்யாம், இமா:, ப்ரஜா: ||

அஹம்	= நான்	ஸங்கரஸ்ய	= கர்ம (தர்ம) லோபத்தாலுண்டாகும் அதர்மத்தால் எல்லோரிடகுலமும் கெட்டு, ஸ்த்ரீகளின் தோஷத்தால் உண்டாகும் வர்ணஸாங்கர்யத்தின் கர்த்தா ஸ்யாம்
கர்ம	= கர்மத்தை		= செய்பவன்
ந, குர்யாம் }	= செய்யாமற்		= ஆவேன்,
சேத }	= போவேனாகில்		
இமே	= இந்த		
லோகா:	= ஜனங்கள்		
உத்ஸீதே(தே)யு: }	= கர்மங்களைச் செய்யாததினால் நரகாத்மனர்த்தங்களை அடைவார்கள்.		
	= மற்றும்		

இமா:	= இந்த	யனர்த் தங்களை
ப்ரஜா:	= ஜனங்களை	யடைவ தற் கு
உபஹன்	} = நாஸப்படுத்திய	நானே காரண
யாம்		னவேன்.)
	வனவேன் (ஜன	
	ங் க ள் நரகாத்	

(மூ)—ஸக்தா: கர்மண்யவித்வாம்ஸோ யதா(யா) குர்வந்தி பாரத ||
 குர்யாத் வித்வாம் ஸ்ததா(யா)ஸக்தஸ்சிகீர்ஷு: லோக ஸங்
 க்ரஹம் ||25||

(ப. உ.) ஸக்தா: கர்மணி, அவித்(ஈ)வாம்ஸ:, யதா(யா), குர்வந்தி,
 பாரத| குர்யாத், வித்(ஈ)வான், ததா(யா), அஸக்த:, சிகீர்ஷு:, லோக
 ஸங்க்ரஹம் ||

பாரத	= பாரத குலத்தி	வித்வான்	= ஞானியும்
	லு தி த்த அர்	அஸக்த:	} = பலாபே பைக்ஷ
	ஜனா!	(ஸன்)	
அவித்வா	} = அஞ்ஞா கள்	லோக ஸங்	} = லோக ஸங்க்ர
ம்ஸ:		க்ரஹம்	
கர்மணி	= கர்மவிஷயத்தில்	சிகீர்ஷு:	= செய்வ தற் கு
ஸக்தா:	} = பலாபேபைக்ஷ யு		ஆசை யுள்ளவ
(ஸந்த:)			னாய் (ஜன ங் க
யதா (யா)	= எவ்வாறு		ளால் கர் ம ங்
கர்ம	= கர்மத்தை		களைச் செய்விப்
குர்வந்தி	= செய் கி ரு ர்		பதற்காக)
	களோ,	(கர்ம)	= கர்மத்தை
ததா(யா)	= அவ்வாறே	குர்யாத்	= செய்யத்தக்கது

(மூ)—ந புத்திபே(ஹே)த(ஈ)ம் ஜனயேத(ஈ)ஜ்ஞானம் கர்மஸங்கி(யி)
 னம்||

ஜோஷயேத்ஸர்வ கர்மாணி வித்வான் யுக்தஸ்ஸமாசரன் ||26||

(ப. உ.) ந, புத்திபேதம், ஜனயேத், அஜ்ஞானம், கர்மஸங்கி(யி)னம் |
 ஜோஷயேத், ஸர்வகர்மாணி, வித்வான், யுக்த:, ஸமாசரன்||

அஜ்ஞானம்	= பகவத் ஸ்வரூப	புத்திபே	} = புத்தியின் மாரு
	ஞானமற்ற	(ஹே)தம்	
கர்மஸம்	} = கர்ம த்தை ச்	ந,	} = உண்டா க் க க்
கி(யி)னம்		ஜனயேத்	
	செய்வதில் கரு		கூடாது (கர்மத்
	த்துடைய ஜன		தைச் செய் ய
	ங்களின்		வேண்டு மென்

ஹம் எண்ணத் தை மாற்றக் கூடாது.)	ஸமாசரன் } = செய்து கொண் (ஸன்) } டே
வித்வான் = ஞானியானவன்	ஸர்வ- = ஸமஸ்த
யுக்த:(ஸன்) = பரமாத்மா விட	கர்மாணி = கர்மங்களையும்
த்தில் மனதைச்	ஜோஷயேத் = செய்விக்கத் தக்
செலுத்திய வ	கது (அஜ்ஞானி
னாய	களால் கர்மங்
கர்மாணி = கர்மங்களை	களைச் செய்விக்க
	க வேண்டும்.)

(மூ)—ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணானி கு(அ)ணை: கர்மாணி ஸர்வஸ: ||

அஹங்கார-விமூடாத்மா கர்தாஹமிதி மன்யதே || 27 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணானி, கு(அ)ணை:, கர்மாணி, ஸர்வஸ: |
அஹங்கார-விமூடாத்மா, கர்தா, அஹம், இதி, மன்யதே ||

அஹங்கார- = அஹங்காரத்தால்	(ப்ரக்ருதே:) = ஜட ப்ரக்ருதியின்
விமூட- = மோகமடைந்த	(குணை:) = ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்கள் இவைகளால்
ஆத்மா = அறிவுடையவன்	க்ரியமாணானி = செய்யப்படும்
ப்ரக்ருதே: = மேலான கார்யங்களையுடைய பரமாத்மாவின்	ஸர்வஸ: = ஸமஸ்தமான
குணை: = ஞானேச்சார்பாயத்தனங்கள்	கர்மாணி = நல்ல கர்மங்கள் மிஸ்ரா (கலப்பு) கர்மங்கள், கெட்ட கர்மங்கள் இவைகளை
(ப்ரக்ருதே:) = உத்தம, மத்யம அதம ஜீவர்களின் ஸ்வபாவத்திற்கு	(ப்ரதி) = குறித்து
(குணை:) = அனு குணங்களாகிய தத்வ ஞானம், மிஸ்ரா ஞானம், மத்யா ஞானம் இவைகள்	அஹம் = நானே (ஒருவனே)
	கர்தா = ஸ்வதந்திரமாக செய்பவன்
	இதி = என்று
	மன்யதே = தெரிந்து கொள்கிறான்.

(மூ)—தத்வவித்து மஹாபா(அ)ஹோ கு(அ)ணகர்ம விபா(அ)க

(அ)யோ: ||

கு(அ)ண கு(அ)ணேஷு வர்தந்த இதி மத்வா ந ஸஜ்ஜதே

|| 28 ||

(ப. உ.) தத்வவித், து, மஹாபா(வா)ஹோ, கு(அ)ணகர்மவிபா (ஹ)க (அ)யோ: | கு(அ)ண: கு(அ)ணேஷு, வர்தந்தே, இதி, மத்வா, ந, ஸஜ்ஜதே ||

மஹாபா } = அர்ஜுன !
(வா)ஹோ }
குணகர்ம } = பரமாத்மாவின்
விபா(ஹ) } ஞானேச்சா ப்ர
க(அ)யோ: } ய த்நம்முதலிய
குணங்கள், மற்
றும் ப்ரக்ருதி
யின் ஸத்வாஜஸ்
தமோ குணங்
கள், மற் று ம்
ஸ்வ தந் த்ரண
பரமாத்மாவின்
கர்மங்கள், பர
மாத்மாவின்
அதினனான ஜீவ
னால் செய்யப்
படும்கர்மங்கள்,
விகாரமடைந்த
ப்ரக்ருதியின்கர்
மங்கள் இவை
களே முதலிய

குண கர்மங்களி
ன் வித்யாஸங்க
ளின்
தத்வவித் = தத்வங்களை
அறிந்தவன்
குண: = பரமாத்மாவின்
ஞானேச்சா ப்ர
ய த்நங்கள்
குணேஷு = ஜீவனின் ஸ்வ
பாவாதி குணங்
களில்
வர்தந்தே = ப்ரேரகங்க ளா
யிருக்கின்றன
இதி = என்று
மதவா = தெரிந்து
கொண்டு
ந, ஸஜ்ஜதே = ஆஸக்தனாவ
தில்லை. (நானே
செய்கிறேனெ
ன்றறிவதில்லை)

(மூ)—ப்ரக்ருதேர்கு(அ)ண ஸம்மூடாஸ்ஸஜ்ஜந்தே கு(அ)ணகர்ம
ஸு ||

தானக்ருத்ஸ்னவிதோ(ஹோ) மந்தான் க்ருத்ஸ்ன வின்ன விசா
லயேத் || 29 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதே: குண-ஸம்மூடா: ஸஜ்ஜந்தே, குண-கர்மஸு |
தான், அக்ருத்ஸ்னவித: (ஹோ), மந்தா(ஹோ)ன், க்ருத்ஸ்னவித், ந, விசா
லயேத் ||

யே = எந்த
அக்ருத் } = குணம், கர்மம்,
ஸ்ன } இவைகளின்
வித: (ஹோ) } விபா(ஹ)கத்
தைத் தெரியாத
ஜனங்கள்
ப்ரக்ருதே: = ஜடப்ரக்ருதி

யின்
குண- = ஸத்வராஜஸ்
தமோ குணங்
களால்
ஸம்மூடா: = மோகிதராய்
குண- = ப்ரக்ருதி கார்ய
மான இந் த்ரி

யங் களி லு ம் (குணங்களிலும்)	தான்	= அந்த
கர்மஸு = கர்மங்களிலும்	மந்தான்	= குணகர்ம விபா
ஸஜ்ஜந்தே = அ தி க ம ர ன		கத்தைத் தெரிந்
நே ஸ முடைய		து கொள்ளாம
வராகிருர்கள்.		வி ரு க் கு ம்
க்ருத்ஸன } = முன் சொல்லிய	ந, விசால }	ஜனங்களை
வித் } வாறு குணகர்ம	யேத் }	= கு ண க ர் ம ன்
வி பாகத்தைத்		களில் ஸ்னேஹ
தெ ரி ந் தவன்		த்தைவிடுவிக்கக்
		கூடாது.

(மு)—மயி ஸர்வாணி கர்மாணி ஸம்ன்யஸ்யாத்யாத்ம சேதஸா ||

நிராஸீர் நிர்மமோ பூத்வா யுத்யஸ்வ விக(உ)தஜ்வர: ||30||

(ப. உ.) மயி, ஸர்வாணி, கர்மாணி, ஸம்ன்யஸ்ய, அத்யாத்ம-சேதஸா |
நிராஸீ, நிர்மம, பூத்வா, யுத்யஸ்வ, விகதஜ்வர: ||

ஆத்யாத்ம } = ஸ் ரேஷ்டனான	மயி	= எ ன் னிடத்தில்
சேதஸா } பரமாத்மா விட		(ஸ்ரீ க் ரு ஷ் ண
(ஆத்யாத் } த்தி விருக்கும்		னிடத்தில்)
மனிசேத: } மனதால்	ஸம்ன்யஸ்ய	= அற்பித்து (இவ்
நிராஸீ: } = ப லா டே பகை		வெல்லர கர்மங்
(ஸன்) } யற்றவனாய்		களும் விஷ்ணு
நிர்மம:(ஸன்) = க ர் த் ருத்வாபி		பூஜாத்மக மெ
		ன்று அனுஸந்
		தானம் செய்து
ஸர்வாணி = ஸ ம ஸ் த ன் க		கொண்டு)
		விக(உ)தஜ் = துக்கமற் ற வ
கர்மாணி = உன்னால் செய்	வர:(ஸன்) }	னாய்
	யுத்யஸ்வ	= பு த் த த் தைச்
		செய்க.

(மு)—யே மே மதமித(உ)ம் நித்யமனுதிஷ்டந்தி மானவா: ||

ஸ்ரத்தா(ஸ்ர)வந்தோநஸூயந்தோ முச்யந்தே தேபி கர்மபி:

(அ:) ||31||

(ப. உ.) யே, மே, மதம், இத(உ)ம், நித்யம், அனுதிஷ்டந்தி, மான
வா; | ஸ்ரத்தா(ஸ்ர)வந்த; அனுஸூயந்த; முச்யந்தே, தே, அபி, கர்மபி:
(அ:) ||

யே	= எந்த	மே	மல்)
மானவா:	= மனிதர்கள்	இதம்	= என்னுடைய
ஸ்ரத்தா	} = என் வார்த்தை	}	= இந்த முன் சொ ல்லப் போகும்
வந்த:			
(ஸந்த:)	} = என் னிடத்தில்	}	= மதத்தை
அனஸூ			
யந்த:	} = பெ ரு ரு மை	}	= எப்பொழுதும்
(ஸந்த:)			
	}	}	= அனுஷ்டி க்
	}	}	= அனுகூலோ
	}	}	= அவர்களும்
	}	}	= கர்மங்களினி
	}	}	= விடு வி க் க ப்
	}	}	= படுகிறார்கள்.

(மு)—யேத்வேதத(டி)ப்(ஹீ)யஸூயந்தோ நானுதிஷ்டந்தி மே மதம் ||
ஸர்வஜ்ஞான விமூடாம் ஸ்தான் வித்தி(யு) நஷ்டானசேதஸ:
||32||

(ப. உ.) யே, து, ஏதத், அப்(ஹீ)யஸூயந்த:; ந, அனுதிஷ்டந்தி, மே,
மதம் | ஸர்வஜ்ஞானவிமூடான், தான், வித்தி(யு), நஷ்டான், அசேதஸ: ||

யே, து	= யார்	வஸ்து விஷயக
அப்(ஹீ)ய	} = த்வேஷ தந்தச்	மான ஞான
ஸூயந்த:		மற்ற
(ஸந்த:)	} = செய்து கொ	} = அந்த ஜனங் களை
ஏதத்		
மே	= இந்த	} = நாமமடைந்த
மதம்	= என்னுடைய	
ந, அனு	} = ஆசரிப்ப தில்லை	} = வராக (நாகாத் யனர்த் தங்களை அடைந்தவராக)
திஷ்டந்தி		
ஸர்வ	} = தெரிந்து கொ	} = தெரிந்து கொள்.
ஜ்ஞான		
விமூடான்	= எவதற்கு யோ	
	= க்யமான ஸகல	

அவதரணிகை :—உன்னுடைய மதத்தை அனுஷ்டிப்பதால்
மோஷம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்க, ஜனங்கள் ஏன் அதை
அனுஷ்டிப்பதில்லை? என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு,
அவர்களின் தாமஸஸ்வபாவமே காரணமென்று சொல்லுகிறான்—

(மூ)—ஸத்(ஜ்)ருஸம் சேஷ்டதே ஸ்வஸ்யா: ப்ரக்ருதேர் ஞானவானபி||
ப்ரக்ருதம் யாந்தி பூ(ஊ)தானி நிக்ரஹ: கிம் கரிஷ்யதி || 33 ||

(ப. உ.) ஸத்(ஜ்)ருஸம், சேஷ்டதே, ஸ்வஸ்யா:, ப்ரக்ருதே:, ஞானவான், அபி | ப்ரக்ருதம், யாந்தி, பூ(ஊ)தானி, நிக்ரஹ:, கிம், கரிஷ்யதி ||

ஞான	} = ஞானியாயினும்	பூதானி	= ப்ராணிகள்
வான், அபி		ப்ரக்ருதம்	= தம் தம் ஸ்வபாவத்தை
ஸ்வஸ்யா:	= தன்னுடைய	யாந்தி	= அடைகிறார்கள்
ப்ரக்ருதே:	= ஸ்வபாவத்திற்கு	நிக்ரஹ:	= மனோநிக்ரஹம்
ஸத்ருஸம்	= அனுகூலமாக	கிம்	= என்ன
சேஷ்டதே	= வ்யாபாரங்களை செய்கிறான்.	கரிஷ்யதி	= செய்யும் ?

அவதரணிகை :—இந்திரிய நிக்ரஹம் செய்வது மிகவும் கஷ்டமாயினும் அதிக ப்ரயத்னத்தால் ஆவஸ்யகமாக அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—இந்திரியஸ்யேந்திரியஸ்யார்த்தே ராகத்(ஜ்)வேஷௌ வ்யவஸ்தி
(யி)தௌ ||

தயோர்ந வஸமாக(உ)ச்சே(ஹே)த் தௌ ஹ்யஸ்ய பரிபந்தி(யி)

னௌ || 34 ||

(ப. உ.) இந்திரியஸ்ய, இந்திரியஸ்ய, அர்த்தே, ராக(உ)த்வேஷௌ, வ்யவஸ்திதௌ | தயோ:, ந, வஸம், ஆக(உ)ச்சே(ஹே)த், தௌ, ஹி, அஸ்ய, பரிபந்தி(யி)னௌ ||

இந்திரி	}	= ப்ரதி இந்திரியத்	வேஷங்களின்
யஸ்ய-இந்		தின்	வஸம் = அதினம்
திரியஸ்ய			ந, ஆகச்சேத் = ஆகக் கூடாது.
அர்த்தே		= விஷயத்தில்	(ராகத்வேஷ
ராகத்	}	= அனுகூலமாக	ங்களை யனுஸரி
வேஷௌ		யின் அன்பும்,	த்து நடக்கக்
		ப்ரதிகூலமாயின்	கூடாது)
		த் வேஷமும்	தௌ = அந்த ராகத்தீவ
வ்யவஸ்தி	}	= அவஸ்யகமாய்	ஷங்கள்
(யி)தௌ		உண்டாகின்றன	அஸ்ய = கீர்த்தியை
[ததா(யா)]	}	= அப்படியிருந்த	அபேஷிப்பவர்
(அபி)		போதிலும்	களிட
தயோ:		= அந்த ராகத்	

பரிபந்தி } = ஸத்ருக்கள். | படி செய்பவை
(யி)னௌ } (கீர்த்தியை | கள்)
நாஸமடையும் | ஹி = ப்ரஸித்தம்.

அவதரணிகை:—“நான் யுத்தமென்னும் கர்மத்தைச் செய்வதில்லை. ஸனகாதிகளைப்போல் த்பாநாதினைச் செய்து கொண்டே, பிச்சையினால் ஜீவனம் செய்கிறேன்” என்னும் அர்ஜுனனின் வார்த்தைகளுக்கு ஸமாதானத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ஸ்ரேயான் ஸ்வத(ய)ர்மோ விசு(஁)ண: பரதர்மாத் ஸ்வனுஷ்டிதாத் ||

ஸ்வதர்மே நித(ய)னம் ஸ்ரேய: பரதர்மோ ப(஁)யாவஹ: || 35 ||

(ப. உ.) ஸ்ரேயான், ஸ்வத(ய)ர்ம:, விசு(஁)ண:, பரத(ய)ர்மாத், ஸ்வனுஷ்டிதாத் | ஸ்வத(ய)ர்மே, நித(ய)னம், ஸ்ரேய:, பரத(ய)ர்ம:, ப(஁)யாவஹ: ||

ஸ்வதர்ம:	= தம் தம் வர்ண ஸ்ரமம் களுக்கு வி கி த ம ர ன தர்மம்	ஸ்ரேயான்	= ஸ்ரேய ஸ்கர மானது.
விசு(஁)ண: (அபி)	= சில பாகங்களி னால் குறைந்தா லும் (ஸரியாக முடிப்பதற்கு முடியாமல் குறைவாயினும்)	ஸ்வதர்மே	= தம் தம் தர்மத் தில்
ஸ்வனுஷ்டிதாத்	= ஸம்பூர்ணமான பாகங்களால் செய்வதற்கு ஸாத்யப்படும்	நிதனம், (அபி)	= மரண முண்டா யினும்
பரதர்மாத்	= இதர வர்ணஸ்ர மங்களுக்கு	ஸ்ரேய:	= ஸ்ரேய ஸ்கர மானது.
		பரதர்ம:	= இதர வர்ணஸ்ர மங்களுக்கு வி கி த ம ர ன தர்மம்
		ப(஁)யாவஹ:	= அனர்த்தத்தை ததருவது.

(க. உ.) இதர வர்ணஸ்ரமதர்மங்கள் ஸகல அங்கங்களுடன் செய்வதற்கு ஸாத்யமாயிருந்து, அவைகளைச் செய்வதைவிட, தம் தம் வர்ணஸ்ரமதர்மங்கள் ஸகல அங்கங்களுடன் செய்வதற்கு முடியாமல் அநேக அங்கங்களால் குறைவாயிருந்தபோதிலும் அவைகளைச் செய்வதே ஸ்ரேயஸ்கரமானது.

[உதாஹரணம் :—(1) ஸ்த்ரி தனக்கு விஹிதமான தன் புருஷனிட பணிவிடை செய்வதில் பல குறைகளிருந்தாலும் அதிககுற்றமாவதில்லை. தனக்கு விஹிதமல்லாத இதர ஸ்த்ரீக்கு விஹிதமான இதர புருஷனிட பணிவிடையை வெகு மேன்மையாய்ச் செய்த போதிலும் அப்பணிவிடை அதிக குற்றமாகிறது.

(2) சேவகன் தான் செய்யவேண்டிய வேலைகளில் கொஞ்சம் குறைவாயினும் அதிக குற்றமாவதில்லை. அவனே வேறு அதிகாரியால் செய்யப்படவேண்டிய வேலைகளை வெகுவிமர்சையாய் செய்த போதிலும் அதிக குற்றமாகிறது.]

ஆகையால் நீ ஸ்த்ரியர்களுக்கு விஹிதமான யுத்தத்தைச் செய்யவேண்டுமேயல்லாது ஸன்யாஸிகளுக்கு விஹிதமான பிக்ஷாடனாதிகளைச் செய்யக்கூடாது.

அவதரணிகை :—ராகத்வேஷாதிகளில் ஏது ப்ரபலமானது? எதனால் மனிதர்களுக்கு பாபகர்மங்களில் ப்ரவர்த்தியுண்டாகிறது? அதைச் சொன்னால் அதை விட்டுவிடலாம் என்கிற கருத்துடன் அர்ஜுனன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை வினவுகிறான்.

அர்ஜுன உவாச:—

(ஸ்ரீ)—அத(ய) கேன ப்ரயுக்தோயம் பாபம் சரதி பூருஷ: ||

அநிச்சன்னபி வார்ஷ்ணேய ப(வ)லாதிவ நியோஜித: ||36||

(ப. உ.) அத(ய), கேன, ப்ரயுக்த: அயம், பாபம், சரதி, பூருஷ: | அனிச்ச(உ)ன், அபி, வார்ஷ்ணேய, ப(வ)லாத், இவ, நியோஜித: ||

வார்ஷ்ணேய =	வ்ருஷ்ணி குலத்	அத(ய)	=	பரமாத்மாவை
	திலுதித்த ஸ்ரீ			தவிர
	கிருஷ்ண!	கேன	=	காப, க்ரோத,
அயம்	=			லோப, மோஹ,
பூருஷ:	=			மத, மத்ஸரம்
அனிச்ச	=			இவைகளில்
(உ)ன் அபி	=			எதனால்
	பாப கார்யங்	ப்ரயுக்த:	=	ஏவப்பட்ட
	களை செய்வதில்			வளாய்
	விருப்பமில்லா	பாபம்	=	பாபகார்ய
	விடினும்			த்தை
ப(வ)லாத்	=	சரதி	=	செய்கிறான்?
நியோஜித:	=			
இவ	=			
	கார்யத்தில்			
	ஏவப்பட்ட			
	வணைப்போல்			

ஸ்ரீ பகவான் உவாச :—

(மூ)—காம ஏஷ க்ரோத ஏஷ ரஜோகு(உ)ண ஸமுத்ப(ஊ)வ: ||
மஹாஸுனோ மஹாபாப்மா வித்யேன மிஹ வைரிணம் ||37||

(ப. உ.) காம:; ஏஷ:; க்ரோத:(ய:); ஏஷ:; ரஜோகு(உ)ண ஸமுத்ப
(ஊ)வ:; மஹாஸன:; மஹாபாப்மா, வித்தி(யி), ஏனம், இஹ, வைரிணம் ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = (காமமே[ஆஸை
யே]பாபகார்
யத்தில் ப்ரவர்த
திக்கச் செய்வ
தென்று பதில்)
சொல்லுகிற
ருன் :—

ஏஷ: = இந்த ஜனங்களை
கெட்ட கார்யங்
களில் ப்ரவர்த்தி
க்கும் படிக்கு
செய்வது

காம: = காமமே (ஆஸை
யே)

க்ரோதம் பாபகார்யத்தில் ப்ர
வர்த்திக்கும்படி செய்வதாகக்
கண்டு வந்துகொண்டிருக்க,
காமத்தையே ப்ரவர்த்தகமென்
று எவ்வாறு சொல்லுகிறாய்
எனின் சொல்லுகிறுன் :—

ஏஷ: = இந்த காமமே

க்ரோத: = கோபம் (கோப
த்திற்குக் காமம்
காரணமாவ
தால் கோபமும்
காமத்திலேயே

சேர்ந்தது.)
ஏஷ: = இந்த காமம்
ரஜோகுண- = ரஜோகுணத்
தால்

ஸமுத்ப } = பிறந்தது.
(ஊ)வ: }

மஹாஸன: = அதிகமான
(பூர்த்தி செய்வ
தற்கு ஸாத்யம
ல்லாத) விஷயங்
களை யுடைய
து.)

மஹாபாப்மா = மகாபாபத்திற்
குக் காரண
மானது.

இஹ = ஐஹிகா முஷ்
மிகபுருஷார்த்த
ஸம்பராதன
விஷயத்தில்

ஏனம் = இந்த காமத்
தை

வைரிணம் = ஸத்ருவரன
தாக (ப்ரதிபந்த
கத்தைச் செய்வ
தாக)

வித்தி(யி) = தெரிந்துக்
கொள்.

(மூ)—தூ(ய-உ)மேனுவரியதே வஹ்னிர்யதா(யா)த(உ)ர்ஸோ
மலேன ச ||

யதோ(யோ)ல்பே(வே)னுவருதோ க(உ)ர்ப(ஊ)ஸ்ததா(யா)
தேனேத(உ)மாவருதம் ||38||

(ப. உ.) தூ(யா)மேன, ஆவ்ரியதே, வஹ்னி: யதா(யா), ஆத(உ)ர்ஸ: மலேன, ச | யதா (யா), உல்பே(வே)ன, ஆவ்ருத: க(உ)ர்ப:(ஹ:), ததா (யா), தேன, இத(உ)ம், ஆவ்ருதம் ||

வஹ்னி: = நெருப்பு
யதா(யா) = எப்படி
தூ(யா-உ) } = புகையால்
மேன }
ஆவ்ரியதே = மூடப்பட்டு கிற
தோ
ததா(யா) = அப்படியே
இத(உ)ம் = இந்த உத்தம
ஜீவஸமுதாயம்
தேன = அந்த காமத்
தால்
ஆவ்ருதம் = மூடப்பட்டிருக்
கிறது.
ச = மற்றும்
யதா(யா) = எப்படி
ஆதர்ஸ: = கண்ணடி
மலேன = தூசியினால்
ஆவ்ரியதே = மூடப்பட்டு கிற

தோ
ததா (யா) = அப்படியே
இத(உ)ம் = இந்த மத்யம ஜீ
வஸமுதாயம்
ஆவ்ருதம் = மூடப்பட்டிருக்
கிறது.
யதா(யா) = எப்படி
கர்ப:(ஹ:) = கர்ப்பமானது
உல்பே } = மாயையால் (கர்
(வே)ன } பவேஷ்டன சர்
மத்தால்)
ஆவ்ருத: = மூடப்பட்டிருக்
கிறதோ
ததா(யா) = அப்படி
இத(உ)ம் = இந்த அதம
ஜீவஸமுதாயம்
ஆவ்ருதம் = மூடப்பட்டிருக்
கிறது.

(க. உ.):—உத்தம, மத்யம, அதம ஜீவர்கள் காமத்தால் மூடப்பட்டிருப்பதினால் அவர்களுக்கு ஞானமுண்டாவதில்லை. (காமம் ஜீவர்களை மூடிக்கொண்டு ஞானமுண்டாகாமற் செய்கிறது.)

அவதாரணிகை:—காமம் ஞானமுண்டாவதற்குப் பரிதிபந்தகம் (தடங்கல்) செய்ய்கிறது என்று மாத்ரமல்ல. ஸாஸ்த்ரங்களால் உண்டான ஞானத்தையும் நாசப்படுத்துகிறதென்று இரண்டு ஸ்லோகங்களால் சொல்லுகிறான்:—

(மு)—ஆவ்ருதம் ஞானமேதேன ஞானினோ நித்யவைரிணா ||
காமரூபேண கௌந்தேய துஷ்ப்ருணோனலேன ச || 39 ||

(ப. உ.) ஆவ்ருதம், ஞானம், ஏதேன, ஞானின: நித்யவைரிணா | காம ரூபேண, கௌந்தேய, து(உ)ஷ்ப்ருண, அனலேன, ச ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன !	அனலேன = த்ருப்தியற்ற
ஞானின: = ஞானியின்	ரித்ய } = ரி த ய ஸ த் ரு
ஞானம் = ஸாஸ்த்ர ஜன்ய	வைரிண } வான
ஞானம்	காமருபேண = காமத்தால்
ஏதேன = இந்த	ஆவ்ருதம் = போற் க ப் ப ட்
துஷ்பூரேண = முடிப் ப த ற் கு	டி ரு க் கி ற து.
சக்யமல்லாத	(மூ ட ப் ப ட்
ச = மற்றும்	டிருக்கிறது.)

(மு)—இந்த்ரியாணி மனோ புத்திரஸ்யாதி(யி)ஷ்டான முச்யதே ||
ஏதைர்விமோஹயத்யேஷ ஞானமாவ்ருத்ய தே(ஜே)ஹினம்

||40||

(ப. உ.) இந்த்ரியாணி, மன:, புத்தி:, அஸ்ய, அதி(யி)ஷ்டானம்,
உச்யதே | ஏதை:, விமோஹயதி, ஏஷ:, ஞானம், ஆவ்ருத்ய, தே(ஜே)ஹி
னம் ||

அஸ்ய = இந்த காமமெ	இந்த்ரியங்களா
ன்னும் ஸ த் ரு	ல் (உண்டாகும்)
வுக்கு	ஞானம் = ஞானத்தை
இந்த்ரியாணி = க ண் மு த லிய	ஆவ்ருத்ய = சூ ழ் ர் து
இந்த்ரியங்கள்	கொண்டு (உண்
மன: = விருப்பங்களைப்	டாகாமற் செய்
பி ற ப் பிக்கும்	து) அல்லது
மனது	ஞானம் = ஸாஸ்த்ரத்தால்
புத்தி: = நிர்ஸயத்தைப்	உ ண் ட ர ன
பி ற ப் பிக்கும்	அறிவை
பு த் தி (இவை	ஆவ்ருத்ய = மூடிக்கொண்டு
கள்)	(அதனால் கார்ய
அதி(யி)ஷ் } = ஆஸ்ரயம் (இரு	மா க ர ம ற்
டானம் } ப்பிடம்)	செய்து)
(இதி) = என்று	தே(ஜே) } = ஜீவனை
உச்யதே = செ ர ல் ல ப்	ஹினம் } = மோகப்படுத்து
படுகிறது.	விமோ } கிறது. (மயக்கு
ஏஷ: = இந்த காமம்	ஹயதி } கிறது.)
ஏதை: = கண் மு த லிய	

(மு)—தஸ்மாத் த்வமிந்த்ரியாண்யாதேள(ஜேள)ரியம்ய பரதர்ஷப () ||
பாப்மானம் ப்ரஜஹி ஹ்யேனம் ஞான-விஜ்ஞான-நாஸனம்

||41||

(ப. உ.) தஸ்மாத், த்வம், இந்த்ரியாணி, ஆதௌ(ஊ), நியம்ய, பரதர்ஷப(ஊ) | பாப்மானம், ப்ராஜஹி, ஹி, ஏனம், ஞான-விஞான-நாஸனம் ||

பரதர்ஷப	= பர தகுலத்தில் ஸ்ரேஷ்டனான அர்ஜுன!	கொண்டு)	
தஸ்மாத்	= இந் த் ரி ய ந் களின் மூலமாய் காமம் மேஹுக மானதால்	ஞான- = ஸ ர த ர ண ஞானம் விஜ்ஞான- = விசேஷஞானம் இவைகளை நாஸனம் = நாஸப்படுத்தும் பாப்மானம் = பாபிஷ்ட மான (பாப ஜனக மான) ஏனம் = இக்காமத்தை ப்ராஜஹி = நாஸப்படுத்து. ஹி = இந் த் ரி ய ந் களின் ஜயம் காமத்தை நாஸப்படுத்து மென்பது ப்ரா ஸித்தம்.	
த்வம்	= நீ		
ஆதௌ (ஊ)	} = முதலில்		
இந்த்ரியாணி	= இந்த்ரியங்களை		
நியம்ய	= அடக்கி ஸ்வர தினத்தில் வை த்துக் கொண்டு (துர்விஷயங் களில் போகா மற் றெ ய் து		

அவதரணிகை:—பரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், மற்றவர்க
ளெல்லோரும் அவனிட ஆதினர்கள் என்னும் ஞானமே இதர
பதார்த்த விஷயகமான காமத்தை நாஸப்படுத்துகிறது. ஆகை
யால் பரமாத்மாவை ஸர்வோத்தமனென்று தெரிந்துகொண்டு,
காமத்தை நாஸப்படுத்திக்கொள்ளென்று சொல்லுகிறான்:—

(ஊ)—இந்த்ரியாணி பராண்யாஹு ரிந்த்ரியேப்(ஊ)ய: பரம் மன: ||
மனஸஸ்து பரா புத்தி(யு)ர்யோ புத்தே:(யு) பரதஸ்து ஸ: || 42 ||
ஏவம் புத்தே:(யு) பரம் பு(ஊ)த்வா(யா)ஸம்ஸதப்(ஊ)ய த்மாந
மாத்த்மனா ||
ஜஹி ஸத்ரும் மஹாபா(வா)ஹோ காமரூபம் து(ஊ)ராஸதம்
(ஊ)ம் || 43 ||

(ப. உ.) இந்த்ரியாணி, பாணி, ஆஹு:, இந்த்ரியேப்(ஊ)ய:, பரம்,
மன: | மனஸ:, து, பரா, பு(ஊ)த்தி:(யு), ய:, புத்தே:(யு), பரத:, து,
ஸ: || ஏவம், புத்தே:, பரம், புத்வா(யா), ஸம்ஸதப்(ஊ)ய, ஆத்மானம், ஆத்
மனா ஜஹி, ஸத்ரும், மஹாபா(வா)ஹோ, காமரூபம், து(ஊ)ராஸத(ஊ)ம் ||

இந்த்ரியாணி = இந் த் ரி ய ர பி மானிகளான தேவதைகள்	மஹாபா ஹோ }	= அர்ஜுன!
(ஸரீராத்) = ஸரீராபிமாநி தேவர்களைவிட	ஏவம்	= இவ்விதமாக
பராணி } = உத்தமர்க (இதி) } ளென்று	புத்தே:	= பு த் ய பி மாநி தேவதையை விட
ஆஹு: = (ஞானிகள்) சொல்லுகிறார் கள்.	பரம்	= உத்தமனான பர மாத்மாவை
இந்த்ரியே } = இந் த் ரி ய ர பி ப்(ஹீ)ய: } மானிதேவர்களை விட	பு(ஹு)த் } = அறிந்து (ஹீ)வா } கொண்டு	
மன: = மனோபிமாநி தேவன்	ஆத்மனா	= புத்தியால்
பரம் = உத்தமன்.	ஆத்மானம்	= மனதை
மனஸ:, து = மனோபிமாநி தேவனைவிட	ஸம்ஸ்தப் } = ஸ்தம்பனம் (ஹீ)ய } செய்து கொ ண்டு (விஷயங் களைக் குறித்து போகாமற் செ ய்து கொண்டு)	
புத்தி:(ஹீ): = பு த் ய பி மாநி தேவதை	து(ஹீ)ரா } = கஷ்டப்பட்டு ஸத(ஹீ)ம் } போக்கடித்துக் கொள்வதற்கு ஸாத்யமான	
பரா = உத்தமமானது.	காமரூபம்	= காமரூபமாகிய
ய: = எவன்	ஸத்ரும்	= புருஷார்த்தத் தை நாஸப்படு த்தும் ஸத்ரு வை
புத்தே:, து = பு த் ய பி மா ல் தேவதையை விட அதிக	ஜஹி	= நாஸப்படுத்திக் கொள்.
பரத: = உத்தமனாய்		
(அஸ்தி) = இருக்கிறானே		
ஸ: = அவன்		
ஆத்மா = பரமாத்மா.		

(க. உ.):—பரமாத்மா ஸ்வோத்தமனென்று தெரிந்து
கொண்டு, இதர விஷயங்களை ஆபேக்ஷிக்காமல், அந்த பரமாத்மா
வின் பூஜார்த்தமாய் ஸுத்த்ரியனான உனக்கு விகிதமான (யோக்ய
மான) யுத்தமென்னும் கர்மத்தை நீ செய்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜான ஸத்வாதத்தில்
கர்மயோக மென்னும்

மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

OPENING OF THE BOOK

ஸ்ரீ பகவானுவாச —

(ப. உ.) இமம், விவஸ்வதே, யோக(௨)ம், ப்ரோக்தவான், அஹம், அப்யயம் | விவஸ்வான், மனவே, ப்ராஹ், மனு:, இக்ஸ்வாகவே, அப்(ன்) ரவீத் ||

ப்ரோக்த } = சொல்லி யிருக்
 வான் } கிறேன்.

விவஸ்வான் = ஸூர்யன்
மனவே = தன்குமாரனான
மனுவுக்கு

ப்ராஹ் = சொன்னான்.
 மனு: = மனு
 இக்ஷ்வாகவே = தன் குமார

என இக்ப்வாகு
ராஜனுக்கு
அப்(ன்)ரஹித் = சொன்னான்.

ஸ காலேனேஹ மஹதா யோகோ(ஹோ) நஷ்ட: பரந்தப ||2||

பரம்பரா = பரம்பரையாய்
 ப்ரரப்தம் = வந்த
 இமம் = இந்த யோகத்
 தை (ஞானை
 பாயத்தை)

(ஸ்வபித் ருப்ய:) } = தம் தம் தந்தை க ள ா ன இக்ஷ வாகு முதலான வர்களால்	மஹதா, காலேன } = வெகு காலமாய் விட்டதால்
விது:(஁:) = தெரிந்து கொ ண்டார்கள்.	இஹ = இந்த லோகத் தில் (மண்ணுல கில்)
பரந்தப = ஸத்ரு தா ப க னான அர்ஜுன!	நஷ்ட: = தெரியாமற் போய்விட்டிருக் கிறது.
ஸ:, யோக: } = அந்த யோகம் (஁:)	

(ஸ்ர) — ஸ ஏவாயம் மயா தேத்(ஈ)ய யோக(஁:) ப்ரோக்த: புராதன: ||
ப(ஊ)க்தோஸி மே ஸகா(வா) சேதி ரஹஸ்யம் ஹ்யேதது
(஁)த்தமம் || 3 ||

(ப. உ.) ஸ:, ஏவ, அயம், மயா, தே, அத்(ஈ)ய, யோக(஁:), ப்ரோக்த:,
புராதன: | ப(ஊ)க்த:, அஸி, மே, ஸகா(வா), ச, இதி, ரஹஸ்யம், ஹி, ஏதத்,
உத்தமம் ||

புராதன: = ப்ராசினமான	கிருஷ்ணனால்)
ஸ:, ஏவ = அதுவே	அத்(ஈ)ய = இப்பொழுது
அயம் = இந்த	தே = உனக்கு
யோக:(஁:) = யோகம்.	ப்ரோக்த: = சொல்லப் ப ட் டது.
மே = எனக்கு	ஏதத் = இந்த யோ க(஁)ம்
பக்த:, அஸி = பக்தனாயிருக்கி றாய்	ரஹஸ்யம் = மிகவும் ரஹஸ்ய மானது,
ச = மற்றும்	உத்தமம் = உத்தமமானது
ஸகா(வா) = நேஸனாய்	(இதி) = என்று
அஸி = இருக்கிறாய்	ஹி = ப்ரஸித்தம்.
(இதி) = என்று	
மயா = என்னால் (ஸ்ரீ	

அர்ஜுன உவாச—

(ஸ்ர) — அபரம் ப(ஊ)வதோ ஜன்ம பரம் ஜன்ம விவஸ்வத: ||
கத(ய)மேதத்(ஈ) விஜானீயாம் த்வமாதேள(ஊ) ப்ரோக்த
வானிதி || 4 ||

(ப. உ.) அபரம், ப(ஊ)வத:, ஜன்ம, பரம், ஜன்ம, விவஸ்வத: | கத(ய)
ம், ஏதத், விஜானீயாம், த்வம், ஆதேள(ஊ), ப்ரோக்தவான், இதி ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	(அத்)	= ஆகையால்
உவாச	= வினவுகிறான்.	த்வம்	= நீ (கிருஷ்ணன்)
ப(வ)த:	= உன்னுடைய	ஆதெள	= முதலில்
	(ஸ்ரீ கிருஷ்ண	(உள)	
	னுடைய)	விவஸ்வதே	= சூர்யனுக்காக
ஜன்ம	= பிறப்பு	ப்ரோக்த	= சொல்லியிருக்
அபரம்	= பிறகு(இப்பால்)	வான்	= கிரிய
	உண்டானது.	இதி	= என்னும்
விவஸ்த:	= ஸூர்யனின்	ஏதத்	= இவ்விஷயத்தை
ஜன்ம	= ஜன்மம்	(அஹம்)	= நான்
பரம்	= சூர்வ காலிகமா	கத(ய)ம்	= எப்படி
	னது. (முற்கா	விஜானியாம்	= நிஜமென்று
	லத்தி லுண்டா		தெரிந்து
	னது.)		கொள்வது?

(க. உ.):—ஸூர்யன் முன்னிருந்தவன், நீ பிறகு இப்பால் பிறந்தவன், ஆகையால் 'ஸூர்யனுக்கு நான் இந்த யோகத்தைச் சொன்னேன்' என்று நீ சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும்? என்று ஆக்ஷேபம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(ஸ்)—ப(வ)ஹு-ஹி மே வ்யதீதானி ஜன்மானி தவ சார்ஜுன ||
தான்யஹம் வேத(உ) ஸர்வாணி ந த்வம் வேத்த(ய)பரந்தப||5||

(ப. உ.) ப(வ)ஹு-ஹி, மே, வ்யதீதானி, ஜன்மானி, தவ, ச, அர்ஜுன | தானி, அஹம், வேத(உ), ஸர்வாணி, ந, த்வம், வேத்த(ய),பரந்தப ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	ப(வ)ஹு-ஹி	= அனேகமான
உவாச	= பதில் அளிக்	ஜன்மானி	= ஜன்மங்கள்
	கிறான்.	வ்யதீதானி	= கடந்திருக்கின்
அர்ஜுன	= அர்ஜுனா!		றன.
மே	= என்னுடைய	அஹம்	= நான்
ப(வ)ஹு-ஹி	= அனேகங்க	தானி	= அந்த
	ளான	ஸர்வாணி	= எல்லா ஜன்மங்
ஜன்மானி	= ஜன்மங்கள்		களையும்
	(அவதாரங்கள்)	வேத(உ)	= தெரிந்தவனா
வ்யதீதானி	= கடந்திருக்கின்		யிருக்கிறேன்.
	றன.	பரந்தப	= ஸத்ருதாபக
ச	= மற்றும்		னான அர்ஜுனா!
தவ	= உன்னுடைய	த்வம்	= நீ

தானி = அந்த ஜன்மம் | ந வேத்த(ய) = தெரிந்தவனல்ல.

அவதாரணிகை:—பிறப்பும், இறப்பும் இல்லாத பரமாத்மாவுக்கு ஜன்மம் (உத்பத்தி) என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? எனனும் ஆக்ஷேபத்திற்கு—ஜன்மமென்றால் மனிதர்களைப்போலக் கர்மானுஸாரமாய் பஞ்ச பூ(ஹ)தங்களால் புதியதாய் உண்டாகும் ஸரீர ஸம்பந்த(ய)மல்ல. எப்பொழுதும் இருக்கும் அவனிடம் ஸ்வரூபத்தினாலேயே ப்ரத்யக்ஷமாவதே என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்:—

(ஸ்ரீ)—அஜோபி ஸன்னவ்யயாத்மா பூ(ஹ)தானாம்ஸ்வரோபி ஸன் ||
ப்ரக்ருதீம் ஸ்வாமதி(ய)ஷ்டாய ஸம்ப(ஹ)வாம்யாத்மமாயயா ||
|| 6 ||

(ப. உ.) அஜ: அபி, ஸன், அவ்யயாத்மா, பூ(ஹ)தானாம், ஈஸ்வர: அபி, ஸன் | ப்ரக்ருதீம், ஸ்வாம், அதி(ய)ஷ்டாய, ஸம்ப(ஹ)வாமி, ஆத்மமாயயா ||

அஜ: அபி	= ஸரீரத்தினால் உத்பத்தியில்லாதவனாயினும்	அதி(ய)ஷ்டாய	= ஆஸ்ரயித்துக் கொண்டே (அவதரித்த பேரதினும் அஸங்கதம் முதலிய தர்மங்களை விடாமலே)
அவ்யயாத்மா, ஸன், அபி	} = நாமம் தேஹமுடையவனாயிருப்பினும்	}	}
பூ(ஹ)தானாம்			
ஈஸ்வர: (ஸன்), (அபி)	} = தலைவனாயிருப்பினும்	}	}
ஸ்வாம்			
ப்ரக்ருதீம்	= ஸ்வபா(ஹ)வத்தை (அஸங்கதவம் முதலான	ஸம்ப(ஹ)வாமி	= ப்ரபு(ஹ)ப(ஹ)விக்கிறேன் (ப்ரத்யக்ஷகிறேன்).

அவதாரணிகை:—ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தான் அவதரிப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—யதா(உ) யதா(உ) ஹி த(ய)ர்மஸ்ய க்(ஹீ)லாநிர் ப(ஹ)வதி
பாரத ||

அப்யுத்தா(யா)ன மத(ய)ர்மஸ்ய ததா(உ)த்மானம் ஸ்ருஜாம்ய
ஹம் || 7 ||

(ப. உ.) யதா(உ), யதா(உ), ஹி, த(ய)ர்மஸ்ய, க்லாநி:, ப(ஹ)வதி,
பா(ஹ)ரத || அப்யுத்தா(யா)னம், அத(ய)ர்மஸ்ய, ததா(உ), ஆத்மானம்,
ஸ்ருஜாமி, அஹம் ||

பா(ஹ)ரத	= அர்ஜுன!	ப(ஹ)வதி	= உ ண் ட ர கி ற
யதா(உ),	} = எந்தெந்த கால	தோ	= அக்காலத்தில்
யதா(உ)		ததா(உ)	
த(ய)ர்மஸ்ய	= தர்மத்திற்கு	அஹம்	= நான்
க்(ஹீ)லாநி:	= இழிவு (நாஸம்)	ஆத்மானம்	= என்னை
ப(ஹ)வதி	= உ ண் ட ர கி ற	ஸ்ருஜாமி	= ஸ்ருஷ்டித்துக்
	தோ		கொள்ளுகி
அத(ய)ர்	} = அதர்மத்திற்கு		றேன். (நான்
மஸ்ய			ப்ராதுர்பவிக்
அப்யுத்தா	} = அபிவ்ருத்தி		கிறேன்)
(யா)னம்		(ய)	ஹி

அவதரணிகை:—பூர்ண காமனாபடியால் தனக்கு யாதொரு
ப்ரயோஜனமூமில்லாவிடினும், ஸஜ்ஜனர்களைக் காப்பாற்றி
வதற்காகவே அவதரிக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—பரித்ராணய ஸாதா(யு)னம் வினாஸாய ச து(உ)ஷ்க்ரு
தாம் ||

த(ய)ர்ம ஸம்ஸ்தா(யா)பனர்த்தா(யா)ய ஸம்ப(ஹ)வாமி யுகே
(மே) யுகே(மே) || 8 ||

(ப. உ.) பரித்ராணய, ஸாதா(யு)னம், வினாஸாய, ச, து(உ)ஷ்க்ரு
தாம் | த(ய)ர்ம-ஸம்ஸ்தா(யா)பனர்த்தா(யா)ய, ஸம்ப(ஹ)வாமி, யுகே(மே),
யுகே(மே) ||

ஸாதா	} = ஸரத்விகர்	து(உ)ஷ்	} = பாபிகளின்
(யு)னம்		க்ருதாம்	
பரித்ராணய	= ரக்ஷணைக்கா	வினாஸாய	= நாஸத்திற்கா
	கவும்		கவும் (அவர்க
ச	= மற்றும்		ளுக்குத்மஸ்

த(ய)ர்ம- ஸம்ஸ்தா (யா)பனார் த்தா(யா)ய	} = த(ய)ர் ம த்தை = நிலை நி ரு த்து வதற்காகவும்	ஸுண்டாவதற் காகவும்)	யுகே(மே), யுகே(மே) ஸம்ப(ஹ) வாமி	} = ஒ வ் னெ வ ரு யுகத்திலும் = அ வ த ரி க் கி றேன்.

அவதாரணிகை:—ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய ஜன்ம கர்மங்களை அறிந்தவனுக்கு ப(ஹ)லத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(பு)—ஜன்ம கர்ம ச மே தி(பி)வ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்வத: ||
த்யக்த்வா தே(கே)ஹம் புனர்ஜன்ம நைதி மாமேதி ஸோர்
ஜுன || 9 ||

(ப. உ.) ஜன்ம, கர்ம, ச, மே, தி(பி)வ்யம், ஏவம், ய:, வேத்தி, தத் வத: | த்யக்த்வா, தே(கே)ஹம், புனர், ஜன்ம, ந, ஏதி, மாம், ஏதி, ஸ:, அர்ஜுன ||

அர்ஜுன	= அர்ஜுனா !	கிருணோ
ய:	= எவன்	ஸ: = அ வ ன் (என்
மே	= என்னுடைய	னிட லோகவில
ஜன்ம	= அ வ த ரா த்தை	கஷ் ண ம ர ன
	யும்	ஜன்ம க ர் ம ன்
ச	= மற்றும்	களை அ றி ந் த
கர்ம	= கர்மத்தையும்	வன்)
ஏவம்	= முன்சொல்லிய	தே(கே)ஹம் = ஸரீரத்தை
	வாறு	த்யக்த்வா = விட்டு
தி(பி)வ்யம்	= ப்ரக்ருதி ஸம்	புனர் = மற்றும்
	ப ந் த ம ற் று	ஜன்ம = பிறப்பை
	லோக விலக்கண	ந, ஏதி = அடைவ தில்லை.
	ம ர ன வை க	மரம் = என்னை
	ளென்றும்	ஏதி = அடைகிறான்.
தத்வத:	= நி ஜ மானவைக	(மு க் த னா கி
	ளென்றும்	றான்).
வேத்தி	= தெரிந்துகொள்	

அவதாரணிகை:—முன் சொல்லியவாறு ஞானமடைந்தவர்கள் பலத்தை அடைந்திருக்கிறார்களென்று சொல்லுகிறான்:—

(பு)—வீதராக(அ)ப(ஹ)யக்ரோதா(யா) மன்மயா மாமுபா(ஸ்)ரிதா: ||
ப(ஹ)ஹவோ ஞானதபஸா பூதா மத்பா(ஹ)வ மாக(அ)
தா: || 10 ||

(ப. உ.) வீத-ராக(உ)-ப(ஹ)ய-க்ரோதா:(யா:), மன்மயா:, மாம், உபாஸ்ரீரீதா: | ப(ஹ)ஹவ:, ஞான-தபஸா, பூதா:, மத்பா(ஹ)வம், ஆகதா: ||

வீத- = விடப்பட்ட
ராக(உ)- = ராகமென்ன
ப(ஹ)ய- = ப(ஹ)யமென்ன
க்ரோதா:(யா:) } = க்ரோதமென்ன
இவைகளை யுடைய

மன்மயா: = என்னையே உத்
த ம னு யுடைய
வர்கள் (ஸ்ரீ க்ரு
ஷ்ணனே ஸ்ரே
ஷ்ட னென்ற
றிந்திருப்ப
வர்கள்)

மாம் = என்னை (ஸ்ரீ
கிருஷ்ணனை)

உபாஸ்ரீதா: = ஆஸ்ரயித்திருக்
கும்

ப(ஹ)ஹவ: = அனேக ஜனங்
கள்

ஞான- = அறிவு மற்றும்
தபஸா = த ப ஸ் ஸ ன
இவைகளால்

பூதா: ஸந்த: = ஸூத்த(ய)ராய்
மத்பா(ஹ) } = என்னிடத்தில்
வம் (மயி) } (பரமாத்மா
பாவம்,) } விடத்தில் இரு
ப்பை (மோக்ஷ
த்தை)

ஆக(உ)தா: = அடைந்திருக்
கிறார்கள்.
(ஸாயுஜ்ய லக்ஷ
ணமோக்ஷத்
தை அடைந்
திருக்கிறார்கள்)

(க. உ.):—காமக்ரோதா(யா)திகளைத் துறந்து, பரமாத்மாவையே ஸர்வோத்தமனென்று அறிந்துகொண்டு, பரமாத்மாவையே ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கும் ஜனங்கள் இந்த ஞான மகிமையால் பரமாத்மாவில் ஸ்தி(யி)திருபமாகிய (இருப்பென்னும்) ஸாயுஜ்ய ரூபமான மோக்ஷத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

விசாரம்:—“மன்மயா:” என்னும் பதத்திலிருக்கும் “மய” ஸப்தத்திற்கு ப்ரதா(யா)னமென்னும் அர்த்தமிருப்பதினால் “அஹம் மய: ப்ரதா(யா)ன: ஏஷாம் தே மன்மயா:” என்னும் விக்ரஹத்தினால் பரமாத்மாவே ப்ரதா(யா)னமாயுடையவரென்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஸங்கராசார்யர்:—“மன்மயா:” என்னும் பதத்திற்கு “ப்ரஹ்ம த(டி)ர்ஸின:” என்று அர்த்தம் செய்து, மற்றும் அதற்கு “ஈஸ்வராபே(ஹே)த(டி) த(டி)ர்ஸின:” ஜீவப்ரஹ்மாபேதமறிந்தவர்கள் என்று விவரித்திருக்கிறார். அது ஸரியானதல்ல. ஏனெனின்:—ஈஸ்வராபே(ஹே)த(டி)ஞானத்தை “ஈஸ்வரோஹம்” (கீதா 16-14)

என்னும் ஸ்லோகத்தில் ஆஸூர (தாமஸரின்) ஸ்வபா(ஊ)வ மென்று நிந்தித்திருப்பதினாலும், தானே ஈஸ்வரனென்னும் ஞானத்தினால் தமஸ்ஸுண்டாகிறது, மோக்ஷமுண்டாவதில்லை என்று. சொல்லியிருக்கிறபடியாலும், கீதா கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு சங்கராசார்யரால் செய்யப்பட்டிருக்கும் அர்த்தம் அஸம்மதமானது, மற்றும் விருத்தமுமானது. 'மன்மயா:' என்னும் பதத்திற்கு அந்த அர்த்தம் ஆவதுமில்லை. ஆகையால் 'மன்மயா:' என்னும் பதத்திற்கு "ஈஸ்வராபே(ஹே)த(உ) த(உ)ர்ஸின:" என்னும் ஸங்கராசார்யரின் விவரணம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதல்ல.

"மத்பா(ஊ)வமாக(உ)தா:" என்னும் பதத்திற்கு "மயி பா(ஊ)வம் மத்பாவம்" என்று பதத்தைப் பிறித்து, மயி=பரமாத்மாவில், பா(ஊ)வம்=ஸ்தி(யி)தியை, அடைகிறுனென்று அர்த்தமாகிறபடியால், பரமாத்மாவிடத்தில் ஸ்தி(யி)திருபமான ஸாயுஜ்ய மோக்ஷத்தை அடைகிறுன் என்று அர்த்தம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீத(ய)ரஸ்வாமி முதலான அத்வைதிகள் "மத்பா(ஊ)வம்=மதஸாயுஜ்யம், ப்ராப்தா:" என்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அர்த்தத்தையே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் "நிவஸிஷ்யஸி மய்யேவ" (கீதா 12-8) என்னும் ஸ்லோகத்தில், ஞானி பரமாத்மாவில் ஸ்தி(யி)தியை=இருப்பை அடைகிறுன் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருப்பதால் இந்த அர்த்தமே ப்ராமாணிகமானது. 3-2-6-வது ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தின் வ்யாக்யானமான "வேதாந்த கல்பதரு" என்னும் அத்வைத க்ரந்த (ய)த்தில் "ஸகுணப்ரஹ்மோபாஸன ப(வ)லம் ஈஸ்வர ஸாயுஜ்யம் ஹி.... பே(ஹே)தாஸ்ரயத்வாத்" என்று சொல்லியிருப்பதால், ஸாயுஜ்ய மோக்ஷமென்றால் பரமாத்மாவைவிட வேறாக, பரமாத்மாவுடன் கூடியிருப்பதேயல்லாது பரமாத்மாவுடன் ஐக்யமல்ல.

(மூ)—யே யதா(யா) மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம் ஸ்ததை(யை)வ ப(ஹ)ஜாம்யஹம் ||

மம வர்த்மர்னுவர்தந்தே மனுஷ்யா: பார்த்த(ய) ஸர்வஸ: ||11||

(ப. உ.) யே, யதா(யா), மாம், ப்ரபத(ஈ)யந்தே, தான், ததா(யா), ஏவ, ப(ஹ)ஜாமி, அஹம் | மம, வர்த்ம, அனுவர்தந்தே, மனுஷ்யா:, பார்த்த (ய), ஸர்வஸ: ||

யே	= யார்	(அவர்களிட
யதா(யா)	= எவ்விதமாக	சேவையையனு
மாம்	= என்னை (கிருஷ்ணனை)	சரித்துஸ்வர்க்க
ப்ரபத்(ஈ) } = அடைகிறார்		மோக்ஷாதி பல
யந்தே } களோ (பஜிக்கிறார்களோ)		ங்களைக்கொடுக்கிறேன்.)
தான்	= அவர்களை	பார்த்த = அர்ஜுன!
ததா(யா) } = அவரிடசேவையைய அனுசரித்தே		ஸ்ர்வஸ: = எல்லா
எவ } = மனிதர்களும்		மனுஷ்யா: = மனிதர்களும்
		மம = என்னுடைய
		வர்த்தம் = மார்க்கத்தை (வழியை)
அஹம்	= நான் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்)	அனுவர் } = அனுஸரிக்கிறார்கள்.
ப(ஹ)ஜாமி	= பஜிக்கிறேன்.	தந்தே }

அவதரணிகை:—ஸகல ப(ஹ)லங்களையும் கொடுக்கும் உன்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)க் குறித்து கர்மங்களைச் செய்யாமல், இதர தேவதைகளைக் குறித்து ஏன் கர்மங்களைச் செய்கிறார்கள்? என்னும் ஸங்கைக்குப் பதில் அளிக்கிறான்:—

(ஹ)—காங்க்ஷந்த: கர்மனாம் ஸித்தி(யி)ம் யஜந்த இஹ தே(ஹே)வதா:

க்ஷிப்ரம் ஹி மானுஷே லோகே ஸித்தி(யி)ர் ப(ஹ)வதி கர்

மஜா || 12 ||

(ப. உ.) காங்க்ஷந்த:, கர்மனாம், ஸித்தி(யி)ம், யஜந்தே, இஹ, தே(ஹே)வதா: | க்ஷிப்ரம், ஹி, மானுஷே, லோகே, ஸித்தி: (யி:), ப(ஹ)வதி கர்மஜா ||

கர்மனாம்	= கர்மங்களின்	ஹி	= ஏனெனின்
ஸித்தி(யி)ம்	= ப(ஹ)லத்தை	மானுஷே, } = மனுஷ்ய லோ	
க்ஷிப்ரம்	= ஸீக்ரமாய்	லோகே } கத்தில்	
காங்க்ஷந்த:	= அபேக்ஷிக்கு ம்	கர்மஜா	= இதர தேவதையின் உத்தேசமாய் செய்த கர்மங்களினாலுண்டாகும்
இஹ	= இவ்வுலகில்	ஸித்தி(யி):	= ப(ஹ)லமானது
தே (ஹே) } = என்னைவிடவே		க்ஷிப்ரம்	= ஸீக்ரத்தில்
வதா: } றுண இந்த்ராதி		ப(ஹ)வதி	= கிடைக்கிறது.
தேவர்களை			
யஜந்தே	= யாகாதிகளால்		
	பூஜிக்கின்றனர்.		

(க. உ.):—“அந்தவத்து ப(ஹ)லம் தேஷாம்” (7-23) என்னும் ஸ்லோகத்தில் சொல்லியுள்ளவாறு அன்பு தேவர்களின் உத்தேசம்மாய்ச்செய்யப்பட்ட கர்மங்களினால் கிடைக்கும் ப(ஹ)லம் நாசமடையக் கூடியதாயினும், அற்பமாயினும், பரீகரத்தில் கிடைக்கும் என்னும் ஆசையினால் அந்நிய தேவதைகளின் பொருட்டு கர்மங்களைச் செய்கின்றனர்.

அவதரணிகை :—பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கின்றனன்:—

(சூ.)—சாதூர்வர்ணயம் மயா ஸ்ருஷ்டம் கு(அ)ணகர்ம விபா(ஹா)

க(அ)ஸ: ||

தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்(யி) யகர்த்தாரமவ்யயம் || 13 ||

(ப. உ.) சாதூர்வர்ணயம், மயா, ஸ்ருஷ்டம், கு(அ)ணகர்மவிபா(ஹா) க(அ)ஸ: | தஸ்ய, கர்த்தாரம், அபி, மாம், வித்தி(யி), அகர்த்தாரம், அவ்யயம் ||

மயா	= எ ன் னு ல் (முநீ கிருஷ்ணனால்)	அவ்யயம்	= நாசமற்ற
சாதூர்வர் ண்யம்	= ப் ர ர ஹ் ம ண, க்ஷத்ரிய, வைஸ்ய, ஸூத்ர ரெ ன்னும் நான்கு வர்ணங்களின் கூட்டம்	மாம்	= என்னை
		தஸ்ய	= அந்த நான்கு வர்ணங்களின்
		கர்த்தாரம்	= கர்த்தாவாக
		வித்தி(யி)	= தெரிந்து கொள்.
குணகர்ம விபா(ஹா) க(அ)ஸ:	= பரஸ்பரம் வெ வ்வேறான அவ ரவரிட குணங்க ளுடனும் கர்மங் களுடனும் கூடி யதாய்	அகர்த்தா ரம்(நவி த்யதே கர் தா யஸ்ய தம்) அபி	= கர்த்தா இல்லா தவனாயும் (பர மாத்மாவை ஸ்ருஷ்டிப்பவ னில்லை, பிறப்பற் றவன் என்றும்)
ஸ்ருஷ்டம்	= ஸ்ருஷ்டி க் க ப் பட்டிருக்கிறது	வித்தி(யி)	= தெரிந்து கொள்.

(சூ.)—ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி ந மே கர்மப(ஹ)லே ஸ்ப்ருஹா ||
இதி மாம் யோபி(ஜி)ஜானாதி கர்மபி(ஜி)ந்ர ஸ ப(ஹ)த்(யி)
யதே || 14 ||

(ப. உ.) ந, மாம், கர்மாணி, லிம்பந்தி, ந, மே, கர்மப(வ)லே, ஸ்ப்ரு
ஹா | இதி, மாம், ய:, அபி(வி)ஜானாதி, கர்மபி:(வி:), ந, ஸ:, ப(வ)த்(ய்)
யதே ||

கர்மாணி = கர்மங்கள்
மாம் = என்னை
ந, லிம்பந்தி = ஸம்ப(வ)ந்தப்
படுவதில்லை.
(ஐகத் ஸம்ஹா
ராதிவ்யாபாரத்
தினால் எனக்கு
பாப முண்டாவ
தில்லை. ரக்ஷண
திகளால் புண்ய
முண்டாவ
தில்லை என்றால்
நான் ஸம்பந்த
மற்றவன் நிர்
ஸித்தன்)
மே = எனக்கு

கர்மப(வ)லே = கர்மத்திலு
லுண்டாகும்
பலத்தில்
ஸ்ப்ருஹா = அபேகை
ந = இல்லை.
இதி : ஸ்ரீ இவ்விதமாக
மாம் = என்னை (ஸ்ரீ
கிருஷ்ணனை)
ய: = எவனோருவன்
அபி(வி) } = ஸரியாக தெரிந்
ஜானாதி } து கொள் கி
ருளே
ஸ: = அவன்
கர்மபி:(வி:) = கர்மங்களினால்
ந, ப(வ)த் } = கட்டப் படு வ
(ய்)யதே } தில்லை.

(க. உ.):—பரமாத்மாவுக்கு கர்மலேபமில்லை என்று எவன்
தெரிந்துகொள்கிறானோ, அவனுக்கும் அந்த ஞானத்தின்
ஸாமர்த்தயத்தினால் பாபங்களின் ஸம்பந்தமாவதில்லை. (முத்தன
கின்றான்)

(ஸ்ரீ)—ஏவம் ஜ்ஞாத்வா க்ருதம் கர்ம பூர்வைரபி முமுக்ஷுபி:(வி:) ||
குரு கர்மைவ தஸ்மாத் த்வம் பூர்வை: பூர்வதரம் க்ருதம்

|| 15 ||

(ப. உ.) ஏவம், ஜ்ஞாத்வா, க்ருதம், கர்ம, பூர்வை:, அபி, முமுக்ஷுபி: :
(வி:) | குரு, கர்ம, ஏவ, தஸ்மாத், த்வம், பூர்வை:, பூர்வதரம், க்ருதம். ||

முமுக்ஷு } = மேரக்ஷத்தில்
பி:(வி:) } அபேகை
புடைய
பூர்வை: } = பூர்விகரான
அபி } ஜனகப்ரியவ்
ரதாதி அரசர்க
ளாலும்
ஏவம் = பரமாத்மாவுக்கு

கர்மப(வ)லங்
கள் கிடையாது
கர்மப(வ)லா
பேகையுமில்லை
என்று முன்
ஸ்ரீலாகத்தில்
சொல்லியிருக்கி
றவாரு

ஜ்ஞாத்வா	= தெ ரிந்துகொ	ளால்
	ண்டு	பூர்வதாம்
கர்ம	= கர்மம்	= வெ கு காலத்
க்ருதம்	= செ ய்யப்பட்டி	திற் கு முன்னி
	ருக்கிறது.	ருந்து
தஸ்மாத்	= ஆகையால்	க்ருதம்
த்வம்	= நீ	= செய்யப்பட்ட
பூர்வை:	= மு ன் னோ ர்க	கர்ம
		= கர்மத்தை
		குரு
		= செ ய் தே தீர
		ஏவ
		= வேடிண்யது.

(அ)—கிம் கர்ம கிமகர்மேதி கவயோப்யத்ர மோஹிதா: ||

தத்தே கர்ம ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞ்யாத்வா மோக்ஷ்யஸேஸுபா

(ஊ)த் ||16||

(ப. உ.) கிம், கர்ம, கிம், அகர்ம, இதி, கவய:, அபி, அத்ர, மோஹிதா: |
தத், தே, கர்ம, ப்ரவக்ஷ்யாமி, யத், ஞாத்வா, மோக்ஷ்யஸே, அஸுபாத்||

கர்ம	= ஸத்கர்மம்	தத்	= அ க் க ரணத்
கிம்	= எது?	(தஸ்மாத்)	தினால்
அகர்ம	= க ர் ம மி ன்மை	யத்	= எந்த கர்மத்தை
	மற்றும்விருத்த	ஞாத்வா	= தெ ரி ன் து
	மான கர்மம்		கொண்டு (அவ்
கிம்	= எது?		வாறு நடந்து)
இதி	= என்று	அஸுபா	= அமங்களமான
அத்ர	= இந்த க ர் ம த்	(ஊ)த்	ஸம்ஸார கட்டி
	தின் விஷயத்		னின் றும்
	தில்	மோக்ஷ்யஸே	= மு க் த ன் வ ர
கவய:,	= ஞானிகளும்	யோ	
அபி		தத்	= அந்த
மோஹிதா:	= ஸ ம் ஸ ய ர தி	கர்ம	= கர்மத்தை
	களுடன் கூடிய	தே	= உனக்காக
	வ ராயிருக்கின்	ப்ரவக்ஷ்யாமி	= செ ர ல் லு கி
	றார்கள்.		றேன்.

(அ)—கர்மனோஹ்யபி போ(வோ)த்த(ய)வ்யம் போ(வோ)த்த(ய)
வ்யம் ச விகர்மண: ||

அகர்மணஸ்ச போ(வோ)த்த(ய)வ்யம் க(அ)ஹ்நா கர்மனோ

க(அ)தி: || 17 ||

(ப. உ.) கர்மண:, ஹி, அபி, போ(வோ)த்த(ய)வ்யம், போ(வோ)
த்த(ய)வ்யம், ச, விகர்மண: | அகர்மண:, ச, போ(வோ)த்த(ய)வ்யம்,
க(அ)ஹ்நா, கர்மண:, க(அ)தி: ||

கர்மண: = கர்மத்தின்
 (தத்வம்)அபி = தத்வத்தையும்
 (ஸ்வரூபத்தை
 யும்)
 போ(யோ) } = தெரிந்துக்
 த்த(ய) } கொள்ள
 வ்யம் } வேண்டும்.
 ச = மற்றும்
 விகர்மண: = விருத்த(ய) மா
 ன கர்மத்தின்
 (தத்வம்) = தத்வத்தையும்
 (போ)த்த } = தெரிந்துகொள்
 (ய)வ்யம் } ள வேண்டும்.

அகர்மண: = கர்மாபா(ஹ)வத்
 தின் (கர் ம ம்
 செய்யாமலிருட்
 பதின்)
 (தத்வம்) ச = தத்வத்தையும்
 போத்தவ் } = தெரிந்துகொள்
 யம் } ள வேண்டும்
 கர்மண: = கர்மத்தின்
 க(அ)தி: = ஞானம்
 க(அ)ஹனா = க(அ)ஹனமா
 னது. (கா த
 ரணமாய் அறி
 முடியாதது.)

(அ) — கர்மண்யகர்ம ய: பஸ்யேத(உ)கர்மணி ச கர்ம ய: ||

ஸ புத்தி(யு)மான் மனுஷ்யேஷு ஸ யுக்த: க்ருத்ஸ்ந கர்ம
 க்ருத் || 18 |

(ப. உ.) கர்மணி, அகர்ம, ய:, பஸ்யேத், அகர்மணி, ச, கர்ம, ய: | ஸ:
 புத்தி(யு)மான், மனுஷ்யேஷு, ஸ:, யுக்த:, க்ருத்ஸ்ந-கர்ம-க்ருத் ||

கர்மணி = வர்ணஸ்ர ம த்
 திற்குத் தருந்த
 கர்மம்
 (க்ரியமா) } = தன்னால் செய்
 ணை, } யப்பட்டுக் கொ
 (அபி) } ண்டிருந்தாலும்
 அகர்ம = கர்மாபா(ஹ) வ
 த்தை (நான் சுத
 ந்திர கர் த் த ர
 அல்லவென்று)
 ய: = எவன்
 பஸ்யேத் = காண்கிறானே
 ச = மற்றும்
 ய: = எவன்
 அகர்மணி = தான் கர் ம த்
 தைச் செய்யாம
 லிருக்கும் நித்
 ராதி காலத்தில்

கர்ம = ஈ ஸ் வ ர னின்
 வ்யாபாரத்தை
 பஸ்யேத் = காண்கிறானே
 ஸ: = அவன்
 மனுஷ்யே } = மனிதர்களில்
 ஷு }
 புத்தி (யு) } = புத்தியுடைய
 மான் } வன்.
 ஸ: = அவன்
 யுக்த: = ஞானோபாயத்
 தையுடையவன்
 ஸ: = அவன்
 க்ருத்ஸ்ந - = ஸகலமான
 கர்ம - = கர்மங்களை
 க்ருத் = செய்பவன் (அ
 த கர்மப[ஹ]ஸ்த
 தைஅடைந்தவ
 னாகிறான்.)

(மு)—யஸ்ய ஸர்வே ஸமாரம்பா:(ஊ:) காம-ஸங்கல்ப-வர்ஜிதா: ||

ஞானஞ்னி-த(உ)க்(ஈ)த(ய)கர்மாணம் தமாஹு: பண்டிதம்

பு(ஹ)தா:(யா:) || 19 ||

(ப. உ.) யஸ்ய, ஸர்வே, ஸமாரம்பா:(ஊ:), காம-ஸங்கல்ப-வர்ஜிதா: |
ஞானஞ்னி-த(உ)க்(ஈ)த(ய)-கர்மாணம், தம், ஆஹு:, பண்டிதம், பு(ஹ)
தா (யா:)||

யஸ்ய	= எந்த மனிதனின்	வர்ஜிதா:	= விடப்பட்டிருக்
ஸர்வே	= ஸமஸ்தமான		கின்றனவோ,
ஸமாரம்	} = கர்மங்களின்	தம்	= அந்த மனிதன்
பா:(ஊ:)		பு(ஹ)தா:	= ஞானிகள்
காம-	= ப (ஹ) லாபே	(யா:)	
	கை	ஞான-	= ஞானமென்னும்
ஸங்கல்ப-	= மக்களுண்டாவ	அக்(ஈ)னி-	= நெருப்பினால்
	தற்காக இந்த	த(உ)க்த(ய)-	= நாம் செய்யப்
	கர்மங்களைச்		பட்ட
	செய்கிறேன்,	கர்மாணம்	= கர்மங்களை
	ஸ்வரகத்திற்		யுடைய
	காக இந்த கர்	பண்டிதம்	= தத்வ ஜ்ஞானி
	மங்களைச் செய்	(இதி)	= என்று
	கிறேன் என்	ஆஹு:	= சொல்லுகிறார்
	னும் எண்ணம்		கள்.
	இவைகளால்		

(மு)—த்யக்த்வா கர்மப(ஹ)லாஸங்க(உ)ம் நித்யத்ருப்தோ நிராஸ்ரய: ||

கர்மண்யபி(ஹி)ப்ருவருத்தோபி நைவ கிஞ்சித் கரோதி ஸ: ||20||

(ப. உ.) த்யக்த்வா, கர்மப(ஹ)லாஸங்க(உ)ம், நித்யத்ருப்த:; நிராஸ்ரய: |
கர்மணி, அபி(ஹி)ப்ருவருத்த:; அபி, ந, ஏவ, கிம், சித், கரோதி, ஸ: ||

(ய:)	= எவன்	நிராஸ்ரய:	= யோக ஷேமங்
கர்ம-	= கர்மங்களிலும்,		களுக்காக (இல்
ப(ஹ)ல-	= கர்மங்களால்		லாததைஸம்
	உண்டாகும் ப		பாதிப் பதற்கா
	(ஹ)லங்களிலும்		கவும், இருந்த
அஸங்க(உ)ம்	= நேரத்தை		தைப் காப்பாற்
த்யக்த்வா	= விட்டு		றிக்கொள்வதற்
நித்ய-	= எப்பொழுதும்		காகவும்) மற்ற
த்ருப்த:	= போதும் என்		றெருவரை
	கிற புத்தியுடை		ஆஸ்ரமிப்ப
	யவனோ		தில்லையோ

ஸ:	= அம்மனிதன்	தை அபேக்ஷிக்
கர்மணி	= கர்மத்தைச் செய்வதில்	காமலிருப்பதினால்கர்மத்தை
அபி(ஹி)ப்ர	= ஆஸக்தனாயி	செய்தாலும்,
வ்ருத்த:	னும் (கர்மம்)	கர்மத்தின் து
அபி	செய்யினும்)	(ஊ)ஷ்டப(ஹ)
கஞ்சித்	= எந்த கர்மத்தையும்த	ல ஒருபமான
ந, கரோதி	= செய்யாதவனே	ஸம்ஸாரத்தை
ஏவ	கர்மப(ஹ)லத்	அடையாதவனே ஆகிறான்.

(மூ)—நிராஸீர்யத சித்தாத்மா த்யக்த-ஸர்வ-பரி(ஹ்)ரஹ: ||
 ஸாரீரம் கேவலம் கர்ம குர்வன்னப்தேதி கில்பி(வி)ஷம் ||21||

(ப. உ.) நிராஸீ: யத-சித்தாத்மா, த்யக்த-ஸர்வ-பரி(ஹ்)ரஹ: | ஸாரீரம், கேவலம், கர்ம, குர்வன், ந, ஆப்தேதி, கில்பி(வி)ஷம் ||

யத-	= ஸ்வாதீ (யீ) நமான	ஸாதனங்களை யுடையவன்
சித்த-	= சித்தம்	கேவலம் = கேவலமாய் (வெறும்)
ஆத்மா	= மனது இவைகளையுடைய	ஸாரீரம் = தேஹ ஸம்ரக்ஷணைக்கு (மாத்ரம்) உபயுக்தமான
நிராஸீ:	= [மனது ஸ்வாதீ (யீ)னத்திலிருப்பதினால்] காமமற்றவனாய் (ஆசையற்றவனாய்)	கர்ம = கர்மத்தை குர்வன், } = செய்கிறவனாய் (ஸன்) }
த்யக்த-	= துறந்த	கில்பி(வி)ஷம் = பாவத்தை
ஸர்வ-	= ஸகல	ந } = அடையதில்லை.
பரி(ஹ்)ரஹ:	= பேபாகங்களின்	ஆப்தேதி }

(மூ)—யத்(ஹ்)ருச்சா(ஹ)லாப(ஹ) ஸந்துஷ்டோ த்(ஹ்)வந்த்(ஹ்)வாதீ
 தோ விமத்ஸர: ||
 ஸம: ஸித்தா(யி)வஸித்தௌ(யே)ள ச க்ருத்வாபி ந நிப(ஸ)த்
 (யீ)யதே || 22 ||

(ப. உ.) யத்(ஹ்)ருச்சா(ஹ)-லாப(ஹ)-ஸந்துஷ்ட:; த்(ஹ்)வந்த்(ஹ்)வாதீ; விமத்ஸர: | ஸம:; வஸித்தௌ(யே)ள, அஸித்தௌ(யே)ள, ச, க்ருத்வா, அபி, ந, நிப(ஸ)த்(யீ)யதே ||

யத்(ஈ)ருச் } = ப்ரயத்னமில்லா	அஸித் } = ப(வ)லம் கிடை	
சா(ஹ)- } மலே	தௌ } க் காமற்போயி	
லாப(ஹ)- } = கிடைத்த விஷ	(யௌ), ச } னும்	
	ஸம: } = ஸமனாய் (ஸுக	
ஸந்துஷ்ட: } = ஸ ந் தே ர ஷ		துக்க ங் க ளே ய
	முள்ள	டையாமல்)
த்(ஈ)வந்த் } = த்வந்த்வங்கரா	விமத்ஸர: } = மா த் ஸ ர் ய ம்	
(ஈ)வ } ல் ர ஹி த னு ய்		(பொருமை)
ரதித: } (ஸுகதுக்காதி		அற்ற மனிதன்
	களைக் க ட ன் த	(கர்மாணி) = கர்மங்களை
	வனாய்) [த்வந்த்	க்ருத்வா, } = செய்த போதி
	வங்கள் விவரிக்	அபி } னும்
	கப்படுகிறது:—	ந, நிப(வ) } = கர்மங்களினால்
ஸித்தௌ } = ப(வ)லம் கிடை	த்(யீ)யதே } க ட் ட ப் ப டி வ	தில்லை.
(யௌ) } த்தபோதிலும்		

(மு)—க(அ)தஸங்க(அ)ஸ்ய முக்தஸ்ய ஞானாவஸ்தி(யீ)த சேதஸ: ||

யஜ்ஞாயாசரத: கர்ம ஸமக்(யீ)ரம் ப்ரவிலீயதே || 23 ||

(ப. உ.) க(அ)த-ஸங்க(அ)ஸ்ய, முக்தஸ்ய, ஞானாவஸ்தி(யீ)த-சேதஸ: |
யஜ்ஞாய, ஆசரத:, கர்ம, ஸமக்(யீ)ரம், ப்ரவிலீயதே ||

க(அ)தஸங் } = ப(வ)லஸ் னே	கர்ம	ன் பொருட்டே
க(அ)ஸ்ய } ஹ ம த் தவனா		= யஜ்ஞாதி கர்மங்
யுக்தஸ்ய = தேஹாதிகளில்	ஆசரத:	களை
அபிமானத் தை		= செய்யும் மனித
துறந்தவ னாயும்		னின்
ஞான- = பரமாத்மாவின்	ஸமக்(யீ)ரம் = ஸகலமான	
ஞானமுண்டாவ	(கர்ம) = கர்மங்களும்	
தற்காக	ப்ரவிலீயதே = நாஸ மடைகின்	
அவஸ்தி(யீ)த = ஆஸக்தமான	றன. (ஸம்ஸார	
சேதஸ: = மனதுடையவ	ப ந் த ங் க ளே	
னாயும்	உ ண் ட ர க் கு வ	
யஜ்ஞாய = ஸ்ரீபரமாத்மாவி	தில்லை.)	

(மு) ப்ரஹ்மார்பணம் ப்ரஹ்ம ஹவிர் ப்ரஹ்மாக்(யீ)னௌ ப்ரஹ்-

மண ஹுதம் ||

ப்ரஹ்மைவ தேந க(அ)ந்தவ்யம் ப்ரஹ்மகர்ம ஸமாதி(யீ)னா

|| 24 ||

(ப. உ.) ப்ரஹ்ம, அற்பணம், ப்ரஹ்ம, ஹவி: ப்ரஹ்ம, அக்னௌ, ப்ரஹ்மண, ஹுதம் | ப்ரஹ்ம, ஏவ, தேன, க(உ)ந்தவ்யம், ப்ரஹ்ம, கர்ம, ஸமாதி(யி)ன ||

அர்பணம்	= யாகங் களுக்கு	ப்ரஹ்மண	= ப ர ம ர த் ம ன்
அர்ப்யதே	ஸாத(ய) ன மா		னல்
அனௌ	ன பாத்ரங்கள்	திஷ்டதி	= இ ரு க் கி ர து
இதி			(ப ர மாத்ம ன் அ தீ ன மா
ப்ரஹ்ம	= ப ர ம ர த் ம ர தீனம்.		ன து)
ஹவி:	= ஹவிஸ்ஸு (தே வ தை க ளு க் காக அக்னியில் கொடுக்கும் அன்னதிகள்)	ஸமாதி (யி)ன (ஸஹ)	= ஸ ம ர தி (யி) யுடன் கூடிய
ப்ரஹ்ம	= ப ர ம ர த் ம ர தீனம்.	கர்ம	= கர்மம்
அக்(த) னௌ	= அக்னியில்	ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாவின் அநீனம்
ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மா	(இதி)	= இவ்வாறு
(திஷ்டதி)	= நியாமகனயிருக்கிறான்.	(மாம்)	= என்னை (பரமாத்மாவை)
ஹுதம்	= ஹோமம் செய்யப்பட்ட பொருள்	(ய:)	= எவன்
		(அபி[ஹி])	= தெரிந்துக்கொள்கிறானே
		ஜானாதி)	
		தேன, ஏவ	= அவனுலேயே
		ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மா
		க(உ)ந்தவ்யம்	= அடையப் படுபவன்.

(க. உ.):—கர்மம், கர்மங்களுக்கு அங்கங்களான ஸ்ருக், ஸ்ருவ, த(உ)ர்வீ முதலிய பதார்த்தங்கள், அக்னி, ஸமாதி, இவைகளெல்லாம் பரமாத்மாவின் (க்ருஷ்ணனின்) அதீனமானவைகள், என்று எவனொருவன் தெரிந்துகொண்டு கர்மங்களைச் செய்கின்றானே அவன் பரமாத்மாவை அடைகிறான். (முத்தனுகிறான்).

விசாரம் :—இந்த ஸ்லோகத்தில் “அர்பணம் ப்ரஹ்ம, ஹவி: ப்ரஹ்ம,” என்று ஹவிஸ்ஸு முதலிய யஜ்ஞஸாதன பதார்த்தங்களுக்கு ப்ரஹ்மத்தோடு அபேதத்தை (ஐக்யம்) சொல்வதைப் போல் தோன்றினும்—ஜடங்களான, ஜன்யங்களான (பிறப்பவைகளான) கர்மங்களுக்கு ப்ரஹ்மத்தோடு அபேதம் (ஐக்யம்) பொருந்தாததினால், “ராஜ்யம் ராஜனிட அதீனம்” என்னும் அபிப்பிராயத்

தினால், எப்படி “ராஜா ராஷ்டிரம் = ராஜனே ராஜ்யம்” என்று இது முதலிய வார்த்தைகளை வழங்குகிறார்களோ, அப்படியே இங்கும் ஹவிஸ்ஸு முதலியவைகளெல்லாம் பரமாத்மாவின் அதினை மென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றறியவேண்டும்.

மற்றும்—இந்த ஸ்லோகத்திலேயே ‘ப்ரஹ்மண ஹுதம்’ ‘அக்(த)னௌ ப்ரஹ்ம’ என்று பேதத்தை அறிவிக்கும் மூன்றாவது ஏழாவது வேற்றுமைகளிருப்பதினால் மேன்மேல் அபேதத்தைச் சொல்வதுபோல் தோன்றும் ‘ப்ரஹ்மார்பணம்’ முதலிய பதங்களுக்கு ‘அர்பணம்’ என்றால் யஜ்ஞஸாதனமான ஸ்ருக்ஸ்ருவாதிகள் ப்ரஹ்மாதினமென்று அர்த்தம் செய்யவேண்டும். சங்கராசாரியரும் “த(ய)ர்மாவிருத்தோ(யோ) பூ(ஹ) தேஷு காமோஸ்மி ப(ஹ)ாதர்ஷப(ஹ)” (கீ. 7-11) என்னும் ஸ்லோகத்தின் வ்யாக்யானத்தில், கரமம் பாதந்த்ரமும், ஜன்யமுமான தினால், காமத்திற்கு பரமாத்மாவுடன் அபேதத்தைச் சொன்னால் பரமாத்மாவுக்கு பாதந்த்ரமும், ஜன்யத்வமும் உண்டாய், ஸ்வாதந்த்ரயம், அனாதித்வம், இவைகள் போகவேண்டி வருவதினால் காமத்திற்கு ஈஸ்வராதினத்வத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று 3-14-2 வது சா(ஹ)ந்தோக்ய பாஷ்யத்தில் * வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார்.

மற்றும் ஸகல இந்த்ரியங்களும் ப்ராணரூபங்களே ஆயினவென்று சொல்வதைப்போல் தோன்றும் “ஸர்வே ரூபமப(ஹ)வன்” (ப்ரு. 1-6-21) என்னும் ஸ்ருதிக்கு முன்பின் ஸ்ருதிகளில் ப்ராணத்திற்கு இந்த்ரியங்களோடு பே(ஹ)தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராணம், இந்த்ரியங்கள், இவைகளில் விருத்த தர்மங்களிருக்கின்றன. ஆகையால் ஸகல இந்த்ரியங்களும் ப்ராணரூபங்களாயிருப்பவைகள் என்னும் அர்த்தம் பொருந்தாதினால்

* ‘த(ய)ர்மா விருத்தோ(யோ) பூ(ஹ)தேஷு காமோஸ்மி’ இதில் ஸ்ம்ருதே: | நனு காமோஸ்மிதி வசனாதி(ஹ)ஹ ப(ஹ)ஹுஸ்வீஹீர்ஸம் ப(ஹ)வதி ஸர்வகாம இதி ந காமஸ்ய கர்த்தவ்யத்வாச்ச(ஹ)ப்தா(ஹ)தி(ஹ)வத்பாரார்த்த ப்ராஸங்கா(ஹ)ச்ச தே(ஹ)வஸ்ய | தஸ்மாத்யதே(யே)ஹ பஹுஸ்வீஹிஸ்ததா(ஹ) காமோஸ்மிதி ஸ்ம்ருத்யந்தோ(யோ)வாச்சய; (சாந்-சங். பாஷ்யம்)

ப்ராணாதினங்களா யிருப்பவைகளென்னும் அர்த்தத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று, 2-4-17, 19 * ப்ரஹ்மஸூத்ர ஸங்கரபா(ஹ)ஷ்யத்திலும் அதற்கு வ்யாக்யானமான †பா(ஹ)மதியிலும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதின் விசேஷ விஷயங்களை வேதாந்த விசாரணை ஸிவில ஸூத்ர 3-வது இஷ்யூவின் 232-வதுபக்கத்தில் பார்க்கவும்.

* உதா(ஹ)ஹ்ருதாம் ஸ்ம்ருதிமாயீ ரீத்யோக்தமாக்ஷிபதி—நன்விதி | காமஸாமானாதி(யி)கரணயே பா(வா)த(ய)கோபலம்பா(ஹ)த்(ஈ)ப(வ)ஹூவ்ரீஹிரேவேதி பரிஹாதி—ந காமஸ்யேதி | தஸ்ய கார்யத்வாத்நதை (ஹை)க்யே ப்ரஹ்மணேனாதி(ஹி)த்வம் பா(வா)த்யதே சேதனரேஷத்வாச்ச காமஸ்ய ததை(ஹை)க்யே ப்ரஹ்மண: ஸ்வாதந்தர்யம் ஹீயதே. ததா(யா) ச கர்மதா(யா)ரயாஸம்ப(வ)வாத்(ஈ)ப(வ)ஹூவ்ரீஹி ரேவேத்யர்த்த: (ய:). | கத(யம்) தர்ஹி காமோஸ்மீதி தாதா(ஹ)த்யஸ்ம்ருதி ரீத்யாஸங்க்யாஹ—தஸ்மாதி(ஹி)தி காமேவீ வரயோஸ்ஸாமானாதி(யி)கரணயாஸம்ப(வ)வாத் ப்ரக்ருத ஸீருதௌ ப(வ)ஹூவ்ரீஹிர்யதே(யே)ஷ்டஸ்ததா(யா) ஸ்ம்ருதாவபி ப்ரஹ்மபாரதந்தர்யமாத்ரம் காமஸ்ய விவக்ஷிதம், ஸீருத்யனுஸாரேண ஸ்ம்ருதேர்நேதவ்யத்வாதி(ஹி)த்யர்த்த:(ய:) || (ஆனந்தகிரீயம்).

யது(ஹ)க்தம் 'த ஏதஸ்யைவ ஸர்வே ரூபமப(வ)வன்' (ப்ரு. 1-6-21) இதி ஸீருதே: ப்ராண ஏவேந்த்ரியாணீதி தத(ஹ)யுக்தம் தத்ராபி பெளர்வா பர்யாலோசனாத்(ஈ) பே(ஹை)த(ஹ)ப்ரதீதே:.....தஸ்மாத்நதத(ஹ)விரோதே(யே)ன வாகா(ஹ)தி(ஹி)ஷூ பரிஸ்பந்த(ஹ) லாப(வ)ஸ்ய ப்ராணயத்த்வம் தத்ரூப ப(வ)வனம் வாகா(ஹ)தி(ஹ)னமிதி மந்தவ்யம் ந தாதா(ஹ)த்யம் | (ப்ர. ஸூ. ஸங்கரபாஷ்யம் 2-4-19).

† ப்ராணஸ்யைவ வ்ருத்தய: ஏகாத(ஹ)ஸேந்த்ரியாணி ந தத்வாந்தரணீதி ப்ராப்தம் (பூர்வபக்ஷ:)| ஏவம் ப்ராப்தே உச்யதே (வித்தா(யா)ந்த:) முக்யாத் ப்ராணாத் தத்வாந்தரணீந்த்ரியாணி, தத்ர தத்ர பே(ஹை)தேன வ்யபதேஸாத் ம்ருத்யு ப்ராப்தாப்ராப்தத்வ லக்ஷண விருத்த(ய)த(ய)ம் ஸம்ஸர்க(ஹ)ஸீருதே: | அர்த்த(ய)கிரீயா பே(ஹை)தா(ஹ)ச்சயாபி ச ப்ராணரூபதா மிந்த்ரியாணுமபி(ஹி)த(ஹ)தா(யா)தி ஸீருதி:, தத்ராபி பெளர்வாபர்யாலோசனயாம் பே(ஹை)த(ஹ) ஏவ ப்ரதீயத இத்யுக்தம் பா(ஹ)ஷ்யக்ருதா | தஸ்மாத் ப(வ)ஹூஸீருதி விரோதா(யா)த் பூர்வாபரஸீருதி விரோதா(யா)ச்ச ப்ராணரூபதாபி(ஹி)தா(யா)ன மிந்த்ரியாணாம் ப்ராணயத்ததயா பா(ஹ)க்தம் க(ஹ)மயிதவ்யம் (ப்ர. ஸூ. பா(ஹ)மதி 2-4-17.)

அவதரணிகை :—அபரோக்ஷஞானத்திற்கு ஸாத(ய)னமான கர்மங்கள் பலவிதங்க ளுண்டென்று சொல்லுகிறான் :—

(ஸ்ரீ)—தை(ஹே)வமேவாபரே யஜ்ஞம் யோகி(அ)ன: பர்யுபாஸதே ||
ப்ரஹ்மாக்(ஹ்)னுவபரே யஜ்ஞம் யஜ்ஞேனேவோப ஜுஹ்வதி ||25||

(ப. உ.) தை(ஹே)வம், ஏவ, அபரே, யஜ்ஞம், யோகி(அ)ன:, பர்யுபாஸதே | ப்ரஹ்மாக்(ஹ்)னௌ, அபரே, யஜ்ஞம், யஜ்ஞேந, ஏவ, உப ஜுஹ்வதி ||

அபரே = சில
யோகி(அ)ன: = யோகிகள்
தை(ஹே) } = ப ர மாத்மா
வம், ஏவ } வையே
யஜ்ஞம் } = யஜ்ஞரூப மெப்
[யதா(யா) } ப டி ஆகுமோ
பவதி } அப்படி
ததா(யா)] }
பர்யுபாஸதே = உபாஸிக்கின்ற
னர் (பரமாத்மா
வின் உபாஸனை
யையே யஜ்ஞ
மென்று தெரிந்
து கொள்கிறார்
கள்.)

அபரே = மற்றும் சிலர்
ப்ரஹ்மாக் } = ப்ரஹ்மாதீன
னௌ } மான அக்னி
யில்
யஜ்ஞேந, } = அக்னி ஹேராத்
ஏவ } ரம் முதலிய
யாகங்களா
லேயே
யஜ்ஞம் } = யஜ்ஞனாமக
(ப்ரதி) } பரமாத்மாவைக்
குறித்து
உபஜுஹ் } = ஹேரமத்தைச்
வதி } செய்கின்றார்
கள்.

(ஸ்ரீ)—ஸ்ரோத்ராதி(ஹ்)நீந்திரியாண்யன்யே ஸம்யமாக்(ஹ்)னிஷு
ஜுஹ்வதி ||

ஸப்தா(ஹ்)தி(ஹ்)ன் விஷயாநன்யே இந்திரியாக்(ஹ்)னிஷு
ஜுஹ்வதி ||26||

(ப. உ.) ஸ்ரோத்ராதி(ஹ்)னி, இந்திரியாணி, அன்யே, ஸம்யமாக்(ஹ்)னிஷு, ஜுஹ்வதி | ஸப்தா(ஹ்)தி(ஹ்)ன், விஷயான், அன்யே, இந்திரியாக்(ஹ்)னிஷு, ஜுஹ்வதி ||

அன்யே = மற்றும் சிலர்
ஸ்ரோத் } = காது முதலிய
ராதி(ஹ்)னி }
இந்திரியாணி = ஞானேந்திரி
யங்களை

ஸம்யமாக் } = அடக்கல் என்
(ஹ்)னிஷு } னும் அக்னியில்
ஜுஹ்வதி = ஹேரமம் செய்
கின்றனர். (பா
மாத்மாவின்

பூ ஜா ரூபமெ ன்று தெரிந்து கொண்டு இந்தி ரியங்களைத் துஷ்ட விஷயங்களில் போத விடாமல் தடுத்துக்கொள் வதே ஒருவித மான யஜ்ஞம்.)	இந்திரியா க்(ஈ)னிஷ்டா }	= இந் திரியங்க ளென்னும் அக் னியில்
அன்யே = மற் று ம் சிலர் ஸப்தா(ஈ) } = ஸப்தம் முதலிய தி(ஈ)ன் விஷயான் = விஷயங்களை	ஜுஹ்வதி	= ஹோமம் செய் கின்றனர். (பக வத் பூ ஜா ரூப மென்று ஸப்தா [ஈ]தி விஷயங் களை அனுபவிப் பது மற்றொரு விதமான யஜ் ஞம்.)

(பூ)—ஸர்வாணீந்திரிய கர்மாணி ப்ராணகர்மாணி சாபரே ||

ஆத்ம ஸம்யமயோகா(அ)க்(ஈ)னௌ ஜுஹ்வதி ஞானதி(ஈ)

பிதே ||27||

(ப. உ.) ஸர்வாணி, இந்திரியகர்மாணி, ப்ராணகர்மாணி, ச, அபரே |

ஆத்ம-ஸம்யமயோகா(அ)க்(ஈ)னௌ, ஜுஹ்வதி, ஞானதி(ஈ)பிதே ||

அபரே = மற் று ம் சிலர் ஸர்வாணி = ஸமஸ்தமான இந்திரிய } = வாக்பாணி முத கர்மாணி } லான கர்மேந்த் ரிய வ்யாபாரங் களையும் ச = மற்றும் ப்ராண } = ப்ராணபாணதி கர்மாணி } வ்யாபாரங் களை யும் ஞானதி } = ஞா னத் தா ல் (ஈ)பிதே } ஆதிகமாய் எரிந் து கெ ரா ண்டி ருக்கும் ஆத்ம ஸம் } = மன வ மைதி யமயோகா } ரூபமான ஞா (அ)க்(ஈ) } னோபாய மென் னௌ } னம் அக்னி	யில் ஜுஹ்வதி = ஹோமத் தைச் செய்கின்றனர் [மனதை அடக் கிக்கொண்டு கர்மேந்திரிய வ்யாபாரங்களை நிருத்துவதே (யோக்யவிஷ் யகமாக செய் வதே) பகவத் பூஜை என்று தெரிந்து கொள் கிறார்கள். இது ஒரு யஜ்ஞம்.]
--	--

(மூ)—த்(ஈ)ரவ்யயஜ்ஞா: தபோயஜ்ஞா: யோகயஜ்ஞா ஸ்ததா(யா) பரே ||

ஸ்வாத்(யீ)யாயஜ்ஞான யஜ்ஞாச்ச யதயஸ் ஸம்ஸிதவ்ரதா: ||28||

(ப. உ.) த்(ஈ)ரவ்யயஜ்ஞா: தபோயஜ்ஞா: யோகயஜ்ஞா: ததா(யா), அபரே | ஸ்வாத்(யீ)யாயஜ்ஞானயஜ்ஞா: ச, யதய: ஸம்ஸிதவ்ரதா: ||

அபரே = வேரு சிலர்
த்ரவ்யயஜ் } = பெரு ளீ கை
ஞா: } ரூபமான யஜ்ஞ
தைச் செய்வர்
ததா(யா) = அவ்வாரே
(அபரே) = மற்றும் சிலர்
தபோ } = க்ருச்சர், சாந்த்
யஜ்ஞா: } ராயணாதிதபோ
ரூபமான யஜ்ஞ
தைச் செய்வர்
(அபரே) = மற்றும் சிலர்
யோகயஜ் } = த்(யீ)யான ரூப
ஞா: } மான யஜ்ஞத்
தைச் செய்வர்.
ச(அபரே) = மற்றும் சிலர்
யதய: = யத்ன ஸீலரான
(முயற்சியுடைய)

ஸம்ஸித } = கொண்டாடுவ
வ்ரதா: } தற்கு யோக்ய
மானவ்ரதங்
களையுடைய
ஜனங்கள்
ஸ்வாத்யா } = வேதாத்யயன
யயஜ்ஞா: } ரூபமான யாகத்
தைச் செய்வர்.
ச = மற்றும் சிலர்
ஞானயஜ்ஞா: = ஞான ரூபமான
யஜ்ஞத்தை
செய்வார்கள்.
(ஞான தானத்
தைச் செய்வர்,
மற்றும் ஞானத்
தை ஸம்பாதித்
துக்கொள்
வார்கள்.)

(மூ)—அபானே ஜுஹ்வதி ப்ராணம் ப்ராணேபானம் ததா(யா)பரே ||
ப்ராணபானக(உ)தீ ருத்(யீ)வா ப்ராணயாம பராயண: || 29 ||

(ப. உ.) அபானே, ஜுஹ்வதி, ப்ராணம், ப்ராணே, அபானம், ததா(யா), அபரே | ப்ராணபானக(உ)தீ, ருத்(யீ)வா, ப்ராணயாமபராயண: ||

ததா(யா) = மற்றும்
ப்ராண } = ப்ராணயாமத்
யாமபரா } தை செய்வதில்
யண: } மனதுடைய
அபரே = மற்றும் சிலர்
ப்ராணபா } = ப்ராணபான
னகதி } வ்யாபாரங்களை
ருத்(யீ)வா = தடுத்து
அபானே = அபானத்தில்

ப்ராணம் = ப்ராணவியா
பாரத்தை
ஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்
கிறார்கள்.
ப்ராணே = ப்ராணத்தில்
அபானம் = அபானவ்யா
பாரத்தை
ஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்
கிறார்கள்.

(அ) — அபரே நியதாஹாரா: ப்ராணன் ப்ராணேஷு ஜுஹ்வதி ||
ஸர்வேப்யேதேயஜ்ஞவிதோ(ஹோ) யஜ்ஞக்ஷபித கல்மஷா: || 30 ||

யஜ்ஞ-ஸிஷ்டாம்ருத-பு(ஹு)ஜோ யாந்தி ப்ரஹ்ம ஸுதாதனம் ||
நாயம் லோகோஸ்த்யஜ்ஞஸ்ய குதோன்ய: குரு ஸத்தம || 31 ||

(ப. உ.) அபரே, நியதாஹாரா: ப்ராணன், ப்ராணேஷு, ஜுஹ்வதி |
ஸர்வே, அபி, ஏதே, யஜ்ஞவித: (ஹ:), யஜ்ஞ-க்ஷபித-கல்மஷா: || யஜ்ஞ-ஸிஷ்ட
டாம்ருத-பு(ஹு)ஜ: யாந்தி, ப்ரஹ்ம, ஸுதாதனம் | ந, அயம், லோக: அஸ்தி,
அயஜ்ஞஸ்ய, குத: அன்ய: குரு-ஸத்தம ||

அபரே	= மற்றும் சிலர்	யஜ்ஞவித:	= அ நே க வித
நியத-	= அடக்கப்பட்ட		ய ர க ன் க னை
ஆஹாரா: }	= ஆஹார த் தை	ஏதே	= இந் த
(ஸந்த:)}	பு டை யவராய்	ஸர்வே அபி	= அனைவரும்
	(ஸரீரதாரணத்	யஜ்ஞ-	= யஜ்ஞத்தால்
	திற்கு வேண்	க்ஷபித-	= போக்கடித்துக்
	டிய உணவை		கொள்ளப்
	மாத்ரம் ஏற்றுக்		பட்ட
	கொள்பவராய்)	கல்மஷா: }	= தோஷமுடைய
ப்ராணன்	= கண்முதலிய	(ஸந்த:)}	வர்களாய்
	இந்திரிய வ்யா	யஜ்ஞ-	= யஜ்ஞத்தில்
	பாரங்களை	ஸிஷ்ட-	= தேவதைகளுக்கு
ப்ராணேஷு =	கண்முதலிய		குஸமர்ப்பித்து
	இந்திரியங்களில்		மிகுந்த
ஜுஹ்வதி	= ஹோமம் செய்	அம்ருத-	= * அம்ருதத்தை
	கின்றனர். (இந்	பு(ஹு)ஜ: }	= உண்பவராய்
	த்ரியங்களை	(ஸந்த:)}	
	துஷ்ட விஷயங்	ஸுதாதனம்	= அநுதிநித்ய
	களில் பேரக		னா
	விடாமல் ஸ்வா	ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாவை
	தினத்தில் வை	யாந்தி	= அடைகிறார்கள்
	த்துக் கொள்ளு	அயஜ்	= யாகத்தை செய்
	கிறார்கள். இது	ஞஸ்ய }	யாமலிருக்கும்
	ஒரு விதமான		மனிதனுக்கு
	பஜ்ஞம்.)	அயம்-	= இந்த அற்ப

* யஜ்ஞத்தில் தேவதைகளுக்காக ஹோமம் செய்து மிகுதியான பொருள்களுக்கு அம்ருதமென்று பெயர்.

ஸுகமுள்ள	அன்ய:	=அதிக ஸுக
லோக:(ஏவ) = பூலோகமே		முள்ள பரலோ
ந, அஸ்தி = கிடைப்பதில்லை		கம் (முதலியன)
(ஈரகத்திலே	குத:	= ஏது? (பரலோ
யே வஸிக்கி		கம் எப்பொழு
ரூன்)		தும் கிடைப்ப
குருஸத்தம் = அர்ஜுன!		தே இல்லை.)

(மூ)—ஏவம் ப(வ)ஹுவிதா(யா) யஜ்ஞா விததா ப்ரஹ்மணே முகே(வே) ||

கர்மஜான் வித்தி(யி)தான் ஸர்வானேவம் ஜ்ஞாத்வா விமோக்ஷயஸே || 32 ||

(ப. உ.) ஏவம், ப(வ)ஹுவிதா:(யா:), யஜ்ஞா:, விததா:, ப்ரஹ்மண:, முகே(வே) | கர்மஜான், வித்தி(யி), தான், ஸர்வான், ஏவம், ஜ்ஞாத்வா, விமோக்ஷயஸே ||

ஏவம்	= இவ்விதமாக	கர்மஜான்	= மனது, வாக்கு,
பஹு வி }	= அனேக வித		சரீரம் இவைக
தா: (யா:)	ங்களான		ளால் நடக்கும்
யஜ்ஞா:	= யஜ்ஞங்கள்		கர்மங்களினால்
ப்ரஹ்மண:	= பரமாத்மாவின்		பிறப்பவைக
முகே(வே)	= முகத்தில்		ளாய்
விததா:	= விஸ்தாரமாக	வித்தி (யி)	= தெரிந்து
	இருக்கின்றன.		கொள்.
	(பரமாத்மா	ஏவம்	= இந்த ஸகல
	ஸகல யஜ்ஞங்		கர்மங்கள்,
	களையும் புசிப்		ஸகலவர்ணப்ர
	பவனதலால்		மங்களுக்கு
	யஜ்ஞங்கள் பர		விசிதமென்று
	மாத்மாவின்	ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்து கொ
	முகத்தில் இருப்		ண்டு
	பவைகளாய்	(க்ருத்வா)	= உனக்குத்
	ஆகின்றன.)		தகுந்த கர்மங்
தான்	= அந்த		களைச் செய்து
ஸர்வான்	= ஸர்வ யஜ்ஞங்	விமோக்ஷ	} = முக்தனவாய்.
	களையும்	யஸே	

(மூ)—ஸ்ரேயான் த்(ஈ)ரவ்யாயாத்(ஈ)யஜ்ஞாத் ஜ்ஞான யஜ்ஞ: பரந் தப ||

ஸர்வம் கர்மாகி(வி)லம் பார்த்த(ய)ஞானே பரிஸமாப்யதே || 33 ||

(ப. உ.) ஸ்ரேயான், த்(ஈ)ரவ்யமயாத், யஜ்ஞாத், ஞானயஜ்ஞம், பரந்தப | ஸர்வம், கர்ம, அகிலம், பார்த்த(ய), ஞானே, பரிஸமாப்யதே ||

பரந்தப	= ஸத்ருக்களைத்	மாகுமோ	
	தபி க் கச்செய்	(அத:) = அக்கரணத்	
	யும் அர்ஜுன!	தால்	
(யத:) = எக்கரணத்		த்(ஈ)ரவ்ய	= பெருளீகை
தால்		மயாத்	என்னும் யஜ்
அக(வி)லம் = அங்கத்தோடு		யஜ்ஞாத்	ஞத்தை விட
கூடிய			(முன்னால் சொ
ஸர்வம் = ஸதலமான			ல்லியஎல்லாயஜ்
கர்ம = கர்மம்			ஞங்களைவிட)
ஞானே = ஞானமென்		ஞானயஜ்ஞ: = பகவத் ஞான	
னும் ப(ஸ)லம்		ஸம்பாதன ரூப	
(ஜாதேஸதி) = உண்டானதும்		மாகிய யஜ்ஞம்	
பரிஸமாப் } = முடிவடையு		ஸ்ரேயான் = மேலானது.	
யதே } மோ (ஸபல			

(மூ)—தத்(ஈ)வித்தி(யு) ப்ரணிபாதேன பரிப்ரஸீனேன ஸேவயா ||

உபதே(ஐ)க்ஷயந்தி தே ஞானம் ஞானின: தத்வத(உ)ர்ஸின:

||34||

(ப. உ.) தத், வித்தி(யு), ப்ரணிபாதேன, பரிப்ரஸீனேன, ஸேவயா | உபதே(ஐ)க்ஷயந்தி, தே, ஞானம், ஞானின:, தத்வத(உ)ர்ஸின: ||

தத்	= ஞானம் ஸீரோ	ஞானம்	= ஞானத்தைப்
(தஸ்மாத்)	ஷ்டமானதி		பிறப்பிக்கும்
	னால்		ஸாஸ்த்ரத்தை
தத்வ-	= தத்வத்தை	உபதே	= உபதேஸிப்பார்
த(உ)ர்ஸின:	= அறிந்த	(ஐ)க்ஷய	கள்.
ஞானின:	= ஞானிகள்	ந்தி	
ப்ரணி	= நீசெய்யும்	(தேப்ய:) = அவர்களிட	
பாதேன	நமஸ்காரத்தி	மிருந்து	
	னாலும்	தத்	= அந்த தெரிந்
பரிப்ர	= நீகேட்கும்		துகொள்ள
ஸீனேன	கேழ்வியினாலும்		வேண்டிய தத்
ஸேவயா	= நீசெய்யும்		வத்தை
	பணிவிடை	வித்தி(யு)	= தெரிந்து
	யினாலும்		கொள்.
தே	= உனக்கு		

(மூ)—யஜ்ஞாத்வா ந புனர்மோஹமேவம் யாஸ்யஸி பாண்டவ ||

யேன பூ(ஹ-இ)தான்யசேஷேண த்(ஈ)ரக்ஷ்யஸ்யாத்மன்யதோ
(யோ) மயி ||35||

(ப. உ.) யத், ஞாத்வா, ந, புன:, மோஹம், ஏவம், யாஸ்யஸி, பாண்டவ | யேன, பூ(ஹ-இ)தானி, அசேஷேண, த்(ஈ)ரக்ஷ்யஸி, ஆத்மனி, அதோ(யோ), மயி ||

பாண்டவ = அர்ஜுன!
யத் = எந்த தத்வத்
தை
ஞாத்வா = தெரிந்து
கொண்டு
ஏவம் = இவ்விதமாக
மோஹம் = மோஹத்தை
புன: = மறுபடியும்
ந } = அடையமாட்
யாஸ்யஸி } டாயோ
அதோ(யோ) = மோஹம் நாஸ
மடைவதால்
யேன = எந்த ஞானத்
தால்

ஆத்மனி = ஸர்வரந்தர்
யாமியான
மயி = என்னிடத்தில்
(முடி கிருஷ்ண
னிடத்தில்)
பூ(ஹ-இ)தானி = ப்ராணிகளை
அசேஷேண = ஒன்றையும
விடாமல்
த்ரக்ஷ்யஸி = காணு வாயோ
(அப்படிப்
பட்ட ஞான
த்தை அடை
வாய்).

(மூ)—அபி சேத(உ)ஸி பாபேப்(ஈ)யஸ்ஸர்வேப்(ஈ)ய: பாபக்ருத்
தம: ||

ஸர்வம் ஞானப்லவேனேவ வ்ருஜினம் ஸந்தரிஷ்யஸி || 36 ||

(ப. உ.) அபி, சேத், அஸி, பாபேப்(ஈ)ய:, ஸர்வேப்(ஈ)ய:, பாபக்ருத்
தம: | ஸர்வம், ஞானப்லவேன, ஏவ, வ்ருஜினம், ஸந்தரிஷ்யஸி ||

ஸர்வேப்ய: = ஸமஸ்தரான
பாபேப்ய: = பாபங்களோ
யுடையவர்களை
விட
பாபக்ருத் } = அநிகமான
தம: } பாவத்தைச்
செய்தவன்
அஸி, } = ஆயினும்
சேத்,
அபி. }

ஸர்வம் = ஸகலமான
வ்ருஜினம் = பாபங்களையும்
ஞானப்ல } = ஞானமென்
வேன } னும்படகினால்
ஸந்தரிஷ்ய } = கடந்தேதிரு
யஸி ஏவ } வாய் (முத்தன
வாய்).

(மூ)—யதை(ஸ)தா(யா)ம்ஸி ஸமித்தோ(யோ)க்(ஈ)னி: ப(ஊ)ஸ்ம
ஸாத் குருதேர்ஜுன ||
ஞானக்(ஈ)னி: ஸர்வகர்மாணி ப()ஸ்மஸாத்குருதே
ததா (ஊ)|| 37 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ஏதா(யா)ம்ஸி, ஸமித்த:(யு:) அக்னி:, ப(ஊ)ஸ்ம
ஸாத், குருதே, ஆர்ஜுன | ஞானக்னி:, ஸர்வகர்மாணி, ப(ஊ)ஸ்மஸாத்,
குருதே, ததா(ஊ) ||

ஆர்ஜுன = ஆர்ஜுன!
யதா(யா) = எப்படி
ஸமித்த:(யு:) = நன்றாக எறிந்து
கொண்டிருக்கும்
அக்(ஈ)னி: = நெருப்பு
(அனல்)
ஏதா(யா) } = விறகுகளை
ம்ஸி }
ப(ஊ)ஸ்ம } = சாம்பலாக
ஸாத் }
குருதே = செய்கிறதோ

ததா(ஊ) = அப்படியே
ஞானக்னி: = ஞானமென்ன
னும் தீ
ஸர்வகர் } = ப்ராரப்தத்தை
மாணி } த்தவிர மற்ற
அனிஷ்டமான
ஸகல கர்மங்
களையும்
ப(ஊ)ஸ்ம } = சாம்பலாக
ஸாத் } (நாசம்)
குருதே = செய்கிறது.

(மூ)—ந ஹி ஞானேன ஸத்(ஈ)ருஸம் பவித்ரமிஹ வித்(ஈ)யதே ||
தத் ஸ்வயம் யோக(உ)ஸ்மஸித்த:(யு:) காலேனத்மனி விந்த
(ஈ)தி || 38 ||

(ப. உ.) ந, ஹி, ஞானேன, ஸத்(ஈ)ருஸம், பவித்ரம், இஹ, வித்(ஈ)
யதே | தத், ஸ்வயம், யோக(உ)ஸ்மஸித்த:(யு:), காலேன, ஆத்மனி,
விந்த(ஈ)தி ||

இஹ = பதார்த்தங்
களில்
ஞானேன = ஞானத்தினால்
(அறிவிற்கு)
ஸத்(ஈ) } = ஸமமான
ருஸம் }
பவித்ரம் = சுத்தமான
பொருள்
ந, ஹி, } = இல்லவே இல்லை
வித்யதே }
யோகஸம் } = ஞானோபாயத்
ஸித்த: } தால் கூடிய

மனிதன்
ஆத்மனி = பரமாத்மாவின்
விஷயத்தில்
தத் = அந்த ஞானத்
தை
காலேன = அனேக காலத்
தால்
ஸ்வயம் = தானாகவே
விந்த(ஈ)தி = அடைகிறான்.

(மூ)—ஸ்ரத்தா(யா)வான் லப(ஊ)தே ஞானம் மத்பரஸ்ஸம் யதேந்
த(ஈ)ரிய: ||

ஞானம் லப(ஹீ)த்(யீ)வா பராம் ஸாந்திமசிரேணுதி(யி) க(அ)ச்
ச(ஊ)தி || 39 ||

(ப. உ.) ஸ்ரத்தா(யா)வான், லப(ஊ)தே, ஞானம், மத்பர:, ஸம்ய
தேந்த(ஈ)ரிய: | ஞானம், லப(ஹீ)த்(யீ)வா, பராம், ஸாந்திம், அசிரேணு,
அதி(யி)கச்ச(ஊ)தி ||

ஸம்யதேந் } = ஸ்வாதீனத்தில்
த(ஈ)ரிய: } வைத்துக்கொ
ண்ட இந்தரியங்
களையுடைய

ஸ்ரத்தா } = ஆஸ்திக்யபுத்தி
(யா)வான் } யுடைய

மத்பர: } = நானே (பரமாத்
மாவே) ஸர்
வேராத் தம
னென்னும்
அறிவுள்ள மனி
தன்

ஞானம் = அபரோக்ச

ஞானத்தை
லப(ஊ)தே = அடைகிறான்.

ஞானம் = அபரோக்ச
ஞானத்தை

லப்த(யீ)வா = அடைந்து
பராம் = மேலான

ஸாந்திம் = மோக்சத்தை
அசிரேணு = சிக்கிரத்தி

லேயே (ப்ரா
ரப்தகர்மம்
முடிந்ததும்).

அதி(யி) } = அடைகிறான்.
கச்சதி }

(மூ)—அஜ்ஞஸ்ரத்த(ஈ)தா(யா)னஸ் ச ஸம்ஸயாத்மா வினஸீயதி||
நாயம் லோகோஸ்தி ந பரோ ந ஸுக(வ)ம் ஸம்ஸயாத்மன:
|| 40 ||

(ப. உ.) அஜ்ஞ:, ச, அஸ்ரத்த(ஈ)தா(யா)ன:, ச, ஸம்ஸயாத்மா, வின
ஸீயதி | ந, அயம், லோக:, அஸ்தி, ந, பர:, ந, ஸுக(வ)ம், ஸம்ஸயாத்
மன: ||

அஸ்ரத்த } = ஆஸ்திக்யபுத்தி
(ஈ)தா } யற்ற (நாஸ்தி
(யா)ன: } கனா)

ச = மற்றும்

அஜ்ஞ: = அஜ்ஞானியும்,

ச = மற்றும் விருத்த

ஞானியுபான

ஸம்ஸ } = ஸந்தேஹத்

யாத்மா } தோடு கூடிய

மனதுடைய

மனிதன்
வினஸீயதி = நரகாத்யனர்த்
தங்களை அடை
கிறான்.

ஸம்ஸயாத் } = ஸம்ஸயத்
மன: } தோடு கூடிய
மனதுடைய

வனுக்கு

அயம், } = இந்த மனுஷ்ய

லோக: } லோகம்

ந, அஸ்தி	= இல்லை.	ந	= இல்லை.
பர:	= ஸ்வர்க்கரதி	ஸுக(வ)ம்	= ஸுகமும்
லோகம்		ந	= இல்லை.

(மூ)—யோக(௮)ஸம்ன்யஸ்த கர்மாணம் ஞானஸம்சி(ஹி)ன்ன ஸம்
ஸயம் ||

ஆத்மவந்தம் ந கர்மாணி நிப(ஹ)த்(யீ)னந்தி த(ய)னஞ்ஜய
|| 41 ||

(ப. உ.) யோக(௮)-ஸம்ன்யஸ்த-கர்மாணம், ஞான-ஸம்சி(ஹி)ன்ன-
ஸம்ஸயம் | ஆத்மவந்தம், ந, கர்மாணி, நிப(ஹ)த்(யீ)னந்தி, த(ய)னஞ்ஜய ||

த(ய)னஞ்ஜய = அர்ஜுன!
கர்மாணி = கர்மங்கள்
யோக- = பரமாத்மா
விடத்தில்
மனோ யோகத்
தால்

ஸம்ன்யஸ்த- = ஸமர்ப் பிக்கப்
பட்ட

கர்மாணம் = கர்மங்களை
புடைய

ஞான- = ஞானத்தால்

ஸம்சி(ஹி)ன்ன = நஷ்டமான

ஸம்ஸயம் = ஸம்ஸயமு
டைய

ஆத்ம } = பரமாத்மா
வந்தம் } விடத்தில் பக்தி
யுள்ள அல்லது
ப்ரமாதமற்ற
மனிதனை

ந நிபத்(யீ) } = கட்டுவதில்லை
னந்தி } (ஸம்ஸாரத்தில்
கட்டுப்படுத்து
வதில்லை)

(மூ)—தஸ்மாத(ஈ)ஞான ஸம்பூ(ஹி)தம் ஹ்ருத்ஸ்த(ய)ம் ஞானாஸி
ஞாத்மன: ||

சி(ஹி)த்வைனம் ஸம்ஸயம் யோக(௮)மாதிஷ்டோத்திஷ்ட
பா(ஹ)ரத || 42 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், அஞான-ஸம்பூ(ஹி)தம், ஹ்ருத்ஸ்த(ய)ம், ஞானா
ஸி, ஆத்மன: | சி(ஹி)த்வா, ஏனம், ஸம்ஸயம், யோக(௮)ம், ஆதிஷ்ட,
உத்திஷ்ட, பா(ஹ)ரத ||

பா(ஹ)ரத = அர்ஜுன!
தஸ்மாத் = ஞானோபாயங்

களை அனுஷ்டி
ப்பதால் ப(ஹ)ல
னம், அனுஷ்
டிக்காவிடின்
அனர்த்த

முமுண்டாகை
யால்

அஜ்ஞான- = அஜ்ஞானத்
தால்

ஸம்பூ } = பிறந்த
(ஹி)தம் }

ஹ்ருத்	}	= ஹ்ருதயத்தி		குச்சரியான
ஸ்த(ய)ம்		விருக்கும்		அறிவினல்
ஆத்மன:		= தன்னிட	சி(ஹி)த்வா	= வெட்டிக்
ஏனம்		= இக் கர்மானுஷ்		கொண்டு
		டான விஷயக	யோக(ய)ம்	= ஞானத்திற்கு
		மான		உபாயமான
ஸம்ஸயம்		= ஸம்ஸயத்தை		கர்மயோகத்தை
ஞானஸி		= பரமாத்ம விஷ	ஆதிஷ்ட	= செய்.
		யகமான கத்திக்	உத்திஷ்ட	= எழுந்திரு.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜன ஸம்வாதத்தில்

ஞானயோக(ய)மென்னும்

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச—

(பூ)—ஸம்ன்யாஸம் கர்மணாம் க்ருஷ்ண புனர்யோக(அ)ம் ச ஸம்
ஸஸி ||
யச்(ஈ)ரேய ஏதயோரேகம் தன்மே ப்(வீ)நூஹி ஸுநிஸ்
சிதம் || 1 ||

(ப. உ.) ஸம்ன்யாஸம், கர்மணாம், க்ருஷ்ண, புன:, யோக(அ)ம், ச, ஸம்ஸஸி | யத், ஸ்ரேய:, ஏதயோ:, ஏகம், தத், மே, ப்(வீ)நூஹி, ஸுநிஸ் சிதம் ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	(ஸம்ஸஸி)	= புகழ்கிறாய்.
உவாச	= வினவுகிறான்.	ஏதயோ:	= இந்த ஸன்யாஸம், யோகம்
க்ருஷ்ண	= யுதீ கிருஷ்ண !		இவைகளில்
ஸம்ன்யாஸம்	= காமம், க்ரோதம், இவைகளி	யத்	= ஏது
	ன் த்யாக ரூப	ஏகம்	= ஒன்று (ஸன்யாஸமோ, யோக
	மான (ஹிதல்		[அ] மோ)
	என்னும்) ஸம்	ஸ்ரேய:	= ஸ்ரேயஸ்கர மா
	ன்யாஸத்தை		னதோ
ஸம்ஸஸி	= புகழ்கிறாய்.	தத்	= அந்த ஸ்ரேயஸ்
புன:	= மற்றும்		கரமானஒன்றை
கர்மணாம்	= பகவதர்பண	மே	= எனக்காக
	புத்தியால் கர்	ஸுநிஸ்சிதம்	= நிஸ்சயம்
	மங்களின் அனு	[யதா(யா)]	= எப்படி
	ஷ்டான ரூப	[ப(வ)வதி]	= ஆகுமோ
	மாகிய	[ததா(யா)]	= அப்படி
யோக(அ) } = கர்மயோகத்தை		ப்ரூஹி	= சொல்.
ம் ச } யும்			

புநீ பகவானுவாச—

(பூ)—ஸன்யாஸ: கர்மயோகஸ்ச நிஸ்ரேயஸகராவுபேள (ஹே) ||
தயோஸ்து கர்ம ஸம்ன்யாஸாத் கர்மயோகோ(ஹே) விஸிஷ்
யதே || 2 ||

(ப. உ.) ஸம்ன்யாஸ:, கர்மயோக:(௮:), ச, நிஸ்ரேயஸகரௌ, உபௌ (ஹௌ) | தயோ:, து, கர்மஸம்ன்யாஸாத், கர்மயோக:(௮:), விஸிஷ்யதே ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	கொடுப்பவைக
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	ளே.
ஸம்ன்யாஸ:	= காமம் முதலிய	தயோ:, து = அவ் வி ர ண் டி
	வைகளின் த்யா	லோ
	கம் (விநிதல்.)	கர்மஸம்
ச	= மற்றும்	ன்யாஸாத்
கர்ம யோ	= பகவத் ஸமர்ப்	} = கர்மானுஷ்டா
க:(௮:)	பண புத்தியால்	
	கர்மங்களைச்	னம் செய்வதில்
	செய்தல்	காமம், க்ரோ
(ஏதௌ)	= இந்த	தம் இவைகளை
உபௌ	} = இரண்டும்	விடுவதைவிட
(ஹௌ)து		கர்ம யோ
நிஸ்ரேய	= மோக்ஷாதி புரு	க:(௮:)
ஸகரௌ	ஷார்த்தங்களைக்	புத்தியால் கர்
		மங்களைச் செய்
		வதே
		விஸிஷ்யதே = உத்தமமானது.

அவதரணிகை:—‘ஸம்ன்யாஸ’ ஸப்தம் ஸம்ன்யாஸாஸ்ரமத் தைச் சொல்வதல்ல, ப(ஹ)லேச்சா(ஹா)திகளின் த்யாகத்தை (விநிதலை) சொல்வதென்று சொல்லுகிறான்:—

(ஸ்ரீ)—ஞேயஸ்ஸ நித்ய ஸம்ன்யாஸீ யோ ந த்(ஈ)வேஷ்டி ந காங்

க்ஷதி||

நிர்த்(ஈ)வந்த்(ஈ)வோ ஹி மஹாபா(ஹா)ஹோ ஸுக(வ)ம்
ப(ஹ)ந்தா(யா)த் ப்ரமுச்ச்யதே || 3 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞேய:, ஸ:, நித்யஸம்ன்யாஸீ, ய:, ந, த்(ஈ)வேஷ்டி, ந, காங் க்ஷதி || நிர்த்(ஈ)வந்த்(ஈ)வ:, ஹி, மஹாபா(ஹா)ஹோ, ஸுக(வ)ம், ப(ஹ)ந் தா(யா)த், ப்ரமுச்ச்யதே ||

மஹா	} = அர்ஜுன!	ந, காங்க்ஷதி	= ப(ஹ)ல த் தை
பா(ஹா)		விரும்புவதில்லை	
ஹோ		யோ,	
ய:	= எவன்	நிர்த்(ஈ)	} = ஸுகம், து:கம்,
ந, த்(ஈ)	} = தனக்கு கிடைக் கும் பயனை கிடைக் காமல் தடுப் பவரிடத் தில் பகை செய் வதில்லையோ,	வந்த்வ:	
வேஷ்டி		இவ் வி ர ண் டி	
		னால் ஏற்றத்தா	
		ழவற்றவனோ	
		ஸ:	= அவன்

நித்ய ஸம்	= எப்பொழுதும்	ப(வ)ந்தா	= ஸம்ஸாரக் கட்
ன்யாஸி	ஸம்ன்யாஸி	(யா)த்	டினின்னும்
(இதி)	= என்று	ஸக(வ)	= அனாஸமாக
ஞேய:	= தெரிந்து	ம் [யதா	
	கொள்ளப்பட	(யா)ப(வ)	
	வேண்டியவன்.	வதிததா	
	= அந்தகாம	(யா)]	
	க்ரோதா (யா)	பாமுச்யதே	= முக்தனாகிறான்
	திகளைத்துறந்த	ஹி	= ப்ரஸித்தம்.
	ஸம்ன்யாஸி		

(மு)—ஸாங்க்(வீ)ய-யோகௌ(மௌ) ப்ருத(ய)க்பா(வா)லா ப்ரவ
த(டி)ந்தி ந பண்டிதா: ||

ஏகம்ப்யாஸ்தி(யி)த: ஸம்யக(ம)ப(வ)யோர்விந்த(டி)தே ப(வ)
லம் || 4 ||

(ப. உ.) ஸாங்க்(வீ)யயோகௌ(மௌ), ப்ருத(ய)க், பா(வா)லா:, ப்ர
வத(டி)ந்தி, ந, பண்டிதா: | ஏகம், அபி, ஆஸ்தி(யி)த: ஸம்யக், உப(வ)
யோ:, விர்த(டி)தே, ப(வ)லம் ||

ஸாங்க்ய	= ஸாங்க் (வீ) யம்,	ப்ருத(ய)க்	= ஸாத்யஸாத(ய)
யோகௌ	(ஞானம்) யோ		னத்தன்மையற்
(மௌ)	கம், (பகவ தர்		றது
	பண புத்தியால்	(இதி)	= என்று
	கர்ம த்தை தச்	ந, ப்ரவத	= சொல்வதில்லை.
	செய்வது இவ்	(டி)ந்தி	(கர்ம யோகம்
	விரண்டையும்		ஞானத் திற்குக்
பா(வா)லா:	= அஞ்ஞானிகள்		காரணமென்று
ப்ருத(ய)க்	= ஸாத்யஸாத(ய)		சொல்லுகிறார்
	னத்தன்மையற்		கள்.)
	றது [ஸாங்க்(வீ)ய	ஏகம் அபி	= இந்த ஞான
	(ஞான) த்தைக்		மார்க்கம், கர்ம
	குறித்து கர்ம		மார்க்கம் இவ்
	யோக(ம)ம் கார		விரண்டில் ஒன்
	ணமல்ல]		றை
(இதி)	= என்று	ஸம்யக்	= நன்றாக
ப்ரவத(டி)ந்தி	= சொல்லுகிறார்	ஆஸ்தி(யி)த:	= அடைந்தவன்
	கள்.	உப(வ)யோ:	= ஞான கர்மங்
பண்டிதா:	= ஞானிகள்		களின்
		ப(வ)லம்	= ப(வ)ல த்தை
		விர்த(டி)தே	= அடைகிறான்.

(மு)—யத்ஸாங்க்(வீ)யை: ப்ராப்யதே ஸ்தா(யா)னம் தத்(ஓ)யோகை
(ஐ)ரபி க(உ)ம்யதே ||

ஏகம் ஸாங்க்(வீ)யம் ச யோக(உ)ம் ச ய: பஸ்யதி ஸ பஸ்யதி
|| 5 ||

(ப. உ.) யத், ஸாங்க்(வீ)யை:, ப்ராப்யதே, ஸ்தா(யா)னம், தத்,
யோகை: (ஐ)ரபி, க(உ)ம்யதே | ஏகம், ஸாங்க்(வீ)யம், ச, யோக(உ)ம்,
ச, ய:, பஸ்யதி, ஸ:, பஸ்யதி ||

ஸாங்க் } = ஞானிகளால்
(வீ)யை: }
யத் = எந்த
ஸ்தா(யா) } = ஸ்தா(யா)னம்
னம் } (வைகுண்டாதி
ரூபமானது)
ப்ராப்யதே = அடையப் படு
கிறதோ
தத் = அந்தஸ்தா
னம்
யோகை: } = கர்மயோகி
(ஐ:)ரபி } களாலும்
க(உ)ம்யதே = அடையப் படு
கிறது.
ச = மற்றும்
ஸாங்க்(வீ) } = ஸாங்க்(வீ)யமு
யம் } ம் (ஞானமும்)

யோக(உ) } = கர்மயோகமும்
ம், ச }
ஏகம் = ஒன்றே (ஸாங்க்
(வீ)யத் தை தக்
குறித்து யோ
கம் காரணம்)
(இதி) = என்று
ய: = எவன்
பஸ்யதி = தெரிந்து
கொள்கிறானே
ஸ: = அவன்
பஸ்யதி = ஞானி (என்று
சொல்லிக்
கொள்ளப்
படுகிறான்,

(மு)—ஸம்ன்யாஸஸ்து மஹாபா(வா)ஹோ து:(ஓ:)க(வ)மாப்தும
யோக(உ)த: ||
யோக(உ)யுக்தோ முனிர்ப்ரஹ்ம ந சிரேணாதி(ய)க(உ)ச்ச(உ)தி
|| 6 ||

(ப. உ.) ஸம்ன்யாஸ:, து, மஹாபா(வா)ஹோ, து:(ஓ:)க்க(வ)ம்,
ஆப்தம், அயோக(உ)த: | யோக(உ)யுக்த:, முனி:, ப்ரஹ்ம, ந, சிரேண,
அதி(ய)க(உ)ச்ச(உ)தி ||

மஹாபா } = அர்ஜுன!
(வா) }
ஹோ }
ஸம்ன்யாஸ: = கரமக்ரோத

(ய)க் களைத்து
றப்பதென்னும்
ஸம்ன்யாஸம்

அயோக } = பகவதர்பண
 (அ)த: (அ) புத்தியால் கர்
 யோக(அ) மங்களைச் செய்
 இதி வ தென் னும்
 அயோக யோக(அ)மில்
 (அ)த: லாவிடில்
 து:(அ:)கம் = ஸோகத்தை
 ஆப்தம் = அடைவதற்கு
 (ப[ஊ]வதி) = (கா ர ண ம்)
 ஆகிறது.
 முனி:, து = கா மாதிகளைத்
 துறப் ப தென்
 னும் ஸம்ன்யாஸ

முடையவனோ
 யோக(அ) } = பகவதர்பண
 யுத்த: புத்தியால் கர்
 (ஸன்) } மா னுஷ்டான
 ரு ப ம ர கிய
 யோகத்தோடு
 கூடியவனாய்
 ந, சிரேண = ஸீக்ரத்திலே
 யே (ரூ ர ன த்
 தை அடைந்து)
 ப்ரஹ்ம = பரமாத்மாவை
 அதி(யி) } = அடைகிறான்.
 கச்ச(அ)தி }

(மு)—யோக(அ)யுத்தோ விஸுத்தா(யூ)த்மா விஜிதாத்மா ஜிதேந்
 த்(ஈ)ரிய: ||

ஸர்வபூ(ஊ)தாத்ம பூ(ஊ)தாத்மா குர்வன்னபி ந லிப்
 யதே || 7 ||

(ப. உ.) யோகயுத்த:, விஸுத்தா(யூ)த்மா, விஜிதாத்மா, ஜிதேந்
 த்(ஈ)ரிய: | ஸர்வபூ(ஊ)தாத்மபூ(ஊ)தாத்மா, குர்வன், அபி, ந, லிப்யதே ||

யோக(அ) } = பகவதர்பண
 யுத்த: } புத்தியால்
 செய்வதக்க
 கர்மரூப யோக
 த்தோடு கூடிய
 வனாயும்
 விஸுத் } = சுத்த(யூ)ஸ்வபா
 தா(யூ) } (ஊ)வ முடைய
 த்மா } வனாயும்
 விஜிதாத்மா = அடக்கிக்கொ
 ண்டிருக்கும்
 மனதுடைய
 வனாயும்
 ஜிதேந்த் } = ஸகல இந் த் ரி
 த்(ஈ)ரிய: } யங்களை ஜெயித்
 தவனாயும்
 ஸர்வபூ } = ஸகல ப்ராணி
 (ஊ)தாத் } களுக்கும் ஸ்வா
 ம பூ(ஊ) } மியான பரமா
 தாத்மா } த் மாவையே

ஸ்வாமி யா
 யுடையவனாயு
 மிருக்கும் (எல்
 லரருக் கு ம்
 ஸ்வாமி யா
 பரமாத்மாவே
 எனக்குஸ்வாமி
 என்று அறிந்
 துக்கொண்டு
 மிருக்கும்) மனி
 தன்
 குர்வன் அபி = எந்த கர்மத்
 தைச் செய்துக்
 கொண்டிருந்த
 போதிலும்
 ந, } = கர்மஸம்பந்த
 லிப்யதே } மடைவதில்லை.

(மூ)—வைவ கிஞ்சித் கரோமிதி யுத்தோ மன்யேத தத்வவித் ||

பசீயன் ஸீருண்வன் ஸ்ப்ருஸன் ஜிக்(வீ)ரன் அசீனன் க(ம)ச்
ச(உ)ன் ஸ்வபன் ஸீவஸன் || 8 ||

ப்ரலபன் விஸ்ருஜன் க்(ஸ்)ருஹ்ணன் உன்மிஷன் நிமிஷன்
னபி ||

இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தே(மே)ஷு வர்தந்த இதி தா(யா)
ரயன் || 9 ||

(ப. உ.) ந, ஏவ, கிஞ்சித், கரோமி, இதி, யுத்த:, மன்யேத, தத்வ
வித் | பசீயன், ஸீருண்வன், ஸ்ப்ருஸன், ஜிக்(வீ)ரன், அசீனன், க(ம)ச்
ச(உ)ன், ஸ்வபன், ஸீவஸன் || ப்ரலபன், விஸ்ருஜன், க்(ஸ்)ருஹ்ணன், உன்
மிஷன், நிமிஷன், அபி | இந்த்ரியாணி, இந்த்ரியார்த்தே(மே)ஷு,
வர்தந்தே, இதி, தா(யா)ரயன் ||

யுத்த:	= கர்மயோகத் தை அனுஷ்டிக் கும்	ஸ்வஸன் (அபி)	= மூச் ச விட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும்
தத்வவித்	= பகவத்தத்வ ஞானி	ப்ரலபன் (அபி)	= கதரிக்கொண் டிருந்த போதி லும்
பசீயன் அபி	= பார்த்துக் கொண்டிருந்த போதிலும்	விஸ்ருஜன் (அபி)	= விட்டுக் கொண் டிருந்த போதி லும்
ஸ்ரீருண் வன்(அபி)	= கேட்டுக் கொ ண்டிருந்த போதிலும்	க்(ஸ்)ருஹ் ணன் (அபி)	= வாங்கிக் கொ ண்டிருந்த போதிலும்
ஸ்ப்ருஸன் (அபி)	= தெரட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும்	உன்மி ஷன் (அபி)	= உன்மேஷம் (கண்மூடுவது) என்னும்பிராண வ்யாபாரத் தைச் செய்து கொண்டிருந்த போதிலும்
ஜிக்(வீ) ரன்(அபி)	= மேரந்து கொண்டிருந்த போதிலும்	நிமிஷன் (அபி)	= நிமிஷம் (கண் திறப்பது) என்னும் ப்ரா ணவ்யாபாரத் தைச் செய்து கொண்டிருந்த போதிலும்
அசீனன் (அபி)	= புசித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும்		
க(ம)ச் (உ)ன் (அபி)	= போய்க்கொண் டிருந்த போதி லும்		
ஸ்வபன் (அபி)	= தூங்கிக்கொண் டிருந்த போதி லும்		

இந்திரி	}	= இந்திரியங்கள்	கஞ்சித்	}	= ஒரு கார்யத் தையாகிலும்
யாணி					
இந்திரியா	}	= இந் த் ரி ய ன் களின் விஷயங் களில்	ந, ஏவ	}	= நான்ஸ்வதந்த்ர னாய் செய்பவ னல்ல
ர்த்தே					
(யே)ஷு					
வர்த்தே		= ப்ர வ ர் த் தி க் கின்மன	இதி		= என்று
இதி		= என்று	மன்யேத		= தெ ரி ர் து கொள்ள வேண் டும்.
தா(யா)ரயன்		= தெ ரி ர் து கொண்டவனாய்			

(க. உ.):—‘நான் செய்யும் தர்மனம் (பார்ப்பது) முதலிய
வ்யாபாரங்களை பரமாத்மா என்னுள்ளிருந்து தான் செய்து,
என்னாலும் செய்வித்துக்கொண்டிருக்கிறான். நான் ஸ்வதந்த்ரனாய்
செய்பவனல்ல’ என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

(ஸ்ரீ)—ப்ரஹ்மண்யாதா(யா)ய கர்மாணி ஸங்க(உ)ம் த்யக்த்வா
கரோதி ய: ||

லிப்யதே ந ஸ பாபேன பத்(ஈ)மபத்ர மிவாம்ப(ஊ)ஸா || 10 ||

(ப. உ.) ப்ரஹ்மணி, ஆதா(யா)ய, கர்மாணி, ஸங்க(உ)ம், த்யக்த்வா,
கரோதி, ய: | லிப்யதே, ந, ஸ:, பாபேன, பத்(ஈ)மபத்ரம், இவ, அம்ப(ஊ)
ஸா ||

ய:	= எவன்	க்கிறுனென்று
ஸங்க(உ)ம்	= ப (ஹ) ல ர பே கைஷயை	அ னு ஸ ந் த ர (யா)னம் செய் து கொண்டு
த்யக்த்வா	= விட்டு	கரோதி = செய்கிறானே
கர்மாணி	= கர்மங்களை	ஸ: = அவன்
ப்ரஹ்மணி	= பரமாத்மா விட த்தில்	பத்மபத்ரம் = தாமரை இலை
ஆதா(யா)ய	= வைத் து (பர மாத்மாவே எனக்கு நற்ப (ஹ) ல த் தை க் கொடுப்பதற் காக என்னால் தன் [பகவா னின்] ஸ்ரீ ஜாத் மகமான கர்மங் களைச் செய்வித் துக்கொண்டிரு	அம்ப(ஊ) } = ஜலத்தினால் எப் ஸா, இவ } படி ஸம் பந்த (ய) ம டை வ தில்லையோ அப் படி பாபேன = பாபத்தால் ந, } = ஸம்பத்த(ய)னா லிப்யதே } வதில்லை. (அவ னுக்கு பாபங் களின் ஸம்பந்த மாவதில்லை.)

(பு)—காயேன மனஸா புத்(யீ)யா கேவலேரிந்திரியைரபி ||

யோகி(அ)ன: கர்ம குர்வந்தி ஸங்க(அ)ம் த்யக்த்வா த்ம ஸூத்த
(யீ)யே || 11 ||

(ப. உ.) காயேன, மனஸா, புத்(யீ)யா, கேவலே:; இந்திரியை:; அபி |
யோகி(அ)ன:; கர்ம, குர்வந்தி, ஸங்க(அ)ம், த்யக்த்வா, ஆத்மஸூத்த(யீ)
யே ||

யோகி(அ)ன: = யோகிகள்	மனஸா = மனதினாலும்
ஸங்க(அ)ம் = ப(வ) ல த் தி ல்	புத்(யீ)யா = புத்தியினாலும்
நேஸுத்தை	கேவலே: = விஷயங் க ளி ல்
த்யக்த்வா = விட்டு	ஆஸக்தியற்ற
ஆத்ம } = மனது ஸூத்த	இந்திரி } = இந்திரியங்களா
ஸூத் த } (யீ)மாவதற்காக	யை:; அபி } லும்
(யீ) யே }	கர்ம = கர்மத்தை
காயேன = ஸரீரத்தாலும்	குர்வந்தி = செய்கிறார்கள்.

(பு)—யுக்த: கர்மப(வ)லம் த்யக்த்வா ஸாந்திமாப்னோதி நைஷ்டி

கீம் ||

அயுக்த:காமகாரேண ப(வ)லே ஸக்தோ நிப(வ)த்(யீ)யதே||12||

(ப. உ.) யுக்த:; கர்மப(வ)லம், த்யக்த்வா, ஸாந்திம், ஆப்னோதி, நைஷ்டி
முகீம் | அயுக்த:; காமகாரேண, ப(வ)லே, ஸக்த:; நிப(வ)த்(யீ)யதே ||

யுக்த:	= ப க வ த ர் ப ண	ஆப்னோதி	= அடைகிறான்.
	புத்தியரல் கர்	அயுக்த:	= ப க வ த ர் ப ண
	மானுஷ்டானத்		புத்தியரல் கர்
	தை செய்பவன்		மத்தைச் செய்
கர்மப(வ)லம்	= கர்மத்தா லுண்		யாதவன்
	டாகும் ப (வ)	காமகாரேண	= ப (வ) ல ர பே
	லத்தை		கையரல் கர்
த்யக்த்வா	= விட்டு		மங்களைச் செய்
நைஷ்டிகீம்	= ஸ வ ர ப ர வி க		வதினால்
	மான	ப(வ)லே	= அற்ப பலத்தில்
ஸாந்திம்	= ஸ்வரூபானந்த	ஸக்த:	= நேஸ முடைய
	(அ) ஆ விர்பா		வனாய்
	(வா)வ லக்ஷண	நிப(வ)த்	} = ஸம்ஸாரத் தில்
	மான மோக்ஷத்	(யீ)யதே	
	தை		நன்றாய் மூழ்கு
			கிறான்.

(மு)—ஸர்வ கர்மாணி மனஸா ஸம்ன்யஸ்யாஸ்தே ஸுக(வ)ம் வஸீ ||
நவத்(ஈ)வாரே புரே தே(ஊ)ஹீ நைவ குர்வன் ந கார
யன் || 13 ||

(ப. உ.) ஸர்வகர்மாணி, மனஸா, ஸம்ன்யஸ்ய, ஆஸ்தே, ஸுக(வ)ம், வஸீ | நவத்(ஈ)வாரே, புரே, தே(ஊ)ஹீ, ந, ஏவ, குர்வன், ந, காரயன் ||

வஸீ	= இந் த்ரி ய ஜ ய முடைய	புத்தி யற்றவ னாய்
தே(ஊ)ஹீ	= மனிதன்	நவத்(ஈ) வாரே } = கண், கர து, க்(வீ) ராணம்
ஸர்வ கர் மாணி }	= தன்னால் செய் யப்பட்ட ஸகல கர்மங்களை	மு த லி ய லு ன் ப து த் வ ர ன் க ளு டைய
மனஸா	= மனதினால்	புரே = தே ஹ மெ ன் னும் பட்டணத் தில்
ஸம்ன்யஸ்ய	= பரமாத்மா விட த்தில் ஸமர்ப் பித்து	ஸுக(வ)ம் } = ஸுக முண்டா [யதா(யா)] = கும்படி (ஸுக ப(வ)வதி ததை அ னு ப ததா(யா)] வித்துக் கொண் டே
ந, ஏவ, குர்வன் } (ஸன்)	= நானே சுதந்திர னாய்ச்செய்கிறே ன்என்னும் புத் தியற்றவ னாய்	ஆஸ்தே = இருக்கிறான்.
ந, காரயன்	= நான் சுதந்திர னாக செயவிக்கி ரே னென்னும்	

(மு)—ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபு: (ஊ:) ||
ந கர்ம-ப(வ)ல-ஸம்யோக(மு)ம் ஸ்வபா(ஊ)வஸ்து ப்ரவர்த
ததே || 14 ||

(ப. உ.) ந, கர்த்ருத்வம், ந, கர்மாணி, லோகஸ்ய, ஸ்ருஜதி, ப்ரபு: (ஊ:) | ந, கர்ம-ப(வ)ல-ஸம்யோக(மு)ம், ஸ்வபா(ஊ)வ:, து, ப்ரவர்ததே ||

ப்ரபு: (ஊ:)	= சுதந்த் ர னை பரமாத்மா	ந, ஸ்ருஜதி	= ருத்வத்தை பி ற ப் பி ப் ப தில்லை. (கொடு ப்பதில்லை.)
லோகஸ்ய	= ஜீ வ ரா சி க ளுக்கு	கர்மாணி	= கர்மங்களி னால் பிறந்தஅத்ருஷ் டத்தையும்
கர்த்ருத்வம்	= அக்னி ஹோத் ரம் முதலிய கர் மங்களில் சுதந் திரமான கர்த்	ந, ஸ்ருஜதி	= பி ற ப் பி ப் ப

தில்லை. (அத் ருஷ்டங்களி லும்ஸ்வாதந்தர் யத்தைக் கொ டுப்பதில்லை)	ஸ்வபா (ஊ)வஃ து(ஏவ)	ஸ்வ. ப்(வ) லங்க ளில் சுதந்திரம் கொடுப்பதில்லை
(லோகஸ்ய) = ப்ராணிகளுக்கு கர்ம- = கர்மம் ப(வ)ல- = பலம் இவை க களின்	ப்ரவர்ததே = அந்தந்த வ்யா பாரங்களில் சுதந்திரஸ்ய ப்ரவர்திக் கிறான்.	
யோக(மு)ம் = ஸம்பந்தத்தை ந, ஸ்ருஜதி = பிறப்பிப்பதில்		

அவதரணிகை:—பரமாத்மா எல்லா கர்மங்களையும் சுதந்திர
ஸ்ய செய்வித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் தனக்கு கர்மலேபம்
உண்டாவதில்லை (கர்மங்களாலுண்டாகும் பயன்களை அடைவ
தில்லை) என்று சொல்லுகிறான்:—

(மு)—நாத(டி)த்தே கஸ்யசித் பாபம் ந சைவஸுக்ருதம் விபு:(ஊ:)||
அஞானேனாவ்ருதம் ஞானம் தேன முஹ்யந்தி ஜந்தவ: || 15 ||

(ப. உ.) ந, ஆத(டி)த்தே, கஸ்ய, சித், பாபம், ந, ச, ஏவ, ஸுக்ருதம்,
விபு:(ஊ:)|| அஞானேன, ஆவ்ருதம், ஞானம், தேன, முஹ்யந்தி, ஜந்தவ:||

விபு:(ஊ:)	= ஸ்வாமியான பர மாத்மா	கிற சங்கைக்கு பதில் சொல்லு கிறான்:—
கஸ்ய, சித்	= எந்த கர்மத் தின்	அஞானேன = அஞானத்தால் ஞானம்
பாபம்	= பாபத்தையும்	(ஞாயதே) = ஞானத்திற்குச் சராத (ய) ன
ந, ஏவ	= ஏற்றுக் கொள் வதே இல்லை.	அனே னேதி) } மான புத்தி
ஆத(டி) த்தே		ஆவ்ருதம் = மூடப்பட்டிருக் கிறது.
ச	= மற்றும்	தேன = புத்தி யானது அஞானத்தால்
கஸ்ய, சித்	= எந்தகர்மத்தின்	மூடப்பட்டிரு ப்பதினால்
ஸுக்ருதம்	= புண்யத்தையும்	ஜந்தவ: = ப்ராணிகள்
ந, ஏவ,	= ஏற்றுக் கொ ள்வதே இல்லை.	முஹ்யந்தி = பரமாத்மாவை தெரிந்து கொ ள்வதில்லை.
ஆத(டி) த்தே		

அவதரணிகை:— பரமாத்மா
எல்லாவிடத்திலும் ப்ரவர்தகனா
மிருப்பானேயாயின் நமக்கு
ஏன் காணப்படுவதில்லை? என்

(மு)—ஞானேன் து தத்(உ)ஞானம் யேஷாம் நாஸிதமாத்மன: ||
தேஷாமாதி(அ)த்யவஜ்ஞானம் ப்ரகாஸயதி தத்பரம் || 16 ||

(ப. உ.) ஞானேன, து, தத், அஞானம், யேஷாம், நாஸிதம், ஆத்மன: | தேஷாம், ஆதி(அ)த்யவத், ஞானம், ப்ரகாஸயதி, தத், பரம் ||

ஆத்மன:	= பரமாத்மாவின்	ஞானம், து	= அ ப ரே ராக்ஷ
ஞானேன	= ஞானத்தால்		ஞானமே
யேஷாம்	= யாருடைய	தத்	= அந்த
தத்	= அந்த	பரம்	= பரப்ரஹ்மத்
அஞானம்	= அஞானமானது		தை
நாஸிதம்	= நாஸம் செய்யப்	ஆதி(அ)த்	} = ஞ ர் ய னை ப்
	பட்டிருக்கிற	யவத்	
	தோ	ப்ரகாஸயதி	
தேஷாம்	= அவருடைய		செய்கிறது.

(மு)—தத்(ஈ)பு(ஊ)த்த(ய)ய ஸ்ததா(உ)த்மானஸ் தன்னிஷ்டா
ஸ்தத்பராயண: ||

க(உ)ச்ச(உ)ந்த்ய புனராவ்ருத்திம் ஞான-நிர்தூ(ய-உ)த-கல்
மஷா: || 17 ||

(ப. உ.) தத்(ஈ)பு(ஊ)த்த(ய)ய: , ததா(உ)த்மான: , தன்னிஷ்டா: சத்பராயண: | க(உ)ச்ச(உ)ந்தி, அபுனராவ்ருத்திம், ஞான-நிர்தூ(ய-உ)த-கல்மஷா: ||

தத்-	= அந்த பரமாத்	[யா] ரனென்
	மாவிடத்திலே	னம் ஞானமு
	யே	டைய)
பு(ஊ)த்	} = மனதுடைய	
த(ய)ய:		
ததா(உ)த்	= அந்த பரமாத்	தத்பரா
மான: (ஸ:	} = பரமாத் மாவை யேமுக்யப்ராப் யனாயுடைய	யண: (ஸ:
ஆத்மாயே		ஏவ பரம்
ஷாம் தே		அயனம்
		[ப்ராப்
	மி என்றறிந்த)	யம்] யே
தன்னிஷ்டா:	= பரமாத்மா	ஷாம்தே)
	விடத்திலேயே	ஞான-
	எப்பொழுதும்	= ஞானயோகத்
	ஸ்தி(யி)யையு	தால்
	டைய (பரமாத்	நிர்தூ(ய-உ)த
	மாவே ஆதா	= போக் கடிக்கப்
		பட்ட
		கல்மஷா:
		= பாபங்களை யு

அபுனரா } வ்ருத்திம் }	= மறுபடியும் பிறப்பற்ற வைகுண்டம்		க(உ)ச்ச (ஊ)ந்தி }	= அடைகிறார் கள்.	முதலிய ஸ்தா (யா)னங்களை

(மு)—வித்(ஜீ)யா-வினய-ஸம்பன்னே ப்ராஹ்மணே க(உ)வி ஹஸ்
தினி ||

ஸூனி சைவ ஸ்வபாகே ச பண்டிதா: ஸமத(உ)ர்ஸின:

|| 18 ||

(ப. உ.) வித்(ஜீ)யா-வினய-ஸம்பன்னே, ப்ராஹ்மணே, க(உ)வி
ஹஸ்தினி | ஸூனி, ச, ஏவ, ஸ்வபாகே, ச, பண்டிதா:, ஸமத(உ)ர்ஸின: ||

பண்டிதா:	= ஞானிகள்	ச	= மற்றும்
வித்(ஜீ)யா-	= வித்(ஜீ)யா	ஸூனி	= நாயிலும்
வினய-	= வினயம் இவை களால்	ச	= மற்றும்
ஸம்பன்னே	= கூடிய	ஸ்வபாகே	= நாய்களைச் சமைக் கும் சண்டாள னிடத்திலும்
ப்ராஹ்மணே	= ப்ராஹ்மண னிடத்திலும்	ஸமத(உ)ர்	= நிர்த்தோ(ஜோ)
ஏவ, ச	= மற்றும்	ஸின:(ஸம	} = ஒனை பரமாத் ம் பஸ்யந் தி இதி) } றார்கள்.
க(உ)வி	= பசுவிலும்	ம் பஸ்யந்	
ஹஸ்தினி	= யானையிலும்	தி இதி)	

(க. உ.):—ப்ராஹ்மணன், பசு, நாய் முதலிய உத்தம நீச
ஸ்தா(யா)னங்களில் இருக்கும் பரமாத்மா நிர்த்தோ(ஜோ)ஷ
னாகவே இருக்கிறான். நீச ஸ்தா(யா)னங்களிலிருப்பதினால்
தோ(ஜோ)ஷ முடையவனாவதில்லை என்று ஞானிகள் காண்கிறார்
கள் (அறிகிறார்கள்.)

(மு)—இஹவ தைர்ஜித: ஸர்கோ(ஜோ) யேஷாம் ஸாம்யே ஸ்தி
(யி)தம் மன: ||

நிர்த்தோ(ஜோ)ஷம் ஹி ஸமம் ப்ராஹ்ம தஸ்மாத் ப்ராஹ்மணி

தே ஸ்தி(யி)தா: || 19 ||

(ப. உ.) இஹ, ஏவ, தை: ஜித: ஸர்க:(மு), யேஷாம், ஸாம்யே,
ஸ்தி(யி)தம், மன: | நிர்த்தோ(ஜோ)ஷம், ஹி, ஸமம், ப்ராஹ்ம, தஸ்மாத்,
ப்ராஹ்மணி, தே, ஸ்தி(யி)தா: ||

யேஷாம்	= யாருடைய	வி மு க் த ரா
மன:	= மனது	கிறார்கள்.)
ஸாம்யே	= பரமாத் மாவின்	அவதாரணிகை:—‘ஸமத(உ)ர்
[ஸமஸ்ய	நிர்த்தோ(டேர)	ஸின:’ என்னும் பதத்திற்கு
பா(ஊ)வ:	ஷத்வத்தில்	‘தோஷமற்ற ப்ரஹ்மத்தைக்
ஸாம்யம்,		காண்பவர்கள்’ என்னும் அர்த்
தஸ்மின்]		தத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தானே
ஸ்தி(யி)தம்	= இருக் கிறதோ	சொல்லுகிறான்.
	(யார் பரமாத்	ஹி = எ க் க ரா ண த்
	மாவை தோஷ	தால்
	மற்றவனென்று	நிர்த்தோ } = தோஷமற்ற
	தெரிந்து கொ	(டேர)ஷம் }
	ண்டிருக்கிறார்	ப்ரஹ்ம = பரப்ரஹ்மம்
	களோ)	ஸமம் = ஸ ம மெ ன் னு
தை:	= அவர்களால்	சொல்லிக் கொ
இஹ, ஏவ	= இந்த ஜன்மத்தி	ள் எ ப் புகிற
	லேயே	தோ
ஸர்க:(ம:)	= ஜனன, மரண	தஸ்மாத் = அக்கராணத்தி
	ரு ப மாகிய	னாலேயே
	ஸம்ஸாரம்	தே = அந்தஸமஞானி
ஜித:	= ஜெயிக்கப்பட்ட	கள்
	டிருக்கிறது.	ப்ரஹ்மணி = ப்ரஹ்மத்தில்
	(அவர்கள் மறு	ஸ்தி(யி)தா: = இ ரு ப் ப வர்
	படியும் பிறப்	களே (ப்ரஹ்ம
	பிறப்பு களை	ஞாநிகளே)
	அடையாமல்	யாவர்.

(க. உ.):—தோஷமற்ற ப்ரஹ்மத்திற்கு ஸமமென்று பெயராதலால் “ஸமத(உ)ர்ஸின:” என்னும் பதத்திற்கு தோஷமற்ற ப்ரஹ்மத்தைக் காண்பவர் என்று அர்த்தமாவதால் ஸமத(உ)ர்ஸின: களுக்கு (ப்ரஹ்மஞானிகளுக்கு) ஜராமரணமற்ற மோக்ஷமுண்டாகிறது.

(மூ)—ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத் ப்ரியம் ப்ராப்ய நோத்(ஈ)விஜேத் ப்ராப்ய சாப்ரியம் ||

ஸ்தி(யி)ரபு(ஹ)த்தி(யி)ரஸம் மூடோ(போ)ப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மணி ஸ்தி(யி)த: || 20 ||

(ப. உ.) ந, ப்ரஹ்ருஷ்யேத், ப்ரியம், ப்ராப்ய, ந, உத்(ஈ)விஜேத், ப்ராப்ய, ச, அப்ரியம் | ஸ்தி(யி)ரபுத்தி:(யி:), அஸம்மூட:(ஐ:), ப்ரஹ்மவித், ப்ரஹ்மணி, ஸ்தி(யி)த: ||

ப்ரஹ்மவித்	= ப்ரஹ்மம் சுதந் தி ர ம ன னு ஸ ர் வ க ர் த் தா லெ வ ன் னு ம் ஞானமூடைய	(ஓ)யா ஞான மற்றவனாய்
ப்ரஹ்மணி	= ப்ரஹ்மத்தில்	ஸ்தி(யி)ரபு } = த்ருடமான த்தி:(யி:)} (உறுதியான) (ஸன்) } மனதுடையவ
ஸ்தி(யி)த:	= எப்பொழுதும் இருக்கும் யேரகி (எப் பொழுதும் ப்ர மாத்மாவையே ஸ்மரிக்கும் யோகி)	ப்ரியம் = இஷ்டமான பொருளை ப்ராப்ய = அடைந்து ந = அதிகமாய் ஸந் ப்ரஹ்ருஷ்யேத் } தோஷப்படக் சுடாது. ச = மற்றும் அப்ரியம் = இஷ்டமல்லாத பதார்த்தத்தை ப்ராப்ய = அடைந்து ந = உத்வேகத்தை உத்(ஈ) } (திகைப்பை) விஜேத் } அடையக் சுடாது.
அஸம் மூட:(ஐ:) (ஸன்)	= ப்ரியமான பொ ருளையடைவது, ப்ரியமற்ற பொ ருளையடைவது இவைகளில் நான்சுதந்திரன் என்னும்மித்	

(மூ)—பா(வா)ஹ்ய ஸ்பர்ஸேஷ்வஸக்தாத்மா விர்த(உ)த்யாத்மணி

யத் ஸுக(வ)ம் ||

ஸ ப்ரஹ்மயோக(உ)யுக்தாத்மா ஸுக(வ)மக்ஷய்ய மஸ்னு

தே || 21 ||

(ப. உ.) பா(வா)ஹ்யஸ்பர்ஸேஷு, அஸக்தாத்மா, விர்த(உ)தி, ஆத்மணி, யத், ஸுக(வ)ம் | ஸ:, ப்ரஹ்ம-யோக-யுக்தாத்மா, ஸுக(வ)ம், அக்ஷய்யம், அஸ்னுதே ||

பா(வா) ஹ்ய ஸ்பர் ஸேஷு (ஸ்ப்ருஸ்) யந்தே இதி ஸ்பர் ஸா:)	= பாஹ்யங்க ளான (வெளிப் படையான)ஸப் தம் முதலிய விஷயங்களில்	அஸக்தாத்மா } = ஈடுபடாத மன ய: } துடைய ஆத்மணி = எந்தஸன்யாஸி யத், ஸுக } = தனக்குள் (வ)ம் } = எந்த ஸுகத் தை (தன் ஸ்வ ரூப பூ[ஊ]த
---	--	---

	ரான ஸுகத்	ஆத்மா(ஸன்) = மனதுடைய
	த)	வனாய்
விர்த(உ)தி	= அடைகிறோ	அக்ஷயம் = எந்த காலத்
ஸ:	= அந்த ஸன்	திலும் கெடாம
	யாஸி	விருக்கும்
ப்ரஹ்ம-	= ப்ரஹ்மத்தில்	ஸுக(வ)ம் = ஸுகத்தை
யோ(அ)-	= யோ(அ) (த்யான)	அஸ்னுதே = அனுப(வ) விக்
	த்துடன்	கிறான்.
யுக்த-	= கூடிய	

(அ) — யே ஹி ஸம்ஸ்பர்ஸஜா போ(ஹோ)கா(அ) து:(உ:)க(வ)யோ
னய ஏவ தே ||

ஆத்(ஈ)யந்தவந்த: கௌந்தேய ந தேஷு ரமதே பு(ஹு)த:(ய:)

||22||

(ப. உ.) யே, ஹி, ஸம்ஸ்பர்ஸஜா; போ(ஹோ)கா:(அ:), து:(உ:)க
யோனய: ஏவ, தே | ஆத்(ஈ)யந்தவந்த:, கௌந்தேய, ந, தேஷு, ரமதே
பு(ஹு)த:(ய:) ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுன!		லேயே
யே	= எவை	து: (உ:) க	= துக்கத்திற்
ஸம்ஸ	} = விஷயங்களின்	(வ)	} குக்காரண
பர்ஸஜா:		யோனய:	
	ஸம்பந்தத்தால்	ஹி	மானவைகள்.
	பிறந்த		= அக்காரணத்தா
போ	} = ஸுகானுபவங்	தேஷு	லேயே
(ஹோ) கா:			= விஷய ஸம்பந்
தே	= அவை		தங்களால்
ஆத்(ஈ)	} = உத்பத்தி விரா		உண்டாகும்
யந்தவந்த:			ஸுகானுபவ வி
			ஷயத்தில்
		பு(ஹு)த:(ய:)	= ஞானி
	பிறந்து சில கா	ந,	} = ஆஸைப் படுவ
	லங்களில் இருந்	ரமதே	
	து நாஸ மடை		தில்லை. (ஆஸக்த
	பவைகள்)		வைதில்லை.
(அத:) ஏவ	= ஆகையினால்		

(அ) — ஸக்தோதீஹவ யஸஸோடு(ஹு)ம் ப்ராக் ஸரீரவிமோக்ஷ

ணத் ||

காம-க்ரோதோ(யோ)த்(ஈ)ப(ஹ)வம் வேக(அ)ம் ஸ யுக்தஸ ஸ

ஸுகீ(ஈ) நர: || 23 ||

(ப. உ.) ஸக்னோதி, இஹ, ஏவ, ய:, ஸோடு(ஊ)ம், ப்ராக், ஸரீரவிமோக்ஷணத் | காமக்ரோதோ(யோ)த்(ஈ)ப(ஊ)வம், வேக(௨)ம், ஸ:, யுக்த:, ஸ:, ஸுகீ(வீ), நர: ||

ய:	= எவன்	ஸோடு	யின் மையை
இஹ, ஏவ	= இம்மானவ ஸரீ	(ஊ)ம் }	= பொறுப்பதற்கு
	ரத்திலேயே		
ஸரீர-	= தேஹத்தை	ஸக்னோதி	= ஸமர்த்தனாகிற
விமோக்ஷ	= விடுவதற்கு		னோ
ணத் }		ஸ:, நர:	= அந்த மனிதன்
ப்ராக்	= முன்னமே	யுக்த:	= ஞானோபாய
காம-	= காமமென்ன		முடையவன்.
க்ரோத(ய)-	= க்ரோத(ய)மென்	ஸ:	= அவன்
	ன	ஸுகீ(வீ)	= ஸுகமுடையவ
உத்(ஈ)ப }	= இவைகளா		னாக
(ஊ)வம் }	லுண்டான	[ப(ஊ)வதி]	= ஆகிறான்.
வேக(௨)ம்	= மனதின் நிலை		

அவதரணிகை :—ஞானிகளின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—யோந்தஸ்ஸுகோ(ஹோ)ந்தராராமஸ் ததா(யா)ந்தர் ஜ்யோதி ரேவ ய: ||

ஸ யோகீ(ஈ) ப்ரஹ்ம நிர்வாணம் ப்ரஹ்மபூ(ஊ)தோதி(யி) க(௨)ச்ச(ஊ)தி || 24 ||

(ப. உ.) ய:, அந்தஸ்ஸுக:(வ:), அந்தராராம:, ததா(யா), அந்தர்ஜ்யோதி:, ஏவ, ய:| ஸ:, யோகீ(ஈ), ப்ரஹ்ம, நிர்வாணம், ப்ரஹ்மபூ(ஊ)த:, அதி(யி)க(௨)ச்ச(ஊ)தி ||

ய:	= எவன்	அந்தர்	= உள்ளத்தில்
அந்தஸ் }	= காமக்ரோதா	ஜ்யோதி:	நன்றாகத்தோ
ஸுக:(வ:)	(யா)திகளின்	ஏவ	ன்றிய பரமாத்
	தேரந்தர		மாவின் ஞானத்
	வில்லாமலிருப்ப		தையுடைய
	தினால் வெளி		வனோ
	யான ஸ்வரூப	ததா(யா)	= மற்றும்
	ஸுகமுடைய	அந்தரா	= பரமாத்மாவின்
	வனோ	ராம:	தர்ஸனத்தால்
ய:	= எவன்		அடையப்பட்ட

	ஸு க த தை த		தவனாய்
	யு டையவனே	நிர்வாணம்	= ப்ராக்ருத ஸரீர
ஸ:	= அ ப் ப டி ப்		மற்ற
	பட்ட	ப்ரஹ்ம	= ப்ரமாத்மாவை
யோகி(ஈ)	= ஞானி	அதி(யி)க	} = அடைகிறான்.
ப்ரஹ்ம	} = ப்ரஹ்மத் தில்	(உ)ச்சதி	
பூத:(ஸன்)			
	மனதை வைத்		

விசாரம் :—‘ப்ரஹ்ம பூ(ஊ)த:ப்ரஸன்னாத்மா.....மத்(ஈ)
 ப(ஊ)க்திம் லப(ஊ)தே பராம்’ (18-54) ‘ப(ஊ)க்த்யா மாமபி(ஊ)
 ஜானதி.....ததோ மாம் தத்வதோ ஞாத்வா விஸ்தே தத(ஈ)
 னந்தாம்’ (18-55) என்னும் கீதா ஸ்லோகங்களில் ‘ப்ரஹ்ம பூத
 னுன மனிதன் சுத்தமான மனதுடையவனாகிறான். மற்றும் என்
 னிடத்தில் பக்தியை செய்கிறான். பக்தியினால் என்னை தெரிந்து
 கொள்கிறான். அந்த ஞானத்தால் எனக்குள் ப்ரவேஸிக்கிறான்’
 என்று ப்ரஹ்மபூதனு மனிதனுக்கு, பரப்ரஹ்மத்துடன்
 பேசுமில்லாவிடின் பொருந்தாமலிருக்கும். மன:ப்ரஸாதம்,
 பக்தி, ஞானம், பரப்ரஹ்மத்தில் ப்ரவேஸம் இவைகளைச் சொல்லி
 யிருப்பதால் ‘ப்ரஹ்மபூத:’ என்னும் பதத்திற்கு “ப்ரஹ்ம மான
 வன்” என்னும் அர்த்தத்தைச் செய்யக்கூடாது. மன:ப்ரஸாதம்,
 பக்தி, ஞானம் இவைகளுக்குக் காரணமான “பரப்ரஹ்மத்தில்
 மனதுடையவன்” என்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும். மற்றும்
 இந்த ஸ்லோகத்தில் ‘ப்ரஹ்ம அதி(யி)க(உ)ச்ச(ஊ)தி’ ப்ரஹ்
 மத்தை அடைகிறான் என்று சொல்லியிருப்பதால் ‘ப்ரஹ்மபூத: =
 ப்ரஹ்மமானவன், ப்ரஹ்ம அதி(யி)கச்ச(ஊ)தி = ப்ரஹ்மத்தை
 அடைகிறான்’ என்னும் அர்த்தம் அஸங்கதமாகிறது. இவைகளே
 முதலிய அனேக காரணங்களால் இந்த ஸ்லோகத்திலுள்ள
 ‘ப்ரஹ்ம பூத:’ என்னும் பதத்திற்கு ப்ரஹ்மத்தில் மனதுடையவ
 னென்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—லப(ஊ)ந்தே ப்ரஹ்ம நிர்வாணம் ரூ(ஈ)ஷ்ய: க்ஷீண-கல்மஷா: ||

சி(ஊ)ன்ன-த்(ஈ)வைதா(யா) யதாத்மானஸ் ஸர்வபூ(ஊ)த
 ஹிதே ரதா: || 25 ||

(ப. உ.) லப(ஊ)ந்தே, ப்ரஹ்ம, நிர்வாணம், ரூ(ஈ)ஷ்ய:, க்ஷீண-கல்
 மஷா: | சி(ஊ)ன்ன-த்(ஈ)வைதா:(யா:), யதாத்மான:, ஸர்வபூ(ஸூ)தஹி
 தே, ரதா: ||

சின்னத்	}	= ப் ர மை, ஸம்	ஸ்ர்வ-	= ஸகலமான
வைதா:		ஸ ய ம் இவை	பூ(ஊ-உ)த-	= ப்ராணிகளுக்கு
(யா:)		கனையற்ற	ஹிதே	= நன்மை செய்
ரு(ஃ)ஷய:		= ஞானிகள்		வதில்
க்ஷீண-		= நா சப்படுத்திக்	ரதா: (ஸந்த:)	= ஈடுபட்ட வராய்
		கொள்ளப்பட்ட	நிர்வாணம்	= ப்ராக்ருத ஸரீர
கல்மஷா:	}	= பாபமுடையவர்		மற்ற
(ஸந்த:)		களாய்	ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாவை
யதாத்	}	= ஸ்வாதீனமான	லப(ஊ)ந்தே	= அடைகிறார்கள்
மான:		மனதுடைய		
(ஸந்த:)		வராய்		

(மு)—காம-க்ரோத(ய)-வியுத்தானம் யதீனம் யத-சேதஸாம் ||

அபி(ஊ)தோ ப்ரஹ்ம நிர்வாணம் வர்ததே விதி(ஹி)தாத்மனம்

|| 26 ||

(ப. உ.) காமக்ரோத(ய)-வியுத்தானம், யதீனம், யத-சேதஸாம் | அபி

(ஊ)த:, ப்ரஹ்ம, நிர்வாணம், வர்ததே, விதி(ஹி)தாத்மனம் ||

காம-	= காமமென்ன		வர்களுக்கு
க்ரோத(ய)-	= க் ரோ த(ய)	நிர்வாணம்	= ப் ர ர க் ரு த
	மென்ன இவை		தேஹமற்ற
	களால்	ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மா
வியுத்தானம்	= ரஹிதரான	அபி(ஊ)த:	= ஸ க ல தே ஸ
யத-	= ஸ்வாதீனமான		காலங்களிலும்
சேதஸாம்	= மனதுடைய	வர்ததே	= 'யோக க்ஷேமம்
யதீனம்	= ப் ர ய த் ன மு		வஹாம் யஹம்'
	டைய		என்று சொல்
விதி(ஹி)	} = பரமாத்மாவின்		வியவாரு ரக்ஷக
தாத்மனம்		ஞானமுடைய	

(மு)—ஸ்பர்ஸான் க்ருத்வா ப(வ)ஹிர்பா(வா)ஹ்யாம்ஸீசக்ஷு-ஸீசை
வாந்தரே ப்(ஹீ)ருவோ: ||

ப்ராணபானேள ஸமேள க்ருத்வா நாஸாப்(ஹீ)யந்தரசாரி
ணேள || 27 ||

யதேந்த்(ஹீ)ரிய மனோபு(ஹு)த்தி(யு)ர் முனிர் மோக்ஷ-பரா

யண: ||

விக(ஹ)தேச்சா(ர)ப(ஹ)யக்ரோதோ(யோ) யஸ் ஸதா(ஹி)

முக்த ஏவ ஸ: || 28 ||

(ப. உ.) ஸ்பர்ஸான், க்ருத்வா, ப(வ)ஹி; பா(வா)ஹ்யான், சக்ஷு:; ச, ஏவ, அந்தரே, ப்(ஹ்)ருவோ: | ப்ராணாபானௌ, ஸமௌ, க்ருத்வா, நாஸாப்(ஹ்)யந்தரசாரிணௌ || யதேந்த்(ஹ்)ரியமனோபு(வா)த்தி:யி:), முனி:; மோக்ஷபராயண: | விக(ம)தேச்சா(ஹா)ப(ஹ)யக்ரோத:ய:), ய:; ஸதா(ஹா), முக்த:; ஏவ, ஸ: ||

பா(வா) } = ப ர ஹ்யங்களா
ஹ்யான் } கி ய (வெளி
யான்)

ஸ்பர்ஸான் = ஸ ப் த ம் முத
லிய வி ஷ ய ன்
களை

ப(வ)ஹி: } = செவி முதலிய
க்ருத்வா } இ ந் த் ரி ய ன்
களுக்குவிஷயங்
களாகாமற்
செய்துகொண்டு

ச = மற்றும்

ப்(ஹ்)ருவோ: = புருவங்களின்

அந்தரே = நடுவில்

சக்ஷு: = கண்ணை (பார்
வையை)

க்ருத்வா, ஏவ = நி ரு த் தி க்
கொண்டே

நாஸாப்(ஹ்) } = மூக்கின் நடு
யந்தரசாரி } வில் ஸஞ்சரிக்
ணௌ } கும்

ப்ராணாபா } = ப் ர ணாபான
னௌ } வாயுகளை

ஸமௌ = ஸமமாக (கும்
பகத்தில்)

க்ருத்வா = செய் து கொ
ண்டு

யத- = நி ய மி க் க ப்
பட்ட

இந்த்ரிய- = இந்த்ரியம்

மன:- = மனது

புத்தி(யி:) = பு த் தி இவை
களை யுடைய
வனான

மோக்ஷ- = மே மாக்ஷத்தை
யே

பர- = முக்யமாக

அயன: = ஆ ஸ் ர யி த் த

வனான (க்ஷுத்ர

ப[வ]லங்களை

அபேக்ஷிக்கா

மல்மோக்ஷத்

தையே அபே

க்ஷிக்கும்)

விக(ம)த- = ஒழிந்திருக்கும்

இச்சா(ஹா) = நி ஷ த் த மான

பொருளாஸை

ப(ஹ)ய- = பயம்

க்ரோத:ய:) = கோபம் இவை

களையுடைய

ய: = எவன்

முனி: = மனனம் செய்

கிறானோ

ஸ: = அவன்

ஸதா(ஹா) = எ ல் லா காலங்

களிலும் (ஸம்

ஸாராவஸ்தை

யிலும்)

முக்த:; ஏவ = முக்தனே. (ஸம்

ஸாரத்திலிருந்த

பேபாதினும்

து:சமற்றவனே

(மு)—போ(ஹோ)த்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோக-மஹேஸ்வரம்||
ஸுஹ்ருத(உ)ம் ஸர்வபூ(ஊ)தானம் ஞாத்வா மாம் ஸாந்திம்
(ஃ)ருச்ச(ஊ)தி || 29 ||

(ப. உ.) போ(ஹோ)த்தாரம், யஜ்ஞ-தபஸாம், ஸர்வ-லோக-மஹேஸ்
வரம்| ஸுஹ்ருத(உ)ம், ஸர்வபூ(ஊ)தானம், ஞாத்வா, மாம், ஸாந்திம்,
ரு(ஃ)ச்ச(ஊ)தி ||

யஜ்ஞ-	= யாகம்,	ஸர்வ-	= ஸகலமான
தபஸாம்	= த ப ஸ் ஸு	பூ(ஊ)	} = ப்ராணி களுக்
	இ வை க ஹே	தானம்	
	(இவை க ளி ன்	ஸுஹ்	} = உபகாரி யா ன
	பயன்களை)	ருத(உ)ம்	
போ(ஹோ) }	= புசிக்கும்	மாம்	= என்னை (ஸ்ரீகிரு
த்தாரம் }			ஷ்ணனை)
ஸர்வ-	= ஸகல	ஞாத்வா	= தெரிந்து
லோக-	= லோகங்க ளு க்		கொண்டு
	கும்	ஸாந்திம்	= மோக்ஷத்தை
மஹேஸ்வரம்	= மஹா ஸ்வாமி	ரு(ஃ)ச்ச	} = அடைகிறான்.
	யான்	(ஊ)தி	

(க. உ.)—என்னுத்தேஸமாக எந்த ஜனங்கள் தபஸ்ஸு, யாகம், இவைகளைச் செய்கிறார்களோ, எந்த நான், அந்த யாகம், தபஸ்ஸு இவைகளின் ப(ஊ)லத்தை புசிக்கிறேனோ, எந்த நான் ஸகல ஜீவர்களுக்கும் உபகாரத்தைச் செய்பவனோ, அத்தகைய என்னுடைய ஞானம் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமானது என்று சொல்லியிருப்பதால் ஜீவர்களைவிட பி(ஊ)ன்னான (வேறு) பரமாத்மாவின் ஸர்வ ஸ்வாமித்வாதி குணங்களின் ஞானமே மோக்ஷஸாதனமென்றும், ஐக்ய ஞானம் (ஒன்றென்னும் ஞானம்) மோக்ஷஸாதனமல்ல என்றும் ஸித்திக்கின்றன.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜான ஸம்வாதத்தில்
ஸன்யாஸயோகமென்னும்

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆருவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(ஸ்ரீ)—அனாஸ்ரித: கர்மப(ஹ)லம் கார்யம் கர்ம கரோதி ய: ||

ஸ ஸம்ந்யாஸீ ச யோகீ(ஸீ) ச ந நிரக்னி(ஸீ)ந சாக்ரிய: || 1 ||

(ப. உ.) அனாஸ்ரித: கர்மப(ஹ)லம், கார்யம், கர்ம, கரோதி, ய: | ஸ:, ஸம்ந்யாஸீ, ச, யோகீ(ஸீ), ச, ந, நிரக்னி(ஸீ); ந, ச, அக்ரிய: ||

ஸ்ரீபகவான்	= ஸ்ரீகிருஷ்ணன்	யாவன்.
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	= மற்றும்
ய:	= எந்த மனிதன்	யோகீ(ஸீ) = யோ ர கி ய ர
கர்மப(ஹ)	= கர்மபலத்தை	வன்.
லம்		நிரக்னி(ஸீ): = ஆ ஹ வனீயம்
அனாஸ்ரி	= ஆஸ் ரயிக்காத	முதலிய அக்னி
த: (ஸன்)	வ னாய் (பயன்	க ஹே வி ட்ட
	களிலாசையற்ற	வன்
	வனாய்)	ந = ஸ ம் ந் ய ர ஸி
கார்யம்	= அ வ ர வ ரி ட	அல்ல.
	வ ர் ணாஸ்ரமங்	ச = மற்றும்
	களுக்கு உ சி த	அக்ரிய: = அ க் னிஹோத்
	மாய்ச் செய்யப்	ராதி க் ரி யை
	படவேண்டிய	க ஹே வி ட்ட
கர்ம	= கர்மத்தை	வன்
கரோதி	= செய்கிறானே	ந = யோ ர கி [ஸீ]
ஸ:, ச = ஏவ	= அம்மனிதனே	அல்ல.
ஸம்ந்யாஸீ	= ஸ ம் ந் ய ர ஸி	

(ஸ்ரீ)—யம் ஸம்ந்யாஸமிதி ப்ராஹ்மர் யோக(ஸ)ம் தம் வித்தி(ஸீ)

பாண்டவ ||

ந ஹ்யஸம்ந்யஸ்த ஸங்கல்போ யோகீ(ஸீ) ப(ஹ)வதி கஸ்சந

|| 2 ||

(ப. உ.) யம், ஸம்ந்யாஸம், இதி, ப்ராஹ்ம:, யோக(ஸ)ம், தம், வித்தி(ஸீ), பாண்டவ | ந, ஹி, அஸம்ந்யஸ்த-ஸங்கல்ப:, யோகி(ஸீ), ப(ஹ)

வதி, க:, சண ||

(பண்டிதா:) = பண்டிதர்கள்	வித்தி(யி)	தாக
யம் = எந்தகாம		= தெரிந்து
க்ரோதாதிக		கொள்.
ளின் விடுதலை	பாண்டவ	= ஓ அர்ஜுன!
ஸம்ந்யாஸம் = ஸம்ந்யாஸம்	அஸம்ந்ய	= இன்ன பயனுக்
இதி = என்று	ஸ்த ஸங்	காககர்மத்
ப்ராஹு: = சொல்லு கிரூர்	கல்ப:	தைச்செய்கி
களோ		றேனென்னும்
தம் = அந்தகாமக்		ஸங்கற் பத்தை
க்ரோதாதிகளின்		விடாதமனிதன்
விடுதலென்னும்		(பலேச்சையை
ஸம்ந்யாஸத்		விடாதமனி
தை		தன்)
யோக(உ)ம் = காமாதி த்யாக	கர்ச்சந	= யாரும்
பூர்வகமரான	யோகீ(தி)	= ஞானோபாய
வர்ணஸ்ரம		முள்ளவனாய்
விகித கர்மானு	ந, ப(ஊ)	= ஆவதில்லை
ஷ்டானரூப	வதி	
மான யோகத்	ஹி	= ப்ராஸித்தம்.
தில் சேர்ந்த		

அவதரணிகை:—கர்மரூபமான ஞானோபாயத்தை ஒரு தடவை அனுஷ்டித்தால் போதுமா, அல்லது அபரோகூஞான முண்டாகிறவரைக்கும் செய்யவேண்டுமா? என்னும் கேழ் விக்கு அபரோகூஞானமுண்டாகிறவரைக்கும் செய்யவேண்டுமென்று பதிலளிக்கிறான்:—

(மு)—ஆருருகேஷார்முனேர்யோக(உ)ம் கர்ம காரணமுச்ச்யதே ||

யோகா(அ)ருடஸ்ய தஸ்யைவ ஸம: காரணமுச்ச்யதே || 3 ||

(ப. உ.) ஆருருகேஷா: முனே:, யோக(உ)ம், கர்ம, காரணம், உச்ச்யதே | யோகா(அ)ருடஸ்ய, தஸ்ய, ஏவ, ஸம:, காரணம், உச்ச்யதே ||

யோக(உ)ம் = அபரோகூ	வனுக்கு)
ஞானத்தை	(ஸாக்ஷாத் } = அபரோகூ
ஆருருகேஷா: = அடைவதற்கு	காரஸ்ய) } ஞானத்திற்கு
விருப்பமுள்ள	கர்ம = கர்மம்
முனே: = பரோகூ ஞானி	காரணம் } = காரணமென்று
க்கு(ஸாஸ்த்ரம்	இதி } = சொல்லப்படு
களாலுண்டான	உச்ச்யதே = கிறது.
ஞானமுடைய	

யோகா (அ)ருட ஸ்ய	}	= அ ப ரோக்ஷ ஞாநத்தை யடைந்திருக் கும்		ஸ்ரம:	}	= ஸ்ரமம் (பரமாத் மாவிடத்தில் புத்தியை நிரூத் த லென்னும் த்யானம்) முத லியவைகள்
தஸ்ய, ஏவ		= அம் மனித னுக்கே		காரணம்		= காரணமென்று
(முக்தென) [ஸுகா (வா)திஸ யஸ்ய]	}	= முக்தியில் = அதிசயமான ஸுகமுண்டா வதற்கு		இதி உச்சயதே	}	= சொல்லப்படு கிறது.

(க. உ.) அபரோக்ஷஞானமுண்டாகிறவரைக்கும் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். அபரோக்ஷஞானமான பிறகு பரமாத்மாவின் த்யானாதிகளைச் செய்யவேண்டும்.

அவதரணிகை :— அபரோக்ஷஞானியின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மு)—யதா(உா) ஹி நேந்த்ரியார்த்தேஷு ந கர்மஸ்வனுஷ்யதே ||
ஸர்வஸங்கல்ப-ஸம்ந்யாஸீ யோகா(அ)ருடஸ்தேதோ(உா)ச்
யதே || 4 ||

(ப. உ.) யதா(உா), ஹி, ந, இந்த்(ஈ)ரியார்த்தேஷு, ந, கர்மஸு, அனுஷ்யதே | ஸர்வஸங்கல்ப-ஸம்ந்யாஸீ, யோகா(அ)ருட:, ததா(உா), உச்சயதே ||

யதா(உா)	}	= எக்காலத்தில்		தையே கீழ்ச்
இந்த்ரியா		= இந்த்ரியங்களு		சொல்லும்
ர்த்தேஷு	}	க்கு விஷயங்	}	பதத்தினால்
		களான ஸப்த		ஸர்வஸங்
		ஸ்பர்ச கந்தா	}	= எல்லாகர்மங்
		(யா)திகளில்		களின் ஸங்கற்
ந, அனுஷ	}	= விருப்ப முடை	}	பத்தையும்
ஜ்யதே		யவனாவதில்லை		ந்யாஸி
		யோ,		(புத்ராதிபயனா
கர்மஸு	}	= கர்மங்களிலும்		சையை விட்டு,
ந, அனுஷ		= விருப்பமுடை		
ஜ்யதே	}	யவனாவதில்லை	}	பூஜை என்று
		யோ (மேற்		கர்மங்களைச்
		சொன்ன		செய்பவனாய்)

[ப(ஊ)வது]	= ஆகிறானே		னென்று
ததா(ஊ)	= அப்பொழுது	உச்சயதே	= சொல்லிக்
யோகா	= அபரோகி		கொள்ளப்
(உா)ருட:	ஞானத்தை		படுகிறான்
(இதி)	அடைந்தவ	ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

(க. உ.) புத்ராதி பயன்களின் விருப்பமில்லாமல், ஈஸ்வர ப்ரீதிக்காகக் கர்மங்களைச் செய்துகொண்டு, சப்த ஸ்பர்ஸாதிகளை அனுபவிப்பதில் ஸ்வாபா(ஊ)விகமாய் ஆஸக்தனாகாமலிருக்கும் மனிதன் யோகா(உா)ருடன் (அபரோகி ஞானி) என்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறான்.

(ம)—உத்த(யு)ரேதா(ஊ)த்மனாத்த்மானம் நாத்மான மவஸாத(ஊ)யேத் ||

ஆத்மைவ ஹ்யாத்னோ ப(ஊ)ந்து(யு)ராத்மைவ ரிபுராத்மன: || 5 ||

(ப. உ.) உத்த(யு)ரேத், ஆத்மனா, ஆத்மானம், ந, ஆத்மானம், அவஸாத(ஊ)யேத் | ஆத்மா, ஏவ, ஹி, ஆத்மன:, ப(ஊ)ந்து:(யு:), ஆத்மா, ஏவ, ரிபு:, ஆத்மன: ||

(மானவ:)	= மனிதன்		கூடாது.
ஆத்மனா	= மனதினால்	ஆத்மன:	= தனக்கு
ஆத்மானம்	= தன்னை	ஆத்மா, ஏவ	= மனதே
உத்த(யு)	} உத்த(யு)ரித்து	ப(ஊ)ந்	} = உபகாரி.
ரேத்		து:(யு:)	
	கொள்ள வேண்டியது.	ஆத்மன:	= தனக்கு
ஆத்மானம்	= தன்னை	ஆத்மா, ஏவ	= மனதே
ந, அவஸா	} துக்கமடை	ரிபு:	} = ஸத்ரு
த(ஊ)யேத்		ஹி	
	பவனாகச் செய்		= ப்ரஸித்தம்.
	துகொள்ளக்		

(ம)—ப(ஊ)ந்து(யு)ராத்மாத்த்மனஸ்தஸ்ய யேனாத்மைவாத்மனா

ஜித: ||

அனாத்மனஸ்து ஸத்ருத்வே வர்தேதாத்மைவ ஸத்ருவத் || 6 ||

(ப. உ.) ப(ஊ)ந்து:(யு:), ஆத்மா, ஆத்மன:, தஸ்ய, யேன, அத்மா, ஏவ, ஆத்மனா, ஜித: | அனாத்மன:, து, ஸத்ருத்வே, வர்தேத, ஆத்மா, ஏவ, ஸத்ருவத் ||

யேன	= எந்த	ஞானத்தை
ஆத்மன	= தன்னால் (மனிதனால்)	யுண்டாக்கி
ஆத்மா	= மனது	மோக்ஷத்திற்
ஜித:	= ஜெயிக்கப்பட்ட	குக்கரணமாகி
	டிருக்கிறதோ	றது.)
	(ஸ்வரதினத்	அனாத்மன: = மனதின் அட
	தில் வைத்துக்	க்க மற்ற மனித
	கொள்ளப்பட்ட	னுக்கு
	டிருக்கிறதோ)	ச = மற்றும்
தஸ்ய,	= அம்மனிதனுக்	ஆத்மா, ஏவ = மனதே
ஆத்மன:,	கே	ஸத்ருவத் = ப்ராஸித்தஸத்ரு
ஏவ		வைப்போலவே
ஆத்மா	= மனது	ஸத்ருத்வே = அபகாரம் செய்
ப(வ)ந்து:	= உபகாரி(ப்ரஹ்ம	யும் விஷயத்தில்
		வர்தேத = இருக்கிறது.

(ம)—ஜிதாத்மன: ப்ரஸாந்தஸ்ய பரமாத்மா ஸமாஹித: ||

(ப. உ.) ஜிதாத்மன:, ப்ரஸாந்தஸ்ய, பரமாத்மா, ஸமாஹித: ||

ஜித-	= ஜெயிக்கப்பட்ட	ப்ரஸாந்த	} = விஷயங் க ளி ல்
ஆத்மன:	= மன து ள் ள வ னுக்கு	ஸ்ய	
(ப்ரஸாந்தி:)	= மன தின் ஸாந்தி (தணிவு)	பரமாத்மா	= பரமாத்மா
[ப(ஊ)வதி]	= உ ண் டாகிறது. (மன து விஷயங் களில் போகாத தாயாகிறது)	ஸமாஹித:	= ஹ்ருதய த் தி ல் த்யானத் திற் கு விஷயமாய் அப ரோக்ஷத்தி ற் கு விஷயமாகி ற் ற ன்.

அவதரணிகை:—அபரோக்ஷ ஞானிகளின் லக்ஷணங்களை
இரண்டரை ஸ்லோகங்களால் சொல்லுகிறான்:—

(ம)—ஸீதோஷ்ண ஸுகதுக்கேஷு ததா(யா)மானுபமான்யோ: ||7||
ஞானவிஜ்ஞானத்ருப்தாத்மா கூடஸ்தோ(யோ)விஜிதேந்த்ரிய: ||
யுக்த இத்யுச்யதே யோகீ(ஸீ)ஸமலோஷ்டாஸ்ம காஞ்சன: ||8||
ஸுஹ்ருன்மித்ரார்யுதா(ஹி)ஸீன: மத்(யீ)ஸ்தத்வே(ஜே)ஷ்ய
ப(வ)ந்து(யா)ஷு ||
ஸாது(யா)ஷ்வபி ச பாபேஷு ஸமபுத்திர் விஸீஷ்யதே || 9 ||

(ப. உ.) ஸீதோ-ஷ்ண-ஸுக-துக்கேஷு, ததா(யா), மாநா-பமான
யோ: || ஞான-விஜ்ஞான-த்ருப்தா-த்மா, கூடஸ்த:(ய:), விஜ்ஜே-நந்திரிய: |
யுக்த:, இதி, உச்யதே, யோகீ(யீ), ஸம-லோஷ்டா-ஸ்ம-காஞ்சன: ||
ஸுஹ்ருத்-மித்ரா-ர்யுதா(ஞா) வீன-மத்(யீ) யஸ்த-த்வேஷ்ய-ப (வா)ந்து
(யா)ஷு | ஸாது(யா)ஷு, அபி, ச, பாபேஷு, ஸமபு(ஸு)த்தி:,
விரிஷ்யதே ||

ஞான-	= விஷ்ணு ஸர் வோத்தம னெ ன்னும் ஸாமா ன்ய ஞானம்	மடையரம் லிரு க்கும்
விஜ்ஞான-	= விஷ்ணு விந் மாஹாதம்யங்க ளின் விசேஷ ஞானம் இவை களால்	ஸம- = ஸம்மரகத் தெரிந்து கொ ண்டிருக்கும்
த்ருப்த-	= த்ருப்தமான (ஸுப்தாதி விஷ யங்களில் போ காத)	லோஷ்ட- = மணகட்டி அஸ்ம- = கல் காஞ்சன: = பொன் இவை களையுடைய
ஆத்மா	= மனதுள்ள	யோகீ(யீ) = யோக(ய)த்தை ஆசரிப்பவன்
விஜித-	= ஜெயிக்கப்பட்ட	யுக்த: (இதி) = யோக(ய)த்தி னால் நிறைந்தவ னென்று
இந்திரிய:	= இந்திரியங் களை யுடைய	உச்யதே = சொல்லிக் கொ ள்ளப்படுகிறுன்
(அத, ஏவ)	= த்ருப்தமான மனதுடையவ தைலாலேயே	ஸுஹ்ருத்- = ப்ரத்யுபகாரத் தை விரும்பா மல் உபகரி கும் கினைகித னிடத்திலும்
ஸீத-	= குளிர்	மித்ரா- = துக்கத்திற்குக் காரணங்களைக் காட்டி ஆதி னின்றும் ரக்ஷிக் கும் கினைகித னிடத்திலும்
உஷ்ண-	= வெப்பம் முத லியவைகளா லுண்டாகும்	அரி- = கொல்லும் பகைவனிடத்தி லும்
ஸுக-	= ஸுகம்	உதா(ஞா) } = உபகாராபகார ஸீன- } ங்களில் உதா (ஞா) ஸீனனும்
துக்கேஷு	= துக்கம் இவை களில்	
ததா(யா)	= மற்றும்	
மான-	= பெருமை	
அபமான	} = இழிவு இவை களிலும்	
யோ:		
கூடஸ்த:	= ஆகாயத்தைப் போல் விகார	

(பெ)பாதுமை	ஸாது	} = ஸாதுக்களிடத் திலும்
யாய்) இருப்பவ	(ய-ஊ) ஷு,	
னிடத்திலும்	அபி	
மத்யஸ்த- = பஷ்பாதம் (ஓர	பாபேஷு,ச	= பாவி க னி ட
வாரம்) அற்ற		த்திலும்
மனிதனிடத்	ஸம்பு	} = அவாளவாளிட
திலும்	(ஸு)த்தி:	
த(ஈ)வேஷ்ய = அரிஷ்டத்தைச்		யோக்யதைக்
செய்யும் த்வே		குத் தக்கவாரு
ஷியிடத்திலும்		ஸாஸ்தரத் தில்
பந்து(யு) } = உபகரிக்கும்		சொல்லியுள்ள
ஷு } பந்துவிடத்திலும்		வாரு நடந்து
		கொள்பவன்
	விசரிஷ்	} = உத்தமனாகி
	யதே	
		ருன்.

(மு)—யோகீ(ஸீ) யுஞ்ஜீத ஸததமாத்மானம் ரஹஸி ஸ்தி(யி)த: ||

ஏகாகீ யதசித்தாத்மா நிராஸீ ரபரிக்ரஹ: || 10 ||

(ப. உ.) யோகீ(ஸீ), யுஞ்ஜீத, ஸததம், ஆத்மானம், ரஹஸி, ஸ்தித: |
ஏகாகீ, யத-சித்தா-த்மா, நிராஸீ, அபரிக்ரஹ: ||

யோகீ(ஸீ)	= ஞானோபாயத்	(ஸன்)	= இவைகளை
	தை யடைந்த		யுடையவனாய்
	மனிதன்	நிராஸீ:	} = ஆஸாயற்ற
ஸததம்	= எல்லா காலத்	(ஸன்)	
	திலும்	அபரிக்ரு	} = பரிக்கிரக
ரஹஸி	= தனித்த விடத்	ஹ:(ஸன்)	
	தில்		மற்றவனாய்
ஸ்தி(யி)த: }	= இருப்பவனாய்		(பிறரால் பொ
(ஸன்) }			ருள் முதலிய
ஏகாகீ(ஸன்)	= ஒருவனாகவே		வைகளை ஏற்று
	இருந்து		க்கொள்ளாத
யத-	= நியமிக்கப்	ஆத்மானம்	= மனதை
	பட்ட	(பரமாத்மனி)	= பரமாத்மா
சித்த-	= மனது		விடத்தில்
ஆத்மா-	= தேஹம்	யுஞ்ஜீத	= வைக்க வேண்
			டும்.

அவதரணிகை:—த்யானப்ரகாரத்தை நான்கு ஸ்லோகங்க
ளால் சொல்லுகிறான்:—

(ஹ) — ஸௌசேள் தேஸே ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்தி(யீ)ரமாஸனமாத்தமன: ||

நாத்யுச்சரி(ஹி)தம் நாதிரீசம் சேலா-ஜின-குஸோ-த்தரம் || 11 ||

தத்ரைகாக்(ஹ்)ரம் மன: க்ருத்வா யத-சித்தே-ந்த்ரிய-க்ரிய: ||

உபவிய்யாஸனே யுஞ்ஜாத்(ஹ்)யோக(ஹ) மாத்தமவிஸுத்த(யு)
யே || 12 ||

(ப. உ.) ஸௌசேள், தே(ஹே)ஸே, ப்ரதிஷ்டாப்ய, ஸ்தி(யீ)ரம், ஆஸனம், ஆத்மன: | ந, அத்யுச்சரிதம், ந, அதிரீசம், சேலா-ஜின-குஸோ-த்தரம் || தத்ர, ஏகாக்(ஹ்)ரம், மன:, க்ருத்வா, யத-சித்தே-ந்த்ரிய-க்ரிய: | உபவிய்ய, ஆஸனே, யுஞ்ஜாத், யோக(ஹ)ம், ஆத்ம-விஸுத்த(யு)யே ||

[யோகி(ஹ்)]	= யோகத்தை	ஸ்தி(யீ)ரம்	= ஸ்திரமாயிருப்
	ஆசரிக்கும் மனி	[யதா(ஹ்)	பதாக
	தன்	ப(ஹ)வதி	
ஆத்மன:	= தனக்கு (தனக்	ததா(ஹ்)]	
	காக்)	ப்ரதிஷ்ட	= அமைத்துக்
ஸௌசேள்	= ஸுத்தமான	டாப்ய	கொண்டு
தே(ஹே)ஸே	= இடத்தில்	தத்ர	= அந்த
சேலா-	= வஸ்திரம்	ஆஸனே	= ஆஸனத்தில்
அஜின-	= புலி முதலியவற்	உபவிய்ய	= உட்கார்ந்தவ
	றின் தோல்	னாய்	
குஸ-	= தருப்பைப் புல்	யத-	= அடக்கிக்
	இவைகளை	கொண்ட	
உத்தரம்	= வயுத்தரம் மாய்	சித்த-	= மனது
	மேன் மேலா	இந்த்ரிய-	= இந்த்ரியங்கள்
	யுள்ள (முதலில்	இவைகளின்	
	தருப்பை, அத	க்ரிய:(ஸன்)	= செய்கைகளை
	ற்குமேல் அஜி	யுடையவனாய்	
	னம், அதற்கு	மன:	= மனதை
	மேல் வஸ்திர	ஏகாக்(ஹ்)ரம்	= ஒரே விஷயத்தி
	முள்ள)	விருக்கும் படி	
ந,	= அதிக உயரமில்	க்கு(பரமாத்மா	
அத்யுச்சரி	லாத	விடத்திலிருக்	
தம்		கும்படிக்கு)	
ந,	= அதிக தாழ்வா	க்ருத்வா	= செய்துகொ
அதிரீசம்	யில்லாத	ண்டு	
ஆஸனம்	= ஆஸனத்தை	ஆத்ம-	= மனதின்

விஸுத்த } = ஸுத்திக்காக | யோக(௨)ம் = த்யானத்தை
(யு)யே } யுஞ்ஜயாத் = செய்யத் தக்
கது.

(௨)—ஸமம் காய-ஸிரோ-க்(சு)ரீவம் தா(யா)ரயன்னசலம் ஸ்தி(யி)ர: ||
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய நாஸிகாக்(சு)ரம் ஸ்வம் தி(தி)ஸாஸ்சாநவ
லோகயன் || 13 ||

ப்ரஸாந்தாத்மா விக(௨)தபீ(ஹீ)ப்ரஹ்மசாரி வ்ரதே ஸ்தி(யி)த: ||
மன: ஸம்யம்ய மச்சித்தோ யுக்த ஆஸீத மத்பர: || 14 ||

(ப. ௨.) ஸமம், காய-ஸிரோ-க்(சு)ரீவம், தா(யா)ரயன், அசலம், ஸ்தி
(யி)ர: | ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய, நாஸிகாக் (சு)ரம், ஸ்வம், தி(தி)ஸ: , ச, அனவலோக
யன் || ப்ரஸாந்தாத்மா, விக(௨)தபீ(ஹீ), ப்ரஹ்மசாரிவ்ரதே, ஸ்தி(யி)த: |
மன:, ஸம்யம்ய, மச்சித்த:, யுக்த:, ஆஸீத, மத்பர: ||

காய-	= மத்ய தே(ஹீ)	அனவ	= பார்க்காதவனாய்
	ஹம்	லோகயன்	
ஸிர:-	= ஸிரஸ்ஸு	ப்ரஸார்	= விஷயங்களில்
க்ரீவம்	= கழுத்து இவை	தாத்மா	ப்ரவர்த்திக்காத
	களை	(ஸன்)	மனதுடையவ
ஸமம்	= ஸ ம ம ர கு ம்		னாய்
(யதா	படிக்கு	விக(௨)த-	= போக்கடித்துக்
[யி]ஸ்யா			கொள்ளப்
த்ததா			பட்ட
[யி])		பி:(ஹீ)	= (புலி முதலிய
தா(யா)ர	= தரித்துக் கொ	[ஸன்]	வைகளின்) பய
யன்(ஸன்)	ண்டவனாய்		முடையவனாய்
அசலம்	= அசையாமலிரு		(பயமற்றவனாய்)
[யதா(யா)	க்கும்படிக்கு	ப்ரஹ்மசா	= ப்ரஹ்மசர்யவர்
ஸ்யாத்		ரிவ்ரதே	தத்தில்
ததா(யா)]		ஸ்தி(யி)த:	= இருப்பவனாய்
ஸ்தி(யி)ர:	= ஸ்தி(யி)ரமாயுட்	(ஸன்)	(ஸ்திரி யர்களை
(ஸன்)	கார்ந்தவனாய்		நினைக்காதவ
ஸ்வம்	= தன்னிட		னாய்)
நாஸிகாக்	= மூக்கின்கடைசி	மன:	= மனதை
(சு)ரம்	பாகத்தை	ஸம்யம்ய	= விஷயங்களில்
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய	= பார்த்துக்		போகாமல் தடு
	கொண்டே		த்துக்கொண்டு
ச	= மற்றும்	மச்சித்த;	= என்னிடத்திலே
தி(தி)ஸ:	= திக்குகளை		யே(ஸ்ரீ)க்ருஷ்ண

மத்பர:	னிடத்திலேயே)	யுத்த:	தெரிந்து
	மனதுடைய		கொண்டவனாய்
	வனாய்		= த்யானரூபமான
	= என்னையே (ஹ்ரி)		உபாயமுடைய
	க்ருஷ்ணனையே) ஸர்வோத்		வனாய்
	தமனென்று	ஆஸீத	= இருக்க வேண்டியது.

அவதரணிகை:—த்யானத்திற்குமோக்ஷரூபமான பலத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—யுஞ்ஜன்னேவம் ஸதா(உ)த்மானம் யோகீ(சு) நியதமானஸ: ||
 ஸாந்திம் நிர்வாணபரமாம் மத் ஸம்ஸ்தா(யா)மதி(யி)க(உ)ச்ச
 (உ)தி || 15 ||

(ப. உ.) யுஞ்ஜன், ஏவம், ஸதா(உ), ஆத்மானம், யோகீ(சு), நியதமானஸ: | ஸாந்திம், நிர்வாணபரமாம், மத்-ஸம்ஸ்தா(யா)ம், அதி(யி)க(உ)ச்ச(உ)தி ||

நியத-	= ஸ்வராதீ(யீ)னத்திலுள்ள	நிர்வாண- பரமாம்	} = தேகத்யாகானந்தரகாலை
மானஸ:	= மனதுடைய		
யோகீ(சு)	= த்யானயோக(உ)த்தைச் செய்யும் மனிதன்	மத்-	} = என்னிடத்தில் (ஹ்ரி க்ருஷ்ணனில்)
ஏவம்	= மேற்சொல்லியவாரு	ஸம்ஸ்தாம்	
ஸதா(உ)	= எப்பொழுதும்	ஸாந்திம்	} = இருப்பென்னும் மோக்ஷத்தை
ஆத்மானம்	= ஹ்ரி க்ருஷ்ணனை	அதி(யி)	
யுஞ்ஜன்	} = த்யானம் செய்பவனாய்	க(உ)ச்ச	} = அடைகிறான்.
(ஸன்)		(உ)தி	

(மூ)—நாத்யஸ்னதஸ்து யோகோ(மோ)ஸ்தி ந சைகாந்த மனஸ்னத: ||
 ந சாதிஸ்வப்னஸீலஸ்ய ஜாக்(சு)ரதோ நைவ சார்ஜுன
 || 16 ||

(ப. உ.) ந, அதி, அஸ்னத:, து, யோக: (மோ), அஸ்தி, ந, ச, ஏகாந்தம், அனஸ்னத: | ந, ச, அதி-ஸ்வப்ன-ஸீலஸ்ய, ஜாக்(சு)ரதி, ந, ஏவ ச, அர்ஜுன ||

அர்ஜுன = ஓ அர்ஜுன!
 அதி- = அதிகமாக
 அப்ஸந்த: = புசிப்பவனுக்கு
 யோக:(அ:) = த்யானம்
 ந, அஸ்தி, து = இல்லவே இல்லை
 (த்யானம்
 செய்ய முடியாது.)
 ச = மற்றும்
 ஏகாந்தம் = கெராஞ்ச
 மேனும்
 அப்ஸந்த: = புசிக்காமல்
 பட்டினியா
 யிருப்பவனுக்கு
 ந, அஸ்தி = (த்யானம்
 பொருந்துவது)

இல்லை.
 ச = மற்றும்
 அதி- = அதிகமாக
 ஸ்வப்ன- } = தூங்குகிற
 ஸீஸ்ய } வனுக்கு
 ந = (த்யானம்
 பொருந்துவது)
 இல்லை.
 ச = மற்றும்
 ஜாக்(அ)ரத: = (எப்பொழுதும்) விழித்திருப்பவனுக்கு
 (தூக்கமற்றவனுக்கு)
 ந, ஏவ = (த்யானம்)
 பொருந்துவதே இல்லை.

(அ) — யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸு ||

யுக்த ஸ்வப்ன-வபோ(வோ)த(ய)ஸ்ய யோகோ(மோ)

ப(ஊ)வதி து:க்கஹா || 17 ||

(ப. உ.) யுக்தா-ஹார-விஹாரஸ்ய, யுக்த-சேஷ்டஸ்ய, கர்மஸு |
 யுக்த-ஸ்வப்ன-வபோ(வோ)த(ய)ஸ்ய, யோக:(அ:), ப(ஊ)வதி, து:க்கஹா||

யுக்த- = ஸரியான
 ஆஹார- = ஆஹார
 மென்ன
 விஹாரஸ்ய } = வ்யாபார மென்
 ன இவைகளை
 யுடைய
 கர்மஸு = கர்மங்களில்
 யுக்த- = ஸரியான
 சேஷ்டஸ்ய = வ்யாபார
 முள்ள
 யுக்த- = ஸரியான

ஸ்வப்ன- = நித்ரை
 அவபோ } = ஜாக்ரதை (விழி
 (வேர) } ப்பை) யுடைய
 த(ய)ஸ்ய } மனிதனுக்கு
 யோக:(அ:) = யோக(அ)மா
 னது
 து:க்கஹா = ஸரம்ஸாரிக
 து:க்கத்தை
 நாசம் செய்யத்
 தக்கதாக
 ப(ஊ)வதி = ஆகிறது.

அவதாரணிகை:—யோக(அ)த்தை பூர்த்தியாயுள்ள மனிதனை
 எப்படி அறிந்துகொள்ளவேண்டுமெனின் அவனிட லக்ஷணத்தை
 18 முதல் 26 வது ஸ்லோகங்கள் வரைக்குமுள்ள ஒன்பது ஸ்லோ
 கங்களால் விசாலவாசுதேவன்—

(மூ)—யதா(ஞா) விநியதம் சித்தமாத்மன்யேவாவதிஷ்டதே ||
 நிஸ்ப்ருஹ: ஸர்வகாமேப்(ஹீ)யோ யுக்த இத்யுச்யதே ததா(ஞா)
 || 18 ||

(ப. உ.) யதா(ஞா), விநியதம், சித்தம், ஆத்மனி, ஏவ, அவதிஷ்டதே |
 நிஸ்ப்ருஹ:, ஸர்வகாமேப்(ஹீ)ய:, யுக்த:, இதி, உச்யதே, ததா(ஞா) ||

யதா(ஞா)	= எக்காலத்தில்	காமேப்	} = விஷயங்களி
யஸ்ய	= யாரிட	(ஹீ)ய:	
விநியதம்	= விஷயங்களி	நிஸ்ப்ருஹ:	= ஆசையற்ற
	னின்றும் பின்		வனே
	வரங்கப்	(ஸ:)	= அம்மனிதன்
	பட்டிருக்கும்	ததா(ஞா)	= அக்காலத்தில்
சித்தம்	= மனது	யுக்த: இதி	= யோக(அ)முள்
ஆத்மனி, ஏவ = பரமாத்மா			ளவனென்று
	விடத்திலேயே		(யோகத் தால்
அவதிஷ்ட }	= இருப்பதா		நிறைந்தவ
டதே }	யாகிறதோ		னென்று)
ய:	= எவன்	உச்யதே	= சொல்லப் படு
ஸர்வ-	= ஸகலமான		கிறான்.

(மூ)—யதா(ஸா) தீ(ஞீ)போ நிவாதஸ்தோ(ஸோ) நேங்க(அ)தே ஸோபமா
 ஸ்ம்ருதா ||
 யோகி(அ)னோ யதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோக(அ)மாத்மன:
 || 19 ||

(ப. உ.) யதா(ஸா), தீ(ஞீ)போ, நிவாதஸ்த:(ஸ:), ந, இங்க(அ)தே, ஸா,
 உபமா, ஸ்ம்ருதா | யோகி(அ)ன:, யதசித்தஸ்ய, யுஞ்ஜத:, யோக(அ)ம்,
 ஆத்மன: ||

ஆத்மன:	= பரமாத்மாவின்	தீ(ஞீ)ப:	= விளக்கு
யோக(அ)ம்	= த்யானத்தை	யதா(ஸா)	= எப்படி
யுஞ்ஜத:	= செய்யும்	ந, இங்க }	= ஆசைவதில்லை
யத-	= ஸ்வாதீனமான	(அ)தே }	யோ
சித்தஸ்ய	= மனதுடைய	ஸா	= அது
யோகி(அ)ன:	= யோகி(அ)க்கு	உபமா, இதி	= த்ருஷ்டாந்தம்
நிவாத }	= காற் றில்லாத		என்று
ஸ்த:(ஸ:) }	= இடத்திலிருக்	ஸ்ம்ருதா	= சொல்லப் படு
	கும்		கிறது.

(க. உ.) காற்றற்ற இடத்திலிருக்கும் விளக்கு எப்படி அசைவ்
தில்லையோ அப்படியே யோக(அ)யானவன் த்யானத்தினின்றும்
அசைவதில்லை.

(மூ)—யத்ரோபரமதே சித்தம் நிருத்த(யு)ம் யோக(௮)ஸேவயா ||
யத்ர சைவாத்மனோத்மானம் பஸ்யன்னோத்மனி துஷ்யதி || 20 ||

(ப. உ.) யத்ரா, உபரமதே, சித்தம், நிருத்த(யு)ம், யோக(௮)ஸேவயா |
யத்ரா, ச, ஏவ, ஆத்மனா, ஆத்மானம், பஸ்யன், ஆத்மனி, துஷ்யதி ||

யோக(௮)-	= யோகத்தை (த்யானத்தை)	ச	= மற்றும்
ஸேவயா	= ஆசரிப்பதினால்	யத்ரா, ஏவ	= எந்த ஸமாதி அவஸ்தையில்
நிருத்த(யு)ம்	= தடுக்கப்பட்ட		லேயே
சித்தம்	= மனது	ஆத்மனா	= மனதினால்
யத்ரா	= எந்த ஸமாதி அவஸ்தையில்	ஆத்மானம்	= பரமாத்மாவை
உபரமதே	= இதர வெளிகார் யங்களைச் செய் யாததாயாகிற தேர	பஸ்யன் (ஸன்)	= காண்கிறவனாய்
		ஆத்மனி	= தன்னிடத்தில்
		துஷ்யதி	= ஸந்தோஷப் படுகிறனோ

(மூ)—ஸுக(வ)மாத்யந்திகம் யத் தத் பு(ஊ)த்தி(யு)க்(சு)ராஹ்ய
மதீந்த்ரியம் ||

வேத்தி யத்ரா ந சைவாயம் ஸ்தி(யு)தஸ்சலதி தத்வத: || 21 ||

(ப. உ.) ஸுக(வ)ம், ஆத்யந்திகம், யத், தத், பு(ஊ)த்தி(யு)க்(சு)
ராஹ்யம், அதிந்த்ரியம் | வேத்தி, யத்ரா, ந, ச, ஏவ, அயம், ஸ்தி(யு)த:
சலதி, தத்வத: ||

யத்ரா	= எந்த ஸமாதி அவஸ்தையில்	எனினால் கிரஹிப் பதற்கு வராத
அயம்	= யோகியான வன்	ஆத்யந்திகம் = அதிஸயமான
ஸ்தி(யு)த:	= இருப்பவனாய்	ஸுக(வ)ம் = ஸுகமோ
(ஸன்)		தத் = அந்த சுகத்தை
யத்	= எந்த	வேத்தி = அனுபவிக்க கிறானோ
பு(ஊ)த்தி	= அனுபவத்	தத்வத: = பகவத் தத்வத்
(யு)க்(சு)	= தினால் அறிவ	தினின்றும்
ராஹ்யம்	= தற்குறிய	ந, சலதி = அசைவதில்லை
அதிந்த்ரியம்	= இந்த்ரியங்க	யோ

(மு)—யம் லப்(ன்)த்வா(ஹ) சாபரம் லாபம் மன்யதே நாத்(யி)கம்

தத: ||

யஸ்மிம் ஸ்தி(யி)தோ ந து(஁)க்கே(வே)ன கு(஁)ருணாபி

விசால்யதே || 22 ||

(ப. உ.) யம், லப்(ன்)த்வா(ஹ), ச, அபரம், லாபம், மன்யதே, ந, அதி(யி)கம், தத: | யஸ்மின், ஸ்தி(யி)த:, ந, து(஁)க்கே(வே)ன, கு(஁)ருணா, அபி, விசால்யதே ||

ச	= மற் றும்	யஸ்மின்	= எந்த த் ய ர ன
யம்	= எந்த யோக(஁)		யோக(஁)த்தில்
	த்தை	ஸ்தி(யி) த:	= இருப்பவனாய்
லப்(ன்)	} = அடைந்து	(ஸன்)	}
த்வா(ஹ)			
அபரம்	= மற்றோரு	கு(஁)ருணா	= அதிகமான
லாபம்	= லாபத்தை	து:கே	} = துக்கத்தினாலு
தத:	= அந்த யோகத்	(஁:வே)	
	தைவிட	ன, அபி	} = அசைக்கப்பட
அதிகம்	= அதிகமானதாக	ந, விசால்	
ந, மன்யதே	= அறிவதில்லை	யதே	= வதில்லையோ
	யோ		

(மு)—தம் வித்(஁)யாத்துக்க ஸம்யோக(஁)வியோக(஁)ம் யோ க(஁)

ஸம்ஜ்ஞிதம் ||

ஸ நிர்சயேன யோக்தவ்யோ யோகோ(஁) நிர்விண்ண

சேதஸா || 23 ||

(ப. உ.) தம், வித்(஁)யாத், துக்க-ஸம்யோக(஁)-வியோக(஁)ம், யோக (஁)ஸம்ஜ்ஞிதம் | ஸ:, நிர்சயேன, யோக்தவ்ய:, யோக: (஁:), நிர்விண்ண-சேதஸா ||

துக்க-	= துக்கத்தின்	விசேஷத்தை	
ஸம்யோ	} = ஸ ம் யோ க த்	யோக(஁)-	= யோக மென்று
க(஁)-		ஸம்ஜ்ஞிதம்	= செ ர ல் லி க்
வியோக	} = வி டி வி க் கு ம்		கொள்வதாக
(஁)ம்		வித்(஁)யாத்	= அறிய வேண்டி
	யுண்டாக்க ர ம	யது.	
	லிருக்கும்)	ஸ:	= அந்த
தம்	= அந் த முன்	யோக:(஁:)	= யோக(஁)ம்
	சொல்லப்பட்ட	நிர்விண்ண-	= விஷயங்க ளி ல்
	அவஸ்தா (ஹ)		விசக்தமான

சேதஸா = மனதுடைய | யோக்தவ்ய: = செய்யப்பட
மனிதனால் வேண்டும்.

நிர்ஸயேன = நிர்ஸயமாய்

(மூ)—ஸங்கல்ப-ப்ரப(ஊ)வான் காமாம் ஸ்த்யக்த்வா ஸர்வான

சேஷத: ||

மனஸை வேந்த்ரியக்(ஈ)ராமம் விரியம்ய ஸமந்தத: || 24 ||

ஸனேஸ்ஸனேருபரமேத் பு(ஊ)த்(யீ)யா த்(யீ)ருதி-க்(ஈ)ருஹீ
ஆத்மஸம்ஸ்த(யீ)ம் மன: க்ருத்வா ந கிஞ்சித்(டி)பி சிந்த[தயா |

யேத் || 25 ||

(ப. உ.) ஸங்கல்ப-ப்ர(ஊ)வான், காமான், த்யக்த்வா, ஸர்வான், அஸேஷத: | மனஸா, ஏவ, இந்த்ரியக்(ஈ)ராமம், விரியம்ய, ஸமந்தத: || ஸனே:, ஸனே:, உபரமேத், பு(ஊ)த்(யீ)யா, த்(யீ)ருதி-க்(ஈ)ருஹீதயா | ஆத்மஸம்ஸ்த(யீ)ம், மன:, க்ருத்வா, ந, கிஞ்சித், அபி, சிந்தயேத் ||

(முமுக்ஷு:) = மோக்ஷ மடைய

வேண்டு மென்

னும் ஆசையுள்

ள மனிதன்

ஸங்கல்ப- = (புத் திரர்கள்

பிறப்பதற்காக

புத்ர காமேஷ்டி

யை செய்கிறே

ன், மழைக்காக

காரீரியாகத்

தைச் செய்கிறே

ன் என்கிற)ஸங்

கற்பத்தினால்

ப்ரப(ஊ) } = பிறக்கும்

வான் }

ஸர்வான் = ஸகலமான

காமான் = விஷய பேராக

(ஊ)ங்களை

அஸேஷத: = நிர்ஸேஷமாய்

த்யக்த்வா = விட்டு

இந்த்ரியக் } = மூக்கு முதலிய

(ஈ)ராமம் } இந்த்ரிய ஸமூ

கத்தை

ஸமந்தத: = ஸகல விஷயங்க

ளினின்றும்

மனஸா ஏவ, = மனதினாலேயே

வினியம்ய = அடக்கி

கொண்டு

த்(யீ)ருதி- = தைர்யத்தினால்

க்(ஈ)ருஹீ } = ஸ்வாதீனப் படு

தயா } த்திக்கொள்ளப்

பு(ஊ)த் } = புத்தி [பட்ட

(யீ)யா } யினால்

மன: = மனதை

ஸனேஸ்ஸனே: = மெல்ல மெல்ல

(விஷயேப்) } = விஷயங்களி

(ஈ)ய:) } னின்றும்

உபரமேத் = திரும்பி வரும்

படியாகச் செய்

ய வேண்டியது.

அபி = மற்றும்

மன: = மனதை

ஆத்மஸம் } = பரமாத்மா விட

ஸ்த(யீ)ம் } த்தில் வைக்கப்

பட்டதாக

க்ருத்வா = செய்து

கிஞ்சித் = வேரெந்த விஷ

யத்தையும்

ந, சிந்த } = யோசிக்கக்

யேத் } கூடாது.

(மு)—யதோ யதோ நிஸ்சரதி மன: சஞ்சலமஸ்தி(யி)ரம் ||

ததஸ்ததோ நியம்யைததா(ஞ)த்மன்யேவ வஸம் நயேத் ||26||

(ப. உ.) யத: யத:, நிஸ்சரதி, மன: சஞ்சலம், அஸ்தி(யி)ரம் | தத:, தத:, நியம்ய, ஏதத், ஆத்மனி, ஏவ, வஸம், நயேத் ||

சஞ்சலம்	= சஞ்சலமான	நியம்ய	= அடக்கிக் கொண்டு (விஷயங்க ளிற்செல்லாமல் செ ய் து கொண்டு)
மன:	= மனது	ஆத்மனி, ஏவ	= பரமாத்மா விடத்திலேயே
அஸ்தி(யி) ரம் (ஸத்)	= ஸ்திரமல்லாததாய் (ஒரிடத்தில் நிற்காததாய்	வஸம்	= வஸத்தை
யத:, யத:	= எந்தெந்த விஷயங்களில்	நயேத்	= அடைவிக்க வேண்டும். (பரமாத்மா விடத்திலேயே நிருத்தவேண்டியது.)
நிஸ்சரதி	= சஞ்சரிக்கிறதோ		
தத:, தத:	= அந்தந்த விஷயங்களினின்றும்		
ஏதத்	= இம்மனதை		

அவதரணிகை:—யோகி(யி)களுக்குக் கிடைக்கும் பயனைச் சொல்லுகிறான்:—

(மு)—ப்ரஸாந்தமனஸம் ஹ்யேனம் யோகி(யி)னம் ஸுக(வ)முத் தமம் ||

உபைதி ஸாந்தரஜஸம் ப்ரஹ்மபூ(ஊ)த மகல்மஷம் || 27 ||

(ப. உ.) ப்ரஸாந்த-மனஸம், ஹி, ஏனம், யோகி(யி)னம், ஸுக(வ)ம், உத்தமம் | உபைதி, ஸாந்தரஜஸம், ப்ரஹ்மபூ(ஊ)தம், அகல்மஷம் ||

உத்தமம்	= உத்தமமான	அகல்மஷம்	= காமக்ரோதாதி களையற்ற
ஸுக(வ)ம்	= ஸுகமானது	ப்ரஹ்மபூ (ஊ)தம்	= ப்ரஹ்மத்தில் மனதுடைய
ப்ரஸாந்த-	= விஷயங்களில் ஆஸக்தமாகாத	ஏனம்	= இந்த
மனஸம்	= மனதுள்ள	யோகி(யி) னம்	= யோகியை
ஸாந்த-	= ஸாந்தமான	உபைதி	= அடைகிறது.
ரஜஸம்	= ரஜோகுண முடைய (ரஜோ குணகார்யமற்ற)	ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

அவதரணிகை:—யோகிக்கு ஸுகம் அனுபாஸமாயுண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ஏவம் யுஞ்ஜன் ஸதா(ஈ)த்மானம் யோகீ(ஸீ) விக(உ)தகல்
மஷ: ||

ஸுுகே(வே)ன ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஸம் அத்யந்தம் ஸுுக(வ)ம்
னுதே || 28 ||

(ப. உ.) ஏவம், யுஞ்ஜன், ஸதா(ஈ), ஆத்மானம், யோகீ(ஸீ), விக(உ)த-
கல்மஷ: | ஸுுகே(வே)ன, ப்ரஹ்ம-ஸம்ஸ்பர்ஸம், அத்யந்தம், ஸுுக(வ)ம்,
அஸ்னுதே ||

விக(உ)த-	= போக்கடித்துக் கொள்ளப் பட்ட	யுஞ்ஜன் (ஸன்)	} = த்யானிப்ப வாய்
கல்மஷ:	= காமக்ரோதாதி தேராஷங்களை யுடைய	ஸுுகே (வே)ன	
யோகீ(ஸீ)	= யோகியான வன்	அத்யந்தம்	= அதிகமான
ஏவம்	= இவ்விதமாக (முன் சொல்லப் பட்டவாரு)	ஸுுக(வ)ம்	= ஸுகத்தை
ஸதா(ஈ)	= எல்லாகாலத் திலும்	அஸ்னுதே	= அனுபவிக்க கிறான்.
ஆத்மானம்	= பரமாத்மாவை		

அவதரணிகை:—த்யானத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், ப(வ)லத்
தையும் சொல்லி த்யேயனான பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச்
சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ஸர்வபூ(ஊ)தஸ்த(ஸ)மாத்மானம் ஸர்வபூ(ஊ)தானி சாத்
மனி ||

ஸக்ஷதே யோக(உ)-யுக்தா-த்மா ஸர்வத்ர ஸம-த(ஈ)ர்ஸன: ||
|| 29 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-பூ(ஊ)தஸ்த(ஸ)ம், ஆத்மானம், ஸர்வ-பூ(ஊ)தானி,
ச, ஆத்மனி, | ஸக்ஷதே, யோக(உ)-யுக்தா-த்மா, ஸர்வத்ர, ஸம-த(ஈ)ர்ஸன: ||
ஸர்வத்ர = ப்ரஹ்மணன், ஷம் ஹி ஸமம்
பசு, யானை, நாய் ப்ரஹ்மன்
முதலியவை னும் கீதா 5-
களில் வது அத்யாயம்
ஸம- = 'நிர்தோ(ஈ) 19-வது ஸ்லோ

கத்தில் சொல்	யிருப்பவன
லியவாரு தோ	கவும்
ஷ மற் ற (ஸம	ச = மற் றும்
ன) ப் ர ஹ்	ஸர்வ- = ஸகலமான
மத்தை	பூ(ஊ)தானி = ப் ரா ணிக ளை
த(உ)ர்ஸன: = காணும்	யும்
யோக(உ)- = த் யான யோ	ஆத்மனி = ப ர மாத் மா
க(உ)த்தினால்	விடத்தில்
யுக்த-	பூ(ஊ)தானி = இருப் பவை
ஆத்மா	க ள ர க வு ம்
	(பரமாத்மாவை
	ஆஸ்ரயித் துக்
	கொண் டிருப்
	ப வை க ள ர
	கவும்)
ஆத்மானம் = பரமாத்மாவை	நகடிதே = காணுகிறான்.
ஸர்வ- = ச து ர் முகாதி	
ஸகல	
பூ(ஊ)த } = ப் ரா ணிகளில்	
ஸத(யி)ம் } நி ய ர ம க னு	

அவதரணிகை:—பரமாத்மா எல்லா ப்ராணிகளிலும் நியாமகனாய் இருக்கிறான், எல்லா ப்ராணிகளும் பரமாத்மாவை ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றறிந்தவனுக்கு பயனைச் சொல்லுகிறான்:—

(அ)—யோ மாம் பர்யதி ஸர்வத்ர ஸர்வம் ச மயி பர்யதி ||

தஸ்யாஹம் ந ப்ராணஸ்யாமி ஸ ச மே ந ப்ராணஸ்யதி || 30 ||

(ப. உ.) ய:, மாம், பர்யதி, ஸர்வத்ர, ஸர்வம், ச, மயி, பர்யதி | தஸ்ய, அஹம், ந, ப்ராணஸ்யாமி, ஸ:, ச, மே, ந, ப்ராணஸ்யதி ||

ய:	= எ வன்	பர்யதி	= காணுகிறுலே
மாம்	= என்னை (ஹீக்ருஷ்ணை)	தஸ்ய	= அந்த ஞானிக்கு
ஸர்வத்ர	= எல்லா ப்ராணிகளிலும்	அஹம்	= நான் (ஹீக்ருஷ்ணன்)
பர்யதி	= காணுகிறுலே	ந, ப்ராண	} = நாசத்தை உண்டாக்குவதில்லை (எப்பொழுதும் அவனிடையாகக்ஷேமத்தை நான் வகிக்கிறேன்).
ஸர்வம், ச	= எல்லா ப்ராணிஸமுகத்தை யும்	ஸ்யாமி	
மயி	= என் னுள் (ஹீக்ருஷ்ணனிடத்தில்)	ச	= மற் றும்

ஸ:	= அந்த ஞானி	ம லி ரு ப் ப
மே	= எனக்கு	தில்லை. எப்பொ
ந, ப்ரண	} = ந ர ச த்தையுண் டாக்கு வதில்லை (என்னிட த்தில் ப க் தி செய்யா	முதும் என்னிட
ஸ்யதி		ப க் த னாகவே
		இருக்கிறான்.)

(மூ)—ஸர்வ-பூ(ஹ்ரு)த-ஸ்தி(யி)தம் யோ மாம் ப(ஹ)ஜத்யேகத்வ
மாஸ்தி(யி)த: ||

ஸர்வதா(யா) வர்த்மானோபி ஸ யோகீ(சீ) மயி வர்ததே || 31 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-பூ(ஹ்ரு)த-ஸ்தி(யி)தம், ய:, மாம், ப(ஹ)ஜதி, ஏகத்வம்,
ஆஸ்தி(யி)த: | ஸர்வதா(யா), வர்த்மான:, அபி, ஸ:, யோகீ(சீ), மயி,
வர்ததே ||

ய:	= யார்	யோகீ(சீ)	= யோகியானவன்
ஸர்வ-	= எல்லா	ஸர்வதா(யா)	= எவ்விதமாக
பூ(ஹ்ரு)த-	= ப்ராணிகளில்	வர்த்மா	} = இ ரு ந்தபோதி ன: அபி } லுர் (அனியாய த்தில் ப்ர வே சி த்தி ரு ந் த போதிலும்)
ஸ்தி(யி)தம்	= (நி ய ர மகனாய்) இருக்கும்		
மாம்	= என்னை (ஸ்ரீ கிரு ஷ்ணனை)	மயி	= என்னிடத்தில்
ஏகத்வம்	= ஒரு வ னே என்று	வர்ததே	= இ ரு க் கி ரு ன் (அ வ னு க் கு மோகும் கிடை த்தேதிருகிறது)
ஆஸ்தி(யி)த:	= தெறிந்தவனாய்		
ப(ஹ)ஜதி	= பஜிக்கிறானே		
ஸ:	= அந்த		

(மூ)—ஆத்மௌபம்யேன ஸர்வத்ர ஸமம் பர்யதி யோர்ஜுன ||

ஸுக(வ)ம் வா யதி(தி) வா துக்க(வ)ம் ஸ யோகீ(சீ) பரமோ
மத: || 32 ||

(ப. உ.) ஆத்மௌபம்யேன, ஸர்வத்ர, ஸமம், பர்யதி, ய:, ஆர்
ஜுன | ஸுக(வ)ம், வா, யதி(தி), வா, துக்க(வ)ம், ஸ:, யோகீ(சீ), பரம:
மத: ||

ஆர்ஜுன	= ஒரு ஆர்ஜுன!	ஸுக(வ)	} = ஸுகத்தையா ம், வா } கிலும்
ய:	= எந்தயோகி	யதி(தி)	
ஆத்மௌ	} = தன்னிட தி ரு பம்யேன } ஷ்ட ர ந் த த் தினால்	துக்க(வ)	} = து க் க(வ)த்தை ம், வா } யாகிலும்

ஸ்ர்வத்ர	= எல்லா ப்ராணி	பரம:	= உத்தமனான
	களிலும்	யோகி(உ)	= யோகி
ஸமம்	= ஸமமாக	இதி	= என்று
பர்யதி	= காணுகிறானே	மத:	= எனக்கு ஸம்
ஸ:	= அவன்		மதனாவன்.

அர்ஜுன உவாச—

(ஸ்ர)—யோயம் யோக(உ) ஸ்வயா ப்ரோக்த: ஸாம்யேன மது(யு) ஸூத்(உ)ன ||
ஏதஸ்யாஹம் ந பர்யாமி சஞ்சலத்வாத் ஸ்தி(யி)தம் ஸ்தி(யி)ராம் || 33 ||

(ப. உ.) ய: அயம், யோக:(உ):, த்வயா, ப்ரோக்த:, ஸாம்யேன, மது(யு)ஸூத்(உ)ன | ஏதஸ்ய, அஹம், ந, பர்யாமி, சஞ்சலத்வாத், ஸ்தி(யி)தம், ஸ்தி(யி)ராம் ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	(மனஸ:)	= மனதுக்கு
உவாச	= வினவுகிறான்.	சஞ்சலத்	= சாஞ்சல்ய
மது(யு)	= மது(யு)என்	வாத்	} மிருப்பதினால்
ஸூத்	} னும் தைத்ய		(மனது சஞ்சல
(உ)ன			மானதினால்)
	னைக் கொன்ற	ஏதஸ்ய	= இந்த யோகத்
	ஸ்ரீக்ருஷ்ண!	திற்கு	
ஸாம்யேன	= பரமாத்மாவின்	ஸ்தி(யி)ராம்	= ஸ்தி(யி)ரமான
	ரூபங்கள் தோ	ஸ்தி(யி)திம்	= ஸ்தி(யி)தியை
	ஷமற்றவைக	அஹம்	= நான்
	ளென்றநிந்து	ந, பர்யாமி	= காணு வதில்லை.
	கொள்ளும்		(அந்த யோக
ய:	= எந்த		[உ]த் தை எப்
அயம்	= இந்த ப்ராஸித்த		பொழுதும்
	மான		செய்வதற்கு
யோக:(உ):	= த்யான ரூப		அவகாசமாகிற
	மான உபாயம்		தில்லை என்று
த்வயா	= உன்னால்		எனக்குத் தோ
ப்ரோக்த:	= சொல்லப்பட்டி		னுகிறது.)
	ருக்கிறதோ		

(ஸ்ர)—சஞ்சலம் ஹி மன: க்ருஷ்ண ப்ரமாத்(யி) ப(வ)லவத் த்(ஈ)ரு
டம் ||

தஸ்யாஹம் நிக்(உ)ரஹம் மன்யே வாயோரிவ ஸுது(உ)ஷ்
கரம் || 34 ||

(ப. உ.) சஞ்சலம், ஹி, மன:, க்ருஷ்ண, ப்ரமாதிரி, ப(வ)லவத், த்(ஈ)ருடம் | தஸ்ய, அஹம், நிக்(ஈ)ரஹம், மன்யே, வாயோ:, இவ, ஸுது (ஊ)ஷ்கரம் ||

க்ருஷ்ண	= ஓ கிருஷ்ணே!	தப்பட்டிருப்பதினால் லலிஷயங்களில் செலுத்துவதற்கு முடியாதது.
மன:	= மனது	தஸ்ய = அம்மனதின்
சஞ்சலம்	= சஞ்சலமானது	நிக்(ஈ)ரஹம் = அடக்கல் (ஸ்வரதினப்படுத்திக் கொள்ளல்)
ப்ரமாதிரி	= தேஹம், இந்தநியம் இவைகளுக்குக் கோபபையையுண்டாக்குவது [பராதீனமாக (யாதொன்றும்தொன்றும்) செய்வது.]	வாயோ:, இவ = காற்றின் தடுத்தலைப்போல்
ப(வ)லவத்	= பலிஷ்டமானது. (ஐயிப்பதற்கு முடியாதது.)	ஸுது (ஊ)ஷ்கரம், இதி } = கஷ்டமானதென்று
த்(ஈ)ருடம்	= கெட்டவிஷயங்களில் ஸம்பந்	அஹம் = நான்
		மன்யே = அறிகிறேன்.

அவதரணிகை:—மனதை ஸ்வரதினப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு உபாயத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

ஸ்ரீ பகவானுவாச:—

(ஸ்ரீ)—அஸம்ஸயம் மஹாபா(வா)ஹோ மனோ து(ஊ)ந்நிக்(ஈ)ரஹம் சலம் ||

அப்(ஈ)யாஸேன து கௌந்தேய வைராக்யேண ச க்(ஈ)ருஹ்யதே || 35 ||

(ப. உ.) அஸம்ஸயம், மஹாபா(வா)ஹோ, மன:, து(ஊ)ந்நிக்(ஈ)ரஹம், சலம் | அப்(ஈ)யாஸேன, து, கௌந்தேய, வைராக்யேண, ச, க்ருஹ்யதே ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	தூரிக் } = அ ட க் கி க்
உவாச = (மனதை ஸ்வா	(ஸ்)ரஹம் } = கெ ர ள் னு
தினப் படுத்திக்	வதற்கு முடியா
கெ ர ள் னு ம்	தது.
உபாயத்தை)	து = ஆயினும்
சொல்லுகிறான்	அப்(ஸ்) } = கெ ர ள் ச ன்
மஹா } = மிகவும் பாஹு	யாஸேன } = கெ ர ள் ச மாக
பா(வா) } சாலியான	அ ட க் கி க்
ஹோ }	கெ ர ள் னு ம்
கௌந்தேய = அர்ஜுன !	வழக்கம்செய்து
மன: = மனது	வருவதாலும்
சலம் = சஞ்சலமானது.	ச = மற்றும்
(அத: ஏவ) = ஆ கை யி னு	வைராக் } = க ந் த ர (யா) தி
ஃலயே	யேன } வி ஷ ய ன் களில்
அஸம்ஸய } = ஸம்ஸய மில்லா	அன்பைவிட்டுக்
ம்யதா[யா] } மல் (நி ஸ் ச ய	கொண்டு வருவ
ப[ஹ]வதி } மாய்)	தினாலும்
ததா[யா] }	க்(ஸ்)ருஹ் } = அ ட க் க ப் ப டி
	யதே } கிறது.

(மு)—அஸம்யதாத்த்மன யோகோ(யோ) து(ஃ)ஷ்ப்ராப இதி மே
மதி: ||

வஸ்யாத்த்மன து யததா ஸக்யோவாப்து முபாயத: || 36 ||

(ப. உ.) அஸம்யதாத்த்மன, யோக:(ய:), துஷ்ப்ராப:, இதி, மே, மதி: |
வஸ்யாத்த்மன, து, யததா, ஸக்ய:, அவாப்தம், உபாயத: ||

அஸம்யத- = அ ட க் கி க்	யததா, து = மு ய ன் சி ப் ப
கெ ர ள் ள ப்	வனாலோ
பட்டிராத	[யோக:(ய:)] = த்யானமானது
ஆத்மன = மனதுடைய	உபாயத: = அ ப் (ஸ்)யாஸ,
வனால்	வைராக்ய ரூப
யோக:(ய:) = த்யானம்	மான உபாயந்
துஷ்ப்ராப: = அ டைவதற்கு	களினால்
முடிவதல்ல.	அவாப்தம் = அடைவதற்கு
வஸ்ய- = அ ட க் கி க்	ஸக்ய:, இதி = ச க் ய மான
கெ ர ள் ள ப்	தென்று
பட்ட	மே = என்னிட
ஆத்மன = மனதுள்ள	மதி: = புத்தி (கருத்து)

அர்ஜுன உவாச :—

(மு) — அயதி: ஸ்ரத்தயோபேதோ யோகா(அ)ச்சலிதமானஸ: ||

அப்ராப்ய யோக(அ)ஸம்ஸித்திம் காம் க(அ)தீம் க்ருஷ்ண
க(அ)ச்ச(அ)தி || 37 ||

கச்சின்னோப(அ)ய விப்(ஈ)ரஷ்டஸீசி(அ)ன்னொப்(ஈ)ரமீவ நஸ்
யதி ||

அப்ரதிஷ்டோ மஹாபா(வா)ஹோ விமூடோ ப்ரஹ்மண:

பதி(யி) || 38 ||

ஏதன்மே ஸம்ஸயம் க்ருஷ்ண சே(மே)த்துமர்ஹஸ்யஸோஷத: ||

த்வத(அ)ன்ய: ஸம்ஸயஸ்யாஸ்ய சே(மே)த்தா ந ஹ்யுபபத்(ஈ)

யதே || 39 ||

(ப. உ.) அயதி:; ஸ்ரத்தயா, உபேத:; யோகா(அ)த், சலித-மானஸ: |
அப்ராப்ய, யோக(அ)-ஸம்ஸித்திம், காம், கதிம், க்ருஷ்ண, க(அ)ச்ச(அ)தி ||
கச்சித், ந, உப(அ)ய-விப்(ஈ)ரஷ்ட:; சி(அ)ன்னொப்(ஈ)ரம், இவ, நஸ்யதி |
அப்ரதிஷ்ட:; மஹாபா(வா) ஹோ, விமூட:; ப்ரஹ்மண:; பதி(யி) || ஏதத்,
மே, ஸம்ஸயம், க்ருஷ்ண, சே(மே)த்தும், அர்ஹஸ்ய, அஸோஷத: | த்வத
(அ)ன்ய:; ஸம்ஸயஸ்ய, அன்ய, சே(மே)த்தா, ந, ஹி, உபபத்(ஈ)யதே ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்

உவாச = (37, 38, 39

ஸ்லோகங் க ளி

னால்) வின வு

கிறான்.

க்ருஷ்ண = ஓகிருஷ்ணனே!

அயதி: = ப்ரயத்னம்செய்

யாதிருக்கும்

ஸ்ரத்தயா = சிரத்தையுடன்

(ஆஸ்திக்ய புத்

தியுடன்)

உபேத: = கூடிய மனிதன்

யோகா } = த்யானத்தினால்

(அ)த் }

சலித- = அகன்ற

மானஸ: } = மனதுடைய

(ஸன்) }

வனம்

யோக(அ)- = யோக(அ)த்தின்

ஸம்ஸித்திம் = முடிவை

அப்ராப்ய = அடையாமலே

காம் = எந்த

க(அ)திம் = கதியை

க(அ)ச்ச } = அடைகிறான்?

(அ)தி }

‘எந்த கதியை’ என்பதை

விவரிக்கிறான்:—

மஹாபா } = ஸ்ரீ கிருஷ்ண

(வா)ஹோ } னே!

உப(அ)ய- = மோக்ஷஸாதன

மான த்யானம்

முடிவடையாத

தினால் மோக்ஷத்

தினின்றும்,

ஸ்வர்க்காதி

பயன்களுக்கு

ஸாதகமான

யாகாதிக னைச்	யனர்த்தங்களை
செய்யாமலிருப்	யடைகிறானே)?
பதினால் ஸ்வர்க்	(கச்சித்) = அல்லது
காதி களினின்	ந, நஸ்யதி = நாஸ மடை வ
றும்	தில்லையோ?
விப்(ஹீ) } = பிரஷ்டனாய்	க்ருஷ்ண = ஓக்ருஷ்ணனே!
ரஷ்ட: }	மே = என்னிட
அப்ரதிஷ்ட: = ஆஸ்ரய ரஹித	ஏதத் = இந்த
னாய்	ஸம்ஸயம் = ஸந்தேகத்தை
ப்ரஹ்மண: = பரமாத்மாவின்	அஸேஷத்: = பூர்த்தியாய்
பதி(யி) = மார்க்க தத் தில்	சே(ஹே)த் } = பேராக் கடி ப்
(ஹிஷயத்தில்)	தும் }
விமூட: = மூடனாய் (பர	அர்ஹஸி = வல்லவனாயிருக்
மாத்மாவின்	கிறாய்.
அடைதலுக்கு	த்வத(டி)ன்ய: = உன்னை விட
உபாயமற்ற	வேரு மனிதன்
வனாய்)	அஸ்ய = இந்த
கி(ஹி)ன்ன = வாயு வினா ல்	ஸம்ஸயஸ்ய = சந்தேகத்தின்
கின்ன பின்ன	சே(ஹே) } = நாசகன்
மாக்கப்பட்ட	த்தா }
அப்(ஹீ) } = மேகத்தை தப்	ந, உபபத் } = இல்லை.
ரம், இவ } போல்	(ஹீ)யதே }
நஸ்யதி } = நாசமடைகிற	ஹி = நிர்ஸயம்.
கச்சித் } னே (நாகாத்	

அவதரணிகை :—ஐந்து ஸ்லோகங்களினால் த்யானத்தினின் றும் ப்ரஷ்டனானவன் நரகாத்யனர்த்தங்களை யடையாமலே படிப் படியாய் த்யானத்தைச் செய்து ஸத்கதியை யடைகிறானென்று சொல்லுகிறான் :—

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(ஸ்ரீ)—பார்த்த நைவேஹ நாமுத்ர வினாஸ்தஸ்ய வித்(ஹீ)யதே ||

ந ஹி கல்யாணக்ருத் கஸ்சித் துர்க(அ)தீம் தாத க(அ)ச்ச(ஹீ)தி

|| 40 ||

(ப. உ.) பார்த்த, ந, ஏவ, இஹ, ந, அமுத்ர, வினாஸ: தஸ்ய, வித்யதே | ந, ஹி, கல்யாணக்ருத், கஸ்சித், து(ஹீ)ர்க(அ)தீம், தாத, க(அ)ச்ச(ஹீ)தி ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	வினாச:	= வினாசம்
உவாச	= சொல்லுகிறான்	ந, வித்(ஈ) }	= இல்லை.
பார்த்த	= ஓ அர்ஜுன!	யதே }	
தஸ்ய	= யோகத்தி	தாத	= அர்ஜுன!
	னின்றும் ப்ரஷ்	கல்யாண }	= மங்களகரமான
	டனான அம்மனி	க்ருத் }	த்யானத்தைச்
	தனுக்கு		சிலகாலம் செய்
இஹ	= இவ்வுலகில்		திருக்கும்
வினாச:	= வினாசம் (இஷ்	கஸ்சித்	= எந்த மனித
	டமானவைகளை	னும்	
	யடையாமல்	துர்க(உ)திம்	= கஷ்டமான
	அனிஷ்டமான		ஸ்திதியை
	வைகலையடை		(நரகாத்யனர்த்
	வது)		தங்களை)
ந, வித்(ஈ) }	= இல்லவேஇல்லை.	ந, க(உ)ச் }	= அடைவதில்லை
யதே, ஏவ }		ச(உ)தி }	
அமுத்ரா	= பரலோகத்	ஹி	= நிச்சயம்.
	திலும்		

(மூ)—ப்ராப்ய புண்யக்ருதான் லோகானுஷித்வா ஸாஸ்வதீ: ஸமா: ||
 ஸாசீனாம் ஸ்ரீமதாம் கே(ஓ)ஹே யோக(உ)ப்ரஷ்டோபி(ஊ)
 ஜாயதே || 41 ||

(ப. உ.) ப்ராப்ய, புண்யக்ருதான், லோகான், உஷித்வா, ஸாஸ்வதீ:,
 ஸமா: | ஸாசீனாம், ஸ்ரீமதாம், கே(ஓ)ஹே, யோக(உ)ப்ரஷ்ட:, அபி(ஊ)
 ஜாயதே ||

யோக(உ) }	= யோகத்தைச்	(தத்ர)	= அந்த லோகங்
ப்(ஹீ)ர }	செய்து கொண்	களில்	
ஷ்ட:	டிருந்து மத்தி	ஸாஸ்வதீ:	= அநேகங்களான
	யில் அதைவிட்ட	ஸமா:	= வர்ஷங்கள்
	மனிதன்		வரைக்கும்
புண்யக்ரு	= புண்யத் தினால்	உஷித்வா	= வஸித்து
தான் }	ஸம்பாதிப்பதற்	ஸாசீனாம்	= ஸாத்தரான
	கு யோக்யங்க	ஸ்ரீமதாம்	= செல்வ முள்ள
	ளான		வருடைய
லோகான்	= ஸவர்க்கராதிலோ	கே(ஓ)ஹே	= வீட்டில்
	கங்களை	அபி(ஊ) }	= பிறக்கிறான்.
ப்ராப்ய	= அடைந்து	ஜாயதே }	

(மூ)—அத(ய) வா யோகி(அ)னாமேவ குலே ப(ஊ)வதி தீ(யீ)மதாம் ||
ஏதத்தி(யீ) து(ஊ)ர்லப(ஊ)தரம் லோகே ஜன்ம யதீ(ஈ)த்(ஈ)ரு
ஸம் || 42 ||

(ப. உ.) அத(ய), வா, யோகி(அ)னாம், ஏவ, குலே, ப(ஊ)வதி, தீ(யீ)ம
தாம் | ஏதத், ஹி, து(ஊ)ர்லப(ஊ)தரம், லோகே, ஜன்ம, யத், ஈத்(ஈ)ருஸம் ||

அத(ய), வா	= அல்லது	ஜன்ம	= பிறப்பு
தீ(யீ)மதாம்	= பண்டிதரான	யத்	= யாதுண்டோ
யோகி(அ)	} = யோகிகளின்	ஏதத்	= இவ்விரு வகை
னாம்		களான பிறப்பு	
குலே, ஏவ	= குலத்திலேயே	கள	
ப(ஊ)வதி	= பிறக்கிறான்.	து(ஊ)ர்	} = மிகவும் துர்லப
லோகே	= உலகத்தில்	லப(ஊ)த	
ஈத்(ஈ)ருஸம்	= இ த த கை ய	ரம்	
	(இவ் விருவகை	ஹி	= ப்ராஸித்தம்.
	களான)		

(மூ)—தத்ர தம் ப(ஊ)த்தி(யீ)ஸம்யோக(அ)ம் லப(ஊ)தே பெளர்
வதே(ஊ)ஹிகம் ||
யததே ச ததோ பூ(ஊ)ய: ஸம்ஸித்தேள(யே)ளகுருந்த(உ)ன
|| 43 ||

(ப. உ.) தத்ர, தம், புத்தி(யீ)-ஸம்யோக(அ)ம், லப(ஊ)தே, பெளர்
வதே(ஊ)ஹிகம் | யததே, ச, தத், பூ(ஊ)ய:, ஸம்ஸித்தேள(யே)ள,
குருந்த(உ)ன ||

குருந்த	} = ஓ அர்ஜுன !	தலை	
(உ)ன		லப(ஊ)தே	= அடைகிறான்.
தத்ர	= இவ் விருவகை	ச	= மற்றும்
	களான பிறப்பு	தத்:	= முன் செய்யப்
	களில்		பட்ட அந்த
பெளர்வ	} = முன் தே க த்		த ய ர னத்தை
தே(ஊ)		தில் செய் ய ப்	
ஹிகம்	= பட்ட	பூ(ஊ)ய:	= அதிகமாக
தம்	= அந்த	ஸம்ஸித்	} = அ ப ரே ர க்ஷ
புத்தி(யீ)-	= ப ர ம ர த் ம ர	தெள	
ஸம்யோக	} = வி ட த் தி ல்	(யே)ள	
(அ)ம்		மனதின் நிறுத்	யததே

(மூ)—பூர்வாப்(ஃ)யாலேன தேனேவ ஹ்ரியதே ஹ்யவஸோபி ஸ: ||
ஜிஜ்ஞாஸுரபி யோக(அ)ஸ்ய ஸப்த(ஐ)ப்ரஹ்மாதீவர்த்தே ||44||

(ப. உ.) பூர்வாப்(ஃ)யாலேன, தேன, ஏவ, ஹ்ரியதே, ஹி, அவஸ:, அபி, ஸ: | ஜிஜ்ஞாஸு:, அபி, யோக(அ)ஸ்ய, ஸப்த(ஐ)ப்ரஹ்ம, அதிவர்த்தே ||

ஸ:	= பூர்வஜன்மத் தில் யோகத்தி னின்றும் ப்ரஹ் டனான அம் மனிதன்	படுகிறான் (த்யானம் செய் விக்கப்படு கிறான்)
தேன	= அந்த	யோக(அ) } = த்யானயோக ஸ்ய } (அ)த்தை
பூர்வாப் (ஃ)யா லேன, ஏவ	= பூர்வஜன்மத் தில் செய்த த்யானத்தின் வழக்கத்தி னாலேயே	ஜிஜ்ஞா ஸு:, அபி } = அறியவேண்டு மென்கிற ஆசையுள்ள வனும்
அவஸ:, அபி	= த்யானம் செய் வதற்கு தனக் காக விருப்ப மில்லாதவனா யினும்	ஸப்த(ஐ)- ப்ரஹ்ம } = விதி(யி)நிஷேத ரூபமான வேதவாக்ய த்தை
ஹ்ரியதே	= கட்டாயமாய் ப்ரவ்ருத்திக்கப்	அதிவர்த்தே = மீருகிறான். (முக்தனாகிறான்) ஹி = இதுப்ரமாண ஸித்தமானது.

(க. உ.) த்யானயோகத்தை அறிந்துகொள்ளுவதற்கு விரும்புகிறவனே முக்தனாய்க்கொண்டிருக்க, சிலகாலம் த்யானத்தைச் செய்தவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறானென்பது என்ன ஆச்சரியம். அவனுக்கு மோக்ஷம் ஸஹஜமாகவே கிடைக்கிறது.

அவதரணிகை:—யோகத்தை (த்யானத்தை) அறிந்து கொள்ளுவதற்கு விரும்புகிறவன் மோக்ஷத்தை ஸாக்ஷாத் தராகவே அடைவதில்லை; பரம்பரையாய் அடைகிறானென்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ப்ரயத்னா(ஃ)யதமானஸ்து யோகீ(அ) ஸம்ஸுத்த(ஐ)கில்பி
(விஷ: ||

அநேகஜன்ம ஸம்ஸித்த(ஐ)ஸ்ததோயாதி பராம் க(அ)திம் ||45||

(ப. உ.) ப்ரயத்னத், யதமான:, து, யோகீ(யீ), ஸம்ஸூத்த(யீ)கில்பி
(வி)ஷ: | அநேக-ஜன்ம-ஸம்ஸித்த(யீ):, தத:, யாதி, பராம், க(உ)திம் ||

(யோக[உ]-	= யோக(உ)த்தை	ஸம்ஸூத்	= நஷ்டமான
ஜிஜ்ஞாஸு:)	= தெரிந்து	த(யீ)-	
	கொள்ளு	கில்பி(வி)	= பாபமுடைய
	வதற்கு விருப்ப	ஷ: (ஸன்)	= வனாய்
	முள்ளவன்	அநேக-	= வெகு
(யோக	= யோகத்தை	ஜன்ம-	= ஜன்மங்களினால்
[உ]ம்)		ஸம்ஸித்த:	= அபரோகக்
(ஞாத்வா)	= தெரிந்து	(யீ:)(ஸன்)	= ஞானமுள்ள
	கொண்டு		வனாய்
யதமான:	= முயர்ச்சிப்	தத:	= அந்த அபரோ
(ஸன்)	பவனாய்		கக் ஞானத்
ப்ரயத்னத்	= முயர்ச்சியினால்		தினால்
யோகீ(யீ)	= த்யானரூப	பராம்	= மேலான
(ஸன்)	மான யோக(உ)	க(உ)திம்	= கதியை (மோ
	முடையவனாய்		கத்தை)
		யாதி	= அடைகிறான்.

(மூ)—தபஸ்விப்(ஹீ)யோதி(யீ)கோ யோகீ(யீ) ஞானிப்(ஹீ)யோபி
ம்தோதி(யீ)க: ||

கர்மிப்(ஹீ)யஸ்சாதி(யீ)கோ யோகீ(யீ) தஸ்மாத்(ஹீ)யோகீ(யீ)
ப(ஹ)வார்ஜுன || 46 ||

(ப. உ.) தபஸ்விப்(ஹீ)ய:, அதி(யீ)க:, யோகீ(யீ), ஞானிப்(ஹீ)ய:,
அபி, மத:, அதி(யீ)க: | கர்மிப்(ஹீ)ய:, ச, அதி(யீ)க:, யோகீ(யீ), தஸ்மாத்,
யோகீ, ப(ஹ)வ, அர்ஜுன ||

யோகீ(யீ)	= பரமாத்மாவின்	அதி(யீ)க:	= மேலானவன்
	த்யானத்தைச்	(இதி)	= என்று
	செய்பவன்	மத:	= ஸம்மதன்.
தபஸ்	= க்ருச்ர சாந்த்	யோகீ(யீ)	= த்யானம் செய்
விப்(ஹீ)ய:	ராயணுதி தபஸ்		பவன்
	ஸுகளைச் செய்	கர்மிப்(ஹீ)	= யஜ்ஞாதி கர்
	பவர்களைவிட	ய:, ச	= மங்களைச் செய்
அதி(யீ)க:	= மேலானவன்,		கிறவர்களை
ஞானிப்	= த்யானத்தைச்		விடவும்
(ஹீ)ய: அபி	செய்யாமலி	அதி(யீ)க:	= மேலானவன்.
	ருக்கும் வெரும்	தஸ்மாத்	= யோகியான
	ஞானிகளை விட		

வன் முன்சொ	(த்வம்)	= நீ
ல் ல ப் ப ட் ட	யோகி(அ)	= பரமாத் மாவின்
எ ல் லோ ரை		த் ய ரா ன த்
விட மேலானவ		தைச் செய்ப
னாதலால்		வனாய்
அர்ஜுன = அர்ஜுன !	ப(ஊ)வ	= ஆகுத.

(ஸ்ரீ)—யோகி(அ)னாம்பி ஸர்வேஷாம் மத்க(அ)தேனாந்தராத்மனா ||
 ஸ்ரத்தா(யா)வான் ப(ஊ)ஜதே யோ மாம் ஸ மே யுத்ததமோ
 மத: || 47 ||

(ப. உ.) யோகி(அ)னாம், அபி, ஸர்வேஷாம், மத்க(அ)தேன, அந்த
 ராத்மனா | ஸ்ரத்தா(யா)வான், ப(ஊ)ஜதே, ய:, மாம், ஸ:, மே, யுத்ததம:,
 மத: ||

ஸர்வேஷாம்	= ஸமஸ்தரான	மாம்	= என்னை
யோகி(அ)	= யோகி (அ)	ப(ஊ)ஜதே	= பஜி க்கிறானே
னாம்	களின்		(பூஜா ரூபமான
மத்க(அ)	= மத்தியிலும்		ஸைவையச்
யே, அபி			செய்கிறானே)
ய:	= எவன்	ஸ:	= அவன்
ஸ்ரத்தா	= ஸ்ரத்தையுடை	யுத்ததம:	= யோகி (அ)
(யா)வான்,	யவனாய்		களில் சிரேஷ்ட
(ஸன்)			னானவன்
மத்க(அ)	= என்னிடத்தில்	(இதி)	= என்று
தேன	(ஸ்ரீ க்ருஷ்ண	மே	= எனக்கு
	னிடத்தில்)	மத:	= ஸம்மதான
	இடப்பட்ட		வன்.
அந்த	= மனதினால்		
ராத்மனா			

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத்கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
 ஆத்மஸம்யம யோகமென்னும்
 ஆரூவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

श्रीभगवानुवाच—

मय्यासक्तमनाः पार्थ योगं युष्मदश्रयः ।

असंशयं समग्रं मां यथा ह्यास्यसि तच्छृणु ॥ १ ॥

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—மய்யாஸக்தமனா: பார்த்த யோக(உ)ம் யுஞ்ஜன் மதா(உா)
ஸ்ரய: ||

அஸம்ஸயம் ஸமக்(சு)ரம் மாம் யதா(யா) ஜ்ஞாஸ்யஸி தத்
ச்ருணு || 1 ||

(ப. உ.) மயி, ஆஸக்த-மனா:, பார்த்த, யோக(உ)ம், யுஞ்ஜன், மதா(உா)
ஸ்ரய: | அஸம்ஸயம், ஸமக்(ஸ்)ரம், மாம், யதா(யா), ஜ்ஞாஸ்யஸி, தத்,
ஸ்ருணு ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	ஞான முடைய	
உவாச	= சொல்லுகிறான்	வனாய்	
பார்த்த	= அர்ஜுன!	மாம்	= என்னை
மயி	= என்னிடத்தில்	ஸமக்(சு)ரம்	= உனக்கு எவ்
ஆஸக்த-	= அ தி க ம ா ன		வளவு தெரிந்து
	நேசமுள்ள		கொள்ள
மனா: (ஸன்)	= மனதுடைய		முடியுமோ
	வனாய்		அவ்வளவையும்
யோக(உ)ம்	= த ய ர ன ரூ ப		பூர்த்தியாய்
	ம ா ன யோகத்	அஸம்ஸயம்	= ஸந்தேகமின்றி
	தையும், கர்ம	யதா(யா)	= எவ்விதமாக
	ரூபமான யோக	ஜ்ஞாஸ்யஸி	= அறிந்து கொள்
	த்தையும்		வாயோ
யுஞ்ஜன்	} = செய்பவனாய்	தத்	= அவ்விதத்தை
(ஸன்)		ஸ்ருணு	= கேள் (கேட்டு
மதா(உா)	} = நானே (கிருஷ்		அவ்விதமாக
ஸ்ரய:			நடத்துவா
(ஸன்)			யாக.)

ज्ञानं तेऽहं सविज्ञानम् इदं वक्ष्याम्यशेषतः ।

यज्ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यत् ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥ २ ॥

(மு)—ஞானம் தேஹம் ஸவிஜ்ஞானமீதம் வக்ஷ்யாம்யஸேஷத: ||
 யஜ்ஜ்ஞாத்வா நேஹ பூ(ஊ)யோன்யத் ஜ்ஞாதவ்யமவஸிஷ்
 யதே || 2 ||

(ப. உ.) ஞானம், தே, அஹம், ஸவிஜ்ஞானம், இத(டி)ம், வக்ஷ்யாமி, அஸேஷத: | யத், ஜ்ஞாத்வா, ந, இஹ, பூ(ஊ)ய:; அன்யத், ஜ்ஞாதவ்யம், அவஸிஷ்யதே ||

அஹம் = நான்
 இத(டி)ம் = இந்த என்னைச்
 சேர்ந்த
 ஸவிஜ்ஞா } = விசேஷமாய்
 னம் (விஜ் } தெரிந்து
 ஞாயதே } கொள்வதற்
 இதி) } குறிய மாஹா
 தம்யத் துடன்
 கூடிய
 ஜ்ஞானம் } = ஸாதாரணமாய்
 (ஜ்ஞாயதே } அறிந்து கொள்
 இதி) } வதற்குறிய
 மாஹாத்ம்யத்
 தையும்
 அஸேஷத: = உன்னால் எவ்வ
 ளவு அறிந்து
 கொள்வதற்கு
 முடியுமோ அவ்
 வெல்லாவற்றை
 யும்
 தே = உனக்கு
 வக்ஷ்யாமி = சொல்லுகி
 றேன்.
 யத் = எந்த நான்
 சொல்லும்
 மாஹாத்ம்
 யத்தை

ஜ்ஞாத்வா = தெரிந்து
 கொண்டு
 (ஸ்தி[யி] } = இருக்கும்
 தஸ்ய) } உனக்கு
 இஹ = தெரிந்து
 கொள்ளவேண்
 டிய மாஹாத்ம்
 யங்களில்
 பூ(ஊ)ய: = மற்றும்
 அன்யத் = வேறான
 ஜ்ஞாதவ்யம் = தெரிந்து
 கொள்ள
 வேண்டிய
 மாஹாத்ம்
 யம்
 ந, அவஸி } = மிச்சமிருப்
 ஷ்யதே } பதில்லை. (நீ எவ்
 வளவு தெரிந்து
 கொள்ள
 வேண்டுமோ
 அவ்வெல்லா
 வற்றையும்
 தெரிந்து
 கொண்டவனா
 வாய்).

मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये ।

यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः ॥ ३ ॥

(மு)—மனுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஸ்சித் யததி ஸித்த(ய்ய)யே ||
 யததாமபி ஸித்தா(ய்ய)னாம் கஸ்சின்மாம் வேத்தி தத்வத: || 3 ||

(ப. உ.) மனுஷ்யானும், ஸஹஸ்ரோஷு, க:, சித், யததி, வித்த (யு)யே || யததாம், அபி, வித்தா(யா)னும், க:, சித், மாம், வேத்தி, தத்வத்: ||

மனுஷ்யா } = மனிதர்களின்	[ஸித்தி	} = ஞானத்தை
னாம் }	(யு)ம்]	}
ஸஹஸ் }	(யாதி)	= அடைகிறான்.
ரோஷு }	ஸித்தா }	= ஞான மடைந்த
க:, சித் = ஓராநொருவன்	(யா)னும் }	வர்களில்
ஸித்த(யு)யே = ஞானத்திற்காக	க:, சித் = ஓராநொருவன்	
யததி = ப் ர ய த் னி க்	மாம் = ஏன்னை	
	கிருன்.	
யததாம், } = ப் ர ய த் னி க் கும்	தத்வத்: = நிஜமாக	
அபி }	வேத்தி = அறிந்து கொள்	
க:, சித் = ஓராநொருவன்	கிருன்.	

भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ।

अहङ्कार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा ॥ ४ ॥

(மு)—பூ(ஹ)மிராபோனலோ வாயு: க(வ)ம் மனோ பு(ஹு)த்தி(யு) ரேவ ச ||

அஹங்கார இதீயம் மே பி(ஹி)ன்னா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா(யா) || 4 ||

(ப. உ.) பூ(ஹ)மி:, ஆப:, அனல:, வாயு:, க(வ)ம், மன:, புத்தி(யு):, ஏவ, ச | அஹங்கார:, இதி, இயம், மே, பி(ஹி)ன்னா, ப்ரக்ருதி:, அஷ்ட தா(யா) ||

மே	= என்னிட (என்	மன:	= மனஸ்தத்வம்
	அதினமான)	புத்தி:(யு):	= புத்திதத்வம்
இயம்	= இந்த	ச	= மற்றும்
ப்ரக்ருதி:	= ப் ர க் ரு தி த் த்	அஹங்கார:	= அ ஹ ங் க ர ர
	வம்		தத்வம்
பூ(ஹ)மி:	= பூமி (நிஸம்)	இதி, ஏவ	= என்றே
ஆப:	= ஜலம்	அஷ்டதா }	= எட்டு விதமாய்
அனல:	= அக்னி	(யா)	}
வாயு:	= காற்று	பி(ஹி)ன்னா	= வெவ்வேறு
க(வ)ம்	= ஆகாயம்		யிருக்கிறது.

अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ।

जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते जगद् ॥ ५ ॥

(மூ)—அபரேயமிதஸ்த்வன்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி(யு) மே பராம் ||

ஜீவபூ(ஊஉ)தாம் மஹாபா(வா)ஹோ யயேத(உ)ம் தா(யா)ர்
யதே ஜகத் || 5 ||

(ப. உ.) அபரா, இயம், இதஃ, து, அன்யாம், ப்ரக்ருதிம், வித்தி(யு),
மே, பராம் | ஜீவபூ(ஊஉ)தாம், மஹாபா(வா)ஹோ, யயா, இத(உ)ம், தா
(யா)ர்யதே, ஜக(உ)த் ||

மஹா பா } = பாஹு சா லி	மே	= என் அ தீ ன
(வா)ஹோ } யான அர்ஜுன!		மான
இயம், து = இந்த ஜடப்ரக்	ஜீவபூ } = ஜீவரிட சரீரத்	
ருதியாயினும்	(ஊஉ)தாம் } திலிருந்து அவ	
அபரா = அதமமான து		ரிட ப்ராணங்
(க டை த் த ர		களை தரிப்பவ
மானது).		ளான
யயா = எந் த ம ஹ ர	ப்ரக்ருதிம் = சே த ன ரூ பி	
லக்ஷ்மியினால்		ப்ரக்ருதியை
இத(உ)ம், } = இவ்வுலகம்		(ம ஹ ர லக்ஷ்மி
ஜகத் } யை)		
தா(யா)ர்ய } = த ரி க் க ப் ப ட்	பராம் = ப்ர க் ரு தி தத்	
தே } டிருக்கிறதோ		வத்தைவிடமே
தாம் = அந்த		ல ர ன த ர க
இதஃ = இந்த ஜடப்ரக்		(மே ல ர ன வ
ருதியைவிட		ளென்று)
அன்யாம் = வேரேயான	வித்தி(யு) = தெரிந்துகொள்.	

एतद्योनीनि भूतानि सर्वाण्युपधारय ।

अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ॥ ६ ॥

(மூ)—ஏதத்(ஈ)யோனீனி பூ(ஊஉ)தானி ஸர்வாணீத்யுபதா(யா)ரய ||
அஹம் க்ருத்ஸ்னஸ்ய ஜக(உ)தஃ ப்ரப(ஊ)வஃ ப்ரலயஸ்ததா(யா)
|| 6 ||

(ப. உ.) ஏதத்(ஈ)யோனீனி, பூ(ஊஉ)தானி, ஸர்வாணி, இதி, உபதா
(யா)ரய | அஹம், க்ருத்ஸ்னஸ்ய, ஜக(உ)தஃ, ப்ரப(ஊ)வஃ, ப்ரலயஃ, ததா(யா) ||

ஸர்வாணி	= ஸகலமான	களுடன் கூடிய
பூ(ஊஉ) } = ஸரீரம், இந்த்ரி		ந ர ன் மு க ன்
தானி } ய ங் க ள், விஷ		முதலிய ஜீவர்
	யங்கள் இவை	கள்

ஏதத்(ஈ) } = இந்த ஜடப்ரக்
யோனீனி } ருதி, சேதன
ப்ரக்ருதி இவை
களையே காரண
மாயுள்ளவர்கள்

இதி = என்று
உபதா } = தெரிந்து
(யா)ரய } கொள்.

இந்த சராசரப்ராணிகளுக்குக்
காரணங்களான வெரும்ப்ரக்
ருதிகளே என்னிடத்தின
மானவையென்று அறிய
வேண்டாம். எல்லாப் பதார்த்தங்
களின் பிறப்பு இறப்பு முதலிய

வைகளெல்லாம் என் அதினங்
களே என்று தெரிந்துகொள்
வென்று சொல்லுகிறான்:—

அஹம் = நான் (ஹீகிருஷ்
ணன்)

க்ருத்ஸ் } = ஸமஸ்கமான
னஸ்ய }

ஜக(அ)த: = உலகத்திற்கு
ப்ரப(ஊ)வ: = உத்பாத(உ)கன்
(பிறப்பிப்பவன்).
ததா(யா) = அப்படியே
ப்ரலய: = நாசம் செய்
பவன்.

मत्तः परतरं नान्यत् किञ्चिदस्ति धनञ्जय ।

मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणा इव ॥ ७ ॥

(ம) — மத்த: பரதரம் நான்யத் கிஞ்சித(உ)ஸ்தி தனஞ்ஜய ||

மயி ஸர்வமித(உ)ம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிக(அ)ண இவ || 7 ||

(ப. உ.) மத்த: பரதரம், ந, அன்யத், கிம், சித், -அஸ்தி, தனஞ்ஜய |

மயி, ஸர்வம், இத(உ)ம், ப்ரோதம், ஸூத்ரே, மணிக(அ)ண: இவ ||

தனஞ்ஜய = அர்ஜுன !
மத்த: = என்னைவிட
அன்யத் = வேறான
பரதரம் = ஸர்வோத்தம
மானவஸ்து
கிம், சித் = ஒன்றாகிலும்
ந, அஸ்தி = இல்லை.
இத(உ)ம் = இந்த
ஸர்வம் = ப்ரக்ருதி முத
லிய எல்லா ஜக

த்தும்
ஸூத்ரே = நூலில்
மணிக(அ) } = மணி ஸமுதாய
ண: இவ } ததைப்போல்

மயி = என்னிடத்தில்
ப்ரோதம் = ஆஸ்ரயித்திருக்
கிறது. (நான்
வெரும் ஜகத்
தின் பிறப்பு
இறப்புக்கு மாத்
திரமே காரண
மென்றல்ல,
ஸகல் ஜகத்தின்
பாலனத்திற்
கும் காரண
மென்றறி.)

रसोऽहमप्सु कौन्तेय प्रभाऽसि शशिसूर्ययोः ।

प्रणवस्सर्ववेदेषु शब्दः खे पौरुषं नृषु ॥ ८ ॥

(மூ)—ரஸோஹமப்ஸு கௌந்தேய ப்ரபா(ஊ)ஸ்மி ஸஸிஸுஞர்ய யோ: ||

ப்ரணவ: ஸர்வவேதே(தே)ஷு ஸப்(வீ)த:(த:) கே(வே)பௌ ருஷம் ந்ருஷு || 8 ||

(ப. உ.) ரஸ: அஹம், அப்ஸு, கௌந்தேய, ப்ரபா(ஊ), அஸ்மி, ஸஸிஸுஞர்யயோ: | ப்ரணவ: ஸர்வவேதே(தே)ஷு, ஸப்(வீ)த:(த:), கே (வே), பௌருஷம், ந்ருஷு ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன!

அஹம் = நான்

அப்ஸு = ஜலத்தில்

[ஸ்தி(யி) } = இருந்து
த்வா] }

ரஸ: = கிரேஷ்ட மான
ரஸத்திற்கு
ஸ்வாமியாய்
ரஸத்திலுமிரு
ப்பவன்.

ஸஸிஸுஞர் } = சந்த்ர ஸூர்யர்
யயோ: } களிடத்தில்

[ஸ்தி(யி) } = இருந்து
த்வா] }

ப்ரபா(ஊ) = (அவர்களுக்கு
ஸ்வாபாவிச
மான) ப்ரபை
(ஹை)க்கு (ஒளி
க்கு)நியாமக
னாய் ப்ரபை
(ஹை)யிலும்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ஸர்வ- = ஸமஸ்தமான

வேதே } = வேத(த)ங்களில்
(தே)ஷு }

(ஸ்தி[யி] } = இருந்து
த்வா) }

ப்ரணவ: = ப்ரணவ(ஒங்கார
த்திற்கு) நியா
மகனாய் ப்ரண
வத்திலுமிருக்
கிறேன்.

கே(வே) = ஆகாயத்தி
லிருந்து

ஸப்த:(த:) = அதற்கு ஸ்வா
பாவிசதர்ம
மான ஸப்தத்
திற்கு நியா
மகனாய்ஸப்தத்
திலுமிருக்
கிறேன்.

ந்ருஷு = புருஷர்களி
லிருந்து

பௌருஷம் = (அவர்களின்
ஸ்வாபாவிச
தர்மமான) புரு
ஷத்தன்மைக்கு
நியாமகனாய்
புருஷத்தன்மை
யிலுமிருக்
கிறேன்.

पुण्यो गन्धः पृथिव्यां च तेजश्चासि विभावसौ ।

जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चासि तपस्विषु ॥ ९ ॥

(மூ)—புண்யோ க(அ)ந்த:(ய:) ப்ருதி(யி)வ்யாம் ச தேஜஸ்சாஸ்மி விபா
(ஊ)வஸௌ ||

ஜீவனம் ஸர்வபூ(ஊ)தேஷு தபஸ்சாஸ்மி தபஸ்விஷு || 9 ||

(ப. உ.) புண்ய:, க(அ)ந்த:(ய:), ப்ருதி(யி)வ்யாம், ச, தேஜ:, ச, அஸ்மி, விபா(ஊ)வஸௌ | ஜீவனம், ஸர்வபூ(ஊ)தேஷு, தப:, ச, அஸ்மி, தபஸ்விஷு ||

ச = மற்றும்
 ப்ருதி(யி) } = பூமியில் (இருந்
 வ்யாம் } து)
 புண்ய: = புண்யகரமான
 (மேலான)
 க(அ)ந்த:(ய:) = கந்தத்திற்கு
 நியாமகனாய்
 கந்தத்திலு
 மிருக்கிறேன்.
 ச = மற்றும்
 விபா(ஊ) } = அக்னியிலிரு
 வஸௌ } ந்து
 தேஜ: = சூழ் தன்மை
 க்குநியாமகனாய்
 அதிலும்
 அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
 ஸர்வ- = ஸகலமான
 பூ(ஊ) } = ப்ராணிகளி
 தேஷு } லிருந்து

ஜீவனம் = ஆவர்களிட
 மேலான ஜீவன
 த்திற்குக்காரண
 மானபதார்த்
 தங்களில் நியா
 மகனாய் அவை
 களிலுமிருக்
 கிறேன்.
 ச = மற்றும்
 தபஸ்விஷு = தபஸ்விகளி
 லிருந்து
 தப: = மேலான தபஸ்
 ஸுக்குநியா
 மகனாய் தபஸ்
 ஸிலும்
 அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् ।

बुद्धिर्बुद्धिमतामसि तेजस्तेजस्विनामहम् ॥ १० ॥

(பு)—பீ(வீ)ஜம் மாம் ஸர்வபூ(ஊ)தானாம் வித்தி(யி) பார்த்த ஸனா
 த்னம் ||

பு(ஊ)த்தி(யி)ர் பு(ஊ)த்தி(யி)மதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்வினா
 மஹம் || 10 ||

(ப. உ.) பீ(வீ)ஜம், மாம், ஸர்வபூ(ஊ)தானாம், வித்தி(யி), பார்த்த,
 ஸனாதனம் | பு(ஊ)த்தி:(யி:), பு(ஊ)த்திமதாம், அஸ்மி, தேஜ:, தேஜஸ்
 வினாம், அஹம் ||

பார்த்த	= ஓ அர்ஜுன!
ஸனாதனம்	= அனாதியான
மாம்	= என்னை
ஸர்வ-	= ஸகலமான
பூ(ஊ)தா	= ப்ராணிகளுக்கு
னாம்	
பி(வீ)ஜம்	= காரணனாக (காரணனென்று)
வித்தி(யி)	= தெரிந்துகொள்
பு(ஊ)த்	= புத்தி மான்
தி(யி)ம	= களிவிருந்து
தாம்	
பு(ஊ)த்	= மேலான புத்தி
தி:(யி)	= க்குநியாமகனாய்

புத்தியிலும்	
அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
அஹம்	= நான்
தேஜஸ்	= தேஜஸ்வி
வினாம்	= (ஒளிபுடையார்) களி
	விருந்து
தேஜ:	= தேஜஸ்ஸுக்கு
	(ஒளிக்கு) நியா
	மகனாய் தேஜஸ்
	வினாள்நாம்
அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.

बलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितम् ।

धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोऽसि भरतर्षभ ॥ ११ ॥

(ம)——ப(வ)லம் ப(வ)லவதாம் சாஹம் காமராக(அ)விவர்ஜிதம் ||

த(ய)ர்மாவிருத்தோ(யோ) பூ(ஊ)தேஷு காமோஸ்மி ப(ஊ)ர
தர்ஷப(ஊ) || 11 ||

(ப. உ.) ப(வ)லம், ப(வ)லவதாம், ச, அஹம், காம-ராக(அ)-விவர்ஜிதம் |
த(ய)ர்மாவிருத்த:(யி), பூ(ஊ)தேஷு, காம:, அஸ்மி, ப(ஊ)ரதர்ஷப(ஊ)||

ப(ஊ)ரதர்	= ஓ அர்ஜுன!
ஷப(ஊ)	
(அஹம்)	= நான்
ப(வ)லவ	= ப ல மு ள் ள
தாம்	= வர்களிலிருந்து
காம-	= காமமென்ன
ராக(அ)-	= ராகமென்ன
	இவைகளால்
விவர்ஜிதம்	= அகன்றிருக்கும்
ப(வ)லம்	= மேலான பலத்
	திற்கு நியாமக

அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
பூ(ஊ)	= ப்ராணிகளி
தேஷு	= விருந்து
த(ய)ர்ம-	= தர்மத்திற்கு
அவிருத்	= விருத்தமல்
த:(யி)	= லாத
காம:	= காமத்திற்கு
	ஸ்வாமியாய்
	காமத்திலும்
அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.

(க. உ.):—அசுத்தமான பதார்த்தங்களிலும், தர்மத்திற்கு
விருத்தமான காமாதிகளிலும் பகவானை உபாஸிக்கக்கூடாது,
சுத்தமான தர்மத்திற்கு விருத்தமல்லாத கந்த காமாதிகளிலேயே

பகவாண் உபாஸிக்கவேண்டுமென்றறிவிப்பதற்காக 'புண்யகா
மான கந்தாதிகளென்றும் தர்மத்திற்கு விருத்தமல்லாத காமாதிக
களென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ये चैव सात्त्विका भावा राजसास्तामसाश्च ये ।

मत्त एवेति तान्विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि ॥ १२ ॥

(மு)—யே சைவ ஸாத்விகா பா(ஊ)வா ராஜஸாஸ்தாமஸாஸ்ச யே ॥
மத்த ஏவேதி தான் வித்தி(யி) ந த்வஹம் தேஷு தே மயி
॥ 12 ॥

(ப. உ.) யே, ச, ஏவ, ஸாத்விகா:, பா(ஊ)வா:, ராஜஸா:, தாமஸா:
ச, யே | மத்த:, ஏவ, இதி, தான், வித்தி(யி), ந, து, அஹம், தேஷு,
தே, மயி ॥

ச	= மற்றும்	தங்களை	
யே	= எந்த	மத்த:, ஏவ	= என்னாலேயே
பா(ஊ)வா:	= பதார்த்தங்கள்		(பிறந்தவை
ஸாத்விகா:	= ஸத்வ குணத்		கள்)
	தினால் பிறந்த	இதி	= என்று
	வைகளோ	வித்தி(யி)	= தெரிந்துகொள்
யே	= எவை (எந்த	அஹம்	= நான்
	பதார்த்தங்கள்)	தேஷு	= அவைகளில்
ராஜஸா:	= ரஜோகுணத்		(அவைகளுக்
	தினால் பிறந்த		குக் கீழ்ப்பட்ட
	வைகளோ		வனாய்)
ச	= மற்றும்	ந	= இல்லை.
யே	= எவை (எந்த	தே, து	= அப்பதார்த
	பதார்த்தங்கள்)		தங்களோ
தாமஸா:	= தமோகுணத்	மயி	= என்னிடத்தில்
	தினால் பிறந்த		(எனக்கடங்கின
	வைகளோ		வைகளாய்)
ஏவ	= ஸமஸ்தமான	(ஸந்தி)	= இருக்கின்றன.
தான்	= அப்பதார்த		

விசாரம்:—'ரஸோஹமப்ஸு கௌந்தேய' என்கிற ஸ்லோகம்
முதல் 'காமோஸ்மி ப(ஊ)ரதர்ஷப(ஊ)' என்கிற ஸ்லோகம் வரைக்கு
முள்ள நான்கு ஸ்லோகங்கள்—ரஸம், ப்ரபை(ஹை), ப்ரணவம்,
ஸப்தம், பெளருஷம், கந்தம், புத்தி, தேஜஸ்ஸு, பலம், காமம்

இவைகளுக்கு பரமாத்மாவுடன் ஐக்யத்தைச் சொல்வதைப் போல் 'ஆபாதத்' எனின் விசாரம் செய்யாமலிருக்கும் காலத்தில் தோன்றுகிறது. ஆயினும் இந்த ஸ்லோகங்களின் முன்பின் வாக்யங்களும், மற்றும் வேறு ப்ரமாணங்களும்—ப்ருதிவீ, ரஸம் முதலிய பதார்த்தங்களுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் பேதத்தையே சொல்லுகின்றன. ஆகையால் ஐக்யம் பொருந்துவதில்லை. சங்கரா சார்யரும் 'காமோஸ்மி' இது முதலிய வாக்யங்களுக்கு 3-14-2 வது சாந்தோக்ய பாஷ்யத்தில் இவ்வாறே அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். ஆகையால்—'அஹம் ரஸ' இத்யாதி வாக்யங்களுக்கு "நான் ரஸத்திற்கு நியாமகனாய் ரஸத்திலிருக்கிறேன், கந்தத்திற்கு நியாமகனாய் கந்தத்திலிருக்கிறேன், காமத்திற்கு நியாமகனாய் காமத்திலிருக்கிறேன். அந்தந்த பதார்த்தங்களில் நியாமகனாயிருந்து அந்தந்த பதார்த்தங்களுக்கு அந்தந்த இனத்தின் இதர பதார்த்தங்களைவிட மேன்மையைத்தரும் என்னிட விபூதி ரூபங்கள் அனேகமுண்டு" என்றே அர்த்தம் செய்ய வேண்டுமெய்யொழிய, ரஸம், கந்தம், காமம் முதலியவைகளுக்கு பரமாத்மாவால் அபேதத்தைச் சொல்லக்கூடாது.

மற்றும்—10-வது அத்தியாயத்திலும் 'வேதானாம் ஸாம வேதோஸ்மி' 'இந்த்ரியானாம் மனஸ்சாஸ்மி' 'ஐராவதம் கஜேந்த்ரானாம்' இது முதலிய ஸ்லோகங்களில் ஸாமவேதம், மனஸ்ஸு, ஐராவதம் முதலியவைகளுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் அபேதம் சொல்வதைப்போல் அவிசாரதஸையில் தோன்றுகிறது. ஆயினும்—'யே சைவ ஸாத்விகா பா(ஊ)வா:' என்கிற 7-12 வது கீதா ஸ்லோகம் எந்தெந்த ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ பதார்த்தங்களுளதோ அவ்வெல்லா பதார்த்தங்களும் என்னாலேயே பிறந்தவைகள், என்னதீனமனவைகள் (என்னை ஆஸ்ரயித்துக்கொண்டிருப்பவைகள்) என்று சொல்வதினால் எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் பரமாத்மாவால் பேதத்தையே சொல்லவேண்டும்.

மற்றும் :—'அஹம் க்ருதஸ்நஸ்ய ஜக(உ)த:' (கீ..7-6.) என்கிற ஸ்லோகத்திலும் எல்லா ஜகத்திற்கும் பரமாத்மாவுக்கும் ஜன்மஜனகபாவத்தினாலும் (பிறக்கும்தன்மை பிறப்பிக்கும்

தன்மையினாலும்) நான்யநாசக பாவத்தினாலும் பேதம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மற்றும் 10-வது அத்தியாயத்திலுள்ள 'வந்துமர் ஹஸ்யஸேஷேண தி(பி)வ்யா ஹ்பாத்மவியூ(ஊ)தய: | யாபி(பி)ர் வியூ(ஊ)திபி(பி)ர்லோகா நிமாம்ஸ்த்வம் வ்யாப்ய திஷ்டஸி' என்கிற 16-வது ஸ்லோகத்தில் 'எந்த வியூதி ரூபங்களால் இந்த ஐராவதம் முதலிய ஸகலலோகங்களை வ்யாபித்துக்கொண்டு இருக்கிறாயோ அத்தகைய (வ்யாபித்திருப்பதினால் லோகத்தைவிட வேறான) ரூபங்களையே சொல்' என்று கேழ்க்கப்பட்டிருப்பதினாலும்; மற்றும் 'கேஷு-கேஷு ச பா(ஹ)வேஷு சிந்த்யோஸி ப(ஊ)க(ஊ)வன் மயா' (10-17) என்கிற ஸ்லோகத்தில் எந்தெந்த பதார்த்தங்களில் உன்னிட த்பானத்தைச் செய்யவேண்டும்? பரமாத்மா (நீ) எந்தெந்த பதார்த்தங்களில் தன்னிட விசேஷ ஸக்தியினால் அபி(பி)வ்யக்தனாய் (வெளியாய்) இருக்கிறான்? என்று கேழ்க்கப்பட்டிருப்பதினாலும் ஐராவதம் முதலிய பதார்த்தங்களுக்குப் பரமாத்மாவுடன் பேதமே வித்த(ய)மாகிறது.

மற்றும் 'அஹமாத்மா கு(ஊ)டாகேஸ ஸர்வயூ(ஊ)தாஸயஸ்தி(யி)த: | அஹமாதி(பி)ர்ச மத்(யீ)யஞ்ச யூ(ஊ)தானுமந்த ஏவச' (10-20) என்கிற ஸ்லோகத்திலுள்ள 'ஸர்வயூ(ஊ)தாஸயஸ்தி(யி)த:' என்கிற பதத்தினால் ஸர்வ ப்ராணிகளின் ஹ்ருதயத்தில் நியாமகனாய் இருக்கிறேன் என்று பேதம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'அஹமாதி(பி)ர்ச மத்(யீ)யம் ச யூ(ஊ)தானுமந்த ஏவச' என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு ஸகல பதார்த்தங்களின் படைக்கும் தன்மை, நாசப்படுத்தும் தன்மை, காப்பாற்றும் தன்மை இவைகளைச் சொல்லியிருப்பதினால் பேதமே வித்த(ய)மாகிறது.

மற்றும் 'நதத(உ)ஸ்தி வினா யத் ஸ்யான்மயா யூ(ஊ)தம் ச்ராசரம்' (10-39) 'விஷ்டப்(ஊ)யாஹமித(உ)ம் க்ருத்ஸன மேகாம் ஸேனஸ்தி(யி)தோ ஜகத்' (10-42) என்கிற ஸ்லோகங்களில் ஸகல பதார்த்தங்களிலும் பரமாத்மா வ்யாப்தனாயிருக்கிறான், பரமாத்மா இல்லாத பதார்த்தமே இல்லை என்று வ்யாப்யவ்யாபக பாவத்தினாலும் (நிறைவித்துக்கொண்டிருக்கும் தன்மை நிறைந்திருக்கும்

தன்மையினாலும்) எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் பரமாத்மாவுடன் பேதமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

‘ஸ்ரீவகாம: ஸ்ரீவகந்த:ய:’ என்கிற 3-14-2-வது சார் தோக்யமந்தரத்தின் சங்கராசார்யரிட வ்யாக்யானத்தில் ‘த(ய)ர் மாவிருத்தோ பூ(ஊ-ஓ)தேஷு காமோஸ்மி ப(ஊ)ரதர்ஷப(ஊ)’ என்கிற 7-11-வது கீதா ஸ்ரீலோகத்தை யனுஸரித்து ‘ஸ்ரீவகாம:’ என்கிற பதத்திற்கு பரமாத்மா ஸகல காமரூபன் என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டுமென்று ஸங்கித்துக்கொண்டு—காமம் பராதினமானது, மற்றும் பிறப்புள்ளது. ஆகையால் பரமாத்மாவுக்குக் காமத்துடன் ஐக்கியத்தைச் சொல்லின், பரமாத்மாவுக்கு பராதினத்வமும், பிறப்பும் ப்ராப்தமாய் ஸ்வாதந்தர்யமும், அனாதித்வமும் நஷ்டமாக வேண்டியதாகிறது. ஆகையால் ‘ஸ்ரீவகாம:’ என்கிற பதத்திற்கு ‘ஸ்ரீவஸ்சாஸௌ காமஸ்ச ஸ்ரீவகாம:’ என்று கர்மதராயத்தைச் செய்யாமல் ‘ஸ்ரீவே காமா: யஸ்ய’ என்று பஹு-வ்ரீஹிஸமாஸம் செய்துகொண்டு, காமத்திற்கு பரமாத்மாவுடன் பேதத்தையே சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லி, ‘காமோஸ்மி பரதர்ஷப’ என்கிற கீதாவாக்யத்திற்கு காமம் ஈஸ்வராநீனம் என்று அர்த்தம் சொல்லவேண்டுமே யொழிய காமமும், ஈஸ்வரனும் ஒன்றே என்று சொல்லக்கூடாது என்று ஸ்பஷ்டமாய் சங்கராசார்யரே சொல்லியிருப்பதினாலும், ‘ரஸோஹமப்ஸு கௌந்தேய’ இது முதலிய வாக்யங்களும், பத்தாவது அத்யாயத்திலுள்ள ‘வேதானாம் ஸாமவேதோஸ்மி’ இது முதலிய வாக்யங்களும் ரஸம், ஸாமவேதம் முதலியவைகளுக்கு பரமாத்மாவுடன் அபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது பொருந்துவதில்லை. ஆகையால் ‘ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டன்’ ‘யோப்ஸு திஷ்டன்’ இது முதலிய ஸ்ருதிகளுக்கு அர்த்தம் செய்திருப்பதைப்போலவே இங்கும் ரஸம், ஸாமவேதம் முதலியவைகளுக்கு நியாமகனாய் ரஸாதிகளுக்கு ஸஜாதீயபதார்த்தங்களில் மேன்மையைக் கொடுப்பவனாய் அவைகளில் பரமாத்மா இருக்கிறார் என்று செய்திருக்கும் அர்த்தமே ஸரியானது.

त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरेभिस्सर्वमिदं जगत् ।

मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम् ॥ १३ ॥

(மூ)—தீரிபி(ஊ)ர்கு(உ)ணமயைர்பா(ஊ)வைரேபி:(ஊ:) ஸர்வமித
(உ)ம் ஜக(உ)த் ||

மோஹிதம் நாபி(ஊ) ஜாநாதி மாமேப்(ஊ)ய: பரமவ்யயம் ||13||

(ப. உ.) தீரிபி:(ஊ:), குணமயை:, பா(ஊ)வை:, ஏபி:(ஊ:), ஸர்வம்,
இத(உ)ம், ஜக(உ)த் | மோஹிதம், ந, அபி(ஊ)ஜாநாதி, மாம், ஏப்(ஊ)ய:,
பாம், அவ்யயம் ||

ஸர்வம்	= ஸமஸ்தமான	மோஹி } = மோஹித மாய் தம், (ஸத்) } (மயங்கி)
இத(உ)ம்	= இந்த	
ஜக(உ)த்	= ஞானத்தைவிட வேறானப் பரபஞ் சம் (அஜ்ஞானி ஜனங்கள்)	
கு(உ)ண }	= ஸ த் வ ர ஜ ஸ்	பரம் } = மீ ரி யி ரு க் கு ம் (ஸ த் வ ர ஜ ஸ் தமோ குணங்க ளின் ஸம்பந்த மற்ற)
மயை: }	தமோ குணத்ம க ங் க ள ர ன (கு ண ங் க ள ர ன் மாருத லடைந்	
தீரிபி:(ஊ:)	= மூன்றாந [த]	அவ்யயம் } = நாசமற்ற மாம் } = என்னை ந, அபி(ஊ) } = தெரிந்துகொள் ஜாநாதி } வதில்லை.
ஏபி:(ஊ:)	= இந்த	
பா(ஊ)வை:	= ப த ர ி த் த ங் க ளால்	

दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ।

मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥ १४ ॥

(மூ)—தை(ஊ)வீ ஹ்யேஷா கு(உ)ணமயீ மம மாயா து(உ)ரத்
யயா ||

மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயா மேதாம் தரந்தி தே || 14 ||

(ப. உ.) தை(ஊ)வீ, ஹி, ஏஷா, கு(உ)ணமயீ, மம, மாயா, து(உ)
ரத்யயா | மாம், ஏவ, யே, ப்ரபத்யந்தே, மாயாம், ஏதாம், தரந்தி, தே ||

தை(ஊ)	} = க்ரீடாதி குணங் களுடன் கூடிய பரமாத் மாவின் ஸம்பந்தியான	குணமயீ } = ஸ த் வ ர ஜ ஸ் தமோரூபமான (ஸ த் வ ர தி கு(உ)ணங்களு க்கு அபிமானி யான)
வீ [தேவ ஸ்ய இயம்]		
மம		
	= என்னிட (ஹீக் ருஷ்ண னிட)	ஏஷா } = இந்த
	அதினமான	

மாயா	= துர்க்காதேவி	(ஸ்ரீ க்ருஷ்ண
(மோஹிகா)	= மோகமடையச்	னையே)
	செய்கிறாள்.	ப்ரபத்யந்தே = ஸரணமடை
து(ஊ)	} = கடப்பதற்கு ரத்யயா } அஸாத்யமான வள். (துர்க்கை யாலுண்டாகும் மோஹத்தைக் கடப்பேரார் யாரும்இல்லை.)	கிறார்களோ
		தே = அவர்கள்
		ஏதாம் = இந்த
		மாயாம் = மாயையை
		தரந்தி = கடக்கிறார்கள்.
யே	= யார்	(மாயையாலுண்
மாம், ஏவ	= என்னை யே	டாகும் மோஹ
		த்தைக்கடக்
		கிறார்கள்.)

न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यन्ते नराधमाः ।

माययाऽपहृतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिताः ॥ १५ ॥

(மு)—ந மாம் து(ஊ)ஷ்க்ருதினோ மூடா: ப்ரபத்(ஈ)யந்தே நராத(ய) மா: ||

மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞானோ: ஆஸுரம் பா(ஊ)வமாஸ்ரிதா: || 15 ||

(ப. உ.) ந, மாம், து(ஊ)ஷ்க்ருதின:; மூடா:; ப்ரபத்(ஈ)யந்தே, நராத(ய)மா: | மாயயா, அபஹ்ருத-ஜ்ஞானோ:; ஆஸுரம், பா(ஊ)வம், ஆஸ்ரிதா: ||

து(ஊ)ஷ்	} = பாபகார்யங் க்ருதின: } களைச்செய்யும் (அத ஏவ) = பாபகார்யங் களைச் செய் வதினாலேயே	முள்ள
மூடா:		ஆஸுரம் = அஸுரஸம்
மாயயா		பந்தியான
	} = மூடரான = மாயையினால் (துர்க்கா தேவி யால்)	பா(ஊ)வம் = ஸ்வபா(ஊ)
		வத்தை
அபஹ்ருத-	} = அபஹரிக்கப் பட்ட (நஷ்ட மான)	ஆஸ்ரிதா: = அடைந்திருக் கும்
ஞான:		நராத(ய)மா: = மனிதர்களில் இழிவானவர் கள்
		மாம் = என்னை
		ந, ப்ரபத் } = அடைவதில்லை.
		யந்தே }

அவதாரணிகை:—தன்னை பஜிக்கும் புண்யவான்களிலும் தாரதம்யம் (ஏற்றத்தாழ்வு) உண்டென்று ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்:—

चतुर्विधा भजन्ते मां जनास्सुकृतिनोऽर्जुन ।

आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ ॥ १६ ॥

(மு)—சதுர்விதா(யா) ப(ஊ)ஜந்தே மாம் ஜனா: ஸுக்ருதினோர்ஜுன||
ஆர்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞானீ ச ப(ஊ)ரதர்ஷப(ஊ)
|| 16 ||

(ப. உ.) சதுர்விதா:(யா:), ப(ஊ)ஜந்தே, மாம், ஜனா:, ஸுக்ருதின:,
அர்ஜுன | ஆர்த:, ஜிஜ்ஞாஸு:, அர்த்தார்த்தீ, ஞானி, ச, ப(ஊ)ரதர்
ஷப(ஊ) ||

ப(ஊ)ரதர் } = பரத குலத்தில்	பமுள்ளவன்,
ஷப(ஊ) } = சிரேஷ்டனான	ச = மற்றும்
அர்ஜுன = அர்ஜுன !	ஜ்ஞானீ = ஞான முடைய
ஆர்த: = ரோகாதிகளால்	வன்
துக்கமடைந்	இதி = இவ்வாறு
திருப்பவன்,	சதுர் } = நான்கு வன்க
அர்த்தார்த்தீ = பணம் முதலிய	விதா:(யா:) } = யோரான
பதார்த்தங்களில்	ஸுக்ருதின: = புண்யவான்
விருப்பமுடையவன்,	களான
ஜிஜ்ஞாஸு: = பரமாத்மாவை	ஜனா: = ஜனங்கள்
அறியவேண்டு	மாம் = என்னை
மென்கிறவிருப்	பஜந்தே = ஸேவிக்கின்ற
	னர்.

तेषां ज्ञानी नित्ययुक्तः एकभक्तिर्विशिष्यते ।

प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः ॥ १७ ॥

(மு)—தேஷாம் ஞானீ நித்யயுக்த: ஏகப(ஊ)க்திர் விசிஷ்யதே||
ப்ரியோ ஹி ஞானினோத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: || 17 ||

(ப. உ.) தேஷாம், ஞானீ, நித்யயுக்த:, ஏகபக்தி:, விசிஷ்யதே | ப்ரிய:,
ஹி, ஞானின:, அத்யர்த்தம், அஹம், ஸ:, ச, மம, ப்ரிய: ||

நித்ய- = நி ர ந்த ர மு ம்	ஜ்ஞானீ = ஞானியானவன்
(விடாமல்)	தேஷாம் = அந்த நான்கு
யுக்த: = ப ர ம ர த் ம ர	வகையான ஜன
விடத்தில் மன	ங்களில்
துள்ள	விசிஷ்யதே = மேலானவ னாகி
ஏகப(ஊ) } = என்னிடத்தி	றான்.
க்தி: (ஏக } = லேயே முக்கிய	ஜ்ஞானின: = ஞானிக்கு
ஸமின்ஏவ } = ம ர ன ப க தி	அஹம் = நான்
ப[ஊ]க்தி: } = யுள்ள	அத்யர்த்தம் = மிகவும்
யஸ்ய ஸ:) }	ப்ரிய: = ப்ரியன் (வேண்

ச	டி.யவன்.)	ப்ரிய:	= ப்ரியன் (வேண்
ஸ:	= மற்றும்	ஹி	டி.யவன்)
மம	= அந்த ஞானி		= ப்ரஸித்தம்.
	= எனக்கு		

उदारास्सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ।

आसितस्स हि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ॥ १८ ॥

(பு)—உதா(உ)ரா: ஸர்வ ஏவைதே ஞானீ த்வாத்மைவ மே மதம் ||
ஆஸ்தி(யி)த: ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவானுத்தமாம் க(உ)திம்
|| 18 ||

(ப. உ.) உதா(உ)ரா: ஸர்வே, ஏவ, ஏதே, ஞானீ, து, ஆத்மா, ஏவ, மே, மதம் | ஆஸ்தி(யி)த: ஸ: ஹி, யுக்தாத்மா, மாம், ஏவ, அனுத்தமாம், க(உ)திம் ||

ஸர்வே = ஸமஸ்தரான
ஏதே = இந்த நான் கு
வகையோரான
ஜனங்கள்
உதா(உ) } = மேலானவர்
ரா: ஏவ } களே.
ஞானீ, து } = ஞானியோ
ஆத்மா, } = என்னை (ஸ்ரீ க்ரு
ஏவ (ஆப் } ஷ்ணணை) அடை
னேதி } பவனையாகி
இதி ஆத் } ருன். (மற்ற
மா) } மூவரும் ஒருக்
கால் என்னை
[பரமாத்மா
வை] அடையா
மற்போயினும்
பேராகலாம்.
ஞானிமரத்திரம்
என்னை [பர
மாத்மாவை]
அடைந்தேதீரு
கிறான் [முக்த
னயே தீரு
கிறான்])

இதி = என்று
மே = என்னிட
மதம் = அபிப்ராயம்.
ஸ: = அந்த ஞானி
அனுத்த } = அந் யுத்தம
மாம் (ந } மான (ஸமான
வித்யதே } மற்ற)
உத்தமோ }
யஸ்யா: }
ஸா) }
க(உ)திம் } = கதியை
[உத்தி(டி) } = விரும்பி
டி] }
[ஸ்ய] }
யுக்தாத்மா } = பரமாத்மா
(ஸன்) ஏவ } விடத்திலேயே
மனதுடையவ
னாய்
மாம் = என்னை
ஆஸ்தி(யி)த: = அடைந்தவனாக
(பவதி) = ஆகிறான்.
ஹி = நிச்சயம்.

बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ।

वासुदेवस्सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः ॥ १९ ॥

(பு)—ப(வ)ஹுஇனம் ஜன்மனாமந்தே ஞானவான் மாம் ப்ர

பத்(ஈ)யதே ॥

வாஸுதேவ: ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுது(ஈ)ர்லப:(ஊ)

॥ 19 ॥

(ப. உ.) ப(வ)ஹுஇனம், ஜன்மனாம், அந்தே, ஞானவான், மாம், ப்ர பத்(ஈ)யதே | வாஸுதேவ:, ஸர்வம், இதி, ஸ:, மஹாத்மா, ஸுது (ஈ)ர் லப:(ஊ:) ॥

(யோகி) = யோகியானவன்
ப(வ)ஹுஇ } = அநேகமான
னம் }
ஜன்மனாம் = ஜன்மங்களின்
அந்தே = கடைசியில்
வாஸுதேவ: = வாஸுதேவன்
ஸர்வம் = ஸர்வஸ்வரமி
அல்லது பூர்
ணன்
இதி = என்கிற
ஞான } = ஞானமுடைய
வான் பூ } வனாய்
(ஊ)தவா }

மாம் = என்னை
ப்ரபத்(ஈ) } = அடைகிறான்.
யதே }
ஸ: = அவ்விதமான
ஞானமுள்ள
மஹாத்மா = மஹாத்மா
(மேன்மை
யுடையவன்)
ஸுது } = மிகவும் துர்
(ஈ)ர்ல } லபன் (அறிதா
ப:(ஊ) } னவன்.)

விசாரம்:—‘ஞானீ த்வாத்மைவ’ என்கிற வாக்யத்தினால் ‘ஞானி பரமாத்ம ஸ்வரூபமே’ என்றும், ‘வாஸுதேவஸ்ஸர்வ மிதி’ என்கிற வாக்யத்தினால் ‘எல்லாம் வாஸுதேவனின் ஸ்வ ரூபமே’ என்றும் ஆபாதத: (மேன்மேலும்) தோன்றுகிறது. ஆனால் முன்பின் ஸ்லோகங்களினாலும், மற்றும் வெகுப்பரமானங் களினாலும் பரமாத்மாவுக்கு ஜீவ ஜடாத்மகமான ப்ரபஞ்சத் துடன் பேதம் சொல்லப்படுவதினாலும்; சங்கராசார்யரும் பிறப் புள்ள பிறருக்கடக்கமுள்ள காமாதி பதார்த்தங்களுக்கு அனாதி யான ஸ்வதந்த்ரான பரமாத்மாவுடன் ஐக்கியம் பொருந்துவ தில்லை என்று சொல்லியிருப்பதினாலும்; மற்றும் ‘ஆப்னோதீதி ஆத்மா’ என்று ‘ஆத்மா’ என்கிற பதத்திற்கு அடைபவன் என்று அர்த்தமாகிறபடியினாலும்; ‘பஹுஇனம் ஜன்மனாமந்தே

ஞானவான் மாம் ப்ரபத்(ஈ)யதே ' (கீ. 7-19.) என்கிற ஸ்லோகத் திலேயே ஞானி என்னை (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை) அடைகிறானென்று சொல்லியிருப்பதினாலும், ' ஞானீ ஆத்மா ' என்கிற வாக்யத்திற்கு ஞானி என்னை அடைகிறான் என்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

தவிர—' ஸர்வம் ஸமாப்னோஷி ததோஸி ஸர்வ: ' என்கிற 11-40 வது ஸ்லோகத்திலுள்ள ' ஸர்வ ' ஸப்தத்திற்கு ' ஸர்வ வ்யாப்தன் ' என்கிற அர்த்தத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே செய்திருப்பதினாலும்; ' ஸர்வம் ' என்கிற பதத்திற்கு ' ஸர்வாப்திஸாதனம் ' என்கிற அர்த்தத்தை அத்வைதிகளே செய்திருப்பதினாலும், ' உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய: ' என்று பேதத்தையே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தானே கண்டத: சொல்லியிருப்பதினாலும்; ' வாஸுதேவ: ஸர்வம் ' என்பதற்கு ' வாஸுதேவன் பூர்ணன் ' அல்லது ' ஸகல பயன்களுக்கும் ஸாதனன் (காரணன்) ' என்கிற அர்த்தத்தைச் செய்யவேண்டுமெயன்றி அ ஸ்வ த ந் த ர ப தார்த்தங்களுடன் பரமாத்மாவுக்கு அபேதத்தைச் சொல்லக்கூடாது.

कामैस्सैहृतज्ञानाः प्रपद्यन्तेऽन्यदेवताः ।

ततं नियममास्थाय प्रकृत्या नियतास्त्वया ॥ २० ॥

(ஸ்ரீ)—காமைஸ் தைஸ்தைர் ஹ்ருத-ஜ்ஞானா: ப்ரபத்(ஈ)யந்தேன்ய தே(ஈ)வதா: ||

தம் தம் நியமமாஸ்தா(ஸா)ய ப்ரக்ருத்யா நியதா: ஸ்வயா || 20 ||

(ப. உ.) காமை; தை; தை; ஹ்ருத-ஜ்ஞானா:; ப்ரபத்(ஈ)யந்தே, அன்யதே(ஈ)வதா: | தம், தம், நியமம், ஆஸ்தா(ஸா)ய, ப்ரக்ருத்யா, நியதா:, ஸ்வயா ||

தை; தை: = த ம் த ம க் கு
வேண் டி ய
பதார்த்த விஷய
கங்களான

காமை: = விருப்பங்களால்
ஹ்ருத- } = அபஹ்ரிக்கப்
ஜ்ஞானா: } பட்ட ' பரமாத்
மாவே ஸர்வோ
த்தமன், ப(ஹ)
லங்களைக்கொடு

ப்பவன் ' என்
கிற ஞானமுடை
ய (பரமாத்மா
ஸர்வோத்த
மன், பலங்களைக்
கொடுப்பவன்
என்கிற ஞான
மற்ற)

ஸ்வயா = தன்னிட
ப்ரக்ருத்யா = ஸ்வபாவத்

நியதா:	= தினால் நியமிக்கப்பட்ட ஜனங்கள்	ஆஸ்தா (யா)ய	= ஆஸ்ரயித்து (செய்து)
தம், தம்	= அந்தந்த தேவ தைகளின் பூஜைக்காகச் செரால்லப் பட்டுள்ள	அன்ய தேவதா:	= என்னை விடவே ருனசிவன், ஸக்தி முதலிய தேவதைகளை
நியமம்	= நியமத்தை (முறைமையை)	ப்ரபத்(ஈ) யந்தே	= அடைகிறார்கள் (பூஜிக்கிறார் கள்.)

योयो यांयां तनुं भक्तः श्रद्धयाऽर्चितुमिच्छति ।

तस्यतस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधास्यहम् ॥ २१ ॥

स तथा श्रद्धया युक्तस्तिसाराधनमीहते ।

लभते च ततः कामान् मयैव विहितानिह तान् ॥ २२ ॥

(மு)—யோ யோ யாம் யாம் தனும் ப(ஊ)க்த: ஸ்ரத்த(யு)யார்சிது
மிச்ச(ஊ)தி ||
தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஸ்ரத்தா(யு)ம் தாமேவ வித(உ)தா(யா)ம்
யஹம் || 21 ||

ஸ தயா ஸ்ரத்த(யு)யா யுத்தஸ்ய தஸ்யாராத(ய)னமீஹதே ||

லப(ஊ)தே ச தத: காமான் மயைவ விஹிதான் ஹி தான் ||22||

(ப. உ.) ய:, ய:, யாம், யாம், தனும், ப(ஊ)க்த:, ஸ்ரத்த(யு)யா, அர்சி
தும், இச்ச(ஊ)தி | தஸ்ய, தஸ்ய, அசலாம், ஸ்ரத்தாம், தாம், ஏவ,
வித(உ)தா(யா)மி, அஹம் || ஸ:, தயா, ஸ்ரத்த(யு)யா, யுத்த:, தஸ்ய,
ஆராத(ய)னம், ஈஹதே | லப(ஊ)தே, ச, தத:, காமான், மயா, ஏவ,
விஹிதான், ஹி, தான் ||

ய:, ய:	= யார் யார்	அர்சிதும்	= பூஜிப்பதற்கு
யாம், யாம்,	= எந்தெந்த	இச்ச(ஊ)தி	= விரும்புகி ருளே
தனும்	= சிவ ஸக்த்யாதி மூர்த்திகளை	தஸ்ய, தஸ்ய	= அவ்வவனுக்கு
ப(ஊ)க்த:	= அந்த ஸிவாதி	தாம்	= அந்த சிவாதி விஷயமான
(ஸன்)	= தேவதைகளி டத்தில் பக்தி யுடையவனாய்	ஸ்ரத்தாம்	= பக்தியையே
ஸ்ரத்த	= ஆஸ்திக்ய	ஏவ	=
(யு)யா	= புத்தியுடன்	அசலாம்	= அசைவற்ற தாக

அஹம்	= நான்
வித(உ)தா } (யா)மி }	= செய்கிறேன்.
ஸ:	= அவன்
தயா	= அந்த சிவசக்தி
	யாதி விஷயக
	மான
ஸ்ரத்த } (ய)யா }	= ஆஸ்திக்ய
புத்த:	= புத்தியினால்
தஸ்ய	= கூடியவனாய்
	= அந்த சிவாதி
	தேவதைகளின்
ஆராத(ய) } னம் }	= பூஜையை
ஈஹதே	= செய்கிறான்.

ச	= மற்ஹும்
தத:	= அந்த சிவாதி
	களின் பூஜை
	யைச் செய்வதி
	னால்
மயா, ஏவ	= என்னாலேயே
விஹிதான்	= கொடுக்கப்
	பட்ட
தான்	= மக்கள், பொ
	ருள் முதலிய
காமான்	= இஷ்டமான
	பதார்த்தங்களை
லப(உ)தே	= அடைகிறான்.
ஹி	= இது ப்ரமாண
	ஸித்தமானது.

அவதரணிகை:—சிவன் முதலிய அன்ய தேவதைகளைப் பூஜிப்பவர்களுக்கு ப(ஹ)லம் கிடைக்குமாயின் உன்னிட பூஜையை ஏன் செய்யவேண்டும் என்கிற ஸங்கைக்குப் பதிலளிக்கிறான்:—

अन्तवत्सु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम् ।

देवान्देवयजो यान्ति मद्भक्ता यान्ति मामपि ॥ २३ ॥

(ம)—அந்தவத்து ப(ஹ)லம் தேஷாம் தத் ப(ஹ)வத்யல்பமேத(ய)ஸாம் ||

தே(ஹே)வான் தே(ஹே)வயஜோ யாந்தி மத்ப(ஹ)க்தா யாந்தி மாமபி || 23 ||

(ப. உ.) அந்தவத், து, ப(ஹ)லம், தேஷாம், தத், ப(ஹ)வதி, அல்ப-மேத(ய)ஸாம் | தே(ஹே)வான், தே(ஹே)வயஜ:, யாந்தி, மத்ப(ஹ)க்தா:, யாந்தி, மாம், அபி ||

அல்ப-	= அற்பமான
மேத(ய) } ஸாம் }	= ஞானமுள்ள
	(பரமாத்மாவே
	ஸ்வதந்த்ரனாய்
	ஸமஸ்தமான
	பலங்களை யும்
	கொடுப்பவன்;
	சிவன் முதலி
	யோர் அஸ்வதந்

தேஷாம்	= த்ரர்கள் என்
	கிற ஞானமற்ற)
	= அந்த இதர
	தேவதைகளைப்
	பூஜிக்கும் ஜனங்
	களுக்கு
தத்	= அந்த இதர
	தேவதைகளின்
	பூஜையினாலுண்

ப(ஹ)லம்	= ப(ஹ)லன்	தே(ஜே) வான்	= அந்த சிவாதி தேவர்களை
அந்தவத், து (ஏவ) }	= நாசமுள்ளதே (அனித்யமாநதே)	யாந்தி மத்ப(ஹ) க்தர:	= அடைகிறார்கள். என்னிட பக்தர்கள்
ப(ஹ)வதி	= ஆகிறது.	மாம், அபி	= தேவர்களை
	அது எப்படி எனின்:-		அடைந்து கடைசியில் என்னையும்
தே(ஜே) வயஜ:	= இதர தேவதைகளைப் பூஜிப்பவர்கள்	யாந்தி	= அடைகிறார்கள்.

(க. உ.) என்னிட பக்தர்கள் இதர தேவதைகளை யடைந்த போதிலும் கடைசியில் ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரமாத்மாவான என்னையும் அடைந்தே தீருகிறார்கள் என்றால் முக்தராகிறார்கள். சிவன் முதலிய அன்ய தேவதைகளைப் பூஜிப்பவர்கள் சிவாதி தேவர்களை அடைகிறார்களேயொழிய முக்தராவதில்லை. ஆகையால் நித்ய புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தை அபேக்ஷிப்பவர்கள் என்னையே முக்கியமாய்ப் பூஜிக்கவேண்டும். இதர தேவதைகளை என்னிட (சுருஷ்ணனின்) பரிவாரங்களென்று பூஜிக்கவேண்டும்.

अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यन्ते मामबुद्धयः ।

परं भावमजानन्तो ममाव्ययमनुत्तमम् ॥ २४ ॥

(மூ)—அவ்யக்தம் வ்யக்திமாபன்னம் மன்யந்தே மாமபு(ஹ)த் த(ஹ)ய: ||

பரம் பா(ஹ)வமஜானந்த: மமாவ்யயமனுத்தமம் || 24 ||

(ப. உ.) அவ்யக்தம், வ்யக்திம், ஆபன்னம், மன்யந்தே, மாம், அபு (ஹ)த்த(ஹ)ய: | பார், பா(ஹ)வம், அஜானந்த:, மம, அவ்யயம், அனுத்த மம் ||

மம	= என்னிட	பா(ஹ)வம்	= ஸ்வரூபத்தை
பரம்	= பிறரைவிட வேரேயான	அஜானந்த:	= தெரிந்து கொள்ளாத
அவ்யயம்	= நாசமற்ற	அபு(ஹ) த்த(ஹ)ய:	= அற்புராணிகள்
அனுத்த மம் (நவித்யதே உத்தமம் யஸ்தமத் தத்) }	= அது தத்தமான	அவ்யக்தம்	= ப்ராக்ருத தேஹமற்ற
		மாம்	= என்னை
		வ்யக்திம்	= ப்ராக்ருத

தேகத்தை ஆபன்னம் = அடைந்த வனாக	மன்யந்தே = தெரிந்துகொள் கிறார்கள்.
-------------------------------------	---------------------------------------

नाहं प्रकाशस्सर्वस्य योगमायासमावृतः ।

मूढोऽयं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययम् ॥ २५ ॥

(மூ)—நாஹம் ப்ரகாஸ: ஸர்வஸ்ய யோக(அ)மாயா ஸமாவ்ருத: ||

மூடோயம் நாபி(ஐ)ஜானாதி லோகோ மாமஜமவ்யயம் || 25 ||

(ப. உ.) ந, அஹம், ப்ரகாஸ:; ஸர்வஸ்ய, யோக(அ)-மாயா-ஸமாவ்ருத: |
மூட:; அயம், ந, அபி(ஐ)ஜானாதி, லோக:; மாம், அஜம், அவ்யயம் ||

அஹம் = நான் (முன்கிருஷ்ணன்) யோக(அ)- = யோகம் (என்னிட ஸாமர்த்தியம்) மாயா- = மாயை (தூக்கை) இவர்களால் ஸமாவ்ருத: (ஸன்) (யோகஸ் ச மாயாச யோக மாயே, தரப் (ஐ)யாம் ஸமாவ்ருத:)	ஸர்வஸ்ய = எல்லா ஜனங்களுக்கும் ப்ரகாஸ: = ஞானவிஷயமாக ந = ஆவதில்லை. அத: = இக் காரணத்தினால் அயம் = இந்த மூட: = மூடரான லோக: = ஜனங்கள் அஜம் = பிறப்பற்ற அவ்யயம் = நாசமற்ற மாம் = என்னை ந, அபி(ஐ) ஜானாதி } = தெரிந்துகொள்வதில்லை.
---	--

அவதாரணிகை :—இருவர் நடுவில் தெரை போட்டிருக்குமாயின் ஒருவருக்கொருவர் எப்படி காணப்படுவதில்லையோ அப்படியே, மாயையினால் நீ (கிருஷ்ணன்) மூடப்பட்டிருப்பதினால் ஜனங்களால் நீ கண்டுகொள்ளப்படாமலிருப்பாயாயின் உனக்கும் ஜனங்கள் காணப்படமாட்டார்களல்லவோ என்கிற சங்கைக்குப் பதிலளிக்கிறான் :—

वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जुन ।

भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन ॥ २६ ॥

(மு)—வேதா(உ)ஹம் ஸமதீதானி வர்தமானாணி சார்ஜுன ||

ப(உ)விஷ்யாணி ச பூ(உ)தானி மாம் து வேத(உ) ந கர்

சன || 26 ||

(ப. உ.) வேத(உ), அஹம், ஸமதீதானி, வர்தமானாணி, ச, அர்ஜுன |
ப(உ)விஷ்யாணி, ச, பூ(உ)தானி, மாம், து, வேத(உ), ந, க:, சன ||

அர்ஜுன = ஓ அர்ஜுன !
அஹம் = நான்
ஸமதீதானி = கடந்துபோன
பூ(உ)தானி = ப்ராணிகளையும்
வேத(உ) = தெரிந்து
கொண்டிருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
வர்தமானாணி = இப்போதிருக்கும் ப்ராணிகளையும்

ப(உ)விஷ்ய } = இனிமேலுண்டாய்விடும்
யாணி, ச } டாகும் ப்ராணிகளையும்
[வேத(உ)] = அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன்.
மாம், து = என்னையோ
க:, சன = யாரும்
[ந, வேத(உ)] = இருந்தது இருந்தாற்போல் அறிவதில்லை.

(க. உ.)—அந்த மாயை (தெரை) ஜனங்களின் ஞானத்திற்குத் தடையாகிறதேயொழிய எனக்கு ஜனங்களின் ஞானமுண்டாவதற்குத் தடையாவதில்லை.

इच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वन्द्वमोहेन भारत ।

सर्वभूतानि संमोहं सर्गे यान्ति परन्तप ॥ २७ ॥

(மு)—இச்சா(உ)த்(ஈ)வேஷ ஸமுத்தே(யே)ன த்(ஈ)ந்த்(ஈ)வ

மோஹேன பாரத ||

ஸர்வபூ(உ)தானி ஸம்மோஹம் ஸர்கே(உ) யாந்தி பரந்

தப || 27 ||

(ப. உ.) இச்சா(உ)-த்(ஈ)வேஷ-ஸமுத்தே(யே)ன, த்வ(ஈ)ந்த்(ஈ)வ-மோஹேன, பா(உ)ரத | ஸர்வபூ(உ)தானி, ஸம்மோஹம், ஸர்கே(உ), யாந்தி, பரந்தப ||

பரந்தப = சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்
பாரத = அர்ஜுன ! [யும்
ஸர்வபூ } = ஸமஸ்தப்ராணி
(உ) களும்
தானி }

இச்சா(உ)- = விருப்பம்
த்(ஈ)வேஷ- = பகை இவைக்
ளால்
ஸமுத்தே } = பிறந்த
(யே)ன }

த்வ(ஈ)ந்த் } = ஸுக துக்கம்,
(ஈ)வ- } லாப ந ஷ்ட ம்
முதலிய பதார்
த்த விஷய க
மான

மோஹேன = மோஹத்தினால்
(துக்கம் எவ்
வாறு விடத்தக்
கதோ அவ்வா
ரே விஷய ஸுக
மும் விடத்தக்
கது என்றறியா

மல் இது இஷ்ட
மானது என்கிற
இது முதலிய
அஜ்ஞானத்
தினால்)

ஸர்கே(மே) = ஸ்ருஷ்டி காலத்
தில் (ஸ்ருஷ்டி
காலம் முதல்)
ஸம்மோஹம் = மித்யா ஞானத்
தை
யாந்தி = அடைகிறார்
கள்.

येषां त्वन्तगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणाम् ।

ते ब्रह्ममोहनिर्मुक्ताः भजन्ते मां दृढव्रताः ॥ २८ ॥

(மு)—ஏஷாம் த்வந்தக(உ)தம் பாபம் ஜனானம் புண்யகர்மணாம் ॥

தே த்(ஈ)வந்த்(ஈ)வ-மோஹ-நிர்முக்தா: ப(ஊ)ஜந்தே மாம்

த்ருடவ்ரதா: ॥ 28 ॥

(ப. உ.) ஏஷாம், து, அந்தக(உ)தம், பாபம், ஜனானம், புண்யகர்மணாம் |
தே, த்(ஈ)வந்த்(ஈ)வ-மோஹ-நிர்முக்தா: ப(ஊ)ஜந்தே, மாம், த்ருடவ்ரதா: ॥

யேஷாம் = எந்த
புண்ய- = புண்யகரமான
கர்மணாம் = கர்மங்களைச்
செய்யும்

ஜனானம் = ஜனங்களின்
பாபம் = பாவமானது

அந்த } = முடிவடைந்தி
க(உ)தம் } ருக்கிறதோ

தே, து (ஏவ) = அவர்களே

த்(ஈ)வந்த் } = சுக துக்கம்,

(ஈ)வ- } லாப ந ஷ்ட ம்
முதலிய விஷய
கங்களான

மோஹம் = மோகத்தி

வினிர்முக்த } = விடுதலையடைந்
தா: } தவர்களாய்
(ஸந்த:)

த்ருட- = ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை
யே எப்பொழுது

தும் ஸேவிக்க
வேண்டும்

என்கிற த்ருட
மான

வ்ரதா: } = ஸங்கல்பமுள்ள
(ஸந்த:) } வர்களாய்

மாம் = என்னை

ப(ஊ)ஜந்தே = பஜிக்கிறார்கள்.

जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये ।

ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलम् ॥ २९ ॥

(மூ)—ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஸ்ரித்ய யதந்தி யே ||

தே ப்ரஹ்ம தத்விது:(உஃ) க்ருத்ஸ்நமத்(யீ)யாத்மம் கர்ம
சாகி(வி)லம் || 29 ||

(ப. உ.) ஜரா-மரண-மோக்ஷாய, மாம், ஆஸ்ரித்ய, யதந்தி, யே |
தே, ப்ரஹ்ம, தத், விது:(உஃ), க்ருத்ஸ்நம், அத்(யீ)யாத்மம், கர்ம, ச,
அகி(வி)லம் ||

யே	= யார்	தே	= அவர்கள்
ஜரா-	= கிழத்தனம்	தத்	= அந்த
மரண-	= மரணம் இவை களால்	ப்ரஹ்ம	= ப்ரஹ்மத்தை
மோக்ஷாய	= விடுவிக் கப் படுவதற்காக (மோக்ஷத்தை யடைவதற் காக)	விது:(உஃ)	= தெரிந்து கொள்ளுகிறார் கள்.
மாம்	= என்னை	க்ருத்ஸ்நம்	= ஸமஸ்தமான
ஆஸ்ரித்ய	= ஆஸ்ரயித்துக் கொண்டு	அத்யாத்மம்	= அத்யாத்ம த்தையும்
யதந்தி	= முயர்ச்சிக்கிறார் களோ	அகி(வி)லம்	= ஸமஸ்தமான
		கர்ம, ச	= கர்மத்தையும்
		விது:(உஃ)	= தெரிந்து கொள்ளுகிறார் கள்.

साधिभूताधिदैवं मां साधियज्ञं च ये विदुः ।

प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्चेतसः ॥ ३० ॥

(மூ)—ஸாதி(யி)பூ(ஹ்)தாதி(யி)தை(ஹ்)வம் மாம் ஸாதி(யி)யஜ்ஞம்
ச யே விது:(உஃ) ||

ப்ரயாணகாலேபி ச மாம் தே விது:(உஃ)ர்யுக்தசேதஸ: || 30 ||

(ப. உ.) ஸாதி(யி)பூ(ஹ்)தாதி(யி)தை(ஹ்)வம், மாம், ஸாதி(யி)
யஜ்ஞம், ச, யே, விது:(உஃ) | ப்ரயாணகாலே, அபி, ச, மாம், தே,
விது:(உஃ), யுக்தசேதஸ: ||

யே	= யார்	ஸாதி(யி)	} = அதி(யி) யஜ்ஞத் யஜ்ஞம் } துடன் கூடிய மாம் = என்னை விது:(உஃ) = தெரிந்து கொள்ளுகிறார் களோ
ஸாதி(யி)	= அதி(யி)பூ(ஹ்)	யஜ்ஞம்	
பூ(ஹ்)தா	தம் அதி(யி)தை		
தி(யி)தை	வம் இவைகளு		
(ஹ்)வம்	டன் கூடிய		
ச	= மற்றும்		

ச	= மற்றும்	யுக்த-	= ப ர ம ர த் ம ர
ப்ரயாண	} = ம ர ணகரலத்தி		வி ட த் தி ல்
காலே,			வைக்கப்பட்ட
அபி	உம்	சேதஸ:	= மன து டை ய
மாம்	= என்னை		வர்கள் (என்று
விது:(உ-)	= தெ ரி ந் து		தெ ரி ந் து
	கொள்ளுகிறார்		கொள்ளவேண்
	களோ		டியது.)
தே	= அவர்கள்		

அத்யாத்மம், அதிபூதம், அதிதைவம், அதியஜ்ஞம் என் பவைகள் யாது என்பதை மேல் அத்யாயத்தில் விவரிக்கிறான்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜ்ஞன ஸம்வாதத்தில்

ஜ்ஞான விஜ்ஞான யோகமென்னும்

ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

अर्जुन उवाच—

किं तद्ब्रह्म किमध्यात्मं किं कर्म पुरुषोत्तम ।
अधिभूतं च किं प्रोक्तम् अधिदैवं किमुच्यते ॥ १ ॥

அர்ஜுன உவாச—

(மு)—கிம் தத் ப்ரஹ்ம கிமத்(யீ)யாத்மம் கிம் கர்ம புருஷோத்தம ॥
அதி(யி)பூ(ஊஉ)தம் ச கிம் ப்ரோக்தமதி(யி)தை(ஹே)வம்
கிமுச்யதே ॥ 1 ॥

(ப. உ.) கிம், தத், ப்ரஹ்ம, கிம், அத்(யீ)யாத்மம், கிம், கர்ம, புரு
ஷோத்தம | அதி(யி)பூ(ஊஉ)தம், ச, கிம், ப்ரோக்தம், அதி(யி)தை(ஹே)
வம், கிம், உச்யதே ॥

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = கேழ்க்கிறான்.
புருஷோ } = ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
த்தம }
தத் = உன்னால் முன்
அத்யாயத்தி
ல் சொல்லப்
பட்ட
ப்ரஹ்ம = ப்ரஹ்மம்
கிம் = எது?
அத்(யீ) } = அத்யாத்மம்
யாத்மம் }
கிம் = எது?
கர்ம = கர்மம்

கிம் = யாது?
ச = மற்றும்
அதி(யி) } = அதிபூதம்
பூ(ஊஉ) }
தம் }
கிம் (இதி) = ஏதென்று
ப்ரோக்தம் = சொல்லப் பட்டி
ருக்கிறது?
அதி(யி) } = அதிதைவமும்
தை(ஹே) }
வம் }
கிம் (இதி) = ஏதென்று
உச்யதே = சொல்லப்படு
கிறது.

अधियक्षः कथं कोऽत्र देहेऽस्मिन्मधुसूदन ।

प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोऽसि नियतात्मभिः ॥ २ ॥

(மு)—அதி(யி)யஜ்ஞ: கத(ய)ம் கோத்ர தே(ஹே)ஹேஸ்மின் மது
(யு)ஸூத(ஹே)ன ॥
ப்ரயாணகாலே ச கத(ய)ம் ஜேயோஸி நியதாத்மபி:(ஹி) ॥ 2 ॥

(ப. உ.) அதி(ய)யஜ்ஞ: கத(ய)ம், க: அத்ர, தே(தே)ஹே, அஸ்மின், மது(யா)ஸூத்(த)ன | ப்ரயாணகாலே ச, கத(ய)ம், ஞேய: அஸி, நியதாத் மபி:(ஹி) ||

மது(யா) } = ஸ்ரீ கிருஷ்ண !
 ஸூத் }
 (த)ன }
 அஸ்மின் = இந்த
 தே(தே)ஹே = சரீரத்தில்
 அதி(ய) } = அதி(ய)யஜ்ஞன்
 யஜ்ஞ: }
 க: = யார்?
 அத்ர = இச்சரீரத்தில்
 கத(ய)ம் = எப்படி யிருக்கி
 ருண்?

ச = மற்றும்
 ப்ரயாண } = இறக்கும் சம
 காலே } யத்தில்
 நியத- = நியமிக்கப்பட்ட
 ஆத்மபி:(ஹி): = மனதுள்ள மனி
 தர்களால்
 கத(ய)ம் = எவ்வாறு
 ஞேய: = தெரிந்து
 கொள்ளப்படுப
 வனாய்
 அஸி = இருக்கிறாய்?

श्रीभगवानुवाच—

अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते ।

भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ॥ ३ ॥

ஸ்ரீ பகவானுவாச = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம பரமம் ஸ்வபா(ஊ)வோத்(யீ)யாத்மமுச்யதே||

பூ(ஊ)தபா(ஊ)வோத்(ஹி)வகரோ விஸர்க:(அ:)கர்ம

ஸம்ஜ்ஞித: || 3 ||

(ப. உ.) அக்ஷரம், ப்ரஹ்ம, பரமம், ஸ்வபா(ஊ)வ:, அத்(யீ)யாத்மம், உச்யதே | பூ(ஊ)தபா(ஊ)வோத்(ஹி)வகர:, விஸர்க:(அ:), கர்ம-ஸம்ஜ் னித: ||

ப்ரஹ்ம = ப்ரஹ்மமென்று |
 சொல்லப் படு
 வது
 பரமம் = மேலான
 அக்ஷரம் = அக்ஷரம்(லக்ஷ்மீ
 தேவியும் அக்ஷர
 ஸ ப் த வ ா ச் ய
 ளா யி ரு ப் ப தி
 னால் ப்ரஹ்மம்
 அக்ஷரம் என்
 றால் அந்த லக்ஷ
 மி யே இ ந் கு
 ப்ரஹ்ம ஸப்தத்

தி னால் சொல்
 லப்படுகிற னெ
 ன்னும் ஸந்தே
 ஹம் உண்டா
 காமலிருப்பதற்
 காகவே ' உத்த
 ம ா க்ஷ ர ம் '
 என்று சொல்
 லப்பட்டிருக்
 கிறது.) [நான்கு
 வகைநாசங்
 களையும்மற்றது.]

ஸ்வபா (ஹ)வ: } = ஜீவனுக்கு உப
காசகமாயிருக்
கும் ஸரீரம்,
இந்திரியங்கள்
முதலியபதார்த
தங்கள்
அத்(ஹீ) } = அத்(ஹீ) யாத்ம்
யாத்ம்ம } மென்று
(இதி) }
உச்சயதே = சொல்லப் படு
கிறது.

பூ(ஹி) } = ஜீவர்களுக்கும்,
தபா(ஹ) } ஜடபதார்த்தங்
வோத்(ஹீ) } களையும் ஸ்ருஷ்
ப(ஹ)வகர: } டிக்கும்
விஸர்க:(ஹ) = ஸ்ருஷ்டி வ்யா
பாரம் (பாமாத்
மாவின் ஸ்ருஷ்
டி வ்யாபாரம்)
கர்மஸம்ஜ் } = கர்ம மென்று
ஞித: } சொல்லப்படு
கிறது.

अधिभूतं क्षरो भावः पुरुषश्चाधिदैवतम् ।

अधियज्ञोऽहमेवात्र देहे देहभृतां वर ॥ ४ ॥

(மு)—அதி(யி)பூ(ஹி)தம் க்ஷரோபா(ஹ)வ: புருஷஸ்சாதி(யி)தை
(ஹே)வதம் ॥

அதி(யி)யஜ்ஞோஹமேவாத்ர தே(ஹே)ஹே தே(ஹே)ஹப்(ஹீ)ரு
தாம் வர ॥ 4 ॥

(ப. உ.) அதி(யி)பூ(ஹி)தம், க்ஷர:, பா(ஹ)வ:, புருஷ:, ச, அதி(யி)தை
(ஹே)வதம் | அதி(யி)யஜ்ஞ:, அஹம், ஏவ, அத்ர, தே(ஹே)ஹே, தே(ஹே)
ஹப்(ஹீ)ருதாம், வர ॥

தேஹப் } = ஸரீரத் தைத்
(ஹீ)ரு } தரித்தவர்களில்
தாம் }
வர = ஸ்ரேஷ்டனான
அர்ஜுன!
க்ஷர: = நாஸமடையும்
பா(ஹ)வ: = பதார்த்தங்
களின் கூட்டம்
அதி(யி) } = அதிபூதம்
பூ(ஹி) } (அதிபூதமென்
தம் } று சொல்லப்
படுகிறது.)
= மற்றும்

அதி(யி) } = அதி(யி)தைவம்
தை(ஹே) }
வதம் }
புருஷ: = ஹிரண்யகர்
பன் (சதுர்முக
ப்ரஹ்மா)
அத்ர = இந்த
தே(ஹே)ஹே = சரீரத்தில்
(இருக்கும்)
அதி(யி) } = அதி(யி)யஜ்
யஜ்ஞ: } ஞன்
அஹம் ஏவ = நானே.

अन्तकाले च मामेव स्मरन्मुक्त्वा कलेवरम् ।

यः प्रयाति स मद्भावं याति नास्त्यत्र संशयः ॥ ५ ॥

(ஸ்ரீ)—அந்தகாலே ச மாமேவ ஸ்மரன் முக்த்வா களேவரம் ||

ய: ப்ரயாதி ஸமத்(ஈ)பா(ஹ)வம் யாதி நாஸ்த்யத்ர ஸம்ஸய: || 5 ||

(ப. உ.) அந்தகாலே, ச, மாம், ஏவ, ஸ்மரன், முக்த்வா, களேவரம் |
ய:, ப்ரயாதி, ஸ:, மத்(ஈ)பா(ஹ)வம், யாதி, ந, அஸ்தி, அத்ர, ஸம்ஸய: ||

ய: = எவன்
அந்த } = மரணகாலத்
காலே, ச } திலும்
மாம், ஏவ = என்னை யே
(ஸ்ரீ கிருஷ்ண
னையே)
ஸ்மரன் } = நினைப்பவனாய்
(ஸன்)
களேவரம் = ஸார்த்தத்
முக்த்வா = விட்டு
ப்ரயாதி = போகிறானே

ஸ: = அவன்
மத்(ஈ)பா } = என்னுள்ளி
(ஹ)வம் } ரூப்பை (மோ
(மயிபா } க்ஷித்தை)
(ஹ)வம் }
யாதி = அடைகிறான்.
அத்ர = இவ்விஷயத்தில்
ஸம்ஸய: = ஸந்தேஹம்
ந, } = இல்லை.
அஸ்தி }

यं वाऽपि स्मरन्मावं त्यजत्यन्ते कलेवरम् ।

तन्मेवैति कौन्तेय सदा तद्भावभावितः ॥ ६ ॥

(ஸ்ரீ)—யம் யம் வாப் ஸ்மரன் பா(ஹ)வம் த்யஜத்யந்தே களேவரம் ||

தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா(ஹ) தத்(ஈ)பா(ஹ)வ
பா(ஹ)வித: || 6 ||

(ப. உ.) யம், யம், வா, அபி, ஸ்மரன், பா(ஹ)வம், த்யஜதி, அந்தே,
களேவரம் | தம், தம், ஏவ, ஏதி, கௌந்தேய, ஸதா(ஹ), தத்(ஈ)பா(ஹ)வ
பா(ஹ)வித: ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன!
ஸதா(ஹ) = எப்பொழுதும்
தத்(ஈ)பா } = அந்த பதார்த்
(ஹ)வ } தத்திலே யே
பா(ஹ) } மனதிக்ரூப்ப
வித: (தஸ் } தினஸ்பதார்த்த
மின் பா } விஷயசுமான
[ஹ]வ: } நினைவையுண்
தத்(ஈ)பா } டாக்கும் ஸம்ஸ்
[ஹ]வ: } காரமுடைய
தேன பா } மனிதன்
[ஹ]வித:)
அந்தே = மரணகாலத்

தில்
யம், யம், வா = ஏதேதேயா
கட்டும் (எந்
தெந்த)
பா(ஹ)வம் = பதார்த்தத்தை
ஸ்மரன் } = நினைப்பவனாய்
(ஸன்) }
களேவரம் = தேஹத்தை
த்யஜதி = விடுகிறானே
தம், தம், ஏவ = அந்தந்த
பதார்த்தத்
தையே
ஏதி = அடைகிறான்.

तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुसर युध्य च ।

मय्यर्पितमनोबुद्धिः मामैवैष्यस्यंशयम् ॥ ७ ॥

(மூ)—தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு மாமனுஸ்மர யுத்(வீ)ய ச ॥
மய்யர்பித மனோபு(வூ)த்தி(யூ)ர் மாமேவைஷ்யஸ்யஸம்ஸயம்
॥ 7 ॥

(ப. உ.) தஸ்மாத், ஸர்வேஷு, காலேஷு, மாம், அனுஸ்மர, யுத்(வீ)ய, ச | மயி, அர்பித-மனோ-புத்தி:(யி:), மாம், ஏவ, ஏஷ்யஸி, அஸம்ஸயம் ॥

தஸ்மாத்	= விடாமற் செய்	ச	= மற்றும்
யும் என்னிட		மயி	= என்னிடத்தில்
நினைவு, மேகக்		அர்பித-	= வைக்கப்பட்ட
த்திற்குக்காரண		மன:-	= மனது
மான மரண		புத்தி: (ஸன்)	= புத்தி இவை
கரலத்திலுண்			கலையுடைய
டரகும் என்			வனாய்
னிட (யூகிருஷ்		யுத்(வீ)ய	= போர் செய்க.
ணனிட) நினை		அஸம்ஸய	= ஸந்தேஹ
வுக்குக் காரண		ம் (யதா	மின்றி
மாதலால்		(யா) பவதி	
ஸர்வேஷு	= எல்லா	ததா(யா)	
காலேஷு	= காலங்களிலும்	மாம், ஏவ	= என்னையே
மாம்	= என்னை	ஏஷ்யஸி	= அடைவாய்.
அனுஸ்மர	= நினைத்துக்		(சேருவாய்).
கொண்டிரு.			

अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसा नान्यगामिना ।

परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचिन्तयन् ॥ ८ ॥

(மூ)—அப்(வீ)யாஸ-யோக(அ)-யுக்தேன சேதஸா நான்ய-கா(அ)மின
பரமம் புருஷம் தி(தி)வ்யம் யாதி பார்த்தா(யா)னு சிந்தயன் ॥8॥

(ப. உ.) அப்(வீ)யாஸ-யோக(அ)-யுக்தேன, சேதஸா, நான்யகா(அ)
மின | பரமம், புருஷம், தி(தி)வ்யம், யாதி, பார்த்த, அனுசிந்தயன் ॥

பார்த்த	= அர்ஜுன !	யுக்தேன	= கூடிய
அப்யாஸ-	= அடிக்கடி முய	நான்யகா	} = பரமாத்மாவை
	ற்கி என்னும்	(அ)மின	
யோக(அ)-	= உபாயத்துடன்		தவிர வேரு
			விஷயங்களில்

	போகாம லிருக்		யிருக்கும்
	கும்		என்னை (ஸ்ரீகிரு
சேதஸா	= மனதினால்		ஷ்ணனை)
தி(டி)வ்யம்	= வி னை யா ட் டி	அனுசின்	} = த் யா ன ம்
	முதலிய குணங்	தயன்	
	களுடன் கூடிய		செய்து கொ
பரமம்	= உத்தமனான		ண்டிருக்கும்
புருஷம்	} = எல்லோருடை	} யாதி	மனிதன்
(புரி ஸே			= (பரமாத்மாவை
தே இதி)			யே) அடை
	நியாமகனா		கிறான்.

அவதரணிகை:—உன்னை எவ்வாறு ஸ்மார்க்கவேண்டும் என்
னும் கேழ்விக்குப் பதில் சொல்லுகிறான்:—

कविं पुराणमनुशासितारं अणोरणीयांसमनुसरेद्यः ।

सर्वस्य धातारमचिन्त्यरूपं आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥ ९ ॥

प्रयाणकाले मनसाऽचलेन भक्त्या युक्तो योगबलेन चैव ।

भ्रुवोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक् स तं परं पुरुषमुपैति दिव्यम् ॥ १० ॥

(பு)—கவிம் புராணமனுஸாஸிதார-

மனோரணியாம்ஸமனுஸ்மரேத்(ஈ) ய: ||

ஸர்வஸ்ய தா(யா)தாரமசிந்த்யரூப-

மாதி(டி)த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத் || 9 ||

ப்ரயாணகாலே மனஸாசலேன

ப(ஊ)க்த்யா யுக்தோ யோக(அ) ப(ஐ)லேன சைவ ||

ப்(ஈ)ருவோர்மத்(யீ)யே ப்ராணமாவேஸ்ய ஸம்யக்

ஸ தம் பரம் புருஷமுபைதி தி(டி)வ்யம் || 10 ||

(ப. உ.) கவிம், புராணம், அனுஸாஸிதாரம், அனோ, அணியாம்ஸம்,
அனுஸ்மரேத், ய: | ஸர்வஸ்ய, தா(யா)தாரம், அசிந்த்யரூபம், ஆதி(டி)த்ய
வர்ணம், தமஸ:, பரஸ்தாத் || ப்ரயாணகாலே, மனஸா, அசலேன, ப(ஊ)
க்த்யா, யுக்த:, யோக(அ)ப(ஐ)லேன, ச, ஏவ | ப்(ஈ)ருவோ:, மத்(யீ)யே,
ப்ராணம், ஆவேஸ்ய, ஸம்யக், ஸ:, தம், பரம், புருஷம், உபைதி, தி(டி)வ்
யம் ||

ய:	= எவன்	வை	
ககிம்	= ஸர்வஜ்ஞனான	ப(ஹ)க்த்யா-	= பக்தியோடு
புராணம்	= அனாதியான	யுக்த:	= கூடினவனாய்
அனுஸா	} = எல்லா ப்ராணி	(ஸன்)	} = மரணகாலத்தில்
ஸிதாரம்		ப்ரயாண	
		காலே	
	க ளு க் கு ம்		
	ஸாஸகனான		
	(த ண் டி ப் ப	ச	= மற்றும்
	வனான)	யோக(அ)	= வாயு ஜய ரூப
அனே:	= ஸ-உக்ஷிம பதார்	ப(வ)	} = மான பலத்
	த்தத்தைவிட	லேன	
அணியாம்	} = மிகவும் ஸ-உ	ப்(ஹ்)ரு	} = புருவங்களின்
ஸம்		வோ:	
ஸர்வஸ்ய	= ஸகல ஜனங்	மத்(ஹ்)யே	= நடுவில்
	களுக்கு	ப்ராணம்	= ப்ராணவா
தா(யா)	} = தரிப் பவனும்,	யுவை	
தாரம்		ஆவேசீய	= ப்ரவேசிக்கச்
அசிந்த்ய-	= ஸம்பூர்ணமாகத்	செய்து	
	தெரிந்து	அசலேன	= பரமாத்மா
	கொள்வதற்கு	விடமிருந்து	
	அஸக்யமான	அசையா	
ரூபம்	= ரூபமுடைய	திருக்கும்	
ஆதி(பி)த்	} = ஸ-உர்யனின்	மனஸா	= மனதினால்
யவர்ணம்		ஸம்யக்	= நன்றாக
		அனு	} = ஸ்மரிக் கின்
	வர்ணத்தைப்	ஸமரேத்	
	போன்ற வர்ண	ருனே	
	முடைய	ஸ:	= அவன்
தமஸ:	= ஸத்வராஜஸ்	தி(பி)வ்யம்	= க்ரீடை (விளை
	தமோகுணத்		யாட்டு) முத
	மகமான ப்ரக்		லியகுணவிரிஷ்
	ருதியை		டனான
பாஸ்தாத்	= கடந்தவனாய்	பரம்	= உத்தமனான
	(குணத்ரய ஸம்	தம்	= அந்த
	ப்(வ)ந்தமற்றவ	புருஷம்	= பரமாத்மாவை
	னாய்)	உபைதி	= அடைகிறான்.
(ஸ்தி[யி]தம்)	= இருக்கும்		(சேருகிறான்).
	பரமாத்மா		

(க. உ.):—“மாம் ஏஷ்யஸி” என்று 7-வது ஸீலோகத்திலும், “பரம் புருஷம் யாதி” என்று 8-வது ஸீலோகத்திலும் “பரம் புருஷமுபைதி” என்று 10-வது ஸீலோகத்திலும், ஜீவன் பரமாத்மாவை அடைகிறானென்று சொல்லியிருப்பதாலும்;

7-வது ஸ்லோகத்தில் “மய்யர்பித மனோப(வா)த்தி:(யு:)” “மாமேவைஷ்யஸி” என்னும் வாக்யங்களினால் பரமாத்மா விடத்தில் மனதை வைத்தவர்கள் பரமாத்மாவையே அடைகிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதினாலும்; “தம் தமேவைதி கௌந் தேய ஸதா(உ) தத்(ஈ)பா(ஊ)வ பா(ஊ)வித:” என்னும் ஆறாவது ஸ்லோகத்தில் “தஸ்மின் பா(ஊ)வ: தத்(ஈ)பா(ஊ)வ:” என்று பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை வைத்தவர்கள் பரமாத்மாவை அடைகிறார்களென்று சொல்லியிருப்பதினாலும்; ப்ராப்ய ப்ராபகபாவத்தால் பே(ஹே)த(உ)த்தைச்சொல்லியிருப்பதினாலும்; ‘ஸ்மான் மத்(ஈ)பா(ஊ)வம் யாதி’ என்கிற ஐந்தாவது ஸ்லோகத்திலும் பரமாத்மாவை ஸ்மரித்துக்கொண்டு (பரமாத்மா விடத்தில் மனதை வைத்து) மாணமடைபவன் “மத்(ஈ)பா(ஊ)வம்” என்னிடத்தில் (பரமாத்மாவிடத்தில்) இருப்பை (மோகித்ததை) அடைகிறானென்று அர்த்தம் செய்யவேண்டுமே யல்லாது “மம பா(ஊ)வ: மத்(ஈ)பா(ஊ)வ:” க்ருஷ்ணத்வத்தை அடைகிறானென்று (பரமாத்மாவே ஆகிறானென்று) அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. அத்(ஈ)வைத மதத்தின்படிக்கு ஜீவன் எப் பொழுதும் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமேயாயிருக்கிறபடியாலும், ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறானென்பதும், க்ருஷ்ணன் ஸகுணனை படியால், ஜீவனே க்ருஷ்ணனாகிறானென்பதும் பொருந்துவ தில்லை.

यदक्षरं वेदविदो वदन्ति विशन्ति यद्यतयो वीतरागाः ।

यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदं सङ्गहेण प्रवक्ष्ये ॥ ११ ॥

(ஸ்ரீ)—யத(உ)க்ஷரம் வேத(உ)விதோ(ஹே) வத(உ)ந்தி

விஸந்தி யத்(ஈ)யதயோ வீதராகா:(ஹ:)

யதி(ஈ)ச்ச(ஹ)ந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி

தத்தே பத(உ)ம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவக்ஷ்யே ॥ 11 ॥

(ப. உ.) யத், அக்ஷரம், வேத(உ)வித:(உ), வத(உ)ந்தி, விஸந்தி, யத், யதய:, வீதராகா:(ஹ:)| யத், இச்ச(ஹ)ந்த:, ப்ரஹ்மசர்யம், சரந்தி, தத், தே, பத(உ)ம், ஸங்க்ரஹேண, ப்ரவக்ஷ்யே ॥

வேத(உ) } = வேதார்த்த	மாவினஸ்வ
வித:(உ) } தத்தையறிந்த	ரூபத்தை
வர்கள்	(ஜ்ஞாதும்) } = தெரிந்து
யத் = எந்தபரமாத்	இச்ச(ஊ)ந் } = கொள்வதற்
மாவினஸ்வ	த:(ஸந்த:) } காகவிருப்ப
ரூபத்தை	முடையவர்க
அக்ஷரம் = நாஸரகிதமான	ளாய்
தாக	ப்ரஹ்ம } = ப்ரஹ்மத்தி
வத(உ)ந்தி = செல்லுகிறார்	சர்யம் } னிடத்தில்
களோ	மனதுமுதலிய
வித- = போக்கடித்துக்	இந்தரியங்
கொள்ளப்	களின்ஸஞ்சார
பட்ட	ரூபமான
ராகா:(ஊ:) = காமக்ரோதங்	ப்ரஹ்மசர்
களையுடைய	யத்தை
(காமக்ரோதங்	சரந்தி = செய்கிறார்
களைத்துறந்த)	களோ
யதய: = மனோஜயத்தில்	தத் = அந்த
முயற்சியுள்ள	பத(உ)ம் = அடையத்
வர்கள்	தக்கபரமாத்
யத் = எந்தபரமாத்	மாவினஸ்வ
மாவினஸ்வ	ரூபத்தை
ரூபத்தை	ஸங்க்ர } = ஸங்க்ஷேபமாக
விஸந்தி = (முக்தராய்)	ஹேண } = உனக்காக
ப்ரவேஸிக்	தே = உனக்காக
கின்றனரோ	ப்ரவக்ஷ்யே = சொல்லு
யத் = எந்தபரமாத்	கிறேன்.

सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुद्धय च ।

मूर्धन्याध्यात्मनः प्राणं आस्थितो योगधारणाम् ॥ १२ ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुसरन् ।

यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिम् ॥ १३ ॥

(ஊ)—ஸர்வ-த்(ஈ)வாராணி ஸம்யம்ய மனோ ஹ்ருதி(ஐ) நிருத்(ஓ)யசு ॥

மூர்த்(ஓ)ன்யாதா(யா)யாத்மன: ப்ராணமாஸ்தி(யி)தோ யோக

(ஊ)தா(யா)ரணாம் ॥ 12 ॥

ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரன் மாமனுஸ்மரன் ॥

ய: ப்ரயாதி த்யஜன் தே(ஊ)ஹம் ஸ யாதி பரமாம் க(ஊ)திம்

॥ 13 ॥

(ப. உ.) ஸர்வ-த்(ஈ)வாராணி, ஸம்யம்ய, மன:, ஹ்ருதி(ஈ), நிருத் (ஹீ)ய, ச | மூர்த்(ஹீ)னி, ஆதா(யா)ய, ஆத்மன:, ப்ராணம், ஆஸ்தி(யி)த:, யோக(உ)-தா(யா)ரணம் || ஓம், இதி, ஏகாக்ஷரம், ப்ராஹ்ம, வ்யாஹரன், மாம், அனுஸ்மரன் | ய:, ப்ரயாதி, த்யஜன், தே(ஊ)ஹம், ஸ:, யாதி, பரமாம், க(உ)திம் ||

ஸர்வத்(ஈ) } = (வ ர யு ஸ ஞ்
வாராணி } ச ர ர மு ள் ள்
ஸ க ல ம ர ன
இந்த்ரிய மாரக்
கங்களை

ஸம்யம்ய = த டி த் து க்
கொண்டு

ச = மற்றும்

ஹ்ருதி(ஈ) = ஹ்ருதயத்தில்

மன: = மனதை

நிருத்(ஹீ)ய = த டி த் து க்
கொண்டு
(மனது வெளி
யில் போகாமற்
செய்து கொ
ண்டு)

ஆத்மன: = தன்னுடைய

ப்ராணம் = ப்ராணவா
யுவை

மூர்த்(ஹீ)னி = ஸ ஁ ஷ ஁ ம் னா
நாடி, மூலமாக
ப்ராஹ்மரந்த்ரத்
தில்

ஆதா(யா)ய = வைத்து

யோக(உ)- = அ க (உ) ண் ட
ஸ் ம் ரு தி ரூ ப
மா ன (யோக
(உ)த்தின்)

தா(யா) } = தாரணையை
ரணம் }

ஆஸ்தி } = அ டை ட் த
(யி)த: } வனாய்
(ஸன்)

ஓம், இதி = ஓம் என்னும்

ஏகாக்ஷரம் = முக்கியமான

எழுத்தினால்

வாச்யனான

(ஓங்காரப்ரதி

பாத்தயனை)

ப்ராஹ்ம = பூர்ணனை

மாம் = என்னை (ஸ்ரீ

கிருஷ்ணனை)

வ்யா } = உச் ச ரி ப் ப

ஹரன் } வனாய்

(ஸன்)

அனுஸ்மரன் = ஸ் ம ரி த் து க்

கொண்டு

(நினைத்துக்

கொண்டு)

தே(ஊ)ஹம் = ஸரீரத்தை

த்யஜன் = விட்டவனாய்

ய: = எவன்

ப்ரயாதி = புறப்படு

கிருணே

ஸ: = அவன்

பரமாம் = உத்தமமான

க(உ)திம் = ஸ்தா(யா)னத்

தை (மோக்ஷ

த்தை)

யாதி = அடைகிறான்,

अनन्यचेतास्सततं यो मां स्मरति निश्चयः ।

तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः ॥ १४ ॥

(மூ)—அனன்ய-சேதா: ஸததம் யோ மாம் ஸ்மரதி நித்யஸ: ||
தஸ்யாஹம் ஸுலப:(ஹ:) பார்த்த நித்யயுக்தஸ்ய யோகி(அ)ன:
|| 14 ||

(ப. உ.) அனன்ய-சேதா:, ஸததம், ய:, மாம், ஸ்மரதி, நித்யஸ: ||
தஸ்ய, அஹம், ஸுலப:(ஹ:), பார்த்த, நித்ய-யுக்தஸ்ய, யோகி(அ)ன: ||

பார்த்த	= அர்ஜுன !	தஸ்ய	= அந்த
ய:	= எவன்	நித்ய-	= எப்பொழுதும்
ஸததம்	= எப்பொழுதும்	யுக்தஸ்ய	= (என்னை அடை
அனன்ய-	= ப ர ம ர த் ம ர		வதற்குக் க ர ர
	வை த் த விர		ணமான) வ்யா
	அன்னிய விஷ		பாரமுடைய
	யங்களில்	யோகி(அ)ன:	= யோ ர கி (அ)
சேதா:(ஸன்)	= மனதைச்செலு		க்கு
	த் த ர த வ நாய்	அஹம்	= நான்
நித்யஸ:	= நிரந்தரமும்	ஸுலப:(ஹ:) =	அநாயாஸ ம ர க
மாம்	= என்னை		அடையப்படத்
ஸ்மரதி	= நினைக்கிறேனே		தகுந்தவன்.

மாமுபேய புனர்த்ம து:காலயமஸாஸ்வதம் ।

நானுவந்தி மஹாத்மாந: ச்சிவம் பரமாம் க(அ)தா: || 15 ||

(மூ)—மாமுபேத்ய புனர்த்ம து:(ஹ:)கா(வா)லயமஸாஸ்வதம் ||
நாபன்னுவந்தி மஹாத்மாந: ஸம்ஸித்தி(யி)ம் பரமாம் க(அ)தா: ||
தா: || 15 ||

(ப. உ.) மாம், உபேத்ய, புன:, ஜன்ம, து: (ஹ:)கா(வா)லயம், அஸாஸ்
வதம் | ந, ஆபன்னுவந்தி, மஹாத்மாந:, ஸம்ஸித்தி(யி)ம், பரமாம், க(அ)தா: ||

மஹாத்	}	= ஞானிகள்	உபேத்ய	}	= அடைந்து
மான:			து:(ஹ:) காலயம்		= து: க த் தி ர் கு
(யத:)		= எந்த காரணத்			ஆஸ்ரய ம ர ன
		தால்			(காரணமான)
பரமாம்		= உத்தமமான	அஸாஸ்	}	= அநித்யமான
ஸம்ஸித்தி		= மோக்ஷத்தை	வதம்		
(யி)ம்	}		ஜன்ம		= தேஹ ஸம்பந்
க(அ)தா:			= அடைந்திருக்கி		
		றார்களோ	புன:		= மருபடியும்
(அத:)		= அக் க ர ண த்	ந, ஆபன்ன	}	= அடைவதில்லை.
		தால்	வந்தி		
மாம்		= என்னை			

आब्रह्मभवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ।

भामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १६ ॥

(மூ)—ஆப்ரஹ்மப(ஊ)வ்னாலலோகா: புனராவர்தினோர்ஜுன ||
மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புனர்ஜன்ம ந வித்(ஈ)யதே || 16 ||

(ப. உ.) ஆப்ரஹ்மப(ஊ)வனாத், லோகா:, புன:, ஆவர்தின:, அர்ஜுன | மாம், உபேத்ய, து, கௌந்தேய, புன:, ஜன்ம, ந, வித்(ஈ)யதே ||

அர்ஜுன	= அர்ஜுன !	மு த லீ ய வை வ
ஆப்ரஹ்ம	= ச துர்முக ப்ரஹ்	களை அ டை
ப(ஊ)	மாவின் இல்லம்	வார்கள்.
வனாத்	முதல் (ஸத்ய	
	லோகம் முதல்)	
லோகா:	= ஸ வ ர் க் க மே	கௌந்தேய = அர்ஜுன !
	முதலிய ஸகல	மாம் = என்னை
	லோகங் களில்	உபேத்ய = அடைந்து
	இருக்கும் ஜனங்	புன: = மறுபடியும்
	கள்	ஜன்ம = ஜன் ம த் தை
புன :	= மறுபடியும்	அடைவது
ஆவர்தின:	= பூமியில் பிறப்பு	ந, து =
		ஏவவித்
		(ஈ)யதே

सहस्रयुगपर्यन्तमहर्ब्रह्मणो विदुः ।

रात्रिं युगसहस्रान्तां तेऽहोरात्रविदो जनाः ॥ १७ ॥

(மூ)—ஸஹஸ்ரயுக(அ)பர்யந்த மஹர்யத்(ஈ)ப்ரஹ்மணோ விது:(ஊ:) ||
ராத்திரிம் யுக(அ)ஸஹஸ்ராந்தாம் தேஹோராத்த்ரவிதோ(ஊ)
ஜனா: || 17 ||

(ப. உ.) ஸஹஸ்ரயுக(அ)பர்யந்தம், அஹ:, யத், ப்ரஹ்மண:, விது:(ஊ:)| ராத்திரிம், யுக(அ)ஸஹஸ்ராந்தாம், தே, அஹோராத்த்ரவித:(ஊ:), ஜனா:||

(யே)	= யார்	ஸஹஸ்ர	} = * ச துர்முக ப்ர
ப்ரஹ்மண:	= ப்ரப்ரஹ்மாவின்	யுக(அ) பர்	
யத், அஹ:	= எந்த பகலை	யந்தம்	

ஹ்மாவின் இர
ண்டு பரார்த்த

*மனிதர்களின் எண்ணூற்று அறுபத்து நான்கு கோடி (864,00,00,000 வருஷங்கள் நான்முக ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒரு நாளாகும். அத்தகைய 360 (முன்னுத்தவது) நாட்கள் ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒரு வருஷமாகிறது. இம் மாதிரி வருஷங்கள் நூறாயின் த்விபரார்த்தமென்று சொல்லிக்கொள்ளப் படுகிறது.

ம் வ ரை க் கு	விது:(உ:)	= தெரிந்துகொள்
முள்ளதாகவும்		கிறார்களோ
ராத்ரிம் = இரவை	தே, ஜன:	= அந்த மனிதர்
		கள்
யுகஸஹஸ் } = அநேக யுகங்	அஹோ	} = பரமாத்மாவின்
ராத்ரிம் } கள் வரைக் கு	ராத்ரிவத்:	
முள்ளதாகவும்	(உ:)	
		பகலிரவுகளை
		யறிந்தவர்கள்.

விசாரம்:—இந்த ஸ்லோகத்தில் ஆபாதத: நான்முக ப்ரஹ்மாவின் பகலிரவுகளைச் சொல்வதுபோல் தோன்றுகிறது. ஆயினும் அப்படியே அர்த்தம் செய்யின் 'அவ்யக்தாத் வ்யக்தய: ஸர்வா: ப்ரபவந்த்யஹராகமே! ராத்ரியாகமே ப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்த ஸம்ஜ்ஞகே' என்னும் உத்தர ஸ்லோகத்தில் 'பொழுது விடியும் காலத்தில் ஸகல பதார்த்தங்களும் உண்டாகின்றன. இரவு உண்டாகும்போது எல்லா பதார்த்தங்களும் நாஸமடைகின்றன' என்று சொல்வது பொருந்துவதில்லை. ஆகையால் பரமாத்மாவின் பகல் இரவென்று இங்கு அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

अव्यक्ताद्यकयस्सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ।

रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ॥ १८ ॥

(ஸ்)—அவ்யக்தாத்(உ)வ்யக்தய: ஸர்வா: ப்ரப(ஊ)வந்த்யஹராக(அ)மே ॥

ராத்ரியாக(அ)மே ப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்த ஸம்ஜ்ஞகே ॥ 18 ॥

(ப. உ.) அவ்யக்தாத், வ்யக்தய:, ஸர்வா:, ப்ரப(ஊ)வந்தி, அஹராக(அ)மே | ராத்ரியாக(அ)மே, ப்ரலீயந்தே, தத்ரா, ஏவ, அவ்யக்த-ஸம்ஜ்ஞகே ॥

அவ்யக்த	} = தன்னுடைய	ஸ ப் த வ ர ச்
தாத்		யனான பரமாத்
	(ஸ்ரீ கிருஷ்ண	மாவினால்
	னுடைய) அனு	
	க்ரஹ மில்லமல்	ஸர்வா: = ஸகலமான
	தான் கரண ப்	வ்யக்தய: = ப த ர ா ர் த் த ங்
	ப பி ப வ ன ல்	களும்
	லா த தி னு ல்	அஹராகமே = பொழுது
	அ வ ய க் த	வி டி ந் த து ம்

(ப்ரளயத்தின் முடிவில்)
 ப்ரப(ஊ)வந்தி = * (ப்ர ரா தீ ந விசேஷாவாப்தி என் னும் உத் ப த் தி யை) பிறப்பையடை கின்றன.
 ராதர்யாக } = இரவு ஆனதும்
 (உ)மே }
 அவ்யக்த } = அவ்யக்த ஸப்த
 ஸம்ஜ் } வாச்யனான
 னுகே }

தத்ர, ஏவ = அந் த பரமாத் மா வி ட த் தி லேயே
 ப்ரலீயந்தே = * (ப்ர ரா தீ ந விசேஷா வாப் த்ய ப ர வ ரூ ப மானலயத்தை) ந ர ஸ த் தை அ டை கி ன் றன.

भूतश्रामस्स एवायं भूत्वाभूत्वा प्रलीयते ।

राज्यागमेऽवशः पार्थ प्रभवत्यहरागमे ॥ १९ ॥

(பு)—பூ(ஊ)தக்(ஈ)ராம: ஸ ஏவாயம் பூ(ஊ)த்வா பூ(ஊ)த்வா ப்ரலீயதே ||

ராதர்யாக(உ)மேவஸ: பார்த்த(ய) ப்ரப(ஊ)வத்யஹராக(உ)மே || 19 ||

(ப. உ.) பூ(ஊ)தக்(ஈ)ராம:, ஸ:, ஏவ, அயம், பூ(ஊ)த்வா, பூ(ஊ)த்வா, ப்ரலீயதே | ராதர்யாக(உ)மே, அவஸ:, பார்த்த(ய), ப்ரப(ஊ)வதி, அஹராக(உ)மே ||

பார்த்த = அர்ஜுன!
 ஸ: = பூ ர் வ த் தி ல் உ த் ப த் தி ந ர ஸ ங் க ளை உடையதாக சொல்லப்பட்ட
 அயம், ஏவ = இதே
 பூ(ஊ)த } = சராசர பதார்த்
 க்ராம: } த ங் க ளி ன் கூட்டம்
 அஹரா } = ப ர ம ர த் ம ர
 க(உ)மே } வு க் கு ப் ப க லுண்டானதும்

ப்ரப(ஊ)வதி = பிறக்கிறது.
 பூ(ஊ) } = தினந்தோறும்
 த்வா, } பிறந்துபிறந்து
 பூ(ஊ) }
 த்வா }
 ராதர்யா } = இரவானதும்
 க(உ)மே }
 அவஸ: = ப ர ம ர த் ம ர வின் ஆதி(ய)ன மாய்
 ப்ரலீயதே = ந ர ஸ ம டை கிறது.

परस्तस्मात्तु भावोऽन्योऽव्यक्तो व्यक्तात्सनातनः ।

यस्स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति ॥ २० ॥

अव्यक्तोऽक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमां गतिम् ।

यं प्राप्य न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम ॥ २१ ॥

(மூ)—பரஸ்தஸ்மாத்து பா(ஊ)வோன்யோவ்யக்தோவ்யக்தாத் ஸனா
தன: ॥

ய: ஸ ஸர்வேஷு பூ(ஊ)தேஷு நஸ்யத்ஸு ந வினஸ்யதி
॥ 20 ॥

அவ்யக்தோக்ஷர இத்யுக்தஸ்தமாஹு: பரமாம் க(அ)திம் ॥
யம் ப்ராப்ய ந நிவர்தந்தே தத்தா(யா)ம பரமம் மம ॥ 21 ॥

(ப. உ.) பர:, தஸ்மாத், து, பா(ஊ)வ:, அன்ய:, வ்யக்த:, அவ்யக்
தாத், ஸனாதன: | ய:, ஸ:, ஸர்வேஷு, பூ(ஊ)தேஷு, நஸ்யத்ஸு, ந,
வினஸ்யதி ॥ அவ்யக்த:, அக்ஷரம், இதி, உக்த:, தம், ஆஹு:, பரமாம்,
க(அ)திம் | யம், ப்ராப்ய, ந, நிவர்தந்தே, தத், தா(யா)ம, பரமம், மம ॥

அவ்யக்த:, } = அவ்யக்தஸப்த து } வாச்யனான பர மாத்மா	ந, வினஸ்யதி = நாஸ மடை வ தில்லையோ
தஸ்மாத் = உத்பத்தி நாஸ முடைய	ஸ: = அத்தகைய
வ்யக்தாத் = பூத ஸமுதாயத் தைவிட	அவ்யக்த: = அவ்யக்தஸப்த வாச்யனான பர மாத்மா
அன்ய: = பின்னனானவன் (வேறானவன்)	அக்ஷர:, = (நாஸ ரகிதனா கையால்) அக்ஷ ரன்
பா(ஊ)வ: = சுதந்திரன்	இதி = என்று
பர: = உத்தமன்	உக்த: = செரல் லிக் கொள்ளப்படு கிறான்.
ஸனாதன: = அனாதி (ஐ) யா யிருப்பவன்.	தம் = இந்த அக்ஷர ஸப்த வாச்ய னான பரமாத் மாவையே
ய: = எந்த பர மாத்மா	பரமாம் = உத்தமமாகிய
ஸர்வேஷு = ஸமஸ்தமான	க(அ)திம், } = அடையப்பட (இதி) } வேண்டியஸ்தா (யா)னமென்று
பூ(ஊ) } = ப்ராணிகள் தேஷு }	
நஸ்யத் } = நாஸமடைந்து ஸு } கொண்டிருக்க (ஸத்ஸு) }	

ஆஹு:	= சொல்லுகிறார்கள்.	ந, நிவர்தந் தே }	= திரும்பி வருவ தில்லையோ
யம்	= எந்த ஸ்வரூபத் தை	தத் மம	= அது = என்னுடைய
ப்ராப்ய	= அடைந்து	பரமம் தா(யா)ம	= உத்தமமான ஸ்வரூபம்.

पुरुषस्य परः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यथा ।

यस्यान्तस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम् ॥ २२ ॥

(மூ)—புருஷ: ஸ பர: பார்த்த(ய)ப(ஊ)க்த்யா லப்(ஹீ)ய ஸ்த்வனன்யயா||
யஸ்யாந்த:ஸ்தா(யா)னி பூ(ஊ)தானி யேன ஸர்வமித(ஈ)ம்
ததம் || 22 ||

(ப. உ.) புருஷ:, ஸ:, பர:, பார்த்த(ய), ப(ஊ)க்த்யா, லப்(ஹீ)ய:, து,
அனன்யயா | யஸ்ய, அந்தஸ்தா(யா)னி, பூ(ஊ)தானி, யேன, ஸர்வம்,
இத(ஈ)ம், ததம் ||

பார்த்த(ய) = அர்ஜுன!
பூ(ஊ)தானி = சரா சராத்மக
மரானஸகல
ப்ராணிகள்
யஸ்ய = எந்த என்னு
டைய
அந்த: ஸ் } = உள்ளிருப்
தா(யா)னி } பனவைகளா
யிருக்கின்றன
வோ,
யேன = எந்த என்னுல்
இத(ஈ)ம் = இந்த
ஸர்வம் = ஸகலமான
ஜகத்து
ததம் = வ்யாப்தமா
யிருக்கிறதோ
(‘அந்தர்ப [வ]
ஹிஸ்ச தத் ஸர்
வம் வ்யாப்ய
நாராயணஸ்தி
[யி]த:’ என்னும்
ஸ்ருதியில்
சொல்லியவாரு

பரமாத்மா
ஸகலபதார்த்த
(ய)ங்களின்உள்
ளும் வெளியி
லும் வ்யாபித்
திருக்கிறு(ன)
[நிறைந்திருக்கி
ரு(ன)]
ஸ: = அத்தகைய
பர: = ஸர்வோத்தம
னான
புருஷ: து = ஷட்குணபூர்ண
னானபரமாத்
மாவோ
(நானே)
அனன்யயா = அன்னியதேவ
தைகளின்விஷ
யகமல்லாமல்
என்விஷயக
மான
ப(ஊ)க்த்யா = பக்தியினால்
லப்(ஹீ)ய: = அடையப் படு
பவன்.

यत्र काले त्वनावृत्तिमावृत्तिं चैव योगिनः ।

प्रयाता यान्ति तं कालं वक्ष्यामि भरतर्षभ ॥ २३ ॥

(மூ)—யத்ர காலே த்வனாவ்ருத்திமாவ்ருத்திம் சைவ யோகி(அ)ன: ||

ப்ரயாதா: யாந்தி தம் காலம் வக்ஷ்யாமி ப(ஊ)ரதர்ஷப(ஊ) ||23||

(ய. உ.) யத்ர, காலே, து, அனாவ்ருத்திம், ஆவ்ருத்திம், ச, ஏவ, யோகி(அ)ன: | ப்ரயாதா:, யாந்தி, தம், காலம், வக்ஷ்யாமி, ப(ஊ)ரதர்ஷப(ஊ) ||

ப(ஊ)ரதர் } = அர்ஜுன !
ஷப(ஊ) }

யத்ர, } = எந்த காலத்தில்த்
காலே, து } (எந்த காலாத்
யபிமானி தேவ
தைகளால் நிய
ம்யமான வழி
யில்)

ப்ரயாதா: = (ஸரீ ர த் தை
விட்டு) சென்ற

யோகி(அ)ன: = யோகிகள்

ஆவ்ருத்திம் = மறுபடியும் இவ்
வலகத் திற்குத்
திரும்பி வருவ
தையும்

ச(யத்ர, } = எந்த காலாத்
காலே, து, } யபிமானி தேவ
ப்ரயாதா:) } தைகளால் நியம்
யமான வழியில்

தே க த் தை
விட்டு சென்ற
வர்கள்

அனாவ்ருத் } = இந்த லோகத்
திம் } தைக் குறித்து
மறுபடியும்
திரும்பி வராம
லிருப்பதையும்

யாந்தி, ஏவ = அடைந்தேதிரு
கிறார்களோ

தம் = அத்தகைய

காலம் = காலாத் யபி
மானி தேவதை
களினால் அதிஷ்
டதமான வழி
யை (வழிகளை)

வக்ஷ்யாமி = சொல்லுகிறேன்.

अग्निर्ज्योतिरहश्शुक्रः षण्मासा उत्तरायणम् ।

तत्र प्रयाता गच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः ॥ २४ ॥

(மூ)-அக்(ஸ்)னிர்ஜ்யோதிரஹ: ஸுக்ல: ஷண்மாஸா உத்தராயணம்||

தத்ர ப்ரயாதா க(அ)ச்ச(ஊ)ந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிதோ(ஔ)

ஜன: || 24 ||

(ப. உ.) அக்(ஸ்)னி:, ஜ்யோதி:, அஹ:, ஸுக்ல:, ஷண்மாஸா:, உத்தராயணம் | தத்ர, ப்ரயாதா:, க(அ)ச்ச(ஊ)ந்தி, ப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்மவித:(ஔ), ஜன: ||

அக்(ஈ)னி:	= அக்னி ரா ம க தேவதை		(இ வ ர் களி ருக் கி ன் றன ரோ)
ஜ்யோதி:	= அ ர் ச் சி: என் னும் பெ ய ரு டைய தேவதை	தத்ர	= அந் த தேவதை களால் நியமய மான (அ திஷ் டிதமான) வழி யில்
அஹ:	= பகலுக்கு அபி மானி தேவதை		
ஸூக்ல:	= ஸூக்ல பக்ஷத் திற்கு அபிமானி தேவதை	ப்ரயாதா:	= செல்லும்
ஷண்மாஸா:	= ஆறு மாதங்க ளுக்கு அபிமானி தேவதைகள்	ப்ரஹ்ம வித(உ:)	= ப்ரஹ்ம ஞானிக ளான
உத்தராய ணம்	= உத்தராய ணத் திற்கு அபி மானி தேவதை	ஜன:	= ஜனங்கள்
		ப்ரஹ்ம	= பரமாத் மாவை (பரப்ரஹ்மத் தை)
		க(ம)ச்ச (ஊ)ந்தி	= அடைகிறார் கள்.

धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासा दक्षिणायनम् ।

तत्र चान्द्रमसं ज्योतिष्यौगी प्राप्य निवर्तते ॥ २५ ॥

(மூ)—தூ(ய-உ)மோ ராத்ரிஸ்ததா(யா) க்ருஷ்ண: ஷண்மாஸா
த(உ)க்ஷிணயனம் ||

தத்ர சாந்த்(ஈ)ரமஸம் ஜ்யோதிர்யோகீ(ஈ) ப்ராப்ய நிவர்ததே

|| 25 ||

(ப. உ.) தூ(ய-உ)ம:, ராத்ரி:, ததா(யா), க்ருஷ்ண:, ஷண்மாஸா:,
த(உ)க்ஷிணயனம் | தத்ர, சாந்த்(ஈ)ரமஸம், ஜ்யோதி:, யோகீ(ஈ), ப்ராப்ய,
நிவர்ததே ||

தூ(ய-உ)ம:	= புகைக்கு அபி மானி தேவதை	த(உ)க்ஷி ணயனம்	= தக்ஷிணயன அபி மானி தேவதை
ராத்ரி:	= இரவுக்கபிமானி தேவதை	தத்ர	= அந் த (தேவ தை க ளி னால் அ திஷ் டி த மா ன [நியமிக் கப்பட்ட] வழி யில்)
ததா(யா)	= மற்றும்		
க்ருஷ்ண:	= க்ருஷ்ண பக்ஷத் திற்கு அபி மானி தேவதை	ப்ரயாதா:	= செல்லும்
ஷண்மாஸா:	= ஆறு மாதங் க ளு க் கு அபி மானி தேவதை	யோகீ(ஈ)	= கர்ம யோகி பூரணவன்

சார்த்ர	}	= ச ந் த் ர லோ		நிவர்ததே	}	= ம லு ப டி யு ம்
மஸம்,		கத்தை		ஸ ம் ஸ ர ர த்		
ஜ்யோதி:				தி ர் கு வ ரு		
ப்ராப்ய		= அடைந்து				கிறான்.

युक्कृणे गती ह्येते जगतश्चाश्वते मते ।

एकया यात्यनावृत्तिमन्ययाऽऽवर्तते पुनः ॥ २६ ॥

(ம)—ஸுக்ல-க்ருஷ்ணே க(உ)தீ ஹ்யேதே ஜக(உ)த: ஸாஸ்வதே மதே ॥

ஏகயா யாத்யனாவ்ருத்திமன்யயாவர்த்ததே புன: ॥ 26 ॥

(ப. உ.) ஸுக்ல-க்ருஷ்ணே, க(உ)தீ, ஹி, ஏதே, ஜகத:, ஸாஸ்வதே, மதே | ஏகயா, யாதி, அனாவ்ருத்திம், அன்யயா, ஆவர்ததே, புன: ॥

ஏதே	= இ ர் த மு ன் செ ர ல் ல ப் பட்ட	ஏகயா	= ஸுக்ல பக்ஷாபி மானி தேவதை யினால் அதிஷ்டி த ம ர ன வ ழி யால்	
ஸுக்ல- க்ருஷ்ணே	}	}	}	
ஸுக்ல பக்ஷாபி				(க[உ]த:) = சென்றவன்
மா னி தே வ தை க ள ர ல் அ தி ஷ்டி த மா ன க்ருஷ்ண பக்ஷாபி மா னி தேவதைகளால் அ தி (யி) ஷ்டி த மா ன				
க(உ)தீ	= மார்க்கங்கள்	யாதி	= அடைகிறான். (ஸம்ஸாரத்தை அடைவ தில்லை மோக்ஷ த்தை அடைகிறான்)	
ஜகத:	= ஞ ர ன யோகி களான மற்றும் க ர் ம யோகி களான ஜ ன ன் களுக்கு	அன்யயா	= க்ருஷ்ண பக்ஷா பிமானி தே வ தையால் அதி ஷ்டி த ம ர ன வழியால்	
ஸாஸ்வதே	= ஸாஸ்வதமான வைகள்	(க[உ]த:) = சென்றவன்		
இதி	= என்று	புன:	= மலுபடியும்	
மதே	= ஸம்மதங்க ள ர யிருக்கின்றன.	ஆவர்ததே	= ஸ ம் ஸ ர ர த் திற்கு வ ரு கி றான் (முகத்தை வதில்லை).	
ஹி	= இ து ப்ரமாண ப் ர ஸி த் த மானது.			

नैते सूती पार्थ जानन् योगी मुह्यति कश्चन ।

तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तो भवार्जुन ॥ २७ ॥

(ம)—நேதே ஸ்ருதீ பார்த்த(ய) ஜானன் யோகீ(ஸீ) முஹ்யதி
சம்சன ॥

தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு யோக(அ)யுத்தோ ப(ஊ)வார்
ஜுன ॥ 27 ॥

(ப. உ.) ந, ஏதே, ஸ்ருதீ, பார்த்த(ய), ஜானன், யோகீ(ஸீ),
முஹ்யதி, க:, சன | தஸ்மாத், ஸர்வேஷு, காலேஷு, யோக(அ)யுத்த:,
ப(ஊ)வ, அர்ஜுன ॥

பார்த்த(ய) = அர்ஜுன !
யோகீ(ஸீ) = ப்ர ஹ் ம ர ப
ரோக்ஷ ஞான
முடைய

க:, சித் = எவன்
ஏதே, ஸ்ருதீ = இவ்வழிகளை
ஜானன் } = தெரிந் து
(ஸன்) } கொண்டவனாய்
ந, முஹ்யதி = பரமாத்மாவின்
விஸ்மரணை
(நினைவின்மை)
ஞ ப ம ர ன
மோஹத்தை
அடைவதில்லை
யோ

தஸ்மாத் = அக்காரணத்

தால் (யோகம்
புருஷார்த்தத்
திற்குக் காரண
மானதினால்)

அர்ஜுன = அர்ஜுன !
ஸர்வேஷு = ஸமஸ்தமான
காலேஷு = காலங்களிலும்
யோக(அ)- = பகவத்பக்தி
சூர்வகமாய்
க்ஷத்ரியர்களுக்
குத் தகுந்த கர்
மானுஷ்டான
ஞ ப ம ர ன
யோகத்துடன்
யுத்த: = கூடியவகை
ப(ஊ)வ = ஆகுத.

वेदेषु यज्ञेषु तपस्सु चैव दानेषु यत्पुण्यफलं प्रादिष्टम् ।

अत्येति तत्सर्वमिदं विदित्वा योगी परं स्थानमुपैति चाद्यम् ॥ २८ ॥

(ம)—வேதே(தே)ஷு யஜ்ஞேஷு தபஸ்ஸு சைவ

தா(தா)னேஷு யத்புண்யப(ஹ)லம் ப்ரதி(தி)ஷ்டம் ॥

அத்யேதி தத் ஸர்வமித(அ)ம் விதி(தி)த்வா

யோகீ(ஸீ) பரம் ஸ்தா(யா)னமுபைதி சாத்(ஈ)யம் ॥ 28 ॥

(ப. உ.) வேதே(தே)ஷு, யஜ்ஞேஷு, தபஸ்ஸு, ச, ஏவ, தா(தா)
னேஷு, யத், புண்ய-ப(ஹ)லம், ப்ரதி(தி)ஷ்டம் | அத்யேதி, தத், ஸர்வம்,
இத(அ)ம், விதி(தி)த்வா, யோகீ(ஸீ), பரம், ஸ்தா(யா)னம், உபைதி, ச,
ஆத்(ஈ)யம் ॥

யோகி	= யோகியான	புண்ய-ப	= புண்ய பலன்
	வன்	(ஹ)லம்	
இத(ஈ)ம்	= இந்த அத்யாத்	ப்ரதி(ஈ)ஷ்	= சொல்லப் பட்ட
	மம் முதலிய	டம்	டிருக்கிறதோ
	வைகளின் ஸ்வ	தத்	= அந்த
	ரூபங்களையும்,	ஸர்வம், ஏவ	= ஸகலமான
	பரமாத்மாவின்		ப(ஹ)லத்தை
	ஸமஸ்தஜகதுத்		யும்
	பாத(ஈ)கத்வம்	அத்யேதி,ச	= மீருகிறான்.
	முதலிய குணங்		(வேதாத்யய
	களையும், ஸூக்ல		னம் முதலிய
	க்ருஷ்ணாதி		வைகளால் உண்
	மார்க்கங்களை		டாகும் பலத்
	யும்		தை அடைந்து,
விதி(ஈ)த்வா	= அறிந்து		அதை விட
	கொண்டு		அதிகமான
வேதே	= வேதாத்யய		பலத்தை யும்
(ஈ)ஷு	னங்களிலும்		அடைகிறான்.)
யஜ்ஞேஷு	= யாகங்களிலும்	ச	= மற்றும்
ச	= மற்றும்	ஆத்(ஈ)யம்	= ஸனாதனமான
தபஸ்ஸு	= க்ருச் (ஹீ)ரசார்	பரம்	= உத்தமமான
	த்ராயணாதிவ்ர	ஸ்தா(யா)னம்	= விஷ்ணுஸ்தா
	தங்களிலும்		(யா)னமாகிய
தா(ஈ)	= தானங்களிலும்		வைகுண்டத்
னேஷு			தையும்
யத்	= எந்த	உபைதி	= அடைகிறான்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜான ஸம்வாதத்தில்
அக்ஷர ப்ரஹ்ம யோகமென்னும்

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

(ப. உ.) ராஜவித்(ஈ)யா, ராஜகு(ஊ) ஹ்யம், பவித்ரம், இத(உ)ம், உத்தமம் | ப்ரத்யக்ஷாவக(உ)மம், த(ய)ர்ம்யம், ஸுஸுக(வ)ம், கர்தும், அவ்யயம் ||

இத(உ)ம்	= முன் சொல்லப் பேராவது	ப்ரத்யக்ஷா வக(உ)மம்	= பரமாத்மா வின் அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கு ஸரத்நமானது.
ராஜவித் (ஈ)யா	= உத்தமமான வித்யை (வேத்ய மானது அறி யத்தக்கவை களில் பரம சிரேஷ்ட மானது)	அவ்யயம்	= நரஸமற்ற மோக்ஷஸாதன மானது.
ராஜகு (ஊ)ஹ யம்	= ரஹஸ்யமாய் வைக்கவேண் டியவைகளில் ஸ்ரேஷ்ட மானது	த(ய)ர்ம்யம்	= ஸர்வதா(யா)ர கனா பகவா னிதத்வ விஷயகமான பரோக்ஷ ஞான த்தை
பவித்ரம்	= புனிதனாகச் செய்வது	கர்தும்	= ஸம்பாதிப் பதற்கு
உத்தமம்	= ஸ்ரேஷ்ட மானது.	ஸுஸுக (வ)ம்	= மிகவும் ஸுலப மானது.

अश्वधानाः पुरुषा धर्मस्यास्य परन्तप ।

अप्राप्य मां निवर्तन्ते मृत्युसंसारवर्त्मनि ॥ ३ ॥

(மூ)—அஸ்ரத்த(ஈ)தா(யா)னா: புருஷா த(ய)ர்ம்யஸ்யாஸ்ய பரந்தப ||
அப்ராப்ய மாம் நிவர்தந்தே ம்ருத்யு-ஸம்ஸார-வர்த்மனி || 3 ||

(ப. உ.) அஸ்ரத்த(ஈ)தா(யா)னா:; புருஷா:; த(ய)ர்ம்யஸ்ய, அஸ்ய,
பரந்தப | அப்ராப்ய, மாம், நிவர்தந்தே, ம்ருத்யு-ஸம்ஸார-வர்த்மனி ||

பரந்தப	= ஸத்ருக்களுக்கு தாபத்தை உண்டிபண் ணும் அர்ஜுன!	அஸ்ரத்த (ஈ)தா (யா)னா:	= ஸ்ரத்தையற்ற வர்களான
த(ய)ர்ம யஸ்ய	= பரமாத்மா வின் விஷயக மான	புருஷா: மாம்	= புருஷர்கள் = என்னை
அஸ்ய	= இந்த ஞான விஷயத்தில்	அப்ராப்ய ம்ருத்யு-	= அடையாமல் = ம்ருத்யுருப மான
		ஸம்ஸார-	= ஸம்ஸார மென்

வர்த்மனி = னும்
= வழியில் (வழி
க்கு) | நிவர்தந்தே = மறுபடியும்
வருகிறார்கள்.

मया ततमिदं सर्वं जगद्व्यक्तमूर्तिना ।

मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्ववस्थितः ॥ ४ ॥

(மு)—மயா ததமித(உ)ம் ஸர்வம் ஜக(அ)த(உ)வ்யக்த மூர்தினு ||
மத்ஸ்தா(யா)னி ஸர்வபூ(அ)தானி ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்த்
தி(யி)த: || 4 ||

(ப. உ.) மயா, ததம், இத(உ)ம், ஸர்வம், ஜக(அ)த், அவ்யக்த-
மூர்தினு | மத்ஸ்தா(யா)னி, ஸர்வ-பூ(அ)தானி, ந, ச, அஹம், தேஷ்வ, அவஸ்தி(யி)த: ||

அவ்யக்த-	= அவ்யக்தமான (காணத் தகாத தான)	பூ(அ)தானி = ஜீவ ஜடாத்மக மானப்ராணி கள்
மூர்தினு	= ரூபமுடைய	மத்ஸ்தா(யா)னி } = என்னை ஆஸ்ர யித்திருக்கின்றன.
மயா	= என்னால்	அஹம் = நான்
இத(உ)ம்	= இந்த	தேஷ்வ = அவைகளில்
ஸர்வம்	= சராசராத்த் மகமான	ந, அவஸ்த் } = ஆஸ்ரயிக்கா மலிருப்பவனே.
ஜக(அ)த்	= ப்ரபஞ்சம்	
ததம்	= வ்யாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது	
ஸர்வ-	= எல்லா	

न च मत्स्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरम् ।

भूतभृन्न च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ॥ ५ ॥

(மு)—ந ச மத்ஸ்தா(யா)னி பூ(அ)தானி பஸ்ய மே யோக(அ)
மைஸ்வரம் ||

பூ(அ)த-ப்(ஹீ)ருன்ன ச பூ(அ)தஸ்தோ(யோ) மமாத்மா
பூ(அ)தபா(அ)வன: || 5 ||

(ப. உ.) ந, ச, மத்ஸ்தா(யா)னி, பூ(அ)தானி, பஸ்ய, மே, யோக
(அ)ம், ஐஸ்வரம் | பூ(அ)தப்(ஹீ)ருத், ந, ச, பூ(அ)தஸ்த: (யி), மம,
ஆத்மா, பூ(அ)தபா(அ)வன: ||

ச = மற்றும்
 பூ(ஊ-உ) } = ப்ராணிகள்
 தானி }
 மத்ஸ்தா } = என்னிடத் தி ல்
 (யா)னி } இரு ப் ப வை
 கள்
 = அல்ல (எப்படி
 அக்னி முதலிய
 வைகள் இ த ர
 பாண்டங்களில்
 ஸ ம் ப ந் த ப்
 பட்டு தம்மிட
 உஷ்ணம் மு த
 லிய குணங்களை
 அ ப் ப ர ண்
 டங் களி ல் பற
 வச் செய்கின்
 றனவோ அவ்
 வாறு அ க்னி
 முதலியவைகள்
 எ ன் னிட த் தி
 லிருந்து அவை
 களின் உஷ்ணம்
 முதலிய தர்மங்
 களை என்னிடத்
 தி ல் ப ர வ ச்
 செய்வ தில்லை.)

ஏனெனின் :—
 மே = என்னுடைய
 ஐஸ்வரம் = ஈ ஸ் வ ர ஸ ம்
 பந்தமான
 யோகம்(உ)ம் = ஸாமர்த்யத்தை
 (திறமையை)
 பஸ்ய = பார்!
 ச = மற்றும்
 பூ(ஊ-உ)த- = ப்ராணிகளை
 பா(ஊ) = படைப் ப வ
 வன: னுன
 பூ(ஊ-உ) } = ப்ராணிகளை
 தப்(ஊ) } தரிப்பவனுன
 ருத் }
 மம = என்னுடைய
 ஆத்மா = ஸ்வரூபம்
 பூ(ஊ-உ) } = ப்ராணிகளி
 தஸ்த: } லிருப்பது
 (ய:) }
 = அ ல் ல. (நான்
 ப்ராணிக ளி ல்
 இருந்த போதி
 லும் என்னிட
 கு ண ங் க ள்
 ப்ராணிகளுக்கு
 ஸம்பந்தப்படுவ
 தில்லை).

यथाऽऽकाशस्थितो नित्यं वायुस्सर्वत्रगो महान् ।

तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ॥ ६ ॥

(மு)—யதா(யா)காசஸ்தி(யி)தோ நித்யம் வாயு: ஸர்வத்ரகோ(ஊ)
 மஹான் ||

ததா(யா) ஸர்வாணி பூ(ஊ-உ)தானி மத்ஸ்தா(யா)னீத்

யுபதா(யா)ரய || 6 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ஆகாச-ஸ்தி(யி)த:, நித்யம், வாயு:, ஸர்வத்ரக:(ஊ:),
 மஹான் | ததா(யா), ஸர்வாணி, பூ(ஊ-உ)தானி, மத்ஸ்தா(யா)னி, இதி,
 உபதா(யா)ரய ||

யதா(யா) = எப்படி
 நித்யம் = எப்பொழுதும்
 ஆகாஸ- = ஆகாயத்தில்
 ஸ்தி(யி)த: = இருக்கும்
 மஹான் = பெரியதான
 வாயு: = காற்று
 ஸர்வத்ர } = (அ ந் த ந் த
 க:(உ:) } ப த ர் த் த ந்
 களின் ஸம்பந்த
 மி ல் ல ர ம ல்)
 எ ல் ல ர வி ட ந்
 களிலும் இருக்
 கிறதோ

ததா(யா) = அப்படியே
 ஸர்வாணி = ஸமஸ்தமான
 பூ(ஹி)தானி = ப்ராணிகள்
 மத்ஸ்தர } = எ ன் னி ட த்
 (யா)னி } தி ல் ப ர ஸ் ப ர
 (அன்யோன்ய)
 த (ய) ர் ம ஸ ம்
 ப ந் த மி ல் ல ர ம ல்
 இருக்கின்றன
 இதி = என்று
 உபதா } = தெ ரி ந் து
 (யா)ரய } கொள்.

தாத்தர்யம்:-ஜகத்து பரமாத்மா விடத்திலிருப்பதினால் பரமாத்
 மாவின் குணங்களின் ஸம்பந்தம் ஜகத்திற்காகிலும், ஜகத்தின்
 குணங்களின் ஸம்பந்தம் பரமாத்மாவுக்காகிலும் ஆவதில்லை.

सर्वभूतानि कौन्तेय प्रकृतिं यान्ति मामिकाम् ।

कल्पक्षये पुनस्तानि कल्पादौ विसृजाम्यहम् ॥ ७ ॥

(மு)—ஸர்வபூ(ஹி)தானி கௌந்தேய ப்ரக்ருதிம் யாந்தி மாமிகாம் ||
 கல்பக்ஷயே புனஸ்தானி கல்பாதௌ(ஊ) விஸ்ருஜாம்
 யஹம் || 7 ||

(ப. உ.) ஸர்வ - பூ(ஹி)தானி, கௌந்தேய, ப்ரக்ருதிம், யாந்தி,
 மாமிகாம் | கல்பக்ஷயே, புன:, தானி, கல்பாதௌ(ஊ), விஸ்ருஜாமி,
 அஹம் ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன !
 கல்பக்ஷயே = ப்ரளயகாலத்
 தில்
 ஸர்வ- } = ஸகல ஜீவஜடங்
 பூ(ஹி) } களும்
 தானி }
 மாமிகாம் = எ ன் அ தீ ன
 மான
 ப்ரக்ருதிம் = த் ரி கு ண த் ம க
 ம ர ன ப்ரக்ரு
 தியை
 யாந்தி = அ டை கி ன் ற ன .
 (அந்தப்ரக்ருதி

யில் லயத்தை
 அ டை கி ன்
 ற ன = அ ட ன் கு
 கி ன் ற ன).
 கல்பா } = ஸ்ருஷ்டிகாலத்
 தெள } தில்
 (ஊ)
 தானி = அவைகளை
 அஹம் = நான்
 புன: = மறுபடியும்
 விஸ்ருஜாமி = ப ல வி த ன் க
 ளாக ஸ்ருஷ்டிக்
 கிறேன்.

प्रकृतिं स्वामवष्टभ्य विस्त्रामि पुनः पुनः ।

भूतग्राममिमं कृत्स्नमवशं प्रकृतेर्वशात् ॥ ८ ॥

(பு)—ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமவஷ்டப்(ஹீ)ய விஸ்ருஜாமி புன: புன: ||

பூ(ஹ-உ)தக்(ஹீ)ராமமிமம் க்ருத்ஸ்னமவஸம் ப்ரக்ருதேர்

வஸாத் || 8 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதிம், ஸ்வாம், அவஷ்டப்(ஹீ)ய, விஸ்ருஜாமி, புன:, புன: || பூ(ஹ-உ)தக்(ஹீ)ராமம், இமம், க்ருத்ஸ்னம், அவஸம், ப்ரக்ருதே:, வஸாத் ||

ஸ்வாம் = ஸ்வாதீனமான
ப்ரக்ருதிம் = த்ரிகுணத் ம ச
மான ப்ரக்ருதி
யை
அவஷ்டப் } = ஆ ஸ் ர மி த் து
(ஹீ)ய } (உபாதான =
மாறுதலடை
யும் காரண
மாகச் செய்து
கொண்டு)
ப்ரக்ருதே: = என் ஆ தீன
மான ப்ரக்ரு

திக்கு
வஸாத் = அதீனமாயிருப்
பதால்
அவஸம் = பரதந்த்ரமான
இமம் = இந்த
க்ருத்ஸ்னம் = ஸமஸ்தமான
பூ(ஹ-உ)
தக்(ஹீ) } = பூதங்க ளின்
ராமம் } கூட்டத்தை
புன:, புன: = அடிக்கடி
விஸ்ருஜாமி = ஸ்ருஷ்டி க்
கிறேன்.

न च मां तानि कर्माणि निबध्नन्ति धनञ्जय ।

उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्मसु ॥ ९ ॥

(பு)—ந ச மாம் தானி கர்மாணி நிப(வ)த்(யீ)னந்தி த(ய)னஞ்ஜய ||

உதா(உ)ஸீனவதா(உ)ஸீனமஸக்தம் தேஷு கர்மஸு || 9 ||

(ப. உ.) ந, ச, மாம், தானி, கர்மாணி, நிப(வ)த்(யீ)னந்தி, த(ய)னஞ்ஜய | உதா(உ)ஸீனவத், ஆஸீனம், அஸக்தம், தேஷு, கர்மஸு ||

த(ய)னஞ் } = அர்ஜுன !
ஜய }
தேஷு = அந்த
கர்மஸு = கர்மங்களில்
அஸக்தம் = அபிமான மற்ற
(அ க் க ர் ம ங்
களில் அபிமான
மில்லாததினால்)
= மற்றும்

உத(உ) } = உதாஸீனனை
ஸீனவத் } (கர்மத்தைச்
செய்து கொண்
டிருந்த போதி
லும் செய்யாத
வனை) போல்
ஆஸீனம் = இருக்கும்
மாம் = என்னை
தானி = அந்த

கர்மாணி = ஸ்ருஷ்டி முத
லிய கர்மங்கள்
ந, நிப(வ) } = கட்டுவ தில்லை.
த்(யீ) } (அக் கர்மங்களி
னந்தி } னால் எ ன க் கு

ஸுகது:கங்கள்
உ ண் ட ர வ
தில்லை.)

मयाऽध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराचरम् ।

हेतुनाऽनेन कौन्तेय जगद्धि परिवर्तते ॥ १० ॥

(மு)—மயாத்(யீ)யகேஷண ப்ரக்ருதி: ஸ-ஹ்யதே ஸசராசரம் ||

ஹேதுனானேன கௌந்தேய ஜகத் விபரிவர்ததே || 10 ||

(ப. உ.) மயா, அத்(யீ)யகேஷண, ப்ரக்ருதி:; ஸ-ஹ்யதே, ஸசராசரம் |

ஹேதுனா, அனேன, கௌந்தேய, ஜக(உ)த், விபரிவர்ததே ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன !

அத்(யீ)ய } = ஸ்வாமியான
கேஷண }

மயா = என்னால்

ப்ரக்ருதி: = ஜட ப்ரக்ருதி

யானது

ஸசராசரம் = ச ர ர ச ர த்து

ட ன் கூ டி ய

ஜகத்தை

ஸ-ஹ்யதே = பிற ப் பி க் கி

றது.
அனேன = என்னால் ப்ரோ
ரேபிக்கப்பட்ட
(ஏ வ ப் பட்ட)
இந்த ப்ரக்ருதி

ரூபமான
ஹேதுனா = காரணத்தால்
ஜகத் = ப்ரபஞ்சம்
விபரிவர்ததே = அடிக்கடி பிறக்
கிறது.

अवजान्ति मां मूढा मानुषीं तनुमाश्रितम् ।

परं भावमजानन्तो मम भूतमहेश्वरम् ॥ ११ ॥

मोघाशा मोघकर्माणो मोघज्ञाना विचेतसः ।

राक्षसीमासुरीं चैव प्रकृतिं मोहिनीं श्रिताः ॥ १२ ॥

(மு)—அவஜானந்தி மாம் மூடா:(ஜா:)மானுஷீம் தனுமாஸ்ரிதம் ||

பரம் பா(ஹா)வமஜானந்தோ மம பூ(ஹ-ஹி)த-மஹேஸ்வரம் || 11 ||

மோகா(வா)ஸா மோக(வ) கர்மாணோ மோக(வ) ஜ்ஞான

விசேதஸ: ||

ராக்ஷஸீ-மாஸுரீம் சைவ ப்ரக்ருதிம் மோஹினீம்

ஸ்ரிதா: || 12 ||

(ப. உ.) அவஜானந்தி, மாம், மூடா:(ஜா:), மானுஷீம், தனும், ஆஸ்ரி
தம் | பரம், பா(ஹா)வம், அஜானந்த:; மம, பூ(ஹ-ஹி)த-மஹேஸ்வரம் ||
மோகா(வா)ஸா:; மோக(வ)கர்மாண:; மோக(வ)ஜ்ஞான:; விசேதஸ: |
ராக்ஷஸீம், ஆஸுரீம், ச, ஏவ, ப்ரக்ருதிம், மோஹினீம், ஸ்ரிதா: ||

பூ(ஊ-உ)த-	= ஸகல ப்ராணி களுக்கும்	மோக(வ)-	= வ்யர்த்தமான
மஹேஸ்	} = முக்ய ஸ்வாமி	கர்மாண:	= கர்மங்களை
வரம்			யுடையவர்கள்
மம	= என்னுடைய	மோக(வ)-	= வீணாகிய
பரம்	= உத்தமமான	ஜ்ஞாந:	= அறிவுடையவர்
பா(ஊ)வம்	= நிஜமான		கள்
	ரூபத்தை	வீசேதஸ:	= விருத்தமான
அஜானந்த:	= அறியாத		மனதுடையவர்
மூடா:(கா:)	= மூடர்கள்		கள் (இவர்கள்)
மானுஷீம்	= மானிட தேஹ	ராக்ஷஸீம்	= ராக்ஷஸஸம்
	த்தைப் போ		பந்தியான
	ன்ற	ச	= மற்றும்
தனம்	= தேஹத்தை	ஆஸ்ரீம்	= அஸ்ரஸம்
ஆஸ்ரிதம்	= அடைந்த		பந்தியான
மாம்	= என்னை	மோஹினீம்	= புத்திப்ரம்ஸ
அவஜானந்தி	= அறிவதில்லை.		கர்மான
	(ஸர்வோத்தம	ப்ரக்ருதிம் }	= ஸ்வபாவத்
	னென்றறி	ஏவ }	தையே
	யாமல் தூஷிக்	ஸ்ரிதா:	= ஆஸ்ரயிக்
	கின்றனர்).		கிருர்கள்.
மோக(வ)-	= வீணை		(ஆகையினால்
ஆஸ்ர:	= ஆஸையுடைய		லேயே என்னை
	வர்கள் (வீரும்		ஸர்வோத்தம
	மிய பொருள்		னென்று தெரி
	களை அடையாத		ந்து கொள்வ
	வர்கள்)		தில்லை.)

महात्मानस्तु मां पार्थ दैवीं प्रकृतिमाश्रिताः ।

भजन्त्यनन्यमनसो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययम् ॥ १३ ॥

(மூ)—மஹாத்மானஸ்து மாம் பார்த்த தை(ஹே)வீம் ப்ரக்ருதி
மாஸ்ரிதா: ||

ப(ஊ)ஜந்த்யனன்ய-மனஸோ ஜ்ஞாத்வா பூ(ஊ-உ)தாதி(அ)மவ்ய
யம் || 13 ||

(ப. உ.) மஹாத்மான:, து, மாம், பார்த்த, தை(ஹே)வீம், ப்ரக்ருதிம், ஆஸ்ரிதா: | ப(ஊ)ஜந்தி, அனன்யமனஸ:, ஜ்ஞாத்வா, பூ(ஊ-உ)தாதி(அ)ம், அவ்யயம் ||

பார்த்த = அர்ஜுன !
 தை(டுடி) } = உ த் த ம ஜீவ
 வீம் } ஸம்பந்தியான
 ப்ரக்ருதம் = ஸ்வபாவத்தை
 ஆஸ்ரிதா: = ஆஸ்ரயித்த
 மஹாத் } = மேலான மன
 மான:, து } து டை ய வ ர்
 களோ
 பூ(ஹ-உ) } = ப்ராணி க ளு
 தாதி(தி)ம் } க்ருக் க ர ண
 னான

அவ்யயம் = நாஸ்மற்ற
 மாம் = என்னை
 ஜ்ஞாத்வா = தெ ரி ந் து
 கொண்டு
 அனன்ய- = எ ன் னி ட த் தி
 லேயே
 மனஸ: } = மன து டை ய
 (ஸந்த:) } வறாய்
 ப(ஹ)ஜந்தி = ஸே விக் கி ன்
 றனர்.

सततं कीर्तयन्तो मां यतन्तश्च दृढव्रताः ।

नमस्यन्तश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ता उपासते ॥ १४ ॥

(மு)—ஸததம் கீர்தயந்தோ மாம் யதந்த்ஸ்ச த்(ஈ)ருட(ஐ)வ்ரதா: ||
 நம்ஸ்யந்த்ஸ்ச மாம் ப(ஹ)க்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே || 14 ||

(ப. உ.) ஸததம், கீர்தயந்த:, மாம், யதந்த:, ச, த்(ஈ)ருட(ஐ)வ்ரதா: |
 நம்ஸ்யந்த:, ச, மாம், ப(ஹ)க்த்யா, நித்யயுக்தா:, உபாஸதே ||

த்(ஈ)ருட(ஐ) = உறுதியான
 வ்ரதா: = உபவாஸம் முத
 லிய நியமங்களை
 யுடைய
 நித்ய- = எப்பொழுதும்
 யுக்தா: = என்னிடத் தில்
 மன து டை ய
 ஸஜ்ஜனர்கள்
 ஸததம் = எப்பொழுதும்
 கீர்தயந்த: = க்ருஷ்ண
 க்ருஷ்ண என்று
 என்னிட நாமத்
 தையே உச்சரி

த்துக் கொண்டு
 ச = மற்றும்
 யதந்த: = என்னிட பூஜை
 யில் முயற்சி
 யுள்ளவராய்
 ப(ஹ)க்த்யா = பக்தியுடன்
 மாம் = என்னை
 நம்ஸ்யந்த:, ச = நமஸ்கரித் து க்
 கொண்டும்
 மாம் = என்னை
 உபாஸதே = ஸேவிக் கி ன்
 றனர்.

ज्ञानयज्ञेन चाप्यन्ये यजन्तो मामुपासते ।

एकत्वेन पृथक्त्वेन बहुधा विश्वतोमुखम् ॥ १५ ॥

(மு)—ஜ்ஞான-யஜ்ஞேன சாப்யன்யே யஜந்தோ மாமுபாஸதே ||
 ஏகத்வேன ப்ருத(ஸ)க்த்வேன ப(ஹ)ஹுதா(யா) விஸ்வதோ-
 முக(வ)ம் || 15 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞானயஜ்ஞேன, ச, அபி, அன்யே, யஜந்த:, மாம், உபாஸதே | ஏகத்வேன, ப்ருத(ய)க்த்வேன, ப(வ)ஹுதா(யா), வீஸ்வதோ-முக(வ)ம் ||

அன்யே	= ம ற் று ம் சில மஹான்கள்	உம் தன்னுள் பேத ம ற் ற வ னென்றும்
வீஸ்வ	} = ஸகல திசைக ளிலும் முகத்	} = ஜீவ ஜடாத்மக ப்ரபஞ்சத் தை த
தோமு		
க(வ)ம்	= தையுடைய	விட பி ன் ன னென்றும்
மாம்	= என்னை	
ஜ்ஞான-	= ஞ ர ன ஞ ப மான	ச = ம ற் று ம்
யஜ்ஞேன	= யஜ்ஞத்தால்	ப(வ)ஹுதா(யா) } = கே ஸ வ ர தி அனேக ஞ ப ன் கையுடைய வ னென்றும்
யஜந்த:	= ப்ரு ஜி த் து க் கொண்டு	அபி } உபாஸதே = உபாஸிக் கின்ற னர்.
ஏகத்வேன	= ஸ க ல ம ர ன ப்ராணிக ளி ல் இருந்த போதி	

अहं कतुरहं यज्ञः स्वधाहमहमौषधम् ।

मन्त्रोऽहमहमेवाज्यमहमग्निरहं हुतम् ॥ १६ ॥

(மு)—அஹம் க்ரதுரஹம் யஜ்ஞ: ஸ்வதா(யா)ஹமஹமேளஷ
த(ய)ம் ||

மந்த்ரோஹ மஹமேவாஜ்ய மஹமக்(ஈ)னிரஹம் ஹுதம்
|| 16 ||

(ப. உ.) அஹம், க்ரது:, அஹம், யஜ்ஞ:, ஸ்வதா(யா), அஹம்,
அஹம், ஔஷத(ய)ம் | மந்த்ர:, அஹம், அஹம், ஏவ, ஆஜ்யம், அஹம்,
அக்(ஈ)னி:, அஹம், ஹுதம் ||

அஹம்	= நான்	நியாமகன்.
க்ரது:	= ஜ் ய ர தி ஷ் டே. ர ம ர தி கர்மத் தி ற் கு நியாமகன்.	அஹம் = நான் ஸ்வதா(யா) = பி த் ரு த் தே ஸ் ய க ம ர ன தி லே ர த க ம் மு த லி ய வை களுக்கு நி ய ர மகன்.
அஹம்	= நான்	அஹம் = நான்
யஜ்ஞ:	= தே வ தை களின் உத்தே ஸமாய் பொரு ளீகைகளுபமான ய ர க த் தி ற் கு	ஔஷத(ய)ம் = ஔ ஷ தங்களு க்கு நி ய ர ம க

	னாய் ஒளஷதந் க ளி லீ ரு ப் ப வன்.	அக்(த்)னி: = அக்(த்)னி க் கு நி யா ம க னாய் அக்னியி லீ ருப் பவன்
மந்த்ர:	= ம ந் த் ர த் திற் கு நி ய ர ம க னாய் மந்த்ரத்தி லீ ருப்பவன்	அஹம் = நான். ஹுதம் = ஹோ மக்ரியை க்கு நி ய ர ம க னாய்ஹோமத்தி லீ ருப்பவனும்
அஹம்	= நான்.	
ஆஜ்யம்	= நெ ய் க் கு நி யா ம க னாய் நெய்யிலீ ருப் ப வன்	அஹம், ஏவ = நர னே (இவ் வெல்லாம் என் அதினம்).
அஹம்	= நான்.	

விசாரணை:—இந்த ஸ்லோகத்திலுள்ள “அஹம் க்ரது:” இது முதலிய வாக்யங்களினால் யாகாதிகளுக்கு பரமாத்மாவுடன் ஆபாதத: அபேதம் (ஐக்யம்) தோன்றிக்கொண்டிருந்தபோதிலும், பூர்வோத்தர வாக்யங்களும், ப்ரமாணந்தரங்களும் யாகாதிகளுடன் பரமாத்மாவுக்கு பேதத்தைச் சொல்லுகிறதினாலும், பரதந்த்ரமான ஜன்யமான, யாகாதிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரானை, அனாதியான பரமாத்மாவுடன் அபேதம் (ஐக்யம்) பொருந்தாத தினாலும், “ய: ப்ருதி(யி)வ்யாம் திஷ்டன்” இது முதலிய ப்ரமாணங்கள் பரமாத்மா அந்தந்த பதார்த்தங்களில் நியாமகனாயிருக்கிறனென்று சொல்வதினாலும், இப்படி அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “காமோஸ்மி ப(ஊ)ரதர்ஷப(ஊ)” என்னும் 7-வது அத்தியாயத்தின் 11-வது ஸ்லோத்தில் ஸங்கராசார்யரும் மேற்சொல்லிய காரணத்தால் ‘காமோஸ்மி’ என்னும் பதத்திற்கு காமத்திற்கு ஸ்வாமி என்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். இவ்விஷயத்தின் விசேஷ விசாரங்களை 7-வது அத்தியாயத்தின் 12-வது ஸ்லோகத்தில் பார்க்கத்தக்கது.

पिताऽहमस्य जगतो माता धाता पितामहः ।

वेद्यं पवित्रमोङ्कार ऋक्साम यजुरेव च ॥ १७ ॥

गतिर्भर्ता प्रभुस्साक्षी निवासश्शरणं सुहृत् ।

प्रभवप्रलयस्थानं निधानं बीजमव्ययम् ॥ १८ ॥

(ஸு)—பிதாமஹஸ்ய ஜக(உ)தோ மாதா தா(யா)தா பிதாமஹ: ||
வேத்(ஈ)யம் பவித்ரமோங்கார: ரு(ஐ)க்-ஸாம-யஜு:ரேவச||17||

க(உ)திர்ப(ஊ)ர்தா ப்ரபு:(ஊ:) ஸாக்ஷீ நிவாஸ: ஸரணம்

ஸுஹ்ருத் ||

ப்ரப(ஊ)வ: ப்ரலய: ஸ்தா(யா)னம் நிதா(யா)னம் பீ(வீ)ஜம்

யயம் || 18 ||

(ப. உ.) பிதா, அஹம், அஸ்ய, ஜகத: மாதா, தா(யா)தா, பிதாமஹ: ||
வேத்(ஈ)யம், பவித்ரம், ஒங்கார:, ரு(ஐ)க், ஸாம, யஜு:, ஏவ, ச || க(உ)தி:,
ப(ஊ)ர்தா, ப்ரபு:(ஊ:), ஸாக்ஷீ, நிவாஸ:, ஸரணம், ஸுஹ்ருத் | ப்ரப
(ஊ)வ:, ப்ரலய:, ஸ்தா(யா)னம், நிதா(யா)னம், பீ(வீ)ஜம், அவ்யயம் ||

அஹம் ஏவ = நானே

அஸ்ய = இந்த

ஜக(உ)த: = ப்ரபஞ்சத்
திற்கு

பிதா = தந்தை.

மாதா = தாய்.

தா(யா)தா = போஷகன்.

பிதாமஹ: = பூஜ்யன்.

ச = மற்றும்

வேத்(ஈ)யம் = அறியப் படத்
தகுந்தவன்.

பவித்ரம் = ஸுத்தனானவன்

ஒங்கார: = ஒங்கார ஸப்த
வாச்யன்.

ரு(ஐ)க் = பூஜ்யனான
படியால் ரு(ஐ)க்
என்று சொல்
லப்படுபவன்.

ஸாம = எல்லா ஸூபந்
களிலும் ஸமனா
யிருப்பதினால்
ஸாமநாமகன்.

யஜு: = பூஜ்யனான
தினால் (யாகத்
திற்கு உத்தேஸ்
யனான படி
யால்) யஜு:

என்னும் பெய.

ருடையவன்.

க(உ)தி: = மோக்ஷாபே
கையுடைய
வர்களால்
தெரியப்படு
வதினால் கதி
ஸப்தவாச்யன்.

ப(ஊ)ர்தா = போஷகன்.

ப்ரபு:(ஊ:) = ஸ்வாமி.

ஸாக்ஷீ = எல்லாவற்றை
யும்காண்பவன்.

நிவாஸ: = ஆஸ்யன்.

ஸரணம் = பயமடைந்த
வர்களைக் காப்
பாற்றுபவன்.

ஸுஹ்ருத் = அநிமித்தோ
பகாரி (ப்ரதி
பலனை விரும்பா
மலே உபகரிப்
போன்)

ப்ரப(ஊ)வ: = ஜகத்தை ஸ்ருஷ்
டிப்பவன்.

ப்ரலய: = ஜகத்தை நாஸம்
செய்பவன்.

ஸ்தா(யா) } = எல்லாவற்றிற்
னம் } கும் ஆதாரன்,

நிதா(யா)னம் = ப்ரளயகாலத்		கொள்பவன்.
தில் ஜகத்தைத்	அவ்யயம்	= நாஸமற்றவன்.
தன் வயிற்றில்	பிரீ(வீ)ஜம்	= காரணன்.
வைத்துக்		

तपाभ्यहमहं वर्षं निगृह्णास्युत्सृजामि च ।

अमृतं चैव सृष्युश्च सदसच्चाहमर्जुन ॥ १९ ॥

(மு)—தபாம்யஹமஹம் வர்ஷம் நிக்(ஸ்)ருஹ்ணாம்யுத்ஸ்ருஜாமி ச ॥
அம்ருதம் சைவ ம்ருத்யுச்ச ஸத(ஈ)ஸச்சாஹமர்ஜுன ॥ 19 ॥

(ப. உ.) தபாமி, அஹம், அஹம், வர்ஷம், நிக்(ஸ்)ருஹ்ணாமி, உத்ஸ்ருஜாமி, ச, | அம்ருதம், ச, ஏவ, ம்ருத்யு: ச, ஸத், அஸத், ச, அஹம், அர்ஜுன ॥

அஹம்	= நான்		வதினால் அம்
தபாமி	= ஸூர்யனிவிரு		ருதனென்று
	ந்து தாபத்தை		சொல்லப்
	புண்டு பண்ணு		படுகிறேன்.
	கிறேன்.	ச	= மற்றும்
வர்ஷம்	= மேகங்களி	ம்ருத்யு:	= ஸம்ஹார
	விருந்து மழை		கனாபடி
	யை		யால் ம்ருத்யு
உத்ஸ்ருஜாமி	= உண்டாக்கு		என்று சொல்
	கிறேன்.		லப்படுகிறேன்.
ச	= மற்றும்	ஸத்	= ஸாதுகுண
நிக்(ஸ்)ரு	= மழையை		பூர்ணன்.
ஹ்ணாமி }	நிறுத்துகி	ச	= மற்றும்
	றேன்.	அஸத்	= ஸாதுகுண
அர்ஜுன	= அர்ஜுன!		பூர்ணனை
அஹம்	= நான்		வேருபுருஷர்
அம்ருதம்	= தேஹம், இந்	அஹம், ஏவ	= நானே (பர
	த்ரியங்கள்		மாத்மா ஒரு
	இவைகளி		வனே ஸாது
	விருந்து ஸரீர		குணபூர்ணன்.
	த்தை மரண		இதர்கள்
	மடையாமல்		அல்ல.)
	காப்பாற்று		

त्रैविद्या मां सोमपाः पूतपापाः यज्ञैरिष्ट्वा स्वर्गतिं प्रार्थयन्ते ।

ते पुण्यमासाद्य सुरेन्द्रलोकमश्नन्ति दिव्यान्दिवि देवभोगान् ॥ २० ॥

(மு)—த்ரைவித்(ஈ)யா மாம் ஸோமபா: பூதபாபா:

யஜ்ஞைஞிஷ்ட்வா ஸ்வர்க(உ)தீம் ப்ரார்த்த(ய)யந்தே ||

தே புண்யமாஸாத்(ஈ)ய ஸுரேந்த்(ஈ)ரலோக-

மஸ்னந்தி தி(ஈ)வ்யான் தி(ஈ)வி தே(ஊ)வபோ(ஹோ)

கா(அ)ன் || 20 ||

(ப. உ.) த்ரைவித்(ஈ)யா: மாம், ஸோமபா: பூதபாபா: யஜ்ஞைஞிஷ்ட்வா, ஸ்வர்க(உ)தீம், ப்ரார்த்த(ய)யந்தே | தே, புண்யம், ஆஸாத்(ஈ)ய, ஸுரேந்த்ரலோகம், அஸ்னந்தி, தி(ஈ)வ்யான், தி(ஈ)வி, தே(ஊ)வபோ(ஹோ)கா(அ)ன் ||

(யே)	= வே த த் ர ய ன் களில் அமுக்ய மாகச் சொல்ல ப் ப டு ம் க ர் ம ப ர ர ன ன்	ஸ்வர் க(உ)தீம்	= ஸ்வர்க்க ரூப மான அடையத் தக்கதை
த்ரைவித் (ஈ)யா:	= ரு க் ய ஜ் ஸ் ஸாமமென்னும் மு வ் வ கை க யான வி த் யை க ஹே யு டை ய ஜனங்கள்	ப்ரார்த்த (ய)யந்தே	= வே ண் டி க் கொள்கின்ற னரோ
யஜ்ஞை:	= யாகங்களால்	தே	= அ ந் த ஜ ன ன் கள்
மாம்	= என்னை	புண்யம்	= பு ண் ய த் தி னா டை ய க் கடிய
இஷ்ட்வா	= பூஜித்து	ஸுரேந் த்ர- லோ கம்	= ஸ்வர்க்க லோக த்தை
ஸோமபா:	= ஹு த ஸேஷ மான ஸோம ப ர ன த் தை யுடைய வராய் (அதினால்)	ஆஸாத்(ஈ)ய தி(ஈ)வி	= அடைந்து = அ ந் த ஸ் வ ர் க் கத்தில்
பூதபாபா:	= ந ஷ்ட ம ர ன (ஸந்த:)	தி(ஈ)வ்யான்	= தி வ் ய ம ர ன (த்யுலோகத்தி லுள்ள)
	= பா ப ன் க ஹே யுடைய வராய் (பா ப ன் க ஹே போக்கடித்துக் கொண்ட வராய்)	தே(ஊ)வ போ (ஹோ) கா(அ)ன்	= தேவ போகம் களை
		அஸ்னந்தி	= அ னு ப வி க் கிறார்கள்.

ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशन्ति ।

एवं त्रयीधर्ममनुप्रज्ञाः गतागतं कामकामा लभन्ते ॥ २१ ॥

(மு)—தே தம் பு(ஊ)க்த்வா ஸ்வர்க(உ)லோகம் விஸாலம்

கூடினே புண்யே மர்த்ய-லோகம் விஸந்தி ||

ஏவம் த்ரயீத(ய)ர்மமனுப்ரபன்னா

க(உ)தாக(உ)தம் காமகாமா: லப(ஊ)ந்தே || 21 ||

(ப. உ.) தே, தம், பு(ஊ)க்த்வா, ஸ்வர்க(உ)லோகம், விஸாலம், கூடினே, புண்யே, மர்த்யலோகம், விஸந்தி | ஏவம், த்ரயீத(ய)ர்மம், அனுப்ரபன்னா; க(உ)தாக(உ)தம், காமகாமா:, லப(ஊ)ந்தே ||

தே	= அந்த ஜனங்கள்	ப ட் ட தர்மத்
தம்	= அந்த	தை
விஸாலம்	= விஸாலமான	அனுப்ர
ஸ்வர்க(உ)	= ஸ்வர்க லோ	பன்னா: }
லோகம்	கத்தை	= அனுஷ்டித்துக்
பு(ஊ)க்	= அனுபவித்து	கொண்டே
த்வா		காம-
புண்யே	= புண்யமானது	காமா:
கூடினே(ஸதி)	= ந ர ஸ் ம லை ட யவே	= வி ஷ ய ங் க லை
மர்த்ய-	= ம ர னி ட லோ	= வேண்டு ப வ ர்
லோகம்	கத்தை	கள்
விஸந்தி	= அ லை கி ன்ற னர்.	க(உ)தாக
ஏவம்	= இவ்விதமாக	(உ)தம் }
த்ரயீ-	= வே த ங் களில்	= போக்கு வ ர வு
த(ய)ர்மம்	அ மு க்யமாகச்	கலை (புண் ய ம்
	செ ர ல் ல ப்	செய்து ஸ்வர்க்
		கத்திற்குபோவ
		து, பு ண் ய ம்
		மு டி ய வே
		மானிடலோகம்
		அ லை வ து
		இவைகளை)
		லப(ஊ)ந்தே = அ லை கி ன்ற னர்.

अनन्याश्चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते ।

तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् ॥ २२ ॥

(மு)—அனன்யாஸீசிந்தயந்தோ மாம் யே ஜனா: பர்யுபாஸதே ||

தேஷாம் நித்யாபி(ஜ)யுக்தானாம் யோக(உ)கேஷமம் வஹாம்-

யஹம் || 22 ||

(ப. உ.) அனன்யா:, சிந்தயந்த:, மாம், யே, ஜனா:, பர்யுபாஸதே | தேஷாம், நித்யாபி(ஜ)யுக்தானாம், யோக(உ)கேஷமம், வஹாமி, அஹம் ||

யே, ஜனா:	= எந்த மனிதர்கள்	மாம்	= என்னை
அனன்யா:	= பிறரை உபாஸிக்காமல்	சிந்தயந்த:	= த்யானித் துக்
			கொண்டு

பர்யுபாஸதே = பக் தியுடன்	யோக(ம) } = யோகக்ஷேமத்
உபாஸனை செய்	க்ஷேமம் } தை
கின்றனரோ	அஹம் = நான்
தேஷாம் = அத்தகைய	வஹாமி = வஹிக் கிறேன்.
நித்யாபி } = எப்பொழுதும்	(மருபடியும்
(ஹி) யுக் } மனோவாக் காய	பிறப்பற்ற
தாளும் } ங்களால் என்	மோக்ஷத்தை
னையே ஸேவிப்	தருகிறேன்.)
பவர்களின்	

येऽप्यन्यदेवताभक्ता यजन्ते ब्रह्मयाऽन्विताः ।

तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकम् ॥ २३ ॥

(மூ)—யேப்யன்ய-தே(ஹே)வதா-ப(ஹ)க்தா யஜந்தே ஸ்ரத்த(யு)யான்
விதா: ||

தேபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதி(யு)பூர்வகம் || 23 ||

(ப. உ.) யே, அபி, அன்ய-தே(ஹே)வதா-ப(ஹ)க்தா: , யஜந்தே,
ஸ்ரத்த(யு)யா, அன்விதா: | தே, அபி, மாம், ஏவ, கௌந்தேய, யஜந்தி,
அவிதி(யு)பூர்வகம் ||

கௌந்தேய = ஓ அர்ஜுன !	யஜந்தே = அன்னிய தேவ
அன்ய- = அன்னியரான	தைகளை பூஜிக்
தேவதா- = தேவதை	கின்றனரோ
களின்	
ப(ஹ)க்தா: = பக்தரான	தே, அபி = அவர்களும்
யே, அபி = எவரேயாகிலும்	அவிதி(யு) } = விதிபூர்வக
ஸ்ரத்த } = ஸ்ரத்தையுடன்	பூர்வகம் } மல்லாமல்
(யு)யா }	மாம், ஏவ = என்னையே
அன்விதா: = கூடிக்கொண்டு	யஜந்தி = பூஜிக்கின்ற
	நனர்.

अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ।

न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेनातश्च्यवन्ति ते ॥ २४ ॥

(மூ)—அஹம் ஹி ஸர்வ-யஜ்ஞானாம் போ(ஹோ)க்தா ச ப்ரபு(ஹு)
ரேவ ச ||

ந து மாமபி(ஹி)ஜ்ஞானந்தி தத்வேனாதஸ்ச்யவந்தி தே || 24 ||

(ப. உ.) அஹம், ஹி, ஸர்வ-யஜ்ஞானாம், போ(ஹோ)க்தா, ச, ப்ரபு: -
(ஹு:), ஏவ, ச, | ந, து, மாம், அபி(ஹி)ஜ்ஞானந்தி, தத்வேன, அத:,
ச்யவந்தி, தே ||

அஹம், ஏவ = நானே
 ஸர்வ- = ஸகலமான
 யஜ்ஞானம் = யஜ்ஞங்களையும்
 போ } = புசிப்பவன்.
 (ஹோ)
 க்தா }
 ச = மற்றும்
 ப்ரபு:(ஹ:) = ப்ரவர்த்தகன்.
 (நடத்துபவன்)
 து (இதி) = இவ்வாறு
 தத்வேன = நிஜமாக
 மரம் = என்னை
 ஹி = எக்காரணத்
 தினால்

ந, அபி(ஹி) } = தெரிந்து
 ஜானந்தி } கொள்வதில்லை
 யோ
 அத:, ச = அக்காரணத்
 தினாலேயே
 தே = அந்த யஜ்ஞம்
 செய்பவர்கள்
 ச்யவந்தி = ஸ்வர்க்கத்
 திலிருந்து
 மானிடலோகத்
 திற்கு மறுபடி
 யும் வருகின்
 றனர்.

यान्ति देवव्रता देवान् पितॄन्यान्ति पितॄवताः ।

भूतानि यान्ति भूतेभ्यः यान्ति मद्याजिनोऽपि माम् ॥ २५ ॥

(பு)—யாந்தி தே(ஹே)வ்வரதா தே(ஹே)வான் பித்ருன் யாந்தி பித்ரு
 வ்ரதா: ||

பு(ஹி)தானி யாந்தி பு(ஹி)தேஜ்யா யாந்தி மத்(ஹே)யா
 ஜினோபி மாம் || 25 ||

(ப. உ.) யாந்தி, தே(ஹே)வ-வ்ரதா:, தே(ஹே)வான், பித்ருன், யாந்தி,
 பித்ரு-வ்ரதா: | பு(ஹி)தானி, யாந்தி, பு(ஹி)தேஜ்யா:, யாந்தி, மத்(ஹே)
 யாஜின:, அபி, மாம் ||

தே(ஹே)வ- = தேவதைகளை
 வ்ரதா: = பூஜிப்பவர்கள்
 தே(ஹே) } = தேவர்களை
 வான் }
 யாந்தி = அடைகின்
 றனர்.
 பித்ரு- = பித்ருக்களை
 வ்ரதா: = பூஜிப்பவர்கள்
 பித்ருன் = பித்ருக்களை
 யாந்தி = அடைகின்
 றனர்.
 பு(ஹி)த = பூதங்களை
 (மாத்ருகாதி

களை)
 இஜ்யா: = பூஜிப்பவர்கள்
 பு(ஹி)தானி = பூதங்களை
 யாந்தி = அடைகின்
 றனர்.
 மத்(ஹே)யா } = என்னைப் பூஜிப்
 ஜின: } பவர்கள்
 மரம், } = என்னையே
 அபி,(ஏவ) }
 யாந்தி = அடைகின்
 றனர் (முக்தரா
 கின்றனர்).

पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति।

तदहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रयतात्मनः ॥ २६ ॥

(பு)—பத்ரம் புஷ்பம் ப(ஹ)லம் தோயம் யோ மே ப(ஹ)க்த்யா
ப்ரயச்ச(ஹ)தி ॥

தத(ஃ)ஹம் ப(ஹ)க்த்யுபஹ்ருத மஸ்னாமி ப்ரயதாத்மன: ॥ 26 ॥

(ப. உ.) பத்ரம், புஷ்பம், ப(ஹ)லம், தோயம், ய:, மே, ப(ஹ)க்த்யா, ப்ரயச்ச(ஹ)தி | தத், அஹம், ப(ஹ)க்த்யுபஹ்ருதம், அஸ்னாமி, ப்ரயதாத்மன: ॥

பத்ரம்	= (நிஷேத மற்ற) இலை	ப்ரயதாத் மன:	} = உபரதமான மனதுள்ள (விஷயங்களில் விரக்தனை) மனிதனின்
புஷ்பம்	= புஷ்பம்		
ப(ஹ)லம்	= பழம்		
தோயம்	= ஜலம் (இவை களிலெதை யாகிலும்)	ப(ஹ)க்த்யு பஹ்ருதம்	} = பக்தியுடன் ஸமர்ப்பிக்கப் பட்ட
ய:	= எவன்		
மே	= எனக்கு	தத்	} = அந்த இலை முதலியவை களை
ப(ஹ)க்த்யா	= பக்தியுடன்		
ப்ரயச்ச	} = கொடுக்கி ருளே (அற்பிக் கருளே)	அஹம்	} = நான்
(ஹ)தி		அஸ்னாமி	
(தஸ்ய)	= அப்படிப்பட்ட		

यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् ।

यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् ॥ २७ ॥

(பு)—யத் கரோஷி யத(ஃ)ஸ்னாஸி யஜ்ஜுஹோஷி த(ஃ)தா(ஃ)ஸி
யத் ॥

யத் தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத் குருஷ்வ மத(ஃ)ர்பணம் ॥ 27 ॥

(ப. உ.) யத், கரோஷி, யத், அஸ்னாஸி, யத், ஜுஹோஷி, த(ஃ)தா(ஃ)ஸி, யத் | யத், தபஸ்யஸி, கௌந்தேய, தத், குருஷ்வ, மத(ஃ)ர்பணம் ॥

கௌந்தேய	= ஓ அர்ஜுன !	அஸ்னாஸி	= புகிக்கறயோ
யத்	= எந்த கர்மத் தை	யத்	= எதை
கரோஷி	= செய்கிறயோ	ஜுஹோஷி	= ஹோமம் செய் கிறயோ
யத்	= எதை	யத்	= எதை

த(உ) தா	} = தானம் கொடுக் கிறாயோ,	தத்	} = அதை
(உ)ஸி		மத(உ)ர்	
யத்	= எந்த	பணம்	பணம்
தபஸ்யஸி	= தவத்தைச் செய் கிறாயோ	குருஷ்வ	= செய்.

शुभाशुभफलैरेवं मोक्षसे कर्मबन्धनैः ।

सन्न्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि ॥ २८ ॥

(சு)—ஸுபா(ஊ)-ஸுப(ஊ)-ப(ஹ)லைவேவம் மோக்ஷயஸே கர்ம-ப
(ஹ)ந்த(ய)னே: ||
ஸம்ன்யாஸ-யோக(உ)-யுக்தாத்மா விமுக்தோ மாமுபைஷ்
யஸி || 28 ||

(ப. உ.) ஸுபா(ஊ)ஸுப(ஊ)-ப(ஹ)லை: ஏவம், மோக்ஷயஸே, கர்ம-
ப(ஹ)ந்த(ய)னே: | ஸம்ன்யாஸ-யோக(உ)-யுக்தாத்மா, விமுக்த: மாம்,
உப, ஏஷ்யஸி ||

ஏவம், (ஸதி) = இவ்வாறு ஸகல	மோக்ஷயஸே = முக்தனாவாய்.
கர்மங்களை	ஸம்ன்யாஸ- = கர்ம பலத்தைத்
எனக்கு ஸமர்ப்	துறப்பது,
பணை செய்வா	யோக(உ)- = கர்மா னுஷ்
யாபின்	டானம் இவை
ஸுப(ஊ)- = ஸுபகரமான	களால்
அஸுப(ஊ)- = அஸுபகர	யுக்த- = கூடிய
மான	ஆத்மா = நீ
ப(ஹ)லை: = பலங்களைக்	விமுக்த:, } = கட்டினின்றும்
கொடுக்கும்	(ஸன்) } முக்தனாய்
கர்ம- = கர்மங்களின்	மாம் = என்னை
பந்த(ய)னே: = பந்தங்களி	உப, ஏஷ்யஸி = அடைவாய்.
ன்றும்	

समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेषोऽस्ति न प्रियः ।

ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम् ॥ २९ ॥

(சு)—ஸமோஹம் ஸர்வபூ(ஊ)தேஷு ந மே த்(ஈ)வேஷ்யோஸ்தி
ந ப்ரிய: ||
யே ப(ஊ)ஜந்தி து மாம் ப(ஊ)க்த்யா மயி தே தேஷு சாப்ய
ஹம் || 29 ||

(ப. உ.) ஸம், அஹம், ஸர்வபூ(ஹ)தேஷ்ட, ந, மே, த் (ஈ)வேஷ்ய:, அஸ்தி, ந, ப்ரிய:| யே, பஜந்தி, து, மாம், ப(ஹ)க்த்யா, மயி, தே, தேஷ்ட, ச, அபி, அஹம் ||

அஹம் = நான்
 ஸர்வ- = ஸகலமான
 பூ(ஹ)தேஷ்ட = ப்ராணிகளில்
 ஸம்: = ஸமன். (ஸமன்
 என்பதை விவ
 ரிக்கிறான்.)
 மே = எனக்கு
 த்(ஈ)வேஷ்ய: = காரணமின்றி
 பகைக்கு பாத்
 திரன் (த கு தி
 யானவன்)
 ந, அஸ்தி = இல்லை.
 ப்ரிய: து = காரண மி ன் ன் றி
 ப்ரீதிக்கு பாத்
 ரன் (த கு தி
 யானவன்)

ந = இல்லை.
 யே = யார்
 மாம் = என்னை
 ப(ஹ)க்த்யா = பக்தியுடன்
 ப(ஹ)ஜந்தி = ஸே வி க் கி ன்
 றனரோ
 தே = அவர்கள்
 மயி = என்னிடத்தில்
 (வர்தந்தே) = ப்ரீதியுடையவ
 ராகிறார்கள்.
 ச = மற்றும்
 அஹம் = நான்
 தேஷ்ட, அபி = அவர்க ளி ட த்
 திலும் அஹம்
 ரஹம் செய்பவ
 னாகிறேன்.

अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ।

साधुरेव स मन्तव्यस्सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥ ३० ॥

(அ) — அபி சேத் ஸுது(ஊ)ராசாரோ ப(ஹ)ஜதே மாமனன்ய
 பா(ஹ)க் ||
 ஸாது(ஹ)ரேவ ஸ மந்தவ்ய: ஸம்யக்(ஈ)வ்யவஸிதோ ஹி ஸ:
 || 30 ||

(ப. உ.) அபி, சேத், ஸுது(ஊ)ராசார:, ப(ஹ)ஜதே, மாம்,
 அனன்யபா(ஹ)க் | ஸாது:(ஹ):, ஏவ, ஸ:, மந்தவ்ய:, ஸம்யக், வ்யவஸித:,
 ஹி, ஸ: ||

ய: = (தே த வ தை த
 களில்) எவன்
 ஸுது } = மிகவும் துரர
 (ஊ)ரா } சார முடைய
 சார:, அபி, } வ னா யி ரு ந் த
 சேத் } போதிலும்
 அனன்ய } = மற்றொருவரை
 பா(ஹ)க் } ப ஜி க் க ர ம ல்

மாம் = என்னை
 ப(ஹ)ஜதே = பஜிக்கிறானே
 ஹி = எக் க ர ண த்
 தால்
 ஸ: = அவன்
 ஸம்யக் } = பகவத் தத்வத்
 (ஈ)வ்யவ } கை ந ன் று க
 ஸித: } தெரிந்தவனே

(அத:) = அக் காரணத்	(இதி) = என்று
தரல்	மந்தவ்ய: = தெரியத்தக்
ஸ: = அவன்	கது (அறிய
ஸாது: } = ஸாதுவே	வேண்டியது).
(ஸா:) ஏவ }	

क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छांतिं निगच्छति ।

कौन्तेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ॥ ३१ ॥

(அ) — கூடிப்ரம் ப(ஹ)வதி த(ய)ர்மாத்தமா ஸஸ்வச்சா(ஹ)ந்திம்
நிக(அ)ச்ச(ஹ)தி ||

கௌந்தேய ப்ரதிஜானீஹி ந மே ப(ஹ)க்த: ப்ரணஸ்யதி || 31 ||

(ப. உ.) கூடிப்ரம், ப(ஹ)வதி, த(ய)ர்மாத்தமா, ஸஸ்வத், ஸாந்திம், நிக(அ)ச்ச(ஹ)தி | கௌந்தேய, ப்ரதிஜானீஹி, ந, மே, ப(ஹ)க்த: ப்ரணஸ்யதி ||

(ஸ:)	= அந்த துரா	(மோக்ஷத்தை)
	சாரத்தை	நிக(அ)ச் }
	யுடைய பகவத்	ச(ஹ)தி } = அடைகிறான்.
	தத்வத்தை	கௌந்தேய = ஓ அர்ஜுன !
	அறிந்தவன்	மே = என்னுடைய
கூடிப்ரம்	= சேக்கிரத்தில்	ப(ஹ)க்த: = பக்தன்
த(ய)ர்ம-	= தர்மத்தில்	ந, ப்ரண }
ஆத்மா	= மனதுடைய	ஸ்யதி } = நாகம் முதலிய
	வன்	அனர்த்தங்களை
ப(ஹ)வதி	= ஆகிறான்.	அடைவதில்லை.
ஸஸ்வத்	= ஸாஸ்வதமான	(தவம்) = நீ
ஸாந்திம்	= ஸாந்தியை	ப்ரதி } = ப்ரதிஜைஞயை
		ஜானீஹி } செய்க.

मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः ।

स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तैऽपि यान्ति परां गतिम् ॥ ३२ ॥

(அ) — மாம் ஹி பார்த்த(ய) வ்யபாஸ்ரித்ய யேபி ஸ்யு: பாபயோனய: ||
ஸ்த்ரியோ வைய்யாஸ்ததா(யா) ஸுதத்(ஈ)ராஸ்தேபி யாந்தி
பராம் க(அ)திம் || 32 ||

(ப. உ.) மாம், ஹி, பார்த்த(ய), வ்யபாஸ்ரித்ய, யே, அபி, ஸ்யு:, பாபயோனய: | ஸ்த்ரிய:, வைய்யா:, ததா(யா), ஸுதத்(ஈ)ரா:, தே, அபி, யாந்தி, பராம், க(அ)திம் ||

பார்த்த(ய) = அர்ஜுன !
 ஸ்த்ரிய: = ஸ்த்ரீகள்
 வைஸ்யா: = வைஸ்யர்கள்
 ஸூத்(ஈ)ரா: = ஸூத்ரர்கள்
 ததா(யா) = மற்றும்
 பாப- = பாபத்தைக்
 காரணமா
 யுள்ள ஜாதியில்
 யோனய: = பிறப்புடைய
 வர்கள்

அபி, யே, } = யார் இருக்கின்
 ஸ்யு: } றனரோ,
 தே, அபி = அவர்கள் எல்
 லோரும்
 மாம் = என்னை
 வ்யபாஸ் } = ஆஸ்ரயித்து,
 ரித்ய }
 பராம் = உத்தமமான
 க(அ)கிம் = கதியை
 யாந்தி = அடைகிறார்
 கள்
 ஹி = நிச்சயம்.

किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राजर्वयस्तथा ।

अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ॥ ३३ ॥

(ம) — கிம் புனர் ப்ராஹ்மண: புண்யா: ப(ஹ)க்தா ராஜர்ஷ்யஸ-

ததா(யா) ॥

அனித்ய-மஸுக(வ)ம் லோகமிமம் ப்ராப்ய ப(ஹ)ஜஸ்வ மாம்

॥ 33 ॥

(ப. உ.) கிம், புன:, ப்ராஹ்மண:, புண்யா:, ப(ஹ)க்தா:, ராஜர்ஷ்ய:, ததா(யா) | அனித்யம், அஸுக(வ)ம், லோகம், இமம், ப்ராப்ய, ப(ஹ)ஜஸ்வ, மாம் ॥

ப(ஹ)க்தா: = பக்தர்களாகிய
 ப்ராஹ்மண: = ப்ராஹ்மணர்
 கள்
 ததா(யா) = அப்படியே
 ராஜர்ஷ்ய: = ராஜர்ஷிகள்
 புண்யா: = புண்ய புருஷர்
 கள்
 புன:, கிம் } = என் னை யே
 (வக்த } அடைவா
 வ்யம்) } ரென்றுசொல்வ
 தென்ன இருக்
 கிறது.
 (அத:) = ஆகையால்

அரித்யம் = நாஸமடையத்
 தகுந்த
 அஸுக(வ)ம் = ஸுகமற்ற
 இமம் = பக்த்யாதி
 களுக்குஸாதன
 மான
 லோகம் = இவ்வுலகத்தை,
 இந்த தேஹத்
 தை
 ப்ராப்ய = அடைந்து
 மாம் = என்னை
 ப(ஹ)ஜஸ்வ = பஜிக்கவும்.

मन्मता भव मद्रको मद्याजी मां नमस्कुरु ।

मामेवैष्यसि सुखैवमात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥

(மூ)—மன்மனா ப(ஊ)வ மத்(ஜீ)ப(ஊ)க்தோ மத்(ஜீ)யாஜீ மாம்
நமஸ்குரு ||

மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மானம் மத்பராயண: ||34||

(ப. உ.) மன்மனா; ப(ஊ)வ, மத்(ஜீ)ப(ஊ)க்த:; மத்(ஜீ)யாஜீ; மாம்,
நமஸ்குரு | மாம், ஏவ, ஏஷ்யஸி, யுக்த்வா, ஏவம், ஆத்மானம், மத்பரா
யண: ||

மன்மனா:	= என்னிடத் தி ல்		செய்க.
	மன துடையவ	ஏவம்	= இவ்வாறு
	ஹ்ய	மத்பரா	} = என்னையே உத்
ப(ஊ)வ	= ஆசுக.	யண:	
மத்(ஜீ)	} = என் பக்தனாக		தம கதி என்று
ப(ஊ)க்த:			தெ ரி ந் து
[ப(ஊ)வ]	= ஆசுக.		கொண்டு
மத்(ஜீ)	} = என்னை பூஜிப்ப	ஆத்மானம்	= மனதை
யாஜீ:		(மயி)	= என்னிடத்தில்
[ப(ஊ)வ]	= ஆசுக.	யுக்த்வா	= வைத்து
மாம்	= என்னை	மாம், ஏவ	= என்னையே
நமஸ்குரு	= ந ம ஸ் க ர ம்	ஏஷ்யஸி	= அடைவாய்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஜுன ஸம்வாதத்தில்
ராஜவீத்யா ராஜகுஹ்ய யோகமென்னும்
ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

புதிர் பகவானுவாச :—

(ப. உ.) பூ(ஊ)ய், ஏவ, மஹாபா(வா)ஹோ, ஸீருணு, மே, பரமம்,
வசு : யத், தே, அஹம், ப்ரீயமாணய, வக்ஸ்யாமி, ஹிதகாம்யயா ||

(பூ)—ந மே விது:(உ:) ஸுரக(அ)ண: ப்ரப(ஊ)வம் ந மஹர்ஷய: ||
அஹமாதி(அ)ர்ஹி தே(கே)வானம் மஹர்ஷீணம் ச
ஸர்வஸ: || 2 ||

(ப. உ.) ந, மே, விது: (உ:), ஸௌக(அ)ண:, ப்ரப(ஊ)வம், ந, மஹர்
வ்யய: | அஹம், ஆதி: (அ:), ஹி, தே(தே)வாஹம், மஹர்ஜீணம், ச, ஸர்வஸ: ||

<p>ஸுர } = தேவர்க ளி ன் க(அ)ன: } கூட்டம் மே = என்னுடைய</p>	<p>ப்ரப(ஊ) } = மகிழ்ச்சியை வம் } ந, விநு: (அ) = தெரிய மாட்</p>
--	--

டார்கள்.		மஹர்ஷீணம் = மஹர்ஷிகளுக்கும்	
மஹர்ஷய:	= மஹர்ஷிகள்	ச	= மனிதர்களுக்கும்
ந, விது:(஁):	= தெரிய மாட்		
டார்கள்.		ஆதி:(ஃ) = காரணன்.	
அஹம்	= நான்	ஹி	= ப்ராஸித்தம்.
ஸர்வஸ:	= ஸகலமான		
தே(ஐ) } வானும் }	= தேவதைகளுக்கும்		

(ஸ்ரீ)—யோ மாமஜமனாதி(ஃ)ம் ச வேத்தி லோகமஹேஸ்வரம் ||

அஸம்மூட:(ஃ) ஸ மர்த்யேஷு ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே

|| 3 ||

(ப. உ.) ய:, மாம், அஜம், அனாதி(ஃ)ம், ச, வேத்தி, லோகமஹேஸ்வரம் | அஸம்மூட:(ஃ), ஸ:, மர்த்யேஷு, ஸர்வபாபை:, ப்ரமுச்யதே ||

ய:	= எந்த மனிதன்	வேத்தி	= தெரிந்து
அனாதி(ஃ)ம்	= காரண மற்றவனான		கொள்கிறானே
ச (தஸ்மாத்)	= காரண மற்றவனான	ஸ:	= அம்மனிதன்
அஜம்	= பிறப் பில்லாதவனான	மர்த்யேஷு	= மானிடர்களில்
லோக-	= ஸகல லோகங்களுக்கும்	அஸம்	} = மேரகமற்றவனாய்
மஹேஸ்வரம்	} = மஹாஸ்வாமியான	மூட:(ஃ)	
வரம்		(ஸன்)	
மாம்	= என்னை	ஸர்வ-	= ஸமஸ்தமான
		பாபை:	= பாபங்களினால்
		ப்ரமுச்யதே	= முக்தனாகிறான்.
			(மேரகத்தை அடைகிறான்).

(ஸ்ரீ)—பு(ஹு)த்தி(யி)ர்ஞானமஸம்மோஹ: க்ஷமா ஸத்யம் த(ஃ)மஸ் ஸம: ||

ஸுக(வ)ம் து:(஁):கம் ப(ஹ)வோ பா(ஹ)வோ ப(ஹ)யம் சாப(ஹ)யமேவ ச || 4 ||

அஹிம்ஸா ஸமதா துஷ்டிஸ்தபோ தா(ஃ)னம் யசோயஸ:

ப(ஹ)வந்தி பா(ஹ)வா பூ(ஹி)தானம் மத்த ஏவ ப்ருத(ஹ) க்(ஹி)விதா:(யா:) || 5 ||

(ப. உ.) பு(ஹு)த்தி:(யி), ஞானம், அஸம்மோஹ:, க்ஷமா, ஸத்யம், த(ஃ)ம:, ஸம: | ஸுக(வ)ம், து:(஁):க(வ)ம், ப(ஹ)வ:, பா(ஹ)வ:

ப(ஊ)யம், ச, அப(ஊ)யம், ஏவ, ச || அஹிம்ஸா, ஸமதா, துஷ்டி:, தப:, தா(ஊ)னம், யஸ:, அயஸ: | ப(ஊ)வந்தி, பா(ஊ)வா:, பூ(ஊ)தாஸம், மத்த:, ஏவ, ப்ருத(ய)க்(ஈ)விதா:(யா:) ||

பு(ஊ)த் } = அந்த:கரணம்
தி: (யி:) }
ஞானம் = ஞானம்
அஸம் } = அகார்யம் செய்
மோஹ: } வதில் விருப்ப
மின்மை
ஈஷமா = பெ ரு ந ம
(தீமை செய்த
வனுக்கு தீமை
செய்யாமை)
ஸத்யம் = நிஜத்தைப் பே
சுதல்
த(ஊ)ம: = இந்திரியங்களை
அடக்கிக்
கொள்ளல்
ஸம: = பரமாத்மா வீட
த்தில் புத்தியை
வைப்பது
ஸுக(வ)ம் = ஸுகம்
து:(ஊ)க } = துக்கம்
(வ)ம் }
ப(ஊ)வ: = பிறப்பு
ச = மற்றும்
பா(ஊ)வ: = ஸ்திதி(இருப்பு)
ப(ஊ)யம் = பயம்
ச = மற்றும்
அப(ஊ) } = பயமின்மையும்
பம், ஏவ }

அஹிம்ஸா = பிறரை துன்
புறுத்தாமை
ஸமதா = த்வந்த்வங்
களில் (ஸுக
துக்கங்களில்)
விகாரமின்மை
துஷ்டி: = ஸந்தோஷம்
தப: = ப்ரஹ்மசர்யம்
முதலியவைகள்
(மனோவாக்
காயிகமான
தபஸ்)
தா(ஊ)னம் = சுகை
யஸ: = கீர்த்தி
அயஸ: = அபகீர்த்தி
(ஏவம்) = இவ்வாறு
ப்ருத(ய)க் } = பலவகை
(ஈ)விதா: } ளான
(யா:) }
பா(ஊ)வா: = மேற் சொல்லப்
பட்ட தர்மங்க
ளெல்லாம்
பூ(ஊ)தா } = ப்ராணிகளுக்கு
னம் }
மத்த:, } = என்னாலேயே
ஏவ }
ப(ஊ)வந்தி = ஆகின்றன.

அவதரணிகை:-ப்ராணிகளின் புத்தி ஞானம் முதலியவைகள்
மாத்திரமே என்னால் உண்டாகின்றனவென்றல்ல, ப்ராணிகளும்
என்னாலேயே உண்டாகின்றனார்கள் என்று சொல்லுகிறான்:-

மூ)-மஹர்ஷய: ஸப்த பூர்வே சத்வாரோ மனவஸ்ததா(யா) ||

மத்(ஈ)பா(ஊ)வா மானஸா ஜாதா யேஷாம் லோக இமா:

ப்ராஜா: || 6 ||

ஏதாம் விபூ(ஊ-இ)தீம் யோக(உ)ம் ச மம யோ வேத்தி
தத்வத: ||

ஸோவிகம்பேன யோகே(ஊ)ன யுஜ்யதே நாத்ர ஸம்ஸய: ||7||

(ப. உ.) மஹர்ஷய: , ஸப்த, பூர்வே, சத்வார:, மனவ:, ததா(யா) | மத்
(ஈ)பா(ஊ)வா:, மானஸா:, ஜாதா:, யேஷாம், லோகே, இமா:, ப்ரஜா: ||
ஏதாம், விபூ(ஊ-இ)தீம், யோக(உ)ம், ச, மம, ய:, வேத்தி, தத்வத: | ஸ:,
அவிகம்பேன, யோகே(ஊ)ன, யுஜ்யதே, ந, அத்ர, ஸம்ஸய: ||

பூர்வே	= முன் மன்வந்த்	கள்	
	ரத்திலிருந்த	மத்(ஈ)பா	= என்னுல்பிறந்த
மஹர்ஷய: }	= வஸிஷ்டரதி	(ஊ)வா: }	வர்கள்.
ஸப்த }	ஏழு மஹர்ஷி	ய:	= எவன்
	கள்	ஏதாம்	= முன் சொல்லப்
ததா(யா)	= அப்படியே		பட்ட
லோகே	= உலகத்தில்	மம	= என்னுடைய
இமா:	= புத்ர பௌத்	விபூ(ஊ-இ)தீம்	= ப்ரபாவத்தை
	ராதிரூபமாக	யும்	
	கண்டு வரும்	ச	= மற்றும்
	பிரஜைகள்	யோக(உ)ம்	= ஸாமர்த்த்யத்
யேஷாம்	= எந்தமனுக்	தையும்	
	களின்	தத்வத:	= நிஜமாக
ப்ரஜா:	= ப்ரஜைகளாக	வேத்தி	= தெரிந்து
வர்தந்தே	= உளரே		கொள்கிறோ
தே	= அந்த	ஸ:	= அவன்
பூர்வே	= முன் கல்பத்	அவிகம்பேன	= உறுதியான
	தினரான	யோகே }	= த்யானரூப
மானஸா:	= சதுர் முக	(ஊ)ன }	மான உபாயத்
	ப்ரஹ்மாவின்	தால்	
	மனதினால்	யுஜ்யதே	= கூடுகிறான்
ஜாதா:	= பிறந்தவர்		(த்யானம் செய்
	களான		பவனாகிறான்).
சத்வார:, }	= ஸ்வாயம்பு	அத்ர	= இவ்விஷயத்தில்
மனவ: }	முதலியநான்கு	ஸம்ஸய:	= ஸந்தேஹம்
	மனுக்கள் இவர்	ந	= இல்லை.

(ஸ்ரீ)—அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரப(ஊ)வோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்ததே ||

இதி மத்வாப(ஊ)ஜந்தே மாம்பு(ஊ-உ)தா(யா) பா(ஊ)வஸமன்
விதா: || 8 ||

(ப. உ.) அஹம், ஸர்வஸ்ய, ப்ரப(ஹ)வ: மத்த: ஸர்வம், ப்ரவர்ததே | இதி, மத்வா, ப(ஹ)ஜந்தே, மாம், பு(ஹ)தா:(யா:), பா(ஹ)வ-ஸமன் விதா: ||

அஹம்	= நான்	ப(ஹ)வ:	= ஸர்வம்	பு(ஹ)தா:(யா:)	= ஞானிகள்
ஸர்வஸ்ய	= ஸகலமான	மத்த:	= என்னால்	இதி	= இவ்விதமாக
ப்ரப(ஹ)வ:	= ஸருஷ்டி கர்தா.	ஸர்வம்	= ஸமஸ்தமும்	மத்வா	= தெரிந்து கொண்டு
மத்த:	= என்னால்	ப்ரவர்ததே	= இஷ்டரானிஷ்ட ப்ரபத்திபரி ஹாரங்களுக்கு அனுசூலமான வ்யாபாரத் தோடு கூடிக்	மாம்	= என்னை
ஸர்வம்	= ஸமஸ்தமும்			பா(ஹ)வ-	= பக்தியுடன்
ப்ரவர்ததே	= இஷ்டரானிஷ்ட ப்ரபத்திபரி ஹாரங்களுக்கு அனுசூலமான வ்யாபாரத் தோடு கூடிக்			ஸமன்	= கூடிக்கொண்ட வராய்
				விதா: (ஸந்த:)	= பூஜிக்கிறார்கள்.
				ப(ஹ)ஜந்தே	= பூஜிக்கிறார்கள்.

(மூ)—மச்சித்தா மத்(ஈ)க(அ)தப்ராணோ போ(ஹோ)த(ய)யந்த: பரஸ் பரம் ||

கத(ய)யந்த:ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச || 9 ||

(ப. உ.) மச்சித்தா: மத்(ஈ)க(அ)தப்ராணோ, போ(ஹோ)த(ய)யந்த:, பரஸ்பரம் | கத(ய)யந்த:, ச, மாம், நித்யம், துஷ்யந்தி, ச, ரமந்தி, ச ||

மச்சித்தா:	= என்னிடத் திலேயே மன துடையவர் களாய்	பரஸ்பரம்	= ஒருவருக் கொருவர்
மத்(ஈ) க(அ)த-	= என் விஷயத்தி லேயே	மாம்	= என்னை
ப்ராணோ:	= வ்யாபாரங்களை யுடையவர் களாய்	கத(ய) யந்த: ச	= கீர்த்தனை செய் துக் கொண்டே
நித்யம்	= எப்பொழுதும்	துஷ்யந்தி	= த்ருப்தி யடை கின்றார்கள்.
பேரா (ஹோ)த- யந்த:, ச	= சீடர்களுக்கு உபதேசித்துக் கொண்டே	ரமந்தி ச	= ஸுகத்தையும் அனுபவிக் கின்றார்கள்.

(மூ)—தேஷாம் ஸததயுக்தானம் ப(ஹ)ஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் ||

த(உ)தா(ஹ)மி பு(ஹ)த்தி(யு)யோக(அ)ம் தம் யேன மாமுப யாந்தி தே || 10 ||

(ப. உ.) தேஷாம், ஸதத-யுக்தானாம், ப(ஊ)ஜதாம், ப்ரீதிபூர்வகம் | த(உ)தா(உ)மி, பு(ஊ)த்தி(யு)யோக(உ)ம், தம், யேன, மாம், உபயாந்தி, தே ||

ஸதத-	= எப்பொழுதும்	தே	= அவர்கள்
யுக்தானாம்	= என்னிடத்திலேயே மனதை வைத்து	மாம்	= என்னை
ப்ரீதி பூர்வகம்	= பக்தி பூர்வகமாக	உபயாந்தி	= அடைகிறார் களோ
ப(ஊ)ஜதாம்	= என்னையே பஜிக்கும்	தம்	= அவ்விதமான
தேஷாம்	= அவர்களுக்கு	பு(ஊ)த்தி(யு)யோக(உ)ம்	= ஞான ரூபமான மோக்ஷோபாயத்தை
யேன	= எந்தபுத்தியோகத்தால்	அஹம்	= நான்
		த(உ)தா(உ)மி	= கொடுக்கிறேன்

(ஸ்ரீ)—தேஷாமேவானுகம்பார்த்த(ய)மஹம்ஜ்ஞானஜம் தம: ||

நாஸயாம்யாத்மபா(ஊ)வஸ்தோ(யோ) ஜ்ஞானதீ(உ)பேன

பா(ஊ)ஸ்வதா || 11 ||

(ப. உ.) தேஷாம், ஏவ, அனுகம்பார்த்த(ய)ம், அஹம், அஜ்ஞானஜம், தம: | நாஸயாம், ஆத்மபா(ஊ)வஸ்த: (ய:), ஞானதீ(உ)பேன, பா(ஊ)ஸ்வதா ||

தேஷாம்	= அந்த பக்தர்களுக்கு	தம:	= ஸ்க (வ) துக் காதிபந்தத்தை
அனுகம்	= அனுகரஹம்	பா(ஊ)ஸ்வதா	= பாகாஸிக்கும்
பார்த்த (ய)ம், ஏவ	= செய்யவதற்காகவே	ஜ்ஞான தீ(உ)பேன	= ஞானமென்னும் விளக்கினால்
அஹம்	= நான்	நாஸயாமி	= நான் செய்கிறேன். (போக்கடிக்கிறேன்).
ஆத்மபா (ஊ)வஸ்த: (ய:)	= அவர்களின் ஞானத்திற்கு விஷயமாய்		
அஜ்ஞானஜம்	= அஜ்ஞானத்தால் பிறந்த		

அர்ஜுன உவாச—

(ஸ்ரீ)—பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தா(யா)ம பவித்ரம் பரமம் ப(ஊ)வான். ||

புருஷம் ஸாஸ்வதம் தி(உ)வ்யமாதி(உ)தே(உ)வமஜம் விபு

(ஊ)ம் || 12 ||

ஆஹுஸ்த்வாம் ரு(ஃ)ஷய: ஸர்வே தே(ஊ)வர்ஷிர்நாரத(ஊ)
ஸ்ததா(யா) ||

அஸிதோ தே(ஊ)வலோ வ்யாஸ: ஸ்வயம் சைவ ப்(ன்)ரவீஷி
மே || 13 ||

(ப. உ.) பரம், ப்ரஹ்ம, பாம், தா(யா)ம், பவித்ரம், பரமம், ப(ஹ)
வான் | புருஷம், ஸாஸ்வதம், தி(தி)வ்யம், ஆதி(தி)தே(ஊ)வம், அஜம்,
விபு(ஹ)ம் || ஆஹு: , த்வாம், ரு(ஃ)ஷய: , ஸர்வே, தே(ஊ)வர்ஷி:,
நாரத:(ஊ), ததா(யா) | அஸித:, தே(ஊ)வல:, வ்யாஸ:, ஸ்வயம், ச, ஏவ,
ப்(ன்)ரவீஷி, மே ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = வினவகிருன்.
(கேஸவ) = ஸ்ரீ கிருஷ்ண !
ப(ஹ)வான் = நீ
பரம் = உத்தமமான
ப்ரஹ்ம = பரிபூர்ணமான
வஸ்து.

பரம் = உத்தமமான
தா(யா)ம் = ஆஸ்ரயன்.
பரமம் = உத்தமமான
பவித்ரம் = ஸு - த் தி (யி)
யுடையவன்.

ஸர்வே = ஸமஸ்கரான
ரு(ஃ)ஷய: = ருஷிகள்
த்வாம் = உன்னை
ஸாஸ்வதம் = நிர்விசார
னாகவும்

தி(தி)வ்யம் = லோகவிஸக்ஷண
னாகவும்
புருஷம் = நிறைந்த ஷட்
குணங்களுள்ள
வனாகவும்

ஆதி(தி) } = தேவதைகளுக்
தே(ஊ) } கு ம் காரண
வம் } னாகவும்

அஜம் = ஜன்மமில்லாத
வனாகவும்
விபு(ஹ)ம் = ஸர்வஸக்தி
யுடையவனா
யும், வ்யாப்த
னாவனென்ற
தும்

ஆஹு: = சொல்லுகிறார்
கள்.

தேவர்ஷி: = தேவருஷியான
நாரத:(ஊ) = நாரதர்
அஸித: = அஸிதர்

தே(ஊ)வல: = தேவலர்
வ்யாஸ: = வ்யாஸர்
(இவர்களுள்
லோரும்)

ததா(யா) = அவ்வாறே
ஆஹு: = சொல்லுகிறார்
கள்.

ஸ்வயம், ச = நீயும்

[ததா } = அவ்வாறே
(யா)], ஏவ }

மே = எனக்காக

ப்(ன்)ரவீஷி = சொல்லுகிறாய்.

(ம) — ஸர்வமேதத்(ஈ)ருதம் மன்யே யன்மாம் வத(ஊ)ஸி கேஸவ ||

ந ஹி தே ப(ஹ)க(ம)வன் வ்யக்திம் விது(ஊ)ர்தே(ஊ)வா ந

தா(ஊ)னவா: || 14 ||

(ப. உ.) ஸர்வம், ஏதத், ரு(ஐ)தம், மன்யே, யத், மாம், வத(உ)ஸி, கேஸவ | ந, ஹி, தே, ப(ஊ)க(ம)வன், வ்யக்திம், விது(உ-), தே(தே)வா:, ந, தா(உ)னவா: ||

கேஸவ	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண !	ப(ஊ)கவன் !	= ஓ ஸர்வரயாதி
(த்வம்)	= நீ		ஆரு கு ண ன் க
யத்	= ஏதை		ருடன் கூடிய
மாம்	= என்னைக்		ஸ்ரீ கிருஷ்ண !
	குறித்து	தே	= உன்னுடைய
வத(உ)ஸி	= சொல்லு	வ்யக்திம்	= ஸாமர்த்யாதி
	கிரயோ		ஸயத்தை
ஏதத்	= மேற்சொல்லிய	தே(தே)வா:	= தேவதைகள்
ஸர்வம்	= ஸகலமான	ந,	} = அறியமாட்டார்
	மாஹாத்ம்யங்	விது:(உ-)	
	களையும்	தா(உ)னவா:	= தானவர்கள்
ரு(ஐ)தம்	= ஸத்யமென்றே	ந,	} = அறியமாட்
மன்யே	= தெரிந்துகொள்	விது:(உ-)	
	கிறேன்.	ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

(ஹ)—ஸ்வயமேவாத்மனாத்மனம் வேத்த(ய) த்வம் புருஷோத்

தம ||

ஸ்(ஹ)தபா(ஹ)வன ஸ்(ஹ)தேஸ தே (தே)வதே(தே)வ

ஜகத்பதே || 15 ||

(ப. உ.) ஸ்வயம், ஏவ, ஆத்மனா, ஆத்மானம், வேத்த(ய), த்வம், புருஷோத்ம | ஸ்(ஹ)தபா(ஹ)வன, ஸ்(ஹ)தேஸ, தே(தே)வதே(தே)வ, ஜகத்பதே ||

ஸ்(ஹ)த	} = ப்ராணிகளுக்கு	த்வம்	= நீ
பா(ஹ)		ஸ்வயம், ஏவ	= பிப்ரிட அபே
வன			கைஷியில்லா
ஸ்(ஹ)தேஸ	} = ப்ராணிகளுக்கு		மலே
		ஆத்மனா	= உன்னுடைய
			ஸாமர்த்யத்
தே(தே)வ	} = தேவதை		தினலேயே
தே(தே)வ		ஆத்மானம்	= உன்னை
		வேத்த(ய)	= தெரிந்து
ஜகத்பதே	} = ஜகத்தைப் பரி		கொள்கிறாய்.
புருஷோத்	} = க்ஷிராக்ஷிரபுருஷ		
தம			

(மு)—வக்துமர்ஹஸ்யஸேஷேண தி(தி)வ்யா ஹ்யாத்ம-விபு(ஊ-ஓ)
தய: ||

யாபி(அ)ர்விபு(ஊ-ஓ)திபி(அ)ர் லோகானிமாம்ஸ்த்வம் வ்யாப்ய
திஷ்ட(ஓ)ஸி || 16 ||

(ப. உ.) வக்தும், அர்ஹஸி, அஸேஷேண, தி(தி)வ்யா:, ஹி, ஆத்ம
விபு(ஊ-ஓ)தய: | யாபி:(அ:), விபு(ஊ-ஓ)திபி:(அ:), லோகான், இமான்,
த்வம், வ்யாப்ய, திஷ்ட(ஓ)ஸி ||

த்வம்	= நீ	ஹி	= ப்ர ஸி த் த ங்க
யாபி:(அ:)	= எந்த		ளான
விபு(ஊ-ஓ)	} = வி பூ தி ரு ப ங் களால்	ஆத்மவிபு	} = உ ன் னு டை ய வி பூ (ஊ-ஓ) தி ருபங்களை
திபி:(அ:)		(அ-ஓ)தய:	
இமான்	= திந்த	(ஆத்ம)	
லோகான்	= லோகங்களை	விபு	
வ்யாப்ய	= வ்யாபித்துக் கொண்டு	(ஊ-ஓ)தி:	
திஷ்ட(ஓ)ஸி	= இருக்கிறாயோ	அஸேஷேண	= ஸம்பூர்ணமாக
(தா:)	= அந்த	வக்தும்	= சொல்வதற்கு
தி(தி)வ்யா:	= அப்ராக்ரு தங்களான	அர்ஹஸி	= த கு ந் த வ ஹவாய் (சொல் விக).

(மு)—கத(ய)ம் வித்(ஜீ)யாமஹம் யோகி(அ)ம்ஸ்த்வாம் ஸதா(உ)
பரிசிந்தயன் ||

கேஷு கேஷு ச பா(ஊ)வேஷு சிந்தயோஸி ப(ஊ)க(உ)
வன் மயா || 17 ||

(ப. உ.) கத(ய)ம், வித்(ஜீ)யாம், அஹம், யோகி(அ)ன், த்வாம்,
ஸதா(உ), பரிசிந்தயன் | கேஷு, கேஷு, ச, பா(ஊ)வேஷு, சிந்தய:,
அஸி, ப(ஊ)க(உ)வன், மயா ||

யோகின்	= அனந்த ஸக்தி யு டை ய ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	வித்(ஜீ)யாம்	= தெரிந்துகொள் வேன்?
அஹம்	= நான்	அத:, ச	= ஆ கை யி னு லேயே
த்வாம்	= உன்னை	ப(ஊ)க(உ)	} = ஷ்ட்குண ஸூர்ண வன் னு ன ஸ்ரீ க்ரு ஷ்ண!
ஸதா(உ)	= எப்பொழுதும்	வன்	
பரிசிந்த	} = த்யானம்செய்து கொண்டிருந்த போதிலும்	கேஷு,	} = எந்தெந்த கேஷு
யன்(ஸன்)			
அபி			
கத(ய)ம்	= எப்படி		

பா(ஊ) } = ப தா ர் த் த ன்	கிந்தய: = த்யானம் செய்	
வேஷு } களில்		யப்படுபவனாக
மயா = என்னால்		அஸி = இருக்கிறாய்?

(ம)—விஸ்தரேணத்மஜோ யோக(உ)ம் விபூ(ஊ)தீம் ச ஜனா
த(உ)ன ||

பூ(ஊ)ய: கத(ய)ய த்ருப்திர்ஹி ஸ்ருண்வதோ நாஸ்தி மேம்
ருதம் || 18 ||

(ப. உ.) விஸ்தரேண, ஆத்மன:, யோக(உ)ம், விபூ(ஊ)தீம், ச, ஜனாத(உ)ன | பூ(ஊ)ய: கத(ய)ய, த்ருப்தி:, ஹி, ஸ்ருண்வத:, ந, அஸ்தி, மே, அம்ருதம் ||

ஜனாத(உ)ன = ஸ்ரீ கிருஷ்ண !	தங்க ளி லி ரு க்
ஆத்மன: = உன்னுடைய	கும் ரூபங்களை
யோக(உ)ம் = வல்லமையை	பூ(ஊ)ய: = மறுபடியும்
ச = மற்றும்	விஸ்தரேண = விஸ்தாரமாக
விபூ(ஊ) } = உன்னுடைய	கத(ய)ய = சொல்லாக.
தீம் } ஸன்னி தானத்	தே = உன்னுடைய
தினால் அத்தந்த	அம்ருதம் = வாக்யாம்ருதத்
பதார்த்தங்க	தை
ஸக் கு ஸ் ரே	ஸ்ருண்வத: = கேட்டுக் கொ
ஷ்டத்வத்தைக்	ண்டிருக்கும்
கொடுத்துக்	மே = எனக்கு
கொண்டே அந்	த்ருப்தி: = த்ருப்தி
தந்த பதார்த்	ந, அஸ்தி = இல்லை.
	ஹி = நிச்சயம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(ம)—ஹந்த தே கத(ய)யிஷ்யாமி தி(தி)வ்யா ஹ்யாத்மவிபூ(ஊ)தய: ||
ப்ராதா(யா)ந்யத: குருஸ்ரேஷ்ட நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்
ய மே || 19 ||

(ப. உ.) ஹந்த, தே, கத(ய)யிஷ்யாமி, தி(தி)வ்யா:, ஹி, ஆத்மவிபூ (ஊ)தய: | ப்ராதா(யா)ந்யத:, குருஸ்ரேஷ்ட, ந, அஸ்தி, அந்த:, விஸ்தர ஸ்ய, மே ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	யா: = எந்த
உவாச = சொல்லுகிறான்	தி(தி)வ்யா: = அப்ரா க்ருதங்க
குருஸ்ரே } = அர்ஜுன !	ளான
ஷ்ட }	ஆத்ம- = என்னுடைய

விபூ(ஊ) } = விபூ (ஊ) தி	ப்ரதா } = முக்யமான
தய: } ரூபங்கள்	(யா)ன்பத: } = தன்னிட ஸக்தி
(ஸந்தி) = உண்டோ	[ஸ்தி(யி) } = தன்னிட ஸக்தி
மே = என்னுடைய	தா:] } யை வி லே ஸ ஷ
(தாஸாம்) = அ வ் வி பூ தி	மா க ப்ர க ர
ரூபங்களின்	ஸீக்கச் செய்து
விஸ்தாஸ்ய = வி ஸ் த ர ர த்	கொண்டிருக்
திற்கு	கும் ரூபங்களை
அந்த: = முடிவு	தே = உனக்காக
ந, அஸ்தி = இல்லை.	கத(யி)யிஷ் = சொல்லுவேன்
ஹி = ப்ரஸீத்தமாகை	யாமி }
யால்	ஹந்த = ஸந்தோஷம்.

(ஃ)—அஹமாத்மா கு(஁)டா(ஃ)கேஸ ஸர்வபூ(ஊ)தாஸயஸ்தி
(யி) த: ||

அஹமாதி(யி)ஸ்ச மத்(யீ)யம் ச பூ (ஊ)தானுமந்த ஏவ ச

|| 20 ||

(ப. உ.) அஹம், ஆத்மா, கு(஁)டா(ஃ)கேஸ, ஸர்வபூ(ஊ)தாஸ
யஸ்தி(யி)த: | அஹம், ஆதி:(யி), ச, மத்(யீ)யம், ச, பூ(ஊ)தானும்,
அந்த:, ஏவ, ச ||

கு(஁) } = தூ க் க த் தை	அஹம் ஏவ, = நானே
டா(ஃ) } ஜ யி த் த அ ர்	பூ(ஊ) } = ப்ராணிகளுக்கு
கேஸ } ஜுன !	தானும் }
அஹம் = நான்	ஆதி:(யி) = ஸ்ருஷ் டி க ர்
ஆத்மா } = ஸ்வாமி ய ர ய்	தா (படைப்ப
(ஸன்) } (அந்தந்த ப்ரா	வன்)
ணிகளின் வ்யா	ச = மற்றும்
பாரங்களுக் கு	மத்(யீ)யம் = ஸ்தி(யி)தி கர்
ப்ரவர்த்தகனாய்	தா (ரக்ஷிப்ப
ஸர்வ- = ஸகலமான	வன்).
பூ(ஊ)த- = பிராணிகளின்	ச = மற்றும்
ஆஸய- = ஹ்ருதயகுறை	அந்த: = நாஸ கர் தா
யில்	(நாஸம் செய்
ஸ்தி(யி)த: = இருப்பவன்.	பவன்).
ச = மற்றும்	

அவதாரணிகை:—பூர்வஸ்வரோகத்தில் எல்லாவிடங்களிலும் இருக்
கும் விபூ(ஊ)தி ரூபங்களைச் சொல்லி, உத்தர ஸ்வரோகங்களில்
அந்தந்த விஸேஷ பதார்த்தங்களிலிருந்து அந்தந்த பதார்த்தங்

களுக்கு விசேஷ வல்லமையைக் கொடுக்கும் விபூ(ஊ-லி)தி ரூபங்களையும், ஸாக்ஷாத் (அந்தர்யாமியல்லாமலிருந்து) விசேஷ ஸக்திப்ரகாஸகமான விபூ(ஊ-லி)தி ரூபங்களையும் சொல்லுகிறான் :—

(ஸ்ரீ)—ஆதி(பி)த்யானுமஹம் விஷ்ணுர் ஜ்யோதிஷாம் ரவிரம்

ஸுமாந் ||

மரீசிர்மருதாமஸ்மி நக்ஷத்ராணுமஹம் ஸஸீ || 21 ||

(ப. உ.) ஆதி(பி)த்யானும், அஹம், விஷ்ணு:, ஜ்யோதிஷாம், ரவி:, அம்ஸுமாந் | மரீசி:, மருதாம், அஸ்ய, நக்ஷத்ராணாம், அஹம், ஸஸீ ||

அஹம்	= நான்		யவனாம்	= இருக்கிறேன். (இது ஸாக்ஷாத் ரூபம்)
ஆதி(பி)த்	} = பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களில்		அஸ்யமி	
யானாம்				
விஷ்ணு:				

“கேஷு கேஷு ச பா(ஊ)வேஷு சிந்த்யோஸி” என
னும் ஸ்லோகத்தில் எந்தெந்த பதார்த்தங்களில் நியாமகன
யிருந்து, அந்தந்த பதார்த்தங்களுக்கு ஸஜாதீய பதார்த்தங்களில்
மேன்மையைக் கொடுக்கும் ரூபத்தை த்யானம் செய்யவேண்டும்
என்னும் அர்ஜுனனின் வினாவுக்கு பதில் சொல்லுகிறான்:—

அஹம்	= நான்		பபுவனாத	= இருக்கிறேன்.
ஜ்யோதி	} = ப்ரகாஸிக்கும் பதார்த்தங்களில் (ஸ்ரேஷ்ட னான)		லால் ரவிஸப்த	
ஷாம்			வாச்யனாய்	
			ஸூர்யனி	
அம்ஸு	} = கிரணங்களை (சுதிர்களை) யுடைய		விரூப்பவனாக	= நான்
மாந்			அஸ்யமி	
			அஹம்	
ரவி:	= ஸூர்யனுக்கு நியாமகனாய் இதரஒளியுடை ய பதார்த்தங் களில் இச்சூர்ய னுக்கு ஆதி யத்தைக் கொடு த்துக் கொண்டு, வேத ஸப்தங்க ளினால் தெரியப்		மருதாம்	= நாற்பத்தொன் பதுமருத்தேவ தைகளில்
			மரீசி:	= உத்தமனானமரீ சிக்கு நியாமக னாய் ஸஜாதீயர் களாகிய இதர மருத்துக்களில் இவனுக்கு ஆதி க்யத்தைக் கொடுத்துக்

கொண்டு, மேக	ஆற்றலாதசர
ங்களை ஸஞ்சரிக்	மான பதார்த்
கும்படி செய்து	தங்களில் சந்
கொண்டிருப்ப	திரனுக்கு ஆதி
தினால் மரீசி	க்யத்தைக் கொ
நரமகனாய்	டுத்துக் கொண்
மரீசி என்னும்	டே, அதிசய
மருத்தினுள்	ஸுக முள்ளவ
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.	னாதலால் ஸரீ
அஹம் = நான்	என்னும் பெய
நக்சத்ராணம் = நக்சத்ரங்களில்	ருள்ளவனாய்
ஸரீ = ஸ்ரேஷ்டனான	சந்திரனிடத்
சந்திரனுக்கு	தில்
நியாமகனாய்	அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—வேதா(உ)னம் ஸாமவேதோ(உ)ஸ்மி தே(உ)வானுமஸ்மி வாஸவ: ||

இந்த்(உ)ரியானம் மனஸ்சாஸ்மி பூ(ஊ)தானுமஸ்மி சேதனா || 22 ||

(ப. உ.) வேதா(உ)னம், ஸாமவேத:(உ:), அஸ்மி, தே(உ)வானம், அஸ்மி, வாஸவ: | இந்த்(உ)ரியானம், மன:, ச, அஸ்மி, பூ(ஊ)தானம், அஸ்மி, சேதனா ||

வேதா	} = வேதங்களில்	யிருப்பதின
(உ)னம்		னம், ஸாம
ஸாம	} = உத்தமமான	வேத: என்னும்
வேத:(உ:)		பெயருடைய
	ஸாமவேதத்	வனாய் ஸாமவே
	திற்கு நியாம	தத்தில்
	கனாய், இதர	அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
	வேதங்களைவிட	தே(உ)வானம் } = தேவதைகளில்
	ஸாமவேதத்	வாஸவ: = ஸ்ரேஷ்டனான
	திற்கு ஆதிக்கத்	இந்திரனுக்கு
	தைக் கொடுத்	நியாமகனாய்
	துக்கொண்டே,	அன்யதேவ
	எல்லாவற்றி	தைகளைவிட
	னம் ஸாமமா	இந்திரனுக்கு
	யிருப்பதின	ஆதிக்கத்தைக்
	னம், எல்லா	கொடுத்துக்
	வற்றையும்	
	தெரிந்தவனா	

கொண்டே,
ஸகலதேஸங்
களி லிருப்பதி
னால் வராஸவ:
என்னும் பெய
ருடைய வனாய்
இந்திரனுள்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
இந்த(ஈ)ரி } = இந் த் ரி ய ன்
யாணம் } களில்
மன: = உ த் த ம மான
மனதிற்கு நியா
மகனாய், இ த ர
இந் த் ரி ய ன்
களை விட மன
இந் த் ரி ய த்
திற்கு ஆகியத்
தைக்கொடுத்து

க்கொண்டே
ஞானரூபனா
தலால் மனஸ்
ஸப்த வாச் ய
னாய் மனதில்
= இருக்கிறேன்.
பூ(ஊ)தா } = ப்ராணிகளின்
னம் }
சேதனா = சேதனத்திற்கு
(அதிகஸ்மாண
ஸக்திக் கு)
நியாமகனாய்
ஞான நியாம
கனான படியால்
சேதனா என்
னும் பெயரு
டைய வனாய்
சேதனத்தில்
= இருக்கிறேன்.

(ஹ) — ருத்(ஈ)ராணம் ஸங்கராஸாஸ்மி வித்தேஸோ யக்ஷ-ரக்ஷ
ஸாம் ||

வஸுனும் பாவகஸ்சாஸ்மி மேருஸ்ஸிக(வ)ரிணுமஹம் || 23 ||

(ப. உ.) ருத்(ஈ)ராணம், ஸங்கர:, ச, அஸ்மி, வித்தேஸ:, யக்ஷ-ரக்ஷ
ஸாம் | வஸுனும், பாவக:, ச, அஸ்மி, மேரு:, ஸிக(வ)ரிணும், அஹம் ||

ருத்(ஈ)ரா } = ப தி ம னு ன்று
ணம் } ருத்ரர்களில்
ஸங்கர: = உ த் த ம னு ன
ஸங்கரன் என்
னும் ருத்(ஈ)ர
னுக்கு நியாமக
னாய், இ த ர
ருத்ரரை விட
இ வ னு க் கு
ஆதிகயத்தைக்
கொடுத்துக்
கொண்டே,
ஸுகத்திற்குக்
காரணனாயிருப்

பதினால் ஸங்கர
னென்னும்
பெயருடன்
ஸங்கரனுள்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
யக்ஷ-ரக்ஷ } = யக்ஷர்கள், ராக்ஷ
ஸாம் } ஸர்கள் இவர்
களில்
வித்தேஸ: = உ த் த ம னு ன
குபேரனுக்கு
நியாமகனாய்
ஸஜாதீயர்களில்
இவனுக்கு

உத்தமத்வத்		பவனாதலால்
தைக்கொடுத்து		பாவகனென்
க்கொண்டே,		னும் பெயரு
ஸம்பத்துக்கு		டன் பாவகனில்
அதிபதியா		(அக்னிமில்)
யிருப்பதால்	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
வித்தேய: என்	அஹம்	= நான்
னும் பெய	ஸிக(வ)ரிணம்	= பர்வதங்களுக்
ருடன் குபேர		குள்
னுள்	மேரு:	= ஸ்ரேஷ்டமான
அஸ்மி		மேரு பர்வதத்
ச		திற்கு நியாமக
வஸூணம்		னாய் இதர பர்
		வதங்களை விட
பாவக:		இதற்கு ஸ்ரேஷ்ட
		தவத் தைத்
		கொடுத்துக்
		கொண்டே,
		தனக்குப் பே
		ரகன் இல்லா
		தவனாதலால்
		மேரு ஸப்த(டி)
		வாச்யனாய்
		மேரு பர்வதத்
		தில்
	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.

(மூ)—புரோத(ய)ஸாம் ச முக்(வீ)யம் மாம் வித்தி(யு)பார்த்த(ய) ப்(வீ)

ருஹஸ்பதிம்

ஸேனானீமஹம் ஸ்கந்த(டி)ஸ்ஸரஸாமஸ்மி ஸாக(அ)ர: ||24||

(ப. உ.) புரோத(ய)ஸாம், ச, முக்(வீ)யம், மாம், வித்தி(யு), பார்த்த,

ப்(வீ)ருஹஸ்பதிம் | ஸேனானீமம், அஹம், ஸ்கந்த:(டி), ஸரஸாம், அஸ்மி, ஸாக(அ)ர: ||

பார்த்த	= அர்ஜுன!	ப்(வீ)ரு ஹஸ்ப திம்	} = ப்ருஹஸ் பத் யா சார்யருக்கு நியாமகனாய் புரோத(ய)த் களுக்குள் இவ
புரோத(ய)	= புரோத(ய)த்		
ஸாம்	களில்		
முக்(வீ)	= ஸ்ரேஷ்டனான		
யம்			

		மிருக்கும் ஜகத் தை (ப்ரபஞ்சத் தை) வெளிப் படுத் துவதி னால் ஸ்கந்த: (உ:) என்னும் பெயருடையவ னாய் ஸ்கந்த னில்
மாம். = என்னை வித்தி (யி) = தெரிந்துகொள்	அஸ்மி = இருக்கிறேன். ஸஸாம் = ஸரோவரங்	களில்
ச = மற்றும் அஹம் = நான்	ஸாக(அ)ர: =	ஸ்ரேஷ்டமான
ஸேனாநீனம் = ஸேனாதிபதி		கருக்குள்
ஸ்கந்த:(உ:) = உத்தமன ஸ்கந்தனுக்கு நியாமகனாய் இதர ஸேனாதி பதிகளுக்குள் இவனுக்கு ஆதி க்யத்தைக் கொ டுத்துக் கொண் டே தன்னிட	அஸ்மி = இருக்கிறேன்	ஸமுத்ரத்திற்கு நியாமகனாய் இதர ஸரோவர ங்களை விட ஸமுத்ரத்திற்கு ஸ்ரேஷ்டத்வத் தைக்கொடுத்து க்கொண்டே ஸாரபோ(ஹோ) க்தனாதலால் ஸாகரநாமக னாய் ஸமுத்ரத் தில்

(மு)—மஹர்ஷீனாம் ப்(ஹ்)ருகு(அ)ரஹம் சி(அ)ராமஸம்யேகமக்ஷ
 ரம் ||

யஜ்ஞானம் ஜபயஜ்ஞோஸ்மிஸ்தா(யா)வராணாம் ஹிமாலய:

|| 25 ||

(ப. உ.) மஹர்ஷீனாம், ப்(ஹ்)ருகு(அ):, அஹம், சி(அ)ராம், அஸ்மி,
 ஏகம், அக்ஷரம் | யஜ்ஞானம், ஜபயஜ்ஞ: அஸ்மி, ஸ்தா(யா)வராணாம்,
 ஹிமாலய: ||

மஹர்ஷீனாம் = மஹர்ஷிகளில்
 அஹம் = நான்
 ப்(ஹ்)ருகு: } = ஸ்ரேஷ்டனான
 (அ): } ப்ருகுமஹர்

ஷிக்கு நியாமக
 னாய், இதர
 மஹர்ஷிகளை
 விட இவருக்கு

ஸ்ரேஷ்டத்வத்
தைக் கொடுத்த
துக் கொண்டே
விரோதிகளைச்
சுடுவதினால்
ப்ருகு நாமக
னாய் ப்ருகு
மஹர்ஷியில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
கி(அ)ராம் = வாக்யங்களில்
ஏகம் = முக்யமான
அக்ஷரம் = ஸ்ரேஷ்டமான
ஒங்காரத்திற்கு
நியாமகனாய்
இதர அக்ஷரங்
களை விட இத
ற்கு ஸ்ரேஷ்ட
த்வத்தைக்
கொடுத்துக்
கொண்டே,
முக்யனான
படியாலும்,
நான்கு வித
நாஸமற்ற
வனான படி
யாலும், ஏக:
என்றும், அக்ஷர
னென்றும்
பெயருடைய
வனாய் ஒங்காரத்
தில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
யஜ்ஞானம் = யஜ்ஞங்களில்
ஜபயஜ்ஞ: = ஸ்ரேஷ்டமான
ஜபமென்னும்
யஜ்ஞத்திற்கு
நியாமகனாய்,
இதர யாகங்
களை விட இத
ற்கு உத்தமத்

வத்தைக்கொடு
த்துக் கொண்டே,
பிறந்தவர்களை
இரக்ஷிப்பதினால்
பூஜ்யனான
படியாலும்
ஜபயஜ்ஞ: என்னும்
பெயருடையவனாய்
ஜபமென்னும்
யஜ்ஞத்தில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஸ்தா(ஸா) } = அசையாத
வரானம் } பதார்த்தங்
களில் (ஸ்தாவ
ரங்களில்)
ஹிமாலய: = உத்தமமான
ஹிமயமலைக்கு
நியாமகனாய்
இதர பர்வதங்
களுக்கும்
இதற்கு ஸ்ரே
ஷ்டத்வத்தைக்
கொடுத்துக்
கொண்டே
ஹ்ரீ:; ஸ்ரீ:; என்
னும் இரண்டு
ரூபங்களு
டைய மஹா
லக்ஷ்மிக்கு
ஆஸ்ரயனா
யிருப்பதினால்
ஹிமாலயன்
என்னும் பெய
ருடையவனாய்
ஹிமவத்பர்
வதத்தில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—அஸ்வத்த:(ய:) ஸர்வவ்ருக்ஷாணாம் தே(ஜே)வர்ஷீணாம் ச
நாரத:(ஜ:) ||

க(உ)ந்த(ய)ர்வாணாம் சித்ரரத:(ய:) ஸித்தா(யா)னாம் கபிலோ
மூனி: || 26 ||

(ப. உ.) அஸ்வத்த:(ய:), ஸர்வ-வ்ருக்ஷாணாம், தே(ஜே)வர்ஷீணாம், ச,
நாரத:(ஜ:) | க(உ)ந்த(ய)ர்வாணாம், சித்ரரத:(ய:), ஸித்தா(யா)னாம், கபில:,
மூனி: ||

ஸர்வ- = ஸகலமான
வ்ருக்ஷாணாம் = வ்ருக்ஷங்களில்
அஸ்வத் } = உத்தமமான
த:(ய:) } அஸ்வத்த
வ்ருக்ஷத்திற்கு
(அரசமரத்
திற்கு) நியா
மகனாய் இதர
வ்ருக்ஷங்களை
விட இதற்கு
ஸ்ரேஷ்ட
த்வத்தைக்
கொடுத்துக்
கொண்டே
குதிரையைப்
போல் இருப்
பவனாதலால்
அஸ்வத்த
நாமகனாய்
அரசமரத்தில்
இருக்கிறேன்.

ச = மற்றும்
தே(ஜே) } = தேவர்ஷிகளில்
வர்ஷீணாம் }
நாரத:(ஜ:) = ஸ்ரேஷ்டரான
நாரதருக்கு
நியாமகனாய்
இதர தேவர்ஷி
களில் இவரு
க்கு ஸ்ரேஷ்ட
த்வத்தைக்

கொடுத்துக்
கொண்டு,
நானத்தைக்
கொடுப்பவனா
தலால் நாரத
ரென்கிற பெய
ருடையவனாய்
நாரதரில்
இருக்கிறேன்.

க(உ)ந்த } = கந்தர்வர்களில்
(ய)ர்வா }
ணாம் }
சித்ரரத:(ய:) = உத்தமனான
சித்ரரதனுக்கு
நியாமகனாய்
இதர கந்தர்வர்
களை விட இவ
னுக்கு உத்த
மத்வத்தைக்
கொடுத்துக்
கொண்டு,
விசித்ரரான
அதி(யி)தே
வாதிகளை ரத
மாயுடையவ
னாதலால்
சித்ரரதன்
என்னும் பெய
ருள்ளவனாய்
சித்ரரதனில்
இருக்கிறேன்.

ஐர மென்னும்
ஸரோவரத்தை
(கு ள த் தை த)
ரக்ஷிப்பவ னாத
லால் ஐராவத
னென்று பெய
ருடையவ னாய்
ஐராவத மென்
னும் இந் த் ர
னின்வாகனத்தி
லிரு ப் ப வ ன்
என்று

(மாம்) = என்னை
[வித்தி (யு)] = தெ ரி ந் து
கொள்.

சு = மற்றும்
நராணம் = மானிடர்களில்
நராத்(யி)பம் = உ த் த ம னு ன

சக்ர வர்த்திக்கு
நியா ம க னு ய்
இதர மானிடர்
களை வி ட இவ
னுக்கு உ த் த ம த்
வத்தைக்கொடு
த்துக்கொண்டு,
மா னிட ர்களு
க்கு சுஸ்வரனாத
லால் நராத்(யி)
ப: எ ன் னு ம்
பெய ருடையவ
னாய் சக்ரவர்த்
தியில் இருப்பவ
னென்று

(மாம்) = என்னை
[வித்தி(யு)] = தெ ரி ந் து
கொள்.

(மூ)—ஆயுதா(யா)னாமஹம் வஜ்ரம் தே(யே)னானாமஸ்மி காம

து(யா)க் ||

ப்ரஜனஸ்சாஸ்மி கந்த(உ)ர்ப: ஸர்பானாமஸ்மிவாஸுகி: || 28 ||

(ப. உ.) ஆயுதா(யா)னம், அஹம், வஜ்ரம், தே(யே)னானம், அஸ்மி,
காமது(யா)க் | ப்ரஜன:; ச, அஸ்மி, கந்த(உ)ர்ப:, ஸர்பானாம், அஸ்மி,
வாஸுகி: ||

ஆயுதா } = ஆயுதங்களில்
(யா)னம் }
வஜ்ரம் = ஸ்ரேஷ்ட மான

வ ஜ் ராயு த த்
திற்கு நியாமக
னாய் இதர ஆயு
த ன் க ளை வி ட
இதற்குஸ்ரேஷ்
ட த் வ த்தைக்
கொடுத் துக்
கொண்டு ஸகல
தோஷ மற்றவ
னாதலால் வஜ்ர

அஹம் = நான்
(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.
தே(யே) } = பசுக்களில்
னானம் }

காம } = உ த் த ம ம ர ன
து(யா)க் } காம தே த னு
விற்கு நியாமக
னாய் இதர பசுக்
க ளை வி ட இத்
ற்கு உ த் த ம த்

மென்னும்பெய
ருடையவ னாய்
வஜ்ராயுதத்தில்

வத்தைக்கொடு	(அஹம்)	= நான்
த்துகொண்டே	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
அபேக்ஷிக்கும்	ஸர்பாஸாம்	= ஒருதலையுடைய
பொருள் களைக்		ஸர்ப்பங்களில்
கொடுப்பவ	வாஸுகி:	= ஸ்ரேஷ்டமான
தாலால் காம		வாஸுகி என்
து(ய)க் என்		னும் ஸர்ப்பத்
னும் பெய		திற்கு நியாமக
ருடையவனாய்		னாய் இதாஸர்ப்
காமதேனுவில்		பங்களைவிட
(அஹம்)	= நான்	இதற்கு ஸ்ரேஷ்ட
அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.	தவத்தைக்
ச	= மற்றும்	கொடுத்து கொ
ப்ரஜன:	= ஸ்ருஷ்டிக்குக்	ண்டே, தன்
	காரணனான	லோகத்தில்
கந்த(உ)ர்ப:	= மன்மத (ய)	வஸிப்பவர்க
	னுக்கு நியாமக	ளுக்கு ஸுகத்
	னாய் பலவிதங்க	தைக் கொடுப்
	ளான ஸுகங்	பவனாதலால்
	களை அனுபவிப்	வாஸுகி என்
	பவனாதலால்	னும் பெயருள்
	கந்த(உ)ர்ப:என்	ளவனாய்வாஸு
	னும் பெயருள்	கியில்
	ளவனாய் மன்	(அஹம்)
	மதனுள்	அஸ்மி
		= நான்
		= இருக்கிறேன்.

(மூ)—அனந்தஸ்சாஸ்மி நாகா(அ)னம் வருணோ யாத(உ)ஸாமஹம்||
பித்ருணாமர்யமா சாஸ்மி யமஸ்ஸம்யமதாமஹம் || 29 ||

(ப. உ.) அனந்த:, ச, அஸ்மி, நாகா(அ)னம், வருண:, யாத(உ)ஸாம்,
அஹம் | பித்ருணாம், அர்யமா, ச, அஸ்மி, யம:, ஸம்யமதாம், அஹம் ||

நாகா(அ)	}	= அனேக தலைக	}	ஸ்ரேஷ்டதவத்
னம்		ருடைய ஸர்		தைக் கொடுத்த
		பங்களில்		துக்கொண்டே
அனந்த:		= ஸ்ரேஷ்ட னான		குணபூர்ணனாத
		ஸேஷனுக்கு		லால் அனந்த
		நியாமகனாய்		ஸர்ப்பவாச்ய
		இதாஸர்ப்		னாய் அனந்த:
		பங்களைவிட		என்னும் ஸர்ப்
		இவனுக்கு		பத்தில்

(அஹம்) = நான்
 அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
 யாத(உ) } = ஜலசர (ஜலத்
 ஸாம் } தில் வசிக்கும்)
 ப்ராணிகளில்

வருண: = உத்தமனான
 வருணனுக்கு
 நியாமகனாய்
 இதர ஜலசர
 ப்ராணிகளை
 விட இவனுக்கு
 ஸ்ரேஷ்டத்வத்
 தைக் கொடுத்
 துக் கொண்டு
 மேலான ஆனந்
 தத்தைக் கொடு
 ப்பவனான தலால்
 வருணஸப்த
 வரச்யனாய்
 வருணனில்

அஹம் = நான்
 (அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.
 ச = மற்றும்
 பித்ருணாம் = பித்ருக்களில்
 ஆர்யமா = உத்தமனான
 ஆர்யமா என்
 னும் பித்ரு தே
 வதைக்கு நியா
 மகனாய் இதர
 பித்ருக்களைவிட
 இவனுக்கு

உத்தமத்வத்
 தைக்கொடுத்து
 க்கொண்டே
 தெரிய வேண்
 டியவைகளை
 அநிபவனாத
 லால் ஆர்யமா
 என்னும் பெய
 ருடையவனாய்
 ஆர்யமா என்
 னும் பித்ரு
 தேவதையில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
 ச = மற்றும்
 ஸம்யமதாம் = நியமிப்பவர்க
 ளில்

யம: = ஸ்ரேஷ்டனான
 யமனுக்கு நியா
 மகனாய் இதர
 நியமிப்பவர்
 களைவிட இவ
 னுக்கு ஸ்ரேஷ்
 டத்வத்தைக்
 கொடுத்துக்
 கொண்டே நிய
 மிப்பவனாத
 லால் யமஸப்த
 வரச்யனாய்
 யமனில்

அஹம் = நான்
 (அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.

(சூ)—ப்ரஹ்மலாத(உ)ஸ்சாஸ்யி தை(ஹே)த்யானாம் கால: கலயதா
 மஹம் ||

ம்ருகா(அ)ணாம் சம்ருகே(உ)ந்த்(ஈ)ரோஹம் வைனதே

யஸ்ச பக்ஷிணாம் || 30 ||

(ப. உ.) ப்ரஹ்மலாத:(உ), ச, அஸ்மி, தை(ஹே)த்யானாம், கால:, கல
 யதாம், அஹம் | ம்ருகா(அ)ணாம், ச, ம்ருகே(உ)ந்த்(ஈ)ர:, அஹம், வைன
 தேய:, ச, பக்ஷிணாம் ||

தை(ஹே) } = தைத்யர்களில்
த்யானம் }

ப்ரஹ்மலாத: = உ த் த ம ன ன
ப்ர ஹ் ம ல ா த
னுக்கு நியாமக
னாய் இதர தை
த்யர்களை விட
இவனுக்கு உத்
தமத்வத் தைத்
கொடுத்துக்
கொண்டே உத்
க்ருஷ்டமான
ஸுகமுடையவ
னாதலால் ப்ரஹ்
மலாத நாமக
னாய் ப்ரஹ்மலா
தனில்

(அஹம்) = நான்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ச = மற்றும்

கலயதாம் = ப ந் த ன ஐ க ன ஐ
உ ண் ட ா க் கு
ப வ ர் க ள ி ல்

கால: = ஸ்ரேஷ்டனான
காலனுக்கு
நியாமகனாய்
இதர பந்தனம்
முதலியவை
களைச் செய்ப
வர்களை விட
இவனுக்கு
மேன்மையைக்
கொடுத்துக்
கொண்டு ஸரி
யாகத்தெரிந்து
கொள்பவ
னாதலால் கால
நாமகனாய்
காலனில்

அஹம் = நான்

(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.

ச = மற்றும்

ம்ருகா } = ம்ருகங்களில்

(அ)னம் }

ம்ருகே } = உ த் த ம ம ன
(அ)ந் } ஸிம்ஹத்திற்கு
த்(ஈ)ர: } நியாமகனாய்

மற்ற ம்ருகங்
களை விட இத
ற்கு மேன்மை
யைத்தந்துகொ
ண்டே, என்னை
தேடும் பக்தர்
களுக்குப் ப்ரபு
வாதலால்
ம்ருகேந்தர்:
என்னும் பெய
ருடையவனாய்
சிம்ஹத்தில்

அஹம் = நான்

(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.

பக்ஷிணம் = பக்ஷிகளில்

வைனதேய: = உ த் த ம ம ன

கருட பக்ஷிக்கு
நியாமகனாய்
மற்ற பக்ஷிகளை
விட இதற்கு
மேன்மை
யைத்தந்து
கொண்டே
விசேஷ ஷமாய்
நமஸ்கரிப்ப
வர்களுக்கு
ஆஸ்ரயனா
தலால் வைன
தேயஸப்த
வாச்யனாய்
கருட பக்ஷியில்

(அஹம்) = நான்

(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.

(பு)—பவன: பவதாமஸ்மி ராம: ஸஸ்தர்ப்(ஹ்)ருதாமஹம் ||

ஜ(ஸ)ஷாணம் மகரஸ்சாஸ்மி ஸ்ரோதஸாமஸ்மி ஜாஹ்நவீ || 31 ||

(ப. உ.) பவன: பவதாம், அஸ்மி, ராம:, ஸஸ்தர்ப்(ஹ்)ருதாம், அஹம் | ஜ(ஸ)ஷாணம், மகர:, ச, அஸ்மி, ஸ்ரோதஸாம், அஸ்மி, ஜாஹ்நவீ ||

பவதாம்	= சு த் த ப் ப டி த் தும் வ ஸ் து க் களில்	ச	ருபம்).
பவன:	= ஸ்ரோஷ்டமான வ ர யு வு க் கு நியாமக னாய் சுத்தி செய்யும் இதர வஸ்துக் களை விட இத ற்கு உ த் த ம த் வ த் தை த் கொடுத்துக் கொண்டு, பாலிப் பவர் களுக்கு பூஜ்ய தை ல ர ல் பவன ஸப்த வ ர ச் ய னாய் வ ர யு வி ல்	ஜ(ஸ)ஷா ணம் மகர:	= மற் றும் = மீன்களில் = உ த் த ம மான மு த லை க் கு நியாமக னாய் இதர மீன்களை விட இத ற் கு ஸ்ரோஷ்ட த் வ த் தை த் கொடுத்துக் கொண்டே, லோகத்திற்கு அற்ப ஞானத் தைக் கொடுப் பவன த ல ர ல் மகர ஸ ப் த வ ர ச் ய னாய் முதலையில் = இருக்கிறேன். = நதிகளில் = உ த் த ம மான கங்கா நதிக்கு நியாமக னாய் இதர நதிகளை விட இத ற் கு உ த் த மத்வத் தைக் கொடுத் துக் கொண்டே ஸம்ஸாரம்
(அஹம்)	= நான்	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.	ஸ்ரோத	= நதிகளில்
ஸஸ்தர	= ஸஸ்தர தாரி	ஸாம்	
ப்(ஹ்)ரு	களில்	ஜாஹ்நவீ	
தாம்			
ராம:	= உ ல க த் தை ரமிக்கச் செய் யும் (ஸந்தோ ஷப்படுத்தும்) ஸ்ரோஷ்டனை ராமன்		
அஹம்	= நானே (இது ஸரக்ஷரத்		

அ ஸ ர ர மெ		ஜ ர ஹ் ந னீ
ன்று தெரிந்து		என்னும் பெய
கெ ர ண் டி		ரு டை வ னாய்
அ தை விடுப		கங்கா நதியில்
வளை ரக்ஷிப்பவ	(அஹம்)	= நான்
னா த ல ர ல்	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.

(மு)—ஸர்கா(அ)னா மாதி(பி)ரந்தர்ச மத்(யீ)யம் சைவாஹமர் ஜுன ||

அத்(யீ)யாத்ம வித்(ஜீ)யா வித்(ஜீ)யானாம் வாத:(ஜீ) ப்ரவத(ஜீ) தாமஹம் || 32 ||

(ப. உ.) ஸர்கா(அ)னாம், ஆதி:(ஜி:), அந்த:, ச, மத்(யீ)யம், ச, ஏவ, அஹம், அர்ஜுன | அத்(யீ)யாத்மவித்(ஜீ)யா, வித்(ஜீ)யானாம், வாத:(ஜீ), ப்ரவத(ஜீ)தாம், அஹம் ||

அர்ஜுன	= அர்ஜுன !
ஸர்கா	} = ஸ்ருஷ்டிக்கப் படு ம் ப்ராணி
(அ)னாம்	
ஆதி:(ஜி:)	= காரணன்
ச	= மற்றும்
மத்(யீ)யம்	= ரக்ஷகன்
ச	= மற்றும்
அந்த:	= நாஸகன்
அஹம், ஏவ	= நானே.
வித்(ஜீ)	} = வித்யைகளில்
யானாம்	
அத்(யீ)	} = உத்தமமாகிய ப்ரஹ்ம வித்யை
யாத்ம	
வித்(ஜீ)	
யா	

க்கு நியாமக னாய் இதர வித் யைகளை விட இதற்குச் ச்ரேஷ்டத்வத் தைக் கொடுத்துக்கொ ண்டே ஜீவர்களில் அவர்க ளுக்கு பதியா யிருப்பதினா லும், ஞானஸ்வ

ரூபனாயிப்ப	
தினாலும் அத்	
(யீ)யாத்ம வித்	
யாநாமகனாய்	
அத்யாத்ம வித்	
தையில் இருக்	
கிறேன்.	
ப்ரவத(ஜீ)	} = வாதம், ஜல்பம்,
தாம்	
விதண்டம்	
என்னும் இக்	
கதைகளை நடத்	
தும் ஜனங்க	
ளால் (செய்யப்	
படும)	
வாத:(ஜீ)	= வாதமென்னும்
கதைக்கு நியாம	
கனய்வாச்யத்வ	
ரூபகாரணத்தி	
னால் வாதஸப்த	
வாச்யனாய்	
வாதத்தில்	
(கதையில்)	
இருப்பவன்	
அஹம் (ஏவ)	= நானே.

(மு)—அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி த்(ஈ)வந்த்(ஈ)வஸ்ஸாமாஸிகஸ்ய ச ||
 அஹமேவாக்ஷய: காலோ தா(யா)தாஹம் விஸ்வதோமுக:
 (வ:) || 33 ||

(ப. உ.) அக்ஷராணம், அகார:, அஸ்மி, த்(ஈ)வந்த்(ஈ)வ:, ஸாமாஸி
 கஸ்ய, ச | அஹம், ஏவ, அக்ஷய:, கால:, தா(யா)தா, அஹம், விஸ்வதோ
 முக:(வ:) ||

அக்ஷராணம் = எழுத்துகளில்
 அகார: = உ த் த ம மான

‘அ’ என்னும்

எழுத்திற்கு

நியாமகனாய்

இதர அக்ஷரங்

களை விட இத

ற்கு உத்தமத்வ

த்தைக் கொடுத்

துக் கொண்டே

‘அ’ என்று

அழைக்கப்படு

பவனாதலால்

அகார ஸப்த

வாச்யனாய்

‘அ’ என்னும்

எழுத்தில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ச = மற்றும்

ஸாமாஸி } = ஸமாஸஸமூ

கஸ்ய } ஹத்தில்

த்(ஈ)வந் } = உ த் த ம மான

த்(ஈ)வ: } த்வந்த்வ ஸமா

ஸத்திற்கு நியா

மகனாய் இதர

ஸமாஸங்களை

விட இதற்கு

ஆதிக்யத்தைக்

கொடுத்தாக்

கொண்டே உள்

ளும் வெளியி

லும் இரண்டு

ருபங்களுடன்

இருப்பதால்

த்வந்த்வஸப்த

வாச்யனாய்

த்வந்த்வ

ஸமாஸத்தில்

இருப்பவனாக

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

அக்ஷய: = நாஸமற்றவ

னாதலால் அக்ஷய

ஸப்தவாச்ய

னாய்

கால: = ஸம்ஹாரகனாத

லால் காலநா

மகனாய் அக்ஷய

காலத்தி லிருப்

பவன்

அஹம், ஏவ = நானே.

தா(யா)தா = தாரணத்தை

யும், பேராஷ

ணத்தையும்,

செய்பவன்

அஹம் = நான்.

விஸ்வ } = ஸகலதிசைகளி

தோமுக: } லும் முகமுடைய

(வ:) } வனாதலால்

சதூர்முகனில்

இருப்பவன்;

எல்லாவிடத்தி

லும் ஸகல அவ

யவங்களை யு

முடையவன்.

(மு)—ம்ருத்யு: ஸர்வஹரஸ்சாஹமுத்(ஈ)ப(ஊ)வஸ்சப(ஊ)விஷ்யதாம்||
கீர்தி: ஸ்ரீர்வாக் ச நாரீணம் ஸ்ம்ருதீர்மேதா(யா) த்(வீ)ருதி:
க்ஷமா || 34 ||

(ப. உ.) ம்ருத்யு: ஸர்வஹர: ச, அஹம், உத்(ஈ)ப(ஊ)வ: ச, ப(ஊ)
விஷ்யதாம்| கீர்த்தி: ஸ்ரீ: வாக், ச, நாரீணம், ஸ்ம்ருதி: மேதா(யா), த்(வீ)
ருதி: க்ஷமா ||

ச	= மற்றும்	நியாமகனாய்
அஹம்	= நான்	ஸ்ரீக்கு ஆஸ்ரய
ஸர்வஹர:	= ஸர்வ நாஸக	னாதலால்
	ன	ஸ்ரீஸப்தவாச்
ம்ருத்யு:	= ஸம்ஹாரக	யனாய் ஸ்ரீக்குள்
	னாதலால்	ளிருப்பவன்.
	ம்ருத்யு நாம	வாக் = வாக்யங்களுக்கு
	கனாய் ம்ருத்யு	நியாமகனாய்,
	வுக்கு நியாமக	சொல்லிக்
	னாய் ம்ருத்யுவி	கொள்ளப்
	ளிருப்பவன்.	படுபவனாத
ச	= மற்றும்	லால் வாக்யஸப்த
ப(ஊ)விஷ்	= பிறப்பவர்	வாச்யனாய்
யதாம் }	களின்	வாக்கியத்தி
உத்(ஈ) }	= பிறப்புக்கு	ளிருப்பவன்.
ப(ஊ)வ: }	நியாமகனாய்	ஸ்ம்ருதி: = ஸ்மரணைக்கு
	பிறக்கச்செய்வ	(நினைவுக்கு)
	தினால் உத்பவ:	நியாமகனாய்
	என்னும் பெய	நினைக்கப்படுவ
	ருடையவனாய்	தற்கு யோக்ய
	பிறப்பிலிருப்	னாதலால் ஸ்ம்
	பவன்.	ருதிநாமகனாய்
அஹம்	= நான்	ஸ்ம்ருதியி
நாரீணம்	= ஸ்த்ரீகளின்	ளிருப்பவன்.
கீர்தி:	= கீர்த்திக்கு நியா	மேதா(யா) = புத்திக்கு
	மகனாய் துதிக்	நியாமகனாய்
	கப்படுபவ	மேதா(யா)
	னாதலால் கீர்தி	ஸப்தவாச்
	ஸப்தவாச்	யனாய் மேதை
	யனாய் கீர்தியில்	(மெய்) மில்
	இருப்பவன்.	இருப்பவன்.
	= ஸ்ரீக்கு(ஒளிக்கு)	த்(வீ)ருதி: = தையத்திற்கு

நியாமகனாய்
 ஜகத்தைத்தரிப்
 பதினால் த்(வீ)
 ருதிஸப்தவாச்
 யனாய் த்ருதியி
 லிருப்பவன்.
 க்ஷமா = க்ஷமைமக் கு
 (பொருமை)

க் கு) நியாமக
 னாயக்ஷமாஸப்த
 வாச் யனாய்
 க்ஷமைமயில்
 (பொருமை
 யில்) இருப்ப
 வன்.

(மூ)—ப்(வீ)ருஹத்ஸாம ததா(யா) ஸாம்னாம் கா(அ)யத்ரீ ச(ஊ)ந்த
 (உ)ஸாமஹம் ||

மாஸானாம் மார்க(அ) சரீர்ஷோஹம் ரு(ஐ)நூனாம் குஸுமா
 கர: || 35 ||

(ப. உ.) ப்(வீ)ருஹத்ஸாம, ததா(யா), ஸாம்னாம், கா(அ)யத்ரீ,
 ச(ஊ)ந்த(உ)ஸாம், அஹம் | மாஸானாம், மார்க(அ)சரீர்ஷ:, அஹம், ரு(ஐ)
 நூனாம், குஸுமாகர: ||

ஸாம்னாம் = ரதந்தரம் முத
 லியஸாமங்க
 ளில்
 ப்(வீ)ரு } = மேலானப்ரு
 ஹத்ஸாம } ஹத்ஸாமத்
 திற்கு நியாமக
 னாய் இதரஸா
 மங்களைவிட
 இதற்கு மேன்
 மையைக்கொடு
 த்துக் கொண்
 டேப்ருஹத்
 ஸாமஸப்த
 வாச்யனாய் ப்ரு
 ஹத்ஸாமத்தி
 லிருப்பவன்

அஹம் = நான்.
 ததா(யா) = அவ்வாறே
 ச(ஊ)ந்த } = சந்தஸஸு
 (உ)ஸாம் } சளில்
 கா(அ)யத்ரீ = உத்தமமாகிய
 காயத்ரிக்கு
 நியாமகனாய்

மற்ற சந்தஸ
 ஸுகளைவிட
 இதற்குச் ச்ரேஷ்
 டத்வத்தைக்
 கொடுத்துக்
 கொண்டேதன்
 னைத்துதிப்பவர்
 களை ரக்ஷிப்பதி
 னால் காயத்ரீ
 ஸப்தவாச் ய
 னாய் காயத்ரியி
 லிருப்பவன்

அஹம் = நான்.
 மாஸானாம் = மாதங்களில்
 மார்க(அ) } = மார்கசரீர்ஷ
 சரீர்ஷ: } மாதத்திற்கு
 நியாமகனாய்
 மற்ற மாதங்
 களைவிட இத
 ற்கு மேன்மை
 யைக் கொடுத்
 துக் கொண்டே
 மார்கசரீர்ஷ

ஸப்த வாச்ய
னாய் மார்கஸீர
மாதத்தி லிருப்
பவன்.

ரு(ஐ)தானம் = ருதுக்களில்
குஸுமாகர: = உத்தமமான
வஸந்த ருது
விற்கு நியாமக
னாய் மற்ற
ருதுக்களை விட
இதற்கு மேன்
மையைக்கொடு
த்துகொண்டே

அவரவர் போக்
யதைக்குத்தக்க
வாரு குத்ஸித
மான, மற்றும்
ஸம்சீன மான
ஞானத்தைப்
பிறப்பிப்பதி
னால் குஸுமா
கரஸப்த வாச்ய
னாய் வஸந்த
ருதுவி லிருப்ப
வன்

(அஹம் ஏவ) = நானே.

(மூ)—த(ஈ)யூதம் ச(உ)லயதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்வினாமஹம் ||
ஜயோஸ்மி வ்யவஸாயோஸ்மி ஸத்வம் ஸத்வவதாமஹம் ||36||

(ப. உ.) த(ஈ)யூதம், ச(உ)லயதாம், அஸ்மி, தேஜ:, தேஜஸ்வினாம்,
அஹம் | ஜய: அஸ்மி, வ்யவஸாய:, அஸ்மி, ஸத்வம், ஸத்வவதாம், அஹம் ||

ச(உ)லய
தாம் [ஸ்தி
(யி)தம்] } = கபடம் (வஞ்
சனை) செய்ப
வர்களிலிருக்
கும்
த(ஈ)யூதம் = தயூதத்திற்கு
(சூதாட்டத்
திற்கு) நியா
மகனாய் தயூத
ஸப்த வாச்ய
னாய் தயூதத்தி
லிருப்பவன்

அஹம் = நானே.
தேஜஸ்
வினாம் } = தேஜஸ்ஸு
[ஸ்தி யுடையோர்)
(யி)த:] களிலிருக்கும்
தேஜ: = தேஜஸ்ஸுக்கு
(ஒளிக்கு) நியா
மகனாய் ப்ரகா
ஸிப்பதினால்
தேஜஸ்ஸப்த

வாச்யனாய்
ஒளியிலிருப்
பவன்

அஹம் = நானே.
(ஜேத்ரு
ணம்ஸ்தி
[யி]த:) } = ஜயஸ்ஸீலர்களி
லிருக்கும்

ஜய: = ஜயத்திற்கு
நியாமகனாய்
ஜயஸப்த
வாச்யனாய்
ஜயத்தி லிருப்
பவனாக

அஸ்மி
(வ்யவஸா
யினம்)
[ஸ்தி
(யி)த:] } = இருக்கிறேன்.
= நிர்ஸய ஞான
முடையவர்களி
லிருக்கும்

வ்யவஸாய: = நிர்ஸய ஞானத்
திற்கு நியா
மகனாய் வ்யவ

அஸ்மி ஸத்வ வதாம் [ஸதி (ஸி)தம்]	ஸாயஸப்தவாச் யஸ்ய நிர்ஸய ஞானத்தில் இருப்பவனாக = இருக்கிறேன். = பலமுடைய வர்களிலிருந் தும்	ஸத்வம் = பலத்திற்கு நியாமகனாய் ஸத்வஸப்த வாச்யனாய் பலத்தில் இருப் பவனாக அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
--	--	---

(மூ)—வ்ருஷ்ணீனாம் வாஸுதே(தே)வோஸ்மி பாண்டவானாம் த(ய)னஞ்ஜய: ||

முனீனாமப்யஹம் வ்யாஸ: கவீனாமுஸனா கவி: || 37 ||

(ப. உ.) வ்ருஷ்ணீனாம், வாஸுதே(தே)வ:, அஸ்மி, பாண்டவானாம், த(ய)னஞ்ஜய: | முனீனாம், அபி, அஹம், வ்யாஸ:, கவீனாம், உஸனா, கவி: ||

வ்ருஷ்ணீ னாம் வாஸுதே (தே)வ: அஸ்மி பாண்ட வானாம் த(ய)னஞ் ஜய:	= யாதவர்களில் = உத்தமனான வஸுதேவ குமாரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாக = இருக்கிறேன். (ஸாக்ஷாத்நுபம்) = பாண்டகுமாரர் களில் = உத்தமனான அர்ஜுனனுக்கு நியாமகனாய் பீமனைத்தவிர மற்றபாண்ட வர்களைவிட இவனுக்கு உத்தமத்வத் தைக் கொடுத் துக்கொண்டே த(ய)னஞ்ஜய ஸப்தவாச்ய னாய் அர்ஜுன னில் இருப்ப வன்.	முனீனாம் வ்யாஸ: அஹம் கவீனாம் உஸனாகவி: = முனிகளில் = வேதவ்யாஸர் = நானே. (ஸாக்ஷாத் அவ தாரம்) = கவிகளில் = ஸ்ரேஷ்டனான உஸனஸ்ஸு (ஸாக்ஷா சார் யர்) என்னும் கவிக்கு நியாமக னாய் மற்ற கவி களைவிட இவ ருக்கு ஆதிக்யத் தைக் கொடுத் துக்கொண்டே ஸ்ருஷ்டி செய் பும் அபேகை புடையவனாத லால் உஸனஸ் ஸப்த வாச்ய னாய் உஸனஸ் என்னும் கவி யிலிருப்பவன் அஹம்(ஏவ) = நானே,
--	--	---

(மூ)—த(உ)ண்டோ த(உ)மயதாமஸ்மி நீதிரஸ்மி ஜிகீ(உ)ஷதாம் ||

மௌனம் சைவாஸ்மி கு(ஊ)ஹ்யானம் ஜ்ஞானம் ஜ்ஞானவ
தாமஹம் || 38 ||

(ப. உ.) த(உ)ண்ட:; த(உ)மயதாம், அஸ்மி, நீதி:; அஸ்மி, ஜிகீ(உ)ஷதாம் | மௌனம், ச, ஏவ, அஸ்மி, கு(ஊ)ஹ்யானம், ஜ்ஞானம், ஜ்ஞானவதாம், அஹம் ||

த(உ)மய } = தண்டனை செய்
தாம்[ஸ்தி] } பவர்களி லிருக்
(யி)த:] } கும் (தண்டனை
செய் பவர்க
ளால் செய்யப்
படும)

த(உ)ண்ட: = ஸி கைக்ஷக் கு
(தண்டனைக்கு)
நியாமகனாய்
தண்டித்துக்
கொண்டிருப்ப
தால்தண்ட
ஸப்தவாச்ய
னாய்தண்டத்தி
லிருப்பவனாய்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ச = மற்றும்

ஜிகீ(உ)ஷ } = ஜயமடைவ
தாம்[ஸ்தி] } தற்கு ஆஸை
(யி)தா] } யுடையவர்களி
லிருக்கும்

நீதி: = நீதி ரூபமாகிய
தர்மத்திற்கு
நியாமகனாய்
நீதி ஸப்தவாச்ய
னாய் நீதியி
லிருப்பவனாக

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

கு(ஊ)ஹ் } = கோப்ய மர
யானம் } (ரஹஸ்யமான)
வஸ்துக்களி
லிருக்கும்

மௌனம் = உத்தமமான
த்யானத்திற்கு
நியாமகனாய்
முனிகளால்
பூஜ்யனாதலால்
மௌனஸப்த
வாச்யனாய்
மௌனத்தி
லிருப்பவனாய்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ஜ்ஞானவ } = ஞானமுடைய
தாம் } வர்களிலிருக்
[ஸ்தி(ய)] } கும்
தம்]

ஜ்ஞானம் = ஞானத்திற்கு
(அறிவிற்கு)
நியாமகனாய்
ஞானரூபனாத
லால் ஞான
ஸப்தவாச்ய
னாய் ஞானத்தி
லிருப்பவன்

அஹம் (ஏவ) = நானே.

(மூ)—யச்சாபி ஸர்வபூ(ஊ-ஓ)தானம் பீ(வி)ஜம் தத(உ)ஹமர்ஜுன ||

ந தத(உ)ஸ்தி வினாயத் ஸ்யான் மயா பூ(ஊ-ஓ)தம் சராசரம்

(ப. உ.) யத், ச, அபி, ஸர்வ-பூ(ஊ)தானும், பீ(வீ)ஜம், தத், அஹம், அர்ஜுன! ந, தத், அஸ்தி, வினா, யத், ஸ்யாத், மயா, பூ(ஊ)தம், சராசரம் ||

ச	= மற் றும்	இ ல் ல ர ம லி நு க்
அர்ஜுன	= அர்ஜுன!	கும்)
ஸர்வ-	= ஸகல	சராசரம்
பூ(ஊ)	} = ப்ராணிகளுக்கு	= ஸ்தாவர ஜங்க
தானம்		மாத்மகமான
யத்பீ(வீ)	} = எ து க ர ர ண	யத்
ஜம்		= எந்த
தத் (அபி)	} = அ க் க ர ர ண த்	பூ(ஊ)தம்
		= வஸ்து
		ஸ்யாத்
		= உண்டோ
	} திற்கு நியாமக	தத்
		= அவ்வஸ்து
		ந, அஸ்தி
		= இல்லை. [நான்
அஹம் (ஏவ)	= நானே.	மேற்சொல்லிய
மயா	= நியாமக னு ன	பதார்த்தங் களி
	என்னை	லேயேயல்லாது
வினா	= விட்டு (நா ன்	எல்லா விடத்தி
	நியாமக னு ய்	லும் நியாமக
		னுய் இருக்கின்
		மேன்.]

(ஸ்ரீ)—நாந்தோஸ்தி மம தி(தி)வ்யானும் விபூ(ஊ)தீனம் பரம்தப ||
ஏஷுதத்தே(ஜீ)ஸத: ப்ரோக்தோ விபூ(ஊ)தேர்விஸ்தரோ
மயா || 40 ||

(ப. உ.) ந, அந்த:; அஸ்தி, மம, தி(தி)வ்யானும், விபூ(ஊ)தீனம், பரம்தப | ஏஷ:; து, உத்தே(ஜீ)ஸத:; ப்ரோக்த:; விபூ(ஊ)தே:; விஸ்தர:; மயா ||

பரம்தப	= ஸ த் ரு தா ப	சொல்லிய
	க னு ன அர்	விபூ திருபந்
	ஜுன!	களின் சுருக்
மம	= என்னுடைய	கம்
தி(தி)வ்யா	} = அ ப் ர ர க் ரு	} உத்தே
னும்		
விபூ(ஊ)	} = வி பூ தி ரு ப ந்	} (ஜீ)ஸத: }
தீனம்		
அந்த:	= முடிவு	ப்ரோக்த:
ந, அஸ்தி	= இல்லை.	= சொல்லப்
ஏஷ:, து	= இது வரையில்	பட்டிருக்கி
		றது.
		மயா
		= என்னால்
		ஏஷ:
		= இந்த

விபூ(ஊ-உ) } = விபூ திரு பந் | (ப்ரோக்த:) = செ ர ல் ல ப்
தே: } களின் = ப்ரோசு படுகிறது.
விஸ்தர: = விஸ்தாரம் யதே }

(஘)—யத்(ஈ)யத்(ஈ)விபூ(ஊ-உ)திமத் ஸத்வம் பூரீமதூ(ஈ-உ)ர்ஜித
மேவ வா ||

தத்ததே(தே)வாவக(உ)ச்ச(ஊ) த்வம் மம தேஜோம்ஸ-ஸம்
ப(ஊ)வம் || 41 ||

(ப. உ.) யத், யத், விபூ(ஊ-உ)திமத், ஸத்வம், பூரீமத், ஊர்ஜிதம்,
ஏவ, வா | தத், தத், ஏவ, அவக(உ)ச்ச(ஊ), த்வம், மம, தேஜோம்ஸ-
ஸம்ப(ஊ)வம் ||

யத், யத்,	= எ ந் தெ ந் த	தத், தத்	= அ ந் த ந் த
ஸத்வம்	= வஸ்து		வஸ்து
ஏவ	= தன்னினத்தில்	மம	= என்னுடைய
விபூ(ஊ-உ) }	= உ த் த ம ம ர	தேஜோம்ஸ-	= ப்ரகாஸ ரூப
திமத் }	னதோ		மாகிய அம்ஸத்
பூரீமத், ஏவ	= ஸ ம் பத் தோமி		தோடு
	கூடிக் கொண்	ஸம்ப(ஊ)வம்	= கூடிக் கொண்
	டிருக்கிறதோ		டிருப்பதென்று
வா	= மற்றும்	த்வம்	= நீ
ஊர்ஜிதம்	= அ பி வ் ரு த் தி	அவக(உ) }	= தெ ரி ந் து
	யுடையதோ	ச்ச(ஊ) }	= கொள்.

(஘)—அத(ய)வா ப(ஊ)ஹுனேதேன கிம் ஜ்ஞாதேன தவார்ஜுன ||
விஷ்டப்(ஈ)யாஹமித(உ)ம் க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஸேன ஸ்தி
(யி)தோ ஜக(உ)த் || 42 ||

(ப. உ.) அத(ய), வா, ப(ஊ)ஹுனா, ஏதேன, கிம், ஜ்ஞாதேன, தவ,
அர்ஜுன | விஷ்டப்(ஈ)ய, அஹம், இத(உ)ம், க்ருத்ஸ்நம், ஏகாம்ஸேன,
ஸ்தி(யி)த; ஜகத் ||

அத(ய), வா	= அல்லது	வ ர் க ளு க் கு
அர்ஜுன	= ஓ அர்ஜுன !	நி ய ர ம க ளு
ஜ்ஞாதேன	= தெ ரி ந் து	யி ரு க் கு ம்
	கொ ள் ள ப்	வி பூ (ஊ-உ) தி
	பட்ட	ரூபத்தினால்
ப(ஊ)ஹுனா	= அநேகமான	தவ
ஏதேன	= முன்னால்சொல்	கிம்
	லப்பட்ட ஸ-வ்ர	= உனக்கு
	யன் முதலிய	= என்ன ப(ஊ)
		லம் ?
		என்றால் இனி சொல்லப்

போகும் விபூ(ஊ-லி)திருபத்தின்	ஸித்தமா யிருக்
ஞானத்தினால் உண்டாகும்	கும்
பலத்தைவிட முன்சொல்லிய	க்ருத்ஸனம் = ஸமஸ்தமான
ஸூர்யாதிகளில் நியாமகனா	ஜக(ம)த் = ப்ரபஞ்சத்தை
யிருக்கும் விபூதிருபங்களின்	ஏகாம்ஸேன = அனேக அம்
ஞானத்தால் உண்டாகும் ப(ஹ)	ஸங்களில் ஒரு
லம் ஸ்வர்பமென்று அபிப்ரா	அம்ஸத்தால்
யம்.	விஷ்டப் } = வ்யாபித்து (பற
இத(உ)ம் = இந்த ப்ரத்ய	(ஹீ)ய } விக் கொண்டு)
க்ஷாதி ப்ரமா	அஹம் = நான்
ணங்களால்	ஸ்தி(யி)த: = இருக்கின்றேன்

தாத்தர்யம் :—மேற்சொல்லியவாரு ஸூர்யன் முதலிய சில பதார்த்தங்களிலேயே இருக்கிறேனென்று தெரியவேண்டாம். நான் ஒரு அம்ஸத்தால் இந்த ஸமஸ்த ப்ரபஞ்சத்தையும் வ்யாபித்து இருக்கிறேன் என்று அறிவதால் விசேஷ ப(ஹ)லனுண் டென்றறிக.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜன ஸம்வாதத்தில்

விபூதியோக மென்னும்

பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது அத்தியாயம்.

அவதாரணிகை:—பூர்வ அத்தியாயத்தின் கடைசி ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட வ்யாப்தரூப உபாஸனை சுருக்கமாயிருந்து த்யானிப்பதற்கு புத்தியில் படுவதல்லாததால், பகவதரூபத்தை த்யானம் செய்வதற்காக விஸ்வரூபமே (வீராட் ரூபமே) இவ்வத்யாயத்தில் விஸ்தாரமாக சொல்லப்படுகிறது.

அர்ஜுன உவாச—

(பு)—மத(உ)னுக்(ஈ)ரஹாய பரமம் கு(ஊ)ஹ்யமத்(யீ)யாத்ம ஸம்ஜ்ஞிதம் ||
யத் த்வயோக்தம் வசஸ்தேன மோஹோயம் விக(உ)தோ மம || 1 ||

(ப. உ.) மத(உ)னுக்(ஈ)ரஹாய, பரமம், கு(ஊ)ஹ்யம், அத்(யீ)யாத்ம ஸம்ஜ்ஞிதம், | யத், த்வயா, உக்தம், வச:, தேன, மோஹ:, அயம், விக(உ)த:, மம ||

<p>மத(உ)னுக் } = என்னிடத் தில் (ஈ)ர } அ னு க் ர ஹ ம் ஹாய } செய்வதற்காக பரமம் = உத்தமமான கு(ஊ)ஹ்யம் = ரஹஸ்யமான அத்(யீ)யா } = பரமாத் மாவை த்மஸம் } பே ரா தி க் கு ம் ஜ்ஞிதம் } யத், வச: = எந்த வாக்யம் த்வயா = உன்னால்</p>	<p> </p>	<p>உக்தம் சொல்லப் பட் டதோ தேன = அவ்வாக்யத் தி னால் மம = என்னுடைய அயம் = இந் த ப ந் து நேச ரூபமாகிய மோஹ: = மோஹம் விக(உ)த: = ந ர ஸ ம டை ந் தது.</p>
--	----------	---

(பு)—ப(ஊ)வாப்யயேள ஹி பூ(ஊ)தானாம் ஸ்ருதேள விஸ்தரஸோ மயா ||

த்வத்த: கமலபத்ராக்ஷ மாஹாத்மயமபி சாவ்யயம் || 2 ||

(ப. உ.) ப(ஊ)வாப்யயேள, ஹி, பூ(ஊ)தானாம், ஸ்ருதேள, விஸ்தரஸ:, மயா | த்வத்த:, கமலபத்ராக்ஷ, மாஹாத்மயம், அபி, ச, அவ்யயம் ||

கமலபத்	}	= க ம ல த ள ங்	விஸ்தாஸ:	= விஸ்தாரமாக
ராஷ்		= கலைப் போன்ற கண்களுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண !	மயா	= என்னால்
த்வத்த:		= உன்னால்	ஸ்ருதௌ	= கேழ்க்கப் பட்டன.
பூ(ஊ-ஒ)	}	= ப்ராணிகளின்	ச	= மற்றும்
தானம்			அவ்யயம்	= ஸாஸ்வதமான
ப(ஊ)வாப்	}	உற்பத்தி நாஸம்	மஹாத்ம்	} = மஹாத்ம்யமும்
யௌ			யம் அபி	
		இவைகள் (7-வது அத்தியாயம் முதலிய	(ஸ்ருதம்)	= கேழ்க்கப் பட்டன.
			ஹி	= நிர்ஸயம்.

(மூ)—ஏவமேதத்(ஈ)யதா(யா)த்த(ய) த்வமாத்மானம் பரமேஸ்வர ||
 த்(ஈ)ரஷ்ட்மிச்சா(ஊ)மி தே ரூபமைஸ்வரம் புருஷோத்தம ||3||

(ப. உ.) ஏவம், ஏதத், யதா(யா), ஆத்த(ய), த்வம், ஆத்மானம், பரமேஸ்வர | த்(ஈ)ரஷ்ட்மி, இச்சா(ஊ)மி, தே, ரூபம், ஐஸ்வரம், புருஷோத்தம ||

பரமேஸ்வர	= எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமி யான க்ருஷ்ண!	புருஷோத்தம	} = புருஷ ஸ்ரேஷ்டனே!
த்வம்	= நீ	தே	
ஆத்மானம்	= உன்னை	ஐஸ்வரம்	= த்யானம் செய்வதற்கு அஸாத்யமான ஸக்தியுடைய
யதா(யா)	= எவ்விதமாக	ரூபம்	= ரூபத்தை
ஆத்த(ய)	= செரால்லு க்ருயோ	த்(ஈ)ரஷ்ட்மி	= காண்பதற்கு
ஏதத்	= இவ்வாக்கியம்	இச்சா(ஊ)மி	= விரும்புகிறேன்
ஏவம் (ஏவ)	= ஸத்யமானதே.		

(மூ)—மன்யஸே யதி(ஐ) தச்ச(ஊ)க்யம் மயா த்(ஈ)ரஷ்ட்மிதி ப்ரபோ (ஹோ) ||

யோகே(ஊ)ஸ்வர ததோ மே த்வம் த(டி)ர்ஸயாத்மானமவ்யம் || 4 ||

(ப. உ.) மன்யஸே, யதி(ஐ), தத், ஸக்யம், மயா; த்(ஈ)ரஷ்ட்மி, இதி, ப்ரபோ(ஹோ) | யோகே(ஊ)ஸ்வர, தத், மே, த்வம், த(டி)ர்ஸய, ஆத்மானம், அவ்யயம் ||

ப்ரபோ	}	= ஸ ம ர் த் த ன ன	யோகே	}	= ஸ க ல உ ப ர ய ன்
(ஹே)		ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	(கே)ஸ்வர		கருக்கு ஸ்வரமி
மயா		= எ ன் ன ல்			யான ஸ்ரீ கிரு
தத்		= அ ந் த ரூ ப ம்			ஷ்ண !
த்(ஈ)ரஷ்டம்		= கா ண் ப த ற் கு	த்வம்		= நீ
ஸக்யம், இதி		= ஸ ர த் ய ம ர ன	அவ்யயம்		= அ ழி வ ற் ற
		தெ ந் நு	ஆத்மநாம்		= உ ன் னு டை ய
யகி(பி),	}	= நீ தெ ரி ர் திரு ப்			ஸ்வரூபத்தை
மன்யஸே		பா யா கி ல்			
தத்:	}	= அ ப் ப டி யா யி ன்	மே		= எ ன க் கு
(தர்ஹி)			த(உ)ர்ஸய		= கா ட் டிக.

அவதரணிகை:—விஸ்வரூபத்தைக் காண்பதற்கு குதாஹல முடைய அர்ஜுனனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அந்த விஸ்வரூபத்தைப் பாரென்று சொல்லுகிறான்:—

ஸ்ரீ பகவானுவாச:—

(பு)—பஸ்ய மே பார்த்த சூபாணி ஸதஸோத(ய) ஸஹஸ்ரஸ: ||

நானாவிதா(யா)னி தி(பி)வ்யானி நானாவர்ணக்ருதீனி ச || 5 ||

(ப. உ.) பஸ்ய, மே, பார்த்த, சூபாணி, ஸதஸ:, அத(ய), ஸஹஸ்ரஸ: | நானாவிதா(யா)னி, தி(பி)வ்யானி, நானாவர்ணக்ருதீனி, ச ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	ச	= மற்றும்
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	நானா	} = அனேகவர் ணங்களாலும், அனேக உருவ ங்களாலும் கூடிய
பார்த்த	= அர்ஜுன!	வர்ணா	
மே	= என்னுடைய	க்ருதீனி	
ஸதஸ:	= நூற்றுக்கணக்க குள்ளான	தி(பி)வ்யானி	= அப்ரரக்ரு தங்களான
அத(ய)	= மற்றும்	ரூபாணி	= ரூபங்களை
ஸஹஸ்ரஸ:	= அளவற்றவைக ளான	பஸ்ய	= பார்.
நானாவிதா	} = அனேகவிதங்க ளான		
(யா)னி			

(பு)—பஸ்யாதி(பி)த்யான் வஸுன ருத்(ஈ)ரானஸ்வினௌ மருதஸ் ததா(யா) ||

ப(வ)ஹுனயத்(ஈ)ருஷ்டபூர்வாணி பஸ்யாஸ்சர்யாணி

பா(ஹ)ரத || 6 ||

(ப. உ.) பஸ்ய, ஆதி(பி)த்யான், வஸுன, ருத்(ஈ)ரான், அஸ்வினௌ, மருத:, ததா(யா) | ப(வ)ஹுனி, அத்(ஈ)ருஷ்டபூர்வாணி, பஸ்ய, ஆஸ்சர்யாணி, பா(ஹ)ரத ||

பா(ஊ)ரத = ப ர த குலோத்
 ப ன் ன னு ன
 அர்ஜுன !
 ஆதி(பி)த் } = ப ன் னி ர ண் டு
 யான் } ஆ தி த் ய ர் க லோ
 யு ம்
 வஸ-வின் = எ ட் டி வ ஸு க்
 க லோ யு ம்
 ருத்(ஈ)ரான் = ப தி டெ னு ன் று
 ரு த் ர் க லோ யு ம்
 அஸ்வினௌ = அ ஸ் வி னீ
 தே வ ர் க லோ யு ம்
 மருத: = ந ற் ப த் தோ ன்

ப து ம ரு த் து க்
 க லோ யு ம்
 பஸ்ய = பார்.
 ததா(யா) = அ ப் ப டி யே
 ப(வ)ஹுனி = அ னே க ன் க
 ள ன ன
 அத்(ஈ) } = இ து வ ரை யி
 ருஷ்ட } லு ம் க ண் டி
 பூர்வாணி } ராத
 ஆஸ்சர்யாணி = அ த் பு த ம ன
 ப த ற் த் த ன் க
 லோ யு ம்
 பஸ்ய = பார்.

(மு)—இஹைகஸ்த(ய)ம் ஜக(உ)த் க்ருத்ஸ்னம் பஸ்யாத்(ஈ)ய
 ஸசராசரம் ||

மம தே(ஊ)ஹே கு(ஊ)டாகேஸ யச்சான்யத் த்(ஈ)ரஷ்டு
 மிச்ச(உ)ஸி || 7 ||

(ப. உ.) இஹ, ஏகஸ்த(ய)ம், ஜக(உ)த், க்ருத்ஸ்னம், பஸ்ய, அத்(ஈ)ய,
 ஸசராசரம் | மம, தே(ஊ)ஹே, கு(ஊ)டாகேஸ, யத், ச, அன்யத்,
 த்(ஈ)ரஷ்டும், இச்ச(உ)ஸி ||

கு(ஊ) } = நி த் தி ரை யை
 டாகேஸ } வெ ன் ற அர்
 ஜுன !
 ஸசராசரம் = ச ர ஶ ர ன் க
 லோ டி கூ டி ய
 க்ருத்ஸ்னம் = ஸ ம ஸ் த ம ன
 ஜக(உ)த் = ப்ர ப ண் ச த் தை
 அத்(ஈ)ய = இ ப் ப ர ழு து
 இஹ = உ ன க் கு க் காட்
 டி க் கொ ண் டி ரு
 க் கு ம்
 மம = எ ன் னு டை ய
 தே(ஊ)ஹே = ஸ ரீ ர த் தி ல்

ஏகஸ்த(ய)ம் = ஏ க தே ச த் தி ல்
 (ஓ ரி ட த் தி ல்)
 இருப்பதாய்
 பஸ்ய = பார்.
 அன்யத் = இ தை வி ட
 வே ரு ன
 யத் = எ தை
 த்(ஈ)ரஷ்டும் = கா ணு வ த ற் கு
 இச்ச(உ)ஸி = வி ரு ம் பு கி ரு
 யோ
 (தத்) ச = அ தை யு ம்
 (பஸ்ய) = பார்.

(மு)—ந து மா ம் ஸ க் ய ஸே த்(ஈ)ரஷ்டு ம னே னை வ ஸ்வ சக்ஷுஷா ||
 தி(பி)வ்யம் த(பி)தா(பா)மி தே சக்ஷு: பஸ்ய மே யோக(உ)
 மைஸ்வரம் || 8 ||

(ப. உ.) ந, து, மாம், ஸக்யஸே, த்(ஈ)ரஷ்டம், அனேன, ஏவ, ஸ்வ-சக்ஷுஷ்டா | தி(பி)வ்யம், த(உ)தா(உ)மி, தே, சக்ஷு:, பஸ்ய, மே, யோக(உ)ம், ஐஸ்வரம் ||

து = மற்றும்
மாம் = என்னை
அனேன = இந்த
ஸ்வ- = உன்னிட
சக்ஷுஷ்டா, } = கண்ணினாலே
ஏவ } யே
த்(ஈ)ரஷ்டம் = காண்பதற்கு
(த்வம்) = நீ
ந, ஸக்யஸே = திரைமயுள்ள
வனாகமரட்
டாய்.
(அத:) = ஆதலால்
தே = உனக்காக

தி(பி)வ்யம் = லோகவில
க்ஷணமான
சக்ஷு: = காணும் ஸக்தி
யை
த(உ)தா } = கொடுக்கின்
(உ)மி } நேன்.
(தேன) = அந்த அப்ராக்
ருதமான சக்ஷு
ஸ்ஸினால்
மே = என்னுடைய
ஐஸ்வரம் = ஈஸ்வர ஸம்பந்
தியான
யோக(உ)ம் = ஸாமர்த்த்யத்தை
பஸ்ய = பார்.

ஸஞ்ஜய உவாச:—

(மூ)—ஏவமுக்த்வா ததோ ராஜன் மஹாயோகே(மே)ஸ்வரோ
ஹரி: ||

த(உ)ர்ஸயாமாஸ பார்தா(யா)ய பரமம் ரூபமைஸ்வரம் || 9 ||

(ப. உ.) ஏவம், உக்த்வா, தத:, ராஜன், மஹாயோகே(மே)ஸ்வர:,
ஹரி: | த(உ)ர்ஸயாமாஸ, பார்தா(யா)ய, பரமம், ரூபம், ஐஸ்வரம் ||

ஸஞ்ஜய: = ஸஞ்ஜயன்
உவாச = சொல்லுகிறான்
ராஜன் = த்ருதராஷ்ட்ர
மஹாயோ } = மேலான உபா
கே(மே) } யங்களுக்கு
ஸ்வர: } ஸ்வாமியான
ஹரி: = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
ஏவம் = இவ்வாறு
உக்த்வா = சொல்லி

தத: = பிறகு
பார்தா(யா)ய = அர்ஜுனனுக்
காக
பரமம் = உத்தமமான
ஐஸ்வரம் = ஈஸ்வர ஸம்
பந்தியான
ரூபம் = ரூபத்தை
த(உ)ர்ஸ } = காண்பித்தான்.
யாமாஸ }

(மூ)—அனேக வக்த்ரநயன மனேகாத்(ஈ)பு(ஊ)த த(உ)ர்ஸனம் ||

அனேக தி(பி)வ்யாப(உ)ரணம் தி(பி)வ்யானேகோத்(ஈ)யதா
யுத(ய)ம் || 10 ||

(ப. உ.) அனேக-வத்தர-நயனம், அனேகா-த்(ஈ)பு(ஹ)த-த(உ)ர்ஸ
னம் | அனேக - தி(தி)வ்யா-ப(வ)ரணம்; தி(தி)வ்யானேகோத்(ஈ)யதாயுத
(ய)ம் ||

அனேக- = அனேகமான
வத்தர- = முகங்களையும்
நயனம் = க ண் க ளை யு
முடையது.
அனேக- = (த ன க் கு ள்
காணப் படு ம்)
அனேகமான
அத்புத- = ஆச்சர்யமான
தர்ஸனம் = பதார்த்தங்களை
யுடையது.
அனேக- = அனேகமான
திவ்ய- = அ ப் ர ர க் ரு
தங்களான

ஆப(வ)ரணம் = ஆபரணங்களை
யுடையது.
திவ்ய- = அ ப் ர ர க் ரு
தங்களான
அனேக- = அனேகங் க
ளான
உத்(ஈ)யத- = மேலுக்குத்
துக்கிப் பிடித்
துக் கொள்ளப்
பட்ட
ஆயுதம் = ஆயுதங்களை
யுடையது.

(மு)—தி(தி)வ்யமால்யாம்ப(வ)ரத(ய)ரம் தி(தி)வ்யக(உ)ந்தா(யா)னு
லேபனம் ||

ஸர்வாச்சர்யமயம் தே(தே)வமனந்தம் விஸ்வதோமுக(வ)ம்
|| 11 ||

(ப. உ.) தி(தி)வ்ய-மால்யா-ம்ப(வ)ர-த(ய)ரம், தி(தி)வ்ய-க(உ)ந்தா
(யா)னுலேபனம் | ஸர்வாச்சர்யமயம், தே(தே)வம், அனந்தம், விஸ்வதோ
முக(வ)ம் ||

தி(தி)வ்ய- = அப்ராக்ருதங்க
ளான
மால்ய- = பூமலைகளையும்
அம்பர- = வஸ்த்ர ங் க ளை
யும்
த(ய)ரம் = தரித்திருப்பது
தி(தி)வ்ய- = திவ்யமான
கந்த(ய)- = சந்தனத்தை
அனுலேப } = தரித்திருப்பது
னம்
ஸர்வ- = அனேகமான

ஆச்சர்ய } = ஆச்சர்ய மா ன
மயம் } ரூபமுடையது.
அனந்தம் = குண பரிபூர்ண
மானது.
விஸ்வ } = எ ல் ல ர திசை
தோமுகம் } களிலும் முகங்
களையுடையது.
தே(தே)வம் = க்ரீடாதி குண
விசேஷ மானது.

(மு)—தி(தி)வி ஸ-ஓர்யஸஹஸ்ரஸ்ய ப(வ)வேத்(ஈ)யுக(உ)பது(உ)த்
தி(தி)தா ||

யதி(ஃ) பா:(ஊ:) ஸத்(ஈ)ருஸீ ஸா ஸ்யாத் பா(ஊ)ஸஸ்தஸ்ய

மஹாத்மன: || 12 ||

(ப. உ.) தி(ஃ)வி, ஸஞர்ய-ஸஹஸ்ரஸ்ய, ப(ஊ)வேத், யுக(உ)பத், உத்தி(யி)தா | யதி(ஃ), பா:(ஊ:), ஸத்ருஸீ, ஸா, ஸ்யாத், பா(ஊ)ஸ:, தஸ்ய, மஹாத்மன: ||

தி(ஃ)வி = ஆகாயத்தில்
யுக(உ)பத் = ஒரே காலத்தில்
உத்தி(யி) } = உதித்த
தஸ்ய }
ஸஞர்ய- } = அநேக ஸஞர்
ஸஹஸ் } யர்களின்
ரஸ்ய }
பா:(ஊ:) = ஒளியானது
யுக(உ)பத் = ஒரே காலத்தில்
உத்தி(யி) } = உதித்ததே
தா, ப(ஊ) } யாயின்
வேத்,
யதி(ஃ) }

ஸா = அந்த ஒளியா
னது
தஸ்ய = அந்த
மஹாத்மன: = மஹா மஹிமை
யுடைய விஸ்வ
ரூபத்தின்
பா(ஊ)ஸ: = ஒளிக்கு
ஸத்ருஸீ = ஸமானமாக
ஸ்யாத் = ஆகும்.

(க. உ.) பரமாத்மாவின் ஒளியானது ஒரே காலத்தில் உதித்த அநேக ஸஞர்யர்களின் ஒளிக்கு ஒப்பாகும்.

(ஆ)—தத்ரைகஸ்த(யி)ம் ஜகத் க்ருத்ஸ்நம் ப்ரவிப(ஊ)க்தமனே கதா(யா) ||

அபர்யத் தே(ஊ)வதே(ஊ)வஸ்ய ஸரீரே பாண்டவஸ்

ததா(யா) || 13 ||

(ப. உ.) தத்ரா, ஏகஸ்த(யி)ம், ஜகத், க்ருத்ஸ்நம், ப்ரவிப(ஊ)க்தம், அனேகதா(யா) | அபர்யத், தே(ஊ)வதே(ஊ)வஸ்ய, ஸரீரே, பாண்டவ:, ததா(யா) ||

ததா(யா) = அப்பொழுது
அனே } = பலவிதங்களாய்
கதா(யா) }
ப்ரவிப(ஊ) } = பிரிக் க ப் ப ட்
க்தம் } டிருக்கும்
க்ருத்ஸ்நம் = ஸகலமான
ஜகத் = ஜகத்தை
தத்ரா- = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
காண்பித்த

தேவ } = தேவர்களுக்கு
தேவஸ்ய } ஸ்ரேஷ்டனான
ஸ்ரீ கிருஷ்ண
னின்
ஸரீரே = விஸ்வரூபத்
தின் கண்.
ஏகஸ்த(யி)ம் = ஒரிடத்திலிருப்
பதாய்
பாண்டவ: = அர்ஜுனன்
அபர்யத் = பார்த்தான்.

(மூ)—தத: ஸ விஸ்மயாவிஷ்டோ ஹ்ருஷ்டரோமா த(ய)னஞ்ஜய: ||
ப்ரணம்ய ஸிரஸா தே(தே)வம் க்ருதாஞ்ஜலிரபா(ஊ)ஷத||14||

(ப. உ.) தத:; ஸ:; விஸ்மயாவிஷ்ட:; ஹ்ருஷ்டரோமா, த(ய)னஞ்ஜய:;
ப்ரணம்ய, ஸிரஸா, தே(தே)வம், க்ருதாஞ்ஜலி:; அபா(ஊ)ஷத ||

தத:	= பிறகு	விஸிஷ்ட னா
விஸ்மய-	= ஆ ஸ் ச ர் ய த்	பரமாத்மாவை
	தோடு	ஸிரஸா = தலையினால்
ஆவிஷ்ட:	= கூடினவனும்	ப்ரணம்ய = ஸ்ரத்தா பக்தி
ஹ்ருஷ்ட-	= மயிர்க் கூச்சிட்	யுடன் நமஸ்
ரோமா	} டிரு ப் ப வ னு	கரித்து
	மான	க்ருதாஞ் } = கைமுகிழ்த்துக்
ஸ:	= அந்த	ஜலி:(ஸன்) } கொண்டவனாய்
த(ய)னஞ்ஜய:	= அர்ஜுனன்	அபா(ஊ) } = சொன்னான்.
தே(தே)வம்	= கரீடாதி குண	ஷத }

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—பஸ்யாமி தே(தே)வாம் ஸ்தவ தே(தே)வ தே(தே)ஹே
ஸர்வாம் ஸ்ததா(யா) பூ(ஹு)த விசேஷ ஸங்கா(வா)ன் ||
ப்ரஹ்மாணமீசம் கமலாஸனஸ்த(ய)-
ம்ருஷீம்ஸ்ச ஸர்வானுரகா(அ)ம்ஸ்ச தி(தி)வ்யான் ||15||

(ப. உ.) பஸ்யாமி, தே(தே)வான், தவ, தே(தே)வ, தேஹே, ஸர்
வான், ததா(யா), பூ(ஹு)த-விசேஷஸங்கா(வா)ன் | ப்ரஹ்மாணம், ஈசம்,
கமலாஸனஸ்த(ய)ம், ரு(ஃ)ஷீன், ச, ஸர்வான் உரகா(அ)ன், ச, தி(தி)
வ்யான் ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	ப்ரஹ்மாணம் = நான் முகப்ரஹ்
உவாச	= சொல்லுகிறான்	மாவையும்
தே(தே)வ	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண !	கமலாஸன } = கமலத்தையே
தவ	= உன்னுடைய	ஸ்த(ய)ம் } ஆஸனமா
தே(தே)ஹே	= ஸ்ரீரத்தில்	யுள்ளநான்
ஸர்வான்	= ஸமஸ்தரான	முகனின் தொ
தே(தே)	} = தேவர்களையும்	டையின் மீதி
வான்		ருக்கும்
ததா(யா)	= அவ்வாறே	ஈசம் = ருத்ரனையும்
பூ(ஹு)த-	= ப்ராணிகளின்	ச = மற்றும்
விசேஷ-	= விசேஷமான	ஸர்வான் = ஸமஸ்தரான
ஸங்கா	} = கூட்டத்தை	ரு(ஃ)ஷீன் = ருஷிகளையும்
(வா)ன்	யும்	தி(தி)வ்யான் = அற்புதங்க

உரகர (அ)ன், ச	} = வானஸூகி முதலிய ஸர்ப்பங்க	பர்யாமி	= காரணிகேன்.
ளான			

(மூ)—அனேக பா(வா)ஹூதி(உ)ர-வக்த்ர-நேத்ரம்
 பர்யாமி த்வாம் ஸர்வதோனந்த ரூபம் ||
 நாந்தம் ந மத்(யீ)யம் ந புனஸ்தவாதி(அ)ம்
 பர்யாமி விஸ்வேஸ்வர விஸ்வரூப || 16 ||

(ப. உ.) அனேக-பா(வா)ஹூதி-த(உ)ர-வக்த்ர-நேத்ரம், பர்யாமி, த்வாம், ஸர்வத; அனந்தரூபம் | ந, அந்தம், ந, மத்(யீ)யம், ந, புன; தவ, ஆதி(அ)ம், பர்யாமி, விஸ்வேஸ்வர, விஸ்வரூப ||

விஸ்வேஸ்	} = ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	த்வாம்	= உன்னை
வர		பர்யாமி	= பார்க்கிறேன்.
அனேக-	= அனேகங்க	விஸ்வரூப	= பூர்ணமான
	ளான		ரூபமுடைய
பா(வா)ஹூ-	= கைகளையும்		கிருஷ்ண!
உத(உ)ர-	= வயிறுகளையும்	தவ	= உன்னுடைய
வக்த்ர-	= வாய்களையும்	ஆதி(அ)ம்	= ஆதியை
நேத்ரம்	= கண்களையு	ந, பர்யாமி	= காண்பதில்லை.
	முடைய	மத்(யீ)யம்	= நடுவையும்
ஸர்வத:	= ஸகல இடங்	ந, (பர்யாமி)	= காண்பதில்லை
	களிலும்	புன:	= மற்றும்
அனந்த	} = அபரிச் சின்ன	அந்தம்	= முடிவைவும்
ரூபம்		ந,	} = காண்பதில்லை.
	வற்ற) ரூப	(பர்யாமி)	
	முடைய		

(மூ)—கிரீடினம் க(அ)தி(அ)னம் சக்ரிணம் ச
 தேஜோராஸிம் ஸர்வதோ தீ(உ)ப்திமந்தம் ||
 பர்யாமி த்வாம் து(உ)ர்னிரீக்ஷ்யம் ஸமந்தாத்
 தீ(உ)ப்தானலார்க-தீ(உ)யுதி-மப்ரமேயம் || 17 ||

(ப. உ.) கிரீடினம், க(அ)தி(அ)னம், சக்ரிணம், ச, தேஜோராஸிம், ஸர்வத; தீ(உ)ப்திமந்தம் | பர்யாமி, த்வாம், து(உ)ர்னிரீக்ஷ்யம், ஸமந்தாத், தீ(உ)ப்தா-னலா-ர்க-தீ(உ)யுதிம், அப்ரமேயம் ||

கிரீடினம்	= கிரீடத்தையும்	ச	= மற்றும்
க(அ)தி(அ)னம்	} = கதாயுதத்தையும்	சக்ரிணம்	= சக்ரத்தையும்
னம்			தரித்திருக்கும்

தேஜோ	}	= தேஜ: புஞ்ஜன யும்	த(ஜீ)யுதிம்	= காந்தியைப் போன்ற காந்தி யுடையவனாயும்	
ராஸிம்					
ஸர்வத:		= எல்லா திசை களிலும்	அப்ரமேயம்	= அபரிமிதனாயும் (அளவுக்கடங் காதவனாயும்)	
தீ(ஜீ)ப்தி	}	= ப்ரகாஸ முடை யவனாகவும்	து(ஜீ)ர்	}	= ஸாதாரண கண் களால் காண முடியாதவனா யும் இருக்கும்
மந்தம்					
ஸமந்தாத்		= சுற்றிலும்	நிரீக்ஷயம்		
தீ(ஜீ)ப்த-		= எரிந்துகொண் டிருக்கும்			
அனல-		= அக்னி	த்வாம்		= உன்னை
அர்க-		= ஸ-ஸிரியன் இவர் களிட	பர்யாமி		= பார்க்கிறேன்.

(ஸ்ரீ)—த்வமக்ஷரம் பரமம் வேதி(ஜீ)த்வயம்

த்வமஸ்ய விஸ்வஸ்ய பரம் நிதா(யா)னம் ||

த்வமவ்யயஸ் ஸாஸ்வத த(ய)ர்ம கோ(ஹோ)ப்தா

ஸனாதனஸ்த்வம் புருஷோ மதோ மே || 18 ||

(ப. உ.) த்வம், அக்ஷரம், பரமம், வேதி(ஜீ)த்வயம், த்வம், அஸ்ய, விஸ்வஸ்ய, பரம், நிதா(யா)னம் | த்வம், அவ்யய: ஸாஸ்வத-த(ய)ர்ம-கோ(ஹோ)ப்தா, ஸனாதன: த்வம், புருஷ: மத: மே ||

த்வம்	= நீ	த்வம்	= நீ	
வேதி(ஜி)	}	ஸார்வத்-	}	= அனாதி பரம்
தவ்யம்		விரும்பு மவர்		பரையாய் வந்த
		களால் அறி		= தர்மங்களை
		வதற்குத்		= இரக்ஷிப்பவன்.
		தகுந்தவன்.		
பரமம்	= உத்தமன்.	த(ய)ர்ம-		
அக்ஷரம்	= நாஸமற்றவன்.	கோ(ஹோ)	}	
த்வம்	= நீ	ப்தா		
அஸ்ய	= இந்த	த்வம்		= நீ
விஸ்வஸ்ய	= ஐகத்திற்கு	அவ்யய:		= குறுக்க மற்ற
பரம்	= உத்தமமான			வன்
நிதா(யா)	}	ஸனாதன:		= அனாதி நிதய
னம்		= ஆஸ்ரயன்.		
		புருஷ:		= புருஷனாய்
		மே		= எனக்கு
		மத:		= ஸம்மதன்.

(ஸ்ரீ)—அனாதீ(ஜீ) மத்(யீ)யாந்த மனந்த வீர்ய-

மனந்த பா(வா)ஹும் ஸாஸிஸ-ஸர்வ நேத்ரம் ||

பர்யாமி த்வாம் தீ(ஜீ)ப்த ஹுதாஸ வக்த்ரம்

ஸ்வதேஜஸா விஸ்வமித(ஜீ)ம் தபந்தம் || 19 ||

(ப. உ.) அனாதி(பி)-மத்(யீ)யா-ந்தம், அனந்த-வீர்யம், அனந்த-பா(வா)ஹும், ஸரி-ஸூர்ய-நேத்ரம் | பஸ்யாமி, த்வாம், தி(ஜீ)ப்த-ஹு தாஸ-வத்தாம், ஸ்வ-தேஜஸா, விஸ்வம், இத(ஜி)ம், தபந்தம் ||

அனாதி(பி)	= (குணங்களின்)	ஹுதாஸ-	ருக்கும்
-மத்(யீ)	முதலிடகடை		= அக்னிக்கு ஆஸ்
யா-ந்தம்	யற்றவனாகவும்		ரயமான
அனந்த-	= அளவற்ற	வத்தாம்	= முகமுடைய
வீர்யம்	= பராக்ரமமுடை		வனாயும்
	யவனாகவும்	ஸ்வ-	= உன்னிட
அனந்த-	= கணக்கற்ற	தேஜஸா	= ஒளியினால்
பா(வா)	= கைகளை யுடை	இத(ஜி)ம்	= இந்த
ஹும்	யவனாகவும்	விஸ்வம்	= ஸமஸ்தஜகத்
ஸரிஸூர்	= சந்திரஸூர்யர்		தையும்
யநேத்ரம்	களை கண்களி	தபந்தம்	= தபிக்கச் செய்
	லுடையவனாக		கிறவனாயு
	கவும்		மிருக்கும்
தி(ஜீ)ப்த-	= எரிந்து	த்வாம்	= உன்னை
	கொண்டி	பஸ்யாமி	= காண்கிறேன்.

(பூ)—த்(ஜீ)யாவா ப்ருதி(யீ)வ்யோ ரித(ஜி) மந்தரம் ஹி

வ்யாப்தம் த்வையகேன தி(பி)ஸர்ச ஸர்வா: ||

த்(ஜீ)ருஷ்ட்வா த்பு(ஹு)தம் ரூபமுக்த(ஜீ)ரம் தவேத(ஜி)ம்

லோகத்ரயம் ப்ரவ்யதி(யீ)தம் மஹாத்மன் || 20 ||

(ப. உ.) த்(ஜீ)யாவா-ப்ருதி(யீ)வ்யோ:, இத(ஜி)ம், அந்தரம், ஹி, வ்யாப்தம், த்வயா, ஏகேன, தி(பி)ஸ:, ச, ஸர்வா: | த்(ஜீ)ருஷ்ட்வா, அத்(ஜீ)பு(ஹு)தம், ரூபம், உக்த(ஜீ)ரம், தவ, இத(ஜி)ம், லோகத்ரயம், ப்ரவ்யதி(யீ)தம், மஹாத்மன் ||

மஹாத்மன்	= ஓமஹாத்மா	ருக்கிறது.	
	வே!		
இத(ஜி)ம்	= இந்த	ஸர்வா:	= ஸகலமான
த்(ஜீ)யாவா-	= ஆகாயம்	தி(பி)ஸ:, ச	= திசைகளும்
ப்ருதி(யீ)	= பூமி இவைகளு	(வ்யாப்தா:)	= பரவப்பட்டு
வ்யோ: }	டைய		ருக்கின்றன.
அந்தரம்	= நடுபாகமானது	தவ	= உன்னுடைய
த்வயா	= உன்னால்	இத(ஜி)ம்	= இந்த
ஏகேன	= ஒருரூபத்தினால்	அத்(ஜீ)	= ஆஸ்சர்யகர
வ்யாப்தம்	= பரவப்பட்டு	பு(ஹு)தம் }	மாயும்
		உக்த(ஜீ)ரம்	= பயங்கரமாயு

மருக்கும்	பர்வய	} = மிகவும் பய
ரூபம் = ரூபத்தை	தி(யி)தம்	
த(ஈ)ருஷ் } = பார்த்து	(பர்யாமி)	} மடைந்திருப்ப வைகளாக
ட்வா	ஹி	
லோகத்ரயம் = மூன்று லோகங் களும்		} = காண்கின்றேன் = நிர்ஸயம்.

(மு)—அமீ ஹி த்வாம் ஸுரஸம்கா(வா) விஸந்தி

கேசித்(ஈ)பீ(ஹீ)தா: ப்ராஞ்ஜலயோ க்(ஹீ)ருணந்தி ||

ஸ்வஸ்தீத்யுக்த்வா மஹர்ஷி ஸித்த(ய) ஸங்கா:(வா):

ஸ்துவந்தி த்வாம் ஸ்துதிபி:(ஹி:) புஷ்கலாபி:(ஹி:) || 21 ||

(ப. உ.) அமீ, ஹி, த்வாம், ஸுரஸங்கா:(வா:), விஸந்தி, கேசித், பீ(ஹீ)தா:, ப்ராஞ்ஜலய:, க்(ஹீ)ருணந்தி | ஸ்வஸ்தி, இதி, உக்த்வா, மஹர்ஷி-ஹித்த(ய)-ஸங்கா:(வா:), ஸ்துவந்தி, த்வாம், ஸ்துதிபி:(ஹி:), புஷ்கலாபி:(ஹி:) ||

அமீ = இந்த
ஸுரஸங் } = தேவர்களின்
கா:(வா): } ஸமூகங்கள்
த்வாம் = உன்னை
விஸந்தி = ப்ரவேஸிக்
கின்றன

ஹி = நிர்ஸயம்.
கேசித் = சிலர்
பீ(ஹீ)தா: = பயமுடைய
வர்களாய்

ப்ராஞ்ஜல } = கை முகிழ்ந்த
ய: (ஸந்த:) } வராய்
க்(யி)ருணந்தி = துதிக்கிறார்கள்
மஹர்ஷி- = மஹர்ஷிகள்

ஸித்த(ய) = ஸித்த(ய)ர்
கள் இவர்களிட
ஸங்கா:(வா:) = ஸமூகங்கள்
ஸ்வஸ்தி = உலகத்திற்கு
கேசும முண்
டாகக் கடவது

இதி = என்று
உக்த்வா = சொல்லி
புஷ்க } = ஸம்பூர்ணமான
லாபி:(ஹி:) } அர்த்தமுடைய
ஸ்துதிபி: } = ஸ்தோத்திரங்
(ஹி:) } களினால்
த்வாம் = உன்னை
ஸ்துவந்தி = துதிக்கிறார்கள்.

(மு)—ருத்(ஈ)ராதி(ஹி)த்யா வஸவோ யே ச ஸாத்(ஹீ)யா

விஸ்வேஸ்வினோ மருதஸ்சோஷ்மபாஸ்ச ||

க(அ)ந்த(ய)ர்வ-யக்ஷா-ஸுர-ஸித்த(ய) ஸங்கா(வா)

வீக்ஷந்தே த்வாம் விஸ்மிதாஸ்சைவ ஸர்வே || 22 ||

(ப. உ.) ருத்(ஈ)ராதி(ஹி)த்யா:, வஸவ: யே, ச, ஸாத்(ஹீ)யா:, விஸ்வே, அஸ்வினோ, மருத:, ச, ஹ்ஷ்மபா:, ச | க(அ)ந்த(ய)ர்வ-யக்ஷா ஸுர-ஹித்த(ய)ஸங்கா:(வா:), வீக்ஷந்தே, த்வாம், விஸ்மிதா:, ச, ஏவ, ஸர்வே ||

யே	= எந்த
ருத்(ஈ)ர-	= ருத்ரர்கள்
ஆதித்யா:	= ஆதித்யர்கள்
ச	= மற்றும்
வஸவ:	= வஸுக்கள்
ஸரத்(யீ)யா:	= ஸரத்யர்கள்
விஸ்வே	= விஸ்வே தேவ தைகள்
அஸ்விமென	= அஸ்வினி தேவ தைகள்
ச	= மற்றும்
மருத:	= மருத்கணங்கள்
ச	= மற்றும்
ஊஷ்மபா:	= பித்ருக்கள்
ச	= மற்றும்

க(அ)ந்த	}	= கந்தர்வர்கள்
(ய)ர்வ-		
யக்ஷ-		= யக்ஷர்கள்
அஸுர-		= அஸுரர்கள்
ஸித்த(ய)		= ஸித்தர்கள்
		இவர்களிட
ஸங்கா:(வா):		= கூட்டங்கள்
(தே)ஸர்வே		= ஆகிய அவர்கள் ளெல்லோரும்
விஸ்மிதா:	}	= ஆய்சர்யமுடை யவர்களாய்
(ஸந்த:)		
த்வாமேவ, ச		= உன்னையே
வீக்ஷந்தே		= பார்க்கின்றார்கள்.

(மு)—ரூபம் மஹத் தே ப(வ)ஹுவக்த்ர-நேத்ரம்

மஹாபா(வா)ஹோ ப(வ)ஹுபா(வா)ஹுருபாத(உ)ம் ||
ப(வ)ஹுருத(உ)ரம் ப(வ)ஹுத(உ)ம்ஷ்ட்ரா கராலம்
த்(ஈ)ருஷ்ட்வா லோகர்: ப்ரவ்யதி(யி)தாஸ்ததா(யா)ஹம்
|| 23 ||

(ப. உ.) ரூபம், மஹத், தே, ப(வ)ஹுவக்த்ர-நேத்ரம், மஹாபா
(வா)ஹோ, ப(வ)ஹுபா(வா)ஹுருபாத(உ)ம் | பஹுருதரம், ப(வ)
ஹு-த(உ)ம்ஷ்ட்ரா-கராலம், த்(ஈ)ருஷ்ட்வா, லோகர்:, ப்ரவ்யதி(யி)தா:,
ததா(யா), அஹம் ||

மஹாபா	} = அதிக பராக்கம (வா)ஹோ } ஸாலியான ஸ்ரீ கிருஷ்ண !
தே	
ப(வ)ஹு-	= அனேகங்க ளான
வக்த்ர-	= முகங்கள்
நேத்ரம்	= கண்கள் இவை களையுடைய
ப(வ)ஹு-	= அனேகங்க ளான
பா(வா)ஹு-	= கைகள்
ஊரு-	= துடைகள்

பாத(உ)ம்	= பாதங்கள் இவைகளை யுடைய
ப(வ)ஹு-	= அனேகங்க ளான
உத(உ)ரம்	= வயிறுகளை யுடைய
ப(வ)ஹு-	= அனேகங்க ளான
த(உ)ம்ஷ்ட்ரா	} = கோரைப் பற்க ளால் பயத்தை யுண்டாக்கும்
கராலம்	
மஹத்	= பெரியதான

ரூபம் = ரூபத்தை
 த்(ஜ்)ருஷ் } = கண்டு
 ட்வா }
 லோகா: = ஜனங்கள்
 ப்ரவ்யதி } = ப ய த் தி னு ல்
 (யி)தா: } க ல ன் கி ய மன
 து டை ய வர்க
 ளா ய் இருக்கி

ஸூர்கள்.
 அஹம், அபி = நானும்
 ததா(யா) = அ வ் வ ர றே
 ப ய த் தி னு ல்
 மன க் க ல க் க
 முள்ளவனாய்
 அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—நப:(ஊ:)ஸ்ப்ருஸம் தீ(ஜ்)ப்தமனேகவர்ணம்

வ்யாத்தானனம் தீ(ஜ்)ப்த விஸால நேத்ரம் ||

த்(ஜ்)ருஷ்ட்வா ஹி த்வாம் ப்ரவ்யதி(யி)தாந்தராத்மா

த்(யீ)ருதிம் ந விந்தா(ஞா)மி ஸமம் ச விஷ்ணோ || 24 ||

(ப. உ.) நப:(ஊ:)-ஸ்ப்ருஸம், தீ(ஜ்)ப்தம், அனேக-வர்ணம், வ்யாத் தானனம், தீ(ஜ்)ப்த-விஸால-நேத்ரம் | த்(ஜ்)ருஷ்ட்வா, ஹி, த்வாம், ப்ரவ்யதி(யி)தா-ந்தராத்மா, த்(யீ)ருதிம், ந, விந்தா(ஞா)மி, ஸமம், ச, விஷ்ணோ ||

விஷ்ணோ = வ்யா ப் த னை
 ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
 நப:(ஊ:)- = ஆகாயத்தை
 ஸ்ப்ருஸம் = தொடும்
 தீ(ஜ்)ப்தம் = ப்ர க ர ஸி த்
 து க் க ர ண்
 டிருக்கும்
 அனேக- = ப ல வ கை க
 ளான
 வர்ணம் = வ ர் ண ன் க ளு
 டன் கூடியிருக்
 கும்
 வ்யாத்- = பெ ரி ய த் ரா ய்
 திறக் க ப் ப ட்
 டிருக்கும்
 ஆனனம் = வாயுடைய
 தீ(ஜ்)ப்த- = ப்ரகாஸிக்கும்
 விஸால- = விஸாலமான

நேத்ரம் = க ண் க ளை
 யுடைய
 த்வாம் = உன்னை
 த்(ஜ்)ருஷ் } = பார்த்து
 ட்வா }
 ப்ரவ்ய } = க ல க் க மடை
 தி(யி)த- } ந்த
 அந்தராத்மா = மனதுடைய
 (அஹம்) = நான்
 த்(யீ)ருதிம் = தைர்யத்தையும்
 ச = மற்றும்
 ஸமம் = ஸ ர ன் தி யை
 யும் (மனத்தணி
 வையும்)
 ந, விந்தா } = அடைவதில்லை
 (ஞா)மி }
 ஹி = நிச்சயம்.

(மூ)—த(ஞ)ம்ஷ்ட்ராகராலானி ச தே முகா(வா)னி

த்(ஜ்)ருஷ்ட்வைவ்யுகாலானஸன்னிபா(ஊ)னி ||

தி(ழி)சோ ந ஜானே ந லபே(ஹே) ச ஸர்ம

ப்ரஸீத(டி) தே(டி)வேஸ ஜகன்னிவாஸ || 25 ||

(ப. உ.) த(டி)ம்ஷ்ட்ராகராலானி, ச, தே, முகா(வா)னி, த்(ஈ)ருஷ்
ட்வா, ஏவ, காலானல-ஸன்னிபா(வா)னி | தி(ழி)ஸ: ந, ஜானே, ந,
லபே(ஹே), ச, ஸர்ம, ப்ரஸீத(டி), தே(டி)வேஸ, ஜகன்னிவாஸ ||

ஜகன்னிவாஸ = ஜ க த் தி ற் கு
ஆ ஸ் ர ய னு ன
தே(டி) } = தேவர்களுக் கு
வேஸ } ஸ்வாமியான
முநீ கிருஷ்ண !
தே = உன்னுடைய
தம்ஷ்ட்ரா } = கோரைப் பற்க
கராலானி } ளால் பயங்கர
மான
ச = மற்றும்
காலானல- = ப்ர ள ய ர க்
னி க் கு

ஸன்னிபா } = ஸமானமான
(வா)னி }
முகா(வா)னி = முகங்களை
த்(ஈ)ருஷ் } = கண்ட மரத்தி
ட்வா, ஏவ } திரத்தினாலேயே
தி(ழி)ஸ: = திசைகளை
ந, ஜானே = அறியவில்லை.
ஸர்ம, ச = ஸுகத்தையும்
ந, லபே(ஹே) = அடையவில்லை
(அத:) = அதனால்
(த்வம்) = நீ
ப்ரஸீத(டி) = ப்ர ஸ ன் ன
னுகவேண்டும்.

(அ) — அமீ ச த்வாம் த்(யீ)ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ரா:

ஸர்வே ஸஹவாவனிபால ஸங்கை:(ஹேவ:) ||

பீ(ஹீ)ஷ்மோ த்(ஈ)ரோண: ஸுதபுத்ர ஸ்ததா(யா)ஸௌ
ஸஹாஸ்மதீ(ஈ)யைரபி யோத(ய)முக(வீ)யை: || 26 ||

(ப. உ.) அமீ, ச, த்வாம், த்(யீ)ருதராஷ்ட்ரஸ்ய, புத்ரா:, ஸர்வே,
ஸஹ, ஏவ, அவனிபாலஸங்கை:(ஹேவ:) | பீ(ஹீ)ஷ்ம:, த்(ஈ)ரோண:,
ஸுதபுத்ர:, ததா(யா), அஸௌ, ஸஹ, அஸ்மதீ(ஈ)யை:, அபி, யோத(ய)
முக(வீ)யை: ||

அமீ = இந்த
ஸர்வே = ஸமஸ்தரான
த்(யீ)ருத } = த்ருதராஷ்ட்ர
ராஷ்ட் } னின்
ரஸ்ய }
புத்ரா: = குமாரர்கள்
அவனிபால- = அரசர்களின்
ஸங்கை: } = கூ ட் ட ங் க
(ஹேவ:) } ளோடு

ஸஹ, ஏவ = கூடிக்கொண்
டே
த்வாம் = உன்னை
(விஸந்தி) = ப்ரவேசிக்கின்
றார்கள்.
ச = மற்றும்
பீ(ஹீ)ஷ்ம: = பீஷ்மாசார்யர்
த்(ஈ)ரோண: = த் ரோ ண்
சார்யர்

ததா(யா)	= அவ்வாறே	அஸ்ம	} = ந ம் ம வ ர் க ளோடும்
அஸௌ	= இந்த	தி(ஜீ)யை;	
ஸூதபுத்ர:	= ஸூதபுத்ரனான கர்ணன்	அபி	} = கூடிக்கொண்டு
யோத(ய)-	= போர்செய்பவர் களில்	ஸஹ	
முக்யை:	= முக்யர்களான	த்வாம்	= உன்னை
		(விஸந்தி)	= ப் ர வே ஸி க் கின்றார்கள்.

(மு)—வக்த்ராணி தே த்வரமாணா விஸந்தி

த(ஜி)ம்ஷ்ட்ராகராலானி ப(ஹ)யானகானி ||

கேசித்(ஜீ)விலக்(ஜீ)னா த(ஜி)ஸனாந்தரேஷு

ஸம்த்(ஜீ)ருஸ்யந்தே சூர்ணிதைருத்தமாங்கை:(ஹே:) ||27||

(ப. உ.) வக்த்ராணி, தே, த்வரமாணா, விஸந்தி, த(ஜி)ம்ஷ்ட்ரா-
கராலானி, ப(ஹ)யானகானி | கேசித், விலக்(ஜீ)னா, த(ஜி)ஸனாந்தரேஷு,
ஸம்த்(ஜீ)ருஸ்யந்தே, சூர்ணிதை, உத்தமாங்கை:(ஹே:) ||

தே	= அந்த தூர்யோ	த(ஜி)ஸ	} = பற் சந்துகளில்
	தனாதிகள்	னாந்த-	
த(ஜி)ம்ஷ்	} = கோரைப்பற் களினால்	ரேஷு	} = அ க ப் ப ட் ட வர்களாய்
ட்ரா-		விலக்	
கராலானி	= விகாரங்களான	(ஜீ)னா:	} = பொடியாய்ப் போன
ச	= மற்றும்	(ஸந்த:)	
ப(ஹ)யான	} = பயத்தையுண்டு பண்ணும்	சூர்ணிதை:	} = தலைகளுடன்
கானி		உத்த	
தே	= உன்னுடைய	மாங்கை:	} = கூடியவர்க ளாய்
வக்த்ராணி	= முகங்களை	யுக்தா:	
த்வரமாணா:	= வேகத்தோடு கூடியவர்களாய்	(ஸந்த:)	} = க ர ண ப் ப டி கின்றார்கள்.
விஸந்தி	= ப் ர வே ஸி க் கின்றார்கள்.	ஸம்த்(ஜீ)	
கேசித்	= சிலர்	ருஸ்ய- ந்தே	

(மு)—யதா(யா) நதி(ஜீ)னாம் ப(ஹ)ஹவோம்பு(ஹ)வேகா:(ஹ:)

ஸமுத்(ஜீ)ரமேவாபி(ஹி)முகா(வா) த்(ஜீ)ரவந்தி ||

ததா(யா) தவாம் நரலோகவீரா

விஸந்தி வக்த்ரான்யபி(ஹி)விஜ்வலந்தி || 28 ||

(ப. உ.) யதா(யா), நதி(ஜீ)னாம், ப(ஹ)ஹவ:, அம்பு(ஹ)வேகா:(ஹ:),
ஸமுத்(ஜீ)ரம், ஏவ, அபி(ஹி)முகா:(வா:), த்(ஜீ)ரவந்தி | ததா(யா), தவ,
அம், நரலோகவீரா:, விஸந்தி, வக்த்ராணி, அபி(ஹி)விஜ்வலந்தி ||

யதா(யா) = எவ்வாறு
 நதி(ஈ)னம் = நதிகளின்
 ப(வ)ஹவ: = அனேகமான
 அம்பு } = ஜலப் பரவாஹந்
 (வா)வே } கள்
 கா(அ:) }
 ஸமுத்(ஈ) } = ஸமுத்ரத்
 ரம், ஏவ } தையே
 அபிமுகா: } = எதிர்முகமாய்
 (ஸந்த:) }
 த்(ஈ)ரவந்தி } = ப்ரவேஸிக்
 கின்றனவோ
 ததா(யா) = அவ்வாறே

அய் = இந்த
 நரலோக- = மானிட உல
 கிலுள்ள
 வீரர: = வீரர்களான
 பீஷ்மாதிகள்
 தவ = உன்னுடைய
 அபி(வி) } = க்ருரமாய்
 விஜ்வ } ப்ரகாஸித்துக்
 லந்தி } கொண்டிருக்
 கும்
 வக்த்ராணி = முகங்களை
 விஸந்தி = ப்ரவேஸிக்
 கின்றனர்.

(மூ)—யதா(யா) ப்ரீதி(ஈ)ப்தம் ஜ்வலனம் பதங்கா(அ)

விஸந்தி நாஸாய ஸம்ருத்த(ய)வேகா:(அ:) ||

ததை(ஹே)வ நாஸாய விஸந்தி லோகா

ஸ்தவாபி வக்த்ராணி ஸம்ருத்த(ய)வேகா:(அ:) || 29 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ப்ரதி(ஈ)ப்தம், ஜ்வலனம், பதங்கா:(அ:), விஸந்தி, நாஸாய, ஸம்ருத்த(ய)வேகா:(அ:) | ததா(யா), ஏவ, நாஸாய, விஸந்தி, லோகா:, தவ, அபி, வக்த்ராணி, ஸம்ருத்த(ய)வேகா:(அ:) ||

யதா(யா) = எவ்வாறு
 ஸம்ருத் } = அதிகமான
 த(ய)- }
 வேகா:(அ:) = வேகத்தோடு
 கூடிய
 பதந் } = ஸலபங்கள்
 கா:(அ:) } (விட்டில் பூச்சி
 கள்)
 நாஸாய = அழிவுக்காக
 ப்ரீதி(ஈ) } = நன்றாய் எரிந்து
 ப்தம் } கொண்டிருக்
 கும்
 ஜ்வலனம் = நெருப்பை

விஸந்தி = ப்ரவேஸிக்
 கின்றனவோ
 ததா(யா)ஏவ = அவ்வாறே
 ஸம்ருத்த } = அதிகவேகத்
 (ய)வேகா: } தோடு கூடிய
 லோகா:, } = துர்யேரத்
 அபி } னாதிஜனங்
 களும்
 நாஸாய = மரணத்திற்காக
 தவ = உன்னுடைய
 வக்த்ராணி = வாய்களை
 விஸந்தி = ப்ரவேஸிக்
 கின்றனார்கள்.

(மூ)—லேலிஹ்யஸே க்(ஈ)ரஸமான: ஸமந்தால்-

லோகான் ஸமக்(ஈ)ரான் வத(ஈ)னீர்ஜ்வலத்(பி:) ||

தேஜோபி(வி)ராபூர்ய ஜக(அ)த் ஸமக்(ஈ)ரம்

பா(அ)ஸஸ்தவோக்(ஈ)ரா: ப்ரதபந்தி விஷ்ணோ || 30 ||

(ப. உ.) லேவிஹ்யஸே, க்(ஹீ)ரஸமான:, ஸமந்தாத், லோகான், ஸமக்(ஹீ)ரான், வத(உ)னே:, ஜ்வலத்பி:(ஹி:) | தேஜோபி:(ஹி:), ஆபூர்ய, ஜகத், ஸமக்(ஹீ)ரம், பா(ஹா)ஸ:, தவ, உக்(ஹீ)ரா:, ப்ரதபந்தி, விஷ்ணோ ||

(த்வம்)	= நீ	யினுல் ருசிபார்ப்
ஸமக்(ஹீ)	} = ஸமஸ்தரான	பவனை ப்போல்
ரான்		அடிக்கடி
லோகான்	= துர்யோத	நக்கிக்கொள்ளு
	னாதி ஜனங்களை	கிரய்
ஜ்வலத்பி:(ஹி:)	= எரிந்து	விஷ்ணோ = ஸ்ரீ கிருஷ்ண !
	கொண்டிருக்க	
	கும்	தவ = உன்னுடைய
வத(உ)னே:	= முகங்களினால்	உக்(ஹீ)ரா: = குரூரங்களான
ஸமந்தாத்	= நான்கு திசை	பா(ஹா)ஸ: = ஒளிகள்
	களினின்றும்	தேஜோபி: } = பிரகாசங்களி
க்(ஹீ)ரஸ	} = விழுங்குபவனாய்	(ஹி:) } னால்
மான:		ஸமக்(ஹீ)ரம் = ஸகலமான
லேவிஹ	} = (ரத்தத்துடன்	ஜகத் = ஜகத்தை
யஸே		ஆபூர்ய = பரவிக்கொண்டு
	கூடியிருக்கும்	ப்ரதபந்தி = மிகவும்தபிக்
	உதடுகளே	கச்செய்கின்
	நாக்கின் துனி	றன.

(ஸ்ரீ)—ஆக்(ஹீ)யாஹி மே கோ ப(ஹ)வானுக்(ஹீ)ர ரூபோ

நமோஸ்து தே தே(உ)வவர ப்ரஸீத(உ) ||

விஜ்ஞாதுமிச்சா(ஹா)மி ப(ஹ)வந்தமாத்(ஹீ)யம்

ந ஹி ப்ரஜானாமி தவ ப்ரவ்ருத்திம் || 31 ||

(ப. உ.) ஆக்(ஹீ)யாஹி, மே, க:, ப(ஹ)வான், உக்(ஹீ)ரரூப:, நம:, அஸ்து, தே, தே(உ)வவர, ப்ரஸீத(உ) | விஜ்ஞாதும், இச்சா(ஹா)மி, ப(ஹ)வந்தம், ஆத்(ஹீ)யம், ந, ஹி, ப்ரஜானாமி, தவ, ப்ரவ்ருத்திம் ||

உக்(ஹீ)ர-	= உக்ரமான	தேவவர	= தேவஸ்ரோஷ்
ரூப:	= ரூபமுடைய		டனே !
ப(ஹ)வான்	= நீ	தே	= உனக்கு
க:	= யார்? (எதற்	நம:	= நமஸ்காரம்
	காக இந்த	அஸ்து	= இருக்கட்டும்.
	ரூபத்தைத்	ப்ரஸீத(உ)	= ப்ரஸன்ன
	தரித்திருக்கிரய்)		னாக.
மே	= எனக்கு [டும்.	ஆத்(ஹீ)யம்	= ஆதிபுருஷனான
ஆக்(ஹீ)யாஹி	= சொல்ல வேண்	ப(ஹ)வந்தம்	= உன்னை

விஜ்ஞாதம்	= ந ன் று க (ஸரி யாக) தெரிந்து கொள்வதற்கு	(ஏன் இந்த கோர ரூபத் தைத் தரித்தா யோ) அ தை
இச்சா(ஊ)மி	= விரும்புகிறேன்.	
ஹி	= மற்றும்	} = அறியவில்லை.
தவ	= உன்னுடைய	
ப்ரவ்ருத்திம்	= காரியங்களை	

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மு)—காலோஸ்மி லோகக்ஷயக்ருத் ப்ரவ்ருத்தோ(யோ)

லோகான் ஸமாஹர்துமிஹ ப்ரவ்ருத்த: ||

ரு(ஃ)தேபி த்வாம் ந ப(ஊ)விஷ்யந்தி ஸர்வே

யேவஸ்தி(யி)தா: ப்ரத்யநீகேஷு யோதா:(யா:) || 32 ||

(ப. உ.) கால:, அஸ்மி, லோக-க்ஷயக்ருத், ப்ரவ்ருத்த: (யு:), லோகான், ஸமாஹர்தும், இஹ, ப்ரவ்ருத்த: | ரு(ஃ)தே, அபி, த்வாம், ந, ப(ஊ)விஷ்யந்தி, ஸர்வே, யே, அவஸ்தி(யி)தா:, ப்ரத்யநீகேஷு, யோதா:(யா:) ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	ந்தவனாய்
உவாச	= (கோர ரூபத் தைத் தரித்த தற்குக் காரண த்தை)சொல்லு கிறான்.	அஸ்மி = இருக்கிறேன். இஹ = இப்போற் களத்திற்கு வந்திருக்கும்
(அஹம்)	= நான்	லோகான் = ஜனங்களை
கால:	= ப்ரபஞ்சத் திற்கு பந்தனம் ஸம் ஹாரம் முதலிய கர்மங் களைச் செய்து கொண்டி ருப்பதினால் காலஸப்த வாச்யனாய்	ஸமா } = ஸம் ஹரிப் ஹர்தும் } பதற்காக ப்ரவ்ருத்த: = ப்ரவ்ருத்தனாய் அஸ்மி = இருக்கிறேன். யே = யார்
லோக-	= ப்ரபஞ்சத்தை	ப்ரத்ய } = இருபடை நீகேஷு } களிலும் பரஸ் பரஸ்பர்த்தை யுடன் கூடி
க்ஷயக்ருத்	= நசிக்கச் செய் பவனாய்	அவஸ் } = நின்றிருக்கும் தி(யி)தா: } யோதா:(யா:) = பேரார் வீரர் களோ (அவர் களில்)
ப்ரவ்ருத் த:(யு:)	} = ஸகல தேசங் களிலும் காலங் களிலும் நிரை	த்வாம் = உன்னையும் அபி = மற்றும், தர்ம

ராஜர், பீ மன்,	ரு(ஐ)தே	= தவிர
ந கு ல ன், ஸக	தே, ஸர்வே	= (மற்ற) அவர்க
தேவன், அஸ்		ளெல்லோரும்
வத்தாமா, க்ரு	ந, ப(ஊ)	} = இருப்பதில்லை.
பாசார்யர்	விஷயந்தி	
க்ரு த வர்மா		
இவர்களை யும்		மடைகிறார்கள்)

அவதாரணிகை :—அர்ஜுனன் ‘ஜயமுண்டாகுமோ பராஜய முண்டாகுமோ’ என்று ஸந்தேஹமடைந்ததற்கு ‘ஜயித்தால் ராஜ்யத்தை யனுபவிப்பாய், பேரில் மரணமடைந்தால் ஸ்வர்க் கத்தை அனுபவிப்பாய்; ஆகையால் ஜய விஷயத்தில் ஸந்தேஹ மிருந்தாலும் எழுந்து போர் செய்’ என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் முன் சொல்லியிருந்தான். இப்பொழுது ‘உனக்கு (அர்ஜுன னுக்கு) நிர்சயமாய் ஜய முண்டாகிறபடியால் எழுந்து போர் செய்’ என்று சொல்லுகிறான் :—

(அ)—தஸ்மாத் த்வமுத்திஷ்ட யஸோ லப(ஊ)ஸ்வ

ஜித்வா ஸத்ருன் பு(ஊ)ங்க்ஷவ ராஜ்யம் ஸம்ருத்த(ய)ம் ||

மயைவைதே நிஹதா: பூர்வ மேவ

நிமித்தமாத்ரம் ப(ஊ)வ ஸவ்யஸாசின் || 33 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், த்வம், உத்திஷ்ட, யஸ:; லப(ஊ)ஸ்வ, ஜித்வா, ஸத்ருன், பு(ஊ)ங்க்ஷவ, ராஜ்யம், ஸம்ருத்த(ய)ம் | மயா, ஏவ, ஏதே, நிஹதா:, பூர்வம், ஏவ, நிமித்தமாத்ரம், ப(ஊ)வ, ஸவ்யஸாசின் ||

தஸ்மாத்	= ந ரா னே ஸகல	யஸ:	= கிர்த்தியை
	லோகங்களை	லப(ஊ)ஸ்வ	= அடைவாயாக.
	யும் நாஸம்	ஸம்ருத்	} = படை, பொக்கிஷம் (செல்வம்)
	செய்யவேண்டு	த(ய)ம்	
	மென்று ப்ரவர்		
	த்தனா யிருப்		து ர் க் க ம்
	பதால்		(ஒடுக்குவழி)
			இவைகளால்
த்வம்	= நீ		பூர்ணமான
உத்திஷ்ட	= யு த் த ம் செய்	ராஜ்யம்	= ராஜ்யத்தை
	வதற்கு எழுந்	பு(ஊ)ங்க்ஷவ	= அனுபவிப்
	திரு.		பாயாக.
ஸத்ருன்	= ஸத்ருக்களை	பூர்வம், ஏவ	= முன்னமே
ஜித்வா	= ஜயித்து	ஏதே	= இப்போர் வீரர்

மயா, ஏவ	கள்	லும் பாணங்
நிஹதா:	= என்னாலேயே	களை விடும் வல்
	= கெ க ல் ல ப்	ல மையுள்ள
	பட்டவர்களைப்	அர்ஜுன!
	பே ர ல வே	த்வம் = நீ
	(அ வ ர்க ளி ன்	நிமித்த
	ஆ யு னை நான்	மாத்தரம் } = க ர ர ண ன்
	அ ப ஹ ரி த்	மாத்திரம்
	தி ரு ப் ப த ா ல்	(அ ர் ஜு ன ன்
	நெ ரு ன் கி ய	ஸம்ஹரித்தான்
	ம ர ண மு ள் ள	என்னும்பெயர்
	வ ர்க ள ர ய்)	மாத்திரத்தை
	இருக்கிறார்கள்.	நீ அடைவதற்
ஸவ்யஸாசின்	= இரு கைகளா	குக்காரணனாய்)
	ப(ஊ)வ	= ஆகுத.

அவதரணிகை :—பரசுராமரால் மேலான அஸ்திரங்களை ஸம் பாதி(பி)த்த ஆசார்யராகிய த்ரோணசார்யர், தான் விரும்பிய போது மரணமடையும் திரமையுள்ள பீஷ்மாசார்யர், தன் தலையை நிலத்தில் விழச்செய்பவனின் தலை ஆயிரத்துணுக்கைகளாகும் படிக்கு ருத்ரதேவனின் வரம்பெற்ற ஜயத்ரதன், இந்திரனால் ஸக்த்யாயுதத்தை அடைந்திருக்கும் கர்ணன், மற்றும் ஸூரர்க ளாகிய அனேக மஹாராஜர்கள் இவர்களெல்லோரும் பேரர்க ளத்தில் நின்றிருக்க தனக்கு எப்படி ஜயம் உண்டாகும் என்னும் அர்ஜுனனின் ஸங்கைக்கு பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—த்(ஈ)ரோணம் ச பீ(ஹீ)ஷ்மம் ச ஜயத்(ஈ)ரத(ய)ம் ச

கர்ணம் ததா(யா)ன்யானபி யோத(ய)வீரான் ||

மயா ஹதாம் ஸ்த்வம் ஜஹி மா வ்யதி(யி)ஷ்டா:

யுத்யஸ்வ ஜேதாஸி ரணே ஸபத்னான் || 34 ||

(ப. உ.) த்(ஈ)ரோணம், ச, பீ(ஹீ)ஷ்மம், ச, ஜயத்(ஈ)ரத(ய)ம், ச, கர்ணம், ததா(யா), அன்யான், அபி, யோத(ய)வீரான் | மயா, ஹதான், த்வம், ஜஹி, மா, வ்யதி(யி)ஷ்டா:, யுத்யஸ்வ, ஜேதா, அஹி, ரணே, ஸபத்னான் ||

மயா	= என்னால்	த்(ஈ)ரோ	} = த்ரோண சார்ய ரையும்
ஹதான்	= மரண மடைந்த	ணம், ச	
	வர்களைப் பே ர	பீ(ஹீ)ஷ்மம்ச = பீ ஷ் ம ா ச ா ர்ய ரையும்	
	வி ரு க் கி ட்ற		

ஜயத்(ஜீ)	} = ஜயத்ரத (ய) னையும்	த்வம்	= நீ
ரத(ய)ம்,		ஜஹி	= கொல்லு.
ச		மா, வ்யதி	= துன்பப்பட
கர்ணம்	= கர்ணனையும்	(யி)ஷ்டா:	= வேண்டாம்.
ததா(யா)	= அவ்வாறே	யுத்யஸ்வ	= யுத்தம் செய்.
அன்பான்,	} = இவர்களை விட	ரணே	= போரில்
அபி		ஸபத்னான்	= ஸத்ருக்களை
யோத(ய)	} = யுத்த வீரர்களை	ஜேதா	= வெல்லுபவனாக
வீரான்		அஸி	= இருக்கிறாய்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(ஸ்ரீ)—ஏதத் ஸ்ருத்வா வசனம் கேஸவஸ்ய

க்ருதாஞ்ஜலிர்வேபமான: கிரீட ||

நமஸ்க்ருத்வா பூ(ஹ)ய ஏவாஹ க்ருஷ்ணம்

ஸக(அ)த்(ஜீ)க(அ)த(டி)ம் பீ(ஹீ)தபீ(ஹீ)த: ப்ரணம்ய || 35 ||

(ப. உ.) ஏதத், ஸ்ருத்வா, வசனம், கேஸவஸ்ய, க்ருதாஞ்ஜலி:, வேபமான:, கிரீட | நமஸ்க்ருத்வா, பூ(ஹ)ய:, ஏவ, ஆஹ, க்ருஷ்ணம், ஸக(அ)த்(ஜீ)க(அ)த(டி)ம், பீ(ஹீ)தபீ(ஹீ)த:, ப்ரணம்ய ||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	க்ருதாஞ்ஜலி:	= பத்தாஞ்ஜலியா	
உவாச	= பிறகு என்ன	நமஸ்க்ரு	} = நமஸ்கரித்து[ய்	
	நேர்ந்த தென்	த்வா		
	னும் த்ருதராஷ்	பூ(ஹ)ய:	} = மருபடியும்	
	ட்ரானின் ஸங்	ஏவ		
	கைக்கு ஸமா	க்ருஷ்ணம்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண	
	தானத்தைச்		னைக்குறித்து	
	சொல்லுகிறான்	பீ(ஹீ)தபீ	} = மிகவும் பயத்	
கிரீட	= இந்திரனால்	(ஹீ)த:		தையடைந்தவ
	கொடுக்கப்		பைய	
	பட்ட கிரீடத்	ப்ரணம்ய	= வணக்கமுடைய	
	தையுடைய		வனாய்	
	அர்ஜுனன்	ஸக(அ)	} = நடுக்கமுள்ள	
ஏதத்	= இதுவரையில்	த்(ஜீ)க		} = ஸ்வரத்துடன்
	சொல்லிய	(அ)த		
கேஸவஸ்ய	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண	(டி)ம்[ய		
	னின்	தா(யா)		
வசனம்	= வார்த்தைகளை	ப(ஹ)	} =	
ஸ்ருத்வா	= கேட்டு	வதி		
வேபமான:	= நடுக்கமெடுத்த	ததா(யா)]]		
	வனாய்	ஆஹ	= சொல்லுகிறான்.	

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ஸ்தா(யா)னே ஹ்ருஷீகேஸ தவ ப்ரகீர்த்யா

ஜக(அ)த் ப்ரஹ்ருஷ்யத்யனு ரஜ்யதே ச ||

ரக்ஷாம்ஸி பீ(ஹீ)தானி தி(பி)ஸோ த்(ஹீ)ரவந்தி

ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்த(யு) ஸங்கா:(வா:) || 36 ||

(ப. உ.) ஸ்தா(யா)னே ஹ்ருஷீகேஸ, தவ, ப்ரகீர்த்யா, ஜக(அ)த், ப்ரஹ்ருஷ்யதி, அனுரஜ்யதே, ச | ரக்ஷாம்ஸி, பீ(ஹீ)தானி, தி(பி)ஸ:, த்(ஹீ)ரவந்தி, ஸர்வே, நமஸ்யந்தி, ச, ஸித்த(யு)ஸங்கா:(வா:) ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்

உவாச = சொல்லுகிறான்

ஹ்ருஷீகேஸ = ஸ க ல இந்திரி

யங்க று க் கு ம்

ப் ரே ர க னு ன

ஸ்ரீ கிருஷ்ண !

தவ = உன்னுடைய

ப்ரகீர்த்யா = மகிமையின் கீர்

த்தனையினால்

ஜக(அ)த் = ப்ரபஞ்சம்

ப்ரஹ்ருஷ்யதி = மி க வு ம் ஸந்

தே தா ஷமடை

கிறது.

அனுரஜ் } = அனுராகமுடை

யதே, ச } ய தா க வு மா

கிறது.

ரக்ஷாம்ஸி = ராக்ஷஸர்கள்

பீ(ஹீ)தானி = பய முடையவர்

களாய்

தி(பி)ஸ: = தி சை க னைக்

குறித்து

த்(ஹீ)ரவந்தி = ஓடுகின்றார்கள்.

ச = மற்றும்

ஸர்வே = ஸகலமான

ஸித்த(யு)- = ஸித்தரின்

ஸங்கா:(வா:) = கூட்டங்கள்

நமஸ்யந்தி = நமஸ்கரிக்கின்

றன.

[இத(அ)ம்] = இதுகள்

ஸ்தா(யா) } = உமக்கு தக்க

னே } வைகளே.

(மூ)—கஸ்மாச்ச தே ந நமோன் மஹாத்மன்

க(அ)ரீயஸே ப்ரஹ்மணோப்யாதி(பி)கர்த்ரே ||

அனந்த தே(ஹே)வேஸ ஜக(அ)ன்னிவாஸ

த்வமக்ஷரம் ஸத(அ)ஸத் தத்ப்ரம் யத் || 37 ||

(ப. உ.) கஸ்மாத், ச, தே, ந, நமோன், மஹாத்மன், க(அ)ரீயஸே, ப்ரஹ்மண:, அபி, ஆதி(பி)கர்த்ரே | அனந்த, தே(ஹே)வேஸ, ஜக(அ)ன்னிவாஸ, த்வம், அக்ஷரம், ஸத், அஸத், தத்ப்ரம், யத் ||

மஹாத்மன் = மஹாத்மாவான

ஸ்ரீ கிருஷ்ண !

க(அ)ரீயஸே = ஸ்ரேஷ்டனான

ப்ரஹ் } = சதூர்முக ப்ரஹ்

மண:, அபி } மாவுக்கும்

ஆதி(பி)கர்த்ரே } = ஸ்ருஷ்டிகர்த்

த்ரே } தாவாயிருக்கும்

தே = உனக்காக

கஸ்மாத் = ஏன்

ந, நமோன் = ந ம ஸ் க ரி க் க

(ப. உ.) வாயு; யம; அக்(ஈ)னி; வருண; ஸ்ராவங்க; ப்ரஜாபதி; த்வம், ப்ரபிதாமஹ; ச | நம; நம; தே, அஸ்து, ஸஹஸ்ரக்ருத்வ; புன; ச, பூ(ஹ)ய; அபி, நம; நம; தே ||

த்வம் = நீ
வாயு: = பலம், ஞானம்
இவைகளே
ஸ்வரூபமா
யுடையவன்.
யம: = நியமிப்பவன்.
அக்(ஈ)னி: = ஜகத்திற்கு
சேஷ்டகனான
வன்.
வருண: = பக்தர்களிடத்
தில் அனுகூ
லம் செய்ப
வன்.
ஸ்ராவங்க: = மிகவும் ஸுக
முடையவன்.
ப்ரஜாபதி: = ஜனங்களை
ரக்ஷிப்பவன்.

ச = மற்றும்
ப்ரபிதாமஹ: = ப்ரஜைகளைப்
படைக்கும்
ப்ரஹ்மாவுக்கும்
தந்தையான
வன்.
தே = உனக்காக
ஸஹஸ்ர } = ஆயிரக்கணக்
க்ருத்வ: } கான
நம: நம: = நமஸ்காரங்கள்
அஸ்து = இருக்கட்டும்.
தே = உனக்காக
பூ(ஹ) } = அனேகமாய்
ய; அபி }
புன: ச = அடிக்கடி
நம: நம: = நமஸ்காரம்
நமஸ்காரம்.

மு) — நம: புரஸ்தாத(ஈ)த(ஸ) ப்ருஷ்டதஸ்தே

நமோஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ ||

அனந்தவீர்யாமித விக்ரமஸ்த்வம்

ஸர்வம் ஸமாப்னோஷி ததோஸி ஸர்வ: || 40 ||

(ப. உ.) நம; புரஸ்தாத், அத(ஸ), ப்ருஷ்டத்; தே, நம; அஸ்து, தே, ஸர்வத்; ஏவ, ஸர்வ | அனந்தவீர்யாமிதவிக்ரம; த்வம், ஸர்வம், ஸமாப்னோஷி, தத்; அவி, ஸர்வ: ||

ஸர்வ = பரி பூர்ணானு
மூ கிருஷ்ண !
தே = உனக்காக
புரஸ்தாத் = முன்புறத்தில்
நம: = நமஸ்காரம்
அஸ்து = இருக்கட்டும்.
அத(ஸ) = பிறகு
ப்ருஷ்டத்: = பின்புறத்தில்
நம: = நமஸ்காரம்
(அஸ்து) = இருக்கட்டும்.
ஸர்வத்: ஏவ = வலம், இடம்

முதலிய எல்லா
திசைகளிலும்
நம: = நமஸ்காரம்
(அஸ்து) = இருக்கட்டும்.
த்வம் = நீ
அனந்த- = அளவற்ற
வீர்ய- = வீர்யமும்
அமித- = அளவற்ற
விக்ரம: = பராக்ரம மு
முடையவன்.
(யத்) = எக் காரணத்தி

ஸர்வம்	ஸ்ரீ	ஸர்வ:	= ('ஸர்வம் க(வ)ல் விதம் ப்ரஹ்ம'
	= ஸ க ல ம ர ன		'பு ரு ஷ ட்வே
	ப் ர ப ஞ் ச த்		தம் ஸ ர் வ ம்'
	தையும்		முதலிய ஸ்ருதி
ஸமாப்	} = வ்யாபி த் து க்		க ளி லிருக்கும்)
ஸேஷி			ஸ ர் வ ஸ ப் த
			வாச்யனாய்
தத:	= அக் க ர ண த்	அஸி	= இருக்கின்றாய்.
	தால்		

(ஸ்ரீ)—ஸகே(வே)தி மத்வா ப்ரஸப(ஊ)ம் யது(ஊ)க்தம்

ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகே(வே)தி ||

அஜானதா மஹிமானம் தவேத(ஊ)ம்

மயா ப்ரமாதா(ஊ)த் ப்ரணயேன வாபி || 41 ||

யச்சாபஹாஸார்த்த(ய)மஸத்க்ருதோஸி

விஹாரஸய்யாஸன போ(ஹோ)ஜனேஷு ||

ஏகோத(ய)வாப்யச்யுத தத் ஸமக்ஷம்

தத் ஸுக்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் || 42 ||

(ப. உ.) ஸகா(வா), இதி, மத்வா, ப்ரஸப(ஊ)ம், யத், உக்தம், ஹே, க்ருஷ்ண, ஹே, யாத(ஊ)வ, ஹே, ஸகே(வே), இதி, | அஜானதா, மஹிமானம், தவ, இத(ஊ)ம், மயா, ப்ரமாதா(ஊ)த், ப்ரணயேன, வா, அபி|| யத், ச, அபஹாஸார்த்த(ய)ம், அஸத்க்ருத:, அஸி, விஹார-ஸய்யா-ஸன-போ(ஹோ)ஜனேஷு, | ஏக:, அத(ய), வா, அபி, அச்யுத, தத், ஸமக்ஷம், தத், ஸுக்ஷாமயே, த்வாம், அஹம், அப்ரமேயம் ||

இத(ஊ)ம் = முன் சொல்லப் பட்ட

தவ = உன்னுடைய
மஹிமானம் = ஜகத்ஸ்ருஷ்டி
கர்த்ருத்வம்
முதலியமகிமை
களை

அஜானதா = அறியாத
மயா = என்னால்
ப்ரமா } = அறியாமை
தா(ஊ)த் } யினாலாவது
ப்ரண } = நேஸத்தினால்
யேன, வா } லாவது

ஸகா(வா) = ஸமானவய
துள்ளவன்

இதி = என்று
மத்வா = தெரிந்து
கொண்டு

ஹே, க்ரு } = ஓ க்ருஷ்ண!
ஷ்ண }

ஹே, யாத } = ஓ யாதவனே!
(ஊ)வ }

ஹே, } = ஓ நேஸனே!
ஸகே(வே) }

இதி = என்று

ப்ரஸப(ஊ)ம் = அபமான

	கரமாய்	
யத்	= யாது	
உக்தம்	= செ ர ஸ் ல ப்	
	பட்டதோ	
அத(ஸ), வா	= மற்றும்	
அச்யுத	= ஒ கிருஷ்ண !	
அபஹா	} = ப ரி ஹ ர ஸ த்	
ஸார்த்		
த(ஸ)ம்		
ஏக:	= நே ஸ ர் க ளை	
	யற்று ஒருவனே	
	யாபிருக்கும்	
(த்வம்)	= நீ	
விஹார-	= வினையாட்டு	
ஸாய்-	= படுக்கை	
ஆஸன-	= உட்காருவது	
போ(ஹோ)	} = சாப்பாடு முத	
ஜனேஷு		
	லியவைகளில்	
யத், ச	= ஈந்த	

அஸத்க்ரு	} = அ ப ம ர ன ம்	
த:, அஸி		
	செய்யப் பட்டி	
	ருக்கின்றாயோ	
தத்	= அ ந் த அ ப	
	மானங் க ளைக்	
	குறித்து	
அப்ரமேயம்	= அப்ரமேயனை	
	(அளவற்ற)	
த்வாம்	= உன்னை	
தத்ஸம	} = அந்த ஸ்நேஹி	
க்ஷம், அபி		
	த ன ன உ ன்	
	னெதிரிலேயே	
அஹம்	= நான்	
க்ஷாமயே	= ம ன் னி க் க	
	வே ணு மாய்	
	வே ண் டி க்	
	கெ ர ள் று	
	கிறேன்.	

(மூ)—பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய

த்வமஸ்ய பூஜ்யஸ்ச கு(௨)ருர்க(௨)ரீயான் ||

ந த்வத் ஸமோஸ்த்யப்(ஹீ)யதி(யி)க: குதோன்யோ

லோகத்ரயேப்யப்ரதிமப்ரபா(ஹ)வ || 43 ||

(ப. உ.) பிதா, அஹி, லோகஸ்ய, சராசரஸ்ய, த்வம், அஸ்ய, பூஜ்ய:, ச, கு(௨)ரு:, க(௨)ரீயான் | ந, த்வத்-ஸம:, அஸ்தி, அப்(ஹீ)யதி(யி)க:, குத், லோகத்ரயே, அபி, அப்ரதிமப்ரபா(ஹ)வ ||

அஸ்ய	= இந்த	லோகத்ர	} = மூன்று லோகங்	
சராசரஸ்ய	= ஸ்தாவர ஜங்க	யே, அபி,		
	மாத்மகமான	அப்ரதிம-	= ஒப்பற்ற	
லோகஸ்ய	= உலகத்திற்கு	ப்ரபா(ஹ)வ	= ஐ ஸ் வ ர் ய	
த்வம்	= நீ		மு டை ய ன்	
பிதா	= தந்தையாகவும்		கிருஷ்ண !	
பூஜ்ய:, ச	= பூஜ்யனாகவும்	த்வத்-	= உனக்கு	
க(௨)ரீயான்	= உத்தமனான	ஸம:	= ஸமானனான	
கு(௨)ரு:	= ஆ ச ர ள் ய னாக	அன்ய:	= மற்றொருவன்	
	வும்	ந, அஸ்தி	= இல்லை.	
அஸி	= இருக்கிறாய்.			

அப்(ஈ) } = உன்னை மீறி	குத:	= எங்கிருக்கிறான் (இல்லவே இல்லை).
யதி(யி)க: } உன்னை விட		
உத்தமனான வன்		

(ம)—தஸ்மாத் ப்ரணம்ய ப்ரணிதா(யா)ய காயம்
ப்ரஸாத(டி)யே த்வாமஹம்ஸமீட்யம் ||

பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகே(வே)வ ஸக்(வீ)யு:

ப்ரிய: ப்ரியாயார்ஹஸி தே(டி)வ ஸோடு(ஐ)ம் || 44 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ப்ரணம்ய, ப்ரணிதா(யா)ய, காயம், ப்ரஸாத(டி)யே, த்வாம், அஹம், ஈஸம், ஈட்(வீ)யம் | பிதா, இவ, புத்ரஸ்ய, ஸகா(வா), இவ, ஸக்(வீ)யு:, ப்ரிய:, ப்ரியாயா:, அர்ஹஸி, தேவ, ஸோடு(ஐ)ம் ||

தஸ்மாத்	= இவ்விதமான	களுடன் கூடிய	
	மஹாமகிமை	பரமாத்மாவே	
	யுடையவ	பிதா	
	தலால்	= தந்தை	
காயம்	= ஸரீரத்தை	புத்ரஸ்ய	
ப்ரணி	} = நன்றாகத் தாழ் த்திக்கொண்டு	அபராத	
தா(யா)ய		(ய)ம், இவ	
ப்ரணம்ய	= ஸாஷ்டாங்க	ஸகா(வா)	
	மாய் நமஸ்	ஸக்(வீ)யு:	
	கரித்து		
ஈஸம்	= ஸகலநியா	அபராத	
	மகனான	(ய)ம், இவ	
ஈட்யம்	= துதிக் கப்படத்	ப்ரிய:	
	தகுந்தவனான	ப்ரியாயா:	
த்வாம்	= உன்னை	அபரா(ய)	
அஹம்	= நான்	தம், இவ	
ப்ரஸாத(டி)யே	} = ப்ரஸன்ன னாகவேணு மென்றுகோறு கிறேன்.	மம	
			= என்னிட
			அபரா
தே(டி)வ	= விநாயாட்டு	த(ய)ம்	
	முதலிய குணங்	ஸோடு	
		(ஐ)ம்	
		அர்ஹஸி	

(ம)—அத்(ஈ)ருஷ்டபூர்வம் ஹ்ருஷிதோஸ்மி த்(ஈ)ருஷ்ட்வா
ப(உ)யேன ச ப்ரவ்யதி(யி)தம் மனோமே ||

ததே(டி)வ மே த(டி)ர்ஸ்ய தே(டி)வ ரூபம்

ப்ரஸீத(டி) தே(டி)வேஸ ஜக(உ)ன்னிவாஸ || 45 ||

(ப. உ.) அத்(ஈ)ருஷ்டபூர்வம், ஹ்ருஷித: அஸ்மி, த்ருஷ்ட்வா, ப(ஊ)யேன, ச, ப்ரவ்யதி(யி)தம், மன: மே | தத், ஏவ, மே, த(டி)ர்ஸய, தே(டி)வ, ரூபம், ப்ரஸீத(டி), தே(டி)வேஸ, ஜக(உ)ன்னிவாஸ ||

தே(டி)வ = ஒ ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
அத்ரு } = முன்னெப்பொ
ஷ்ட } மு தும் க ண் டி
பூர்வம் } ராத
(தவ) = உன்னுடைய
ரூபம் = விஸ்வ ரூபத்
தை
த்(ஈ)ருஷ் } = கண்டி
ட்வா }
ஹ்ருஷித: = ஸந்துஷ்டரூப
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
மே = என்னுடைய
மன: = மனது
ப(ஊ)யேன = பயத்தால்
ப்ரவ்ய } = வ்யாகுலத்தை
தி(யி)தம் } யடைந்திருக்

கிறது.
(அத:) = ஆகையால்
தே(டி) } = தேவதைக
வேஸ } ளுக்கு ஸ்ரேஷ்
டனான
தே(டி)வ = க்ரீடாதி குண
யுத்தனான
ஜக(உ)ன் } = ஜகத்துக்கு
னிவாஸ } ஆஸ்ரயனான
கிருஷ்ண!
தத் = அந்த
ரூபம், ஏவ = முன்னிருந்த
ரூபத்தையே
மே = எனக்கு
த(டி)ர்ஸய = காட்டுக.
ப்ரஸீத(டி) = ப்ரஸன்ன
னாகுக.

(மூ)—கிரீடினம் க(உ)தி(டி)னம் சக்ரஹஸ்த-

மிச்சா(ஊ)மி த்வாம் த்(ஈ)ரஷ்ட்மேஹம் ததை(மே)வ ||

தேனைவ ரூபேண சதூர்பு(ஊ)ஜேன ||

ஸஹஸ்ர பா(வா)ஹோ ப(ஊ)வ விஸ்வமூர்தே || 46 ||

(ப. உ.) கிரீடினம், க(உ)தி(டி)னம், சக்ரஹஸ்தம், இச்சா(ஊ)மி, த்வாம், த்(ஈ)ரஷ்ட்மே, அஹம், ததா(யா), ஏவ | தேன, ஏவ, ரூபேண, சதூர்பு(ஊ)ஜேன, ஸஹஸ்ர பா(வா)ஹோ, ப(ஊ)வ, விஸ்வமூர்தே ||

அஹம் = நான்
ததா(யா), ஏவ = உன்னுடைய
விஸ்வ ரூபத்
தை எவ்வாறு
கண்டேனோ
அவ்வாறே
கிரீடினம் = கிரீடத்தை
தரித்ததாயும்
க(உ)தி(டி) } = கதா யுத்ததை
னம் } தரித்ததாயும்

சக்ரஹஸ்தம் = சக்ரா யுத்தத்
தோடு கூடிய
கைகளையுடைய
தாயுமிருக்கும்
த்வாம் = உன்னை
த்(ஈ)ரஷ்ட்மே = காண்பதற்கு
இச்சா(ஊ)மி = ஆசைப்படு
கிறேன்.
விஸ்வ } = ஜகத் வ்யாப்த
மூர்தே } னான

ஸஹஸ்ர-	= ஆ யி ர க்கணக்	தேன	= அந்த மு ன் னி
	கான	ரூபேண	ருந்த ரூபத்தி
பா(வா)	= பாஹு க் க னை	ஏவ	னாலேயே
ஹோ	புடைய கிருஷ்ண!	(யுக்த:)	= கூடியவனாகுக.
சதுர்	= ந ர ன் கு புஜம்	ப(ஹ)வ	
பு (ஹ)	கனையுடைய		
ஜேன			

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(ஸ்ரீ)—மயா ப்ரஸன்னேன தவார்ஜுனேத(உ)ம்

ரூபம் பரம் த(உ)ர்ஸிதமாத்மயோகா(அ)த் ||

தேஜோமயம் விஸ்வமனந்த-மாத்(உ)யம்

யன் மே த்வத(உ)ன்யேன ந த்(உ)ருஷ்டபூர்வம் || 47 ||

(ப. உ.) மயா, ப்ரஸன்னேன, தவ, அர்ஜுன, இத(உ)ம், ரூபம், பரம், த(உ)ர்ஸிதம், ஆத்மயோகா(அ)த் தேஜோமயம், விஸ்வம், அனந்தம், ஆத்(உ)யம், யத், மே, த்வத(உ)ன்யேன, ந, த்(உ)ருஷ்டபூர்வம் ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	மே	= என்னுடைய
உவாச	= சொல்லுகிறான்	யத்	= எந்த
அர்ஜுன	= அர்ஜுன !	பரம்	= உத்தமமான
ப்ரஸன்	= ப்ரஸன்னனை	ரூபம்	= ரூபமானது
னேன		தவ	= உனக்கு
மயா	= என்னால்	த(உ)ர்ஸிதம்	= காண்பிக்கப்
ஆத்ம-	= ஸ்வரூப ஸாமர்		பட்டதோ
யோகாத்	= த்யத்தினால்	இத(உ)ம்	= இத்தகைய
தேஜோ	= அதிசுதேஜ	ரூபம்	= ரூபம்
மயம்	= ஸ்வரூபமான	த்வத(உ)	= உன்னைவிட
விஸ்வம்	= பூர்ணமான	ன்யேன	= கீழானவே
அனந்தம்	= தேச காலங்		றெந்த புருஷ
	களில் அபரிச்		னாலும்
	சின்னமான	த்(உ)ருஷ்	= இதற்கு முன்
ஆத்(உ)யம்	= எல்லா வஸ்துக்	ட பூர்வம்	= னால் காணப்
	களுக்கும் முத		பட்டது
	லாவதான	ந	= அல்ல.

(ஸ்ரீ)—ந வேத(உ) யஜ்ஞாத்(ய)யயணீர் ந தா(உ)ணை:

ந ச க்ரியாபி(ஹி)ர்ந தபோபி(ஹி)ருக்(உ)ரை: ||

ஏவம் ரூப: ஸக்ய அஹம் ந்ருலோகே

த்(உ)ரஷ்ட்மே த்வத(உ)ன்யேன குரு-ப்ரவீர || 48 ||

(ப. உ.) ந, வேத(உ)யஜ்ஞாத்(யீ)யயனை; ந, தா(உ)னை; ந, ச, க்ரி யாபி:(கி:), ந, தபோபி:(கி:), உக்(யீ)ரை: | ஏவம்ரூப:; ஸக்ய:; அஹம், ந்ரு லோகே, த்(ஜீ)ரஷ்டம், த்வத(உ)ன்யேன, குருப்ரவீர ||

குருப்ரவீர = கௌரவர்களில்
வீரனான அர்
ஜுனனே!

ஏவம் ரூப: = பூர்வத்தில்
காண்பிக்கப்
பட்ட விஸ்வ
ரூபமுடைய

அஹம் = நான்
ந்ருலோகே = மனுவஷ்யலோ
கத்தில்

த்வத } = உன்னைவிட
(உ)ன் } வேறான புருஷ
யேன } னால்

வேத(உ)- = வேத(உ)ம்
யஜ்ஞ- = யஜ்ஞம்

அத்(யீ)ய } = ஸாஸ்த்ராத்ய
யனை: } யனம் இவை
களாலும்

த்(ஜீ)ரஷ்டம் = காண்பதற்கு

ந, ஸக்ய: = ஸாத்யனல்ல.
தா(உ)னை: = தானங்களி
னாலும்

ந = காண்பதற்கு
ஸாத்யனல்ல.

க்ரியாபி:(கி:) = அக்னிஹோத்
ரம் முதலிய
கிரியைகளி
னாலும்

ந = காண்பதற்கு
ஸாத்யனல்ல.

உக்(யீ)ரை: = க்ஞரமான
தபோபி: } = க்ருச்சாந்த்
(கி:), ச } ராயணம்

முதலிய தபஸ்
ஸுகளாலும்

ந = காண்பதற்கு
ஸாத்யனல்ல.

(சூ)—மாதேவ்யதா(யா) மா ச விமூட(உ)பா(ஊ)வோ

த்(ஜீ)ருஷ்ட்வா ரூபம்கோ(வோ)ரமீத்(ஜீ)ருங் மமேத(உ)ம் ||

வ்யபேதபீ:(கி:) ப்ரீதமனா: புனஸ்த்வம்

ததே(ஜே)வ மே ரூபமீத(உ)ம் ப்ரபஸ்ய || 49 ||

(ப. உ.) மா, தே, வ்யதா(யா), மா, ச, விமூட(உ)பா(ஊ)வ:; த்(ஜீ)ரு ஷ்ட்வா, ரூபம், கோ(வோ)ரம், ஈத்(ஜீ)ருக், மம, இத(உ)ம் | வ்யபேதபீ:, ப்ரீதமனா:; புன:, த்வம், தத், ஏவ, மே, ரூபம், இத(உ)ம், ப்ரபஸ்ய ||

மம = என்னுடைய
கோ } = ஸம்ஹாரக
(வோ)ரம் } மான்

ஈத்(ஜீ)ருக் = அனந்தபா
ஹுக்கள்
முதலியவை
களையுடைய

ரூபம் = ரூபத்தை

த்(ஜீ)ருஷ்ட } = கண்டு
ட்வா } = உனக்கு

தே = உனக்கு
வ்யதா(யா) = து:கம்

மா (அஸ்து) = உண்ட
வேண்டாம்.

ச = மற்றும்

விழுத(க) }	= சி த் த் ப்ரமை	புன:	= மறுபடியும்
பா(ஊ)வ: }	யும்	த்வம்	= நீ
மா (அஸ்து) = உ ண் ட ர க		மே	= என்னுடைய
	வேண்டாம்.	தத், இத	} = மு ன் க ண் ட
வ்யபே }	= பயமொழிந் த	(டி)ம்,	
தபி:(ஊ:)	வனாய்	ரூபம்,	
ப்ரீதமன: }	= ஸ ந் து ஷ் ட	ஏவ	} இ ந் த ரூ ப த்
(ஸன்) }	ம ன து டை ய	ப்ரபஸ்ய	
	வனாய்		= நன்குபார்.

ஸஞ்ஜய உவாச :—

(ஸ்ரீ)—இத்யர்ஜுனம் வாஸுதே(கே)வ ஸ்ததோ(ஸோ)க்த்வா

ஸ்வகம் ரூபம் த(டி)ர்ஸ்யாமாஸ பூ(ஊ-ஓ)ய: ||

ஆஸ்வாஸ்யாமாஸ ச பீ(ஊ)தமேனம்

பூ(ஊ-ஓ)த்வா புன: ஸௌம்யவபுர் மஹாத்மா || 50 ||

(ப. உ.) இதி, அர்ஜுனம், வாஸுதே(கே)வ: ததா(யா), உக்த்வா, ஸ்வகம், ரூபம், த(டி)ர்ஸ்யாமாஸ, பூ(ஊ-ஓ)ய:, ஆஸ்வாஸ்யாமாஸ, ச, பீ(ஊ)தம், ஏனம், பூ(ஊ-ஓ)த்வா, புன:, ஸௌம்யவபு:, மஹாத்மா ||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	ததா(யா)	= மற் றும்
உவாச	= சொல்லுகிறான்	மஹாத்மா	= ம க ர த் ம ர
இதி	= முன் சொல்லிய		வ ர கி ய ஸ்ரீ
	வாறு		கிருஷ்ணன்
வாஸுதே }	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	புன:	= மறுபடியும்
(கே)வ: }		ஸௌம்ய	= ஸா ந் த மான
அர்ஜுனம்	= அர்ஜுனனைக்	வபு:,	} ரூப முடையவ
	குறித்து	பூ(ஊ-ஓ)	
		த்வா	
உக்த்வா	= சொல்லி	பீ(ஊ)தம்	= ப ய ம டை ந்
பூ(ஊ-ஓ)ய:	= மருபடியும்		திருக்கும்
ஸ்வகம், ரூபம்	= த ன் னு டை ய	ஏனம்	= இ ந் த அர்ஜு
	க் ரு ஷ் ண		னனை
	ரூபத்தை	ஆஸ்வாஸ	= ஸ ம ர தான ப்
த(டி)ர்ஸ }	= காண்பித்தான்.	யாமாஸ	} படுத்தினான்.
யாமாஸ }			

அர்ஜுன உவாச :—

(ஸ்ரீ)—த(டி)ருஷ்டவேத(டி)ம் மாணுஷம் ரூபம் தவ ஸௌம்யம் ஜனூர்

த(டி)ன ||

இதா(டி)னீமஸ்மி ஸம்வருத்த: ஸசேதா: ப்ரக்குதீம் க(அ)த:

|| 51 ||

(ப. உ.) த்(ஈ)ருஷ்ட்வா, இதம், மானுஷம், ரூபம், தவ, ஸௌம்யம், ஜனர்த(உ)ன | இதா(உ)னீம், அஸ்யி, ஸம்வருத்த:, ஸசேதா:, ப்ரக்ருதிம், க(உ)த: ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = சொல்லுகிறான்
ஜனர்த(உ)ன = ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
இத(உ)ம் = இந்த
மானுஷம் = மானிடனைப்
போலிருக்கும்
ஸௌம்யம் = ஸௌம்ய
மான (பார்க்கக்
கூடிய)
தவ = உன்னுடைய
ரூபம் = ரூபத்தை
த்(ஈ)ருஷ் } = பார்த்து
ட்வா }

இதா(உ) } = இப்பொழுது
னீம் }
ஸசேதா: = ப்ரஸன்ன
மானமனது
டையவனாய்
ஸம் } = ஆகியிருக்
வ்ருத்த:, } கிறேன்.
அஸ்யி }
ப்ரக்ருதிம் = ப்ரவஸ்வ
பாவத்தை
க(உ)த: = அடைந்தேன்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச:—

(ஸ்ரீ)—ஸுது(உ)ர்த(உ)ர்ஸமித(உ)ம் ரூபம் த்(ஈ)ருஷ்ட்வானஸி யன் மம ||

தே(உ)வா அப்யஸ்ய ரூபஸ்ய நித்யம் த(உ)ர்ஸன-காங்க்ஷிண: || 52 ||

(ப. உ.) ஸுது(உ)ர்த(உ)ர்ஸம், இத(உ)ம், ரூபம், த்(ஈ)ருஷ்ட்வான், அஸ்யி, யத், மம | தே(உ)வா:, அபி, அஸ்ய, ரூபஸ்ய, நித்யம், த(உ)ர்ஸன-காங்க்ஷிண: ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = சொல்லுகிறான்
மம = என்னுடைய
யத் = எந்த
ரூபம் = ரூபத்தை
த்(ஈ)ருஷ் } = கண்டாயோ
ட்வான், }
அஸி }
அஸ்ய = இந்த
ரூபஸ்ய = ரூபத்தின்
நித்யம் = எப்பொழுதும்
த(உ)ர்ஸன- = தர்ஸனத்தை
காங்க்ஷிண: = அபேக்சிக்கும்
யே = எந்த

தே(உ)வா: = தேவர்க
ளுளரோ
தே, அபி = அந்த தேவர்க
ளும்
(யத்) = எந்த ரூபத்தை
த்(ஈ)ரு } = கண்டிருக்
ஷ்ட } கிறார்களோ
வந்த:) }
(தத்) } = அவ்விந்த
இத(உ)ம் }
ரூபம் = ரூபமானது
ஸுது } = காண்பதற்கு
(உ)ர்த } மிகவும் அஸக்ய
(உ)ர்ஸம் } மானது.

அவதரணிகை :—மிகவும் துர்லபமான தர்ஸனத்தை உனக்கு நான் கொடுத்தேனென்று சொல்லுகிறான் :—

(ஸ்ரீ)—நாஹம் வேதை(ஹே)ந் தபஸா ந தா(ஹ)னேன ந சேஜ்
யயா ||

ஸக்ய ஏவம் விதோ(யோ) த்(ஹ்)ரஷ்டம் த்(ஹ்)ருஷ்டவானஸி
மாம் யதா(யா) || 53 ||

(ப. உ.) ந, அஹம், வேதை:(ஹே:), ந, தபஸா, ந, தா(ஹ)னேன, ந, ச, இஜ்யயா | ஸக்ய:; ஏவம்வித:(ய:), த்(ஹ்)ரஷ்டம், த்(ஹ்)ருஷ்டவான், அஸி, மாம், யதா(யா) ||

யதா(யா) = எ வ் வி த ம ர க
மாம் = என்னை
த்(ஹ்)ருஷ்ட } = க ண் டி ரு க்
டவான் } கிறுயோ
அஸி }
ஏவம் } = இப்படிப்பட்ட
வித:(ய:) } வி ஸ் வ ரூ ப
முடைய
அஹம் = நான்
வேதை: } = வே த ர த் ய
(ஹே:) } யனங்களினால்
த்(ஹ்)ரஷ்டம் = காண்பதற்கு
ந, ஸக்ய: = ஸாத்யனல்ல.

தபஸா = தவத்தினாலும்
[த்(ஹ்)ரஷ்டம்] } = காண்பதற்கு
ந, (ஸக்ய:) = ஸாத்யனல்ல.
தா(ஹ)னேன } = த ர ன த் தி னு
லும்
ந, (ஸக்ய:) = ஸாத்யனல்ல.
ச = மற்றும்
இஜ்யயா = பூஜையினாலும்
[த்(ஹ்)ரஷ்டம்] } = காணுவதற்கு
ந, (ஸக்ய:) = ஸாத்யனல்ல.

அவதரணிகை:—எந்த உபாயத்தினால் உன்னைப்பார்க்க முடியுமெனின் பதில் அளிக்கிறான் :—

(ஸ்ரீ)—ப(ஹ)க்த்யா த்வனன்யயா ஸக்ய அஹமேவம் விதோ(யோ)ர்
ஜூன ||

ஜ்ஞாதம் த்(ஹ்)ரஷ்டம் ச தத்வேன ப்ரவேஷ்டம் ச பரம்தப
|| 54 ||

(ப. உ.) ப(ஹ)க்த்யா, து, அனன்யயா, ஸக்ய:; அஹம், ஏவம்வித:(ய:), அர்ஜூன | ஜ்ஞாதம், த்(ஹ்)ரஷ்டம், ச, தத்வேன, ப்ரவேஷ்டம், ச, பரம்தப ||

பரம்தப = ஸ த் ரு தாபக | ஏவம் } = இப்படிப்பட்ட
னா } வித:(ய:) }
அர்ஜூன = அர்ஜூன ! | அஹம் = நான்

தத்வேன	= நிஜமாக (எப்		தற்கும் (ஸாயு
	படி இருப்பே		ஜ்யமோக்ஷத்
	னோ அப்படி		தையடைவதற்
	யே)		கும்)
ஜ்ஞாதும்	= தெரிந்துகொள்	அனன்யயா	= ஸாதாரணமாய்
	வதற்கும்		எல்லாருக்கும்
த(ஈ)ரஷ்	= காண்பதற்கும்		கிடைக்காத
மெம், ச		து	= விசேஷமான
ப்ரவேஷ்	= என்னிடத்தில்	ப(ஊ)க்த்யா	= பக்தியினால்
மெம், ச	ப்ரவேசிப்ப	ஸக்ய:	= ஸாத்தியன்.

(஘)—மத்கர்மக்ருன்மத்பரமோ மத(ஈ)ப(ஊ)க்த: ஸங்க(உ)வர்ஜித: ||

நிர்வைர: ஸர்வபூ(ஊ)தேஷு ய: ஸமாமேதி பாண்டவ

|| 55 ||

(ப. உ.) மத்கர்மக்ருத், மத்பரம:; மத(ஈ)ப(ஊ)க்த:; ஸங்க(உ)-வர்ஜித:|

நிர்வைர:; ஸர்வபூ(ஊ)தேஷு, ய:, ஸ:, மாம், ஏதி, பாண்டவ ||

பாண்டவ	= அர்ஜுன!		வனோ
ய:	= எவன்	ஸங்க(உ)-	= தான் செய்யும்
மத்-	= என்னிடப்ரீ	வர்ஜித: }	கர்மங்களுக்கு
	திக்காத		பலாபேகைக்
கர்ம-	= விசித்கர்மங்		கையத்துறந்த
	களை		வனோ
க்ருத்	= செய்பவனோ	ஸர்வ-	= ஸகல
மத்பரம:	= நானே ஸர்	பூ(ஊ)	= ப்ராணிகளிடத்
	வேரத்தம	தேஷு }	திலும்
	னென்று தெரி	நிர்வைர:	= ஸத்ருத்வ
	ந்து கொண்ட		மில்லாதவனோ
	வனோ	ஸ:	= அவன்
மத(ஈ)	= என்னிடத்தில்	மாம்	= என்னை
ப(ஊ)க்த:	பக்தியுடைய	ஏதி	= அடைகிறான்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

வியஸ்வருபதர்ஸன யோகமென்னும்

பதினொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச—

(ஸ்ரீ)—ஏவம் ஸதத யுக்தா யே ப(ஊ)க்தாஸ்த்வாம் பர்யுபாஸதே ||
யே சாப்யக்ஷரமவ்யக்தம் தேஷாம் கே யோக(அ)வித்தமா: || 1 ||

(ப. உ.) ஏவம், ஸததயுக்தா:, யே, பக்தா:, த்வாம், பர்யுபாஸதே |
யே, ச, அபி, அக்ஷரம், அவ்யக்தம், தேஷாம், கே, யோக(அ)வித்தமா: ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = வினவுகிறான்.
யே = எந்த
ப(ஊ)க்தா: = பக்தர்கள்
ஸதத- = எல்லா காலத்
திலும்
யுக்தா: } = தயானமென்
(ஸந்த:)} னும் கர்ம
யோகத் துடன்
கூடியவராய்
ஏவம் = முன்னே ரில்
கண்ட மற்றும்
கேட்ட
த்வாம் = உன்னை (ஸ்ரீ
கிருஷ்ணனை)
ஏவம் = முன் சொல்லிய
வாருபக்த்யாதி
களுடன்
பர்யுபாஸதே = உபாஸிக்கிறார்

களோ
ச = மற்றும்
யே, அபி = யார்
அக்ஷரம் = அக்ஷரஸப்த,
வாச்யளான
அவ்யக்தம் = ப்ரக்ருதித் த்
வாபிமானியான
ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்
மியை
பர்யுபாஸதே = உபாஸிக்கிறார்
களோ
தேஷாம் } = அவ்விருவகை
(மத்யே) } மனிதர்களில்
கே = யார்
யோக(அ) } = மேரகேக்ஷாபா
வித்தமா: } யத்தை அறிந்த
வர்களில் சிறந்த
வர்கள்?

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(ஸ்ரீ)—மய்யாவேஸ்ய மனோ யே மாம் நித்யயுக்தா உபாஸதே ||
ஸ்ரத்தயா பரயோபேதாஸ்தே மே யுக்ததமா மதா: || 2 ||

(ப. உ.) மயி, ஆவேஸ்ய, மன:, யே, மாம், நித்யயுக்தா:, உபாஸதே |
ஸ்ரத்தயா, பரயா, உபேதா:, தே, மே, யுக்ததமா:, மதா: ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = சொல்லுகிறான்.
யே = யார்

மயி = என்னிடத்தில்
(ஸ்ரீ கிருஷ்ண
னிடத்தில்)

மன: = மனதை
 ஆவேர்ய = வைத்து
 நித்ய } = எப்பொழுதும்
 யுக்தா: } த் ய ர ன ஞ ப
 (ஸந்த:) } மா ன யோகத்
 துடன் கூடின
 வராய்
 மாம் = என்னை
 பரயா = மேலான
 ஸ்ரத்தயா = ஆஸ்திக்யபுத்தி
 யுடன்
 உபேதா: } = கூடினவராய்
 (ஸந்த:) }

உபாஸதே = உபாஸிக்கிறார்
 களோ
 தே = அவர்கள்
 யுக்ததமா: } = மேலாக்ஷரபா
 இதி } யங்களை அறிந்த
 வ ர் க ளி ல்
 மே லா னவ ர் க
 ளென்று
 மே = எனக்கு
 மதா: = ஸம்மத ஞானவர்
 கள்.

(மூ)—யே த்வக்ஷரமனிர்தேஸ்யமவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே |

ஸர்வத்ரக(அ)மசிந்த்யம் ச கூடஸ்த(இ)மசலம் த்(ஓ)ருவம் || 3 ||

ஸம்நியமயேந்த்ரியக்(ஈ)ராமம் ஸர்வத்ர ஸமபுத்தய: |

தே ப்ராப்நுவந்தி மாமேவ ஸர்வபூ(உ)தஹிதே ரதா: || 4 ||

(ப. உ.) யே, து, அக்ஷரம், அனிர்தேஸ்யம், அவ்யக்தம், பர்யுபாஸதே | ஸர்வத்ரக(அ)ம், அசிந்த்யம், ச, கூடஸ்த(இ)ம், அசலம், த்(ஓ)ருவம் || ஸம்நியமய, இந்த்ரியக்(ஈ)ராமம், ஸர்வத்ர, ஸமபுத்தய: | தே, ப்ராப்நுவந்தி, மாம், ஏவ, ஸர்வ-பூ(உ)த-ஹிதே, ரதா: ||

யே, து = யாராயினும்
 அக்ஷரம் = அக்ஷர ஸ ப் த
 வ ர ச் ய ளா ன,
 அ வி ஞா ஸி னி
 யா ன
 அனிர்தே } = ஸ-ஓ க்ஷ ம ஞ ப
 ஸ்யம் } மு டை யவ ளா த
 லா ல் கு றி க் க த்
 தகா தவ ளா ன
 ச = மற் றும்
 அசிந்த்யம் = வெகு குணங் க
 ளு டை யவ ளா த
 லா ல் சி ண் தி க் க த்
 தகா தவ ளா ன
 கூடஸ்த(இ)ம் = ஆ க ர ய த் தி ல்
 நி ய ர ம க ளா

மிருக்கும்
 அசலம் = த ன் னிடத் தை
 விட்டு எப்பொ
 ழுதும் அ ச
 யாமலிருக்கும்
 ஸர்வத்ர } = எ ன் கும் நி ரை ன்
 க(அ)ம் } தவ ளா ன
 த்(ஓ)ருவம் = வி க ர ர மற் றவ
 ளா ன
 அவ்யக்தம் = அ வ் ய க் ததத்
 வத்திற்கு (ஜட
 ப்ரக்ரு திக் கு)
 அபிமானியான
 மஹாலக்ஷ்மியை
 இந்த்ரிய- = சக்ஷராத்வி இந்
 த்ரியங்களின

க்(ஈ)ரா மம் }	= கூட்டத்தை	புத்தியுள்ளவராய்
ஸம்நியமய	= நன்றாய் அடக்கிக்கொண்டு	ஸர்வ- = எகலமான
ஸர்வத்ர	= 'வித்யா விநய ஸம் பன் னே ப்ராஹ்மணே க(உ)வி.....' என்கிற ஸ்ரீலோகத்தில் சொல்லிய வாரூப்ராஹ்மணாதிகளில்	பூ(ஊ)த- = பிராணிகளுக்கு ஹிதே = ஹிதத்தைச் செய்வதில்
ஸமபுத் தய: (ஸந்த:)	= நிர்தோஷமான ப்ராஹ்மமிருக்கிறதென்கிற	ரதா:(ஸந்த:) = விருப்பமுள்ளவர்களாய்
		பர்யுபாஸதே = அதிகமாய் உபாஸிக்கிறார் கீளா
		தே = அவர்கள்
		மாம், ஏவ = என்னையே
		ப்ராப்னு } = (கடைசியில்) வந்தி } அடைகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ)—க்லேஸோதி(யி)கதரஸ்தேஷா மவ்யக்தாஸக்த சேதஸாம் ||

அவ்யக்தா ஹி க(உ)திர் து:க்கம் தே(தே)ஹவத்(பி)ரவாப்

யதே || 5 ||

(ப. உ.) க்லேஸ:; அதி(யி)கதா:; தேஷாம், அவ்யக்தா-ஸக்தசேதஸாம் | அவ்யக்தா, ஹி, க(உ)தி:; து:க்கம், தே(தே)ஹவத்(பி:; அவாப்யதே ||

அவ்யக்த-	= ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மி யிடத்தில்	க(உ)தி:	= டாகும்
ஆஸக்த-	= ஆஸக்தமான		= என்னை அடையுமவழியானது
சேதஸாம்	= மனதுள்ள (லக்ஷ்மீ உபாஸகர்களான)	தே(தே) ஹவத்(பி:}	= ப்ராணிகளால்
தேஷாம்	= அவர்களுக்கு	து:க்கம்	= து:க்க மெப்படி
அதி(யி)க தர: }	= மிகவும் அதிகமான	(யதா[யா] ப[ஹ]வதி ததா[யா])	ஆகவேண்டுமோ அப்படி (கஷ்டத்தினால்)
க்லேஸ:	= கஷ்டம்	அவாப்யதே	= அடையப்படுகிறது.
[ப(ஊ)வதி]	= உண்டாகிறது.	ஹி	= ப்ராமாணஸித்தமானது.
அவ்யக்தா	= அவ்யக்தோபாஸனையினாலுண்		

(ஸ்ரீ)—யே து ஸர்வாணி கர்மாணி மயி ஸம்ந்யஸ்ய மத்பரா: ||

அனன்யேனேவ யோகே(தே)ன மாம் த்(ஈ)யாயந்த உபா

ஸதே || 6 ||

தேஷாமஹம் ஸமுத்த(ஃ)ர்தா ம்ருத்யுஸம்ஸார ஸாக(அ)ராத் ||
ப(ஊ)வாமி ந சிராத் பார்த்த மய்யாவேஸித சேதஸாம் || 7 ||

(ப. உ.) யே, து, ஸர்வாணி, கர்மாணி, மயி, ஸம்ன்யஸ்ய, மத்பரா: |
அனன்யேன, ஏவ, யோகே(ஊ)ன, மாம், த்யாயந்த:, உபாஸதே ||
தேஷாம், அஹம், ஸமுத்த(ஃ)ர்தா, ம்ருத்யுஸம்ஸாரஸாக(அ)ராத் | ப(ஊ)
வாமி, ந, சிராத், பார்த்த, மயி, ஆவேஸித-சேதஸாம் ||

பார்த்த = அர்ஜுன!
யே, து = எ வ ரோ யாகி
ஹம்

ஸர்வாணி = ஸகலமான

கர்மாணி = கர்மங்களை

மயி = என்னிடத்தில்

ஸம்ன்யஸ்ய = அ ற் பி த் து

(நான் செய்யும்

எல்லா கர்மங்க

ளும் பரமாத்

மாவின் பூஜா

ரூப மென்று

அறிந்து

கொண்டு

மத்பரா: } = ந ரா னே (ஸ்ரீ

(ஸந்த:) } க்ருஷ்ணனே)

ஸர்வேவரத்தம

மென்று

அறிந்துகொண்

டவராய்

அனன்யேன = அவ்யக்த விஷ

ய கமாகாமல்

என் விஷய க

மாத்ரமான

யோகே } = த் யா ன யோ

(ஊ)ன, } கத் தினாலேயே

ஏவ } (ஸக்ஷ மீ உபா

ஸ னை ய ச்
செய்யாமல்
என்னையேத்யா
னிப்பதினால்

மாம் = என்னை

த்யாயந்த: } = த்யானம் செய்

(ஸந்த:) } பவர்களாய்

உபாஸதே = உபாஸனைசெய்

கிறார்களோ

மயி = என்னிடத்தில்

ஆவேஸித- = வைக்கப்பட்ட

சேதஸாம் = மனதுள்ள

தேஷாம் = அந் த ஜனங்க

ளின்

ம்ருத்யு- = ம்ருத்யு ரூப

மான

ஸம்ஸார- = ஸம்ஸார மென்

ஹம்

ஸாக(அ)ராத் = கடலினின்றும்

ந, சிராத் = (அ வ ர்களை)

சீக்கிரத்தில்

ஸமுத்தர்தா = தாண்டு விப்பவ

ரூய் (மோக்ஷ

த்தைக்கொடுப்

பவனாய்)

அஹம் = நான்

ப(ஊ)வாமி = ஆகிறேன்.

(க. உ.) 'ஸ்ரீயம் வஸானா அம்ருதத்வமாயன்' இது முத
லிய ஸ்ருதி ஸம்ருதிகளில் மஹாலக்ஷ்மி உபாஸனையினால் மோக்ஷ
முண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறது. நீயோ என்னிட (ஸ்ரீகிருஷ்ண
னின்) உபாஸனையினால் மோக்ஷமுண்டாகிறதென்று சொல்லு

கிறாய். மோக்ஷத்திற்காக உன்னிட உபாஸனை செய்பவர்கள் மோக்ஷ மார்க்கத்தை யறிந்தவர்களில் மேலானவர்களா? அல்லது மஹாலக்ஷ்மியை உபாஸிப்பவர்கள் மேலானவர்களா? என்கிற அர்ஜுனனின் கேள்விக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பதிலளிக்கிறான். “அர்ஜுன! நானே மோக்ஷத்தைத் தருபவன், என்னைவிட்டு வேறு யாருக்கும் மோக்ஷத்தைத் தரும் ஸாமர்த்யமில்லை என்று ப்ரமாணங்களினால் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. மஹாலக்ஷ்மியை உபாஸித்து, அம்மஹா லக்ஷ்மியின் அன்பை ஸம்பாதித்துக் கொண்டு அவாளிட உதவியையடைந்து, பிறகு சிலகாலம் என்னிட உபாஸனை செய்து, அபரோக்ஷ ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு என்னிட ப்ரீதியினாலேயே மோக்ஷத்தையடைய வேண்டியது. இவ்வாறு நம்மிருவரிட உபாஸனை செய்தே ஆக வேண்டும். என்னொருவனிட உபாஸனையினாலேயே மோக்ஷ முண்டாகிறது. ஆகையினால் மஹாலக்ஷ்மியின் உபாஸனை மூலமாய் மோக்ஷத்தையடையும் மார்க்கம் மிகவும் கஷ்டமானது.

மற்றும், என்னைக் கொஞ்சமாக உபாஸித்தபோதிலும் நான் ப்ரீதனுகிறேன். மஹாலக்ஷ்மியையோ ‘பர்யுபாஸதே’ என்று மூன்றாவது ஸ்லோகத்தில் சொல்லியுள்ளவாறு அதிகமாகவும் ஸரியாகவும் உபாஸனை செய்தால்தான் அவள் ப்ரீதியடைகிறாள். அவ்வழியில் இது ஓர் துன்பமுமுண்டு. தவிர, நான் சீக்கிரத்தில் ப்ராஸன்னனாய் மோக்ஷத்தைத் தருகிறேன். லக்ஷ்மீ உபாஸகர்கள் சிலகாலம் லக்ஷ்மீ உபாஸனை செய்து பிறகு என்னை உபாஸிப்பதினால் மோக்ஷமடைவதற்கு காலதாமதமாகிறது மற்றொரு துன்பம். தவிர, மஹாலக்ஷ்மியை உபாஸிப்பவர்கள் அதிகமாய் இந்திரிய நிக்ரஹமுடையவராக வேண்டும். என்னையுபாஸிப்பவர்களுக்கு அதிக இந்திரிய நிக்ரஹம் வேண்டியதில்லை. இவ்வாறு லக்ஷ்மீ உபாஸனையில் அதிக கஷ்டங்களிருப்பதினாலும், என்னை உபாஸிப்பதில் வெகுஸௌகர்யங்களிருப்பதினாலும் மோக்ஷத்திற்காக என்னை நேராக உபாஸிப்பவர்களே உபாயங்களை யறிந்தவர்களில் மேலானவர்களென்று என்கருத்து.”

விசாரம் :—

(1) ஸகல வேதங்களும், ஸூத்ரங்களும், கீதையும் ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலிய அனந்த கல்யாண குணங்களுடன் கூடியதான பரப்ரஹ்மத்தையே சொல்லுகின்றனவேயொழிய ஸகல தர்ம ரஹிதமான (நிர்குண) ப்ரஹ்மத்தைச் சொல்லுவதில்லை.

(2) அத்வைத மதத்தின்படிக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஸகல தர்மரஹிதமான ப்ரஹ்மம் இதர ப்ரமாணங்களினால் அறியப்படுவதல்ல (ஸ்வப்ரகாஸம்) என்று அவாளால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதினால் அந்த நிர்குண ப்ரஹ்மம் முயற்கொம்பைப்போல் அப்ராமாணிகமானது. ஆகையால் அத்தகைய தர்மங்களையற்ற ப்ரஹ்மமே இல்லை. அந்த நிர்குண ப்ரஹ்மத்தின் ஞானமுண்டாவதற்கே வழியில்லாதிருக்க அதின் உபாஸனை செய்வது மிகவும் பொருத்தமற்றதாகையால் சங்கராசார்யர் இவ்வேழு ஸ்லோகங்களுக்கு “ஸகுணானு உன்னிட (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனிட) உபாஸனை செய்பவர்கள் யோகத்தை யறிந்தவர்களில் மேலானவர்களோ, நிர்குண ப்ரஹ்மத்தை உபாஸிப்பவர்கள் மேலானவர்களோ” என்று அர்ஜுனனிட கேழ்வி என்று வைத்துக்கொண்டு “ஸகுண ப்ரஹ்மோபாஸனை செய்பவர்கள் மேலானவர்கள். நிர்குண ப்ரஹ்மோபாஸனை செய்பவர்கள் என்னை (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை) அடைகிறார்கள்” என்று பதிலளித்திருப்பதாய் அர்த்தம் செய்திருப்பது மிகவும் அயுத்தமானது.

அவதரணிகை :—என்னிட (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனிட) உபாஸனையே மேலானதாகையால் அதையே செய்க. அதற்குத் திறமை இல்லையாயின் என்னிடத்தில் மனதை நிருத்தது. மனதை நிருத்ததிறமையில்கையின் அதற்காக பயிற்சி செய்க. இது முதலிய உபாயங்களைச் செய்யின் கிரமமாக மேகக்ஷமடைவாயென்று சொல்லுகிறான் :—

(ஸ்ரீ)--மய்யேவ மன ஆத(ய)த்ஸ்வ மயி பு(வா)த்திம் நிவேஸய ||

நிவஸிஷ்யஸி மய்யேவ அத ஊர்த்வம் ந ஸம்ஸய: || 8 ||

(ப. உ.) மயி, ஏவ, மன:; ஆத(ய)த்ஸ்வ, மயி, பு(வா)த்திம், நிவேஸய' நிவஸிஷ்யஸி, மயி, ஏவ, அத:; ஊர்த்வம், ந, ஸம்ஸய: ||

மயி, ஏவ	= என்னிடத்திலேயே	தைஸம்பா	தித்துக்கொள்.)
மன:	= மனதை	அத, ஊர்	= ஞானத்தை
ஆத(ய)த்	= வை (என்னை	தவம்	= யடைந்தபிறகு
ஸ்வ	= உபாஸிப்பாயாக)	மயி, ஏவ	= என்னிடத்திலேயே
[தத(டி)	= அப்படி உபா	நிவஸிஷ்யஸி	= வாஸம் செய்வாயாக (மோக்ஷமடைவாய்)
லாபே	= ஸித்தமுடியா	அத்ர	= இவ்விஷயத்தில்
(ஹே)]	= விடின்	ந, ஸம்	= ஸந்தேகமில்லை.
மயி	= என்னிடத்தில்	ஸய:	
பு(வா)த்	= புத்தியை		
திம்			
நிவேஸய	= வை. (என் விஷயகமானஞானத்		

(மூ)—அத(ய) சித்தம் ஸமாதா(யா)தும் ந ஸக்னோஷி மயி ஸ்தி(யி)ரம் ||

அப்(ஹீ)யாஸயோகே(ஹே)ன ததோ மாமிச்சா(ஹா)ப்தம் த(ய)னஞ்ஜய || 9 ||

(ப. உ.) அத(ய), சித்தம், ஸமாதா(யா)தும், ந, ஸக்னோஷி, மயி, ஸ்தி(யி)ரம் | அப்(ஹீ)யாஸயோகேன, தத:, மாம், இச்ச(ஹ), ஆப்தம், தனஞ்ஜய ||

தனஞ்ஜய	= ஓ அர்ஜுன !	நி று த் து வத	
சித்தம்	= மனதை	ற்குத் திறமை	
மயி	= என்னிடத்தில்	ய ற் ற வ னு த	
ஸ்தி(யி)ரம்	= எப்படி உறுதி	லால்	
[யதா(யா)	= ய ர கு மே மா	அப்(ஹீ)	= பழக்கமென்
ஸயாத்	= அப்படி	யாஸயோ	= னும் உபாயத்
ததா(யா)]		கே(ஹே)ன	= தினால்
ஸமாதாதும்	= நி று த் து வ	மாம்	= என்னை
	தற்கு	ஆப்தம்	= தெ றி ந் து
அத(ய), ந,	= திறமையற்றவ		கொள்ளுவத
ஸக்னோஷி	= னாயின்		ற்கு
தத:	= என்னிடத்	இச்ச(ஹ)	= விரும்பு.
	தில் மனதை		

(மூ)—அப்(ஹீ)யாஸேப்யஸமர்த்தோஸி மத்கர்மபரமோ ப(ஹ)வ ||

மதர்த்தமபி கர்மாணி குர்வன் ஸித்திமவாப்யஸி || 10 ||

(ப. உ.) அப்(ஹீ)யாஸே, அபி, அஸமர்த்த:, அஸி, மத்கர்மபரம:, ப(ஹ)வ | மத(டி)ர்த்தம், அபி, கர்மாணி, குர்வன், ஸித்திம், அவாப்யஸி ||

அப்(ஈ) } = பழக்கம் செய்	மு க் ய ம ர ய்
யாஸே, } வதிலும்	கர் ம ன் க னைச்
அபி } செய்பவனாய்	
அஸமர்த்த: = திறமையற்ற	ப(ஊ)வ = ஆகுக.
வனாய்	மத(உ)ர்த் } = எ ன் னு த் தே
அஸி, சேத் = இருப்பாயாகில்	தம், அபி } ஸ் ய க ம ர ய ர
மத்- கர்ம- } = எ ன் னு த் தே	யினும்
பரம: } ஸ் ய க ம ர ன கர்	கர்மாணி = கர்மங்களை
மமே உத்தம	குர்வன் } = செய்பவனாய்
மென்கிற அறி	(ஸன்) }
வுடையவனாய்,	ஸித்திம் = ஞானத்தை
என்னுத்தேஸ்	அவாப் } = அடைவாய்.
ய க ம ர க வே	ஸ்யஸி }

(மு)—அதை(ஸி)தத(உ)ப்யஸக்தோஸி கர்தும் மத்(ஈ)யோக(உ)
மாஸ்ரித: ||

ஸர்வ-கர்ம-ப(ஊ)ல-த்யாக(உ)ம் தத: குரு யதாத்மவான் || 11 ||

(ப. உ.) அத(ஸி), ஏதத், அபி, அஸக்த: அஸி, கர்தும், மத்(ஈ)யோக(உ)ம், ஆஸ்ரித: | ஸர்வ-கர்ம-ப(ஊ)ல-த்யாக(உ)ம், தத: குரு, யதாத்மவான் ||

அத(ஸி) = அல்லது	பூஜா ரூபமான
ஏதத் = எ ன் னிட (பர	உபாயத்தை
மாத்மாவின)	ஆஸ்ரித: = ஆ ஸ் ர யித்தவ
உத்தேஸ் ய க	னாய்
ம ர ய் ஸ க ல	ப(ஊ)வ = ஆகுக.
ஜ ப ஹ ர ம	தத: = ஸ க ல கர்மங்க
யஜ்ஞாதி கர்மங்	களையும் பர
களை	மாத்மா விடத்
கர்தும், } = செய்வதற்கும்	தில் ஸமர்ப்பிக்
அபி } கிற தென்னும்	உபாயத்தினால்
அஸக்த: = திறமையற்றவ	யதாத் } = அ ட க் கி க்
னாய்	மவான் } கொள்ளப் பட்
அஸி, சேத் = இருப்பாயாகி	(ஸன்) } ட மனதுள்ளவ
யின்	னாய்
மத்யோகம் = ஸ க ல கர்மங்க	ஸர்வ- = ஸகலமான
ளையும் என்	கர்ம- = கர்மங்களா
னிடத்தில்	லுண்டாகும்
ந ன் ரு ய் ஒப்பு	ப(ஊ)ல- = மேராகித் தை
விப்பதென்னும்	

விடவேறுன	த்யாகம்	= விடுபதை
க்ஷுத்ரா (அற்ப)	குரு	= செய் (அற்ப
பயன்களின்		பயன்களை
விருப்பத்தின்		விருப்பாதே.)

(மூ)—ஸ்ரேயோ ஹி ஜ்ஞான மப்(ஹீ)யாஸாத் ஜ்ஞானத் த்யானம்
விசரிஷ்யதே ||

த்யானத் கர்மப(ஹ)லத்யாக(அ)ஸ்த்யாகாத் ஸாந்திரனந்தரம்

|| 12 ||

(ப. உ.) ஸ்ரேய: , ஹி, ஜ்ஞானம், அப்(ஹீ)யாஸாத், ஜ்ஞானத், த்யானம், விசரிஷ்யதே | த்யானத், கர்ம-ப(ஹ)ல-த்யாக:(அ:), த்யாகா (அ)த், ஸாந்தி: , அனந்தரம் ||

அப்(ஹீ) } = அஜ்ஞான ஸூர்	த்யானத்தை
யாஸாத் } வகமான த்யா	விட
னத்தை ஸம்பா	கர்ம-ப(ஹ)ல- = கர்ம ப(ஹ)லங்க
திப்பதற்குக்	ளின்
காரணமான	த்யாக:(அ:) = த்யாக பூர்வக
பழக்கத்தை	மான த்யானம்
விட	(ஸ்ரேயான்) = ஸ்ரேயஸ்
ஜ்ஞானம் = ஞானமானது	ஸாத(ய)ன
ஸ்ரேய: = ஸ்ரேயஸ்கா	மானது.
மாணது.	த்யா } = கர்ம பலத்யா
ஹி = ப்ராஸித்தம்.	கா(அ)த் } கம் செய்து
ஜ்ஞானத் = த்யானமற்ற	ஞான பூர்வக
ஞானத்தை	மான த்யானத்
விட	தின்
த்யானம் = ஞான பூர்வக	அனந்தரம் = பிறகு
மான த்யானம்	ஸ்ராந்தி: = அபரோக்ஷ
விசரிஷ்யதே = மேலானது.	ஞானத்வாரா
த்யானத் = ஞான பூர்வக	மோக்ஷம்
மான ஸகாம	[ப(ஹ)வதி] = உண்டாகிறது.

அவதாரணிகை :—பரமாத்ம ப்ரீதித்வாரா மோக்ஷத்திற்குக் காரணங்களான மற்றும் சில தர்மங்களைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—அத்வேஷ்டா ஸர்வபூ(ஹி)தானம் மைத்ர: கருண ஏவ ச ||

நிர்மமோ நிரஹங்கார: ஸமது:க்கஸுக(வ)க்ஷமீ || 13 ||

ஸந்துஷ்ட: ஸததம் யோகீ(ஹீ) யதாத்மா த்ருடநிர்ஸய: ||

மய்யர்பிதமடோப(ஹி)த்திர்யோ மத்ப(ஹ)க்த: ஸ மே ப்ரிய :

|| 14 ||

(ப. உ.) அத்வேஷ்டா, ஸர்வ-பூ(ஊ)தானும், மைத்ரா: கருண:, ஏவ, ச | நிர்மம:, நிரஹங்கார:, ஸம-து:க்கஸுக:, க்ஷமீ || ஸந்துஷ்ட:, ஸததம், யோகீ(ஹீ), யதாத்மா, த்(ஹீ)ருட-நிர்சய: | மயி, அர்பித-மனோ-பு(ஹு)த்தி:, ய:, மத்ப(ஊ)க்த:, ஸ:, மே, ப்ரிய: ||

ய: = யார்
 ஸர்வ- = ஸகலமான
 பூ(ஊ)தா } = ப்ராணிகளுக்
 னாம் } கும்
 அத்வே } = அப்ரீதிசெய்
 ஷ்டா } யாமலிருப்ப
 வனோ
 மைத்ரா: = கஷ்டம் நேர்
 ந்தபேரது
 அதற்குக் கார
 ணங்களை அறி
 வித்து அக்கஷ
 டத்தினின்றும்
 கார்ப்பாற்று
 பவனோ
 ச = மற்றும்
 கருண: = கருணையுடைய
 வனோ
 நிர்மம: = பதார்த்தங்
 களில் இது
 என தென்கிற
 ஸ்வாதந்தர்யா
 பி(ஹீ)மானமற்ற
 வனோ
 நிரஹங்கார: = தன்னிடமில்
 லாதகுணங்கள்
 உண்டென்கிற
 அபிமானமற்ற
 வனோ
 ஸமது:க்க } = து:க்கமெப்படி
 ஸுக: } விடத்தக்கதோ
 அப்படியே
 வைஷயிக
 ஸுகமும் அனி
 த்யமானது,

அற்பமான
 தாதலால்விடத்
 தக்கதென்று
 தெறிந்து
 கொண்டிருப்ப
 வனோ
 க்ஷமீ = பெருமை
 யுடையவனோ
 ஸததம் = எப்பொழுதும்
 ஸந்துஷ்ட: = ஸந்தோஷ
 முடையவனோ
 யோகீ = கர்மம், த்யா
 னம்முதலிய
 ஞானோபாயங்
 களையுடைய
 வனோ
 யதாத்மா = விஷயங்களி
 னின்றும் பின்
 வாங்கப்பட்ட
 மனதுள்ள
 வனோ
 த்ருட } = விஷ்ணுவே
 நிர்சய: } ஸர்வோத்தம
 னென்கிற
 நிர்சயமுள்ள
 வனோ
 மயி, ஏவ = என்னிடத்தி
 லேயே
 அர்பித = வைக்கப்பட்ட
 மனோ- } = மனது, புத்தி
 பு(ஹு) } இவைகளை
 த்தி: } யுடையவனோ
 மத்ப(ஊ)க்த: = என்னிடத்தில்
 பக்தியுள்ள
 வனோ

ஸ: = அவன் | ப்ரிய: = வேண்டியவன்
மே = எனக்கு (ப்ரியன்).

(மு)—யஸ்மான்தேத்(ஈ)விஜதே லோகோ லோகான்தேத்(ஈ)வி
ஜதே ச ய: ||

ஹர்ஷாமர்ஷப(ஊ)யோத்(ஈ)வேகை(ஐ)ர்முத்தோ ய: ஸ ச
மே ப்ரிய: || 15 ||

(ப. உ.) யஸ்மாத், ந, உத்விஜதே, லோக:; லோகாத், ந, உத்விஜதே,
ச, ய: | ஹர்ஷாமர்ஷப(ஊ)யோத்(ஈ)வேகை:; முத்த:; ய:, ஸ:, ச, மே,
ப்ரிய: ||

லோக:	= ஜனங்கள்	அமர்ஷ-	= கோபம்
யஸ்மாத்	= யாரால்	ப(ஊ)ய-	= பயம்
ந, உத்விஜதே	= ப ய ப் ப டி வ	உத்(ஈ)	} = உத் வேகம்
தில்லையோ		வேகை:	
	= மற்றும்	முத்த:	= விடுதலையடைந்
ய:	= யார்		தவனே
லோகாத்	= ஜனங்களால்	ஸ:, ச	= அவனும்
ந, உத்விஜதே	= ப ய ப் ப டி வ	மே	= எனக்கு
	தில்லையோ	ப்ரிய:	= ப்ரியன் (மிகவும்
ய:	= யார்		வேண்டியவன்.)
ஹர்ஷ-	= ஸந்தோஷம்		

(மு)—அனபேக்ஷ: ஸாசிர்ந்த(உ)க்ஷ உதா(உ)ஸீனே க(உ)தவ்ய
த:(ஸ:) ||

ஸர்வாரம்ப(ஊ)பரித்யாகீ(ஈ) யோ மத்ப(ஊ)க்த: ஸ மே ப்ரிய:
|| 16 ||

(ப. உ.) அனபேக்ஷ:; ஸாசி:; த(உ)க்ஷ:; உதா(உ)ஸீன:; க(உ)தவ்ய
த:(ஸ:) | ஸர்வாரம்ப(ஊ)பரித்யாகீ(ஈ), ய:, மத்ப(ஊ)க்த:; ஸ:, மே, ப்ரிய: ||

ய:	= யார்	ஸாத்தியுடைய
அனபேக்ஷ:	= ப ர மாத்மா	வனே
	வின் ப்ரீதியைத்	த(உ)க்ஷ:
	த விர இ த ர	= ப ர மாத்மோத்
	ப ய ன் க ளி ன்	தே ஸ ய மாய்
	விருப் ப ம ற் ற	கர்ம ன் க னைச்
	வனே	செய் வ தில்
ஸாசி:	= ப ர ஹ யாந்தர	ஸமர்த்தனே
	(மனது, சரீரம்	உதா(உ)ஸீன: }
	இவைகளின்)	= அஸத்பக்ஷத்
		தை அங்கீகரிக்க
		காமலிருப்பு
		வனே

க(அ)தவ்ய } = ஜனங்களின்	கர்மங்களின்
த:(அ) } செய்யும் அப	பலன்களையும்
காரத்தினால்	தூற்றிநீருக்
தூக்கமற்ற	கிறானே
வனே	மத்ப(அ)க்த: = என்னிடத்தில்
ஸர்வா } = விஷ்ணுஸம்	பக்தியுடைய
ரம்ப(அ) } பந்தமற்ற	வனே
பரித்யா } ஸகலகர்மங்க	ஸ: = அவன்
கீ(அ) } னைத் தூற்றந்	மே = எனக்கு
திருக்கிறானே,	ப்ரிய: = ப்ரீதி விஷயன்.
அல்லது ஸகல	

(மூ)—யோந ஹ்ருஷ்யதி ந த்வேஷ்டி ந ஸோசதி ந காங்க்ஷதி ||

ஸூபா(அ)ஸூப(அ)பரித்யாகீ(அ) ப(அ)க்திமான் ய: ஸமே
ப்ரிய: || 17 ||

(ப. உ.) ய:, ந, ஹ்ருஷ்யதி, ந, த்வேஷ்டி, ந, ஸோசதி, ந, காங்க்ஷதி |
ஸூபா(அ)ஸூப(அ)பரித்யாகீ(அ), ப(அ)க்திமான், ய:, ஸ:, மே, ப்ரிய: ||

ய: = யார	ஸூப- = பரமாத்மா
ந, ஹ்ருஷ் } = தனக்கிஷ்ட	வின் ப்ரீதிக்கு
யதி } மானபொருளை	ஸாதனமல்
யடைவதினால்	லாதசுப்பதார்த்
ஸந்தேதாஷப்	தங்களையும்
படுவதில்லை	அஸூப- = அஸூப பதார்
யோ	த்தங்களையும்
ந, த்(அ) } = பொருளையடை	விட்டிருப்ப
வேஷ்டி } யாததினால்	வனே
த்வேஷிப்ப	ப(அ)க்தி } = என்னிடத்தில்
தில்லையோ	மான் } ப(அ)க்தி செய்
ந, ஸோசதி = தூக்கப்படுவ	பவனே
தில்லையோ	ஸ: = அவன்
ந, காங்க்ஷதி = அற்பபலன்	மே = எனக்கு
களைவிம்புருவ	ப்ரிய: = ப்ரீதி விஷய
தில்லையோ	னுனவன்.

(மூ)—ஸம: ஸத்ரேள ச மித்ரே ச ததா(அ) மாநூபமான்யோ: ||

ஸீதோஷ்ணஸூகது:க்கேஷு ஸம: ஸங்க(அ)விவர்ஜித: || 18 ||

துல்யநிந்தாஸ்துதிர்மௌனீ ஸந்துஷ்டோ யேன கேன சித் ||

அனிகேத: ஸ்தி(அ)ரமதி: ப(அ)க்திமான் மே ப்ரியோ ந: || 19 ||

(ப. உ.) ஸம்; ஸத்ரௌ, ச, மித்ரே, ச, ததா(யா), மாநாபமான்யோ; ஸீதோஷ்ணஸுகது:க்கேஷு, ஸம்; ஸங்க(உ)விவர்ஜித: || துல்யநிந்தா ஸ்துதி: , மௌனீ, ஸந்துஷ்ட: , யேன, கேன, சித் | அனிகேத: , ஸ்தி(யீ)ர மதி: , ப(ஊ)க்திமான், மே, ப்ரிய: , நர: ||

ஸத்ரௌ, ச = பகை வனிடத்
 திலும்
 மித்ரே, ச = ஸ்வேன ஹித
 னிடத்திலும்
 ஸம்: = அவரளவாளிட
 யோக்யதையை
 யனுசரித்துக்
 காணுவதே
 ததா(யா) = அப்படியே
 மாநாப } = மானமாயினும்
 மான்யோ: } அபமானமாயினும்
 ஸம்: = விகாரமற்ற
 வதே
 ஸீத- = ஸீதம்
 உஷ்ண- = உஷ்ணம் இவை
 களை யடைந்த
 போதிலும்,
 மற்றும் இவைக
 ளால் உண்டா
 கும்
 ஸுக-து: } = ஸுகது:க்கங்
 கேஷு } களை யடைந்த
 போதிலும்
 ஸம்: = மேன்மை
 தாழ்மைகளை
 யடையாமல்
 விகாரமற்ற
 வனாயிருக்
 கிறானே
 ஸங்க- = பயன்களில்
 அன்பை

வர்ஜித: = விட்டவதே
 துல்ய } = பிறரால் துதிக்க
 நிந்தாஸ் } கப்பட்டினும்,
 துதி: } நிந்திக்கப்
 படினும் ஸம்
 மாபிருப்ப
 வதே
 மௌனீ = வீண்வார்த்தை
 களையாடாம
 லிருப்பவதே
 யேன, } = பரமாத்மாவின்
 கேன, சித் } இச்சையினால்
 அடையப்
 பட்டயாதொரு
 பொருளினு
 லாகிலும்
 ஸந்துஷ்ட: = ஸந்தோஷப்
 படுபவதே
 அனிகேத: = நியதமான
 ஸ்தா(யா)ன
 மற்றவதே
 ஸ்தி(யீ)ரமதி: = தூரமதங்களைக்
 கேட்பதினால்
 அசைவற்ற
 (த்ருடமான)
 புத்தியுள்ள
 வதே
 ப(ஊ)க்தி } = பக்தியுள்ள
 மான் } வதே
 ஸ:, நர: = அம்மனிதன்
 மே = எனக்கு
 ப்ரிய: = ப்ரீதிவிஷயன்.

(மூ)—யேது த(ய)ர்மயாம்ருதமித(உ)ம் யதோ(யோ)க்தம் பர்யுபா
 ஸதே ||
 ஸ்ரத்ததா(யா)ன மத்பரமா:ப(ஊ)க்தாஸ்தேதீவ மே ப்ரியா: || 20 ||

(ப. உ.) யே, து, த(ய)ர்ம்யாம்ருதம், இத(உ)ம், யதோ(யோ)த்தம், பர்யுபாஸதே | ஸ்ரத்ததா(யா)னா: மத்பரமா: ப(ஊ)த்தா: தே, அதிவ, மே, ப்ரியா: ||

யே, து } = யாரேயாகிலும்
 ஸ்ரத்த(உ) } = ஆ ஸ் தி க் ய
 தா(யா)னா: } பு (ஊ) த் தி
 (ஸந்த:) } யு ள் ள வ ர் க
 மத்பரமா: } = ந ர னே (ஸ்ரீ
 (ஸந்த:) } கிருஷ்ண னே)
 ஸர்வோத்தம
 நென்கிறாரான
 மு ள் ள வ ர்
 களாய்
 த(ய)ர்ம் } = த ர் ம த் தி ற்
 யாம்ருதம் } கு ம் மோக்ஷத்
 திற்கும் ஸாதன
 மான

யதா(யா) = முன் சொல்லப்
 பட்டவாரு
 உத்தம் = செ ர ல் ல ப்
 பட்ட
 இத(உ)ம் = இவ் வெ ல் ல ர
 ஸா த (ய) ன த்
 தையும்
 பர்யுபாஸதே = நன்றாய் ஆசரிக்
 கிருர்களோ
 ப(ஊ)த்தா: = பக்தர்களான
 தே = அவர்கள்
 மே = எனக்கு
 அதிவ = மிகவும்
 ப்ரியா: = ப் ரீ தி விஷயர்
 கள்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜான ஸம்வாதத்தில்

ஸ்ரத்ததாத்ரய விபாகயோகமென்னும்

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

அவதாரணிகை :—முதற் பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களின் சுருக்கமே இவ்வத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகிறது. முதல் ஆறு அத்தியாயங்களில் ஆங்காங்கு இறைத்தாற்போல் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஞானஸாதனங்களையும், இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்ட ஜீவ பரமாத்மாக்களின் ஸ்வரூபத்தையும், ஏழாவது அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்டக் கேஷத்ரமெனப்படும் பரமாத்மாவின் வாஸஸ்தானத்தையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எளிதில் அர்ஜுனனின் புத்தியிற்படுவதற்காகச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறான் :—

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ கேஷத்ரம் கேஷத்ராஜ்ஞ மேவ ச ||
ஏதத்(ஏ)வேதி(ஏ)துமிச்சா(ஊ)மி ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் ச
கேஸவ || 1 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதிம், புருஷம், ச, ஏவ, கேஷத்ரம், கேஷத்ராஜ்ஞம், ஏவ, ச | ஏதத், வேதி(ஏ)தும், இச்சா(ஊ)மி, ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், ச, கேஸவ ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	மாய் ப்ரத்
உவாச	= வினவுகிறான்.	யக்ஷீகரித்துக்
கேஸவ	= ப்ரஹ்ம ருத்ர நியாமகனை ஸ்ரீ கிருஷ்ண !	கொண்டிருக்க கும் ப்ரப்ரஹ் மத்தையும்
ப்ரக்ருதிம்	= ஜட, சேதன ப்ரக்ருதிகளையு ம்	ச = மற்றும் ஜ்ஞானம் = அந்தப்ரஹ்ம ஞானஸாதனத் தையும்
ச	= மற்றும்	ஜ்ஞேயம், } = மோக்ஷத்திற் ஏவ } காக அநிய வேண்டிய பர மாத்மாவையும்
புருஷம், ஏவ	= ஜீவனென்னும் புருஷனையும்	ஏதத் = இவைகளால் லாவற்றையும் (விவரமாக)
ச	= மற்றும்	வேதி(ஏ)தும் = அறிந்து கொள் வதற்கு
கேஷத்ரம்	= பகவதாவாஸ ஸ்தானமாகிய (ஸ்ரீரஸ்தான மாகிய) கேஷத் ரத்தையும்	இச்சா(ஊ)மி = விரும்புகிறேன்
கேஷத்ராஜ் ஞம், ஏவ }	= அந்த கேஷத்ரத் தை ஸம்பூர்ண	

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான் :—

(ஸ்ரீ)—இத(உ)ம் ஸரீரம் கௌந்தேய கேஷத்ரமித்யபி(வி)தீ(யீ)யதே ||
ஏதத்(உ)யோ வேத்தி தம் ப்ராஹு: கேஷத்ரஜ்ஞ இதி தத்(உ)
வித: (உ:) || 2 ||

(ப. உ.) இத(உ)ம், ஸரீரம், கௌந்தேய, கேஷத்ரம், இதி, அபி(வி)தி(யீ)யதே | ஏதத், ய:, வேத்தி, தம், ப்ராஹு:, கேஷத்ரஜ்ஞ:, இதி, தத்(உ) வித: (உ:) ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன !

இத(உ)ம் = ப்ர த் ய க்ஷ ராதி
ப்ரமாணங் களி
னூல் ஸித்தமா
யிருக்கும்

ஸரீரம் = ஸரீரம் எனின்—

“மஹா பூதான்
ய ஹ ங் க ரா:”

(கீதா. 13-6, 7)

ஸ்லோகங்களில்

சொல்லப் படு

ஸகல பதார்த்

தங்களும்)

கேஷத்ரம், } = கேஷத்ரமென்று

இதி } = சொல் ல ப் ப டு

அபி(வி) } = கிறது.

தீ(யீ) } =

யதே } =

ஏதத் = இ ந் த ம ஹ ர

பூதங்களே முத

லி ய ஸ க ல

பதார்த்த ரூப

மா ன கேஷத்

ர த் தை

ய: = எவன்

வேத்தி = தெரிந்துகொள்

கிருஜ்ஞ

தம் = அவ் வெ ல் லா

வ ற் றை யு ம்

தெ ரி ந் து

கொண்டவனை

கேஷத் } = கேஷத்ர ஜ்ஞ

ரஜ்ஞ: இதி } = னென்று

தத்(உ) } = அந்த கேஷத்ரஜ்

வித: (உ:) } = ஞனைத் தெரிந்

தவர்கள்

ப்ராஹு: = சொல்லு கிரு ர்

கள்.

(கருத்து)—“யஸ்ய ப்ருதி(யீ)னீ ஸரீரம்.....யஸ்ய ஆபஸ்
ஸரீரம்” இது முதலிய ப்ருஹதாரண்யக ஸ்ருதிகளினால் பரமாத்
மாவின் ஸரீரமென்று சொல்லப்படும் மஹாபூதாதி ஸகல ப்ர
பஞ்சரூபமான கேஷத்ரத்தைத் தெரிந்த பரமாத்மாவே கேஷத்ரஜ்ஞ
னென்று ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

(ஸ்ரீ)—கேஷத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி (யு) ஸர்வ-கேஷத்ரேஷு
பா(ஊ)ரத ||

கேஷத்ர-கேஷத்ரஜ்ஞயோர் ஜ்ஞானம் யத் தஜ்ஜ்ஞானம் மதம்
மம || 3 ||

(ப. உ.) கேஷத்ராஜனும், ச, அபி, மாம், வித்(யு), ஸர்வ-கேஷத்ரோஷ்டு, பா(ஹ)ரத| கேஷத்ரா-கேஷத்ராஜ்ஞயோ:; ஞானம், யத், தத், ஜ்ஞானம், மதம், மம ||

பா(ஹ)ரத = அர்ஜுன!
 ஸர்வ- } = கேஷத்ரா ஸ ப் த
 கேஷத் } வாச்யங்க ளான
 ரோஷ்டு, } ம ஹ ர பூ தா தி
 அபி } ஸமஸ்தபதார்த்
 தங்களிலும்
 (ஸ்தி[யி]தம்) = இருக்கும்
 கேஷத்ராஜனும் = கேஷத்ரா த் தை
 தெரிந் திருக்
 கும் பா ப் ர ஹ்
 மத்தை
 மாம், ச } = என்னை யாகவே
 (ஏவ) } (நானென்றே)
 வித்தி(யு) = தெரிந்துகொள்
 கேஷத்ரா- } = இந் த ப ஞ் ச
 கேஷத்ராஜ் } ம ஹ ர பூ த ன்
 ஞயோ: } க ளே முதலிய

கேஷத்ரா ம்
 மற்றும் அந்த
 கேஷத்ரா த் தை
 அறிந்த பரமா
 த்மா இவர்களு
 டைய
 ஜ்ஞானம் = அறிவு
 யத் = யாதுண்டோ
 தத், } = அந்த அறிவு
 ஜ்ஞானம் }
 மம = எனக்கு (மோ
 க்ஷ ஸ ர த ன
 மென்று)
 மதம் = ஸம் ம த மா
 னது.

விசாரம்:— “இத(உ)ம் ஸரீரம் கௌந்தேய கேஷத்ரமித்ய பி(ஹி)தி(யி)யதே” என்னும் ஸ்லோகத்தில் சொல்லிய ஸரீர மென்னும் கேஷத்ரத்தையே “தத் கேஷத்ரம் யச்ச யாத்(ஹ்)ருக் ச யத்(ஹ்)விகாரி.....தத் ஸமாஸேன மே ஸ்ருணு” என் னும் ஸ்லோகத்தால் அந்த கேஷத்ரம் யாது? எத்தகையது? அதின் விகாரங்கள் எவை? என்னும் விஷயத்தைச் சொல்லு கிறேன் என்று சொல்லி—“மஹாபூதான்யஹங்கார:” (கீதா. 13-6, 7) இது முதலிய ஸ்லோகங்களினால் பஞ்சபூதம் முதலிய ஸகல ப்ரபஞ்சமும் கேஷத்ரமென்று சொல்லியிருப்பதினால் கைகால் முதலிய அவயவங்களுடன் கண்டுவரும் ஏழடியுள்ள ஸரீரமே கேஷத்ரமல்ல. இப்படிப்பட்ட பஞ்சமஹாபூதம் முதலிய ஸகல ஜகத்ரூபமான கேஷத்ரத்தை ஜீவன் தெரிந்துகொள்ள மாட்டான். தன்னுடைய ஏழடி தேஹத்தையே தெரிந்து கொள்ளமுடியாமல் வைத்தியர்களின் வீட்டிற்கு அலைந்து கொண்டிருக்கும் ஜீவன் இந்த ஸகல ப்ரபஞ்சத்தை எப்படி

தெரிந்துகொள்வான்? ஆகையால் ஜீவன் கேஷத்ராஜ்ஞனாகமாட்டான். மற்றும் “ஜ்ஞேயம் யத் தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞாத்வாம்ருதமஸ்னுதே” என்னும் வாக்யத்தால் “ஜ்ஞேயனான கேஷத்ராஜ்ஞனைச் சொல்லுகிறேன்” என்று உறுதிசூறி “அனாதி(பி)மத் பரம் ப்ரஹ்ம” (கீதா. 13-13) என்று “கேஷத்ராஜ்ஞன் பரப்ரஹ்மமே” என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே சொல்லியிருக்கிறான். ஸங்கராசார்யரும் * இந்த ஸ்லோகத்திற்கு “கேஷத்ராஜ்ஞன் பரப்ரஹ்மம்” என்று வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார்; என்ற பிறகு கேஷத்ராத்மகசரீரமே ஸகலமான ஜகத்து; அந்த ஸகல ஜகதாத்மகமான கேஷத்ரத்தைத் தெரிந்தவன் பரப்ரஹ்மம் என்று கீதா ஸ்லோகங்களினாலும், ஸங்கராசார்யருடைய வ்யாக்யானத்தாலும் வித்தமாகிறது. ஆகையால் “கேஷத்ராஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தியு” எனும் ஸ்லோகத்திற்கு “கேஷத்ராஜ்ஞனான பரப்ரஹ்மம் நானே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே)” என்று தெரிந்துகொள்ளென்று அர்த்தமாகிறது.

மற்றும் இந்த அர்த்தம் “பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம் பவித்ரம் பரமம் ப(ஹ)வான்” “ஆஹுஸ்த்வாம் ருஷ்யஸ்ஸர்வே தே(ஜே)வர்ஷிர் நாரத(ஜ)ஸ்ததா(யா) | அஸிதோ தே(ஜே)வலோ வ்யாஸ: ஸ்வயம் சைவ ப்ரவிஷி மே | ஸர்வமேதத்(ஈ)ருதம்மன்யே யன்மாம் யதஸி கேசவ ||” (கீதா. 10-12, 13.) இது முதலிய ஸ்லோகங்களினால் “பரப்ரஹ்மம் நீயே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே) என்று தேவர்ஷிகளான நாரதர் முதலியவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நீயும் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும்) சொல்லுகறாய். இவ்வெல்லாம் ஸத்யமென்றே தெரிந்துகொள்கிறேன்” என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே பரப்ரஹ்மமென்று இந்த ஸ்லோகங்களுக்கு அர்த்தம் செய்வது ஸரியானதாதலால், இந்த ஸ்லோகம் கேஷத்ராஜ்ஞனான பரப்ரஹ்மமே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனென்று சொல்லுகிறதேயொழிய ஜீவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனென்று சொல்வதில்லை.

* “கேஷத்ராஜ்ஞோ வக்ஷ்யமாண: யஸ்ய ஸப்ரபா(ஹ)வஸ்ய கேஷத்ராஜ்ஞஸ்ய பரிஜ்ஞானாத் அம்ருதத்வம் ப(ஹ)வதி தம்” “ஜ்ஞேயம் யத் தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி” இத்யாதினா ஸவிஸேஷணம் ஸ்வயமேவ வக்ஷ்யதி பகவான்.

அத்வைத மதத்தின்படிக்கே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஸகுணன், மாயிகன், பொய்யானவன், விசிரிஷ்டன் ஆதலால் அந்த கிருஷ்ணனுக்கு விசிரிஷ்டனான, பொய்யான, அல்பஞத்வாதிகுண விசிரிஷ்டனான ஜீவனால் ஐக்யம் பொருந்தாமலிருப்பதினால் இவ்வாக்யம் ஜீவனுக்கு பரமாத்மாவுடன் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன்) ஐக்யத்தைப் போதிப்பதில்லை.

(மூ)—தத் க்ஷேத்ரம் யச்ச யாத்(ஈ)ருக் ச யத்(ஈ)விகாரி யதஸ்ச யத் ||
ஸ ச யோ யத் ப்ரபா(ஊ)வஸ்ச தத் ஸமாவேன மே ஸ்ருணு || 4 ||

ரு(ஐ)ஷிபி(ஊ)ர்ப(ஊ)ஹுதா(யா) கீ(ஈ)தம் ச(உ)ந்தோ(ஊ)
பி(ஊ)ர்விவிதை:(ஓயெ:) ப்ருத(ய)க் ||
ப்ரஹ்மஸு-உத்ரபதை(ஓயெ)ஸ்சைவ ஹேதுமத்(ஈ)பி(ஊ)ர்
விநிர்ஸ்சிதம் || 5 ||

(ப. உ.) தத், க்ஷேத்ரம், யத், ச, யாத்(ஈ)ருக், ச, யத்(ஈ)விகாரி, யத:, ச, யத் | ஸ:, ச, ய:, யத்ப்ரபா(ஊ)வ:, ச, தத், ஸமாவேன, மே, ஸ்ருணு || ரு(ஐ)ஷிபி:(ஊ), ப(ஊ)ஹுதா(யா), கீ(ஈ)தம், ச(உ)ந்தோ(ஊ)பி:(ஊ), வி வி தை : (ஓயெ:), ப்ருத(ய)க் | ப்ரஹ்மஸு-உத்ரபதை: (ஓயெ:), ச, ஏவ, ஹேதுமத்(ஈ)பி:(ஊ), விநிர்ஸ்சிதம் ||

தத்	= முன் ஸ்லோகத் தில் சொல்லப் பட்ட	யத்:	= எவனால்
க்ஷேத்ரம்	= க்ஷேத்ரம்	யத்	= வ்யாபாரத் தை யுடையது? (ப்ரவர்த்திப் பது?)
யத்	= யாது. (அதின் ஸ்வரூபம் யாது?)	ச	= மற்றும்
ச	= மற்றும்	ஸ:	= அந்தப்ரவர்த்த கனான புருஷன்
யாத்(ஈ)ருக்	= எத்தகையது?	ய:	= எவன்?
ச	= மற்றும்	ச	= மற்றும்
யத்(ஈ)விகாரி	= எதின் விகாரம் (அந்தக்ஷேத்ரத் திற் கு உபா தான காரணம் யாது?)	யத்-	= எப்படிப்பட்ட
	= மற்றும்	ப்ரபா(ஊ)வ:	= ஸரமர்த்ய முடையவன்.
		யத்	= எந்தக்ஷேத்ரா திகளின் ஸ்வ ரூபம்

ஏவ, ச | இந்த்ரியாணி, த(டி)ஸ, ஏகம், ச, பஞ்ச, ச, இந்த்ரியகோ
(மோ)சரா: || இச்சா(ஹி), த்(ஈ)வேஷ:, ஸுக(வ)ம், து:(ஊ:)க(வ)ம்,
ஸங்கா(வா)த:, சேதஸ, த்(ய்)ருத்ரி: | ஏதத், ஷேத்ரம், ஸமாஸேன, ஸவி
காரம், உதா(ஜா)ஹ்ருதம் ||

மஹா	} = ப்ருதிவீ, ஜலம், பூ (ஹ-0) } அக்னி, காற்று, தானி } ஆகாயம் முத விய பஞ்ச பூதங் கள்	கோ(மோ)	} = விஷயங்களான சரா: } பஞ்ச = கந்தம், ரஸம், ரூபம், ஸப்தம், ஸ்பர்ஸம் என் னும் ஐந்து இச்சா(ஹி) = விருப்பம் த்(ஜீ)வேஷ: = பகை ஸூக(வ)ம் = ஸூகம் து:(ஜி:) } = து:க்கம் க(வ)ம் } ஸங்கா } = ஸரீரம் (வா)த: } சேதனா = மனதின் செய்கை த்(யீ)ருதி: = தைர்யம் இதி = இவ்வாறு ஏதத் = இந்த பூர்வோக் தமரன (முன் சொல்லப்பட்ட) ஸவிகாரம் = மாருத லுடன் கூடிய கேஷத்ரம் = கேஷத்ரமானது ஸமாஸேன = சுருக்கமாக உதா(உா) } = உரைக்கப் ஹ்ருதம் } பட்டது.
அஹங்கார:		= அஹங்கார தத்வம்	
புத்தி:(யூ:)		= புத்தி தத்வம்	
ச	= மற்றும்		
அவ்யக்தம்	= ப்ரக்ருதிதத்வம்		
த(உ)ஸ	= பத்து		
ச	= மற்றும்		
ஏகம்	= ஒன்று (எனின் பதினென்று)		
இந்த்ரியாணி	= (க்ராணம், ரஸ னம், சக்ஷுஸ், ஸ்ரோத்ரம், த்வக், வாக், பாணி, பாத, பாபு, உபஸ்த (ய)ம், மனஸ் என்கிற இந்த்ரி யங்கள்		
ச	= மற்றும்		
இந்த்ரிய-	= இந்த்ரியங்க ளுக்கு		

அவதரணிகை:—பரப்ரஹ்மமான கேஷத்ரஜ்ஞனை “ஜ்ஞேயம்
யத் தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி” (13-13) என்னும் ஸ்லோகத்தினால் சொல்
வதற்காக பரப்ரஹ்ம ஞானத்திற்கு ஸாதனங்களான தர்மங்களை
ஐந்து ஸ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான்:—

(மு)—அமானித்வ-மத(உ)ம்பி(வி)த்வமஹிம்ஸா க்ஷாந்திராஜ்வம் ||
ஆசார்யோபாஸனம் ஸௌசம் ஸ்தை(மெ)ர்ய மாத்மவிக்
(ஈ)ரஹ: || 8 ||

(ப. உ.) அமானித்வம், அத(உ)ம்பி(வி)த்வம், அஹிம்ஸா, க்ஷாந்தி:,
ஆர்ஜவம் | ஆசார்யோபாஸனம், ஸௌசம், ஸ்தை(மெ)ர்யம், ஆத்ம-விக்
(ஈ)ரஹ: ||

அமானித் } = தன்னைத் துதித்
வம் } துக் கொள்
ளாமை

அத(உ)ம் } = தான் தாழ்ந்த
பி(ஊ)த்வம் } வனென்றறிந்
திருந்து தன்
னி ட மில்லாத
பெருமையைக்
காட் ட ர ம
லிருக்கை

அஹிம்ஸா = பிறரைத் துன்
புருத்தாமை

க்ஷாந்தி: = பொறுமை

ஆர்ஜவம் = ம ளை வ ர க்
காய க ர் ம ங் க

ளில் ஒரேவித
மாக நல்வழியி
லிருக்கை

ஆசார்யோ } = ஆசார்யரை
பாஸனம் } (ஞானிகளை)
ஸேவிப்பது

ஸௌசம் = பாஹ்யாந்தர
சுத்தி

ஸ்தை } = பயாதி களால்
(நெய்)ர் } தன்னுடைய
யம் } தர்மங்களை

விடாமல் ஸ்திர
மாயிருக்கை

ஆத்ம விநி } = மனதின் அடக்
க்(ஸ்)ரஹ: } கம்.

(மு)—இந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷு வைராக்(ஸ்)யமனஹங்கார ஏவ ச ||
ஜன்ம ம்ருத்யு ஜரா வ்யாதி(யி) து:(உ:)(க(வ) தோ(ஊ)ஷானு
த(உ)ர்ஸனம் || 9 ||

(ப. உ.) இந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷு, வைராக்(ஸ்)யம், அனஹங்கார:,
ஏவ, ச | ஜன்ம-ம்ருத்யு-ஜரா-வ்யாதி(யி)-து:(உ:)(க(வ)-தோ(ஊ)ஷானு
த(உ)ர்ஸனம் ||

இந்த்ரி } = ரூபரஸகந்தாதி
யார்த்தே } விஷயங்களில்
(யே)ஷு }

வைராக் } = வெறுப்பு
(ஸ்)யம் }

ச = மற்றும்

அனஹங் } = தன்னிட மில்
கார: } லாத குணங்கள்

தன்னிட முண்
டென்னும்
மோஹமின்மை

ஏவ = மற்றும்

ஜன்ம- = பிறப்பு

ம்ருத்யு- = இறப்பு

ஜரா- = மூப்பு
வ்யாதி(யி)- = வ்யாதி இவை
களில்

து:(உ:)(க(வ)- } = து:கத்தையும்

தோ(ஊ) } = தோஷத் தை
ஷ- } யும்

அனு } = காரணபது
த(உ)ர் } (இவைகள்

ஸனம் } து: கங்களைத்
தரக் கூடியவை.

மற்றும் துஷ்ட

மரணவைக

ளென்றறிதல்)

(மு)—அஸுத்திரனபி(ஊ)ஷ்வங்க:(உ:) புத்ரதா(ஊ)ரக்(ஸ்)ருஹாதி(ஊ)
ஷு ||

நித்யம் ச ஸமசித்தத்வமிஷ்டானிஷ்டோபபத்திஷு || 10 ||

(ப. உ.) அஸக்தி: அனபி(அ)ஷ்வங்க:(அ:), புத்ரா-தா(அ)ர-க்(அ)ரு
ஹாதி(அ)ஷு | நித்யம், ச, ஸமசித்தத்வம், இஷ்டாநிஷ்டோபபத்திஷு ||

புத்ரா-	= மக்கள்				
தா(அ)ர-	= மனைவி				களைக் கண்டு
க்(அ)ருஹ-	= வீடு				தான் ஸுகனுக
ஆதி(அ)ஷு	= இது முதலிய	ச			மடையாமை
	வைகளில்				= மற்றும்
அஸக்தி:	= இவர்கள் நம்ம	நித்யம்			= எப்பொழுதும்
	வர்களென்னும்	இஷ்டா			= இஷ்டம் நேரிடி
	நட்பின்மை	நிஷ்டோப			னும் அனிஷ்
அனபி(அ)	} = புத்ராதிகளுக்	பத்திஷு			டம் நேரிடினும்
ஷ்வங்க:		ஸமசித்தத்			= ஒரே விதமான
(அ:)	குண்டாகும்	வம்			மனதோடிருக்
	ஸுகனுகம்				கை.

(அ)—மயி சானன்ய யோகே(அ)ன பக்திரவ்யபி(அ)சாரிணீ ||
விவித்த தே(அ)ஸஸேவித்வமரதீர்ஜன ஸம்ஸதி(அ) || 11 ||

(ப. உ.) மயி, ச, அனன்யபோகே(அ)ன, பக்தி: அவ்யபி(அ)சாரிணீ |
விவித்த-தே(அ)ஸ-ஸேவித்வம், அரதி: ஜனஸம்ஸதி ||

ச	= மற்றும்	பக்தி:	= பக்திசெய்தல்
மயி	= என்னுள் (ஸ்ரீ	விவித்த-	= அயோக்யஜனங்
	கிருஷ்ணனில்)		களற்ற
அனன்ய	} = பரமாத்மாவை	தே(அ)ஸ	} = தேஸத்தி வீருக்
யோகே		ஸேவித்	
(அ)ன	விடபின்னரான	வம்	கை
	சிவன் முதலிய	ஜன-	= அயோக்ய ஜனர்
	வர்களை முக்ய		களின்
	ரென்று கிரஹிக்	ஸம்ஸதி(அ)	= கோஷ்டியில்
அவ்ய	} = வ்யபி(அ) சரித	அரதி:	= ஆஸக்தியின்
பி(அ)			
சாரிணீ	மாகாத (தவறாத)		மை.

(அ)—அத்(அ)யாத்மஜ்ஞான நித்யத்வம் தத்வஜ்ஞானர்த்த(அ)த(அ)ர்
ஸனம் ||
ஏதஜ்ஞானமிதி ப்ரோக்தமஜ்ஞானம் யத(அ)தோன்யதா(அ) ||
|| 12 ||

(ப. உ.) அத்(அ)யாத்ம-ஜ்ஞான-நித்யத்வம், தத்வஜ்ஞானர்த்த(அ)ர்
ஸனம் | ஏதத், ஜ்ஞானம், இதி, ப்ரோக்தம், அஜ்ஞானம், யத், அத: ,
அன்யதா(அ) ||

அத்(ஃ)	}	= பரமாத்ம் விஷயகமான	ஞானம், இதி	= ஞான ஸாதனமென்று
யாத்ம்-			ப்ரோக்தம்	= சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.
ஜ்ஞான-		= ஞானத்தில்	அத:	= இவற்றைக்காட்டிலும்
நித்யத்வம்		= எப்பொழுதும் நிலை பெற்றிருத்தல்	அன்யதா (ஃ)	}
தத்வஜ்	}	= பகவத் தத்வாபரோக்ஷத்திற்காக	யத்	
ஞான-				தத்
அர்த்த-		= ஸாரஸ்த்ரங்களின்	அஜ்ஞானம்	= ஞானத்திற்கு ஸாதனமல்லாதது
த(உ)ர்ஸனம்	}	= விசாரம்	இதி	= என்று
ஏதத்			= (அமானித்வம் முதலிய) இவைகளெல்லாம்	ப்ரோக்தம்

அவதரணிகை :—கேஷத்ரத்தைச் சொல்லி, கேஷத்ரஜ்ஞானின் ஞானத்திற்கு ஸாதனத்தையும் சொல்லி “கேஷத்ரஜ்ஞான் யார்? அவனிடப் பராவம் யாது?” என்னும் வினாக்களுக்கு “கேஷத்ரஜ்ஞான் பரப்ரஹ்மமே” என்று பதிலளிக்கிறான்:—

(ம)—ஜ்ஞேயம் யத் தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞாத்வாம்ருதமஸ்னுதே ||
அனாதி(ஃ)மத் பரம் ப்ரஹ்ம ந ஸத் தன்ஸது(உ)ச்யதே || 13 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞேயம், யத், தத், ப்ரவக்ஷ்யாமி, யத், ஜ்ஞாத்வா, அம்ருதம், அஸ்னுதே | அனாதி(ஃ)மத், பரம், ப்ரஹ்ம, ந, ஸத், தத், ந, அஸத், உச்யதே ||

யத்	= எந்த கேஷத்ரஜ்ஞான	வனே	
ஞாத்வா	= தெரிந்து கொண்ட	தத்	= அந்த கேஷத்ரஜ்ஞான
அம்ருதம்	= மோக்ஷத்தை	ப்ரவக்ஷ்யாமி	= ஸரியாகச் சொல்லுகிறேன்.
அஸ்னுதே	= அடைகிறேனே	தத்	= அந்த கேஷத்ரஜ்ஞான்
யத்	= எந்த கேஷத்ரஜ்ஞான்	பரம், ப்ரஹ்ம	= பரப்ரஹ்மமே.
ஜ்ஞேயம்	= மோக்ஷத்திற்காக தெரிந்து கொள்வதற்கு ஆவஸ்யகமான	அனாதி(ஃ) மத்	} = உற்பத்தியுள்ள ப்ராக்ருதங்களான தேஹேந்

ந, ஸத்	த்ரிய கர்மாதி களை யற்றது. = மூர்தங்களான (கண்ணுக்குக் காணப்படும்) ப்ருதிவீ, ஜலம், தேஜஸ்ஸுகளை விட விலக்ஷண மானது. = ஆமூர்த்தங்	களான (கண் ணுக்கு காணப் படாத) வாயுவு ஆகாயங்களை விட விலக்ஷண மானது = என்று = செரல் லப் படுகிறது.
ந, அஸத்		

(மூ)—ஸர்வத: பாணிபாத(உ)ம் தத் ஸர்வதோக்ஷி ஸிரோமுக(வ)ம் ||
 ஸர்வதஸ்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி || 14 ||

(ப. உ.) ஸர்வத:; பாணி-பாத(உ)ம், தத், ஸர்வத:; அக்ஷி-ஸிரோ-
 முக(வ)ம் | ஸர்வத:; ஸ்ருதிமத், லோகே, ஸர்வம், ஆவ்ருத்ய, திஷ்டதி ||

தத்	= அந்தப்ரஹ்மம்	ஸ்ருதிமத்	ளிலும்
ஸர்வத:	= எல்லா விடங்க		= கரதுகளுடை
	ளிலும்		யது.
பாணிபா	= கைகரல் களு	லோகே	= உலகத்தில்
த(உ)ம்	} டையது.	ஸர்வம்	= எல்லாப்
ஸர்வத:	= எல்லா விடங்		பொருள்களை
	களிலும்		யும்
அக்ஷி-	= கண்	ஆவ்ருத்ய	= உள்ளும் வெளி
ஸிர:-	= சிரஸ்ஸு		யிலும் வ்யா
முக(வ)ம்	= முகம் இவை		பித்துக்கொ
	களை யுடையது.		ண்டு
ஸர்வத:	= எல்லாவிடங்	திஷ்டதி	= இருக்கிறது.

(கருத்து):—பின்னால் சொல்லிக்கொள்ளப்பட்ட ஜ்ஞேயன் =
 பரப்ரஹ்மம் தேஸு கால குணங்களிலும் நிரூப சரித வ்யாப்தி
 யுள்ளது; எல்லாவற்றையு மறிந்தது.

(மூ)—ஸர்வேந்த்ரியகுணபா(ஊ)ஸம் ஸர்வேந்த்ரியவிவர்ஜிதம் ||
 அஸக்தம் ஸர்வப்(ஹ்)ருச்சைவநிர்குணம் குணபோ(ஹோ)க்த்ரு
 ச || 15 ||

(ப. உ.) ஸர்வேந்த்ரிய-கு(ஊ)ண-பா(ஊ)ஸம், ஸர்வேந்த்ரிய-விவர்
 ஜிதம் | அஸக்தம், ஸர்வப்(ஹ்)ருத், ச, ஏவ, நிர்கு(ஊ)ணம், கு(ஊ)ண
 போ(ஹோ)க்த்ரு, ச ||

ஸர்வ- = ஸகலமான
இந்தரிய- = இந்தரியங்கள்
கு(ஊ)ண- = ஸப்தம்முதலிய
குணங்கள்
இவைகளுக்கு
அவபா } = ப் ர க ர ஸ க
(ஊ)ஸம் } மானது.
ஸர்வ- = ஸகலமான
இந்தரிய- = ப்ராக்ருதேந்
தரியங்களை
வர்ஜிதம் = அற்றது.
அஸக்தம் = புண்ய பாபங்க
ளின் ஸம்பந்த
மற்றது.

ச = மற்றும்
ஸர்வ- = எல்லா வற்றை
யும்
ப்(ஊ)ருத் = தரிப்பது.
ஏவ = மற்றும்
* நிர்கு } = ஸத்வ ரஜஸ்
(ஊ)ணம் } தமோகுணங்
களையற்றது.
ச = மற்றும்
கு(ஊ)ண } = ஆனந்த ரதி
பேர } கல்யாணகுணங்
(ஊ)க } களையனுப
த்ரு } வித்துக்கொண்
டிருப்பது.

(மு)—ப(வ)ஹிரந்தர்ச பூ(ஊ)தானுமசரம் சரமேவ ச ||

ஸ-உக்ஷிமத்வாத் தத(உ)விஜ்ஞேயம் தூ(உ)ரஸ்த(ய)ம் சாந்

திகே ச தத் || 16 ||

(ப. உ.) ப(வ)ஹி: அந்த: ச, பூ(ஊ)தானம், அசரம், சரம், ஏவ, ச | ஸ-உக்ஷிமத்வாத், தத், அவிஜ்ஞேயம், தூ(உ)ரஸ்த(ய)ம், ச, அந்திகே, ச, தத் ||

தத் = அந்த பர
ப்ரஹ்மம்
பூ(ஊ) } = ப்ராணிகளிட
தானம் }
ப(வ)ஹி: = வெளியிலும்
அந்த: ச = உள்ளும்
(திஷ்டதி) = இருக்கின்றது.
அசரம் = தன்னிட ஸர்
வஜ்ஞத்வ ரதி
குணங்களால்
எப்பொழுதும்
அசையாமல்
இருப்பது.
(எப்பொழுதும்

குணபூர்ண
மானது.)
சரம், ஏவ = ஸகல தேசங்க
ளிலும் ஸந்
சரிப்பதே.
ச = மற்றும்
ஸ-உக்ஷிம } = ஸ-உக்ஷி ம மாத
த்வாத் } லால்
தத் = அந்தப்ரஹ்மம்
அவிஜ்ஞேயம் = ஸ ர தாரண
ஜனங்களால்
ப்ராக்ருதங்க
ளான சக்ஷு
ர ர திக ளால்

* ஸங்கராசார்யரும் தம்மிட பாஷ்யத்தில் இவ்வாறே வ்யாக்யானம் செய்திருப்பதால் இப்பதத்திற்கு பரமாத்மா நிர்குணம் = ஸகலதர்ம ரஹிதன் என்று அவ்வைதிகள் அர்த்தம் செய்வது அஸங்கதமாகும்.

	தெரிந்து		லால்
	கொள்வதற்கு	தூ(உ) } = தூரத்தி	விரும்ப
	முடியாதது.	ரஸத(ய)ம் } பது.	
ச	= மற்றும்	ச	= மற்றும்
தத்	= அந்தப் பரஹ்மம்	அந்திகே	= ஸமீபத்தி
	(வ்யாப்தமாத	ஸ்தி(யி)தம்	= இருப்பது.

(மு)—அவிப(ஊ)க்தம் ச பூ(ஊ)தேஷு விப(ஊ)க்தமிவ ச ஸ்தி(யி)தம் ||

பூ(ஊ)தப(ஊ)ர்த்ரு ச தஜ்ஜ்ஞேயம் க்(சு)ரஸிஷ்ணு ப்ரப(ஊ)விஷ்ணு ச || 17 ||

(ப. உ.) அவிப(ஊ)க்தம், ச, பூ(ஊ)தேஷு, விப(ஊ)க்தம், இவ, ச, ஸ்தி(யி)தம்| பூ(ஊ)தப(ஊ)ர்த்ரு, ச, தத், ஜ்ஞேயம், க்ரஸிஷ்ணு, ப்ரப(ஊ)விஷ்ணு, ச ||

தத்	= அந்தப் பரஹ்மம்		வேருருபங்
பூ(ஊ) } = வெவ் வேறுன			களையுடைய
தேஷு } ப்ராணிகளில்			தென்றுதோன்
அவிப(ஊ) } = வெவ் வேறுகா			றுவது)
க்தம், ச } மலே (ஒன்றாக	ச	= மற்றும்	
= ஏவ } வே) இருப்பி	பூ(ஊ)த-	= ப்ராணிகளை	
	ப(ஊ)ர்த்ரு	= தரிப்பது,	ரக்ஷிப்பது.
	ச	= மற்றும்	
	க்(சு)ரஸி	= (ப்ரளய காலத்	
	ஷ்ணு }	தில் எல்லா	
		வற்றையு	
		மபக்ஷிப்பது	
		(நசிக்கச் செய்	
		வது).	
விப(ஊ)க்தம், இவ, ஸ்தி(யி)தம் }	ச	= மற்றும்	
	ப்ரப(ஊ)	= (ஸ்ருஷ்டிகாலத்	
	விஷ்ணு }	தில் எல்லா	
		வற்றையு	
		ம்ஸ்ருஷ்டிப்பது	
	(இதி)	= என்று	
	ஜ்ஞேயம்	= அறியப்படத்	
		தகுந்தது,	

(மூ)—ஜ்யோதிஷாமபி தத் ஜ்யோதிஸ்தமஸ: பரமுச்சயதே ||

ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞானக(அ)ம்யம் ஹ்ருதி(ஐ) ஸர்வஸ்ய
விஷ்டிதம் || 18 ||

(ப. உ.) ஜ்யோதிஷாம், அபி, தத், ஜ்யோதி: தமஸ:, பரம், உச்சயதே |
ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், ஜ்ஞானக(அ)ம்யம், ஹ்ருதி(ஐ), ஸர்வஸ்ய, விஷ்டி-
தம் ||

தத்	= அந்த ப்ரஹ்மம்	உச்சயதே	= ஸ்ருத் யாதிக
ஜ்யோதி	} = ஸஞ்ஞாநாதி க ஞக்கும்		ளில் சொல்லப் படுகிறது.
ஷாம், அபி		ஜ்ஞானம்	= ப்ரகாச ரூப மானது.
ஜ்யோதி:	= ப்ரகாசன சக்தி யைக் கொடுப் பது.	ஜ்ஞேயம்	= தன்னாலேயே அறியப்படத் தகுந்தது. (ஸ்வப்ரகாசம்.)
தமஸ:	= ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணத் மகமான ப்ர க்ருதி, ம்ருத்யு அஜ்ஞானம் இவைகளை	ஞான-	= அபரோக்ஷ ஞானத்தால்
பரம்	= மீரி யிருப்பது (ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணத் மகமான ப்ர க்ருதியினால் கட்டுப்படா தது)	க(அ)ம்யம்	= மேரக்ஷத் தில் அடைவ தற்கு யோக்ய மானது.
(இதி)	= என்று	ஸர்வஸ்ய	= எல்லா ப்ராணி களின்
		ஹ்ருதி(ஐ)	= ஹ்ருதயத்தில்
		விஷ்டிதம்	= நியாமகமா யிருப்பது.

(மூ)—இதி க்ஷேத்ரம் ததா(யா) ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் சோக்தம் ஸமா
ஸத: ||

மத்(ஈ)ப(ஊ)க்த ஏதத் விஜ்ஞாய மத்(ஈ)பா(ஊ)வாயோபபத்
(ஈ)யதே || 19 ||

(ப. உ.) இதி, க்ஷேத்ரம், ததா(யா), ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், ச, உக்தம்,
ஸமாஸத: | மத்(ஈ)ப(ஊ)க்த: ஏதத், விஜ்ஞாய, மத்(ஈ)பா(ஊ)வாய,
உபபத்(ஈ)யதே ||

இதி	= இவ்வாறு	தானி' இது முத
க்ஷேத்ரம்	= க்ஷேத்ரமானது	விய இரண்டு
உக்தம்	= [மஹா பூ(ஊ-ஓ)]	ஸ்ரோகங்களி

	னால்] சொல்லப் பட்டது.		லாததால்) சுருக் கமாக
ததா(யா)	= மற்றும்	உக்தம்	= ('ஜ்ஞேயம் யத் தத் ப் ர வ க்ஷ யாமி' இது முத லிய ஸ்லோகங்க ளினால்) சொல் லப் பட்ட டிருக் கிறான்.
ஜ்ஞானம்	= ரூ ர ன ஸாதன மும்		
உக்தம்	= ('அமானித்வம்' இது முத லிய முன் ஸ்லோகங் களினால்) சொல் லப் பட்ட டிருக்கி றது.	ஏதத்	= இவைகளை
சு	= மற்றும்	மத்-	= என்னிட
ஜ்ஞேயம்	= மோக்ஷத் திற் காகத் தெரிந்து கொள்வ தற்கு யோக்ய னான பரமாத்மா (பா ப்ராஹ்மம்)	ப(ஊ)க்த:	= பக்தன்
		விஜ்ஞாய	= தெ ரி ந் து கொண்டு
ஸமாஸத:	= (எல்லா வற்றை யும் சொல்வ தற்கு முடிவதல்	மத்(ஜீ)பா } [ஊ]வாய } [மயி பா } [ஊ]வ:மத் } பாவ:] } உபபத் } (ஜீ)யதே }	= என்னிடத் தி லேயே இருப்ப தற்கு (ஸாயுஜ்ய மோக்ஷத் தை யடைவதற்கு) = தகுந் தவ னாகி றான்.

(மு)—ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்யனாதீ(ஜீ) உபா(ஊ)வபி ||

விகாராம்ஸ்ச கு(ஊ)னாம்ஸ்சைவ வித்தி(யு) ப்ரக்ருதிஸம்

ப(ஊ)வான் || 20 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதிம், புருஷம், ச, ஏவ, வித்தி(யு), அனாதீ(ஜீ), உபௌ

(ஹே), அபி, | விகாரான், ச, கு(ஊ)னான், ச, ஏவ, வித்தி(யு), ப்ரக்ருதி

ஸம்ப(ஊ)வான் ||

ப்ரக்ருதிம்	= இருபத்தைந்து தத்வ ஸ்வ ரூப மான ப்ரக்ருதி, மற்றும் ததபி மானி யாகிய மஹா லக்ஷ்மி	உபௌ } (ஹே), } அபி }	= இவ்விரு வகை யான ப்ரக்ருதி புருஷர்க ளை யும்
புருஷம்	= பரமாத்மா, ஜீவன் என்னும் இப் புருஷர் கள்	அனாதீ(ஜீ) } ஏவ }	= அனாதி யா யிருப்ப வர்க ளென்றே (உற்பத் தி யற்ற வர்க ளென்றே).

வித்தி(யி)	= அறி.	கு(஁)ணன்	= ஸத்வராஜஸ்
ச	= மற்றும்		தமோகுணங்
விகாரான்	= இச்சைமுதலிய		களையும்
	விக்குத (மாருத	ப்ரக்ருதி-	= ப்ரக்ருதியினால்
	லடைந்த)	ஸம்ப(ஹ)	} = பிறந்தவைக
	பதார்த்தங்களை	வான்	} ளாகவே
	யும்	வித்தி(யி)	= அறி.
ச	= மற்றும்		

(மூ)—கார்யகாரண கர்த்தருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதிருச்யதே ||

புருஷஸ்ஸுக(வ) து:(஁)கா(வா)னம் போ(ஹோ)க்த்ருத்வே
ஹேதுருச்யதே || 21 ||

(ப. உ.) கார்ய-காரண-கர்த்தருத்வே, ஹேது:, ப்ரக்ருதி:, உச்யதே |
புருஷ:, ஸுக-து:க்காரனம், போ(ஹோ)க்த்ருத்வே, ஹேது:, உச்யதே ||

ப்ரக்ருதி:	= ப்ரக்ருதியானது	புருஷ:	= பரமாத்மா
கார்ய-	= ஜீவனின் தே	ஸுகது:	} = (ஜீவனின்)ஸுக
	ஹம்	க்காரனம்	} து:க்கங்களின்
காரண-	= இந்த்ரியங்கள்	போ(ஹோ)	} = அநுபவத்தில்
கர்த்தருத்வே	= இவைகளை பிறப்	க்த்ருத்வே	} ஹேது:
	பிப்பதில்		= காரணன்
ஹேது:	= காரணம்	(இதி)	= என்று
(இதி)	= என்று	உச்யதே	= சொல்லப்படு
உச்யதே	= சொல்லப்படு		கிறது.

(மூ)—புருஷ: ப்ரக்ருதிஸ்தோ(யோ) ஹி பு(ஹ)ங்க்தே ப்ரக்ருதி
ஜான் கு(஁)ணன் ||

காரணம் கு(஁)ணஸங்கோ(ஹோ)ஸ்யஸத(஁)ஸத(஁)யோனி
ஜன்மஸு || 22 ||

(ப. உ.) புருஷ:, ப்ரக்ருதிஸ்த:(ய:), ஹி, பு(ஹ)ங்க்தே, ப்ரக்ருதிஜான்,
கு(஁)ணன் | காரணம், கு(஁)ணஸங்க:(஁), அஸ்ய, ஸத(஁)ஸத(஁)
யோனி, ஜன்மஸு ||

ப்ரக்ருதி	} = ப்ரக்ருத்யாத்	கு(஁)	} = ஸுகது: க்காதி
ஸ்த:(ய)	} மகமான சரீரத்	ணன்	} களை
	திலிருக்கும்	பு(ஹ)ங்	} = உண்ணு (அனு
புருஷ:	= ஜீவன்	க்தே	} பவிக்கிறான்)
ப்ரக்ருதி	} = ப்ரக்ருதியால்	(இதி)	= என்பது
ஜான்	} பிறந்த	ஹி	= எல்லாருக்கும்

அனுபவ ஸித்த மானது.	ஜன்மஸு = பிறப்பதில்
அஸ்ய = இந்த ஜீவனுக்கு	சு(஁)ண- = ஸுகாதிகளில் (செய்யும்)
ஸத் = உத்தமமான	ஸங்க: = நேசமே
அஸத் = நீசமான	காரணம் = காரணமானது.
யோனி = ஜாதிகளில்	

கருத்து:—ஸுகத்திலும், பார்யா புத்ராதிகளிடத்திலும் நேசம்செய்து அவர்களை அடைவதற்காகப் பலவகைகளான துஷ்டாதுஷ்ட கர்மங்களைச் செய்வதினால் கெட்ட யோனியிலும் நல்ல யோனியிலும் ஜன்மமுண்டாகிறது.

அவதாரணிகை:—ஜீவனைப்போல் பரமாத்மாவும் ப்ரக்ருத் யாத்மகமான சரீரத்திலிருந்தபோதிலும் மஹா ஸக்தியுடையவ னாதலாலும் ஸ்வதந்திர சேதனனாதலாலும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங் களாகிய ஸுகது:க்காதிகளை அனுபவிப்பவனல்ல. ஜீவனின் வ்யா பாரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டும் அவைகளை அனுமோதித்துக் கொண்டும் அவனை ரக்ஷிப்பவனாயிருக்கிறுனென்று சொல்லு கிறான்:—

(மு)—உபத்(ஈ)ரஷ்டானுமந்தா ச ப(஁)ர்தா போ(ஹோ)க்தா மஹேஸ்
வர: ||

பரமாத்மேதி சாப்யுக்தோ தே(ஹே)ஹேஸ்மின் புருஷ: பர: || 23 ||

(ப. உ.) உபத்(ஈ)ரஷ்டா, அனுமந்தா, ச, ப(஁)ர்தா, போ(ஹோ)க்தா, மஹேஸ்வர: | பரமாத்மா, இதி, ச, அபி, உக்த:; தே(ஹே)ஹே, அஸ்மின், புருஷ:, பர: ||

அஸ்மின் = இந்த
தே(ஹே)ஹே = சரீரத்தில்
[ஸ்தி(யி)த:] = இருக்கும்
பர: = ஜீவனை விட
பின்னான

புருஷ: = பரமாத்மா
உபத்(ஈ) } = ஜீவன் செய்யும்
ரஷ்டா } வ்யாபாரங்களை
காண்பவன்.

ச = மற்றும்
அனுமந்தா = ஸகல வ்யாபா
ரங்களையும்

அனுமோதிப்ப
வன்
ப(஁)ர்தா = ஸகல ஜகத்தையு
ம் தரித்தவன்
போக்தா = ஸகல கர்மபலங்
களின் ஸாரத்
தையும் புசிப்ப
வன்.

ச = மற்றும்
மஹேஸ்வர: = ஸம்பூர்ண ஸக்தி
யுடையவனாத

இதி	லால் மஹா	பரமாத்மா	= பரமசேதனன்
உக்த:	ஸ்வாமி	இதி,	= என்றும்
	= என்று	அபி	
	= ஸ்ருதி முதலிய	உக்த:	= ஸ்ருதி முதலிய
	வைகனில்		வைகனில்
	சொல்லப்பட்டி		சொல்லப்பட்டி
	ருக்கிரன்.		வன்.

(ம)---ய ஏனம் வேத்தி புருஷம் ப்ரக்ருதிம் ச கு(உ)ணைஸ்ஸஹ ||
 ஸர்வதா(யா) வர்தமாணேயி ந ஸ பூ(ஊ)யோபி(அ) ஜாயதே || 24 ||

(ப. உ.) ய: ஏனம், வேத்தி, புருஷம், ப்ரக்ருதிம், ச, கு(உ)ணை:, ஸஹ | ஸர்வதா(யா), வர்தமான:, அபி, ந, ஸ:, பூ(ஊ)ய:, அபி(அ) ஜாயதே ||

ய:	= எவன்	வேத்தி	= அறிகிறோ
ஏனம்	= இந்த	ஸ:	= அவன்
புருஷம்	= ஜீவ பரமாத்	ஸர்வ	= ப்ரமாதத்
	மாக்களென்	தா(யா)	தினால் அன்
	னும் இருவகை		யாயகார்யங்
	புருஷர்களை		களில்
	யும்	வர்த	= ப்ரவ்ருத்த
ச	= மற்றும்	மான:,	னயிருந்த
ப்ரக்ருதிம்	= ஜடம், சேத	அபி	போதிலும்
	னம் என்னும்	பூ(ஊ)ய:	= மறுபடியும்
	இருவகை	ந, அபி(அ)	= பிறப்பதில்லை.
	ப்ரக்ருதியை	ஜாயதே	(பரமாத்மா
	யும்		வின் அபரோக்ஷ
குணை:,	= அவ்வவைக		ஞானத்வாரா
ஸஹ	= எின்லக்ஷணங்க		முக்தனாகிரன்)
	ளுடன்		

தாத்பர்யம்:—ஜீவன் ப்ரக்ருதி குணங்களால் கட்டுப்பட்ட வனாய் ஸுகது:க்காதிகளை அனுபவிப்பவன், ஜீவனைவிட பின்னான பரமாத்மா மஹா ஸக்தியுள்ளவனாதலால் ப்ரக்ருதி ஸம் பந்தமான ஸுகது:க்காதிகளை யனுபவிக்காமல் அவைகளுக்கு நியாமகனாய் இருப்பவன், ஜடப்ரக்ருதி ஜீவர்களுக்கு தன்னிட ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களால் ஸுகது:கங்களைப் பிறப்பிப்பது, சேதன ப்ரக்ருதி (மஹாலக்ஷ்மி) பரமாத்மாவுக்கு அடங்கிய

வளாய் ஜடப் ப்ரக்ருதிக்கு நியாமகளாயிருப்பவள் என்னும்
லக்ஷணங்களுடன் கூடிய-ஜீவன், பரமாத்மா, ஜடப் ப்ரக்ருதி, சேதன
ப்ரக்ருதி இதுகளை யறிந்தவன் ப்ரமாதத்தினால் எவ்வித நிலைமையி
லிருந்தபோதிலும் முக்தனாகிறான்.

அவதாரணிகை :—பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானமுண்டா
கும் வழியைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—த்(வீ)யானேனாத்மணி பஸ்யந்தி கேசிதா(ஊ)த்மானமாத்மனா ||
அன்யே ஸாங்க்யேன யோகே(உ)ன கர்மயோகே(உ)ன
சாபரே || 25 ||

(ப. உ.) த்(வீ)யானேன, ஆத்மணி, பஸ்யந்தி, கே, சித், ஆத்மானம்,
ஆத்மனா | அன்யே, ஸாங்க்யேன, யோகே(உ)ன, கர்மயோகே(உ)ன,
ச, அபரே ||

கேசித்	= ஸ்ரவண மனனாதி களைச் செய்த சிலர்	அபரே	= ஸ்ரவணம் செய் வதில் திறமை யற்றவர்கள்
ஆத்மானம்	= பரமாத்மாவை	கர்மயோகேன	= பகவதர்பண புத்தியுடன் செய்யப்படும் கர்ம ரூபமான உபாயத்தினால் (பகவதர் பண புத்தியால் கர்மத்தைச் செய்து, மன தைசுத்தப்படுத்திக் கொண்டு ஸ்ரவணத்தைச் செய்யும் ஸா மர்த்யத்தைச் சம்பரதித்து ஸ்ரவணமன னங்களின் மூல மாய்த்யானம் செய்தும்)
த்(வீ)யானேன	= த்யானத்தினால்		
ஆத்மனா	= மனதினால்		
ஆத்மணி	= ஸரீரத்தில்		
பஸ்யந்தி	= காண்கின்றனர்.		
அன்யே	= மற்றும் சிலர் (ஸாஸ்த்ரத் தாலுண்டாகிய ஞான மற்றவ ராய், ஸாஸ்த்ர ஸ்ரவணத்தைச் செய்வதற்கு ஸக்தரான வர்கள்)		
ஸரம்க்யேன, யோ(உ)கேன	= ஸாஸ்த்ரங்களி னால் பிறக்கும் ஞான ரூபமா கிய உபாயத் தாலும் (ஸ்ரவ ணம் செய்து மனனத்யானாதி களைச்செய்தும்)	(ஆத்மானம்)	= பரமாத்மாவை
		(ஆத்மணி)	= ஸரீரத்தில்
		(ஆத்மனா)	= மனதினால்
		(பஸ்யந்தி)	= காண்கின்றார் கள்,

(மூ)—அன்யே த்வேவமஜானந்த: ஸ்ருத்வான்யேப்(ஹீ)ய உபாஸதே ||
தேபி சாதிதரம்த்யேவ ம்ருத்யும் ஸ்ருதீபராயண: || 26 ||

(ப. உ.) அன்யே, து, ஏவம், அஜானந்த:, ஸ்ருத்வா, அன்யேப்(ஹீ)ய:, உபாஸதே | தே, அபி, ச, அதிதரந்தி, ஏவ, ம்ருத்யும், ஸ்ருதிபராயண: ||

ஏவம்	= இவ்வாறு	தே, அபி, ச	= அவர்களும்
அஜானந்த:	= பரமாத்மாவை	ஸ்ருதிபரா	= ஸ்ரவணத்திற்
	தெரிந்து	யண:	ஆஸக்தராய்
	கொள்ளாத	(ஸந்த:)	(அடிக்கடி ஸ்ர
அன்யே, து	= மற்றும் சிலர்		வணம் செய்து)
அன்யேப்	= பிறரால்	ம்ருத்யும்	= மரணத்தை
(ஹீ)ய:	}		(ஸம்ஸாரத்தை)
ஸ்ருத்வா	= பரமாத்மாவைக்	அதிதரந்	= கடந்தே தீருகி
	கேட்டுதெரிந்து	தி, ஏவ	றார்கள். (ஸம்
	கொண்டு		ஸரண: க் ச க்
உபாஸதே	= த்யானம் செய்		களைக் கடந்து
	கின்றனர்.		விடுகிறார்கள்.)

(மூ)—யாவத் ஸம்ஜாயதே கிஞ்சித் ஸத்வம் ஸ்தா(யா)வரஜங்க(அ)மம் ||
க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸம்யோகா(அ)த் தத்(ஹீ)வித்தி(யி) ப(ஹ)
ரதர்ஷப(ஹ) || 27 ||

(ப. உ.) யாவத், ஸம்ஜாயதே, கிஞ்சித், ஸத்வம், ஸ்தா(யா)வரஜங்க
(அ)மம் | க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞ-ஸம்யோகா(அ)த், தத், வித்தி(யி), ப(ஹ)
ரதர்ஷப(ஹ) ||

ப(ஹ)ரதர்	}	= அர்ஜுன!	}	ப்ராணிஸமூகங்
ஷப(ஹ)				
யாவத்,	}	= எந்தெந்த	}	க்ஷேத்ர
கிஞ்சித்				
ஸ்தா(யா)	}	= ஸ்தாவரஜங்க	}	ஞ ஸம்
வரஜங்க				
மம்	}	= மாத்மகமான	}	ஸம்ஜாயதே
ஸத்வம்				
	}	= ப்ராணி ஸமூக	}	= என்று
தத்	}	= அ வ் டெ வ ல் லா	}	= தெரிந்துகொள்

(மூ)—ஸமம் ஸர்வேஷு பூ(ஹ)தேஷு திஷ்டந்தம் பரமேஸ்வரம் ||
விந்ஸ்யத்ஸ்வவிந்ஸ்யந்தம் ய: பஸ்யதி ஸ பஸ்யதி || 28 ||

(ப. உ.) ஸமம், ஸர்வேஷு, பூ(ஹ)தேஷு, திஷ்டந்தம், பரமேஸ்
வரம் | வினஸ்யத்ஸு, அவினஸ்யந்தம், ய:, பஸ்யதி, ஸ:, பஸ்யதி ||

ய:	= எவன்	வினஸ் }	= அந் தப்ராணி
ஸர்வேஷ்	= உச்ச நீசங்க	யத்ஸு }	கள் ஜனன
பூ(ஊசி)	ளானஸகல		மாணது:க்காதி
தேஷு }	ப்ராணிகளி		ரூபமான நாஸ
	லும்		த்தைஅடைந்த
ஸமம் }	= உச்சத்வம்,	அவினஸ் }	போதிலும்
[யதா(யா)	நீசத்வம்	யந்தம் }	= ஜனன மாண
ஸ்யாத் }	இவைகளை		து:க்கங்களை
ததா(யா)] }	அடையாம		அடையாம
	லேயே ஸமான		விரூப்பவனாக
	னம் எப்படி	பர்யதி	= காண்கிறானே
	இருக்கவேண்	ஸ:	= அவன்
	டுமோ அப்படி	பர்யதி	= பரமாத்மாவின்
திஷ்டந்தம்	= இருக்கும்		நிஜ ஞானத்தை
பாமேஸ் }	= பரமாத்மாவை		யுடையவன்.
வரம் }			

(பூ)—ஸமம் பர்யன் ஹி ஸர்வத்ர ஸமவஸ்தி(யி)தம்ஸ்வரம் ||
 ந ஹினஸ்த்யாத்மனாத்த்மானம் ததோ யாதி பராம் க(உ)திம்

|| 29 ||

(ப. உ.) ஸமம், பர்யன், ஹி, ஸர்வத்ர, ஸமவஸ்தி(யி)தம், ஈஸ்வரம் |
 ந, ஹினஸ்தி, ஆத்மனா, ஆத்மானம், தத:, யாதி, பராம், க(உ)திம் ||

ஸர்வத்ர	= உச்ச நீசங்க	பர்யன் }	= காண்பவனாய்
	ளான எல்லா	(ஸன்) }	
	ப்ராணிகளிலும்	ஆத்மனா	= தன் புத்தியி
ஸமவஸ்தி(யி)தம் }	= நிர்தேஷனா		னால்
	யும் குணபூர்ண	ஆத்மானம்	= தன்னை
	னாய்மிருக்கும்	ந,	= நாகம் முதலிய
ஈஸ்வரம்	= பரமாத்மாவை	ஹினஸ்தி }	அனர்த்த ரூப
ஸமம் }	= உத்தம நீச		மானநாஸத்தை
[யதா(யா)	ஸ்தானங்க		யடைவிப்ப
ஸ்யாத் }	ளிலிருந்த		தில்லை.
ததா(யா)] }	போதிலும்	தத:	= அந்த ஞானத்
	உச்சத்வநீச		தால்
	த்வங்களை	பராம்	= உத்தமமான
	அடையாமல்	க(உ)திம்	= மோக்ஷத்தை
	ஸமனாயிருப்	யாதி	= அடைகிறான்.
	பவனென்று	ஹி	= ப்ரஸித்த(ய)ம்.

அவதரணிகை :—பரமாத்மா ஸகல கர்மங்களையும் ஜீவர்களால் செய்வித்து பலத்தைக் கொடுப்பவனாயின் ஒரு ஜீவனால் துஷ்டகர்மத்தைச் செய்வித்து துஷ்டபலத்தைக் கொடுப்பதினாலும், ஒரு ஜீவனால் நற்கர்மங்களைச் செய்வித்து நல்ல பலங்களைக் கொடுப்பதினாலும், வைஷ்ணவம், நைரக்ருண்யம் (தயையில்லாமை) என்னும் தோஷங்கள் ப்ராப்தமாகின்றன என்னும் சங்கைக்கு பதில் அளிக்கிறான் :—

(டி)—ப்ரக்ருத்யைவ ச கர்மாணி க்ரியமாணாணி ஸர்வஸ: ||

ய: பர்யதி ததா(யா)த்மாநமகர்தாரம் ஸ பர்யதி || 30 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருத்யா, ஏவ, ச, கர்மாணி, க்ரியமாணாணி, ஸர்வஸ: | ய:, பர்யதி, ததா(யா), ஆத்மாநம், அகர்தாரம், ஸ:, பர்யதி ||

ய: = எவன்
ஸர்வஸ: = ஸகலமான
கர்மாணி = கர்மங்களை
ச = (பூர்வ ப்ராஸக்த
ணை) பரமாத்
மாவினால்
ப்ரக்ரு } = பூர்வகர்மத்தை
த்யா, ஏவ } உத்பேராதனை
செய்தே (பூர்வ
கர்மாணுஸார
மாகவே)
க்ரியமாணாணி = செய்விக்கப்
படுகின்றன

(இதி) = என்று
பர்யதி = தெரிந்து
கொள்கிறானே
ததா(யா) = மற்றும்
ஆத்மாநம் = தன்னை(ஜீவனை)
அகர்தாரம் = சுதந்திர கர்தா
அல்லவென்று
(பர்யதி) = அறிகிறானே
ஸ: = அவன்
பர்யதி = பரமாத்மாவை
அபரோக்ஷி
மாய்காண்
கிறான்.

தாத்பர்யம் :—“வைஷ்ணவ நைரக்(வ்)ருண்யேன ஸாபேக்ஷத் வாத்ததா(யா) ஹி த(டி)ர்யதி” (2-1-35) என்னும் ஸூத்ரத்தில், மற்றும் அந்த ஸூத்ரத்தில் ஸூகிக்கப்பட்ட “புண்யோவை புண்யேன கர்மண ப(ஊ)வதி பாப: பாபேன” (ப்ரு. 3-2-13) என்னும் ஸ்ருதியிலும் சொல்லியிருக்கிறவாரு அந்தந்த ஜீவர்களின் பூர்வ கர்மங்களையனுஸரித்தே கர்மங்களைச் செய்வித்து பலங்களைக்கொடுக்கிறான். ஆகையால் பரமாத்மாவுக்கு வைஷ்ணவம் முதலிய தோஷங்கள் வருவதில்லை. இவ்விதமாக எவன் தெரிந்து கொள்கிறானே, மற்றும் எவன் “நான் சுதந்திர கர்தா அல்ல” வென்று தெரிந்துகொள்கிறானே அவன் அபரோக்ஷஞானியாகிறான்.

(மூ)—யதா(ஊ) பூ(ஊ)தப்ருத(ய)க்(ஈ)பா(ஊ)வ மேகஸ்த(ய)மனு
பஸ்யதி ||

தத ஏவ ச விஸ்தாரம் ப்ரஹ்ம ஸம்பத்(ஈ)யதே ததா(ஊ)

|| 31 ||

(ப. உ.) யதா(ஊ), பூ(ஊ)த - ப்ருத(ய)க்(ஈ)பா(ஊ)வம், ஏகஸ்த
(ய)ம், அனுபஸ்யதி | தத:; ஏவ, ச, விஸ்தாரம், ப்ரஹ்ம, ஸம்பத்(ஈ)யதே,
ததா(ஊ) ||

யதா(ஊ) = எக்காலத்தில்
பூத- = பூதங்களின்
(ப்ராணிகளின்)
ப்ருதக் } = பேதத்தை
பாவம் }
ஏகஸ்த } = ஒருவனையா
(ய)ம் } கிய பரமாத்மா
வில் இருப்ப
தாக
அனுபஸ்யதி = கரண்கள்
ருளே
ச = மற்றும்

தத, ஏவ, = அந்த பரமாத்
மாவினாலேயே
விஸ்தாரம் = (ப்ராணிகளின்)
உத்பத்தியை
யும்
அனுபஸ்யதி = கரண்கள்
ருளே
ததா(ஊ) = அக்காலத்தில்
ப்ரஹ்ம = பரமாத்மாவை
ஸம்பத் } = அடைகிறான்.
(ஈ)யதே }

தாத்பர்யம் :—ஸகல ப்ராணிகளுக்கு பரஸ்பர பேதத்தையும்,
அந்த பின்னரான பிராணிகள் பரமாத்மாவில் இருப்பதையும்,
பரமாத்மாவினால் பிறப்பதையும் அறிபவன் பரமாத்மாவை
அடைகிறான் (முக்தனுகிறான்).

(மூ)—அனாதி(ஈ)த்வான்னிர்து(உ)ணத்வாத் பரமாத்மாயமவ்யய: ||

ஸரீரஸ்தோ(யோ)பி கௌந்தேய ந கரோதி ந லிப்யதே || 32 ||

(ப. உ.) அனாதி(ஈ)த்வாத், கிர்து(உ)ணத்வாத், பரமாத்மா, அயம்,
அவ்யய: | ஸரீரஸ்த: (ய:), அபி, கௌந்தேய, ந, கரோதி, ந, லிப்யதே ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன
அயம் = இந்த
பரமாத்மா = பரமாத்மா
ஸரீரஸ்த: } = நாஸமடையும்
(ய:), அபி } சரீரத்தில் இரு
ந்தபோதிலும்
அனாதி(ஈ) } = பிறப்பில்லாதவ
த்வாத் } னாதலாலும்

கிர்து(உ) } = ஸத்வாஜஸ்
ணத்வாத் } தமோ குணங்
களின் ஸம்பந்த
மற்றவ னாதலா
லும்
அவ்யய: = நாஸரஹிதன்.
ந, } = கர்மபலங்களின்
லிப்யதே } ஸம்பந்த மடை

(அத, ஏவ) = வதில்லை
 = அக்காரணத்தா
 லேயே
 ந, } = கர்மங்களைச்
 கரோதி } செய்பவனல்ல,
 (கர்மங்களைச்
 செய்பவன்
 அல்ல வென்று

சொல்லப் படுகி
 ருன் அல்லது
 பலாபேகை
 யினால் கர்மங்க
 ளைச் செய்பவ
 னல்ல).

(மூ)—யதா(யா) ஸர்வக(அ)தம் ஸௌக்ஷ்மயாதா(அ)காஸம்
 நோபலிப்யதே ||
 ஸர்வத்ராவஸ்தி(யி)தோ தே(தே)ஹே ததா(யா)த்மா நோப
 லிப்யதே || 33 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ஸர்வக(அ)தம், ஸௌக்ஷ்மயாத், ஆகாஸம், ந, உப
 லிப்யதே | ஸர்வத்ர, அவஸ்தி(யி)தஃ, தே(தே)ஹே, ததா(யா), ஆத்மா, ந,
 உபலிப்யதே ||

யதா(யா) = எப்படி
 ஆகாஸம் = ஆகாயம்
 ஸர்வக(அ) } = ஸகல பதார்த்
 தம், அபி } தங்களில் இருந்
 தபோதிலும்
 ஸௌக்ஷ்ம் } ஸூக்ஷ்மமாத
 யாத் } லால்
 ந, } = அந்த பதார்த்த
 உபலிப் }ங்களின் குண
 யதே } தோஷங்களால்
 ஸம்பந்தப்படுவ
 தில்லையோ
 ததா(யா) = அப்படியே

ஆத்மா = பரமாத்மா
 ஸர்வத்ர = நீச உச்சங் க
 ளாங்கிய ஸகல
 மான
 தேஹே = சரீரங்களில்
 அவஸ்தி } = இருந்த போதி
 (யி)தம், } லும்
 அபி }
 ந, } = தேஹத்தின்
 உபலிப் } குண தோஷங்க
 யதே } ளின் ஸம்பந்த
 முடையவ னாவ
 தில்லை.

(மூ)—யதா(யா) ப்ரகாஸயத்யேக: க்ருத்ஸ்னம் லோகமிமம் ரவி: ||
 க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரீ ததா(யா) க்ருத்ஸ்னம் ப்ரகாஸயதி பா(ஊ)
 ரத || 34 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ப்ரகாஸயதி, ஏக:; க்ருத்ஸ்னம், லோகம், இமம்,
 ரவி: | க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரீ, ததா(யா), க்ருத்ஸ்னம், ப்ரகாஸயதி, பாரத ||

பாரத = அர்ஜுன
 யதா(யா) = எவ்வாறு

ஏக: = ஒருவனான
 ரவி: = ஸூர்யன்

க்ருத்ஸ்னம்	= ஸகலமான	பரமாத்மா	
இமம்	= இந்த	க்ருத்ஸ்னம்	= இந்த ஸமஸ்த
லோகம்	= ப்ரபஞ்சத்தை	மான	
ப்ரகாஸயதி	= ப்ரகாஸ முடையதாகச் செய்கின்றன	க்ஷேத்ரம்	= க்ஷேத்ரத்தை (மஹா பூதாதி தத்வ ஸமூஹத்தை)
ததா(யா)	= அவ்வாரே	ப்ரகாஸயதி	= ப்ரகாஸிக்கச் செய்கின்றான்.
க்ஷேத்ரீ	= க்ஷேத்ரத்தில் இருக்கும் க்ஷேத்ர ஜ்ஞான		

(மு)—க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞயோ ரேவமந்தரம் ஜ்ஞான-சக்ஷுஷா ||
 பூ(ஊஉ)தப்ரக்ருதி மோக்ஷம் ச யே விது(ஊ)ர்யாந்தி தே
 பரம் || 35 ||

(ப. உ.) க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞயோ: ஏவம், அந்தரம், ஜ்ஞான-சக்ஷுஷா |
 பூ(ஊஉ)த-ப்ரக்ருதி-மோக்ஷம், ச, யே, விது:(ஊ):, யாந்தி, தே, பரம் ||

யே	= யார்	பூ(ஊஉ)த-	= ப்ராணி களுக்கு
க்ஷேத்ர-	= க்ஷேத்ரம் (ஸக	ப்ரக்ருதி-	= ப்ரக்ருதியி லிருந்து
க்ஷேத்ர	லமானஜகத்து)	மோக்ஷம்	= மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய அமானிதவம் முதலியஸாதனங்களையும்
ஜ்ஞயோ:	மற்றும் க்ஷேத்ரஜ்ஞான பரமாத்மா இவர்களின் (இவர்களுக்கு)	ஜ்ஞான	= விவேகத்ருஷ்டி
ஏவம்	= முன் சொல்லப்பட்டவாறு	சக்ஷுஷா	= பரல்
அந்தரம்	= வைலக்ஷண்யத்தையும்	விது:(ஊ):	= தெரிந்துகொள்கிறார்களோ
ச	= மற்றும்	தே	= அவர்கள்
		பரம்	= பரப்ரஹ்மத்தை
		யாந்தி	= அடைகிறார்கள்.

தாத்பர்யம்:—எந்த ஜனங்கள் “பரமாத்மா ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் ப்ரேரகன், உத்பாதகன், ஸகல பதார்த்தங்களைவிட வேறுனவன். எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ப்ரகாஸகன். ஸ-உர்யன் முதலானவர்களுக்கு ப்ரகாஸக சக்தியைக் கொடுப்பவன். இவைகளே முதலிய அனேக குணங்களை யுடையவன்” என்று தெரிந்து கொள்கிறார்களோ அவர்கள் பரமாத்மாவை அடைகிறார்கள்

என்று ப்ராப்ய ப்ராபக பாவத்தைச் சொல்வதால் பரமாத்மாவுக்
கும் ஜீவனுக்கும் பேதம், மற்றும் மோக்ஷத்திற்கு குணபூர்ணத்வ
ஞானமே காரணம் என்று சொல்வதினால் “பேதஞானமே
மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்றும் அபேதஞானம் (ஐக்யஞானம்)
மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகாது” என்றும் வித்திக்கின்றது.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜான ஸம்வாதத்தில்

க்ஷேத்ரக்ஷேத்ராஜ்ஞ விபாகயோக மென்னும்

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினான்காவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—பரம் பூ(ஊ-உ)ய: ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஞானானாம் ஜ்ஞானமுத்தமம்||
யஜ்ஜ்ஞாத்வா முனயஸ்ஸர்வே பராம் ஸித்திமிதோ க(அ)தா:

|| 1 ||

(ப. உ.) பரம், பூ(ஊ-உ)ய:, ப்ரவக்ஷ்யாமி, ஜ்ஞானானாம், ஜ்ஞானம், உத்தமம் | யத், ஜ்ஞாத்வா, முனய:, ஸர்வே, பராம், ஸித்தி(யி)ம், இத:, க(அ)தா: ||

ஸ்ரீபகவான் = ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
உவாச = சொல்லுகிறான்
யத் = எதை
ஜ்ஞாத்வா = தெரிந்து
கொண்டு
ஸர்வே = ஸம்ஸ்தரான
முனய: = ஞானிகள்
இத: = இந்த ஸம்ஸா
ரத்தினின்றும்
பராம் = மேலான
ஸித்திம் = மோகித்தை
க(அ)தா: = அடைந்தன
ரோ
தத் = அந்த
பூ(ஊ-உ)ய: = மற்றும்

பரம் = முன் சொன்ன
தைவிட வேறே
யான
ஜ்ஞானானாம் = தெரிந்து
கொள்வதற்கு
யோக்யமான
வஸ்துக்களில்
உத்தமம் = மேலான
ஜ்ஞானம் = தெரிந்து
கொள்வதற்கு
யோக்யமான
வஸ்துவை
ப்ரவக்ஷ்யாமி = சொல்லு
கிறேன்.

(மூ)—இத(உ)ம் ஜ்ஞானமுபாஸ்ரித்ய மம ஸாத(ய)ர்ம்ய மாக(அ)தா: ||
ஸர்கே(உ)பி நோபஜாயந்தே ப்ரளயே ந வ்யத(ய)ந்தி ச || 2 ||

(ப. உ.) இத(உ)ம், ஜ்ஞானம், உபாஸ்ரித்ய, மம, ஸாத(ய)ர்ம்யம், ஆக(அ)தா: | ஸர்கே(உ), அபி, ந, உபஜாயந்தே, ப்ரளயே, ந, வ்யத(ய)ந்தி, ச ||

இத(உ)ம் = முன் சொல்லப்
போகும் பதார்
த்த விஷயக
மான ஞானத்

உபாஸ்ரித்ய = ஸம்பாதித் துக்
கொண்டு
மம = என்னிட

ஸாத(ய)ர் } = ஸமான தர்மத்	ந, உபஜா } = பிறப்பதில்லை.
ம்யம் } தை	யந்தே }
ஆக(உ)தா: = அடைகின்றனர்	ச = மற்றும்
ஞானிகள் அடையும் அந்த	ப்ரளயே = ப்ரளயகாலத்
ஸமான தர்மங்களைச் சொல்லு	தில்
கிறான் :—	ந, வ்யத } = து:க்கப் படுவ
ஸர்கே } = ஸ்ருஷ்டி காலத்	(ய)ந்தி } தில்லை.
(உ), } திலும்	
அபி }	

(மு)—மம யோனிர்மஹத் ப்ரஹ்ம தஸ்மின் க(உ)ர்ப(ஊ)ம் த(உ)தா(யா)ம்யஹம் ||
ஸம்ப(ஊ)வ: ஸர்வபூ(ஊ)தானாம் ததோ ப(ஊ)வதி பா(ஊ)ரத || 3 ||

(ப. உ.) மம, யோனி:; மஹத், ப்ரஹ்ம, தஸ்மின், க(உ)ர்ப(ஊ)ம், த(உ)தா(யா)மி, அஹம் | ஸம்ப(ஊ)வ:, ஸர்வ-பூ(ஊ)தானாம், தத:, ப(ஊ)வதி, பா(ஊ)ரத ||

பாரத = ஓ அர்ஜுன !	த(உ)தா } = வைக்கிறேன்.
மஹத் = பெரியதான	(யா)மி }
ப்ரஹ்ம = சித் ப்ரக்ருதி	தத: = அக்கர்ப்பத்தை
(மஹாலக்ஷ்மி)	வைப்பதினால்
மம = என்னிட	ஸர்வ- = ஸகல
யோனி: = பார்யை.	பூ(ஊ)தா } = பிராணிகளின்
தஸ்மின் = அந்த சித் ப்ரக்	னாம் }
ருதியில்	ஸம்ப(ஊ)வ: = தேக ஸம்பந்த
அஹம் = நான்	ரு ப ம ா ன
க(உ)ர்ப(ஊ)ம் = கர்ப்பத்தை	பிறப்பு
	ப(ஊ)வதி = உண்டாகிறது.

அவதரணிகை :—வெறும் ஸ்ருஷ்டி ஆரம்பத்தில் மாத்திரமே இந்த ப்ரக்ருதி புருஷர்கள் இந்த ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் பிறப்புக்குக் காரணர்களென்றல்ல, எப்பொழுதும் காரணர்களென்று சொல்லுகிறான்.

(மு)—ஸர்வயோனிஷு கௌந்தேய ஸ்ரீமதய: ஸம்ப(ஊ)வந்தி யா: ||
தாஸாம் ப்ரஹ்ம மஹத்யோனிரஹம் பீ(வீ)ஜப்ரத:(உ:) பிதா || 4 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-யோனிஷு, கௌந்தேய, மூர்தய:, ஸம்ப(ஊ)வந்தி, யா: | தாஸாம், ப்ராஹ்ம, மஹத், யோனி:, அஹம், பீ(வீ)ஜ்ப்ராத:(உ:), பிதா ||

கௌந்தேய	= ஓ அர்ஜுன !	மஹத்,	} = மஹாலக்ஷ்மி
ஸர்வ-	= தேவ மனுஷ்ய	ப்ராஹ்ம	
	தி ர் ய க ா தி	யோனி:	= கே ளு த் ர ரூப
	ஸகல		மா ன க ா ர ண ம்
யோனிஷு	= யோனிகளில்		(தாய்).
யா:	= எந்த	அஹம்	= நான்
மூர்தய:	= தேஹங்கள்	பீ(வீ)ஜ்ப்ர	} = க ர் ப த் தை த்
ஸம்ப(ஊ)	} = பி ற க் கி ன் ற	த:(உ:)	
வந்தி			யும்
தாஸாம்	= அந்த தேஹங்க	பிதா	= தந்தை.
	ளுக்கு		

அவதாரணிகை :—குணதரயத்தினு லுண்டாகும் பந்தத்தின் விதத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(பு)—ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி கு(ஊ)ண: ப்ரக்ருதி ஸம்ப(ஊ)வா: ||
நிப(வ)த்ன(யு)ந்தி மஹாபா(வா)ஹோ தே(ஊ)ஹே தே(ஊ)
ஹினமவ்யயம் || 5 ||

(ப. உ.) ஸத்வம், ரஜ:, தம:, இதி, கு(ஊ)ண:, ப்ரக்ருதி-ஸம்ப(ஊ) வா: | நிப(வ)த்னந்தி, மஹாபாஹோ, தேஹே, தேஹினம், அவ்யயம் ||

மஹாபா	} = மஹா பாஹு	கு ண பி ம ா னி
(வா)		
ஹோ	ஜுன!	தே(ஊ)
ப்ரக்ருதி-	= ப்ரக்ருதியினால்	ஹே
ஸம்ப(ஊ)வா:	= உண்டான	(ஸ்திதம்)
ஸத்வம்	= ஸத்வகுணம்	அவ்யயம்
ரஜ:	= ரஜோகுணம்	
தம:	= தமோகுணம்	தே(ஊ)
இதி	= என்று	ஹினம்
கு(ஊ)ண:	= மூன்று குணங்க	நிப(வ)த்
	ளும் அந்த	னந்தி

	} = தேஹத்தில்
தேவதைகளும்	
	} = இருக்கும்
	} = ஸ்வரூப த் தி
	} = ஜீவனை
	} = கட்டுகின்றன.

(பு)—தத்ர ஸத்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாஸகமனாமயம் ||

ஸுக(வ)ஸங்கே(ஊ)ன ப(வ)த்ன(யு)தி ஞான ஸங்கே

(ஊ)ன சானக(வ) || 6 ||

(ப. உ.) தத்ரா, ஸத்வம், நிர்மலத்வாத், ப்ரகாஸகம், அனாமயம் | ஸுக
(வ)ஸங்கே(உ)ன, ப(வ)த்னா(ஹா)தி, ஜ்ஞான-ஸங்கேன, ச, அனக(வ) ||

அனக(வ)	= பாபமற்ற அர்ஜுன!	ப்ரகாஸகம் (ஸத்)	= தத்வ ஜ்ஞானத் தையுண்டாகத் தக் கதாயு மிருந்து
தத்ரா	= அத்தேவதைகளுள்ளும் அக்குணங்களுள்ளும்	ஸுக(வ)-ஸங்கேன	= ஸுகத்தின் ஸம்பந்தத்தினாலும்
ஸத்வம்	= ஸத்வகுணமும் அதின் அபிமானி தேவதையான ஸூதேவியும்	ச	= மற்றும்
நிர்மலத்வாத்	= நிர்மலமா யிருப்பதினால்	ஜ்ஞான	= ஞானத்தின்
அனாமயம்	= ஆரோக்யத்தை யுண்டாக்கத் தக்கதாயும்	ஸங்கேன	= ஸம்பந்தத்தினாலும்
		தே(டி)ஹினம்	= ஸாத்விகஜீவனே
		ப(வ)த்னா (ஹா)தி	= கட்டுகிறது.

(மூ)—ரஜோ ராகா(அ)த்மகம் வித்தி(யு) த்ருஷ்ணஸங்க(உ)ஸமுத் ப(ஹ)வம் ||

தன்னிப(வ)த்னா(ஹா)தி கௌந்தேய கர்மஸங்கே(உ)ன தே (டி)ஹினம் || 7 ||

(ப. உ.) ரஜஃ, ராகாத்மகம், வித்தி(யு), த்ருஷ்ண-ஸங்க(உ)-ஸமுத் ப(ஹ)வம் | தத், நிப(வ)த்னா(ஹா)தி, கௌந்தேய, கர்ம-ஸங்கே(உ)ன, தே(டி)ஹினம் ||

கௌந்தேய	= ஓ அர்ஜுன!	காஸிக்கச் செய்
த்ருஷ்ண-	= ஆஸையையும்	பவர்களாக
ஸங்க-	= வஸதுக்களில் ஸ்னேஹத்தையும்	வித்தி(யு) = தெரிந்துகொள்
ஸமுத் ப (ஹ)வம்	= பிறப்பிக்கும்	தத் = அந்த ரஜோ குணமும், ரஜோபிமானி தேவதையும்
ரஜஃ	= ரஜோகுணத்தையும், ரஜோபிமானி தேவதையையும்	தேஹினம் = ஜீவனை
ராகா(அ)த்மகம்	= பதார்த்தங்களைப் ப்படைத்துப் ப்ர	கர்ம- = கர்மத்தின்
		ஸங்கேன = ஸம்பந்தத்தினால்
		நிபத்நா (ஹா)தி = கட்டுகிறது.

(மூ)—தமஸ்த்வஜ்ஞானஜம் வித்தி(யு) மோஹனம் ஸர்வதே(தே) ஹினாம் ||

ப்ரமாதா(தா)-லஸ்ய நித்ராபி(வி)ஸ்தன்னிப(வ)த்நா(யா)தி பா

(ஊ)ரத || 8 ||

(ப. உ.) தம:, து, அஜ்ஞானஜம், வித்தி(யு), மோஹனம், ஸர்வ-தே

(தே)ஹினாம் | ப்ரமாதா(தா)-லஸ்ய-நித்ராபி:(வி):, தத், நிப(வ)த்நா(யா)தி, பா(ஊ)ரத ||

பா(ஊ)ரத = ஓ அர்ஜுன!
அஜ்ஞானஜம் = அ ஞ் ர ன த்
திற்குக் காரண
மான

தம:, து = தமோ குணபி
மானிதேவதை,
மற்றும் தமோ
குணமும்

ஸர்வ- = ஸமஸ்தரான
தே(தே) } = ஜீவர்களுக்கு
ஹினாம் }

மோஹனம் = மித்யா ஜ்ஞான
த்தைப் பிறப்
பிக்கிறது

(இதி) = என்று

வித்தி(யு) = தெரிந்துகொள்
தத் = அந்த தமோபி

மானி தேவதை
யும், தமோ
குணமும்

ப்ரமாத- = செய்ய வேண்
டிய கார்யங்க
ளில் அ ஜ ர க்
ரதை

ஆலஸ்ய- = சோம்பல்
நித்ராபி:(வி) = உறக்கம் இவை
களால்

நிப(வ)த் } = கட்டுகின்றது.
நா(யா)தி }

(மூ)—ஸத்வம் ஸுகே(வே) ஸஞ்ஜயதி ரஜ: கர்மணி பாரத ||

ஜ்ஞானமாவ்ருத்ய து தம: ப்ரமாதே(தே) ஸஞ்ஜயத்யுத || 9 ||

(ப. உ.) ஸத்வம், ஸுகே(வே), ஸஞ்ஜயதி, ரஜ:, கர்மணி, பாரத |

ஜ்ஞானம், ஆவ்ருத்ய, து, தம:, ப்ரமாதே(தே), ஸஞ்ஜயதி, உத ||

பாரத = பாரத குலோத்
பன்னா
அர்ஜுன!

ஸத்வம் = ஸத்வ குணமும்
ஸத்வாபி மானி
ஸ்ரீ தேஷ்யும்

ஸுகே(வே) = ஸுக விஷயத்
தில்

ஸஞ்ஜயதி = ஜீவர்களைப் ப்ர
வர்த்திக்கும்

படி செய்கின்
றனர்.

ரஜ: = ரஜோகுண
மும், ரஜோபி
மானி பூதேஷி
யும்

கர்மணி = கர்ம விஷயத்
தில்

ஸஞ்ஜயதி = ஜீவர்களைப் ப்ர
வர்த்திக்கும்

படி செய்கின்	ப்ரமா	} = அ த ர் ம ம்,
றனர்.	தே(டி)	
தம:, து	= த மோ கு ண	அ தர் ம பு த் தி,
	மு ம், தமோபி	அ ஜா க் ர தை
	மா னி து ர் கா	இவைகளிலும்
	தேவியும்	உத
ஜ்ஞானம்	= மன தின் தத்வ	= மற் றும் சோம்
	ஜ்ஞா ன ஸக்	பல் மு த லி ய
	தியை	வைகளிலும்
ஆவ்ருத்ய	= ம றை த் து	ஸஞ்ஜயதி
	(தடுத்து)	= ப்ரவர்த்திக்கும்
		ப டி செ ய்
		கிறது.

அவதூரணிகை:—ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்கள் மூன்றுமிருக்க ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு குணத்தின் கார்யமே எப்படி ஆகிறது? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறான்:—

(பூ)—ரஜஸ்தமஸ்சாபி(அ)பூ(உ)ய ஸத்வம் ப(அ)வதி பா(அ)ரத ||
ரஜஸ்தவம் தமஸ்சைவ தமஸ்தவம் ரஜஸ்ததா(அ) || 10 ||

(ப. உ.) ரஜ:, தம:, ச, அபி(அ)பூ(உ)ய,	ஸத்வம், ப(அ)வதி,
பா(அ)ரத ரஜ:, ஸத்வம், தம:, ச, ஏவ, தம:, ஸத்வம், ரஜ:, ததா(அ)	பா(அ)ரத
பா(அ)ரத	= ப ர த கு லோத்
	ப ன் ன னு ன
	அர்ஜுன!
ரஜ:	= ரஜோ குணத்
	தையும்
ச	= மற் றும்
தம:	= தமோ குணத்
	தையும்
அபி(அ) } = அடக்கி	
பூ(உ)ய }	
ஸத்வம்	= அ தி க ரி த் த
	ஸ த் வ கு ண
	மானது
ப(அ)வதி	= த ன் னி ட கார்
	யத்தைச் செய்
	வ தி லே யே
	திறமையுள்ள
	தாகிறது.
	தம:
	= அ தி க ரி த் த
	தமோ கு ண

ஸத்வம்	மானது = ஸத்வகுணத் தையும்	அபி(ஹி) பு(ஹி)ய [ப(ஹ)வதி]	= அடக்கி = தன்னிடகார் யத்தைச் செட் வதில் திறமை யுள்ளதாகிறது.
ரஜ:	= ரஜோகுணத் தையும்		

அவதாரணிகை :— எக்குறியினால் ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்க
ளின் அதிகரித்தலை அறியவேண்டியதென்னும் சங்கைக்கு
பதிலளிக்கிறான் :—

(ஸ்ரீ)—ஸர்வத்(ஈ)வாரேஷு தே(ஈ)ஹேஸ்மின் ப்ரகாஸ உப

ஜாயதே ||

ஜ்ஞானம் யதா(ஈ) ததா(ஈ) வித்(ஈ)யாத் விவ்ருத்த(ஃ)ம்

ஸத்வமித்யுத || 11 ||

(ப. உ.) ஸர்வத்(ஈ)வாரேஷு, தே(ஈ)ஹே, அஸ்மின், ப்ரகாஸ:, உப
ஜாயதே | ஜ்ஞானம், யதா(ஈ), ததா(ஈ), வித்(ஈ)யாத், விவ்ருத்த(ஃ)ம்,
ஸத்வம், இதி, உத ||

அஸ்மின்	= இந்த	யதா(ஈ)	= எக்காலத்தில்
தே(ஈ)ஹே	= தேஹத்தில்	உபஜாயதே	= உண்டாகிற தோ
ஸர்வ-	= ஸர்வோத்ராதி ஸகல	ததா(ஈ)	= அக்காலத்தில்
த்(ஈ)வா	} = இந்நிரியங்க ளில்	ஸத்வம்	= ஸத்வகுணம்
ரேஷு		விவ்ருத்த (ஃ)ம்	} = அதிகரித்தது
ஜ்ஞானம்	= ஸப்தாதிஞான ரூபமான	இதி	
ப்ரகாஸ:	= ப்ரகாசமும்	வித்(ஈ)	} = அறியவேண்டி- யது.
உத	= மற்றும் ஸுகா திகளும்	யாத்	

(ஸ்ரீ)—லோப:(ஃ)ப்ரவ்ருத்திராரம்ப:(ஃ)கர்மணுமஸம்: ஸ்ப்ருஹா ||

ரஜஸ்யேதானி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே(யே) பரதர்ஷப || 12 ||

(ப. உ.) லோப:(ஃ), ப்ரவ்ருத்தி:, ஆரம்ப:(ஃ), கர்மணும, அஸம்:
ஸ்ப்ருஹா | ரஜஸி, ஏதானி, ஜாயந்தே, விவ்ருத்தே(யே), ப(ஃ)ரதர்ஷப ||

பரதர்ஷப	= ஓர் அர்ஜுன !	மின்மை (பேரா சை)
லோப:(ஃ)	= பொருளிகை யில் விநாப்ப	ப்ரவ்ருத்தி: = ப்ரயோஜனத்

தை எதிற்பாரா	த ல்
மலே கார்யங்க	ஏதானி = இவைகளெல்
ளில் ஒழிவற்று	லாம்
பிரவர்த்தித்தல்	ரஜஸி = ரஜோகுணம்
கர்மணம் = கர்மய கர்மங்	விவ்ருத் } = அதிகரித்திருக்
களை	தே(யே) } கும்போது
ஆரம்ப: = தொடங்குதல்	ஸதி }
அஸம்: = மனதிற்கு உபர	ஜாயந்தே = உண்டாகின்
தி யி ன் மை	றன. (எனின்
(விஷய போகம்	மேற் சொல்லிய
போது மென்	கார்யங் களால்
கிற புத்தியின்	ரஜோ குணம்
மை)	அதிகரித்திருக்
ஸ்ப்ருஹா = அடைவதற்கு	கிற தென்று
முடியாதவை	அறிய வேண்
களை விரும்பு	டம்.)

(பு)—அப்ரகாஸோ < ப்ரவ்ருத்தி: < ப்ரமாதோ(ஃ) மோஹ
ஏவ ச ||

தமஸ்யேதானி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே(யே) குருந்தன || 13 ||

(ப. உ.) அப்ரகாஸ:; அப்ரவ்ருத்தி:; ச, ப்ரமாத:(ஃ); மோஹ:; ஏவ,
ச | தமஸி, ஏதானி, ஜாயந்தே, விவ்ருத்தே(யே), குருந்தன ||

குருந்தன = குருகுலத்திற்கு	ஜ்ஞானம்
ஆனந்தத்தைத்	ஏதானி = இவைகள்
தரும் அர்ஜுன	தமஸி = தமோகுணம்
அப்ரகாஸ: = ஸ்ரோத்ரா திக	விவ்ருத் } = அதிகரித்திருக்
ளால் ஸப்தாதி	தே(யே) } கும்போதே
களின் அறிவின்	[ஸதி] ஏவ }
மை	ஜாயந்தே = உண்டாகின்
அப்ர } = செய்ய வேண்	றன. (எனின்—
வ்ருத்தி: } டிய கார்யங்க	இக் குறிகளால்
ளைச் செய்யா	தமோ குணம்
மல்ஸ்தம்பித்து	அதிகரித்திருக்
நிற்றல்	கிற தென்று
ச = மற்றும்	அறிய வேண்
ப்ரமாத:(ஃ) = கவனிக்காமை	டம்.)
மோஹ: = விபரீத(மீத்யா)	

அவதரணிகை:—ஸத்வாதி குணங்கள் அதிகரித்திருக்கும்
ஸமயத்தில் மரணமடைந்தோருக்குக் கிடைக்கும் பலங்களின்
பேதத்தைக் கூறுகிறான்:—

(மூ)—யதா(உ) ஸத்வே ப்ரவ்ருத்தே(யே) து ப்ரலயம் யாதி தே(உ)
ஹப்ருத் ||

ததோ(உ)த்தமவிதா(உ)ம் லோகானமலான் ப்ரதிபத்யதே
|| 14 ||

(ப. உ.) யதா(உ), ஸத்வே, ப்ரவ்ருத்தே(யே), து, ப்ரலயம், யாதி, தே(உ)ஹப்ருத், | ததா(உ), உத்தமவிதா(உ)ம், லோகான், அமலான், ப்ரதிபத்யதே ||

யதா(உ), து = எக்காலத்தில்
ஸத்வே = ஸத்வகுணம்
ப்ரவ்ருத் } = அ தி க ரி த்
தே(யே) } திருக்குமோ
(அக்காலத்தில்)
தே(உ) } = ஜீவன்
ஹப்ருத் }
ப்ரலயம் = மரணத்தை
யாதி = அடைகிறானே
ததா(உ) = அக்காலத்தில்

உ த் த ம } = பகவத் ஜ்ஞானி
விதா(உ)ம் } களின் (பகவ
ஜ்ஞானிகளடை
யும்)
அமலான் = தோஷங்களை
யற்ற
லோகான் = தேகங்களை
ப்ரதிபத்யதே } = அடைகிறான்.
(உ)யதே } (ஸரத் வி க
குலத்தில் பிறக்
கிறான்.)

(மூ)—ரஜஸி ப்ரலயம் க(உ)த்வா கர்மஸங்கி(அ)ஷு ஜாயதே ||
ததா(யா) ப்ரலீனஸ்தமஸி மூட(உ)யோனிஷு ஜாயதே || 15 ||

(ப. உ.) ரஜஸி, ப்ரலயம், கத்வா, கர்ம-ஸங்கி(அ)ஷு, ஜாயதே |
ததா(யா), ப்ரலீன:, தமஸி, மூட(உ)யோனிஷு, ஜாயதே ||

ரஜஸி = ரஜோகுணம்
[ப்ரவ்ருத் } = அ தி க ரி த் திருக்
தே(யே) } கும்போது
ஸதி] }
ப்ரலயம் = மரணத்தை
க(உ)த்வா = அடைந்து
கர்ம- = கர்ம ய கர்மங்
களை
ஸங்கி } = செ ய் ப வ ர்
(அ)ஷு } க ளி ன் குலத்
தில்
ஜாயதே = பிறக்கிறான்.

ததா(யா) = அவ்வாறே
தமஸி = தமோகுணம்
[ப்ரவ்ருத் } = அ தி க ரி த் த
தே(யே) } போது
ஸதி] }
ப்ரலீன: = மரண மடைந்த
வன்
மூட(உ) } = தை த் ய குலத்
யோனி } தில்
ஷு }
ஜாயதே = பிறக்கிறான்.

அவதாரணிகை :—ஸத்வாதி க ர் ம ங் க ளு க் கு ப ல ங் க ளைச்
சொல்லுகிறான் :—

(ழு)—கர்மண: ஸுக்ருதஸ்யஹ: ஸாத்விகம் நிர்மலம் ப(ஹ)லம் ||
ரஜஸஸ்து ப(ஹ)லம் து:க்கமஜ்ஞானம் தமஸ: ப(ஹ)லம் || 16 ||

(ப. உ.) கர்மண:, ஸுக்ருதஸ்ய, ஆஹ:, ஸாத்விகம், நிர்மலம், ப(ஹ)லம் | ரஜஸ:, து, ப(ஹ)லம், து:க்கம், அஜ்ஞானம், தமஸ:, ப(ஹ)லம் ||

ஸுக்ருதஸ்ய = நன்றாய்ச் செய்
யப்பட்ட

கர்மண: = கர்மத்திற்கு

ஸாத்விகம் = ஸாத்விகமான

நிர்மலம் = து:க்கமற்ற

ப(ஹ)லம் = பலத்தை

ஆஹ: = சொல்லுகிறார்
கள்.

ரஜஸ:, து = ரஜஸ கர்மத்
திற்கோ

து:க்கம் = துக்கத் துடன்
கூடிய

ப(ஹ)லம் = பலத்தை

ஆஹ: = சொல்லுகிறார்
கள்.

தமஸ: = தாமஸ கர்மத்
திற்கு

அஜ்ஞானம் = அஜ்ஞானத்
தையும், அஜ்
ஞான கார்யத்
தையும்

ப(ஹ)லம் } = பலமென்று
இதி

ஆஹ: = சொல்லுகிறார்
கள்.

அவதரணிகை:—மேற்கூறிய பலங்களை விவரித்துச் சொல்லு
கிறான்:—

(ழு)—ஸத்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞானம் ரஜஸோ லோப(ஹ) ஏவ ச ||
ப்ரமாத(ஶ)மோஹௌ தமஸோ ப(ஹ)வதோ >ஜ்ஞானமேவ ச
|| 17 ||

(ப. உ.) ஸத்வாத், ஸஞ்ஜாயதே, ஜ்ஞானம், ரஜஸ:, லோப:(ஹ:),
ஏவ, ச | ப்ரமாத(ஶ)-மோஹௌ, தமஸ:, ப(ஹ)வத், அஜ்ஞானம், ஏவ, ச ||

ஸத்வாத் = ஸத்வ குணத்தி
னினு

ஜ்ஞானம் = பராபர தத்வ
ஜ்ஞானம்

ஸஞ்ஜாயதே = உண்டாகிறது.

ச = மற்றும்

ரஜஸ: = ரஜோ குணத்தி
னினு

லோப:(ஹ:) } = பேராசையே
ஏவ }

ஸஞ்ஜாயதே = உண்டாகிறது.
= மற்றும்

தமஸ: = தமோ குணத்
தால்

ப்ரமாத(ஶ)- = அஜாக்ரதை
யும்

மோஹௌ = விபரீத ஜ்ஞான
மும்

ப(ஹ)வத் = உண்டாகின்
றன.

அஜ்ஞா } = அஜ்ஞானமும்
னம், ஏவ }

ப(ஹ)வதி = உண்டாகிறது.

அவதரணிகை:-ஸத்வாதி குணங்களுக்கு ஞான லோப(ஊ)ப்ர
மாதங்களினாலுண்டாகும் பலன்களைச் சொல்லுகிறான் :-

(மூ)—ஊர்த்(யீ)வம் க(அ)ச்ச(ஊ)ந்தி ஸத்வஸ்தா(யா) மத்(யீ)யே திஷ்
டந்தி ராஜஸா: ||

ஐக(வ்)ன்ய-குணவ்ருத்திஸ்தா(யா)அதோ(யோ) க(அ)ச்ச(ஊ)ந்தி
தாமஸா: || 18 ||

(ப. உ.) ஊர்த்வம், க(அ)ச்ச(ஊ)ந்தி, ஸத்வஸ்தா:(யா:) மத்யே, திஷ்
டந்தி, ராஜஸா: | ஐக(வ்)ன்ய-குண-வ்ருத்திஸ்தா:(யா:) அத:(ய:), க(அ)ச்ச
(ஊ)ந்தி, தாமஸா: ||

ஸத்வஸ்தா: = ஸாத்விகர்கள்
ஜ்ஞானேன = ஞானத்தினால்
ஊர்த்(யீ)வம் = ஜ்ஞான லோகம்
தபேராலே
கம் முதலிய
மேலுலகங்
களை

க(அ)ச் } = அடைகிறார்கள்
ச(ஊ)ந்தி }

ராஜஸா: = காமய கர்மங்
களைச் செய்யும்
ஜனங்கள்

மத்(யீ)யே = ஸ்வர்க்காதி
லோகங்களில்

திஷ்டந்தி = இருக்கிறார்கள்.
ஐக(வ்) } = ஸத்வ ராஜா
ன்ய குண } குணங்களை விட
வ்ருத்தி } கீழான தமோ
ஸ்தா(யா:) } குணத்தின் பரி
மை பூதமான
அஜ்ஞானத்தி
லிருக்கும் (அஜ்
ஞானிகளான)

தாமஸா: = தாமஸ ஜனங்
கள்

அத:(ய:) = நித்ய நரகத்தை
க(அ)ச்ச } = அடைகிறார்கள்
(ஊ)ந்தி }

(மூ)—நான்யம். கு(அ)ணேப்(ஹீ)ய: கர்தாரம் யதா(ஹா) த்(ஹீ)ரஷ்
டானுபஸ்யதி ||

குணேப்(ஹீ)யஸ்ச பரம் வேத்தி மத்(ஹீ)பா(ஹா)வம் ஸோதி
(யி)க(அ)ச்ச(ஊ)தி || 19 ||

(ப. உ.) ந, அன்யம், கு(அ)ணேப்(ஹீ)ய:, கர்தாரம், யதா(ஹா),
த்(ஹீ)ரஷ்டா, அனுபஸ்யதி | கு(அ)ணேப்(ஹீ)ய:, ச, பரம், வேத்தி,
மத்(ஹீ)பா(ஹா)வம், ஸ:, அதி(யி)க(அ)ச்ச(ஊ)தி ||

த்(ஹீ)ரஷ்டா = ஜீவன்
யதா(ஹா) = எப்பொழுது
கு(அ) } = ஸத்வாதி
ணேப் } குணங்களை விட
(ஹீ)ய: }

அன்யம் = வேறான
கர்தாரம் = பரிணமி கர்த்
ருவை (மாருத
லடையும் பதா
ர்த்தத்தை)

ந, அனு } = கரணுவதில்லை	கருணை
பய்யதி } யோ	ஸ: = அந்த ஜ்ஞானி
ச = மற்றும்	யான ஜீவன்
கு(அ) } = ஸத்வரதி	மத்(ஈ)பா } = ஞான நந்தாத்
ணைப் } குணங்களை விட	(ஊ)வம் } மகமான என்
(ஈ)ய: } = உத்தமனான	(மயி பா } னிடத்திலிருப்
பரம் = உத்தமனான	வம் } பை
(ஸ்வதந்தர	அதி(யி) } = அடைகிறான்.
ணை) பரமாத்	க(அ)ச்ச }
மாவை	(ஊ)தி }
வேத்தி = அறிந்து கொள்	

(மு)—கு(அ)ணனேதானதீத்ய தீரின் தே(அ)ஹீ தே(ஊ)ஹஸமு
த்(ஈ)ப(ஊ)வான் ||

ஜன்ம-ம்ருத்யு-ஜரா-து:க்கைர்விமுக்தோம்ருதமஸ்னுதே

|| 20 ||

(ப. உ.) கு(அ)ணன், ஏதான், அதீத்ய, தீரின், தே(ஊ)ஹீ, தே(ஊ)ஹஸமுத்(ஈ)ப(ஊ)வான் | ஜன்ம-ம்ருத்யு-ஜரா-து:க்கை:, விமுக்த:, அம்ருதம், அஸ்னுதே ||

தே(ஊ)ஹ- = அந்தந்த	ஜன்ம- = பிறப்பு
குணங்களால்	ம்ருத்யு- = இறப்பு
பிறந்த தேகம்	ஜரா- = மூப்பு
களில் வெளி	து:க்கை: = து:க்கம் இவை
யான	களால்
ஏதான் = இந்த	விமுக்த: = விடுபட்ட
தீரின் = மூன்று	வனாய்
கு(அ)ணன் = குணங்களை	அம்ருதம் = பரப்ரஹ்
அதீத்ய, } = கடந்தே	மத்தை
ஏவ }	அஸ்னுதே = அடைகிறான்.
தே(ஊ)ஹீ = ஜீவன்	

அவதரணிகை:—குணங்களைக்கடந்த புருஷனிட லக்ஷணத்
தையும் அந்த குணங்களைக்கடப்பதற்கு உபாயங்களையும் அர்ஜு
னன் வினவுகிறான்:—

அர்ஜுன உவாச:—

(மு)—கைர்லிங்கை(அ)ஸ்தீரின் கு(அ)ணனேதானதீதோப(ஊ)வதி
ப்ரபோ(ஊ) ||

கிமாசார: கத(ய)ம் சைதாம்ஸ்தீரின் கு(அ)ணநிவர்த்ததே

|| 21 ||

(ப. உ.) கை:, லிங்கை:, த்ரீன், கு(஁)ணன், ஏதான், அதீத:, பவதி, ப்ரபோ(ஹோ) | கிமாசார:, கத(ய)ம், ச, ஏதான், த்ரீன், கு(஁)ணன், அதிவர்த்தே ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = வினவுகிறான்.
ஏதான் = இந்த ஸர்வ
பந்தகமான
த்ரீன் = மூன்றான
கு(஁)ணன் = ஸத்வராஜஸ்
தமோகுணங்
களை
அதீத: = கடந்திருக்
கும் புருஷன்
கை: = எந்த
லிங்கை: } = அடையாளங்க
(஁ய:) } ளோடு
யுக்த: = கூடியவகை

ப(஁)வதி = ஆகிறான்.
ப்ரபோ } = ஸ்ரீ கிருஷ்ண
(ஹோ) } னே!
கிமாசார: = (அவன்) எவ்
வித ஆசார
முடையவன்.
ச = மற்றும்
கத(ய)ம் = எந்த உபாயத்
தால்
ஏதான் = இந்த
த்ரீன் = மூன்றான
குணன் = குணங்களை
அதிவர்த்தே = கடக்கிறான்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச:—

(஁)—ப்ரகாஸம் ச ப்ரவ்ருத்திம் ச மோஹமேவ ச பாண்டவ ||

ந த்வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி ந நிவ்ருத்தானி காங்க்ஷதி

|| 22 ||

(ப. உ.) ப்ரகாஸம், ச, ப்ரவ்ருத்திம், ச, மோஹம், ஏவ, ச, பாண்டவ |
ந, த்(ஃ)வேஷ்டி, ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி, ந, நிவ்ருத்தானி, காங்க்ஷதி ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = குணங்களைக்
கடந்திருக்கும்
புருஷனின்
லக்ஷணங்களைச்
சொல்லு
கிறான்:—
பாண்டவ = ஓ அர்ஜுன!
(ய:) = யார்
ஸம்ப்ரவ் } = தன்னிடத்தி
ருத்தானி } லுண்டான
ப்ரகாஸம் = ஸ்தூலமான
ஸத்வகுணத்
தாலுண்டாகும்

லௌகிக விஷ
யகமான ஞான
த்தையும்
ச = மற்றும்
ப்ரவ்ருத்திம் = ப்ரவிருத்தியை
யும் (உத்யோ
கத்தையும்)
ச = மற்றும்
மோஹம், } = தமோகுணத்
ஏவ } தாலுண்டாகும்
அஜ்ஞானத்
தையும்
ந, த்(ஃ) } = த்வேஷிக்கிற
வேஷ்டி } தில்லையோ

நிவ்ருத்தானி = ப்ராப்த மாகாம
 லிரு ப்பவை
 களை
 ந, காங்க்ஷிதி = விரு ம்பு வ
 தில்லையோ
 (அவனே குண
 த்தைக்கடந்தவ
 னென்றறிய

வேண்டும்.)
 (ஸ-ஓக்ஷிமஸத்வாதிகுணத்தா
 லுண்டாகும் விஷ்ணு விஷய
 மான ஞானம் உத்யோகம்
 இவைகளை விரும்புகிறான்.
 அஜ்ஞானத்தைத் தவ்ஷி
 க்கிறான்.)

(மூ)-உதா(உ)ஸீனவதா(உ)ஸீனோ கு(உ)ணர்யோ ந விசால்யதே
 குண வர்தந்த இத்யேவ யோவதிஷ்டதி நேங்கதே || 23 ||

ஸமது:க்கஸு(உ):ஸ்வஸ்த: (உ): ஸமலோஷ்டாஸ்ம காஞ்சன: ||
 துல்யப்ரியாப்ரியோ தீ(யீ)ரஸ்துல்ய நிர்தா(உ)த்மஸம்ஸ்துதி: || 24 ||

மானுபமானயோஸ் துல்யஸ்துல்யோ மித்ராரிபக்ஷயோ: ||

ஸர்வாரம்ப பரித்யாகீ(யீ) கு(உ)ணாதீத: ஸ உச்யதே || 25 ||

(ப. உ.) உதா(உ)ஸீனவத, ஆஸீன:; கு(உ)ண:; ய:; ந, விசால்
 யதே | கு(உ)ண:; வர்தந்தே, இதி, ஏவ, ய:; அவதிஷ்டதி, ந, இங்கதே ||
 ஸம-து:க்க-ஸு(உ):, ஸ்வஸ்த:; ஸம-லோஷ்டாஸ்ம-காஞ்சன: | துல்ய-
 ப்ரியா-ப்ரிய:; தீ(யீ)ர:; துல்ய-நிர்தாத்ம-ஸம்ஸ்துதி: || மானு-பமானயோ:;
 துல்ய:; துல்ய:; மித்ராரி-பக்ஷயோ: | ஸர்வா-ரம்ப(உ)-பரித்யாகீ(யீ),
 கு(உ)ணாதீத:; ஸ:; உச்யதே ||

ய: = யார்
 உதா(உ) } = உதாஸீனன்
 ஸீனவத } போல்
 ஆஸீன: = இருக்கிறுனோ
 வைஷ்ணவ
 தர்மங்களைச்
 செய்து
 கொண்டிருப்
 பதினால் நிஜ
 மாக உதாஸீன
 னாவதில்லையோ
 கு(உ)ண: = ஸத்வரஜஸ்
 தமோ குணங்க
 ளால்
 ந, விசால் } = அந்த குணங்க
 யதே } ளாலுண்டாகும்

விகாரத்தை
 அடைவதில்லை
 யோ
 கு(உ)ண: = ஸத்வாதி
 குணங்கள்
 வர்தந்தே = ஈஸ்வரேச்சை
 மினால் ப்ரவர்த
 திக்கின்றன,
 ஸ்வதந்திரமாய்
 ப்ரவர்த்திக்கிற
 தில்லை
 இதி, ஏவ = என்றே
 அவதிஷ்டதி = தெரிந்து
 கொள்கிறுனோ
 (ஸ:) = அவன்

ந, இங்க } = கெட்ட வ்யா
(அ)தே } பாரங்களில் ப்ர
வர்திப்பதில்லை.
ஸமது:க்க } = து: க் க த் தை
ஸு(உ): } எ ப் ப டி விடத்
தக்க தென்றறி
கிருனோ அப்
படியே வை வ
யிக ஸு(க)த்தை
யும் விடத்தக்க
தென்று காண்
கிருனோ
ஸ்வஸ்த:(ஸ) = விசேஷ மாய்
விகாரமற்றவனோ
ஸமலோ } = மண்ணுங்கட்டி,
ஷ்டாஸம் } கல், தங்கம்
காஞ்சன: } இவைகளை ஸம
மாகக் கரண்
கிருனோ
துல்யப்ரி } = அப்ரிய பதார்த்
யாப்ரிய: } தங்கள் எப்படி
விடத் தக்கவை
களோ அப்படி
யே ப்ரிய பதா
ர்த்தங்களும்
விடத் தக்கவை
களென்றறிந்து
கொள்கிருனோ
துல்ய நிர் } = பிறர் நிந்தி
தாத்மஸம் } க்கும் போது
ஸ்துதி: } எ ப் ப டி ஸந்
தோஷப்படுவ
தில்லையோ அப்

படியே பிறர்
துதிக்கும்
போதும் ஸந்
தோஷப்படுவ
தில்லையோ
தீ(ய)ர: = மேற் சொல்லிய
வைகளுக் கு
காரணமான
தர்யமுள்ள
வனுபிருக்கிற
னோ
மாஸப } = மாஸப மானங்
மானயோ: } களில்
துல்ய: = ஸமமா யிருக்கி
ருனோ
மித்ர- = ஸ்னேஹிதர்கள்
அரி- = பகைவர்கள்
இவர்களிட
பகஷ்யோ: = பகஷங்களில்
துல்ய: = ஸமமா யிருக்கி
ருனோ
ஸர்வ- = ஸமஸ்தமான
ஆரம்ப(ஊ) = காம்ய கர்மங்
களின் துவக்
கத்தை
பரித்யாகி(ஆ) = விட்டவனோ
ஸ: = அவன்
கு(அ)ன } = குணங்களைக்
தீத: } கடந்தவன்
(இதி) = என்று
உச்சயதே = சொல்லப்படு
கிறான்.

(மூ)—மாம் ச யோ > வ்யபி(ஆ)சாரேண ப(ஊ)க்தியோகே(அ)ன

ஸேவதே ||

ஸ கு(அ)னான் ஸமதீத்யைதான் ப்ரஹ்மபூ(ஊ)யாய கல்.

பதே || 26 ||

(ப. உ.) மாம், ச, ய: அவ்யபி(ஹி)சாரோண, ப(ஹ)க்தியோகே(மே)ன, ஸேவதே | ஸ:, கு(ஹ)ணன், ஸமதீத்ய, ஏதான், ப்ராஹ்மபூ(ஹ)யாய, கல்பதே ||

ய: = யார்
 மாம், = என்னை
 அவ்யபி } = விடரத அண
 (ஹி)சா } ன்ய விஷயக
 ரோண } மான
 ப(ஹ)க்தி } = பக்தியோகத்
 யோகே } தால் (பக்திரூப
 (மே)ன } உபாயத்தால்)
 ஸேவதே = ஸேவிக் கி
 ரூணே
 ஸ: = அவன்
 ஏதான் = இந்த

கு(ஹ)ணன் = குணங்களை
 (அவைகளா
 லுண்டாகும்
 பந்தங்களை
 ஸமதீத்ய = நன்றாகக்
 கடந்து
 * ப்ராஹ்ம- } = சித்தப்ரக்ரு
 பூ(ஹ) } தியையடை
 யாய } வதற்கு
 கல்பதே = திறமையுள்ள
 வனாகிறான்.

அவதரணிகை:—குணதீதனுக்கு பகவத்ப்ராப்தியாகிற தென்று சொல்லாமல் லக்ஷ்மீப்ராப்தியாகிறதென்று சொல்வதற்கு காரணமென்ன எனின்—மஹாலக்ஷ்மி என்னிடத்திலிருப்பதால் லக்ஷ்மீப்ராப்தியாயின் என்னிடப்ராப்தியாகிறது என்கிற கருத்தினால் சொல்லுகிறான்:—

(ம) — ப்ராஹ்மணே ஹி ப்ரதிஷ்டாஹமம்ருதஸ்யாவ்யயஸ்ய ச ||
 ஸாஸ்வதஸ்ய ச த(ய)ர்மஸ்ய ஸுக(வ)ஸ்யைகாந்திகஸ்ய ச || 27 ||

(ப. உ.) ப்ராஹ்மண:, ஹி, ப்ரதிஷ்டா, அஹம், அம்ருதஸ்ய, அவ்யயஸ்ய, ச | ஸாஸ்வதஸ்ய, ச, த(ய)ர்மஸ்ய, ஸுக(வ)ஸ்ய, ஏகாந்திகஸ்ய, ச ||

ப்ராஹ்மண: = மஹாலக்ஷ்மி | அம்ருதஸ்ய = முக்தர்களின்
 க்கு வகுப்புக்கு
 ச = மற்றும் | ச = மற்றும்
 அவ்யயஸ்ய = நாசமற்ற | ஸாஸ்வதஸ்ய = அக்ஷயமான

* உத்தராஸீலோகத்தில் (27 வதில்) ப்ராஹ்மத்திற்கு நான் ஆதாரனென்று சொல்லியிருப்பதால் இவ்விரு ஸீலோகங்களிலிருக்கும் ப்ராஹ்ம என்னும் பதத்திற்கு பரமாத்மா என்று அர்த்தம் செய்யாமல் மஹாலக்ஷ்மி என்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

த(ய)ர்மஸ்ய	பயனுள்ள = நிஷ்காமதர்	ஸுக(வ)ஸ் ய, ச	} = ஸுகத்திற்கும்
ச	மத்திற்கு = மற்றும்	அஹம்	= நான்
ஏகாந்தி	} = உத்தமமான	ப்ரதிஷ்டா	= ஆதாரன்
கஸ்ய		ஹி	= இது ப்ரமாண ப்ரஸித் தமா னது.

தாத்பர்யம் :—குணாதீதன் லக்ஷ்மீ ஸன்னிதியையடைந்து அவரிட அனுக்கிரகத்தை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு பரமாத்மாவையடைகிறான் என்னும் பரம்பரையை காட்டுவதற்காக இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜான ஸம்வாதத்தில்

குணதர்யவிபாக யோகமென்னும்

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேந்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—ஊர்த்(யீ)வமூலமத(ய)ஸ்ஸாக(வ)மஸ்வத்த(ய)ம் ப்ராஹ்மரவ்

மூலம்

ச(ஊ)ம்தா(உ)ம்ஸி யஸ்ய பர்ணாணி யஸ்தம் வேத(உ) ஸ
வேத(உ)வீத் || 1 ||

(ப. உ.) ஊர்த்(யீ)வமூலம், அத(ய)ஸ்ஸாக(வ)ம், அஸ்வத்த(யீ)ம், ப்ராஹ்மரவ், அவ்யயம், | ச(ஊ)ம்தாம்ஸி, யஸ்ய, பர்ணாணி, ய:, தம், வேத(உ), ஸ:, வேத(உ)வீத் ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = சொல்லுகிறான்
(ப்ராஜ்ஞா:) = ஞானிகள்
[ஐக(அ) } = ஐகத் ரூபமான
த்(உ)வ் } (ஐகத் தென்
ருக்ஷம்) } னும்) விருக்ஷத்
தை

ஊர்த்(யீ)வ- = எல்லா வற்றை
விட மேலா
யிருக்கின்ற
பரமாத்மா,
அஸ்வதந்
திரங்களில்
மேலான
வளாயிருக்கும்
மஹாலக்ஷ்மி,
ஜடத்தில்
மேலான த்ரி
குணத்மக
மான ப்ரக்ருதி
இவைகளையே

மூலம் = வேராயுடைய
தாகவும்

அத(ய): = மேற்கூறிய

அஸ்வத் }
த(ய)ம் }
[ஸ்வ: }
திஷ்டதீதி }
ஸ்வத் }
த:(யீ:) }
நஸ்வத் }
த:(யீ:) }
அஸ்வத் }
த:(யீ:)தம் }
அவ்யயம் }

மூன்றைவிட
கீழான அபி
மானி தேவதை
களுடன் கூடிய
மஹாத்மந்
காரபுத்தி
தத்வங்கள்
பஞ்சபூதங்கள்
இவைகளை கிளை
களாயுள்ள
தாகவும்

= இன்றுள்ளது
போல் நானாக்
கிராததா
கவும் (அப்போ
துக்கப் போது
மாருதலைட
யத்தக்கதா
கவும்

= நாஸமடை
யாததாகவும்
(நதிப்ரவா

ஹம் பே பால்		கூ டி ய வே த
ஒ ரு ஜ க த் து		வாக்யங்கள்
நஷ்டமாயினும்	பர்ணானி	= இலைகளாயிருக்
மற் றெ ன் று		கின்றனவே
இ ரு க் க வே	தம்	= அ ந் த ஜ க த்
இ ரு ப் பதினா ல்		வ்ருக்ஷத்தை
ப் ரவாஹத்தை	ய:	= எவன்
பே பால் நித்ய	வேத(உ)	= இவ்வாரு தெரி
மானதாகவும்)		ந்து கெ ர ள்
ப்ரஹு: = சொல்லு கின்		கிருளே
றார்கள்.	ஸ:	= அவன்
பஸ்ய = எந்த ஜகத்வ்ரு	வேத-	= ஸகலவேதார்த்
க்ஷத்திற்கு		தங்களையும்
ச(ஊ)ந்தா } = அ பி ம ர னி	வித்	= அறிந்தவன்.
(உ)ம்ஸி } தேவர்களுடன்		

(மூ)—அத(ய)ஸ்சோர்த்(யீ)வம் ப்ரஸ்ருதாஸ்தஸ்ய ஸாகா(வா)

கு(஁)ணப்ரவ்ருத்தா(யூ) விஷயப்ரவாலா: ||

அத(ய)ஸ்ச மூலான்யனுஸந்ததானி

கர்மானுபந்தீ(யீ)னி மனுஷ்யலோகே || 2 ||

(ப. உ.) அத:(ய:), ச, ஊர்த்(யீ)வம், ப்ரஸ்ருதா:, தஸ்ய, ஸாகா:(வா:), கு(஁)ணப்ரவ்ருத்தா:(யூ:), விஷயப்ரவாலா:, | அத:(ய:), ச, மூலானி, அனுஸந்ததானி, கர்மானுபந்தீ(யீ)னி, மனுஷ்யலோகே ||

தஸ்ய	= அந்த ஜகத்வ்ரு	தி லி ருக்கின்ற
	க்ஷத்தின்	அ பி ம ர னி
கு(஁)ண-	= ஸத் வ ர ஜ ஸ்	தேவதை களு
	தமோ கு ண ன்	டன் கூ டி ய
	களால்	ம ஹ த ஹ ன்
ப்ரவ்ருத் }	= அ பி வ் ரு த்	காரம். முதலிய
தா:(யூ:)} }	தி(யூ)யடைந்தி	எ ட் டு தத்வங்
	ருக்கும்	கள்
விஷய-	= ரூப, ஸ்பர்ஸ,	அத:(ய:)
	கந்தாதி விஷ	= த ந் க ளை வி ட
	யங்களையே	கீ மு ர ன வ ர்
ப்ரவாலா:	= த ளி ர ர க க்	களின் ஸரீ ராதி
	கெ ர ண் டிருக்	களிலும்
	கின்ற	ச
ஸாகா:(வா:)	= கி ளை ஸ்தானத்	= மற்றும்
		ஊர்த்(யீ)வம் = த ந் க ளுக்குக்
		காரண மாகிய

ப்ரக்ருதி தத்		த்மா, லக்ஷ்மீ,
வத்திலும்		ப்ரக்ருதி ஸத்
ப்ரஸ்ருதா: = ஸஞ்ஜம் ரூபங்		வாதி குணங்கள்
களால் பரவி		இவைகள்
யிருக்கின்றன.	அத:(ய:) =	கீழான (கிளை
= மற்றும்		ஸ்தானீயர்
மனுஷ்ய } = மானிட லோ		களான சதுர்
லோகே } கத்தில்		முகாதிகளி
கர்மானு } = கர்மங்களை		லும் மற்றும்
பந்தி } யனுஸரித்து		மஹதஹந்
(யீ)னி } பலங்களைக்		காராதி தத்வந்
		களிலும்)
மூலானி = ஜகத்வருஷத்	அனுஸந்த } = பரவி இருக்கின்	
திற் குவேர்	தானி }	றனர்.
களாகிய பரமா		

(மூ)—ந ரூபமஸ்யேஹ ததோ(யோ)பலப்(ஹீ)யதே

நாந்தோ ந சாதிர்ந சஸம்ப்ரதிஷ்டா ||

அஸ்வத்த(யீ)மேனம் ஸுவிருட(ஐ)மூலம்

அஸங்கஸஸ்த்ரேண த்(ஹீ)ருடேன சி(ஹி)த்வா || 3 ||

தத: பத(ஹீ)ம் தத் பரிமார்கி(அ)தவ்யம்

யஸ்மின் க(அ)தா ந நிவர்த்தி பூ(ஹீ)ய: ||

தமேவ சாத்(ஹீ)யம் புருஷம் ப்ரபத்(ஹீ)யே

யத: ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரஸ்ருதா புராணீ || 4 ||

(ப. உ.) ந, ரூபம், அஸ்ய, இஹ, ததா(யா), உபலப்(ஹீ)யதே, ந, அந்த: ந, ச, ஆதி(ஹி:) ந, ச, ஸம்ப்ரதிஷ்டா | அஸ்வத்த(யீ)ம், ஏனம், ஸுவிருட(ஐ)மூலம், அஸங்க(அ)ஸஸ்த்ரேண, த்(ஹீ)ருடேன, சி(ஹி)த்வா || தத: பத(ஹீ)ம், தத், பரிமார்கி(அ)தவ்யம், யஸ்மின், க(அ)தா: ந, நிவர்த்தி, பூ(ஹீ)ய: | தம், ஏவ, ச, ஆத்(ஹீ)யம், புருஷம், ப்ரபத்(ஹீ)யே, யத: ப்ரவ்ருத்தி:, ப்ரஸ்ருதா, புராணீ ||

அஸ்ய	= இந் ஜகத்	ததா(ர)	= முன் னெப்படி
	வ்ருஷத்தின்		இருந்ததோ
ரூபம்	= ஸ்வரூபமா		அப்படியே ட்ல்
	னது	இஹ	= இந்த லோகத்தி

(இக்காலத்தில்)
 ந உபஸப் } = க ண் டி வருவ
 (ஊ)யதே } தில்லை.*
 (அஸ்ய) } = இந்த ஸம்ஸார
 விருக்ஷத்தின்
 அந்த: } = நரசுகனான பர
 மாத்மா
 ந, (உபஸப் } = கண்டி வரு வ
 யதே) } தில்லை.
 ஆதி:(ஹி) } = காரணனான
 பரமாத்மா
 ந, (உபஸப் } = கண்டி வரு வ
 யதே) } தில்லை.
 ஸம்ப்ரா } = ஸ்திதி காரண
 திஷ்டா } னான பர மா
 த்மா
 ந (உபஸப் } = க ண் டி வருவ
 யதே) } தில்லை.
 ஸாஹி } = மிகவும் உறுதி
 ரூட(ய)- } யாய் ஊன்றி
 யிருக்கும்
 மூலம் } = வேருடைய
 ஏனம் } = இந்த
 அஸ்வத் } = ஜகத்தென்னும்
 த(யு)ம் } வருக்ஷத்தை
 த்(யு)ரு } = உறுதியான
 டேன }
 அஸங்க- } = மனைவி மக்கள்
 மு த லி ய வ ர்
 க ளி ல் றே ஈ
 மி ன் மை என்
 னும் வைராக்
 ய த் து ட ன்
 கூ டி ய ஞான
 மென்னும்
 ஸஸ்த்ரேண } = ஸ ஸ த் ர க் தி

னால் (கத்தியி
 னால்)
 சி(ஹி)த்வா } = வெ ட் டி க்
 கொண் டி
 [மனைவி மக்கள்
 முதலியப் பரபு
 சம் பரமாத்மா
 வின் அதினம்,
 ஒ ரே விதமா
 யிருப் பத ல் ல
 மாருதனுடை
 யது என்று
 தெ ரி ந் து
 கொண்டு]
 தத: } = இவ்வாரு தெரி
 ந்து கொண்ட
 பிறகு
 யஸ்மின் } = யாரிடத்தில்
 க(அ)தா: } = போய் சேர்ந்த
 (யாரையடை
 ந்த) ஜனங்கள்
 பூ(ஹ-ஹி)ய: } = மருபடியும்
 ந, நிவர்த } = ஸம்ஸார மார்க்
 தந்தி } கத்தில் திரும்ப
 மா ட் டா ர்
 களோ
 தத் } = அந்த
 பத(ஹி)ம் } = பரமாத்மாவின்
 ஸ்வரூபம்
 பரிமார்க் } = ஸ்ரவண மன
 னி(ஹி)தவ் } னாதி க ளா ல்
 யம் } தெ ரி ந் து
 கொ ள் ள த்
 தக்கது.
 யத: } = எ ந் த பரமாத்
 மாவினால்

* ஜகத்வருக்ஷம் விகாரமடைந்து வருவதினால் றேற்றிருந்தாற்போல் இன்றிருப்பதில்லை; இன்றிருப்பதுபோல் நாளைக்கிருப்பதில்லையாதலால் ஒரே விதமாக கண்டுவருவதில்லை.

புராணீ	= வெ கு க ர ல ம ர ய் த ர ட ர் ந் து வ ந் திருக் கிற	ஆத்(ஈ)யம்	= எ ஸ் லா வ ற் தீ ர் க் கும் மு ன் னி ருந்
ப்ரவ்ருத்தி:	= ஸம்ஸார ப்ரவ் ருத்தி	புருஷம், ஏவ	} = ஷ ட் கு ண பூர் ண னு ன ப ர மாத்மாவையே
ப்ரஸ்ருதா	= வி ஸ் த ரி க் க ப் ப ட் டி ரு க் கிறதோ	ப்ரபத் (ஈ)யே (ப்ரபத் யேத).	} = ஸ ர ண ம டை ய வேண்டும்.
தம்	= அந் த		

கருத்தி:—ஸம்ஸாரமென்னும் விருக்ஷமானது அடிக்கடி மாருதலுடையதாகையால் ஒரேவிதமாக கண்டு வருவதில்லை. இச்சம்சார விருக்ஷத்திற்கு நாசகனும் படைப்பவனும் இரக்ஷிப்பவனுமாய் அவ்விருக்ஷத்திலிருக்கும் பரமாத்மா ஜனங்களுக்கு கண்டு வருவதில்லை. அத்தகைய பரமாத்மாவை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின்:— பத்னீ புத்ராதி ப்ரபஞ்சம் நஸ்வரமானது, பராதினமான தென்றறிந்து, அதுகளில் வெறுப்புடையவனாய் மருபடியும் ஜனனாதிசையற்ற மோக்ஷத்தில் அடைவதற்கு யோக்கியனான ஜகஜ் ஜன்மாதிகர்தாவான அந்த பரமாத்ம விஷயகமான ஸ்ரவண மனன ரூபமான விசாரத்தைச் செய்ய வேண்டியது. அவ்விசாரத்தில் ப்ரவ்ருத்தியாயினும் அந்த பரமாத்மாவினாலேயே உண்டாக வேண்டியிருப்பதினால் அதற்காக அந்த பரமாத்மாவையே ஸரணமடைய வேண்டியது.

அவதாரணிகை:—பரமாத்மாவை அடைவதற்கு ஸாத(ய)னங்களைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—நிர்மானமோஹா ஜிதஸங்க(அ)தோ(ஹோ)ஷா

அத்(யீ)யாத்மரித்யா விரிவ்ருத்தகாமா: ||

த்(ஈ)வந்த்(ஈ)வைர்விமுக்தா: ஸுக(வ)து:(ஹ:)(க)கஸம்ஜ்ஞைர்

க(அ)ச்ச(அ)ந்த்யமூடா:(வா:) பத(ஹ)மவ்யயம் தத் || 5 ||

(ப. உ.) நிர்மான-மோஹா; ஜித-ஸங்க(அ)-தோ(ஹோ)ஷா; அத்(யீ)யாத்மரித்யா; விரிவ்ருத்தகாமா: | த்(ஈ)வந்த்(ஈ)வை; விமுக்தா; ஸுக(வ)து:(ஹ:)(க)க(வ)ஸம்ஜ்ஞை; க(அ)ச்ச(அ)ந்தி, அமூடா:(வா:), பதம், அவ்யயம், தத் ||

நிர்மான- மோஹா: }	= அ ஹ ன் காரம், மி த் யா ஜ்ஞா ன ம் இவைகளை யற்ற	ஸுக(வ)- து:(ஊ:)க் கஸம் ஜ்ஞை:	= ஸுக(வ)ம் = து:க்கம், மாநு பமானம் முத விய
ஜிதஸங் க(அ)தோ (ஊ)ஷா: }	= விஷய ஸம்பந்த மான தோஷங் களை ஜயித்த (கந்தாதி விஷய ஸம் ப ந் த ன் க ளி ல் விருப்ப மற்ற)	த்(ஈ)வந் த்(ஈ)வை: விமுக்தா:	= த் வ ந் த் வ ன் களிநூல் = வி டி பட்டிருக் கும் (ஸுகமும் மாநமும் நேர்த்தபோது மேன்மையை யும், து:க்கமும் அவமானமும் நேர்த்த போது தாழ்மையை யும் அடையா மலிருக்கும்)
அத்(ஈ) யாத்ம நித்யா: }	= அ த் யா த் ம விஷயத் தி ல் (ப ர மாத் ம விஷயத் தி ல்) நிலை பெற்ற வ ர் க ளா ன (எப்பொழுதும் பகவத் விஷயக மாந ஸ்வரண மனனாதினைச் செய்துக் கொண்டிருக் கும்)	அமூடா: (ஐ:)	= மூட ர ல் லாத வர்கள் (ஞானி கள்)
விநிவ்ருத் தகாமா: }	= எ ல் லா விதத் திலும் விஷயங் களில் விருப்பத் தைத் துறந்தி ருக்கும்	அவ்யயம் தத் பத(ஈ)ம் க(அ)ச் ச(ஊ)ந்தி }	= நாசமற்ற = முன் சொல்லப் பட்ட = அடைவதற்கு யோக்யனான பரமாத்மாவை = அடைகிறார் கள்.

அவதூணிகை:—அடையத்தக்க பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தைச்
சொல்லுகிறான்:—

(ஸ்ரீ)—ந தத் பா(ஊ)ஸயதே ஸுரீர்யோ ந ஸஸாங்கோ ந பாவக: ||
யத்(ஈ)க(அ)த்வா ந நிவர்தந்தே தத் தா(யா)ம பரமம் மம || 6 ||
(ப. உ.) ந, தத், பா(ஊ)ஸயதே, ஸுரீர்ய:, ந, ஸஸாங்க:, ந, பாவக:,
யத், க(அ)த்வா, ந, நிவர்தந்தே, தத், தா(யா)ம, பரமம், மம ||

தத் = அந்த பரமாத் | ஸுரூபத்தை
மா வின் ஸ்வ | ஸுரூப: = ஸுரீர்யன்

ந, பா(ஊ) } = ப்ரகாஸி க் க ச் ஸயதே } செய்வதில்லை.*	யத்	மாட்டான்.
ஸஸாங்க: = சந்திரன்		= எந்த பரமாத் மாவை
தத் = அந்த பரமாத் மாவை	க(உ)த்வா (ஜனா:)	= அடைந்து = ஜனங்கள்
ந(பாஸயதே) = ப்ரகாஸி க் கு ம் படி செய்ய மாட்டான்.	ந, நிவர்தந் } தே }	= மருபடியும்ஸம் ஸாரத்திற்கு திரும்பமாட் டார்களோ
பாவக: = அக்னி	தத்	= அது.
தத் = அந்த பரமாத் மாவை	மம	= என்னிட
ந(பாஸயதே) = ப்ரகாஸி க் கு ம் படி செய்ய	பரமம்	= மேலான
	தா(யா)ம	= ஸ்வரூபம்.

(மூ)—மமைவாம்ஸோ ஜீவலோகே ஜீவபூ(ஊ)த: ஸனாதன: ||
மனஷ்ஷஷ்டா நீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தா(யா)னி கர்ஷதி || 7 ||
ஸரீரம் யத(உ)வாப்னோதி யச்சாப்யுத்க்ராமதீர்வர: ||
க்(ஈ)ருஹீத்வைதானி ஸம்யாதி வாயுர்க(உ)ந்தானிவாஸ
யாத் || 8 ||

(ப. உ.) மம, ஏவ, அம்ஸ:; ஜீவலோகே, ஜீவபூ(ஊ)த:, ஸனாதன:,
மனஷ்ஷஷ்டானி, இந்த்ரியாணி, ப்ரக்ருதிஸ்தா(யா)னி, கர்ஷதி || ஸரீரம்,
யத், அவாப்னோதி, யத், ச, அபி, உத்க்ராமதி, ஈஸ்வர: | க்(ஈ)ருஹீத்வா,
ஏதானி, ஸம்யாதி, வாயு:, க(உ)ந்தா(யா)ன், இவ, ஆஸயாத் ||

ஜீவலோகே = நான் முகன் முதலிய ஜீவர் களின் ஸரீரங் களில்	வனே (அம்ஸத் தைப் பேரல்) ஞானதிஸ்வ ரூபனே)
[ஸ்தி(யி)த:] = இருக்கும்	ஈஸ்வர: = பரமாத்மா
ஸனாதன: = அனாதி நித்ய னான	ஸரீரம் = ஜீவனின் ஸரீ ரத்தை
ஜீவபூ } = ஜீவனானவன் (ஊ)த: }	யத் (யதா) = எக்காலத்தில் அவாப்னோதி = அடைகிறானே
மம = என்னிட	(ததா) = அக்காலத்தில்
அம்ஸ:, ஏவ = அம்ஸத்திற் குச்சமானான	(ஸ:) = அந்த ஜீவன்

* விளக்கு தன்னைவிட அதிக ப்ரகாஸமுள்ள ஸூரியனை எப்படி ப்ர
காசிக்கச் செய்யமாட்டாதோ அவ்வாறே பரமாத்மா ஸூரியனைவிட அதிக
ப்ரகாஸமுள்ளவனானால் ஸூரியன் பரமாத்மாவை ப்ரகாசிக்கச் செய்ய
மாட்டான்.

ப்ரக்ருதி } = ப்ரக்ருதி கார்ய
 ஸ்தா } மான ஸரீரத்தி
 (யா)னி } விருக்கும்
 மன:- = மனதே
 ஷஷ்டானி = ஆ ர ர வ த ர
 யுள்ள
 இந்த்ரியாணி = க்ராண, ரஸன,
 சக்ஷு, ஸ்ரோ
 த்ர, த்வக் ரூப
 மான இந் த் ரி
 ய ந் க னை
 கர்ஷதி = (விஷயங்களைக்
 குறித்து) இழுத்
 துச் செ ல் லு
 கிருன்.
 அபி = மற்றும்
 (ஈஸ்வர:) = பரமாத்மா
 யத், ச = எக்காலத்தில்
 உக்க்ராமதி = ஜீவனின் ஸரீ
 ரத் தை விட்டு
 (மே லு க் கு)
 செல்லுகிறானே
 (வேருலகத் திற்

குச் செல்லுகி
 றானே)
 ததா(ஊ) = அக்காலத்தில்
 ஆஸயாத் = புஷ்ப ரூபமான
 ஸ்தானத்தி
 னினதும்
 வாயு: = காற்று
 கந்தா(யா) } = கந்தமுள்ள
 ன், இவ } புஷ்பாவயனங்
 களைப் போல்
 (புஷ்பத்தி
 னின்று வாசனை
 களைக் கவர்ந்து
 செல்வதுபோல்)
 ஸ: = அந்த ஜீவன்
 ஏதானி = இந்த இந்த் ரி
 யங்களை (அவை
 களின் அம்சங்
 களை)
 க்(அ)ரு } = எடுத்துக்
 ஹித்வா } கொண்டு
 ஸம்யாதி = போகிறான்.

கருத்து:—பரமாத்மாவின் அம்சத்திற்கொப்பான (பின்னும்
 ஸான ஜீவன்—பரமாத்மா சரீரத்திலிருக்கும்போது இந்த்ரியங்
 களை விஷயங்களைக்குறித்து இழுத்துச் செல்லுகிறான். பரமாத்மா
 சரீரத்தை விட்டுப் போகும்போது ஜீவன் தன்னிட இந்த்ரியம்
 ஸங்களை தன்னோடு எடுத்துக்கொண்டு செல்லுகிறான்.

விசாரம்:—அத்தைவதமத ப்ரவர்த்தகரான சங்கராசார்யர் இந்த
 ஸ்லோகத்தின் வ்யாக்யானத்தில் ஜீவன் நிரவயவமான ப்ரஹ்மத்
 தின் அம்சானவன் என்பது பொருந்தாததினால் 'அம்ச இவ'
 ஜீவன் பரமாத்மாவுக்கு ஒப்பானவனெயொழிய அம்சனே அல்ல.
 என்றும்; 2-3-43-வது ப்ரஹ்ம ஸ-உத்ர சாங்கர பாஷ்யத்தில் * பர

* 'ஜீவ: ஈஸ்வரஸீயாம்ஸோ ப(ஹ)விதுமர்ஹதி' யதா(யா)க்(தீ)னேர்
 விஸ்பு(ஹ)லிங்க:(அ:) அம்ச இவாம்ஸோ ந ஹி நிரவயவஸ்ய முக்யோம்ஸ:
 ஸம்பவதி | கஸ்மாத் புனர் நிரவயதத்வாத் ஸ ஏவ ந ப(ஹ)வதி நானா வ்யப
 தே(தே)ஸாத் 'ஸோன்வேஷ்டவ்ய: ஸ விஜிஜ்ஞாவிதவ்ய:' (சாந். 8-7-3.)
 'ஏதமேவ விதி(தி)த்வா முனிர்வதி' 'ய ஆத்மணி திஷ்டன்.....ஆத்
 மானமந்தரோ யமயதி'

மாத்மா நிரவயவ(நிரம்ஸ)தைலால் ஜீவன் பரமாத்மாவின் அம்ஸனாவதில்லை. அம்ஸத்திற்கோப்பானவன் என்று சொல்லி, ஜீவன் பரமாத்மாவைவிட பின்னன் என்னும் விஷயத்தில் 'ஸோன்வேஷ்டவ்ய:' 'ஏதமேவ விதி(ஐ)த்வா முனிர்(ஊ)வதி' 'ய ஆத்மனி திஷ்டன்' என்கிற ஸ்ருதிகளை உத்கரித்து பேதத் தையே சொல்லியிருக்கிறார். மற்றும் 2-3-46-வது ப்ரஹ்ம ஸூத்ரா ஸாங்கர பாஷ்ய வ்யாக்யானத்தில் பரமதீகாரர் "ப்ரஹ்மம்ஸ இவ தத்தந்த்ரதயா ந த்வம்ஸ இதி தாத்பர்யார்த்த:" ஜீவன் பரமாத்மாவின் அதினனானதால் பரமாத்மாவின் அம்ஸத்திற்கு ஒப்பானவனையொழிய அம்ஸனே அல்ல என்று சொல்லி யிருக்கிறார். ஆகையால் 'மமைவாம்ஸ:' ஜீவன் பரமாத்மாவின் அம்ஸன் என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஜீவன் பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபனென்று அத்தைவதிகள் சொல்வதற்கு அவர்கள் தம்மிட ப்ராசீன ஆசார்யர்களின் (அத்தைவதிகளின்) க்ரந்தங்களைப் பார்க் காம விருப்பதே காரணமாகும். ஆகையால் 'அம்ஸ:' எனின் அம்ஸ ஸத்ருஸன் அம்ஸத்தைப்போல் மிகவும் அற்பன் என்றே ஆர்த்தம் சொல்லவேண்டும்.

(மு)—ஸ்ரோத்ரம் சக்ஷு: ஸ்பர்ஸனம் ச ரஸனம் க்(வீ)ராணமேவச||
அதி(யி)ஷ்டாய மனஸ்சாயம் விஷயானுபஸேவதே || 9 ||

(ப. உ.) ஸ்ரோத்ரம், சக்ஷு:, ஸ்பர்ஸனம், ச, ரஸனம், க்(வீ)ராணம், ஏவ, ச | அதி(யி)ஷ்டாய, மன:, ச, அயம், விஷயான், உபஸேவதே ||

அயம்	= இந்த பரமாத்	ச	= மற்றும்
மா		மன:	= மனதையும்
ஸ்ரோத்ரம்	= காதையும்	அதி(யி)ஷ்	= ப்ரோகனாய்
சக்ஷு:	= கண்ணையும்	டாய, ஏவ	= இந்தரியங் களி
ச	= மற்றும்		விருந்தே
ஸ்பர்ஸனம்	= தோலையும்	விஷயான்	= ஸூப விஷயங்
ரஸனம்	= நாவையும்	களை	
ச	= மற்றும்	உபஸேவதே	= அனுபவிக்க
க்(வீ)ராணம்	= மூக்கையும்	கிறான்.	

(மு)—உத்க்ராமந்தம் ஸ்தி(யி)தம் வாபிபு(ஊ)ஞ்ஞானம் வா குணன் விதம் ||

விமூடா(ஜா) நானுபஸ்யந்தி பஸ்யந்தி ஜ்ஞானசக்ஷுஷ: || 10 ||

விழுடா:(ஊ:)= மூடர்கள்
(ஏனம்) = இந்தப்

உத்க்ரா } = ஜீவனிட சரீரத்
மந்தம் } தை விட்டுக்
கொண்டிருப்
பினும்

வாஸ்தி(யி) } = அல்லது
தம் (அபி) } = ஜீவனிந்ஸா
ரத்திலிருப்பினும்

வர = அல்லது
குணன்விதம் = ஸாப(ஊ) ப(ஊ)

(ழ) — யதந்தோ யோகி (அ) னஸ்சைனம் பச்யந்த்யாத்மன்யவஸ்தி (அ) தம் ||

யதந்தோப்யக்ருதாத்தமாஸூ நைநம் பஸ்யந்த்யசேதவ: || 11 ||
(ப. உ.) யதந்த: , யோகி(யி)ன: , ச, ஏனம், பஸ்யந்தி, ஆத்மனி,
அவஸ்தி(யி)தம் | யதந்த: , அபி, அக்ருதாத்தமான: , ந, ஏனம், பஸ்யந்தி,
அசேதவ: ||

யோகி(யி)ன: = ஞானோபாயத்
தை ஆசரிப்
பவர்கள்

யதந்த: } = முயற்சிப்பவ
(ஸந்த:) } ராய்

ஆத்மனி = தம்மிடத்தில்

அவஸ்தி } = இருக்கும்
(யி)தம் }

ஏனம் = இந்த பரமாத்
மாவை

பய்யந்தி = கரண்கிருர்கள்.

புஜ்ஞா } = லங்களை அனு பவித்துக்
 னம், அபி } கொண்டிருப்பி
 னும்

ந, அனு } = காணுவதில்லை.
பயந்தி }

ஜ்ஞான } = ஜ்ஞான மென்
சக்தி-வடி: } னும் கண்ணுள்
ளவர்கள் (ஞானி
கள்)

பார்யந்தி = அ த் த க ய
பரமாத் மாவை
காணுகிறார்கள்

அக்ருதாத் } = சு த் த ம ர ன
மரன: } அ ந் த: க ர ண
மற்ற

அசேதஸு: = அ வி டே வ கி
களோ

யதந்த: } = முயற்சித்த
(அபி) } போதிலும்

ஏனம் = இந்த பரமாத்
மாலை

ந, பர்யந்தி = காண்பதில்லை.

(௫)—யதா(ஈ)தி(ஐ)த்யக(உ)தம் தேஜோ ஜக(உ)த்(ஈ)பா(ஊ)ஸய
தேகி(ஈ)லம் ||
யச்சந்த்ரமஸி யச்சாக்(ஈ)னௌ தத் தேஜோ வித்தி(யி)
மாமகம் || 12 ||

(ப. உ.) யத், ஆதி(ஐ)த்யக(அ)தம், தேஜ:, ஜகத், பாஸ்யதே, அகிலம்|
யத், சந்த்ரமஸி, யத், ச, அக்னௌ, தத், தேஜ:, வித்தி(யி), மாமகம் ||

அகிலம் = ஸமஸ்தமான
ஜக(அ)த் = ஜகத்தை
பா(ஹ) } = ப்ரகாஸிக்கச்
ஸ்யதே } செய்யும்
ஆதி(ஐ)த்ய = ஸூர்ய னிடத்
தில்
க(அ)தம் = இருக்கும்
தேஜ: = தேஜஸ்ஸு
யத் = யாதுளதோ
ச = மற்றும்
சந்த்ரமஸி = சந்த்ர னிடத்தி
லிருக்கும்
யத் (தேஜ:) = எந்த தேஜஸ்

ஸுளதோ
ச = மற்றும்
அக்(யி) } = அக்னியில்
னௌ }
யத் (தேஜ:) = எந்த தேஜஸ்
ஸுளதோ
தத் = அந்த
தேஜ: = தேஜஸ்ஸு
மாமகம் = என்னுடைய
தாக (என்னிட
அதினமான
தாக)
வித்தி(யி) = அறி.

(பு)—கா(அ)மாவீர்ய ச பூ(ஹி)தானி தா(யா)ரயாம்யஹமோ
ஜஸா ||

புஷ்ணமி செளஷதீ:(யி) ஸர்வா: ஸோமோ பூ(ஹி)த்வா
ரஸாத்மக: || 13 ||

(ப. உ.) கா(அ)ம், ஆ விஸீ ய, ச, பூ(ஹி)தானி, தா(யா)ரயாமி,
அஹம், ஒஜஸா| புஷ்ணமி, ச, ஒஷதீ:(யி), ஸர்வா:, ஸோம:, பூ(ஹி)த்
வா, ரஸாத்மக: ||

அஹம், ஏவ = நானே
கா(அ)ம் = பூமியை
ஆவிஸீய, ச = ப்ரவேஸித்து
பூ(ஹி)தானி = ஸமஸ்தப்ராணி
களையும்
ஒஜஸா = என்னிடஸாமர்
த்தியத்தினால்
தா(யா)ர } = தரிக்கிறேன்.
யாமி }
ச = மற்றும்

அஹம் = நான்
ரஸாத்மக: = அம்ருதாஸ
ருபனான
ஸோம: = சந்திரனாக
பூ(ஹி)த்வா = ஆகி
ஸர்வா: = ஸமஸ்தமான
ஒஷதீ:(யி) = ஒஷதிகளை
(விருக்ஷாதிகளை)
புஷ்ணமி = புஷ்டிகரிக்க
கிறேன்.

(பு)—அஹம் வைஸ்வானரோ பூ(ஹி)த்வா ப்ராணினாம்
தே(தே)ஹமாஸ்ரித: ||
ப்ராணுபான ஸமாயுக்த: பசாம்யன்னம் சதுர்வதம் || 14 ||

(ப. உ.) அஹம், வைஸ்வானரஃ, பூ(ஊ)த்வா, ப்ராணிநாம், தே(தே)ஹம், ஆஸ்ரிதஃ ப்ராணபானஸமாயுக்தஃ, பசாமி, அன்னம், சதுர்விதம்	
அஹம்	= நான்
வைஸ்வானரஃ	= ஜாட ராக்னியில் வைஸ்வானர நாமகன்
பூ(ஊ)த்வா	= ஆகி
ப்ராணிநாம்	= ஸமஸ்தப்ராணிகளின்
தே(தே)ஹம்	= தேகத்தை
ஆஸ்ரிதஃ	= ஆஸ்ரயித்தவ
(ஸன்)	= னாய்
ப்ராண-	= ப்ராணவாயு
அபாண-	= அபாண வாயு
ஸமாயுக்தஃ(ஸன்)	= கூடியவனாய்
சதுர்விதம்	= பக்ட்ய, போஜ்ய, லேஹ்ய, பேயங்கொள்ளும் நான்கு வகைகளான
அன்னம்	= உணவுகளை
பசாமி	= பக்குவம் செய்கிறேன்.

(ஸ்ரீ)—ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி(ஹ்) ஸன்னிவிஷ்டோ

மத்த: ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞானமபோஹனம் ச ||

வேதை(ஹ்)ஸ் ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்(ஹ்)யோ

வேதா(ஹ்)ந்தக்ருத் வேத(ஹ்)விதே(தே)வ சாஹம் || 15 ||

(ப. உ.) ஸர்வஸ்ய, ச, அஹம், ஹ்ருதி(ஹ்), ஸன்னிவிஷ்ட: , மத்த:, ஸ்ம்ருதி:, ஜ்ஞானம், அபோஹனம், ச | வேதை:(ஹ்): , ச, ஸர்வை:, அஹம், ஏவ, வேத்(ஹ்)ய:, வேதா(ஹ்)ந்தக்ருத், வேத(ஹ்)வித், ஏவ, ச, அஹம் ||

ச	= மற்றும்
அஹம்	= நான்
ஸர்வஸ்ய	= எல்லோரிட
ஹ்ருதி(ஹ்)	= ஹ்ருதயத்தில்
ஸன்னிவிஷ்ட:	= இருப்பவன்.
மத்த:	= என்னால்
(ஸர்வப் ராணிநாம்)	= எல்லா ப்ராணிகளிட
ஸ்ம்ருதி:	= நினைவும்
ஜ்ஞானம்	= அறிவும்
ச	= மற்றும்
அபோ	= மறப்பும்
ஹனம்	= மறப்பும்
[ப(ஹ்)வந்தி]	= உண்டாகின்றன.
ச	= மற்றும்
அஹம், ஏவ	= நானே (ஸ்ரீ

கிருஷ்ணனே)	
ஸர்வை:	= ஸமஸ்தமான
வேதை:(ஹ்):	= வேதங்களினாலும்
வேத்ய:	= செரல் லிக் கொள்ளப்படுபவன்.
வேதா (ஹ்)ந்த-	= ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களை
க்ருத்	= செய்தவன்.
ச	= மற்றும்
அஹம்	= நான்
வேத(ஹ்)-	= ஸமஸ்த வேத(ஹ்)ங்களுக்கும் வேதா (ஹ்)ந்ததங்களுக்கும்
வித்	= அறிந்தவன்.

(மூ)—த்(ஈ)வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஸ்சாக்ஷர ஏவ ச ||

க்ஷர: ஸர்வாணி பூ(ஊ)தானி கூடஸ்தோ(யோ)க்ஷர உச்
யதே || 16 ||

(ப. உ.) த்(ஈ)வௌ, இமௌ, புருஷௌ, லோகே, க்ஷர:, ச, அக்ஷர:,
ஏவ, ச | க்ஷர:, ஸர்வாணி, பூ(ஊ)தானி, கூடஸ்த:(ய:), அக்ஷர:, உச்
யதே ||

லோகே	= இ வ் வு ல க த் தில்	(ந ர ன் மு க ன் முதலிய எல்லா ப்ராணிக ளு ம் தே க ந ர ஸ் மு ள் ள வ ர் க ள ர த ல ர ல் க்ஷ ர ரெ ன் று செ ர ல் ல ப் படுகிறார்கள்)
க்ஷர:, இதி, ச	= க்ஷரமென் றும்	கூடஸ்த:(ய:) = நி ய ர ம க ளாய் ஆ க ர ய த் தி ஷி ரு க் கு ம் மஹாலக்ஷ்மி
அக்ஷர:, இதி, ச	= அ க்ஷ ர மென் றும்	அக்ஷர:, இதி = ந ர ச ம ற் ற தேக முடையவ ள ர த ல ர ல் அக்ஷரளென்று
இமௌ	= ப்ரமாண ஸித் தரான	(உச்யதே) = செ ர ல் ல ப் படுகிறுள்.
புருஷௌ	= பு ரு ஷ ர் க ள் (சேதனர்கள்)	
த்(ஈ) வௌ (ஏவ)	= இருவரே (இரு வகையினரே).	
ஸர்வாணி	= ந ர ன் முகன் முதலிய எல்லா	
பூ(ஊ)தானி	= ஜீவர்களும்	
க்ஷர:, இதி	= க்ஷரரென்று	
உச்யதே	= செ ர ல் ல ப் படுகிறார்கள்.	

(மூ)—உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய: பரமாத்மேத்யுதா(ஊ)ஹ்ருத: ||

யோ லோகத்ரயமாவிர்ய பி(வி)ப(ஊ)ர்த்யல்யய ஈஸ்வர: || 17 ||

(ப. உ.) உத்தம:, புருஷ:, து, அன்ய:, பரமாத்மா, இதி, உதா(ஊ)
ஹ்ருத: | ய:, லோகத்ரயம், ஆவிர்ய, பி(வி)ப(ஊ)ர்தி, அவ்யய:, ஈஸ்
வர: ||

உத்தம:, புருஷ:, து	= உத்தம புருஷ னான நான் (ஹ்ரு க்ருஷ்ணன்)	பரமாத்மா = பரமாத்மா (உத் தம சேதனன்) இதி = என்று
[ஆப்(ஈ) யாம்]	= இ ர் த க்ஷரா க்ஷர பு ரு ஷ ர் களே விட	உதா(ஊ) ஹ்ருத: } = ஸ்ரு த்யாதி(தி) களால் சொல் லப்படுகிறேன்.
அன்ய:	= வேறுவன்.	ய: = எவன்

லோகத்ரயம்	= மூன்றுலோகங் களையும்	அவ்யய:	= நாசமற்றவன்.
ஆவிய்ய	= பிரவேசித்து	ஈஸ்வர:	= நாசமற்றி ருக்கும் திறமை
பி(வி)	} = ரக்ஷிக்கிறோ		யுள்ள நாரா
ப(ஊ)ர்தி			யணன்.
ஸ:	= அவன்		

(மூ)—யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோஹமக்ஷராத(உ)பி சோத்தம: ||

அதோஸ்மி லோகே வேதே(ஊ) ச ப்ரதி(யி)த: புருஷோத்தம:

|| 18 ||

(ப. உ.) யஸ்மாத், க்ஷரம், அதீத:, அஹம், அக்ஷராத், அபி, ச, உத்தம: |
அத:, அஸ்மி, லோகே, வேதே(ஊ), ச, ப்ரதி(யி)த:, புருஷோத்தம: ||

யஸ்மாத்	= எ க் க ர ண த் தால்	தினால்	
அஹம்	= நான்	லோகே	= பெளருஷேயங் களான பார
க்ஷரம்	= நான் மு க ண் முதலிய எல்லா ப்ராணிகளையும்	ச	= மற்றும்தா திகளில்
அதீத:	= க ட ந் தி ரு ப் பவனோ	வேதே(ஊ)	= அ பெ ள ரு ஷே ய ம ர ன வேதங்களிலும்
ச	= மற்றும்த	புருஷோத்	= புருஷோத் த ம
அக்ஷராத்,	} = மஹா ல க்ஷ மி யை விடவும்	தம: (இதி)	} னென்று
அபி		ப்ரதி(யி)த:	
உத்தம:	= உத்தமனோ	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
அத:	= அ க் க ர ண த்		

(மூ)—யோ மாமேவமஸம்மூடோ ஜானாதி புருஷோத்தமம் ||

ஸ ஸர்வவித் ப(ஊ)ஜதி மாம் ஸர்வபா(ஊ)வேன பாரத || 19 ||

(ப. உ.) ய:, மாம், ஏவம், அஸம்மூட:, ஜானாதி, புருஷோத்தமம் |
ஸ:, ஸர்வவித், ப(ஊ)ஜதி, மாம், ஸர்வபா(ஊ)வேன, பாரத ||

பாரத	= அர்ஜுன !	புருஷோ	} = க்ஷராக்ஷர புரு ஷர்களை விட
ய:	= எவன்	த்தமம்	
அஸம்மூட:	= கெ ர ஞ் ச மே னும் ஸந்தேக மற்றவனாய்		உ த் த ம னோ த லால் புருஷோத் த ம னெ ன் னு
மாம்	= என்னை	ஜானாதி	= அ நிக் கிறு னோ
ஏவம்	= இவ்வாறு	ஸ:	= அவன்

ஸர்வவித்	= *ஸகல ஸாஸ்த்	ரக்ஷக னென்
	ரார்த்தங்களை	றும் இது முத
	அறிந்தவன்.	லிய ஸகல வித
(ஸ:)	= அவன்	மான எண்ணத்
ஸர்வ பா	} = தந்தை என்	தினாலும்
(ஊ)வேன		மாம் = என்னை
		ப(ஊ)ஜதி = ஆராதிக்கிறான்.

(மூ)—இதி கு(அ)ஹ்யதமம் ஸாஸ்த்ரமித(உ)முக்தம் மயானக(வ) ||
 ஏதத் புத்(ஈ)த்வா(ஹ)புத்தி(ஹி)மான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஸ்ச
 பாரத || 20 ||

(ப. உ.) இதி, கு(அ)ஹ்யதமம், ஸாஸ்த்ரம், இத(உ)ம், உக்தம், மயா,
 அனக(வ)| ஏதத், பு(ஹ)த்வா(ஹ), புத்திமான், ஸ்யாத், க்ருத-க்ருத்ய:,
 ச, பாரத ||

அனக(வ)	= பாபமற்ற	என்னும் இந்த	
பாரத	= அர்ஜுன !	ப்ரமேய ஸமூ	
இதி	= இந்த முன்	கம்	
	சொல்லியவாரு	மயா = என்னால்	
கு(அ)ஹ்	} = மிகவும் இரக	உக்தம் = (உனக்காக)	
யதமம்		சொல்லப்பட்ட	
ஸாஸ்த்ரம்	} = சரிக்ஷணீயமான	டிருக்கிறது.	
சரிக்ஷயதே		ஏதத் = இந்த ஸர்வோத்	
இதி ஸாஸ்த்ரம்		தமத்வாதிகுண	
		ஸமுதாயத்தை	
இத(உ)ம்	= எல்லோரிட	பு(ஹ)த்வா = தெரிந்து	
	மும் நியாமகளு	கொண்டு	
	யிருப்பது, ஸர்வ	பு(ஹ)த்	} = அபரோக்ஷ
	ஜகத்தை படை	திமான்	
	ப்பது, ஸகல	ஸ்யாத்	= ஆவான்.
	ப்ராணிகளோவிட	ச	= மற்றும்
	வேரேயா யிருப்	க்ருத	} = முக்தனும்
	பது, இது முத	க்ருத்ய:	
	லிய குணங்க	ஸ்யாத்	= ஆவான்.
	ளுடையவன்		

* ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களிலும் நானே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தம
 னென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் பரமாத்மாவே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே)
 ஸர்வோத்தமனென்று தெரிந்துகொண்டவன் ஸகல ஸாஸ்த்ரங்களையும்
 தெரிந்துகொண்டவனாகிறான்.

கருத்து:—ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் (நாராயணன்)—மஹாலக்ஷ்மீ நான் முகன் முதலிய ஸகல ஜீவபின்னத்தவம் (பேதம்), ஸர்வோத்தம த்வம், ஸமஸ்த ஜகத்துத்தபத்தி கர்த்ருத்தவம், நியாமகத்தவம், ரக்ஷக த்வம், ஸர்வஜ்ஞத்தவம், இது முதலிய அநேக குணங்களுடன் கூடியவன். இதை தெரிந்துகொண்ட மனிதன் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் வழியாய் மோக்ஷமடைகிறான். இந்த ப்ரமேயமானது மிகவும் இரகசியமானது. இதுவே இந்த கீதைக்கு அபிமதமானது. மற்றும் ஸகல வேதங்களுக்கும் அபிமதமானது. சங்க ராசார்யரும் “ஸமஸ்தமான கீதையில் சொல்லியிருக்கும் ப்ரமேயம் இந்த பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸமஸ்த கீதார்த்தம் மாத்ரமேயல்ல—ஸமஸ்த வேதார்த்தங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (இப்பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட பரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், ஜீவ ஜடாத்மகமான ப்ரபஞ்சத்தைவிட பின்னன். ஸர்வஜ்ஞத்தவம், புருஷோத்தமத்தவம் இது முதலிய அநேக குணங்களுடன் கூடியவன். இத்தகைய ஞானமே மோக்ஷ ஸாதனம் என்கிற ப்ரமேயங்களே ஸகல கீதைக்கும் அபிமதமானது) என்று இந்த ஸ்லோகத்தின் தம்மிட *பாஷ்யத்தில் எழுதியிருப்பதை எல்லோரும் காணலாம். ஆகையால் பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட பரமாத்மா குணபூர்ணன், ஜீவ ஜடாத்மக ப்ரபஞ்சத்தைவிட பின்னன் என்கிற இத்தகைய ஞானமே மோக்ஷ ஸாதனமானது என்பதே ஸகல கீதார்த்தமும், மற்றும் ஸகல வேதார்த்தமுமே யொழிய; பரமாத்மா நிற்குணன், ஜீவனைவிட அபின்னன் என்னும் இத்தகைய ஞானம் மோக்ஷ ஸாதனமென்று கீதையில் சொல்லவில்லை, வேதத்திலும் சொல்லவில்லை, ஆகையினால் பரமாத்மா ஸர்வகுண பூர்ணன், ஸமஸ்த ஜீவஜடாத்மக ப்ரபஞ்சத்தைவிட பின்னன் என்று தெரிந்துகொண்டு மோக்ஷத்தை அடையத் தக்கது. ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜான ஸம்வாதத்தில்

புராண புருஷோத்தம யோகமென்னும்

பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

* ஸர்வோபி சீதாஸாஸ்த்ரார்த்தோஸ்மின்னத்யாயே ஸமாஸேனோக்த: | ந கேவலம் ஸர்வஸி ச வேதார்த்த இஹ பரிஸமாப்பதோ ‘யஸ்தம் வேத ஸ வேதவித்’ ‘வேதாஸி ச ஸர்வாவாஹமேவ வேதய:’ இதி சோக்தம் | இது (உ)முகத்தம் கதி(யி)தம்மயா ஹே அனக(வ) அபாப ஏதத் ஸாஸ்த்ரம் யதா(யா) த(உ)ர்ஸிதார்த்தம் பு(வா)த்வா(யா) புத்திமான் ஸ்யாத் ப(ஊ)வேத், நான்யதா(யா), க்ருதக்ருத்யஸி ச பாரத க்ருதம் க்ருத்யம் கர்த வ்யம் யேன ஸ க்ருத க்ருத்யோ விஷ்டஜன்மப்ராஸுதேன ப்ராஹ்மணேன யத் கர்தவ்யம் தத்ஸர்வம் பகவத்தத்வே விதி(தி)தே க்ருதம் ப(ஊ)வதித் யர்த்த: ||

பதினாறுவது அத்தியாயம்.

அவதரணிகை:—முன்னத்தியாயத்தில் பரமாத்மா ஸர்வோத் தமன், ஸகலப்ரபஞ்சத்தைவிட பின்னன், ஸகலப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணன் என்கிற ஞானமே மோக்ஷ ஸாதனமென்று சொல்லி; ‘ஈஸ்வரோஹம்’ நானே ஈஸ்வரன், ஜகத்து பெரய் (மித்யை) என்று தெரிந்துகொள்பவர்கள் அஸுரர்கள் (தாமஸர்கள்), நானே ஈஸ்வரன் என்கிற ஞானமுள்ளவர்களும், ஜகத்து பெரய் (மித்யை) என்கிற ஞானமுள்ளவர்களும் அ தே ர க தி யை (தமஸ்ஸை) அடைகிறார்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அடைவதில்லை (முக்தராவதில்லை) என்று இவ்வத்தியாயத்தில் சொல்லுகிறான்:—

முதலில் தைவீ ஸம்பந்தை யடைந்தவர்களிட (ஸரத்விகர்க ளிட) குணங்களை மூன்று ஸ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான்:—

ஸ்ரீ பகவானுவாச = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்:—

(பூ)—அப(ஊ)யம் ஸத்வஸம்ஸுத்தி(யி)ர்ஜ்ஞானயோக(உ)வ்யவஸ்தி

(யி)தி: ||

தானம் தீ(உ)மஸ்ச யஜ்ஞஸ்ச ஸ்வாத்யாயஸ்தப ஆர்ஜவம் || 1 ||

அஹிம்ஸா ஸத்ய-மக்ரோத(ய)ஸ்த்யாக(உ)ஸ்ஸாந்திரபை

ஸு-ஹம் ||

த(உ)யா பூ(ஊ)தேஷ்வலோலுத்வம் மார்த(உ)வம் ஹ்ரீரசா

பலம் || 2 ||

தேஜ: க்ஷமா த்(யீ)ருதி: ஸௌசமத்ரோஹோ நாதிமானிதா ||

ப(ஊ)வந்தி ஸம்பத(உ)ம் தைவீமபி(ஊ)ஜாதஸ்ய பாரத || 3 ||

(ப. உ.) அப(ஊ)யம், ஸத்வஸம்ஸுத்தி:(யி:), ஜ்ஞானயோக(உ)வ்ய வஸ்தி(யி)தி: | தா(உ)னம், த(உ)ம:, ச, யஜ்ஞ:, ச, ஸ்வாத்(யீ)யாய:, தப:, ஆர்ஜவம் || அஹிம்ஸா, ஸத்யம், அக்ரோத:(ய:), த்யாக:(உ:), ஸாந்தி:, அபைஸு-ஹம் | த(உ)யா, பூ(ஊ)தேஷு, அலோலுத்வம், மார்த(உ)வம், ஹ்ரீ:, அசாபலம் || தேஜ:, க்ஷமா, த்(யீ)ருதி:, ஸௌசம், அத்(ஈ)ரோஹ:, நாதிமானிதா | ப(ஊ)வந்தி, ஸம்பத(உ)ம், தைவீம், அபி(ஊ)ஜாதஸ்ய, பாரத ||

அப(ஊ)யம் = த ன் னு ல் பிற
ருக்கும்பிறரால்
த னக் கு ம் பய
மின்மை
ஸத்வ- = அந் த்: கரணத்
தின்
ஸம்ஸூத் } = ஸூத்தி
தி:(யி:) }
ஜ்ஞான- = த த் வ ஞானத்
தை
யோக(ஊ)- = ஸம்பாதிக்கும்
வ்யவஸ்தி } = முயற்சியி லிருக்
(யி)தி: } கை
தா(டி)னம் = 17-வது அத்யா
யம், 20-வது
ஸ்ரோகத் தில்
சொல்லும்
ஸாத்விகதானம்
த(டி)ம: = இந்த்ரியங் களை
அடக்குதல்
ச = மற்றும்
யஜ்ஞ: = 17 — 11-வது
ஸ்ரோகத் தில்
சொல்லும்ஸாத்
விகமானபகவத்
பூஜா ரூபமான
த்ரவ்யா த் மக
ஞானாத்மக மா
ன யஜ்ஞங்கள்
ச = மற்றும்
ஸ்வாத்(வீ) } = வேதாத்(வீ)யய
யாய: } னம்
தப: = தேகத்தினுலும்
வாக்கினுலும்,
மனதினுலும்
செய்யப் படு ம்
ஸாத்விக தவம்
ஆர்ஜவம் = மனது, வாக்கு,
தேகம் இவைக

ளில் ஒரே வித
மாயிருக்கை
(கபடமின்மை)
அஹிம்ஸா = பிறருக்குத்
திங்கு செய்
யாமை
ஸத்யம் = உண்மை
அக்ரோத: = கோப மின்மை
(பிறரைத் துன்
புருத்தும்மனோ
விகாரமின்மை)
த்யாக: (ஊ) = ஒள தா ர் ய ம்
(மிகு கொடை)
ஸாந்தி: = பகவத் விஷயக
மான புத்தி
அபை } = பிறரைத் துன்
ஸூனம் } புறுத்தக்காரண
மான கோட்
களை ராஜாதி:க
ளிட த் திற்
சொல்லாமை
பூ(ஊ-ஓ) } = பிராணிகளிடத்
தேஷ- } தில்
த(டி)யா = தயை
அலோ } = விஷயங் க ளி ல்
லுத்வம் } நேசமின்மை
மார்த(டி)வம் = தன்னைத் துன்
புறுத் துவோ
ரையும் பகைக்
காமை (மென்
மை)
ஹ்ரீ: = அகார்யம் செய்
வதில் வெட்கம்
அசாபலம் = ஸத் க ர் ம ங்
களைச் செய்
வதில் உறுதியா
யிருக்கை
தேஜ: = தூர்ஜனர்களால்
அவமதித்

கூடிமா	க த த க ர ம லிருக்கை =கேரபமற்றவ னாய் அபகாரம் செய்தவனுக்கு ப்ரத்யபகாரம் செய்யாமலிருக் கை(பொறுமை)	(ஏதே)	வனென்கிற அபிமான மின்மை =இவ்வெல்லா குணங்களும் பாரத =ஒபாதகுலோத் பன்னான அர் ஜுன!
த(யீ)ருதி:	=ஸாத்விக தைர் யம்	தை(ஐ)	=தேவதாஸம்
ஸௌசம்	=தேகஸூத்தி மற்றும் அந்த: கரணசத்தி	வீம்	பந்தியான
அத(ஈ)	=பிறருக்குத்ரோ ரோஹ:}	ஸம்பத	=ஸம்பத்தை
ரோஹ:	ஹம் செய்யாம லிருக்கை	(டி)ம்	(ஸ்வபாவத்தை)
நாதிமானிதா	=நானேமேலான	அபிஜாதஸ்ய	=அடைந்த புரு ஷனுக்கு
		ப(ஹ)வந்தி	=உண்டாகின் றன.

கருத்து:—தைவீ ஸம்பத்தையடைந்த ஸாத்விக ஜனங்
களுக்கு அப(ஹ)யம் முதலிய இருபத்தாறு குணங்களிருக்கின்றன.

அவதராணிகை:—ஆஸூரஸம்பத்தையடைந்திருக்கிற
(தாமஸ) ஜனங்களின் தோஷங்களைச் சொல்லுகிறான்:—

(மு)—த(டி)ம்போ(ஹோ) த(டி)ர்போபிமானஸ்ச க்ரோத(ய:)

பாருஷ்யமேவ ச ||

அஜ்ஞானம் சாபி(ஹி)ஜாதஸ்ய பார்த்த ஸம்பத(டி)மாஸூரீம்||4||

(ப. உ.) த(டி)ம்ப:(ஹ:), த(டி)ர்ப:, அபி(ஹி)மான:, ச, க்ரோத:(ய:),
பாருஷ்யம், ஏவ, ச | அஜ்ஞானம், ச, அபி(ஹி)ஜாதஸ்ய, பார்த்த, ஸம்பத
(டி)ம், ஆஸூரீம் ||

பார்த்த	=ஒ அர்ஜுன!	னும் மத(டி)த்தி
த(டி)ம்ப:	=தன்னிடமிருக்	னல்பயமில்
(ஹ:)	கும் கீழ்மை	லாதவனைப்
	யைத் தெரிந்	போல் காட்டு
	திருந் தும்	தல்
	மேன்மையைச்	ச =மற்றும்
	காட்டுதல்	அபி(ஹி)
த(டி)ர்ப:	=பயத்திற்குக்	=அகங்காரம்
	காரணமிருப்பி	மான:
		=மற்றும்

க்ரோத:(ய:) = பிறருக்கு துன்	கள்
புறுத்தும் சித்த	ஆஸுரீம் = ஆஸுரஸம்
விகாரமுடைமை	பந்தியான
ச = மற்றும்	ஸம்பத் } = ஸம்பத்தை
பாருஷ்யம் = நிஷ்டேரத்வம்	(டி)ம் }
(கொடுமை)	அபி(வி) } = அடைந்தவர்க
அஜ்ஞானம் = அஜ்ஞானம்	ஜாதஸய } ஒருக்கு
(அஃவேகம்)	[ப(ஹ) வந்] = உண்டாகியே
(ஏதே) = இந்த தோஷங்	தி] ஏவ } திருகின்றன.

கருத்து:—ஆஸுர ஸ்வபாவமுள்ள (தாமஸ) ஜனங்களுக்கு தம்பம் முதலிய ஆறு குணங்களிருக்கின்றன. (இவ்வாறு குணங் களையுடையவர்கள் தாமஸரென்று அநியவேண்டும்.)

(மு)—தைவீ ஸம்பத்விமோக்ஷாய நிபந்தா(யா)யாஸுரீ மதா ||

மா ஸுச: ஸம்பத்(டி)ம் தைவீமபி(வி)ஜாதோஸி பாண்டவ || 5 ||

(ப. உ.) தைவீ, ஸம்பத், விமோக்ஷாய, நிப(வ)ந்தாய, ஆஸுரீ, மதா | மா, ஸுச:, ஸம்பத்(டி)ம், தை(டுடி)வீம், அபி(வி)ஜாத:, அவி, பாண்டவ ||

தைவீ = தேவதாஸம்	எனக்கு அந்தந்தமஸ்ஸுண்
பந்தியான	டாருமோ என்னமோ என்று
ஸம்பத் = ஸம்பத்து	சங்ஸக்திஸ்த் துக்கமடைந்த
விமோக்ஷாய = மோக்ஷத் திற்கு	அர்ஜுனனைக் குறித்து ஸ்ரீ
(காரணம்) என்	கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்:—
றும்	பாண்டவ = ஓ அர்ஜுன!
ஆஸுரீ = ஆஸுரஸம்	த்வம் = நீ
பந்தியான	தைவீம், } = தைவீ ஸம்பத்
ஸம்பத்து	ஸம்பத்ம் } = தை
நிப(வ)ந் } = மிகவும் பந்த	அபி(வி) } = அடைந்தவ
தா(யா)ய } ரூபமான தமஸ்	ஜாத: } குறும்
ஸுக்கு (கார	அஸி = இருக்கிறாய்.
ணம்) என்றும்	(அத:) = ஆகையால்
மதா = ஸம்மதமானது	மா, ஸுச: = குயர மடைய
ஒருக்கால் நான் ஆஸுர	வேண்டாம்.
ஸம்பத்துள்ளவனாகிறான்	

கருத்து:—தைவீ ஸம்பத்தாடைய மனிதன் (ஸாத்திகன்) மோக்ஷத்தையடைகிறான். ஆஸுர ஸம்பத்தாடைய மனிதன் (தாமஸன்) மஹா துக்க ரூபமான அந்தந்தமஸ்ஸையடைகிறான்.

(மூ)—த(ஈ)வேள பூ(ஹ)த ஸர்கேள(ஹே) லோகேஸ்மின் தைவ
ஆஸுர ஏவ ச ||

தைவோ விஸ்தரஸ: ப்ரோக்த: ஆஸுரம் பார்த்த மே ஸ்ருணு
|| 6 ||

(ப. உ.) த(ஈ)வேள, பூ(ஹ)தஸர்கேள, லோகே, அஸ்மின், தைவ:,
ஆஸுர:, ஏவ, ச | தைவ:, விஸ்தரஸ:, ப்ரோக்த:, ஆஸுரம், பார்த்த, மே,
ஸ்ருணு ||

பார்த்த = ஓ அர்ஜுன !
அஸ்மின் = இந்த
லோகே = உலகத்தில்
பூதஸர்கேள = ப்ராணிகளின்
ஸ்வபாவங்கள்
தைவ: = தேவ ஸம்பந்த
மான தென்றும்
ஆஸுர: = ஆஸுர ஸம்
பந்த மான
தென்றும்
த(ஈ) } = இருவகைகளே.
வேள, }
ஏவ }
சத்ர = அவைகளில்

தைவ: = தேவ ஸ்வ
பா(ஹ)மானது
விஸ்தரஸ: = விஸ்தாரமாக
ப்ரோக்த: = ('அபயம்' என்
னும் இது முத
லியஸ்லோகங்க
ளில்) சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது.
மே (ஸகா } = என்னிடத்தி
ஸாந்) } னின்றும்
ஆஸுரம் = ஆஸுர ஸ்வ
பாவத்தை
(விஸ்தரஸ:) = விஸ்தாரமாக
ஸ்ருணு = கேள்.

அவதரணிகை:—ஏழாவது ஸ்லோகம் முதல் இருபதாவது
ஸ்லோகம் வரைக்கும் ஆஸுர (தாமஸ) ஸ்வபாவமுள்ள ஜனங்க
ளின் செயல்களையும், அவாளுக்குண்டாகும் ஞானம் முதலிய
பயன்களையும் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச ஜனாந விதுராஸுரா: ||
ந ஸௌசம் நாபி சாசாரோ ந ஸத்யம் தேஷு வித்யதே || 7 ||

(ப. உ.) ப்ரவ்ருத்திம், ச, நிவ்ருத்திம், ச, ஜனாந, விது:, ஆஸுரா: |
ந, ஸௌசம், ந, அபி, ஈ, ஆசார:, ந, ஸத்யம், தேஷு, வித்யதே ||

ஆஸுரா: = ஆஸுர ஸ்வ
பாவமுள்ள
ஜனா: = ஜனங்கள்
ப்ரவ்ருத் } = ஸாஸ்திர நிஷித்
திம், ச } தங்களான கர்
மங்களில் முயற்
சியையும்
நிவ்ருத் } = ஸாஸ்திர நிஷித்
திம், ச } தங்களான கர்
மங்களில் முயற்

சியின் மைய	ந, வித்யதே = இருப்பதில்லை.
யும்	ஆசார:, அபி = ஆசாரமும்
ந, விது:	ந, (வித்யதே) = இருப்பதில்லை.
தேஷு = அறிவதில்லை.	ச = மற்றும்
= அத்தரமஸ	ஸத்யம் = நிஜமான வார்த
ஜனங்களி டத்	தையும்
தில்	ந, (வித்யதே) = இருப்பதில்லை.
ஸௌசம் = உள்ளும் புறமு	
முள்ள சுத்தி	

(மு)—அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதா(ஈ)ஹுரனீஸ்வரம் ||

அபரஸ்பரஸம்பூ(ஊ)தம் கிமன்யத் காமஹைதுகம் || 8 ||

(ப. உ.) அஸத்யம், அப்ரதிஷ்டம், தே, ஜகத், ஆஹு:, அனீஸ்வரம்||
அபரஸ்பரஸம்பூதம், கிம், அன்யத், காம-ஹைதுகம் ||

தே	= அந்த ஆஸுர	மற்றொன்று
	ஜனங்கள்	பிறந்ததல்ல.
ஜகத்	= ப்ரபஞ்சம்	காம- = காமத்திற்குக்
அஸத்யம்	= கல்பிதமா	காரணமான
	னது (மீத்யை,	அவித்யை
	பொய், ஸத்ய	யையே
	மானதல்ல).	ஹைதுகம் = காரணமாயு
அப்ரதிஷ்டம் }	= முத்துச்சிப்	டையது.
	பியிற்காணும்	கிம் = (மற்றும்) எந்
	வெள்ளியைப்	தகையது
	போல் ஞானத்	(எனின்)
	தினால் நாச	அன்யத் = விலக்ஷணமா
	மடைவது.	னது
அனீஸ்வரம்	= ஈஸ்வரனையத்	(ஜன்யம் = பிறப்பதென்
	றது.	றாகிலும், அஜன்யம் = பிறக்காத
அபரஸ் }	= மூன்றாவது	தென்றாகிலும், ஸத்தியமென்
பரஸம்பூ }	அத்யாயத்தில்	றாகிலும், அஸத்யமென்ற
(ஊ)தம் }	‘அன்னாத் பவ	கிலும் மற்றும் எவ்விதமா
	ந்திபூதானி’	யாகிலும் இத்தகைய தென்று
	இது முதலிய	சொல்லவராதது)
	ஸ்லோகம்	(இதி) = என்று
	களில் சொல்	ஆஹு: = சொல்லுகிறார்
	லியவாறு	கள்.
	ஒன்றினால்	

கருத்து:—இந்த ‘அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹுரனீஸ்வரம்’ என்கிற ஸ்லோகத்தினால் ஜகத்தை அஸத்யமென்று

சொல்லும் அத்தைவதிகளையே அஸுரர்களென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நிந்தித்திருப்பதாய் வித்தமாகிறது.

(மு)—ஏ தா ம் த்(ஈ)ருஷ்டிம்வஷ்டப்(ஈ)ய நஷ்டாத்மாஸூல்ப
பு(ஸு)த்த(ஈ)ய: ||

ப்ரப(ஊ)வந்த்யுக்(ஈ)ரகர்மாண: க்ஷயாய ஜக(உ)தோ > ஹிதா:

|| 9 ||

(ப. உ.) ஏதாம், த்ருஷ்டிம், அவஷ்டப்பய, நஷ்டாத்மாண:, அல்ப
பு(ஸு)த்தய: | ப்ரப(ஊ)வந்தி, உக்(ஈ)ரகர்மாண:, க்ஷயாய, ஜக(உ)த:,
அஹிதா: ||

ஏதாம்	= இம்முன் சொல்	செய்யும்	
	லிய	ஜக(உ)த:	= ப்ரப ரு ச த்
த்(ஈ)ருஷ்டிம்	= மி த்யா ரூன		திற்கு
	த்தை	அஹிதா:	= ஸ த் ரு க் க
அவஷ்ட	} = ஆஸ்ரயித்து		ளான தாமஸர்
ப்(ஈ)ய			கள்
நஷ்டாத்	} = துஷ்டமாண	(ஜகத:)	= ஜகத்தின்
மான:		க்ஷயாய	= அணிஷ்டப்ராப்
அல்ப	} = அற்பரூன		திக்காக
புத்தய:		ப்ரப(ஊ)வந்தி	= பிறக்கிறார்கள்.
உக்(ஈ)ர	} = சுருரமான		
கர்மாண:			கர்மங்களைச்

விசாரம்:—அத்தைவதிகள் ஜகத்துக்கு மித்யாத்வத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். அஸத்யத்வத்தைச் சொல்லுகிறதில்லை. இப்படியிருக்க ஜகத்துக்கு அஸத்யத்வத்தைச் சொல்பவர்களை நிந்திக்கும் இந்த ஸ்லோகம் ஜகத்துக்கு அஸத்யத்வத்தைச் சொல்லாத அத்தைவதிகளை நிந்திப்பதாக எப்படியாகும்? எனின்:—வித்தாரந்தலேஸ ஸங்க்ரஹமென்னும் கிரந்தத்திலும் அதின் வ்யாக்யானத்திலும் அபேயதீக்ஷிதர் முதலிய அத்தைவதிகள் 'ஜகத்து முயற்கொம்பைப்போலவும், கனுவைப்போலவும் எப்பொழுதுமில்லாதது' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தவிர :—பௌத்தரிட * மாத்யமிகவ்ருத்தி என்னும் நூலிலும் சங்கராசார்யரின் பரமகுருவான கௌடபாதரின் † காரிகா க்ரந்தத்திலும், சங்கராசார்யரால் செய்யப்பட்ட அதின் ‡ பாஷ்யத்திலும் சுந்தர்வ நகரத்தைப்போல் இந்த ஸமஸ்த ஜகத்தும் அஸத்யமானதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதுவுமின்றி :—2-1-14வது ப்ரஹ்மஸூத்ர பாஷ்யத்தில் சங்கராசார்யர்—‘ அஸத்யேன வேதாந்தவாக்யேன’ என்று வேதங்களுக்கு அஸத்யத்வத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். மற்றும் ‘அவித்(ஜீ)யா ஸஹகார்யேண நாஸ்தி(உ)ஸ்தி ப(ஹ)விஷ்யதி’ என்று முயற்கொம்பைப்போல் முக்காலத்திலு மில்லாதது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் ஜகத்து மித்யை என்றால் அஸத்யமானதென்றே அத்வைதிகளின் மதமென்று ஸித்தமாகிறது. ஆகையால் ‘அஸத்ய மப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹம்:’

* யதா(யா) மாயா யதா(யா) ஸ்வப்னே சுந்தர்வநகரம் யதா(யா) | ததோ(யோ)த்பாத(உ)ஸ்ததா(யா) ஸ்தா(யா)னம் ததா(யா) ப(ஹ)ங்க(அ) உதா(உ)ஹ்ருத: || (மாத்யமிகவ்ருத்தி).

† ஸ்வப்னமாயே யதா(யா) த்(ஜீ)ருஷ்டே க(அ)ந்தர்வநகரம் யதா(யா) | ததா(யா) விஸீவமித(உ)ம் த்(ஜீ)ருஷ்டம் வேதா(உ)ந்தேஷா விசக்ஷண: || 31 || ந நிரோதோ(யோ) ந சோத்பத்தி: ந ப(ஹ)த்தோ(யோ) ந ச ஸாத(ய)க: | ந முமுக்ஷுர்ந வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த்ததா || 32 || (கௌடபாதகாரிகா)

‡ ஸ்வப்னஸீச மாயா ச ஸ்வப்னமாயே அஸத்(ஜீ)வஸ்த்வாத்மிகே ஸத்வஸ்த்வாத்மிகே இவ லக்ஷ்யேதே அவிலேகிபி:(ஹி) | யதா(யா) ச ப்ரஸாரித பண்யாபண க்ருஹ ப்ராஸாத(உ) ஸ்த்ரீ பும்ஜனபத வ்யவஹாரா கீர்ணமிவ க(அ)ந்த(ய)ர்வநகரம் த்(ஜீ)ருயீயமானமேவ ஸத் அகஸ்மாந் அபா(ஹ)வதாம் க(அ)தம் த்(ஜீ)ருஷ்டம் யதா(யா) ச ஸ்வப்னமாயே த்(ஜீ)ருஷ்டே அஸத்ருபே ததா(யா) விஸீவமித(உ)ம் த்(ஜீ)வைதம் ஸமஸ்தம் அஸத் த்(ஜீ)ருஷ்டம் ந நிரோத:(ய:) ப்ரஸய:, உத்பத்தி: ஜனனம், ப(ஹ)த் த:(யு:) ஸம்ஸாரீ ஜீவ:, ஸாத(ய)க: ஸாத(ய):ரவான், மோக்ஷஸ்ய முமுக்ஷு: மோசநார்த்தீ முக்த: விமுக்த பந்த:(ய:) உத்பத்தி ப்ரஸயேயாரபா(ஹ)வாத் ப(ஹ)த்தா(யா)தயோ ந ஸந்தித் யேஷா பரமார்த்ததாசுவைதஸ்ய அஸத்வாத்

என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் 'ஜகத்து அஸத்யமென்று சொல்பவர்கள் அஸுரர்கள், மோக்ஷத்தை யடையாமல் அநேககதியை (தமஸ்ஸை) யடைகிறார்கள்' என்று நிந்தித்திருப்பது 'ப்ரஹ்ம ஸத்யம் ஜகன்மித்யா ஜீவோ ப்ரஹ்மைவ நாபர:' என்று சொல்லும் அத்தைவதிகளுக்கே ஸம்பந்தப்படுகிறது. ஆகையால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இந்த ஸ்லோகத்தினால் அத்தைவத மதத்தையே நிந்தித்திருப்பதாக வித்தமாகிறது.

(மூ)—காமமாஸ்ரித்ய து(உ)ஷ்பூரம் த(உ)ம்ப(ஊ)மான மதான் விதா: ||

மோஹாத் க்(உ)ருஹீத்வாஸத(உ)க்(உ)ராஹான் ப்ரவர்தந் தேஸுசிவ்ரதா: || 10 ||

(ப. உ.) காமம், ஆஸ்ரித்ய, து(உ)ஷ்பூரம், தம்ப(ஊ)-மான-மதா (உ)ன்விதா: | மோஹாத், க்(உ)ருஹீத்வா, அஸத(உ)க்(உ)ராஹான், ப்ரவர்தந்தே, அஸுசிவ்ரதா: ||

த(உ)ம்ப(ஊ)- = த(உ)ம்ப(ஊ)ம்
மான- = மானம்
மத(உ)- = மத(உ)ம் (இவை
களுடன்)

அன்விதா: = கூடியவரான
(அஸுரா:) = அஸுரர்கள்
து(உ)ஷ்பூரம் } = முடிப்பதற்கு
முடியாத
காமம் = பெராருள்க
ளின்விருப்பத்தை

ஆஸ்ரித்ய = ஆஸ்ரயித்து
மோஹாத் = மித்யா ஞானத்தினால்

அஸத(உ) } = ஸ்ருதி ஸ்மருதி
க்(உ)ரா } களில் இல்லாத
ஹான் } அர்த்தங்களை
க்(உ)ருஹீ } = செய்துகொ
த்வா } ண்டு (தெரிந்து
கொண்டு)

அஸுசி- = அஸுத்தமான
வ்ரதா: } = ஆசாரமுள்ள
(ஸந்த:) } வர்களாய்
ப்ரவர்தந்தே = அற்பமான
பேரகங்களுக்காக முயற்சிக்
கிறார்கள்.

(மூ)—சிந்தாமபரிமேயாம் ச ப்ரலயாந்தாமுபாஸ்ரிதா: ||

காமோபபோ(ஹோ)க(அ)பரமா ஏதாவதி(உ)தி நிஸ்சிதா: || 11 ||

ஆஸாபாஸஸதைர்ப(வ)த்தா: (பூ:) காம-க் ரோத (ய) -பராயண: ||

ஈஹந்தே காமபோ(ஹோ)கா(அ)ர்த்தமன்யாயேனார்த்தஸஞ்ச

யான் || 12 ||

(ப. உ.) சிந்தாம், அபரிமேயாம், ச, ப்ரலயாந்தாம், உபாஸ் ரிதா: |
காமோபபோ(ஹோ)க(அ)பரமா: , ஏதாவத், இதி, நிஸ் சிதா: || ஆஸாபாஸ
ஸதை: , ப(வ)த்தா:(ஸ்ரீ): , காமக்ரோத(ய)பராயணை: | ஈஹந்தே, காம
போ(ஹோ)கா(அ)ர்த்தம், அன்யாயேன, அர்த்த-ஸஞ்சயான் ||

(அஸ-ரா:) = அஸ-ரர்கள்
ப்ரல } = மரணம் வரை
யாந்தாம் } யில் தொடர்ந்
திருக்கின்றது
மான

அபரிமே } = அளவிட முடி
யாம் } யாததான

சிந்தாம் = மனக்கவலையை

உபாஸ் } = அடைந்த
ரிதா: } வர்களாய்
(ஸந்த:)

ச = மற்றும்

காம- = விஷயங்களின்

உபபோக- = அனுபவமே

பரமா: } = பரம புருஷார்
(ஸந்த:) } த்த மென்ற
றிந்தவர்க
ளாய்

ஏதாவத் = இவ்வைவ ஹி க
போகங்களே
பயன், பரத்
ரி க ம ர ன ப ய
னில்லை

இதி = என்று [வராய்

நிஸ்சிதா: = நிஸ்சயமுள்ள

ஆஸா- = ஆசைகளின்
கிற

பாஸ- = கயிறுகளின்

ஸதை: = நுற்றுக்கணக்கு
களால்

ப(வ)த்தா: } = கட்டப்பட்ட
(ஸந்த:) } வர்களாய்

காம- = காமம்

க்ரோத- = க்ரோதம்
இவைகளையே

பராயணை: = முக்கியமாகக்
கொண்டவர்க
ளாய்

காம- = விரும்பும்
விஷயங்களின்

போகார்த் } = அனுபவத்
தம் } திற்காக

அன்யா } = திருடு முதலிய
யேன } அநீதியினால்

அர்த்த } = பெராருட்
ஸஞ்ச } குவியல்களை

யான் }
ஈஹந்தே = ஸம்பாதிப்

பதற்கு முயற்
சிக்கிறார்கள்.

அவதரணிகை:—‘சிந்தாம் அபரிமேயாம் ச’ என்னும்
ஸ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட தாமஸஜனங்களின் சிந்தையின்
வகைகளை நான்கு ஸ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான்:—

(ஸ்ரீ)—இத(உ)மத்ய மயா லப்த(ய)மிமம் ப்ராபஸ்யே ம்னோரத(ய)ம் ||

இத(உ)மஸ்தீத(உ)மபி மே ப(ஹ)விஷ்யதி புனர்த்த(ய)னம்

|| 13 ||

(ப. உ.) இத(உ)ம், அத்ய, மயா, லப(ஸ்)த(ய)ம், மும், ப்ராபஸ்யே,
மனோரத(ய)ம் | இத(உ)ம், அஸ்தி, இத(உ)ம், அபி, மே, ப(ஹ)விஷ்யதி
புன: , த(ய)னம் ||

மயா	= என்னால்	மே	= எனக்கு
இத(உ)ம்	= இப்பொருள்	இத(உ)ம்	= இந்த
அத்(உ)ய	= இன்று	த(ய)னம்	= பொருள்
லப்த(ய)ம்	= அடையப்பட்டு விட்டது.	அஸ்தி	= இருக்கின்றது.
இமம்	= இந்த	இ(உ)ம்	= இந்த
மனோ	= விருப்பத்தை	த(ய)னம், அபி	} = பொருளையும்
ரத(ய)ம் }		புன:	= திரும்பவும்
ப்ராப்ச்யே	= அடையப் போகிறேன்.	ப(ஊ)விஷ் யதி	} = வருகிறது.

(மு)—அஸௌ மயா ஹதஸ்ஸத்ருஹ்நிஷ்யே சாபரானபி ||
 ஈஸ்வரோஹமஹம் போ(ஹோ)கீ(ஹீ)ஸித்தோ(யோ)ஹம் பல
 வான் ஸுகீ(வீ) || 14 ||

(ப. உ.) அஸௌ, மயா, ஹத:, ஸத்ரு:, ஹ்நிஷ்யே, ச, அபரான், அபி | ஈஸ்வர:, அஹம், அஹம், போ(ஹோ)கீ, வித்த:(ய:), அஹம், ப(வ)லவான், ஸுகீ(வீ) ||

மயா	= என்னால்	அஹம்	= நான்
அஸௌ	= இந்த	போ	} = ஸகல போகங்க ருடன் கூடின வன்.
ஸத்ரு:	= ஸத்ரு	(ஹோ)	
ஹத:	= கொல்லப் பட்டான்.	கீ(ஹீ)	
அபரான், அபி	} = இதர சத்ருக் களையும்	அஹம்	= நான்
ஹ்நிஷ்யே		ஸித்த:(ய:)	= க்ருதக்ருத யன்,
அஹம்	= நான்	ப(வ)லவான்	= பல முள்ளவன்,
ஈஸ்வர:	= பரமாத்மா (நாராயணன்).	ஸுகீ(வீ)	= ஸுக முள்ள வன்.

(மு)—ஆட்யோபி(ஹி)ஜனவானஸ்மி கோன்யோஸ்தி ஸத்ருஸோ
 மயா ||

யக்ஷ்யே தா(உ)ஸ்யாமி மோதி(ஹி)ஷ்ய இத்யஜ்ஞான விமோ
 ஹிதா: || 15 ||

(ப. உ.) ஆட்ய:, அபி(ஹி)ஜனவான், அஸ்மி, க:, அன்ப:, அஸ்தி, ஸத்ருஸ:, மயா | யக்ஷ்யே, தா(உ)ஸ்யாமி, மோதி(ஹி)ஷ்யே, இதி, அஜ்ஞான விமோஹிதா: ||

அஹம்	= நான்	அஸ்தி	= இருக்கிறேன்.
ஆட்ய:	= நி றை ந் த பொருளுடைய வன்.	யக்ஷ்யே	= யாகம் செய் வேன்
அபி(ஊ)	} = உயர் குலத்தில் பிறந்தவனாக	தா(ஊ)ஸ்	} = தானம் செய் வேன்
ஜன		யாமி	
வான்		மோதி(ஊ)	} = ஸந்தோஷ மடைவேன்
அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.	ஷ்யே	
மயா	= என்னால் (என க்கு)	இதி	= இவ்விதமாக
ஸத்ருஸ:	= ஒப்பானவன்	அஜ்ஞான-	} = அஜ்ஞானத்தி னால்
அன்ய	= வேறு	விமோ	
க:	= எவன்	ஹிதா:	} = மயக்கங்கொண் டவராய்
		(ஸந்த:)	

(மூ)—அநேக சித்தவிப்(ஊ)ராந்தா மோஹஜால ஸமாவ்ருதா: ||

ப்ரஸக்தா: காமபோ(ஹோ)கே(மே)ஷு பதந்தி நரகே

ஸுசௌ || 16 ||

(ப. உ.) அநேக-சித்த-விப்(ஊ)ராந்தா: , மோஹ-ஜால-ஸமாவ்ருதா: |
ப்ரஸக்தா: , காமபோ(ஹோ)கே(மே)ஷு, பதந்தி, நரகே, அஸுசௌ ||

அநேக-	= பல விஷயங் களின் சிந்தை யுடன் கூடிய	போ(ஹோ) கே(மே)	} = போகங்களில் ஷு
சித்த-	= மனதினால்	ப்ரஸக்தா:	
விப்(ஊ)	} = மிகவும் ப்ரம முடையவர்க ளாய்	(ஸந்த:)	} = அதிக பற்றுத லுடையவர் களாய்
ராந்தா:		அஸுசௌ	
மோஹ-	= மோகமென் னும்		= அஸுத்தமான (மலமூத்ராதி களினால் ஸ்ரீ மான)
ஜால-	= வலையினால்	நரகே	= நரகத்தில்
ஸமாவ்ருதா:	= சூழப்பட்ட வர்களாய்	பதந்தி	= விழுக்கின்ற கள்.
காம-	= விஷயங்களின்		

விசாரம்:—‘சர்வரோஹம்’ என்கிற ஸ்லோகத்தில் யார்
‘நரணே சர்வரன்’ என்று தெரிந்துகொள்கிறார்களோ அவர்கள்
அஸுரர்கள் என்று சொல்லி, அவர்கள் ‘ஆஸுரீம் யோனி
மாபன்னா மூடா ஜன்மணி ஜன்மணி | மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய
ததோ யாந்த்யத(ய)மாம் க(உ)திம் || (கீ. 16-20) என்கிற ஸ்லோகத்

தில் ஸ்ரீ பரமாத்மாவை அடையாமல் அதோகதியை (அந்தர்தமஸ்ஸை) அடைகிறார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸங்கராசார்யரிட கீதா பாஷ்யம் ப்ரஹ்ம ஸ-உத்ரபாஷ்யம் முதலிய நூல்களால் 'நானே ஈஸ்வரன்' என்று தெரிந்துகொண்டவர்கள் அத்வைதிகளே என்று ஸ்பஷ்டமாகிறது. அது எப்படி எனின் :-

'விதராக பயக்ரோதா:(யா): மன்மயா மாமுபாஸ்ரிதா:' (கீ. 4-10) என்கிற ஸ்லோகத்திலுள்ள 'மன்மயா:' என்கிற பதத்திற்கு 'ப்ரஹ்மவித: ஈஸ்வராபேததர்ஸின:' என்று ப்ரஹ்ம, ஈஸ்வர பதங்களுக்கு ஒரே அர்த்தத்தை வைத்துக்கொண்டு 'நானே ஈஸ்வரன்' என்று தெரிந்து கொண்டவர்கள் மத்பா(ஊ)வம் = ஈஸ்வரபா(ஊ)வத்தை (ஈஸ்வரத்வத்தை) அடைகிறார்கள் என்று ஸங்கராசார்யர் தம்மிட கீதா பாஷ்யத்தில் அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்.

மற்றும் பாஷ்யோத்கர்ஷதீபிகா என்கிற அத்வைதிக்ரந்தத்திலும் 'மன்மயா: = ஈஸ்வராபேததர்ஸின:' என்று ஈஸ்வராபேதஞானமே மோக்ஷஸாதனமென்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் 'நானே ஈஸ்வரன்' என்கிற ஞானமே மோக்ஷஸாதன மென்று அத்வைதிகள் சொல்லுகிறார்களென்று ஸித்தமாகிறது.

'பி(வி)பர்த்யவ்யய ஈஸ்வர:' என்கிற 15-17 வது ஸ்லோகத்தின் பாஷ்யத்திலும் 18-61 வது கீதா ஸ்லோகத்தின் பாஷ்யத்திலும் 'ஈஸ்வர: = ஈஸன ஸ்ரீலோ நாராயண:' என்று ஈஸ்வர: எனின் நாராயணனென்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்.

மற்றும் 4-1-3 வது ப்ரஹ்ம ஸ-உத்ர ஸாங்கரா பாஷ்யத்தில் 'நன்வஹமேவேஸ்வர ஏவோக்த: ஸ்ருத்யா யத்யேவம் ப்ரதிபு(வா)ந்தோஸி நாஸ்தி கஸ்யசித்ப்ரபோத:(ய:)' என்கிற வாக்யத்தினால் நானே ஈஸ்வரன் என்கிற ஞானமே அத்வைதிகளுக்கு அபிமதமென்று வெளியாகிறது. இத்தகைய 'நானே ஈஸ்வரன்' என்கிற ஞானம் ஆஸூர ஞானம், ஸூர ஞானத்தை அந்தந்தமஸ்ஸுக்கு ஸாதனமென்று நிந்தித்திருப்பதினால்

‘நானே ஈஸ்வரன்’ என்று தெரிந்துகொள்ளும் அத்தவதிகள் அஸுரர்கள், அவர்களுக்கு மோக்ஷமுண்டாகாமல் அந்தந் தமஸ்ஸே உண்டாகிறதென்று இந்த கீதா ஸ்லோகத்தினால் ஸித்தமாகிறது.

பதினைந்தாவது அத்தியாயத்தில்—‘உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய: பரமாத்மேத்யுதா(உ)ஹ்ருத: | யோ லோகதர்யமாவீர்ய பி(வி) ப(ஊ)ர்த்யவ்யய ஈஸ்வர: || 17 || யஸ்மாத் ஸுரமதீதோஹ மக்ஷரா த(உ)பி சோத்தம: | || 18 || ஏதத் பு(ஹ)த்வா(ஹ) புத்தி மான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யர்ச பாரத || 20 ||’ இந்த ஸ்லோகங்க ளில் ‘அன்ய:’ என்கிற பதத்தினாலும் ப்ரவேஷ்ட்ரு ப்ரவேர்ய பாவத்தினாலும், ரக்ஷ்ய ரக்ஷகத்வ, தா(யா)ர்ய தா(யா)ரகத்வ, ஈஸ்வரானீஸ்வரத்வ, புருஷோத்தமத்வம் முதலிய விருத்த தர்மங் களினால் ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதத்தைச்சொல்லி, இந்த கைய பேதஞானிக்கு ‘ஏதத் புத்வா(ஹ) பு(ஹ)த்திமான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யர்ச பாரத’ என்று மோக்ஷத்தை ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லி; பதினாறாவது அத்தியாயத்தில் தைவம் ஆஸூரமென்று இருவகைகளாய் ஜீவர்களைப் பிறித்து ஆஸூர ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லும்போது ‘ஈஸ்வரோஹம்’ என்கிற வாக்யத்தினால் ‘நானே ஈஸ்வரன்’ என்கிற அபேதஜ்ஞானம் ஆஸூர ஸ்வபாவ மென்று சொல்லி அத்தகைய ஞானமுடையோருக்கு மோக்ஷ முண்டாகாமல் அந்தந்தமஸ்ஸு உண்டாகிறதென்று சொல்லி யிருப்பதினால் ‘ஈஸ்வரோஹம்’ என்கிற வாக்யம் ஈஸ்வராபேத வாதிகளான அ த த் தை வ திகளை யே நிந்திக்கிறதென்று ஸித்த மாகிறது.

“அஸௌ மயா ஹத: ஸத்ரு: ஹனிஷ்யே சாபராநிதி | ஈஸ்வ ரோஹமஹம் போகீ ஸித்தோஹம் பலவான் ஸுகீ ||” என்கிற 16-14-வது கீதா ஸ்லோகத்தின் ஸங்கர பாஷ்யத்தில் “அஸௌ மயேதி-அஸௌ தே(தே)வத(உ)ந்த நாமா மயா ஹத: ஸூர்ஜய ஸத்ரு: ஹனிஷ்யே ச அன்யான் வராகா நபரான்ன: கிபு தே கரிஷ்யந்தி தபஸ்வின: ஸர்வதா(யா)பி நாஸ்தி மந:ஸல்ய: ஈஸ்வ ரோஹமஹம் போ(ஹோ)கீ(கீ) ஸர்வ ப்ரகாரேண ச ஸித்தோஹம்

ஸம்பன்ன: புத்ரை: பௌத்தரர் நபத்ருபி:(ஹி) ந கேவலம்
மானுஷ்யோஹம் பலவான் ஸுகீ ச அஹமேவ அன்யே து
பூ(ஹி)மிபா(ஹ)ராயாவதீர்ணா:" என்று ஸுலபமான மற்றும்
அமுக்கியமான பதங்களுக்கு அர்த்தம் செய்து, முக்கியமான
'ஈஸ்வர; அஹம்' என்கிற பதங்களுக்கு அர்த்தம் செய்யாம
லிருப்பதற்கு இந்த கீதா வாக்யம் தம் மதத்திற்கு மிகவும் விருத்த
மானதென்பதே காரணமென்று ஊகிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது.
ஆகையால் அஹம் = நான், ஈஸ்வர: = ஸமர்த்தன் என்று இப்
போதிய அத்தைவத பண்டிதர்கள் அர்த்தம் செய்துகொண்டு
'ஈஸ்வரோஹம்' என்கிற வாக்யம் தம் மதத்தை நிந்திப்பதில்லை
என்று அவர்கள் சொல்வது அயுத்தமானது.

(மூ)—ஆத்ம-ஸம்பா(ஹ)விதா ஸ்தப்தா:(யா:)த(ய)னமான மதா(ஹ)
ன் விதா: ||

யஜுந்தே நாமயஜ்ஞஸ்தே த(ஹி)ம்பே(ஹே)னவிதி(யி)

பூர்வகம் || 17 ||

அஹங்காரம் ப(ஹ)லம் த(ஹி)ர்பம் காமம் க்ரோத(ய)ம் ச
ஸம்ஸ்ரிதா: ||

மாமாத்ம பரதே(ஹே)ஹேஷு ப்ரத்(ஹி)விஷந்தோப்(ஹி)ய
ஸூயகா: || 18 ||

(ப. உ.) ஆத்ம-ஸம்பா(ஹ)விதா:, ஸ்தப்தா:(யா:), த(ய)ன-மான-
மதா(ஹ)ன்விதா: | யஜுந்தே, நாமயஜ்ஞஸ்தே, தே, த(ஹி)ம்பே(ஹே)ன,
அவிதி(யி)பூர்வகம் || அஹங்காரம், ப(ஹ)லம், த(ஹி)ர்பம், காமம், க்ரோத
(ய)ம், ச, ஸம்ஸ்ரிதா: | மாம், ஆத்ம-பா-தே(ஹே)ஹேஷு, ப்ரத்விஷந்த:,
அப்யஸூயகா: ||

ஆத்ம- = தம்மைத்தாமே
ஸம்பாவிதா: = பு க ழ் ந் து
கொள்ளும்
ஸ்தப்தா: } = வ ண க் க மற்ற்
(யா:) } வர்களான
த(ய)ன- = செல்வ த் தி னு
லுண்டான
மான- = செருக்கு
மத(ஹி)- = மத(ஹி)ம் இவை
களுடன்

அன்விதா: = கூ டி ய வ ர் க
ளான
அஹங்காரம் = அகங்காரத்தை
யும்
ப(ஹ)லம் = பலத்தையும்
தர்பம் = த ரு ப் ப த் தை
யும் (இருமாப்
பையும்)
காமம் = காமத்தையும்
ச = மற்றும்

க்ரோத(ய)ம் = க்ரோ த த் தை
யும்
ஸம்ஸ்ரிதா: = ஆ ஸ் ர யி த் த
வர்களான
ஆத்ம- = தம்மிட
பர- = (மற் றும்) பிறரிட
தே(ஷே) } = தேஹங்களில்
ஹேஷு }
[ஸ்தி(யி) } = அந் தர் யாமி யா
தம்] } யிருக்கும்
மாம் = என்னை
ப்ரத்(ஈ)வி = த்வேஷி த் து க்
ஷந்த: } கொண்டே
அப்(ஹீ)ய } = தோ ஷ ம ற் ற
ஸூயந்த: } என்னிடத் தில்
தே = அந்த அஸுரர்
கள் (தாமஸர்
கள்)

த(டி)ம்பேன = தம் பெ ரு மை
யை க் கா ட் டு
வதற்காகவே
அவிதி(யி) } = ஸாஸ்த்ரத் தில்
பூர்வகம் } செ ர ல் லி ய
முறையை மீறி
நாமயஜ்ஞ: = வெரும் ய ஜ்ஞ
மென்ற பெயர்
மாத்திர முள்ள
(யஜ்ஞ லக்ஷண
மற் ற) ஜ்யோ
திஷ்டோ மா தி
யஜ்ஞங்களால்
யஜந்தே = 17 - 4 கீ த ர
ஸ்லோகத் தில்
சொல்லும்வாரு
பூ த ப்ரேதாநி
களை ப் பூ ஜி க்
கின்றனர்.

அவதரணிகை:—அஸுரர்களுக்கு (தாமஸர்களுக்கு)வெரும்
அனித்ய நரகம் மாத்ரமே உண்டாகிறதென்றல்ல, நிக்யநரகமான
தமஸஸுமுண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறான்:—

(மு)—தானஹம் த்விஷத: க்ருரான் ஸம்ஸாரேஷு நராத(ய)மான் ||
க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஸூபா(ஹா)னஸுரீஷுவேவ யோனிஷு || 19 ||

(ப. உ.) தான், அஹம், த்(ஈ)விஷத:, க்ருரான், ஸம்ஸாரேஷு,
நராத(ய)மான் | க்ஷிபாமி, அஜஸ்ரம், அஸூபான், ஆஸுரீஷு, ஏவ,
யோனிஷு ||

அஹம் = நான்
த்(ஈ)விஷத: = எ ன் னை த்வே
ஷிக்கும்
க்ருரான் = க்ருரரான
அஸூபான் = அமங்களரான
நராதமான் = மனி த் ர் க ளி ல்
கீழானவரான
தான் = முன் ஸ்லோகத்
தில் சொல்லப்
பட்டுள்ள தாம

ஸர்களை
ஸம்ஸா } = ந ர க த் திற்குப்
ரேஷு } பே ர வ த் து
வழியான
ஆஸுரீஷு = ஆ ஸு ர ஸ ம்
பந்தியான
யோனிஷு } = பி ர ப் பி க ளி
ஏவ } லேயே
அஜஸ்ரம் = எப்பொழுதும்
க்ஷிபாமி = தள்ளுகிறேன்.

(மு)—ஆஸுரீம் யோனிமாபன்னு மூடா ஜன்மனி ஜன்மனி ||

மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத(ய)மாம் க(உ)

திம் || 20 ||

(ப. உ.) ஆஸுரீம், யோனிம், ஆபன்னு:, மூடா:, ஜன்மனி, ஜன்மனி |
மாம், அப்ராப்ய, ஏவ, கௌந்தேய, தத:, யாந்தி, அத(ய)மாம், க(உ)திம் ||

கௌந்தேய = ஒ அர்ஜுன!

மூடா: = மூடர்களான

(தே) = அவர்கள்

ஜன்மனி, } = பிறவிதோரும்

ஜன்மனி }

ஆஸுரீம் = அ ஸு ர ஸ ம்

பந்தியான

யோனிம் = பிறப்பை

ஆபன்னு: } = அடைந்தவர்

(ஸந்த:) }

மாம் = என்னை (மோக்ஷ

த்தை)

அப்ராப்ய, } = அடையாமலே

ஏவ }

தத: = அதைவிட

அத(ய)மாம் = தாழ்ந்ததான

கதிம் = கதியை (நித்ய

து : க் க முண்

டாகும் அந்தந்

தமஸைஸ)

யாந்தி = அடைகிறார்

கள்.

அவதரணிகை :—நரகத்திற்கும், ஸ்ரேயஸ்ஸுக்கும் காரணங்
களை இரண்டு ஸ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான் :—

(மு)—த்ரிவிதம் நரகஸ்யேத(டி)ம் த்வாரம் நாஸனமாத்த்மன: ||

காம-க்ரோத(ய)ஸ்-ததா(யா) லோப(ஊ)ஸ்-தஸ்மாதே(டி)தத்

த்ரயம் த்யஜேத் || 21 ||

(ப. உ.) த்ரிவித(ய)ம், நரகஸ்ய, இத(டி)ம், த்(டி)வாரம், நாஸனம்,
ஆத்மன: | காம:, க்ரோத:, ததா(யா), லோப:(ஊ), தஸ்மாத், ஏதத்,
த்ரயம், த்யஜேத் ||

காம: = காமம்

க்ரோத:(ய:) = க்ரோதம்

ததா(யா) = மற்றும்

லோப:(ஊ) = லோப(ஊ)ம்

(இதி) = இவ்வாறு

த்ரிவித(ய)ம் = மூவ்வகையான

இதம் = இந் த நூர்க்

குணங்கள்

நரகஸ்ய = நரகத்திற்கு

த்(டி)வாரம் = வ ர யி ல ர க

வும் (கா ர ண

மாகவும்)

ஆத்மன: = (அ வை க ள்)

ஜீவனுக்கு

நாஸனம் = கெடுதலை விளை

விக்கின்றவை

களாய்மிருக்

கின்றன.

தஸ்மாத் = ஆதலால்

ஏதத் = இந்த

த்ரயம் = கா ம க் ரோ த

லோப மென்

னும் மூன்றை

யும்

த்யஜேத் = வி ட் டி வி ட

வேண்டும்.

(மு)—ஏதைர்விழுத்த: கௌந்தேய த்மோத்வாரைஸ்த்ரிபிரந: ||

ஆசரத்யாத்மன: ஸ்ரேயஸ்ததோ யாதி பராம் க(அ)தீம் || 22 ||

(ப. உ.) ஏதை: விழுத்த: கௌந்தேய, த்மோத்(ஜீ)வாரை: த்ரிபி: (வி:), ந: | ஆசரதி, ஆத்மன: ஸ்ரேய: தத: யாதி, பராம், க(அ)தீம் ||

த மோ	= த ம ஸ்ஸுக்குக்	ஸ்ரேய:	= பு ரு ஷா ர் த் த
த்வாரை:	காரணங்களான		ஸாதனத்தை
த்ரிபி:(வி:)	= மூன்றான	ஆசரதி	= செ ய் து
ஏதை:	= இ ந் த க ர ம		கொள்ளுகிறான்
	க்ரோதலோபங்	தத:	= அதினால்
	களால்	பராம்	= மேலான
விழுத்த:	= விடுபட்ட	க(அ)தீம்	= க தி யை (மோ
ந:	= மனிதன்		க்ஷத்தை)
ஆத்மன:	= தன்னிட	யாதி	= அடைகிறான்.

(மு)—யஸ்யஸ்த்ரவிதி(யி)முத்ஸ்ருஜ்ய வர்ததே காமகாரத: ||

ந ஸ ஸித்தி(யி)மவாப்னோதி ந ஸுகம் ந பராம் க(அ)தீம் || 23 ||

(ப. உ.) ய: ஸாஸ்த்ரவிதிம், உதஸ்ருஜ்ய, வர்ததே, காமகாரத: | ந, ஸ:, ஸித்தி(யி)ம், அவாப்னோதி, ந, ஸுகம், ந, பராம், கதீம் ||

ய:	= யார்	ந, அவாப்	= அடைவதில்லை.
ஸாஸ்த்ர	= ஸாஸ்த்ரத் தில்	னோதி	
விதி(யி)ம்	சொல்லப்பட்ட	ஸுகம்	= ஐஹிக ஸுகத்
	முறையை		தையும்
உதஸ்ருஜ்ய	= விட்டு	ந, அவாப்	= அடைவதில்லை.
காமகாரத:	= தன் இஷ்டப்	னோதி	
	படி	பராம்	= உத்தமமான
வர்ததே	= நடக்கிறானோ	கதீம்	= க தி யை யு ம்
	(யாகாதிகளைச்		(மோக்ஷத் தை
	செய்கிறானோ)		யும்)
ஸ:	= அவன்	ந, அவாப்	= அடைவதில்லை.
ஸித்திம்	= புருஷார்த்தோ	னோதி	
	பாயத்தை		

(மு)—தஸ்மாத் ஸாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்ய வ்யவஸ்தி

(யி)தௌ ||

ஜ்ஞாத்வா ஸாஸ்த்ரவிதா(யா)னோக்தம் கர்ம கர்த்ருமஹாந்

ஹஸி || 24 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ஸாஸ்த்ரம், ப்ரமாணம், தே, கார்யா-கார்ய-வ்ய வஸ்தி(யி)தௌ | ஜ்ஞாத்வா, ஸாஸ்த்ர-விதா(யா)னோக்தம், கர்ம, கர்னும், இஹ, அர்ஹஸி ||

தஸ்மாத்	= ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியவாரு ஆசரிக்காமல் தம்மிஷ்டப்படி கர்மத்தை ஆச ரிப்பதினால் பயனையடை யாததினால்	ஸாஸ்த்ரம்	= ஸ்ருதிஸ்ம்ரு த்யாதிஸாஸ்த்ர மானது
கார்ய-	= இந்த கர்மம் செய்யத் தகுந் தது	ப்ரமாணம்	= ப்ரமாணமா யிருக்கிறது.
அகார்ய-	= இந்த கர்மம் செய்யத்தகா தது என்கிற வ்யவஸ்தையில்	(தஸ்மாத்)	= ஸாஸ்த்ரமே ப்ர மாணமாயிருப் பதினால்
தே	= ஸாத்வி கஸ்வ பரவமுள்ள (தைவீ ஸம்பத் தையடைந் துள்ள) உனக்கு	இஹ	= இவ்வுலகத்தில்
		ஸாஸ்த்ர விதா(யா) னோக்தம்	= விதாயகமான ஸாஸ்த்ரங் களில் சொல்லப் பட்ட
		கர்ம	= கர்மத்தை
		ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்து கொண்டு
		கர்னும்	= செய்வதற்கு
		அர்ஹஸி	= தகுந்தவனா யிருக்கிறாய்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜன ஸம்வாதத்தில்

அக்ஷரப்ரஹ்ம யோகமென்னும்

பதினொருவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—யே ஸாஸ்த்ரவிதி(யி)முத்ஸ்ருஜ்ய யஜந்தே ஸ்ரத்தயான்விதா: ||
தேஷாம் நிஷ்டா து கா க்ருஷ்ண ஸத்வமாஹோ ரஜஸ்
தம: || 1 ||

(ப. உ.) யே, ஸாஸ்த்ரவிதி(யி)ம், உத்ஸ்ருஜ்ய, யஜந்தே, ஸ்ரத்தயா, அன்விதா: | தேஷாம், நிஷ்டா, து, கா, க்ருஷ்ண, ஸத்வம், ஆஹோ, ரஜ:, தம: ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = வினவுகிறான்.
கிருஷ்ண = ஓ கிருஷ்ணனே!
யே = யார்
ஸாஸ்த்ர } = விதா (யா) ய க
விதி(யி)ம் } மான ஸாஸ்த்
ரத்தை
உத்ஸ்ருஜ்ய = விட்டு (அறியா
மல்)
ஸ்ரத்தயா = ஸ்ரத்தையுடன்
அன்விதா: } = கூடியவராய்
(ஸந்த:) }
யஜந்தே = (தேவதைகளை)
பூஜிக்கின்றனர்

களோ
தேஷாம் = அவர்களின்
நிஷ்டா, து = ஸ்திதியாயினும்
கா = எத்தகையது?
ஸத்வம் = (அது) ஸாத்விக
ஸ்திதியா?
ஆஹோ = அல்லது
ரஜ: = ராஜஸஸ்தி
தியா?
தம: = தாமஸஸ்திதி
யா?
(அவர்கள் ஸாத்விகர்களா,
ராஜஸர்களா, தாமஸர்களா
என்று கேட்பவியின் கருத்து.)

ஸ்ரீ பகவானுவாச:—

(மூ)—த்ரிவிதா(யா) ப(ஊ)வதி ஸ்ரத்தா தே(தே)ஹினாம் ஸாஸ்வபா
(ஊ)வஜா ||
ஸாத்விகீ ராஜஸீ சைவ தாமஸீ சேதி தாம் ஸ்ருணு || 2 ||

(ப. உ.) த்ரிவிதா(யா), ப(ஊ)வதி, ஸ்ரத்தா, தே(தே)ஹினாம், ஸா, ஸ்வபா(ஊ)வஜா | ஸாத்விகீ, ராஜஸீ, ச, ஏவ, தாமஸீ, ச, இதி, தாம், ஸ்ருணு ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	ராஜஸீ	= ராஜஸம்
உவாச	= சொல்லுகிறான்	ச	= மற்றும்
தே(தே)	} = மனிதர்களின்	தாமஸீ	= தாமஸம்
ஹிணம்		இதி	= என்று
ஸ்ரத்தா	= ஆஸ்திக்யபுத்தி	த்ரிவிதா,	} = மூன்று வகை
	யானது	ஏவ	
ஸ்வபா	} = ஜீவர்களின்	ப(ஊ)வதி	= ஆயிருக்கின்றன
(ஊ)வஜா		தாம்	= அம் மூன்று
(ஏவ)			வகைகளான
ஸா	= அந்த ஸ்ரத்தை	ஸ்ருணு	= கேள் (கேட்டு
	யானது (ஆஸ்		அதில் நம்பிக்
	திக்ய புத்தியா		கைவை.)
	னது)		
ஸாத்விகீ	= ஸாத்விகம்		

(மூ)—ஸத்வானுரூபா ஸர்வஸ்ய ஸ்ரத்தா ப(ஊ)வதி பாரத ||

ஸ்ரத்தாமயோயம் புருஷோ யோ யச்(வ்)ரத்த: ஸ ஏவ ஸ: ||3||

(ப. உ.) ஸத்வானுரூபா, ஸர்வஸ்ய, ஸ்ரத்தா, ப(ஊ)வதி, பாரத | ஸ்ரத்தாமய: அயம், புருஷ: ய: யத், ஸ்ரத்த: ஸ:, ஏவ, ஸ: ||

பாரத	= ஓ அர்ஜுன !	(ஸாத்விக ஸ்ரத்
ஸர்வஸ்ய	= எல்லா ப்ராணி	தையுள்ளவ
	களிட	னோ, ராஜஸ
ஸ்ரத்தா	= ஆஸ்திக்யபுத்தி	ஸ்ரத்தையுள்ள
	யானது	வனோ, தாமஸ
ஸத்வானு	} = அந்தந்த ஜீவர்	ஸ்ரத்தையுள்ள
ரூபா		வனோ)
	களிடஸ்வரூபத்	
	திற்கு அனு	ஸ:
	குணமாகவே	= அந்த புருஷன்
ப(ஊ)வதி	= இருக்கின்றன.	ஸ:, ஏவ
அயம்	= இந்த	= ஸாத்விக ஸ்ரத்
புருஷ:	= புருஷன்	தையுள்ளவன்
ஸ்ரத்தாமய:	= ஸ்ரத்தாஸ்வ	ஸாத்விகனே,
	ரூபன்.	ராஜஸஸ்ரத்தை
		யுள்ளவன் ராஜ
(அத:)	= ஆகையால்	ஸனே, தாமஸ
ய:	= எந்த புருஷன்	ஸ்ரத்தையுள்ள
யத், ஸ்ரத்த:	= எந்த ஸ்ரத்தை	வன் தாமஸனே
	புடையவனோ	யாவன்.

கருத்து:—ஜீவர்கள் ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸர்களென்று மூவ்வகையா யிருக்கின்றனர். பதினாழ்வது அத்தியாயத்தில் ஜீவர்

கள் தைவீ ஸம்பத்துள்ளவர்களென்றும் ஆஸுர ஸம்பத்துள்ளவர்களென்றும் இருவகைகளாய் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அதில் ஆஸுர ஸம்பத்துள்ளவர்களில் ராஜஸர்களென்றும் தாமஸர்களென்றும் இருவகைகளாக பிரித்துக்கொண்டு, தைவீ ஸம்பத்துள்ளவர்களை ஸாத்விகர்களென்று வைத்துக்கொண்டு இங்கு ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸர்களென்று மூவ்வகையாய் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். எந்த ஜீவன் ஸாத்விகனோ அவனிட ஸ்ரத்தை நித்யமாய் ஸாத்விகமாகவே மாருதலடையாமலிருக்கும். ராஜஸ ஜீவனின் ஸ்ரத்தை ராஜஸமாகவே நித்யமுமிருக்கும். தாமஸ ஜீவனின் ஸ்ரத்தை தாமஸமாகவே நித்யமுமிருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—யஜந்தே ஸாத்விகா தேவான் யக்ஷரக்ஷாம்ஸி ராஜஸா: ||

ப்ரேதான் பூ(ஊ-உ)தகணம்ஸ்சான்யே யஜந்தே தாமஸா

ஜனா: || 4 ||

(ப. உ.) யஜந்தே, ஸாத்விகா, தே(தே)வான், யக்ஷ-ரக்ஷாம்ஸி, ராஜஸா: | ப்ரேதான், பூ(ஊ-உ)தக(உ)ணன், ச, அன்யே, யஜந்தே, தாமஸா:, ஜனா: ||

ஸாத்விகா:	= ஸாத்விக ஜனங்கள்	அன்யே	= இதரரான
தேவான்	= தேவதைகளை	தாமஸா:	= தாமஸரான
யஜந்தே	= பூ ஜி க் கி ன் ற னர்.	ஜனா:	= ஜனங்கள்
ராஜஸா:	= ராஜஸ ஜனங்கள்	ப்ரேதான்	= பிசாசு ந் க ளை யும்
யக்ஷ-	= யக்ஷர்களையும்	ச	= மற்றும்
ரக்ஷாம்ஸி	= ராக்ஷஸர்களையும்	பூ(ஊ-உ)த-	= பூதங்களின்
யஜந்தே	= பூ ஜி க் கி ன் ற னர்.	க(உ)ணன்	= கூட்டங்களையும்
		யஜந்தே	= பூ ஜி க் கி ன் ற னர்.

(மூ)—அஸாஸ்த்ர-விஹிதம் கோ(வோ)ரம் தப்யந்தே யே தபோ

ஜனா: ||

த(உ)ம்பா(ஊ)-ஹங்கார-ஸம்யுக்தா: காம-ராக(உ)-ப(வ)லான்

விதா: || 5 ||

(ஸு)—கர்ஸயந்த: ஸரீரஸ்த(ய)ம் பூ(ஹ)தக்ராமமசேதஸ: ||

மாம் சைவாந்தஸ்ஸரீரஸ்த(ய)ம் தான் வித்(யீ)யாஸ்பர நிஸ்ச
யான் || 6 ||

(ப. உ.) அஸாஸ்த்ரவிஹிதம், கோ(வோ)ரம், தப்யந்தே, யே, தப:, ஜன: | த(உ)ம்பா(ஹ)-ஹங்கார-ஸம்யுக்தா:, காம-ராக(உ)-ப(வ)லான் விதா: || கர்ஸயந்த:, ஸரீரஸ்த(ய)ம், பூ(ஹ)தக்(யீ)ராமம், அசேதஸ: | மாம், ச, ஏவ, அந்தஸ்ஸரீரஸ்த(ய)ம், தான், வித்தி(யீ), ஆஸ்பர-நிஸ்ச யான் ||

யே = எந்த
ஜன: = ஜனங்கள்
அஸா } = ஸாஸ்த்ரத்
ஸ்த்ர } தில் விதிக்கப்
விஹிதம் } படரத்தும்,
துஷ்டமான
ஸாஸ்த்ரத்
தில் விதிக்கப்
பட்டதுமான
கோ } = க்ராமரன
(வோ)ரம் }
தப: = தவத்தை
தம்ப(ஹ)- = தம்பம்
அஹங்கார- = அஹங்காரம்
இவைகளால்
ஸம் } = கூடியவர்க
யுக்தா: } ளாய்
(ஸந்த:) }
காம- = இச்சை
ராக(உ)- = ஆஸக்தி
ப(வ)ல- = ஆக்ரஹம்
இவைகளால்
அன்விதா: } = கூடியவர்க
(ஸந்த:) } ளாய்
தப்யந்தே = செய்கிறார்
களோ
ச = மற்றும்
ஸரீரஸ் } = ஸரீரத்தி
த(ய)ம் } விருக்கும்

பூ(ஹ)த } = நியாமகர்க
க்ராமம் } ளான தேவதை
களின் கூட்ட
த்தை
கர்ஸயந்த: = அற்பர்களாக
(குணமற்ற
வர்களாக)
காண்பவர்க
ளாய்
அந்தஸ் } = ஸரீரத்தில்
ஸரீரஸ் } அந்தர்யா
த(ய)ம் } மியாமிருக்
கும்
மாம், ச, ஏவ = என்னையும்
(ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை
யும்)
(கர்ஸயந்த:) = நிற்குண
னென்றறிகிறார்
களோ
தான் = அவர்களை
அசேதஸ: = அவிவேகிகளா
கவும்
அஸ்பர } = நிச்சயமாக
நிச்சயான் } அஸ்பரர்க
ளாகவும்
வித்தி(யீ) = தெரிந்து
கொள்,

(மூ)—ஆஹாஸத்வபி ஸர்வஸ்ய த்ரிவிதோ(யோ) ப(ஹ)வதி ப்ரிய: ||
 யஜ்ஞஸ்தபஸ்ததா(யா) தா(ஹ)னம் தேஷாம் பே(ஹே)த(ஹ)ம்
 மிமம் ஸ்ருணு || 7 ||

(ப. உ.) ஆஹாஸ: து, அபி, ஸர்வஸ்ய, த்ரிவித:(ய:), ப(ஹ)வதி, ப்ரிய: | யஜ்ஞ: தப:, ததா(யா), தா(ஹ)னம், தேஷாம், பே(ஹே)த(ஹ)ம், இமம், ஸ்ருணு ||

ஸர்வஸ்ய	= ஸ ர த் வி க, ராஜஸ, தாமஸ ரான எ ல் ல ர ஜன ங் க ளு க் கும்	தானம்	= தானமும்
ப்ரிய:	= ப்ரியமான	ததா(யா)	= மேற் சொல்லிய வாரே முவ்வகையானது.
ஆஹாஸ:	} = ஆஹாரமும்	தேஷாம்	= ஆ ஹ ர ர ம், யஜ்ஞம், தவம், த ர ன ம் இவைகளின்
அபி		இமம்	= முன் சொல்லப் போகும்
த்ரிவித:(ய:)	= முவ்வகையாக	பே(ஹே)தம்	= மு வ் வ கை ய ர ன பேதத் தையும்
ப(ஹ)வதி	= ஆகிறது.	ஸ்ருணு	= கேள்.
து	= மற்றும்		
யஜ்ஞ:	= யஜ்ஞமும்		
[த்ரிவித:(ய:)]	= முவ்வகையானது.		
தப:	= தவமும்		

(மூ)—ஆயுஸ்ஸத்வப(ஹ)லாரோக்ய ஸுக(ஹ)ப்ரீதி விவர்த்த(ஹ)ன: ||
 ரஸ்யா: ஸ்நிக்தா:(யா:) ஸ்தி(யி)ரா ஹ்ருத்(ஹ)யா ஆஹாராஸ்
 ஸாத்விக ப்ரியா: || 8 ||

(ப. உ.) ஆயு:, ஸத்வ-ப(ஹ)லா-ரோக்ய-ஸுக(ஹ)-ப்ரீதி-விவர்த்தன: | ரஸ்யா:, ஸ்நிக்தா:, ஸ்தி(யி)ரா:, ஹ்ருத்யா:, ஆஹாரா:, ஸாத்விக ப்ரியா: ||

ஆயு:	= ஆயுள்	ரஸ்யா:	= ரஸயுத்தமான
ஸத்வ-	= ஸாதுத்வம்	ஸ்நிக்	} = ஸ்நேகயுக்த மரண (பசையுடைய)
பல-	= பலம்	தா:(யா:)	
ஆரோக்ய-	= ஆரோக்யம்	ஸ்தி(யி)ரா:	= அனுபவிப்பதினால் வெகு காலம் வரைக்கும் குணத்தையும்
ஸுக-	= ஸுகம்		
ப்ரீதி-	= ப்ரீதி இவைகளை		
விவர்த்தன:	= விருத்தி செய்கின்ற		

ஹ்ருத்யா:	= மனதிற்கி னி ய	களுக்கு	
	வைகளான	ப்ரியா:	= ப்ரி ய ம ர ன
ஆஹாரா:	= ஆகாரங்கள்		வைகள்.
ஸாத்விக-	= ஸாத்விக ஜனங்		

(மு)—கட்வம்ல லவணத்யுஷ்ண தீக்ஷண ருக்ஷய விதா(உ)ஹின: ||
ஆஹாரா ராஜஸஸ்யேஷ்டா துக்க ஸோகாமய ப்ரதா:(உ): || 9 ||

(ப. உ.) கட்வம்ல-லவண-த்யுஷ்ண - தீக்ஷண-ருக்ஷ-விதா(உ)ஹின:
ஆஹாரா; ராஜஸஸ்ய, இஷ்டா; துக்க-ஸோக-ஆமய-ப்ரதா(உ): ||

கடு-	= உறைப்பான	பா த க ம்	
ஆம்ல-	= புளிப்பான	சோக-	= பிறகுண்டாகும்
லவண-	= உப்பான		வருத்தம்
அத்யுஷ்ண-	= மிகவும் சூடான	ஆமய-	= நோய் (வியாதி)
தீக்ஷண-	= தீக்ஷண மர ன		இவைகளை
	(ஒ ம ம் க டி கு	ப்ரதா:(உ):	= உண் டா க் க த்
	மு த லி ய வை		தக்க
	போன்ற நீரஸ	ஆஹாரா:	= உணவு பதார்த்
	மான)		தங்கள்
ருக்ஷ-	= வரக்ஷியான	ராஜஸஸ்ய	= ராஜஸஸ்வபாவ
விதா(உ)	= வெகு ஸந்தாப		மு ள் ள வ ர் க
ஹின:	} கரமான		ளுக்கு
துக்க-	= புசிக்கும் போ	இஷ்டா:	= இஷ்டமானவை
	து ண் டா ரு ம்		கள்.

(மு)—யாதயாமம் க(உ)தரஸம் பூதி பர்யுஷிதம் ச யத் ||
உச்சி(ஹி)ஷ்டமபி சாமேத்(யீ)யம் போ(ஹோ)ஜனம் தாமஸ
ப்ரியம் || 10 ||

(ப. உ.) யாதயாமம், க(உ)தரஸம், பூதி, பர்யுஷிதம், ச, யத் | உச்சி
(ஹி)ஷ்டம், அபி, ச, அமேத்யம், போஜனம், தாமஸ-ப்ரியம் ||

யத்	= எந்த	க(உ)தரஸம்	= மு த லி ல் ந ல் ல
போ(ஹோ)	= உணவு		ரஸ முள்ளதா
ஜனம்			யிருந்து பிறகு
யாத	= பக்குவமாய் ஒரு		கெட்டு, ரஸமற்
யாமம்	} யாம (மூ ன் று		றதாயாரகுமோ
	மணிரோத்தை	பூதி	= து ர் க் க ந் த
	விட அ தி க		முள்ளதோ
	காலம் வைக்கப்	ச	= மற்றும்
	பட்டு	பர்யுஷிதம்	= ப லை ய தோ

	(பக்ருவமாய் ஒரிரவானதோ)	அமேத் (ஈ)யம்	= அசுத்தமான தோ
அபி	= மற்றும்	தத்	= அந்த உணவு
உச்சி(ஹி)	= எச்சிலோ	தாமஸ-	= தாமஸ ஜனங்க
ஷ்டம்			ளுக்கு
ச	= மற்றும்	ப்ரியம்	= ப்ரியமானது.

(மூ)—அப(ஹ)லாகாங்குபி(ஹி)ர்யஜ்ஞோ விதி(யி)த்(ஈ)ருஷ்டோய
இஜ்யதே ||

யஷ்டவ்யமேவேதி மன: ஸமாதா(யா)ய ஸ ஸாத்விக: || 11 ||

(ப. உ.) அப(ஹ)லாகாங்குபி: யஜ்ஞ: விதி(யி)த்ருஷ்ட: ய: இஜ்யதே | யஷ்டவ்யம், ஏவ, இதி, மன: ஸமாதா(யா)ய, ஸ: ஸாத்விக: ||

அப(ஹ)லா	= பயனில் விருப்	விபிருப்பதினால்
காங்குபி:	ப த் தை வி ட்	அவஸ்யமாய்
(ஹி)	டிருப் ப வ ர் க	செய்யத்தக்கது
	ளால்	இதி = என்று
விதி(யி)	= விதாயக ஸாஸ்	மன: = மனதை
த்ருஷ்ட:	த்ரத்தினால் அறி	ஸமாதா } = உறுதியாகக்கி
	யப்பட்ட	(யா)ய } கொண்டி
ய:	= எந்த	இஜ்யதே = அனுஷ்டிக்கிட
யஜ்ஞ:	= யாகமானது	படுகிறதோ
யஷ்ட	= ஸாஸ்தரத் தில்	ஸ: = அந்த யாகம்
வ்யம், ஏவ	செய்ய வேண்டு	ஸாத்விக: = ஸாத்விக
	மென்று சொல்	மானது.

(மூ)—அபி(ஹி)ஸந்தா(யா)ய துப(ஹ)லம் தம்பா(ஹா)ர்த்தமபி சைவ
யத் ||

இஜ்யதே பரதஸ்ரேஷ்ட தம் யஜ்ஞம் வித்தி ராஜஸம் || 12 ||

(ப. உ.) அபி(ஹி)ஸந்தா(யா)ய, து, ப(ஹ)லம், தம்பா(ஹா)ர்த்தம், அபி, ச, ஏவ, யத் | இஜ்யதே, ப(ஹ)ரதஸ்ரேஷ்ட, தம், யஜ்ஞம், வித்தி(யி), ராஜஸம் ||

பரத	= ஓ அர்ஜுன !	ச	= அல்லது
ஸ்ரேஷ்ட		தம்பா	= டம்பத்திற்காக
ப(ஹ)லம்	= பலத்தை	(ஹா)ர்த்	வும்
அபி(ஹி)ஸ	= தனக்குவேண்டு	தம், அபி	
ந்தா(யா)	மென்று அபே	யத்	= எந்த யாகம்
யது (ஏவ)	ஷி த் து க்	இஜ்யதே	= செய்யப்படுகிற
	கொண்டே		தோ

<p>தம்</p> <p>யஜ்ஞம்</p> <p>ராஜஸம்,</p> <p>ஏவ</p>	<p>=</p>	<p>அந்த</p> <p>யாகத்தை</p> <p>ர ர ஜ ஸ யாக</p> <p>மென்றே</p>	<p> </p>	<p>வித்தியை</p> <p>=</p> <p>தெறிந் து</p> <p>கொள்.</p>
---	----------	---	----------	--

(மூ)—விதி(ய)ஹீனமஸ்ருஷ்டான்னம் மந்த்ரஹீன மதக்ஷணம் ||
ஸ்ரத்தா(யா) விரஹிதம் யஜ்ஞம் தாமஸம் பரிசக்ஷதே || 13 ||

(ப. உ.) விதி(யி)ஹீனம், அஸ்ருஷ்டான்னம், மந்த்ரஹீனம், அத(தி)க்ஷிணம் | ஸ்ரீரத்தா(யு)-விரஹிதம், யஜ்ஞம், தாமஸம், பரிசுக்ஷதே ||

விதி(யி)	}	= ஸாஸ்திரத்	மந்த்ரங்களை		
ஹீனம்				}	தல் சொல்லிய
		வாருசெய்	அத(உ)கூறி		
		யாத	ணம்	னம் இவைகளை	
அஸ்ருஷ்	}	= அன்னமிடாத	யற்ற		
டான்னம்				}	= ஆஸ்திக்ய
மந்த்ர		எந்தெந்த	புத்தியற்ற		
ஹீனம்	}	காலத்தில்	மனிதனால்செய்		
					எந்தெந்த
		மந்த்ரங்க	யஜ்ஞம்	= யஜ்ஞமானது	
		எரல்ஹோமா	தாமஸம்	= தாமஸமென்று	
		திகளைச்செய்ய	பரிசுகூடே	= சொல்லப்படு	
		வேண்டுமோ		கிறது.	
		அத்தகைய			

அவதூணிகை :—ஸரத்விகாதி முவ்வகையான தவத்தைச் சொல்லுவதற்காக ஸாரீர வரம்மய மானஸிக தவங்களை மூன்று ஸ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான் :—

(மு)—தேவத்திலிருந்து ப்ராஜ்ஞ பூஜனம் ஸௌசமார்ஜவம் ||
ப்ரஹ்மசர்யமஹிம்ஸா ச ஸாரீரம் தப உச்ச்யதே || 14 ||

(ப. உ.) தேவ-த்விஜ-குரு-ப்ராஜகு-பூஜனம், ஸௌசம், ஆர்ஜவம் |
ப்ராஹ்மசர்யம், அஹிம்ஸா, ச, ஸாரீரம், தப:, உச்ச்யதே ||

தே(டே)வ-	= தேவதைகள்	தல்	
த்(த்)விஜ-	= ப்ராஹ்மணர்கள்	ஸௌசம்	= உள்ளும் புறமும் ஸூத்தி
கு(கூ)ரு-	= ஆசார்யர்கள்	ஆர்ஜவம்	= மனோவாக்ராயகர்மங்களில் ஓரே விதம்
ப்ராஜ்ஞ-	= பண்டிதர்கள்		
புஜனம்	= இவர்களை பூஜித்		

ப்ரஹ்ம } சர்யம் }	யிருக்கை = ஊர் த வ ரே த ஸ் த வ ம் (எவ் வி த த்தி லு ம் ரே த ஸ் ஸை வெளி ப் ப டி த் தாமை) = மற்றும் அஹிம்ஸா = பிறரைத் துன்	ஏதத் ஸாரீரம் தப: (இதி) உச்யதே	புறுத்தாமை = இது = தே க த்தி னு ல் செய்யத்தக்க = தவம் = என்று = செ ர ல் ல ப் படுகிறது.
----------------------	--	---	---

(சூ)—அனுத்(ஈ)வேக(உ)கரம் வாக்யம் ஸத்யம் ப்ரியஹிதம் ச யத் ||
ஸ்வாத்(யீ)யாயா ப்யஸனம் சைவ வாங்மயம் தப உச்யதே
|| 15 ||

(ப. உ.) அனுத்(ஈ)வேக(உ)கரம், வாக்யம், ஸத்யம், ப்ரியஹிதம்,
ச, யத் | ஸ்வாத்(யீ)யாயாப்(ஈ)யஸனம், ச, ஏவ, வாங்மயம், தப,
உச்யதே ||

அனுத்(ஈ) வேக(உ) கரம் }	= ஜனங்களுக்கு கேடாபையை (மனவருத் தத்தை) யுண் டாக்காமலிருக் கும் ஸத்யம் = நிஜமான ச = மற்றும் ப்ரிய- = கேழ்க்கும் போது மருபடி யும் கேழ்க்க வேண்டுமென் கிற விருப்பத் தையும் ஹிதம் = பிறகு ஸுககர முமான	யத் வாக்யம் ச ஸ்வாத்(யீ) யாயாப் (ஈ)யஸ னம் தத், எவ வாங்மயம் தப: (இதி) உச்யதே	= எந்த = வார்த்தை யுளதோ = மற்றும் = எந்த அடிக்க கடி செய்யும் வேதாத்யயன முண்டோ = அதுவே = வாக் கி னு ல் செய்யத்தக்க = தவம் = என்று = செ ர ல் ல ப் படுகிறது.
------------------------------	--	--	---

(சூ)—மன: ப்ரஸாத: ஸௌம்யத்வம் மௌனமாத்மவிக்ரஹ: ||
பா(ஊ)வஸம்ஸுத்தி(யீ)ரித்யேதத் தபோ மானஸமுச்யதே || 16 ||

(ப. உ.) மன: - ப்ரஸாத:(ஈ), ஸௌம்யத்வம், மௌனம், ஆத்ம-
விக்ரஹ: | பா(ஊ)வ-ஸம்ஸுத்தி:(யீ), இதி, ஏதத், தப:, மானஸம்,
உச்யதே ||

மன: ப்ர } = மு ய ற் சி யி ன்
ஸாத:(உ:) } நே வி ஷ ய ன்
க ளி ல் மனது
செ ல் ல ர ம லி
ருக் கை
ஸௌம் } = க் ரு ர த் வ
யத்வம் } மின்மை
மௌனம் } = எ ப் பே ர து ம்
ப ர மாத் மா
வை த்யானித்
தல்
ஆத்ம- } = ப ர மாத் மா
விநிக்ரஹ: } வி ட த் தி ல்
அதிகமாய் மன
தை செலுத்து
தல்

பா(ஊ)வ* = அந்த: கரணத்
தின்
ஸம்ஸுத்தி: = ஸுத்தி (விஷ
யே ச் சை
யின்மை)
இதி, ஏதத் = இந் த மு ன்
செ ர ல் ல ப்
பட்ட கர்மஸமு
தாயமானது
மானஸம் = மன தி னு ல்
செய்யத்தக்க
தப: = தவம்
இதி = என்று
உச்யதே = செ ர ல் ல ப்
படுகிறது.

(மு)—ஸ்ரத்த(ய)பா பரயா தப்தம் தபஸ்தத் த்ரிவித(ய)ம் நரை: ||
அப(ஹ)லாகாங்குதிப்(வி)ர்யுக்தை: ஸாத்விகம் பரிசுக்ஷதே ||17||

(ப. உ.) ஸீரத்த(ய)பா, பரயா, தப்தம், தப:, தத், த்ரிவித(ய)ம், நரை: |
அப(ஹ)லாகாங்குதிப்(வி:), யுக்தை:, ஸாத்விகம், பரிசுக்ஷதே ||

நரை: = மனிதர்களால்
தப்தம் = செய்யப்பட்ட
தத் = முன் சொல்லப்
பட்ட
தப: = தவமானது
த்ரிவித(ய)ம் = ஸ ர த் வி க,
ராஜஸ தாமஸ
பேதத்தி னு ல்
முவ்வ கை ய ர
னது.
அப(ஹ)லா } = பயனில்விருப்ப
காங்குதி } மற்ற
மி:(வி:) }
யுக்தை: = ப ர மாத் மா
விடத்தில் ஸமர்

பண மென்னும்
யோகத்துடன்
கூ டி ய ஜனங்க
ள ர ல்
பரயா = மேலான
ஸ்ரத்தயா = ஆஸ்திக்யபுத்தி
யினால்
தப்தம் = செய்யப்பட்ட
தப: = தவத்தை
ஸாத்விகம் = ஸ ர த் விகமான
தவம்
(இதி) = என்று
பரிசுக்ஷதே = செ ர ல் லுகிரூர்
கள்.

(மு)—ஸத்காரமானபூஜார்த்தம் தபோ த(உ)ம்(ஹே)ன சைவ யத் ||
க்ரியதே ததி(ஹ)ஹ ப்ரோக்தம் ராஜஸம் சலமத்(யீ)ருவம் ||18||

(ப. உ.)-ஸத்கார - மான - பூஜார்த்தம், தப:, த(உ)ம்பே(ஹே)ன, ச, ஏவ, யத் க்ரியதே, தத், இஹ, ப்ரோக்தம், ராஜஸம், சலம், அத்(ஹீ)ருவம்||

ஸத்கார-	= மன தினால்	க்ரியதே	= செய்யப் படுகிறதோ
மான-	= வரக்கினால்	தத்	= அந்தத்தவமானது
பூஜார்த்தம்	= நமஸ்காராதி பூஜை இவைகளுக்காக	ராஜஸம்	= ராஜஸ தவமென்று
ச	= மற்றும்	ப்ரோக்தம்	= சொல்லப்படுகிறது.
த(உ)ம்பே (ஹே)ன,	= தன்னிடமில்லாத பெருமையைக் காட்டுவதற்காகவே	தத்	= அந்தத்தவமானது
ஏவ		சலம்	= நஸ்வரமான பயனைத்தருவது,
யத்	= எந்த	அத்(ஹீ)ருவம்	= நரஸமடைவது.
தப:	= தவமானது		
இஹ	= இவ்வுலகில்		

(மூ)—மூட(ஊ)க்ராஹேணத்மஸூ யத் பீடயா க்ரியதே தப: ||

பரஸ்யோத்ஸாதனார்த்தம் வா தத் தாமஸமுதா(உ)ஹ்ருதம்

|| 19 ||

(ப. உ.) மூட(ஊ)க்ராஹேண, ஆத்மன:, யத், பீடயா, க்ரியதே, தப: | பரஸ்ய, உத்ஸாதனார்த்தம், வா, தத், தாமஸம், உதா(உ)ஹ்ருதம் ||

மூட(ஊ)-	= அவிவேக மூலகமான	யத்	= எந்த
க்ராஹேண	= துராக்ரஹத்தினால்	தப:	= தவமானது
ஆத்மன:	= தனக்கு	க்ரியதே	= செய்யப் படுகிறதோ
பீடயா	= து:க்கங்களை யுண்டுபண்ணிக் கொண்டு	தத்	= அந்தத்தவமானது
வா	= அல்லது	தாமஸம்	= தாமஸ தவம்
பரஸ்ய	= பிறரிட	இதி	= என்று
உத்ஸாத	= நரஸத்தை	உதா(உ)ஹ்ருதம்	= சொல்லப்படுகிறது.
(உ)னார்த்தம்	= யுண்டு பண்ணுவதற்காக		

(மூ)—தா(உ)தவ்யமிதி யத்தா(ஹீ)னம் தீ(ஹீ)பதேனுபகாஸிணே ||

தே(ஹீ)ஸே காலே ச பாத்ரே ச தத்தா(ஹீ)னம் ஸாத்திகம் ஸம்ருதம் || 20 ||

(ப. உ.) தா(உ)தவ்யம், இதி, யத், தா(உ)னம், தீ(உ)யதே, அனுப
காரிணே | தே(உ)ஸே, காலே, ச, பாத்ரே, ச, தத், தா(உ)னம், ஸாத்
விகம், ஸ்ம்ருதம் ||

தா(உ) } = தானம் ஸாஸ்
தவ்யம், } திரத்தில் விதிக்
இதி } க ப் ப ட்
டி ரு ப் பதினால்
அதைச் செய்ய
வேண்டுமென்
கிற

[பு(ஹ்)] } = புத்தியினால்
த்யா }
தே(உ)ஸே = மேலான
காசி முதலிய
சுஷ்ரங்களில்

ச = மற்றும்
காலே = சாதுர்மாஸ்
யாதிபுண்ய
காலத்தில்

ச = மற்றும்
அனுப } = தனக்குபகாரம்
காரிணே } செய்யாம

பாத்ரே } = வித்யா, வின
(பாத்ராய) } யம், விஷ்ணு
பக்திமுதலிய
வைகளால்
கூடியிருக்கும்
ப்ராஹ்மணனாக்
காக

யத் = எந்த
தானம் = தானமானது
தீயதே = செய்யப்படு
கிறதே

தத் = அந்த
தானம் = தானமானது
ஸாத்விகம் = ஸாத்விக
மென்று
ஸ்ம்ருதம் = சொல்லப்பட்ட
டிருக்கிறது.

கருத்து:—இவன் நமக்கு உபகாரம் செய்கிறபடியால்
இவனுக்கு தானம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கொடுக்கும் தானம்
அந்த உபகாரத்திற்குப் ப்ரத்யுபகாரமாய் சம்பளரூபமாயாகிறதே
யொழிய தானமென்றாவதில்லை. ஆகையால் உபகாரம் செய்தவ
னென்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு தானம் செய்யக்கூடாது.

(மு)—யத்துப் ப்ரத்யுபகாரார்த்தம் ப(ஹ்)லமுத்திர்ய வா புன: ||

தீ(உ)யதே ச பரிக்கிஷ்டம் தத் தானம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம்||21||

(ப. உ.) யத், து, ப்ரத்யுபகாரார்த்தம், ப(ஹ்)லம், உத்தி(உ)யதே,
வா, புன: | தீ(உ)யதே, ச, பரிக்கிஷ்டம், தத், தா(உ)னம், ராஜஸம்,
ஸ்ம்ருதம் ||

யத் = எந்த
தானம் = தானமானது
ப்ரத்யுப } = நான் இவ
காரார்த் } னுக்கு தானம்
தம் து = } கொடுத்தால்
ஏவ } இவன் எனக்கு

ப்ரத்யுபகாரம்
செய்வான்
என்கிற விருப்
பத்தினாலேயே
புன: = மற்றும்
ப(ஹ்)லம் = ப(ஹ்)லத்தை

உத்திய } = உத்தேயித்	தத் = அந்த
வா = ஏவ } துக்கொண்டே	தா(உ)னம் = தானமானது
பரிக்கலிஷ்டம் = அனியாயத்தி	ராஜஸம், } = ராஜஸமென்றே
னல் ஸம்பா	இதி, ச =
தித்த பொரு	ஏவ }
ளானது	ஸ்ம்ருதம் = செரல் லப்
தி(உ)யதே = கொடுக்கப்	படுகிறது.
படுகிறதோ	

(ஸ்ரீ)—அதே(உ)ச காலே யத்தானமபாத்ரேப்(வீ)யஸ்ச தீ(உ)யதே ||
அஸத்க்ருதமவஜ்ஞாதம் தத் தாமஸமுதா(உ)ஹ்ருதம் || 22 ||

(ப. உ.) அதே(உ)சகாலே, யத், தா(உ)னம், அபாத்ரேப்(வீ)ய:,
ச, தீ(உ)யதே | அஸத்க்ருதம், அவஜ்ஞாதம், தத், தாமஸம், உதா(உ)
ஹ்ருதம் ||

அதே } = ஸாஸ்திரங்க	அவஜ் } = அவமதிப்
(உ)ச } ளால் நிஷித்த	ஞாதம் } புடன்
காலே } மான அஸுத்த	யத் = எந்த
மாநதேய	தானம் = தானமானது
காலங்களில்	(பொருளா
ச = மற்றும்	னது)
அபாத்ரே } = விஷ்ணு பக்தி,	தீயதே = கொடுக்கப்
ப்(வீ)ய: } விதயா வின	படுகிறதோ
யாதிஸத்ருணங்	தத் = அந்த தானம்
கலையற்றவர்க	தாமஸம் = தாமஸ தானம்
ளுக்காக	இதி = என்று
அஸத் } = நமஸ்காராதி	உதாஹ்ரு } = செரல் லப்
க்ருதம் } ஸத்காரங்	தம் } பட்டிருக்
களை (பூஜாதி	கிறது.
களை) யற்று	

(ஸ்ரீ)—ஓம் தத் ஸதி(உ)தி நீர்தே(உ)ஸோ ப்ரஹ்மண: த்ரிவித:(ய)
ஸ்ம்ருத: ||

ப்ராஹ்மணஸ்தேன வேதா(உ)ஸ்ச யஜ்ஞாஸ்ச விஹிதா:

புரா || 23 ||

(ப. உ.) ஓம், தத், ஸத், இதி, நீர்தே(உ)ஸ: ப்ரஹ்மண:, த்ரிவித:(ய)
ஸ்ம்ருத: | ப்ராஹ்மண:, தேன, வேதா:(உ):, ச, யஜ்ஞா:, ச, விஹிதா:, புரா||

ப்ரஹ்மண:	= ப ர ம ர த் ம ர வு க் கு	க்ரந்தங் க்ளில் ப்ரஸித்தமா யிருக்கிறது.
ஓம், இதி	= குண பூர்ணதை லால் ஓம் என றும்	தேன = அ ந் த பரமாத் மாவினால்
தத் (இதி)	= வ் ய ர ப் த னை லால் தத் என் றும்	புரா = ஆதி காலத்தில் ப்ரஹ்மண: = ப்ர ர ஹ் ம ண ர் கள்
ஸத் (இதி)	= தே ர (ஊ) ஷ மற்றவனுதலால் ஸத் என்றும்	ச = மற்றும் வேதா:(ஊ) = வேதங்கள்
திரிவித:(ய:)	= மூன்று விதங்க ளான	ச = மற்றும் யஜ்ஞா: = யாகங்கள்
நிர்தே } (ஊ)ஸ: }	= பெயர்	விஹிதா: = ஸ்ரு ஷ்டி க் க ப் பட்டிருக்கின் றன.
ஸம்ருத:	= ஸம் ரு த் ய ர தி	

(மூ)—தஸ்மாதோ(ஊ)மீத்யுதாஹ்ருத்ய யஜ்ஞதானதப:க்ரியா: ||
ப்ரவர்தந்தே விதா(யா)நோக்தா: ஸததம் ப்ரஹ்மவாதினம்||24||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ஓம், இதி, உதாஹ்ருத்ய, யஜ்ஞ - தான - தப:-
க்ரியா: | ப்ரவர்தந்தே, விதா(யா)நோக்தா:, ஸததம், ப்ரஹ்மவாதினம் ||

தஸ்மாத்	= ஓம்காரம் ப ர ம ர த் ம ர வின் பெயராயிருப்ப தால்	யஜ்ஞ- = யாகம் தா(ஊ)ன- = தானம் தப:- = த வ ம் இவ்வித மான
ப்ரஹ்ம } வாதினம் }	= ப்ரஹ்மமே உத் தம மெ ன் று சொல்லும் ஞானிகளின்	க்ரியா: = கர்மங்கள் ஓம், இதி = ஓம் என்று உதாஹ்ருத்ய = உச் ச ரி த் து க் கொண்டே
விதா(யா) } நோக்தா: }	= ஸாஸ்தரத் தில் சொல்லியுள்ள	ஸததம் = எப் பெருமும் ப்ரவர்தந்தே = நடக்கின்றன.

(மூ)—ததி(ஐ)த்யநபி(ஐ)ஸந்தா(யா)ய ப(ஹ)லம் யஜ்ஞதப:க்ரியா: ||
தா(ஊ)னக்ரியாஸ்ச விவிதா: க்ரியந்தே மோக்ஷகாங்க்ஷிபி:
(ஐ:) || 25 ||

(ப. உ.) தத், இதி, அனபிஸந்தாய, ப(ஹ)லம், யஜ்ஞ-தப:-க்ரியா: |
தா(ஊ)னக்ரியா:, ச, விவிதா:(யா:), க்ரியந்தே, மோக்ஷகாங்க்ஷிபி:(ஐ:) ||

தத், இதி	= பரமாத்மாவை	லி ய ந ஸ் வ ர
	பே ரா தி க் கு ம்	மா ன ப ய னை
	தத் எ ன் னு ம்	அனபிஸந் } = விரும்பாமல்
	ஸப்தத்தை	தா(யா)ய }
(உச்சார்ய)	= உ ச் ச ரி த் து க்	விவிதா: = பலவகைகளான
	கொ ண் டே	யஜ்ஞ- = யாகம்
	(வ்யர்ப்தனா	தப:- = தவம் இ வ் வி த
	பரமாத்மா தத்	மா ன
	என்கிற ஸப்தத்	க்ரியா: = கர்மங்களையும்
	தினல் சொல்	ச = மற்றும்
	லப்படுகிறுன்	தானக்ரியா: = தானமென்னும்
	என்று நினைத்	கார்யத்தையும்
	துக்கொண்டே)	மோக்ஷ }
தத்	= பரோக்ஷ மா ன	காங்க்ஷிபி: } = மோக்ஷத் தை
	(கண்ணுக் குப்	(வி:) = விரும்பும் ஜனங்
	புலப்படாத)	க்ரியந்தே = களால்
ப(ஹ)லம்	= ஸவர்க்கம் முத	= செய்ப்படு
		கின்றன.

(ஸ) —ஸத் பா(ஹ)வே ஸாது(யா)பா(ஹ)வே ச ஸதி(வி)த்யேதத் ப்ர
யஜ்யதே ||

ப்ரஸஸ்தே கர்மணி ததா(யா) ஸத் ஸப்த:(வி) பார்த்த யஜ்
யதே || 26 ||

(ப. உ.) ஸத்பா(ஹ)வே, ஸாதுபா(ஹ)வே, ச, ஸத், இதி, எதத், ப்ர
யஜ்யதே | ப்ரஸஸ்தே, கர்மணி, ததா(யா), ஸத்ஸப்த:, பார்த்த, யஜ்யதே ||

பார்த்த	= ஓ அர்ஜுன !	ஸாது	= ஸாது குணங்க
எதத்	= இந்த ப்ரஹ்மத்	(யா)பா	னிளும்
	தைபோதிக்கும்	(ஹ)வே	
ஸத், இதி	= ஸத் எ ன் கி ர	ப்ரயஜ்யதே	= பிரயோகிக்கப்
	ஸப்தம்		படுகிறது.
ஸத்பா	= ஸ்ருஷ்டி யிலும்	ததா(யா)	= மற்றும்
(ஹ)வே	(ப்ரஜனனத்தில்	ஸத் ஸப்த:	= ஸத் எ ன் ற
	= பிறப்பிக்கும்		ஸப்தம்
	வ்யாபாரத்	ப்ரஸஸ்தே	= சிறந்த
	திலும்)	கர்மணி	= கர்மத்திலும்
ச	= மற்றும்	யஜ்யதே	= பிரயோகிக்கப்
			படுகிறது.

கருத்து:—பங்கஜ மென்ற ஸப்தம் பங்கஜனிகர்த்ரு (சேற்றில்
பிறப்பது) என்கிற அர்த்தத்தில் பிரயோகிக்கப்படுகிறது.

எனின்:—தாமரையில் பங்கஜஸப்தத்தைப் ப்ரயோகிப்பதற்குக் காரணமான (ஸக்யதாவச்சேதகமான) தர்மத்தைப் போதிப்பதினால் பங்கஜனி கர்த்ருத்வவிஸிஷ்டமான = சேற்றிலிருந்து பிறப்பதென்கிற தர்மமுள்ள தாமரை 'பங்கஜ' மென்கிற ஸப்தத்தினால் ப்ரதிபாத்யம் = சொல்லப்படுவது என்று எப்படி அபி(வி)ப்ராயமோ அப்படியே 'ஸத்' என்கிற ஸப்தம் ஸத்பாவம் என்கிற அர்த்தத்திலும் ப்ராஜனன என்கிற அர்த்தத்திலும் ஸாதுகுணம் என்கிற அர்த்தத்திலும் ப்ராஸஸ்த = சிறந்த கர்மம் என்கிற அர்த்தத்திலும் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது எனின்—ப்ரஹ்மத்தில் 'ஸத்' என்கிற ஸப்தத்தை உபயோகிப்பதற்குக் காரணமான (ஸக்யதாவச்சேதகமான) தர்மத்தைப் போதிப்பதினால் ப்ராஜனனரூபமான (ஸ்ருஷ்டிரூபமான) வ்யாபாரமுள்ள ஸாதுகுணங்களையுள்ள மற்றும் ப்ராஸஸ்தமான (துக்கங்களைத்தருத) கர்மங்களை யுடைய பரமாத்மாவே ஸத் என்கிற ஸப்தத்தினால் வேதங்களில் ப்ரதிபாத்யன்.

(மூ)—யஜ்ஞே தபஸி தா(ஊ)னே ச ஸ்தி(யி)தி: ஸதி(வி)தி சோச்யதே ||
கர்ம சைவ தத(ஊ)ர்த்தீயம் ஸதித்யேவாபி(வி)தீ(யி)யதே || 27 ||

(ப. உ.) யஜ்ஞே, தபஸி, தா(ஊ)னே, ச, ஸ்தி(யி)தி: ஸத், இதி, ச, உச்யதே | கர்ம, ச, ஏவ, ததர்த்தீயம், ஸத், இதி, ஏவ, அபி(வி)தீ(யி)யதே ||

ச	= மற்றும்	படுகிறது.
யஜ்ஞே	= யஜ்ஞத்தில்	ச = மற்றும்
தபஸி	= தவத்தில்	தத(ஊ)ர்த்தீயம் } = ஓம், தத், ஸத்
ச	= மற்றும்	என்கிற ஸப்
தானே	= தானத்தில்	(தேஷாம் } தங்களால்
ஸ்திதி:	= இருப்பு (நான்	அர்த்த } ப்ரதிபாத்ய
	இக்கர்மத்தைச்	ஸ்ய } மானப்ரஹ்
	செய்வதினால்	இத[ஊ]ம், } மோத்தே
	பரமாத்மா	ஸகமான
	பலத்தைத்	கர்ம, ஏவ, } = கர்மமும்
	தருகிறான் என்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தி)	அபி } = ஸத் என்றே
ஸத், இதி	= ஸத் என்கிற	ஸத், இதி, } = ஸத் என்றே
	ஸப்தத்தினால்	ஏவ } = ஸத் என்றே
உச்யதே	= செரல்லப்	அபி(வி) } = செரல்லப்
		தீ(யி)யதே } படுகிறது.

(மூ)—அஸ்ரத்த(யி)யா ஹுதம் த(ஊ)த்தம் தபஸ்தப்தம் க்ருதம் ச யத் ||

அஸதி(வி)த்யுச்யதே பார்த்த ந ச தத்ப்ரேத்ய நோ இஹ || 28 ||

(ப. உ.) அநீரத்த(ஹ)யா, ஹுதம், த(உ)த்தம், தப: தத்தம், க்ருதம், ச, யத் | அஸத், இதி, உச்யதே, பார்த்த, ந, ச, தத், ப்ரோத்ய, நோ, இஹ ||

பார்த்த = ஓ அர்ஜுன!

அஸ்ரத்தயா = பரலோக

முண்டு, அது

நிஜமானது,

பயனைக்கொடுக்

கும் ஈஸ்வர

னுண்டு என்கிற

ஆஸ்திக்யபுத்தி

இல்லாமலே

ஹுதம் = செய்யப் பட்ட

ஹோமம்

(யாகம்)

த(உ)த்தம் = கொடுக்கப்

பட்ட தானம்

தத்தம் = செய்யப்பட்ட

தப: = தவம்

க்ருதம் = செய்யப் பட்ட

கர்மம்

யத், ச = இவைகளெல்ல

லாம்

அஸத், இதி = அஸத் என்று

உச்யதே = செரல் லப்

படுகிறது.

தத் = அஸ்ரத்தை

யினால் செய்த

அந்த ஹோமம்

முதலியவை

கள்

ப்ரோத்ய = மரணமடைந்த

பிறகு.

ந[ப(ஹ)ல

ஜனகம் } = ஸ்வர்காதி

ப(ஹ)வதி] } பயன்களுக்குக்

காரணமாவ

தில்லை.

இஹ, ச = இவ்வுலகத்

திலும்

நோ = பயன்களைத்

தருபதா

யாவதில்லை.

கருத்து:—பரலோகத்தில் ப(ஹ)லதா(ஹ)தாவான ஈஸ்வர னுளன் என்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தியினால் கூடிக்கொண்டு ஈஸ்வர ப்ரீதிக்காகச் செய்த யஜ்ஞ தான தவங்கள் பயன்களைத் தருபவை. ஈஸ்வரனே இல்லை, நானே ஈஸ்வரன், பரலோகாதிக்கெல்லாம் மித்யை, ஸத்யமல்ல என்கிற நாஸ்திக்ய புத்தியினால் செய்யப் பட்ட யஜ்ஞம் தானம் தபஸ்ஸு இவைகள் ஐவறிக பயனுக்கும் பாரத்ரிக பயனுக்கும் காரணமாவதில்லை. ஆகையால் ஓ அர்ஜுன! நீ ஆஸ்திக்ய புத்தியுடன் கூடியவனாய் என்னிட ப்ரீதிக்காக ஓம் தத் ஸத் என்கிற பெயர்களை உச்சரித்துக்கொண்டே யுந்த மென்னும் கர்மத்தைச் செய்து என்னிட ப்ரீதியை ஸம்பாதித் துக்கொண்டு மோக்ஷத்தையடைவாயாக.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஸூன ஸம்வாதத்தில்

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஸூன ஸம்வாதத்தில்

பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச :—

(பூ)—ஸம்ன்யாஸஸ்ய மஹாபா(வா)ஹோ தத்வமிச்சா(வா)மி
வேதி(அ)தும் ||
த்யாக(அ)ஸ்ய ச ஹ்ருஷீகேஸ ப்ருத(ய)க் கேஸிநிஷ்-உத(அ)ன
|| 1 ||

(ப. உ.) ஸம்ன்யாஸஸ்ய, மஹாபா(வா)ஹோ, தத்வம், இச்சா(வா)மி, வேதி(அ)தும் | த்யாக(அ)ஸ்ய, ச, ஹ்ருஷீகேஸ, ப்ருத(ய)க், கேஸிநிஷ்-உத(அ)ன ||

<p>அர்ஜுன: = அர்ஜுனன் உவாச = வினவுகிறான். மஹா } = மஹாபாஹு பா(வா) } க ளு டை ய ஹோ } (ப் ர ர க் ர ம முடைய)வனே கேஸி- = கே ச ரி எ ன் னும் அஸுரனை நிஷ்-உத(அ)ன = ஸம்ஹரித்த ஹ்ருஷீகேஸ = ஸர்வே வந் த் ரி ய ந் க ளு க் கு ஸ்வா மி ய ர ன கிருஷ்ண!</p>	<p>ஸம்ன்யா } = ஸம்ன்யாஸத் ஸஸ்ய } தின் ச = மற்றும் த்யாக(அ) } = த்யாகத்தின் ஸ்ய } தத்வம் = ஸ்வரூபத்தை ப்ருத(ய)க் = தனித்தனி யாக வேதி(அ)தும் = தெறிந்து கொள்வதற்கு இச்சா(வா)மி = விரும்புகி றேன்.</p>
--	---

புரீ பகவானுவாச :—

(பூ)—காம்யானாம் கர்மணாம் ந்யாஸம் ஸம்ன்யாஸம் கவயோ
விது:(அ): ||
ஸர்வகர்ம ப(ஹ)ஸ்த்யாக(அ)ம் ப்ராஹுஸ்த்யாக(அ)ம் விச
க்ஷணை: || 2 ||

(ப. உ.) காம்யானாம், கர்மணாம், ந்யாஸம், ஸம்ன்யாஸம், கவய:, விது:(அ): | ஸர்வ-கர்ம-ப(ஹ)ஸ்த்யாக(அ)ம், ப்ராஹு:, த்யாக (அ) ம், விசக்ஷணை: ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
 உவாச = சொல்லுகிறான்
 கவய: = ஞானிகள்
 கர்மயானாம் = கர்ம யங்களா
 கிய
 கர்மணாம் = கர்மங்களின்
 ந்யாஸம் = விடுதலை
 ஸம்ந்யாஸம் = ஸம்ந்யாஸ
 மென்று
 விது:(ஃ) = அறிகிறார்கள்.

விசக்ஷண: = (சில) அறிஞர்
 கள்
 ஸர்வ- = ஸகலமான
 கர்ம- = கர்மங்களின்
 ப(ஹ)ல- = பலத்தின்
 த்யாக(ஃ)ம் = துறத்தலை
 த்யாக(ஃ)ம் = த்யாகமென்று
 ப்ராஹு: = சொல்லுகிறார்
 கள்.

(மூ)—த்யாஜ்யம் தோ(ஃ)ஷவதி(ஃ)த்யேகே கர்ம ப்ராஹு:

மனீஷிண: ||

யஜ்ஞதானதப: கர்ம ந த்யாஜ்யமிதி சாபரே || 3 ||

(ப. உ.) த்யாஜ்யம், தோ(ஃ)ஷவத், இதி, ஏகே, கர்ம, ப்ராஹு:,
 மனீஷிண: | யஜ்ஞ-தா(ஃ)ன-தப:-கர்ம, ந, த்யாஜ்யம், இதி, ச, அபரே ||

ஏகே = சில
 மனீஷிண: = ஞானிகள்
 தோ } = பந்தகத்வ
 (ஃ)ஷ } ஞபமான
 வத் } தோஷத்தோடு
 கூடிய
 கர்ம = கர்மய கர்மம்
 த்யாஜ்யம் = அகார்யமானது
 (செய்யத்
 தகாதது)
 இதி = என்று
 ப்ராஹு: = சொல்லுகிறார்
 கள்.
 ச = மற்றும்

அபரே = மற்றும் சில
 ஞானிகள்
 யஜ்ஞ- = யாகம்
 தா(ஃ)ன- = தானம்
 தப:- = தபஸ்ஸு
 கர்ம = இக்கர்மங்க
 ளின்ஸமுதா
 யம்
 ந, த்யாஜ் } = விடத்தக்கன
 யம் } வைகளல்ல
 இதி = என்று
 ப்ராஹு: = சொல்லு
 கிறார்கள்.

அவதரணிகை:—ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா தன்னிட அபிப்ரா
 யத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—நிர்ஸயம் ஸ்ருணு மே தத்ர த்யாகே(ஃ) ப(ஹ)ரதஸத்தம ||

த்யாகோ(ஃ) ஹி புருஷவ்யாக்(ஃ)ர த்ரிவித(ய)ஸ்ஸம்ப்ர

கீர்த்தித: || 4 ||

(ப. உ.) நிர்ஸயம், ஸ்ருணு, மே, தத்ர, த்யாகே(ஃ), ப(ஹ)ரத ஸத்
 தம | த்யாக:(ஃ), ஹி, புருஷவ்யாக்(ஃ)ர, த்ரிவித:(ய), ஸம்ப்ரகீர்த்தித: ||

புருஷ்வ }	= மானிடர் களில்	ஸ்ருணு	= கேள்.
யாக்(வ்)ர }	ஸ்ரேஷ்டனான	த்யாக:(உ:) }	= த்யாகமென்
ப(ஊ)ரத }	= பரத குலத்தில்	பது	
ஸத்தம }	ஸ்ரேஷ்டனான	த்ரிவித:(ய:) }	= முன் சொல்லப்
	அர்ஜுன !		போகும் வித
தத்ர	= அந் தவாதக்ர		மாக ஸாத்விக,
	ஸ்தமான (பல		ராஜஸ, தாமஸ
	வகையான)		பேதங்களினால்
த்யாகே(மே) }	= த்யாக விஷயத்		முவ்வகைக
	தில்		ளாக இருப்பன
நிர்ஸயம்	= நிர்ஸயத்தை		வை
	(நிர்ஸயமான	இதி	= என்று
	மதத்தை)	ஹி	= நிர்ஸயமாக
மே (ஸகா }	= என்னால்	ஸம்பர }	= சொல்லப்பட்
ஸாத்) }		கீர்த்தித: }	= டிருக்கிறது.

(மூ)—யஜ்ஞதா(உ)ன தப:கர்ம ந த்யாஜ்யம் கார்யமேவ தத் ||
யஜ்ஞோ தா(உ)னம் தபஸ்சைவ பாவனாநி மனீஷினாம் || 5 ||

(ப. உ.) யஜ்ஞ-தா(உ)ன-தப:-கர்ம, ந, த்யாஜ்யம், கார்யம், ஏவ, தத் ||
யஜ்ஞ:, தா(உ)னம், தப:, ச, ஏவ, பாவனாநி, மனீஷினாம் ||

யஜ்ஞ-	= யாகம்	ச	= மற்றும்
தா(உ)ன-	= தானம்	யஜ்ஞ:	= யாகம்
தப:-	= தபஸ்ஸு	தானம்	= தானம்
கர்ம	= கர்மம் இவைக	தப:	= தவம் (இவை
	ளின் கூட்டம்		கள்)
ந, த்யாஜ் }	= விடத் தக்க	மனீஷினாம்	= ஞானிகளுக்கு
யம் }	தல்ல.	பாவனாநி, }	= பாவித்யத்தை
தத்	= யாகம், தானம்	ஏவ }	உண்டாக்கு
	தவம் முதலிய		வதே (சுத்தப்
	அக்கர்மங்கள்		படுத்தி பவை
கார்யம், ஏவ	= செய்யத் தக்க		களே.)
	வைகளே.		

(மூ)—ஏதான்யபி து கர்மாணி ஸங்க(உ)ம் த்யக்த்வா ப(ஹ)லாநி ச ||
கர்த்வயானீதி மே பார்த்த(ய) நிர்ஸிதம் மதமுத்தமம் || 6 ||

(ப. உ.) ஏதானி, அபி, து, கர்மாணி, ஸங்க(உ)ம், த்யக்த்வா, ப(ஹ)
லாநி, ச | கர்த்வயானி, இதி, மே, பார்த்த(ய), நிர்ஸிதம், மதம், உத்தமம் ||

பார்த்த(ய)	= அர்ஜுன !		மானத்தையும்
ஏதானி	= இ ம் மு ன்	ச	= மற்றும்
	சொல்லிய	ப(வ)லானி	= பலங்களை (பலா
கர்மாணி, து	= ய ஜ் ஞு, தா ன		பேகையைய)
	த பே ர ரூப	த்யக்த்வா	= விட்டு
	மாகிய கர்மங்க	கர்தவ்	} = செ ய் ய த் தக்
	ளாயினும்	யானி(ஏவ)	
அபி	= பலத்தை அபே	இதி	= என்று
	க்ஷி ப் ப வ ர் க	மே	= என்னுடைய
	ளுக்கு பந்தக	நிஸ்சிதம்	= நிச் ச யி க் க ப்
	மா ன போதி		பட்ட
	லும்	உத்தமம்	= மேலான
ஸங்க(அ)ம்	= நரனே கர்தா	மதம்	= மதமாகும்.
	என்னும் அபி		

(மூ)—நியதஸ்ய து ஸம்ன்யாஸ: கர்மணோ நோபபத்(ஈ)யதே ||

மோஹாத் தஸ்ய பரித்யாக(அ)ஸ்தாமஸ: பரிகீர்த்தித: || 7 ||

(ப. ௨.) நியதஸ்ய, து, ஸம்ன்யாஸ:, கர்மண:, ந, உபபத்(ஈ)யதே |
மோஹாத், தஸ்ய, பரித்யாக:(அ), தாமஸ:, பரிகீர்த்தித: ||

நியதஸ்ய, து	= த ம் த ம் வ ர்		வைகளாதலால்
	ண ஸ் ர ம ங் க		நரகாத்யனர்த்த
	ளுக்கு வி கி த		ஸாதனமான
	மா ன		வைகள் என்கிற
கர்மண:	= கர்மத்தின்		ப்ரமையினால்
ஸம்ன்யாஸ:	= விடுதலோ	தஸ்ய	= நியதமான கர்
ந, உபபத்	} = பெ ர று ந் துவ		மத்தின்
(ஈ)யதே		பரித்யாக: }	= விடுதல்
	தில்லை (நரகாத்	(அ:)	
	ய ன ர் த் த	தாமஸ:	= தாமஸம்
	ஸா த ன மா	(இதி)	= என்று
	கிற து.	பரிகீர்த்தித:	= சொல்லப் பட்
மோஹாத்	= ஹி ம் ஸா திக		டிருக்கிறது.
	ளு ட ன் கூடிய		

(மூ)—து:(௨:)(க(வ)மீத்யேவ யத்கர்ம காயக்லேஸ ப(ஊ)யாத் த்ய

ஜேத் ||

ஸ க்ருத்வா ராஜஸம் த்யாகம் நைவ த்யாக(அ)ப(ஊ)லம் லபே
(ஹே)த் || 8 ||

(ப. உ.) து:(உ:)க(வ)ம், இதி, ஏவ, யத், கர்ம, காயக்லேஸப(ஹ)யாத், த்யஜேத் | ஸ:, க்ருத்வா, ராஜஸம், த்யாக(அ)ம், ந, ஏவ, த்யாக(அ) ப(ஹ)லம், லபே(ஹே)த் ||

கர்ம	= கர்மம்	ஸ:	= அது
து:(உ:)	} = து:க ஸாதனம்	(ராஜஸ:)	= ராஜஸ த்யாக
க(வ)ம்			மென்று சொல்
இதி, ஏவ	= என்றே		லப்படுகிறது.
காய-	= ஸரீரத்திற்கு	(தம்)	= அத்தகைய
க்லேஸ-	= க ஷ்ட முண்	ராஜஸம்	= ராஜஸமாகிய
	டாகுமென்னும்	த்யாக(அ)ம்	= த்யாகத்தை
ப(ஹ)யாத்	= பயத்தினால்	க்ருத்வா	= செய்து
த்யஜேத்	} = விடத் தக்க	த்யாக(அ)	} = த்யாகத்தின்
(இதி)		பலம்	
யத்	= எந்த கர்மங்க	ந, லபே	} = என்றைக்கும்
	ளின் த்யாக	(ஹே)த்,	
	முளதோ	ஏவ	= அடைவதே
			இல்லை.

(அ)—கார்யமித்யேவ யத் கர்ம நியதம் க்ரியதேர்ஜுன ||

ஸங்க(அ)ம் த்யக்த்வா ப(ஹ)லம் சைவ ஸ த்யாக(அ)ஸ்

ஸாத்விகோ மத: || 9 ||

(ப. உ.) கார்யம், இதி, ஏவ, யத், கர்ம, நியதம், க்ரியதே, அர்ஜுன | ஸங்க(அ)ம், த்யக்த்வா, ப(ஹ)லம், ச, ஏவ, ஸ:, த்யாக:(அ:), ஸாத்விக:, மத: ||

அர்ஜுன	= அர்ஜுன !	ச	= மற்றும்
நியதம்	= தம் தம் வர்	ப(ஹ)லம்	= பயனை (பலா
	ண ஸ்ரமங்க		பேகையை)
	ளுக் கு விகித	த்யக்த்வா,	} = விட்டே
	மான	ஏவ	
கர்ம	= கர்மம்	க்ரியதே	= செய்யப்படு
கார்யம், ஏவ	= செய்யத்தக்கதே		கிறது
இதி	= என்று	(இதி)	= என்பது
(மத்வா)	= தெரிந்து	யத்	= யாதுண்டோ
	கொண்டு	ஸ:த்யாக:(அ:)	= அந்த கர்ம பல
ஸங்க(அ)ம்	= நான்ஸவதந்த்ர		த்யாகம்
	கர்த்தா வென்	ஸாத்விக:	= ஸாத்விக
	னும் அபிமா		மானது
	னத்தை	(இதி)	= என்று
த்யக்த்வா	= விட்டு	மத:	= ஸம்மதமானது.

அவதரணிகை:—ஸரத்விக த்யாகத்தைச் செய்பவனின் தர்மம் களையும், குணங்களையும் சொல்லுகிறான்:—

(ம)—ந த்(ஜீ)வேஷ்ட்யகுஸலம் கர்ம குஸலே நானுஷஜ்ஜதே ||
த்யாகீ ஸத்வஸமாவிஷ்டோ மேதா(யா)வீசி(ஹி)ன்ன ஸம்ஸய: || 10 ||

(ப. உ.) ந, த்(ஜீ)வேஷ்டி, அகுஸலம், கர்ம, குஸலே, ந, அனுஷஜ்ஜதே | த்யாகீ(ஹி), ஸத்வஸமாவிஷ்ட:, மேதா(யா)வீ, சி(ஹி)ன்ன-ஸம்ஸய: ||

(ய:)	= எவன்		களையும் ஸமர்
அகுஸலம்	= தற் க ர ல த்		ப ண ம் செ ய்
	தில் ஸுகத்தை		பவனே
	கொடுக்கா	ஸத்வஸ	= ஸத்வகுணத்
	மல்கஷ்டத்	மாவிஷ்ட:	தேரடிகூடிய
	தைக் கொடுக்		வனே
	கும்	மேதா(யா)வீ	= பகவத் தத்வ
கர்ம	= கர்மத்தை		ஞான முடைய
ந, த்(ஜீ)வே	= த் வேஷிப் ப		வனே
ஷ்டி	தில்லையோ	சி(ஹி)ன்ன-	= பரமாத்மா
குஸலே	= தற் க ர ல த்	ஸம்ஸய: }	வின் தத்வம்,
	தில் ஸுகத்தை		ஐகத்தத்வம்
	கொடுக்கும்		இவைகளின்
	கர்மத்தில்		விஷயங்களில்
ந, அனு	= ஆஸக்தனாவ		ஸந்தேஹ
ஷஜ்ஜதே	தில்லையோ		மற்றவனே
த்யாகீ(ஹி)	= பரமாத்மா	(ஸ:)	= அவன்
	விடத்தில்	த்யாகீ	= ஸரத்விக
	ஸகல கர்மங்		த்யாகியாவன்.

(ம)—ந ஹி தே(ஜே)ஹப்ருதா ஸக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யஸேஷத: ||
யஸ்து கர்மப(ஹ)லத்யாகீ(ஹி) ஸ த்யாகீ(ஹி)த்யபி(ஹி)தீ(ஹி)யதே || 11 ||

(ப. உ.) ந, ஹி, தே(ஜே)ஹப்(ஹி)ருதா, ஸக்யம், த்யக்தும், கர்மாணி, அஸேஷத: | ய:, து, கர்மப(ஹ)லத்யாகீ(ஹி), ஸ:, த்யாகீ(ஹி), இதி அபி(ஹி)தீ(ஹி)யதே ||

தேஹப்ருதா = ஸரீரத்தைத் தரித்திருக்க | அஸேஷத: = சும் மனிதனால் ஸகலமான

கர்மாணி	= கர்மங்களையும்	கர்ம-	= கர்மத்தின்
த்யக்தும்	= விடுவதற்கு	ப(வ)ல-	= பயனை
ஹி	= எக்காரணத்	த்யாகி(அ),	= விட்டவனோ
	தாலும்	ஸ:	= அவன்
ந, ஸக்யம்	= ஸரத்யமல்ல	த்யாகி(அ) }	= த்யாகி என்று
	வோ	இதி	
து	= அக்காரணத்	அபி(வி)	= சொல்லப்
	தினால்	தி(ய)	படுகிறான்.
ய:	= எவன்	யதே	

அவதாரணிகை:—பலங்களில் அபேகையை விடாமலிருப்பவனை நிந்தித்துக்கொண்டே, பலங்களில் அபேகையை துறந்தவனை துதிக்கிறான்:—

(மூ)—அநிஷ்டமிஷ்டம் மிஸ்ரம் ச த்ரிவித(ய)ம் கர்மண: பலம் ||

ப(வ)வத்யத்யாகி(அ)னாம் ப்ரேத்ய ந து ஸம்ந்யாஸினாம்

க்வசித் || 12 ||

(ப. உ.) அநிஷ்டம், இஷ்டம், மிஸ்ரம், ச, த்ரிவித(ய)ம், கர்மண:, ப(வ)லம் | ப(வ)வதி, அத்யாகி(அ)னாம், ப்ரேத்ய, ந, து, ஸம்ந்யாஸினாம், க்வசித் ||

ப்ரேத்ய	= மரணமடைந்து	ப(வ)வதி	= உண்டாகிறது.
(ஸ்திதான்)	= இருக்கும்	ஸம்ந்யா	= ப லே ச் சை
அத்யாகி	= பயன்களின்	ஸினாம் }	யினால் காம்ய
(அ)னாம் }	விருப்பத்தை		கர்மங்களைச்
	விடாமலிருப்பவர்களுக்கு		செய்யாமலிருக்கும் ஜனங்களுக்கு
கர்மண:	= கர்மங்களின்	தத்	= அந்தமூவ்வகையான பயனும்
அநிஷ்டம்	= நரகாதிரூபமும்	க்வசித், து	= எவ்வுலகத்திலும் (இந்த லோகத்திலாகிலும் பரலோகத்திலாகிலும்)
இஷ்டம்	= ஸ்வர்காதி ரூபமும்		= ஆவதில்லை.
ச	= மற்றும்		
மிஸ்ரம்	= மாநிட ஜன்மாதிரூபமான		
த்ரிவித(ய)ம்	= மூவ்வகையான	ந	
ப(வ)லம்	= பலமானது		

(மூ)—பஞ்சைதானி மஹாபா(வா)ஹோ காரணாநிநிபோ(வோ)தமே || ஸாங்க்(யீ)யே க்ருதாந்தே ப்ரோக்தானி ஸித்த(யீ)யே ஸர்வ-கர்மனாம் || 13 ||

(ப. உ.) பஞ்ச, ஏதானி, மஹாபா(வா)ஹோ, காரணானி, நிபேர் (வே)த(ய), மே | ஸாங்க்(வீ)யே, க்ருதாந்தே, ப்ரோக்தானி, ஸித்த(ய) யே, ஸர்வ-கர்மணம் ||

மஹாபா } = ஓ அர்ஜுன !
ஹோ }

ஸர்வ- = ஸமஸ்தமான

கர்மணம் = கர்மங்களின்

ஸித்த(ய) } = ஸித்திக்காக

யே }

ஸாங்க்(வீ) } = கபிலநாமக பர

யே } மாத்மாவினால்

செய்யப்பட்ட

ஸாங்க்(வீ)ய

மென்கிற பெய

ருள்ள

க்ருதாந்தே = ஸாஸ்தரத்தில்

ப்ரோக்தானி = சொல்லப்பட்ட

ஏதானி = இந்த முன்

செரல் ல ப்

போகும்

பஞ்ச = ஐந்தான

காரணானி = காரணங்களை

மே (ஸகா) } = என்னிடத்தி

ஸாத்) } னின்றும்

நிபேர } = தெரிந்து

(வே) } கொள்.

த (ய) }

(மூ)—அதி(யி)ஷ்டானம் ததா(யா) கர்தா கரணம் ச ப்ருத(ய)க்வித (யம்)||

விவிதா(யா)ஸ் ச ப்ருத(ய)க் சேஷ்டா தை(ஷை)வம் சைவாத்ர

பஞ்சமம் || 14 ||

(ப. உ.) அதி(யி)ஷ்டானம், ததா(யா), கர்தா, கரணம், ச, ப்ருத(ய)க் வித(யம்) | விவிதா:(யா:), ச, ப்ருத(ய)க், சேஷ்டா:, தை(ஷை)வம், ச, ஏவ, அத்ர, பஞ்சமம் ||

அதி(யி)ஷ்ட } = தேகம் முதலிய
டானம் } வைகள்

ததா(யா) = மற்றும்

கர்தா = ஜீவன்

ச = மற்றும்

ப்ருத(ய)க் } = ப ல வ கை க

விதம் } ள ர ன

கரணம் = இந்திரியங் கள்

ஸ்ருக் ஸ்ருவம்

முதலிய ஸாத

னங்கள்

ச = மற்றும்

விவிதா:(யா:) = ப ல வ கை க
ள ர ன

ப்ருத(ய)க் = பரஸ்பரம் பின்

னங்களான

சேஷ்டா: = த்யானாதிக்ரியை

கள்

ச = மற்றும்

அத்ர, ஏவ = இக் கர்ம கார

ணங்களில்

பஞ்சமம் = ஐந்தாவது

தை(ஷை)வம் = பரமாத்மா.

(மூ)—ஸ்ரீரவாங்க்மேபி(ஹி)ர்யத் கர்ம ப்ராரப(ஹ)தே நர: ||

ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ: || 15 ||

(ப. உ.) ஸரீர-வாங்-மனோபி:(ஹி:), யத், கர்ம, ப்ராரப(ஹ)தே, நர: |
ந்யாய்யம், வா, விபரீதம், வா, பஞ்ச, ஏதே, தஸ்ய, ஹேதவ: ||

நர:	= மனிதன்	மாயாகிலும்
ஸரீர-	= ஸரீரம்	யத் = எந்த
வாக்-	= வாக்கு	கர்ம = கர்மத்தை
மனோபி:(ஹி:)	= மனது (இவைகளால்)	ப்ராரப(ஹ) } = செய்கிறானே
ந்யாய்யம், வா	= ஸாஸ்த்ரத்தை	தே
யனுசரித்தாகிலும்		தஸ்ய = அக்கர்மத்திற்கு
விபரீதம், வா	= ஸாஸ்த்ரத்திற்கு	ஏதே = இந்த
விருத்த		பஞ்ச = ஐந்து
		ஹேதவ: = காரணங்கள் (உண்டு.)

(ஹி)—தத்ரைவம் ஸதி கர்தாரமாத்மானம் கேவலம் து ய: ||
பஸ்யத்யக்ருத பு(ஹ)த்தித்வாத் ந ஸ பஸ்யதி துர்மதி: || 16 ||

(ப. உ.) தத்ர, ஏவம், ஸதி, கர்தாரம், ஆத்மானம், கேவலம், து, ய: |
பஸ்யதி, அக்ருதபு(ஹ)த்தித்வாத், ந, ஸ:, பஸ்யதி, துர்மதி: ||

ய:	= எந்த மனிதன்	பஸ்யதி	= அறிகிறானே
தத்ர	= அந்த கர்மங்	ஸ:	= அம்மனிதன்
	களுக்கு காரண	அக்ருத	} = ஸாஸ்திர
	ஸமூகம் (கூட்டம்)	பு(ஹ)த்	
ஏவம், ஸதி	= அதி(யி)ஷ்டா	தித்வாத்	} களால் ஸூத்த
	னம் முதலிய		
	பஞ்சகம்		மரணபுத்தி
	(ஐந்து) இருக்க		யற்றவனாத
கேவலம், } = தன்னொருவனை		துர்மதி: }	= கேட்டபுத்தி
ஆத்மா }	மாத்திரமே	(ஸன்) }	யுள்ளவனாய்
னம், து }		ந, பஸ்யதி	= தத்வத்தைத்
கர்தாரம்	= ஸ்வதந்த்ர		தெரிந்து
	கர்த்தாவாக		கொள்வதில்லை.

(ஹி)—யஸ்ய நாஹங்க்ருதோ பா(ஹ)வோ பு(ஹ)த்திர்யஸ்ய ந லிப்யதே ||

ஹத்வாபி ஸ இமான் லோகான் ந ஹந்தி ந நிபத்(யீ)யதே || 17 ||

(ப. உ.) யஸ்ய, ந, அஹங்க்ருத:; பா(ஹ)வ:, பு(ஹ)த்தி:(யீ):, யஸ்ய,
ந, லிப்யதே | ஹத்வா, அபி, ஸ:, இமான், லோகான், ந, ஹந்தி, ந,
நிப(ய)த்(யீ)யதே ||

யஸ்ய	= எ ந் த் மனித	ஸ:	= அம்மனிதன்
	ஹக்ரு	இமான்	= இந்த
அஹங்க்ருத:	= எ ன் ன ல்	லோகான்	= லோகங்களே
	இக் கார்யம்		(லோகத்தி
	செய்யப்		விரூப்பவர்களை)
	பட்டது	ஹத்வா,	} = கொண்டுலும்
(இதி)	= என்கிற	அபி	
பா(ஹ)வ:	= அபி(ஹ)ப்ராயம்	ந, ஹந்தி	= கொன்றவனா
	(ஸ்வாதந்தர்பா		கான் (நான்
	பிமானம்)		கொன்றே
ந	= இல்லையோ		னென்கிற அபி
யஸ்ய	= எவனிட		மானமுள்ள
பு(ஹ)த்தி:	= புத்தியானது		வனாவதில்லை.)
(பலராகா	} = கர்மபல விருப்	(அத: ஏவ)	= இக்காரணத்
தின) ந,			தினாலேயே
லிப்யதே		ந, நிப(ஹ)	} = எந்த பாவஸம்
		த(ஹ்ய)தே	
	பற்றப்பட		பந்தமுமுடைய
	வில்லையோ		வனாவதில்லை.
	(ஸம் பத்தமாவ		
	தில்லையோ)		

(மு)-ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் பரிஜ்ஞாதா த்ரிவிதா(யா)கர்மசோத(உ)னா ||
கரணம் கர்ம கர்தேதி த்ரிவித:(ய:) கர்மஸங்க்ரஹ: || 18 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், பரிஜ்ஞாதா, த்ரிவிதா(யா), கர்ம-
சோத(உ)னா | கரணம், கர்ம, கர்தா, இதி, த்ரிவித:(ய:), கர்மஸங்க்ரஹ: ||

கர்ம-	= ('ய ஜே த =	யுள்ளது. (இம்
	பூஜிக்கத்தக்	மூன்றைக்
	கது' என்று)	காரணங்களா
	கர்மத்தில்	யுள்ளது).
சோத(உ)னா	= ப்ரேரணை	கர்ம-
ஜ்ஞானம்	= விதிவிஷயக	= கர்ம காரணங்க
	மானஞானம்	ளின்
ஜ்ஞேயம்	= ப்ரயத்னம்	ஸங்க்ரஹ:
	முதலியவை	= சுருக்கம்
	கள்	கரணம்
பரிஜ்ஞாதா	= இவைகளை	= இந்திரியங்
	அறிந்துகொள்	கள், ஸ்ருக்,
	பவன் (ஜீவன்)	ஸ்ருவம், முத
		லியவஸ்துக்
(இதி)	= என்று	கள், நேஹாதி
த்ரிவிதா(யா)	= மூவ்வகையா	கள்
		கர்ம
		= த்யானம்
		முதலியகர்

கர்தா	மங்கள் = ஜீவன், மற்றும் ஈஸ்வரன்		இதி தீர்வித:(ய:) = முவ்வகையா யுள்ளது.	= என்று
-------	---------------------------------------	--	---	---------

(மு)—ஜ்ஞானம் கர்ம ச கர்தா ச தீரிதை(யை)வ குணபே(ஹே)
த(உ)த: ||

ப்ரோச்யதே குணஸங்க்யானே யதா(யா)வத் ஸ்ருணு தான்யபி

|| 19 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞானம், கர்ம, ச, கர்தா, ச, தீரிதா(யா), ஏவ, குணபே
(ஹே)த(உ)த: | ப்ரோச்யதே, குணஸங்க்யானே, யதா(யா)வத், ஸ்ருணு,
தானி, அபி ||

ஜ்ஞானம்	= ஞானம்		வைகளே	
ச	= மற்றும்		(இதி)	= என்று
கர்ம	= கர்மம்		குணஸங்க்	= குணங்களைச்
ச	= மற்றும்		யானே }	செரல்லும்
கர்தா	= கர்தா			வைதிகஸாங்க்ய
(ப்ரத்யே }	= ஒவ்வொன்றும்			ஸாஸ்தரத்தில்
கம்) }			ப்ரோச்யதே	= செரல்லப்
குணபேதத: =	ஸத்வரஜஸ்			படுகிறது.
	தமோ குணங்		தானி, அபி	= அந்தபேதங்
	களின்பேதத்			களையும்
	தால்		யதா(யா)வத்	= உள்ளபடி.
தீரிதா(யா) }	= முவ்வகை		ஸ்ருணு	= கேள்.
ஏவ }	களாயுள்ள			

அவதரணிகை :—ஸாத்விக ஞானத்தைச் செரல்லுகிறான் :—

(மு)—ஸர்வபூ(ஹ-உ)தேஷு யேநைகம் பா(ஹ)வமவ்யயமீக்ஷதே ||
அவிப(ஹ)க்தம் விப(ஹ)க்தேஷு தஜ்ஜ்ஞானம் வித்தி(யி)
ஸாத்விகம் || 20 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-பூ(ஹ-உ)தேஷு, யேன, ஏகம், பா(ஹ)வம், அவ்யயம்,
ஈக்ஷதே | அவிப(ஹ)க்தம், விப(ஹ)க்தேஷு, தத், ஜ்ஞானம், வித்தி(யி),
ஸாத்விகம் ||

விப(ஹ)க் }	= பரஸ்பரம்வெவ்		பூ(ஹ-உ) }	= பிராணிகளிடத்
தேஷு }	வேறாயிருக்கிற		தேஷு }	திலும்
ஸர்வ-	= எல்லா		பா(ஹ)வம்	= எப்போது

ஏகம்	முள்ள = ப்ர தா (யா) ன மான	(பரமாத் மானம்)	னை = பரமாத்மாவை
அவிப(ஊ) க்தம்	} = வெவ்வேறான அநேக பதார்த் தங்களி லிருந்த பே ரா தி லு ம் அ தி ஷ்ட ரா ன பேத நிமித்தக மா ன பே த மற்றவனை	யேன = எ ந்த ஞானத் தினால் ஈக்ஷதே = பார்க்கிறோ தத் = அந்த ஜ்ஞானம் = ஞானத்தை ஸாத்விகம் = ஸா த் வி க மானது	
அவ்யயம்	= நாசமற்றவ	(இதி) வித்தி(யு)	= என்று = அறி.

(ஸ)-ப்ருத(ய)க்த்வேன து யஜ்ஜ்ஞானம் நாநாபா(ஊ)வான் ப்ருத(ய)க்
விதா(யா)ன் ||
வேத்தி ஸர்வேஷு பூ(ஊஉ)தேஷு தஜ்ஜானம் வித்தி(யு)
ராஜஸம் || 21 ||

(ப. உ.) ப்ருத(ய)க்த்வேன, து, யத், ஜ்ஞானம், நாநாபா(ஊ)வான்,
ப்ருத(ய)க்விதா(யா)ன் | வேத்தி, ஸர்வேஷு, பூ(ஊஉ)தேஷு, தத்,
ஜ்ஞானம், வித்தி(யு), ராஜஸம் ||

யத்	= எந்த	நாநாபா	} = ஜீவ ஜடாத்மக
ஜ்ஞானம்	= ஞானமானது	(ஊ)வான்	} ப்ரபஞ்சக் தை
ஸர்வேஷு	= ஸமஸ்தமான		பாஸ்பரம் பேத
பூ(ஊஉ)	} = ஜீவ ஜடாத்மக		முடையவைக
தேஷு	} மா ன பூதங் களில்		ளாக
ப்ருத(ய)க் த்வேன	} = வெவ்வேறாக	வேத்தி	= அறிகிறதோ
வேத்தி	= அறிகிறதோ	து	= பரமாத்மாவின்
மேற்சொன்னதையே விவரிக்கிறான்:—			விஷயத்தில்
ப்ருத(ய)க்	} = நாநா வி த ன் க	தத்	= அந்த
விதா	} ளான	ஜ்ஞானம்	= ஞானமானது
(யா)ன்		ராஜஸம்	= ராஜஸம்
		(இதி)	= என்று
		வித்தி(யு)	= அறி.

(ஸ)-யத்து க்ருத்ஸ்னவதே(ஊ) கஸ்மின் கார்யே ஸக்தமஹதுகம் ||
அதத்வார்த்தவத(ஊ)ல்பம் ச தத்தாமஸமுதா(ஊ)ஹருதம் || 22 ||

(ப. உ.) யத், து, க்ருத்ஸ்னவத், ஏகஸ்மின், கார்யே, ஸக்தம், அஹை
துகம் | அதத்வார்த்தவத், அல்பம், ச, தத், தாமஸம், உதா(உா)ஹ்ருதம் ||

யத்	= எந்த	கிறதோ)	
து	= ராஜஸ ஞானத்	அஹைதுகம்	= யுக் தி யற்றதோ
	தை வி ட வில		(யு க் தி க் கு
	க்ஷணமான		விருத் த மான
(ஜ்ஞானம்)	= ஜ்ஞானமானது		தோ)
ஏகஸ்மின்	= ஒருவிதமான	அதத்வார்	= இல் லா த தை த
கார்யே	= ஜீவனிடத் தில்	த்தவத்	} இரு ப் ப தாக
	அல்லது ஜகத்		அநிகிறதோ.
	தில்	ச	= மற்றும்
க்ருத்ஸ்னவத்	= பூர்ணமான	அல்பம்	= அதிகமான அஜ்
	ப்ரஹ்மத் தைப்		ஞானத் துடன்
	போல்		கூடியதோ.
ஸக்தம்	= அறிந்து கொள்	தத்	= அந்த
	ளு கிறதோ	(ஜ்ஞானம்)	= ஞானமானது
	(ஜீவனே ப்ரஹ்	தாமஸம்,	} = தாமஸமென்று
	மம் அல் லது	இதி	
	ஜகத்தே ப்ரஹ்	உதா(உா)	} = சொல்லப் பட்
	மம் என்று அறி	ஹ்ருதம்	} டிருக்கிறது.

(ம்)—நியதம் ஸங்கரஹிதமராக(உ)த்(உ)வேஷத்: க்ருதம் ||

அப(உ)லப்ரேப்ஸுனா கர்ம யத் தத் ஸாத்விகமுச்சயதே || 23 ||

(ப. உ.) நியதம், ஸங்க-ரஹிதம், அராக-த்வேஷத்: க்ருதம் | அப(உ)ல
ப்ரேப்ஸுனா, கர்ம, யத், தத், ஸாத்விகம், உச்சயதே ||

நியதம்	= தத்தம் வர்ண	அப(உ)ல	} = பயனில் விருப்ப மற்ற மனிதனால்
	ஸ்ரமங் களுக்கு	ப்ரேப்	
	விகிதங்களான	ஸுனா	
ஸங்க(உ)-	} = அபிமானமற்ற	க்ருதம்	= செய்யப்பட்ட
ரஹிதம்		யத்	= எந்த
அராக(உ)	} = கீர்த்திபொருள்	கர்ம	= கர்மமுளதோ
த்வேஷத்:		தத் (கர்ம)	= அந் த கர்ம
		மானது	
	அப கீர்த்தி	ஸாத்விகம்	= ஸா த் விக
	முதலியவை		மானது
	களில் விருப்பம்	(இதி)	= என்று
	அப கீர்த்தி	உச்சயதே	= சொல்லப்
	முதலியவை		படுகிறது.
	களில் த்வேஷம்		
	இவைகளை		
	யற்ற		

(மு)—யத்து காமேப்ஸுனா கர்ம ஸாஹங்காரேண வா புன: ||
 க்ரியதே ப(வ)ஹுலாயாஸம் தத்ராஜஸமுதாஹ்ருதம் || 24 ||

(ப. உ.) யத், து, காமேப்ஸுனா, கர்ம, ஸாஹங்காரேண, வா, புன: ||
 க்ரியதே, ப(வ)ஹுலாயாஸம், தத், ராஜஸம், உதாஹ்ருதம் ||

து	= மற் றும்	ப(வ)ஹு	= அ தி க க ஷ் ட
யத்	= எந்த	லாயாஸம்	மெ ப் ப டி
கர்ம	= கர்மம்	[யதா(யா)]	யுண்டா குமோ
காமேப்	= ப ய னை வினும்	ஸயாத்	அப்படிக்கு
ஸுனா	பும்	ததா(யா)	
புன:	= மற் றும்	க்ரியதே	= செ ய் ய ப்
ஸாஹம்	= அ ஹ ன் க ர ர த்		படுகிறதோ
காரேண,	து ட ன் கூடிய	தத்	= அந்த கர்மம்
வா	ம னி த னு ளா	ராஜஸம்	= ராஜஸமானது
	வது	(இதி)	= என்று
		உதா(யா)	= செ ர ல் ல ப்
		ஹ்ருதம்	ப ட் டி ரு க்
			கிறது.

(மு)—அனுப(வ)ந்த(ய)ம் ஸ்ஷயம் ஹிம்ஸாமனபேக்ஷய ச பெளரு
 ஷம் ||

மோஹாதா(யா)ரப்(யீ)யதே கர்ம யத்தத்தாமஸமுச்ச்யதே
 || 25 ||

(ப. உ.) அனுபந்த(ய)ம், ஸ்ஷயம், ஹிம்ஸாம், அனபேக்ஷய, ச, பெளரு
 ஷம் | மோஹாத், ஆரப்(யீ)யதே, கர்ம, யத், தத், தாமஸம், உச்ச்யதே ||

யத்	= எந்த	மல்	
கர்ம	= கர்மம்	மோஹாத்	= அ ஞ் ஞா ன த்
அனுபந்	= பிறகு நேரிடக்		தினால்
த(ய)ம்	கூ டி ய அநர்த்	ஆரப்(யீ)	= ஆ ர ம் பி க் க ப்
	தத்தையும்	யதே	படுகிறதோ
ஸ்ஷயம்	= நாசத்தையும்	தத்	= அ ந் த க ர் ம
ஹிம்ஸாம்	= பி ற ரி ட ஹி ம்		மானது
	ஸையையும்	தாமஸம்	= தாமஸம்
ச	= மற் றும்	(இதி)	= என்று
பெளருஷம்	= த ன் னி ட வல்	உச்ச்யதே	= செ ர ல் ல ப்
	லமையையும்		படுகிறது.
அனபேக்ஷய	= ஆ லே ர சி யா		

(மூ)—முக்தஸங்கோ(உ) > னஹம்வாதீ(ஈ) த்(யீ)ருத்யத்ஸாஹ
ஸமன்வித: ||

ஸித்யஸித்யோர்நிர்விகார: கர்தா ஸாத்விக உச்யதே || 26 ||

(ப. உ.) முக்தஸங்க:, அனஹம்வாதீ(ஈ), த்ருத்யத்ஸாஹஸமன்வித: |
ஸித்யஸித்யோ:, நிர்விகார:, கர்தா, ஸாத்விக:, உச்யதே ||

முக்த	= ப ய னி ல் நேச	ஸித்ய-	= ப ய ன் ஸி த்தி யா
ஸங்க:(உ:)	ம ற் ற வ னு ம்	ஸித்யோ:	யி னு ம் அ ஸி த்தி
அனஹம்	= ந ஈ னே ஸ்வதந்	யாயினும்	
வாதீ(ஈ)	தி ர னெ ன் னு	நிர்விகார:	= ஹர்ஷ சோகந்
	செ ர ல் லி க்		க ளே வி ட்ட வ னு
	கெ ர ள் ளா த	மான	
	(அ பி ம ா ன	கர்தா	= க ர் த் தா வ ா ன
	ம ற் ற) வ னு ம்	வன்	
த்(யீ)ருதி-	= தைர்யம்	ஸாத்விக:	= ஸாத்விகன்
உத்ஸாஹ-	= உ த் ஸா ஹ ம்	(இதி)	= எ ன் னு
	இவைகளுடன்	உச்யதே	= செ ர ல் ல ப்
ஸமன்வித:	= கூடியவனும்	படுகிறான்.	

(மூ)—ராகீ(யீ) கர்மப(ஹ)லப்ரேப்ஸுர்லுப்(வீ)தோ(யோ)ஹிம்ஸாத்ம்
கோஸ்ஸுசி: ||

ஹர்ஷஸோகான்வித: கர்தா ராஜஸ: பரிகீர்தித: || 27 ||

(ப. உ.) ராகீ(யீ), கர்மப(ஹ)லப்ரேப்ஸு:, லுப்(வீ)த:(ய:), ஹிம்
ஸாத்மக:, அஸ்ஸுசி: | ஹர்ஷஸோகான்வித:, கர்தா, ராஜஸ:, பரிகீர்தித: ||

ராகீ(யீ)	= கீர்ந்தி முதலிய	ஹிம்ஸாத்	= பி ற ரு க் கு த்
	வைகளில்	மக:	துன்பம் செய்
	விருப்ப முள்ள		யும் ஸ்வபாவ
	வனும்		முள்ளவனும்
கர்ம-	= கர்மங்களின்	அஸ்ஸுசி:	= அஸ்ஸுத்தமான
ப(ஹ)ல-	= பயஹே		ஆசார முள்ளவ
ப்ரேப்ஸு:	= அ டை ய		னும்
	வேண்டுமென்	ஹர்ஷ-	= (ப ய ன டை ந்
	னும் விருப்ப		தால்) ஸந்தோ
	முள்ளவனும்		ஷத்தூடனும்
லுப்(வீ)	= கர்மந்நிற்ரு	ஸோக-	= (ப ய ன டை யா
த:(ய:)	வேண்டிய		விடின) னுக்கத்
	பொருளோச்		துடன் கூடிய
	செலவிடாதவ		வனுமான [வன்
	னும்	கர்தா	= க ர் த் தா வ ா ன

ராஜஸு: = ராஜஸன் | பரிகீர்தித: = சொல்லப்படு
(இதி) = என்று கிருன்.

(ஸ்ரீ)—அயுக்த: ப்ராக்ருத: ஸ்தப்(வீ)த: (ய:) ஸடோ(ஓ) நைஷ்க்ருதி
கோலஸ: ||

விஷாதீ(ஜீ) தீ(ஜீ)ர்க்கஸுவித்ரீ ச கர்தா தாமஸ உச்யதே || 28 ||

(ப. உ.) அயுக்த:; ப்ராக்ருத:; ஸ்தப்(வீ)த: (ய:), ஸட: (ஓ:), நைஷ்க்ரு
திக:; அலஸ: | விஷாதி(ஜீ), தீ(ஜீ)ர்க்கஸுவித்ரீ, ச, கர்தா, தாமஸ:;
உச்யதே ||

அயுக்த: = தான் செய்த
கர்மங்களைப் பர
மாத்மா விடத்
தில் அற்பிப்ப
தென்னும்
உபாயமற்றவ
னும்

ப்ராக்ருத: = விவேகமற்றவ
னும்

ஸ்தப்(வீ): = தூரபிமானத்தி
னால் வணக்க
மற்றவனும்

ஸட: (ஓ:) = ம்ரைவான
த்வேஷத்தினால்
கர்மங்களைச்
செய்பவனும்

நைஷ்க்ருதிக: = கீழான கர்மங்
களைச் செய்
பவனும்

அலஸ: = கர்மங்களைச்
செய்ய வேண்
டிய ஸமயத்

திலும் செய்யா
மல் சொம்ப
லுள்ளவனும்
விஷாதி(ஜீ) = துற்பலமான
மனதுள்ளவ
னும்

ச மற்றும்
தீ(ஜீ)ர்க்க } = வெகுநாளே
ஸுவித்ரீ } க்கு முன் செய்
யப்பட்டிருக்
கும் பிறரிட
தேரஷங்களை
(பிறரைத் துன்
புறுத்துவதற்
காக) அனியாய
மாக அறிவிப்
பவனுமான

கர்தா = கர்த்தாவான
தாமஸ: = தாமஸன் [வன்
(இதி) = என்று
உச்யதே = சொல்லப்படு
கிருன்.

(ஸ்ரீ)—பு(ஹு)த்தேர்பே(ஹே)தம் த்(வீ)ருதேஸ்ஸைவ கு(ஹு)ணத
ஸ்த்ரிவித(ய)ம் ஸ்ருணு ||

ப்ரோச்யமானமஸேஷேண ப்ருத(ய)க்த்வேன த(ய)னஞ்ஜய
|| 29 ||

(ப. உ.) பு(ஹு)த்தே:; பே(ஹே)ச(ஹ)ம், த்(வீ)ருதே:; ச, ஹ, கு(ஹு)
ணத:; 'த்ரிவித(ய)ம், ஸ்ருணு | ப்ரோச்யமானம், அஸேஷேண, ப்ருத(ய)க்
'த்வேன, த(ய)னஞ்ஜய ||

த(ய)னஞ்ஜய = ஓ அர்ஜுன !
 (மயா) = என்னால்
 ப்ருத(ய)க் } = தனித்தனியாக
 தவேன }
 ப்ரோச்ய } = சொல்லப்படும்
 மானம் }
 கு(ஹ)ணத: = ஸ த் வ ர ஜ ஸ்
 தமோகுண ரூப
 காரணங்களால்

த்ரிவிதம், } = மு வ் வ கை க
 ஏவ } ளாகவே யிருக்
 கும்
 பு(ஹ)த்தே: = புத்தியின்
 ச = மற்றும்
 த்(ய)ருதே: = தைர்யத்தின்
 பே(ஹ)தம் = பிறிவை
 அஸேஷேண = முழுதும்
 ஸ்ருணு = கேள்.

(மு)—ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச கார்யாகார்யே ப(ஹ)யாப(ஹ)யே||
 ப(ஹ)ந்த(ய)ம் மோக்ஷம் ச யா வேத்தி பு(ஹ)த்திஸ்ஸா பார்த்த
 ஸாத்விகீ || 30 ||

(ப. உ.) ப்ரவ்ருத்திம், ச, நிவ்ருத்திம், ச, கார்யாகார்யே, ப(ஹ)யாப
 (ஹ)யே | ப(ஹ)ந்த(ய)ம், மோக்ஷம், ச, யா, வேத்தி, பு(ஹ)த்தி:, ஸா,
 பார்த்த, ஸாத்விகீ ||

பார்த்த = ஓ அர்ஜுன !
 யா = எந்த
 பு(ஹ)த்தி: = அந்த: கரண
 மானது
 ப்ரவ்ருத்திம் = ஸம் ஸாரத்
 திற்குக் காரண
 மான தர்மத்
 தையும்
 ச = மற்றும்
 நிவ்ருத்திம் = மோக்ஷத் திற்கு
 காரணமான தர்
 மத்தையும்
 ச = மற்றும்
 கார்யா } = இது செய்யத்
 கார்யே } தக்கது, இது

செய்யத்தகா
 தது என்கிற
 இரண்டையும்
 ப(ஹ)யாப } = அதின்பொருட்
 (ஹ)யே } டானபயத்
 தையும் அப
 யத்தையும்
 ப(ஹ)ந்தம் = பந்தத்தையும்
 ச = மற்றும்
 மோக்ஷம் = மோக்ஷத்தையும்
 வேத்தி = அறிகிறதோ
 ஸா = அந்த
 புத்தி: = புத்தியானது
 ஸாத்விகீ = ஸாத்விகமானது

(மு)—யயா த(ய)ர்மமத(ய)ர்மம் ச கார்யம் சாகார்யமேவ ச ||
 அயதா(யா)வத் ப்ராஜானுதி புத்திஸ்ஸா பார்த்த ராஜஸீ || 31 ||

(ப. உ.) யயா, த(ய)ர்மம், அத(ய)ர்மம், ச, கார்யம், ச, அகார்யம்,
 ஏவ, ச | அயதா(யா)வத், ப்ராஜானுதி, பு(ஹ)த்தி:, ஸா, பார்த்த, ராஜஸீ ||

பார்த்த = ஓ அர்ஜுன !
 யயா = எந்த

[பு(ஹ)த்யா] = அந்த: கரணத்
 தினால்

த(ய)ர்மம்	= த ர் ம த் தை	யும்	
ச	= மற்றும்	அயதா	} = மு மு து ம்
அதர்மம்	= அ த ர் மத்தை	(யா)வத்	
	யும்		நிஜமல்லாததாக
ச	= மற்றும்		(ஸ ந் தே தூ
கார்யம்	= செ ய் ய த்	ப்ராஜானதி	ருபமாக)
	தக்கதையும்	ஏவ	} = அநிகுறதோ
ச	= மற்றும்	ஸா	
அகார்யம்	= செ ய் ய த்	பு(ஹு)	} = புத்தியானது
	தகரததை	த்தி:	
		ராஜஸீ	= ராஜஸமானது.

(மூ)—அத(ய)ர்மம் த(ய)ர்மமிதி யா மன்யதே தமஸா << வ்ருதா ||
ஸர்வார்த்தான் விபரீதாம்ஸ்ச பு(ஹு)த்திஸஸா பார்த்த தாமஸீ
|| 32 ||

(ப. உ.) அத(ய)ர்மம், த(ய)ர்மம், இதி, யா, மன்யதே, தமஸா, ஆவ்ருதா | ஸர்வார்த்தான், விபரீதான், ச, பு(ஹு)த்தி:, ஸா, பார்த்த, தாமஸீ ||

பார்த்த	= ஓ அர்ஜுன !	ஸர்வார்த	} = ஸ க ல பதார்த்த
பா	= எந்த	தான்	
புத்தி:	= புத்தியானது	விபரீதான்	= வி ப ரீ த ந் க
தமஸா	= அ ஜ்ஞாநத்		ளா க வு ம்
	தினால்		(மாருபாடுக
ஆவ்ருதா	= மூடப்பட்டு		ளாகவும்)
அத(ய)ர்மம்	= அதர்மத்தை	மன்யதே	= அநிகுறதோ
தர்மம், இதி	= த ர் ம மென்	ஸா	= அ ந் த புத்தி
	றும்		யானது
	= மற்றும்	தாமஸீ	= த்நா ம ஸ மா
			னது.

(மூ)—த்(யீ)ருத்யா யயா தா(யா)ரயதே மன: ப்ராணேந்த்ரிய க்ரியா: ||
யோகே(ஹே)னவ்யபி(ஜி)சாரிண்யா த்ருதிஸஸா பார்த்த ஸாத்
விகீ || 33 ||

(ப. உ.) த்(யீ)ருத்யா, யயா, தா(யா)ரயதே, மன: ப்ராணே-ந்த்ரிய-
க்ரியா: | யோகே(ஹே)ன, அவ்யபி(ஜி)சாரிண்யா, த்(யீ)ருதி:, ஸா,
பார்த்த, ஸாத்விகீ ||

பார்த்த = அர்ஜுன !
 (மனுஷ்ய:) = மனிதன்
 யோகே } = ப க வ த் ப க்தி
 (மே)ன } ஸ்ர ப ம ர ன
 யோகத்தினால்
 (யுக்தயா) = கூடிய
 அவ்யபி } = ஸ ர ஸ் த் ர
 (வி)சாரி } வி ஹி த வ ஸ் து
 ண்யா } வி ஷ ய க மான,
 மற்றும் ஸாஸ
 த் ர த் தி ல்
 செ ச ல் ல ப்
 ப ட் ட வ ஸ் து
 வை விஷயீகரிக்க
 கும்

யயா = எந்த
 த்(யீ)ருத்யா = தைர்யத்தினால்
 மன:- = மனது
 ப்ராண- = ப்ராணம்
 இந்திரிய- = இந் த் ரி ய ன்
 க ள் இ வை க
 ளின்
 க்ரியா: = செய்கைகளை
 தா(யா)ர } = நிலை நிறுத்திக்
 யதே } கொள்கிறானே
 ஸா = அந்த
 த்(யீ)ருதி: = தைர்யம்
 ஸாத்விகி = ஸ ர த் வி க
 மானது.

(மூ)—யயா து த(ய)ர்மகாமார்த்தான் த்(யீ)ருத்யா தா(யா)ரயதேர்
 ஜுன ||

ப்ரஸங்கே(மே)ன ப(ஹ)லாகாங்க்ஸீ த்(யீ)ருதி: ஸா பார்த்த
 ராஜஸீ || 34 ||

(ப. உ.) யயா, து, த(ய)ர்ம-காமார்த்தான், த்(யீ)ருத்யா, தா(யா)ர
 யதே, அர்ஜுன | ப்ரஸங்கே(மே)ன, ப(ஹ)லாகாங்க்ஸீ, த்ருதி:, ஸா,
 பார்த்த, ராஜஸீ ||

பார்த்த = கு ந் தி குமார
 னுன
 அர்ஜுன = அர்ஜுனனே !
 து = மற்றும்
 (மனுஷ்ய:) = மனிதன்
 யயா = எந்த
 த்(யீ)ருத்யா = தைர்யத்தினால்
 த(ய)ர்ம- = த ர் ம த் தை
 யும்
 காம- = க ர ம த் தை
 யும்
 அர்த்தான் = அர்த்தத் தை
 யும்

தா(யா)ர } = நிலை நிறுத்திக்
 யதே } கொள்கிறானே
 ப்ரஸங்கேன = இது எனதென்
 னும் அ தி க
 பற்றுதலோடு
 ப(ஹ)லா } = ப ய னை விரும்பு
 காங்க்ஸீ } கிறானே
 ஸா = அந்த
 த்(யீ)ருதி: = தை ர் ய ம ர
 னது
 ராஜஸீ = ர ர ஜ ஸ ம ர
 னது.

(மூ)—யயா ஸ்வப்நம் ப(ஹ)யம் ஸோகம் விஷாதம் மத(உ)மேவ ச ||
 ந விமுஞ்சதி துர்மேதா(யா) த்(யீ)ருதிஸ்ஸா பார்த்த தாமஸீ
 || 35 ||

(ப. உ.) யயா, ஸ்வப்னம், ப(ஊ)யம், ஸோகம், விஷாத(உ)ம், மத(உ)ம், ஏவ, ச | ந, விழுஞ்சதி, து(உ)ர்மேதா(யா):, த்(யீ)ருதி:, ஸா, பார்த்த, தாமஸீ ||

பார்த்த = அர்ஜுன!
 துர்மே } = து ர் ப் பு த் தி
 தர:(யா:) } யு டை ய மனி
 தன்
 யயா = எந்த
 த்(யீ)ருத்யா = தைர்யத்தினால்
 ஸ்வப்னம் = உறக்கம்
 ப(ஊ)யம் = பயம்
 ஸோகம் = து:கம்
 விஷாத(உ)ம் = ம னோ தெ ள
 (ஹே)ர்பல்யம்

ச = மற் றும்
 மத(உ)ம் = க ர் வ ம் இவை
 களை
 ந, விழுஞ்சதி = வி டி வ தில் லை
 யோ
 ஸா = அந்த
 த்(யீ)ருதி: = தை ர் ய ம ர
 னது
 தாமஸீ, } = த ர ம ஸ ம ர
 ஏவ } னதே.

(ஸ்ரீ)—ஸுக(வ)ம் த்விதா(உ)னீம் த்ரிவித(ய)ம் ஸ்ருணு மே ப(ஊ)ர
 தர்ஷப(ஊ) ||

அப்(ஹீ)யாஸாத்(உ)ரமதே யத்ர து:க்காந்தம் ச நிக(உ)ச்ச(ஊ)தி
 || 36 ||

யத்த த(உ)க்ரே விஷமிவ பரிணாமேம்ருதோபமம் ||

தத் ஸுக(வ)ம் ஸாத்விகம் ப்ரோக்தமாத்ம பு(ஹு)த்தி ப்ர
 ஸாத(உ)ஜம் || 37 ||

(ப. உ.) ஸுக(வ)ம், து, இதா(உ)னீம், த்ரிவித(ய)ம், ஸ்ருணு, மே, பரதர்ஷப | அப்யாஸாத், ரமதே, யத்ர, து:க்காந்தம், ச, நிக(உ)ச்ச(ஊ)தி ||
 யத், தத், அக்(யீ)ரே, விஷம், இவ, பரிணாமே, அம்ருதோபமம் | தத்,
 ஸுக(வ)ம், ஸாத்விகம், ப்ரோக்தம், ஆத்ம-பு(ஹு)த்தி-ப்ரஸாத(உ)ஜம் ||

பரதர்ஷப = பரத குலத்தில்
 ஸ்ரேஷ்ட னை
 அர்ஜுன!
 த்ரிவிதம் = முவ்வகையான
 ஸுகம், து = ஸுகத்தையும்
 மே (ஸகா } = எ ன் னிட த் தி
 ஸாத்) } னின் றும்
 இதா(உ) } = இப்போது
 னீம் }
 ஸ்ருணு = கேள்.
 யத்ர = எ ன் த ஸுகத்

தில்
 அப்(ஹீ) } = வெகுதூரம் பழக்
 யாஸாத் } கத்தினால் (மனி
 தன்)
 ரமதே = ரமிக்கிறானே
 து:க்காந் } = து க் க த் தின்
 தம், ச } நாஸத்தையும்
 நிக(உ)ச் } = அ தி க ம ர ய்
 ச(ஊ)தி } அடைகிறானே
 யத் = எ ன் த ஸுக
 ப. உ. து

அக்(சீ)ரே	= முதலில் (தொடக்கத்தில்)	விஷயங்களில்
விஷம், இவ	= விஷத்தைப் போலவும்	போகாதிருப்பதினால்) பிறக்கும்
பரிணமே	= முடிவில்	தத் = அந்த
அம்ரு	} = அம்ருதத்தைப் போன்றதுமாகிறதோ	ஸுகம் = ஸுகமானது
தோபமம்		ஸாத்விகம் = ஸாத்விகமானது
ஆத்ம-	= பரமாத்மாவின் டவும்	(இதி) = என்று
பு(ஹு)த்தி-	= புத்தியினிடவும்	ப்ரோக்தம் = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
ப்ரஸாத	} = ப்ரஸாதத்தி	
(உ)ஜம்		

(மூ)—விஷயேந்த்ரியஸம்யோகா(அ)த்யத்தத(உ)க்ரேம்ருதோபமம்||
பரிணமே விஷமீவ தத் ஸுகம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம் || 38 ||

(ப. உ.) விஷயே-ந்த்ரிய-ஸம்யோகா(அ)த், யத், தத், அக்ரே, அம்ருதோபமம்| பரிணமே, விஷம், இவ, தத், ஸுகம், ராஜஸம், ஸ்ம்ருதம் ||

தத்	= ப்ரஸித்தமான	அம்ரு	} = அம்ருதத்திற்
யத்	= எந்த ஸுகமானது	தோபமம்	
விஷய-	= ஸப்தாதி விஷயங்கள்	பரிணமே	= முடிவில்
இந்த்ரிய-	= ஸ்ரோத்ராதி இந்த்ரியங்கள் இவைகளின் ஸம்பந்தத்தினால்	விஷம், இவ	= (துக்கத்தை யுண்டாக்குவதினால்) விஷத்திற்கொப்பாகிறதோ
(உத்பன்னம்)	= உண்டாகிறதோ	தத்	= அந்த
அக்ரே	= ஆரம்பத்தில்	ஸுகம்	= ஸுகமானது
		ராஜஸம்	} = ராஜஸமென்று
		(இதி)	
		ஸ்ம்ருதம்	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—யத(உ)க்ரே சானுபந்தே(யே) ச ஸுகம் மோஹனமாத்மன: ||
நித்(ஈ)ராலஸ்யப்ரமாதோ(ஹே)த்த(ய)ம் தத்தாமஸமுதா(ஹா) ஹ்ருதம் || 39 ||

(ப. உ.) யத், அக்ரே, ச, அனுபந்தே(யே), ச, ஸுகம், மோஹனம், ஆத்மன: | நித்ரா-லஸ்ய-ப்ரமாதோத்தம், தத், தாமஸம், உதாஹ்ருதம் ||

யத்	= எந்த
ஸுகம்	= ஸுகமானது
அக்ரே	= ஆரம்பத்தில்
ச	= மற்றும்
அனுபவ)	= பிறகும் (பய
ந்தேயே)	ண்டாகும்
	காலத்திலும்)
ஆத்மன:	= தனக்கு
மோஹனம்	= மோஹகமான
	தேர
ச	= மற்றும்
நித்ரா-	= தூக்கம்
ஆலஸ்ய-	= சோம்பல்

ப்ரமாத(உ)-	= அஜாக்ரதை
	(அதர்மத்தில்
	புத்தி) இவை
	களால்
உத்த(தீ)ம்	= உண்டாகிற
	தேர
தத்	= அந்த ஸுக
	மானது
தாமஸம்	= தாமஸமானது
(இதி)	= என்று
உதா(உர)	= சொல்லப்பட்ட
ஹ்ருதம் }	டிருக்கிறது.

(ஸ்ரீ)—ந தத(உ)ஸ்தி ப்ருதி(யி)வ்யாம் வா தி(யி)வி தே(தே)வேஷு

வா புன: ||

ஸத்வம் ப்ரக்ருதிஜைர்முக்தம் யதேபி:(அ:) ஸ்யாத் த்ரிபி(அ)ர்

குணை: || 40 ||

(ப. உ.) ந, தத், அஸ்தி, ப்ருதி(யி)வ்யாம், வா, தி(யி)வி, தேவேஷு, வா, புன: | ஸத்வம், ப்ரக்ருதிஜை:, முக்தம், யத், ஏபி:(அ:), ஸ்யாத், த்ரிபி:(அ:), குணை: ||

புன:	= மற்றும்
யத்	= எந்த
ஸத்வம்	= ஜீவஸமுநாயம்
ப்ரக்ருதிஜை:	= ப்ரக்ருதியினால்
	பிறந்த
ஏபி:(அ:)	= இந்த
த்ரிபி:(அ:)	= ஸத்வரஜஸ்த
	மஸஸென்னும்
	முவ்வகையான
கு(அ)ணை:	= குணங்களால்
முக்தம்	= விடுபட்டதாக
ஸ்யாத்	= ஆகுமோ

தத்	= அந்த ஜீவஸமு
	நாயம்
ப்ருதி(யி)	= பூலோகத்தில்
வ்யாம் }	(இருப்பவர்களிட
	லாகிலும்)
வா	= மற்றும்
தி(யி)வி	= ஸ்வர்க்கத்தில்
[ஸ்தி(யி)	= கிருக்கும்
தேஷு]	
தேவேஷு	= தேவதைகளிட
	லாகிலும்
ந, அஸ்தி	= இல்லை.

(ஸ்ரீ)—ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரிய விஸாம் ஸூத்ராணாம் ச பரம்தப ||

கர்மாணி ப்ரவிப(உ)க்தானி ஸ்வபா(உ)வப்ரப(உ)வைர்

கு(அ)ணை: || 41 ||

(ப. உ.) ப்ராஹ்மண-க்ஷத்ரிய-விஸாம், ஸூத்ராணாம், ச, பரம்தப | கர்மாணி, ப்ரவிப(உ)க்தானி, ஸ்வபா(உ)வப்ரப(உ)வை:, குணை: ||

பரம்தப	= ப கை வ ர் க னை வ ர ட் டு பவனே!	ண தி க ளி ட் ஸ் வ ப ர வ ன் கனிநூல்
ப்ராஹ்மண-	= ப்ராஹ் மணர் கள்	ப்ரப(ஊ)வை: = உ ண் ட ர யிருக் கி ன் ற (வெளி யான)
கஷத்திரய-	= கஷத்திரயர்கள்	கு(அ)ணை: = ஸ த் வ ர தி கு(அ)ண ங் க ளால்
வீசாம்	= வை வ ஸ் ய ர் கள் இவர்களிட	ப்ரவிப(ஊ) } = த னி த் த னி க்தானி } ய ர க பிறிக்கப் ப ட் டி ரு க் கின்றன.
ச	= மற்றும்	
ஸூத்ரா	= ஸூத்ரர்களிட	
ணம்		
கர்மாணி	= கர்மங்கள்	
ஸ்வபா	= அ வ ர வ ரி ட்	
(ஊ)வ-	(ப்ராஹ் ம	

அவதரணிகை:—ப்ராஹ்மணர்களின் தர்மங்களையும் கர்மங்க
ளையும் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ஸமோ த(உ)மஸ்தபஸ்ஸௌசம் க்ஷாந்திரார்ஜவ மேவ ச ||
ஜ்ஞானம் விஜ்ஞானமாஸ்திக்யம் ப்ராஹ்மகர்ம ஸ்வபா(ஊ)
வஜம் || 42 ||

(ப. உ.) ஸம: த(உ)ம: தப: ஸௌசம், க்ஷாந்தி: ஆர்ஜவம், ஏவ,
ச | ஞானம், விஜ்ஞானம், ஆஸ்திக்யம், ப்ராஹ்மகர்ம, ஸ்வபா(ஊ)வஜம் ||

ஸம:	= பகவானிடத் தில் வைக்கப் பட்ட புத்தி	ஆர்ஜவம்	= ரூ ஜா ப ர (ஊ) வம் (நேர்மை = ம டே னா வ ர க் காயங்களில் ஒ ரே வி த ம ர யிருக்கை)
த(உ)ம:	= இந் திரி ய ன் களின் நிக்கிர ஹம் (அடக்கம்)	ஏவ	= மற்றும்
தப:	= ப்ராஹ் ம ச ர் யம் மு த லீ ய க ர யி க வாகிக ம ர ன ஸி க தவம்	ஜ்ஞானம்	= ஸ ர ம ர ன் ய ஞானம்
ஸௌசம்	= உ ண் ஞா ம் புர மும் சுத்தி	விஜ் ஞானம்	= விசேஷஞானம்
க்ஷாந்தி:	= பெ ரா னு மை (கோபமீன்மை) = மற்றும்	ஆஸ்திக்யம்	= தர்ம திகளில் ப்ர யோ ஜ ன முண்டென்னும் புத்தி (ஏதத்) = இவைகளே

முதலிய கர்மங் களின் ஸமுதா யம்	ப்ரஹ்ம- =ப்ரஹ்மண ஸம் பந்த மான
ஸ்வபா } =ஸ்வபாவத் (ஊ)வஜம் } தினாலுண்டான	கர்ம =கர்மங்களா யிருக்கின்றன.

அவதரணிகை :—கூத்தரியர்களுக்கு ஸ்வபா(ஊ)விகமான தர்மங்களைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—சௌர்யம் தேஜோ த்(யீ)ருதிர்தா(ஊ)க்ஷயம் யுத்தே சாப்ய
பலாயனம் ||
தா(ஊ)னம்ஸ்வரபா(ஊ)வஸ்சக்ஷாத்ரம் கர்ம ஸ்வபா(ஊ)
வஜம் || 43 ||

(ப. உ.) சௌர்யம், தேஜ், த்(யீ)ருதி, தா(ஊ)க்ஷயம், யுத்தே(யே), ச, அபி, அபலாயனம் | தா(ஊ)னம், ஸ்வரபா(ஊ)வ, ச, க்ஷாத்ரம், கர்ம, ஸ்வபா(ஊ)வஜம் ||

சௌர்யம் =பயமின்மை (பராக்ரமம்)	சகை ச =மற்றும்
தேஜ் =தேகத்திலுள்ள காந்தி	தா(ஊ)னம் =ஸத்பாத்த ரத்தில்ப்ருமி
த்(யீ)ருதி =தையம்	முதலியவை
ச =மற்றும்	களின் சகை
தா(ஊ)க்ஷ } =படுத்வம் யம் } (எல்லா கார்யங் களையும் நிறை வேற்றும் வல் ஸமை)	ஸ்வரபா } =நியமிக்கும் (ஊ)வ : } நிறமை
	(ஏதத்) =இவ்வெல்லா கர்மஸமுதாயம்
	ஸ்வபாவஜம் =ஸ்வபாவஸித்த மான
அபி =மற்றும்	க்ஷாத்ரம் =கூத்தரியஸம்
யுத்தே(யே) =போரில்	புத்தமான
அபலாயனம் =பயத்தினால் புறங்காட்டி ஒடாமலிரு	கர்ம =கர்மமாயிருக்கிறதா.

அவதரணிகை :—வைஸ்யர்களுக்கும் சூத்ரர்களுக்கும் ஸ்வபா(ஊ)விகமான தர்மங்களைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—க்ருஷி கோ(ஊ)ரக்ஷய வாணிஜ்யம் வைஸ்யகர்ம ஸ்வ
பா(ஊ)வஜம் ||
பரிசர்யாத்மகம் கர்ம சூத்(ஊ)ரஸ்யாபி ஸ்வபா(ஊ)வஜம்
|| 44 ||

(ப. உ.) க்ருஷி-கோ(ஹ)ரக்ஷய-வாணிஜ்யம், வைசீயகர்ம், ஸ்வ பா(ஹ)வஜம் | பரிசர்யாத்மகம், கர்ம், ஸூத்(ஜீ)ரஸ்ய, அபி, ஸ்வபா(ஹ)வ ஜம் ||

க்ருஷி-	= பயிரிடுதல்	கர்ம்	= தொழில்கள்.
கோ(ஹ)	= பசுக்காத்தல்	அபி	= மற்றும்
ரக்ஷய-		பரிசர்	= ப்ராஹ்மணாதி
வாணிஜ்யம்	= வ ர் த் த க ள்	யாத்மகம்	மூ ன் று வ ரு
	செ ய் த ல்		ண த் த ர ி ட
	இவைகளனைத்		ஊழிய ரூப
	தும்		மான தொழில்
ஸ்வபா	= ஸ்வபாவஸித்த	ஸூத்ரஸ்ய	= ஸூத்ரனுக்கு
(ஹ)வஜம்	மான	ஸ்வ	= ஸ்வபாவஸித்த
வைச்ய-	= வைச்யர்	பா(ஹ)வ	மானது.
	க ளு க் கு றி ய	ஜம்	

(ஹ)—ஸ்வே ஸ்வே கர்மண்யபி(ஹ)ரத: ஸம்ஸித்திம் லப(ஹ)தே நர: ||
ஸ்வகர்மநிரத: ஸித்திம் யதா(ஹ)விந்த(ஹ)தி தத் ஸ்ருணு || 45 ||

(ப. உ.) ஸ்வே, ஸ்வே, கர்மணி, அபி(ஹ)ரத: ஸம்ஸித்திம், லப(ஹ) தே, நர: | ஸ்வகர்ம்-நிரத: வித்திம், யதா(ஹ), விந்த(ஹ)தி, தத், ஸ்ருணு ||

ஸ்வே, ஸ்வே	= தம் தம் வர்ண	நிரத:	= விசித்தங்களான
	ஸ்ரமங்களுக்கு		கர்மங்களில்
	விசித்தமான		ஆஸக்தனான
கர்மணி	= கர்மங்களில்		(நிலை பெற்ற)
அபி(ஹ)ரத:	= ஆஸக்தனான		மனிதன்
நர:	= மனிதன்	ஸித்திம்	= மோக்ஷத்தை
ஸம்ஸித்திம்	= ஞாநத்வாரா	யதா(ஹ)	= எவ்வாறு
	மோக்ஷத்தை	விந்ததி	= அடைகிறுனே
லப(ஹ)தே	= அடைகிறுன்	தத்	= அவ்விதத்தை
ஸ்வகர்ம்-	= தம் தம் வர்ண	ஸ்ருணு	= கேள்.
	ஸ்ரமங்களுக்கு		

(ஹ)—யத: ப்ரவ்ருத்திர்பூ(ஹ)தானம் யேன ஸர்வமித(ஹ)ம் ததம் ||
ஸ்வகர்மண தமப்(ஹ)யர்ச்ய ஸித்திம் விந்த(ஹ)தி மானவ: || 46 ||

(ப. உ.) யத: ப்ரவ்ருத்தி: பூ(ஹ)தானம், யேன, ஸர்வம், இத(ஹ)ம், ததம் | ஸ்வகர்மண, தம், அப்(ஹ)யர்ச்ய, வித்திம், விந்ததி, மானவ: ||

மானவ:	= மனிதன்	ப்ரவ்ருத்தி:	= வ்யாபாரமா
பூதானம்	= ப்ராணிகளின்		னது

யத:	= எ ந் த பரமாத்	தம்	= அ ந் த பரமாத்
	மாவினால்		மாவை
[ப(ஊ)வதி]	= ஆகிறதோ	ஸ்வ-	= தம் தம் வர்ண
யேன	= எ ந் த பரமாத்		ஸ்ரமங்களுக்கு
	மாவினால்		விகிதமான
இத(உ)ம்	= இந்த	கர்மண	= கர்மத்தினால்
ஸ்வம்	= ஸகலசராசராத்	அப்(ஹீ)	} = பூஜித்து
	ம க ம ர ன	யர்ச்சய	
	ஜகத்து	ஸித்திம்	= மோகித்ததை
ததம்	= வ்யாபிக்கப்பட்ட	விந்த(உ)தி	= அடைகிறான்.
	டிருக்கிறதோ		

அவதாரணிகை:—தம் தம் வர்ணஸ்ரமங்களுக்கு விகிதமான கர்மங்களைச் செய்வதே ஸ்ரேயஸ்கரமானதென்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ஸ்ரேயான் ஸ்வத(ய)ர்மோ விசு(ஹ)ண: பரத(ய)ர்மாத் ஸ்வ
னுஷ்டிதாத் ||

ஸ்வபா(ஊ)வநியதம் கர்ம குர்வன்னாப்நோதி கில்பி(வி)
ஷம் || 47 ||

(ப. உ.) ஸ்ரேயான், ஸ்வத(ய)ர்ம:, விசு(ஹ)ண:, பரத(ய)ர்மாத், ஸ்வனுஷ்டிதாத் | ஸ்வபா(ஊ)வ-நியதம், கர்ம, குர்வன், ந, ஆப்நோதி, கில்பி(வி)ஷம் ||

ஸ்வ-	= தம் தம் வர்ண	ஒரு க் கு	விகித
	ஸ்ரமங்களுக்கு		மல்லாத இதர
	விகிதமான		வர்ண ஸ்ரமங்க
த(ய)ர்ம:	= தர்மமானது	ஒருக்கு	விகித
விசு(ஹ)	} = சில பாகங்களைக்		மான தர்மத்
ண: (அபி)			தைக் காட்டி
	குறையா யுள்ள		ஹம்
	தாமினும் (எப்	ஸ்ரேயான்	= ஸ்ரேய ஸ்கர
	படி-ச் செய்ய		மானது.
	வேண்டுமோ	(மனுஷ்ய:)	= மனிதன்
	அப்படிச் செய்	ஸ்வபா	} = தம் தம் வர்ண
	யப்படாத தாமி	(ஊ)வ-	
	னும்)		ஸ்ரமங்களுக்கு
ஸ்வனுஷ்	} = முறைப்படி		நியமமான
டிதாத்			செய்யப்பட்ட
பரதர்மாத்	= இதர (தம் வர்	கர்ம	= கர்மத்தை
	ண ஸ்ரமங்க	குர்வன்	} = செய்பவனாய்
		(ஸன்)	

கில்பி(லி) } = அ ன் க ன் பூ ந } தோஷத்தை
 .ஷம் } தையினாலு } ந, ஆப் } = அடைவதில்லை.
 ண்டாகும் } னேதி }

அவதரணிகை:—எந்த கர்மமும் ஸர்வாங்கங்களுடன் கூடி செய்வதற்கு முடிவதல்ல. ஆதலால் எல்லா கர்மங்களும் அங்கக் குறைவு ரூபமான தோஷத்துடன் கூடியவைகளே யாதலால் அங்கவைகல்யரூப தோஷ பயத்தினால் ஸ்வஸ்வ விகிதங்களான கர்மங்களை விடக்கூடாதென்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ஸஹஜம் கர்ம கௌந்தேய ஸதோ(ஷோ)ஷம்பி ந த்யஜேத் ||
 ஸர்வாரம்பா(ஊ)ஹி தோ(ஷோ)ஷேண தூ(ய-உ)மேனாக்னி
 ரிவாவ்ருதா: || 48 ||

(ப. உ.) ஸஹஜம், கர்ம, கௌந்தேய, ஸதோ(ஷோ)ஷம், அபி, ந, த்யஜேத் | ஸர்வாரம்பா:(ஊ:), ஹி, தோ(ஷோ)ஷேண, தூ(ய-உ)மேன, அக்னி:, இவ, ஆவ்ருதா: ||

கௌந்தேய	= ஓ அர்ஜுன!		தால்
ஹி	= எ ங் க ர ண த்	ஸஹஜம்	= தம் தம் வர்ண
	தினால்		ஸ் ர ம ங் க
அக்னி:	= அக்னியானது		ரு க் கு விகித
தூ(ய-உ)	= புகையினால்		மான
மேன		கர்ம	= கர்மத்தை
யுக்த: (இவ)	= கூடியதுபோல்	ஸதோ	= அங்கவைகல்ய
ஸர்வாரம்பா:	= செ ய் ய ப்	(ஷோ)ஷம்	ரூ ப ம ர ன
	ப ட் ட ஸகல	(அபி)	தே ர ஷ த்
	கர்மங்களும்		து ட ன் கூடி
தோ(ஷோ)	= அங்கவைகல்ய		யிருப் பி னு ம்
ஷேண	= ரூ ப ம ர ன		(மு மு து ம்
	தே ர ஷ த்		ஸரியாகச் செய்
	துடன்		வதற்கு வராம
ஆவ்ருதா:	= கூ டி ன லை வ		லிருப்பினும்
	களோ	ந, த்யஜேத்	= விடக்கூடாது.
(தஸ்மாத்)	= அ ங் க ர ண த்		

(மூ)—அஸுத்தபுத்தி(யி)ஸ்ஸர்வத்ர ஜிதாத்மா விக(உ)தஸ்ப்ருஹ: ||

நைஷ்கர்ம்யஸித்தி(யி)ம் பரமாம் ஸம்ன்யாஸேனாதி(யி)

க(உ)ச்ச(உ)தி || 49 ||

(ப. உ.) அஸக்த-புத்தி:(யி:), ஸர்வத்ரா, ஜிதாத்மா, விக(உ)த-ஸ்ப்ருஹ: ||
 ரைஷ்கர்ம்ய-வித்தி(யி)ம், பரமாம், ஸம்ன்யாஸேன, அதி(யி)க(உ)ச்சதி ||

ஸர்வத்ரா	= ஸ ப் த கந்தாதி		
	விஷயங்களில்		மற்ற மனிதன்
அஸக்த-	= அபிமானமற்ற	பரமாம்	= ஸ ம் பூ ர் ண
புத்தி:(யி:)	= பு த் தியுடைய		மான
ஜிதாத்மா	= ஜயிக்கப் பட்ட	ஸம்ன்யா	= ஸ க ல கர்மங்
	மனதுடைய	ஸேன	களை பரமாத்மா
	(மன ஸ்வாதீன		விட த் தி ல்
	முடைய)		ஸ ம ர் பி ப் ப
விகதஸ்	= இஹலோகத்		தினால்
ப்ருஹ: }	தி ன் ஸு க த்	ரைஷ்கர்ம்ய-	= மோகத்தின்
	திலும், ஸ்வர்க்	ஸித்தி(யி)ம்	= உபாயத்தை
	கா தி ஸுகங்	அதி(யி)	= அடைகிறான்.
	களிலும்விரும்ப	க(உ)ச்சதி }	

(மூ)—ஸித்தி(யி)ம் ப்ராப்தோ யதா(யா) ப்ரஹ்ம ததா(யா)ப்னோதி
 நிபோ(யோ)த(ய) மே ||

ஸமாலேனேவ கௌந்தேய நிஷ்டா ஞானஸ்ய யா பரா || 50 ||

(ப. உ.) ஸித்தி(யி)ம், ப்ராப்த: , யதா(யா), ப்ரஹ்ம, ததா(யா), ஆப்
 னோதி, நிபோ(யோ)த(ய), மே || ஸமாலேன, ஏவ, கௌந்தேய, நிஷ்டா,
 ஞானஸ்ய, யா, பரா ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுன !	ப்ராப்த:	= அ டை ந் த வ
(மனுஷ்ய:)	= மனிதன்	(ஸன்) }	றாய்
ஜ்ஞானஸ்ய	= ஞானத்தின்	ப்ரஹ்ம	= ப்ரஹ்மத்தை
யா	= எந்த	ஆப்னோதி	= அ டை ந் தே
பரா	= கடைய தான	ஏவ	திருவானோ
நிஷ்டா	= மோகஸா	ததா(யா):	= அ ந் த வகை
	த(ய)னாவஸ்தை		யை
	யுண்டோ	மே	= எ ன் னி ட
(தாம்)	= அ ந் த (அவ	(ஸகா	மிருந்து
	ஸ தா ரு ப,	ஸாத்) }	
	மான)	ஸமாலேன	= சுருக்கமாக
ஸித்தி(யி)ம்	= ஸித்தியை	நிபோ	= அறிவாயாக.
யதா(யா)	= எ ந் த ப்ரகா	(யோ)	
	மாக	த(ய)	

(அ) — புத்(யீ)யா விஸுத்த(யு)யா யுத்தோ த்(யீ)ருத்யாத்மாணம்
நியம்ய ச ||

ஸப்தா(அ)தீ(ஜீ)ன் விஷயாம்ஸ்த்யக்த்வா ராக(அ)த்(ஜீ)வே
ஷௌ வ்யுத(அ)ஸ்ய ச || 51 ||

விவிக்தஸேவீ லக்(வீ)வாஸீ யதவாக்காயமானஸ: ||
த்(யீ)யானயோக(அ)பரோ நித்யம் வைராக்(ஜீ)யம் ஸமுபா
ஸ்ரித: || 52 ||

அஹங்காரம் ப(வ)லம் த(அ)ர்பம் காமம் க்ரோத(ய)ம் பரி
க்(ஜீ)ரஹம் ||

விமுச்ய நிர்மமஸ்ஸாந்தோ ப்ரஹ்மபூ(அ)யாயகல்பதே || 53 ||

(ப. உ.) புத்(யீ)யா, விஸுத்த(யு)யா, யுத்த: , த்(யீ)ருத்யா, ஆத்மா
ணம், நியம்ய, ச, | ஸப்தா(அ)தீ(ஜீ)ன், விஷயான், த்யக்த்வா, ராக(அ)த்(ஜீ)
வேஷௌ, வ்யுத(அ)ஸ்ய, ச, || விவிக்த-ஸேவீ, லக்(வீ)வாஸீ, யதவாக்-
காய-மானஸ: | த்(யீ)யானயோக(அ)-பர: , நித்யம், வைராக்(ஜீ)யம், ஸமு
பாஸீ ரித: || அஹங்காரம், ப(வ)லம், த(அ)ர்பம், காமம், க்ரோத(ய)ம்,
பரிக்(ஜீ)ரஹம் | விமுச்ய, நிர்மம: , ஸாந்த: , ப்ரஹ்மபூ(அ)யாய, கல்
பதே ||

விஸுத் } = விஷயங்களில்
த(யு)யா } பற்றற்ற
புத்(யீ)யா = அந்த: கரணத்
துடன்
யுத்த: = கூடிய
த்(யீ)ருத்யா = தைர்யத்
துடன்
ஆத்மாணம் = மனதை
நியம்ய = விஷயங்களிற்
செல்லா
மல் அடக்கிக்
கொண்ட
வனும்
ச = மற்றும்
ஸப்தா(அ) } = ஸப்தம் முத
தீ(ஜீ)ன் } லான
விஷயான் = விஷயங்களை
த்யக்த்வா = விட்டு (ஸப

தாதி விஷயங்
களின் அனுப
வேச்சைய
விட்டு)
ச = மற்றும்
ராகத்(ஜீ) } = விருப்பு வெறு
வேஷௌ } ப்புகளை
வ்யுத(அ)ஸ்ய = விலக்கி
விவிக்த- = துஷ்ட ஜன
ஸமுஹம்
இடத்தில்
ஸேவீ = வசிப்பவனும்
லக்(வீ)வாஸீ = மிதமான
ஆஹாரத்தை
உட்கொள்
பவனும்
யத- = ஸாது விஷயங்
களில் நியத

	மாம் வைக்கப்
	பட்ட
வாக்-	= வாக்கு
காய-	= சரீரம்
மானஸ:	= மனது இவை களையுடைய வனும்
நித்யம்	= எப்பொழுதும்
த்(யீ)யான	} = த்யான ரூப மான் உபாயத் தில்
யோக(உ)-	
பர:	= பற்றுள்ள வனும்
வைரா	} = வைராக்க யத்தை
க்(யீ)யம்	
ஸமுபா	} = நன்றாக அடை ந்தவனும்
ஸ்ரீத:	
அஹங்காரம்	= அஹங்காரம் (நானே கர்த்தா வென்னும் அபிமானம்)
ப(வ)லம்	= பலம் (ஸாமர் த்யாபிமானம்)
த(உ)ர்பம்	= தர்பம் (இறு

	மாப்பு)
காமம்	= விஷயேச்சை
க்ரோத(ய)ம்	= கோவம்
பரி(கீ)த்	} = அன்னம் வஸ் த்ரம் முதலிய வைகளின் ஸங்க்ரஹம் (இவைகளை)
ரஹம்	
விமூச்சய	= விட்டு
நிர்மம:	= மமதையற்ற வனும்
ஸாந்த:	= ஸாந்தனு மான
(மனுவ்ய:)	= மனிதன்
ப்ரஹ்ம	} = ப்ரஹ்மாவை ஸரக்ஷாத் கரித்துக்கொள் வதற்கு (ப்ரஹ் மாவிடத் தில் மனது வைப்ப தற்கு)
பூ(ஊ)த:	
யாய	} = சக்தியுள்ளவ னாகுருன்.
கல்பதே	

(மூ)—ப்ரஹ்மபூ(ஊ)த: ப்ரஸன்னோத்மா ந ஸோசதி ந காங்குதி ||
ஸமஸ்ஸர்வேஷு பூ(ஊ)தேஷு மத்(ஈ)ப(ஊ)க்திம்
லப(ஊ)தே பராம் || 54 ||

ப(ஊ)க்த்யா மாமபி(ஊ)ஜானாதி யாவான் யஸ்சாஸ்மி தத்வத: ||
ததோ மாம் தத்வதோ ஜ்ஞாத்வா விஸதே தத(உ)னந்தரம் || 55 ||

(ப. உ.) ப்ரஹ்மபூ(ஊ)த: ப்ரஸன்னோத்மா, ந, ஸோசதி, ந, காங்
குதி | ஸம: ஸர்வேஷு, பூ(ஊ)தேஷு, மத்(ஈ)ப(ஊ)க்திம், லப(ஊ)தே,
பராம் || ப(ஊ)க்த்யா, மாம், அபி(ஊ)ஜானாதி, யாவான், ய: ச, அஸ்மி,
தத்வத: | தத: மாம், தத்வத: ஜ்ஞாத்வா, விஸதே, தத(உ)னந்தரம் ||

ப்ரஹ்ம- } = ப்ரஹ்மா விடத்
பூ(ஊ)த: } தில் மனதை
வைத்த
ப்ரஸன்ன- = ப்ரஸன்ன

மான் (விஷயத்
தில் தானாகச்
செல்லாம
லிருக்கும்)

ஆத்மா	= மனதுடைய	ய:	= எந்த பெயரு
	மனிதன்		டையவனாய்
ந,	} = து : க் க ப் ப டி		எந்த ரூப
சோசதி			முடையவனாய்.
ந,	} = பதார்த்தங்களை	அஸ்மி	= இருக்கிறேனோ
காங்குதி		[தாத்(ஈ) ருசம்]	= அப்படிப்பட்ட
ஸர்வேஷு	= எல்லா	மாம்	= என்னை
பூ(ஊ-உ)	} = ப் ரா ணி க	ப(ஊ)க்த்யா	= பக்தியினால்
தேஷு		தத்வத:	= உள்ளபடி
ஸம:	= அவரவரையோக்	அபி(ஊ)-	= தன் யோக்ய
	ய தை ய		தானுஸாரமாய்
	யனுஸரித்துப்	ஜானுதி	= தெரிந்து
	பார்ப்பவனாக		கொள்கிறானோ
[ப(ஊ)வதி]	= ஆகிருன்.	தத:	= அந்த பக்தி
பராம்	= சிறந்ததான		யினால்
மத்-	= என்னிடத்தில்	மாம்	= என்னை
	(ஸ்ரீ கிருஷ்ண	தத்வத:	= உள்ளபடி
	னிடத்தில்)	ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்து
ப(ஊ)க்திம்	= பக்தியை		கொண்டு
ஸப(ஊ)தே	= அடைகிருன்.	தத(ஈ)னந்	} = அவ்வித ஞான
அஹம்	= நான் (ஸ்ரீ	தரம்	
	கிருஷ்ணன்)	மாம்	= என்னை (ஸ்ரீ
யாவான்	= தேசம், காலம்,		கிருஷ்ணனை)
	குணம் இவை	விஸதே	= ப் ர வே ரி க்
	களால் எவ்வ		கிருன் (மோ
	ளவு வ்யாபித்		க்ஷித்தையடை
	திருக்கிறேனோ		கிருன்.)
	= மற்றும்		

அவதாரணிகை :—மற்றும் அந்தரங்க ஸாதனத்தைச் சொல்லி, சொல்லிய சாஸ்த்ரார்த்தத்தை முடிக்கிறான் :—

(ஸ்ரீ)—ஸர்வகர்மாமண்யபி ஸதா(ஈ) குர்வானோ மத்(ஈ)வ்யபாஸ்ரய: ||
மத்ப்ரஸாதா(ஈ)த(ஈ)வாப்னோதி ஸாஸ்வதம் பத(ஈ)மவ்யயம்

|| 56 ||

* இவ்விஷயத்தின் விசாரத்தை 5-வது அத்தியாயம் 24-வது ஸ்லோகத்தில் பார்க்கத்தக்கது.

(ப. உ.) ஸர்வ-கர்மாணி, அபி, ஸதா(ஊ), குர்வாண:, மத்(ஈ)வ்ய பார்ய: | மத்ப்ரஸாதா(ஊ)த், அவாப்னோதி, ஸாஸீவதம், பத(ஊ)ம், அவ்யயம் ||

மத்(ஈ)	} = நானே (என்னை	மத்ப்ர	} = என் அருளால்
வ்யபார்ய:		ஸாதா	
ரய:	யே) ஆஸ்ரயமா	(ஊ)த்	
ஸதா(ஊ)	யுடைய	ஸாஸ்வதம்	= ஸாஸ்வதமும்
	= எல்லா காலங்	அவ்யயம்	= அழிவற்றது
	களிலும்		மான
அபி	= எதையும் விடா	பத(ஊ)ம்	= ஸ்தானத்
	மல்		தை (மோக்ஷத்
ஸர்வ-	= ஸகலமான		தை)
கர்மாணி	= கர்மங்களை	அவாப்	} = அடைகிறான்.
குர்வாண:	= செய்கிற மனி	னோதி	
	தன்		

(மு)—சேதஸா ஸர்வகர்மாணி மயி ஸம்ன்யஸ்ய மத்ப்ர: ||

புத்தி(யு)யோக(அ)முபாஸ்ரித்ய மச்சித்தஸ்ஸததம் ப(ஊ)வ||57||

(ப. உ.) சேதஸா, ஸர்வ-கர்மாணி, மயி, ஸம்ன்யஸ்ய, மத்ப்ர: ப(ஊ)த்தி(யு)யோக(அ)ம், உபாஸ்ரித்ய, மச்சித்த:, ஸததம், ப(ஊ)வ ||

(பார்த்த)	= அர்ஜுன !	ஞானமுடையவ
சேதஸா	= மனதினால்	னாய்
	(மன: பூர்வக	பு(ஊ)த் } = ஞானஸாதனத்
	மாய்)	
ஸர்வ-	= ஸமஸ்தமான	க(அ)ம் } தை
கர்மாணி	= கர்மங்களை	உபாஸ்ரித்ய = ஆஸ்ரயித்து
	யும்	ஸததம் = எல்லா காலத்
மயி	= என்னிடத்தில்	திலும்
ஸம்ன்யஸ்ய	= ஸமர்ப்பித்து	மச்சித்த: = ான்னிடத்
மத்ப்ர:	} = நானே (ஸ்ரீ	தி லே ய
(ஸன்)		கிருஷ்ணனே
	ஸாவோத்தம	வனாக
	னென்னும்	ப(ஊ)வ = ஆகுத.

(மு)—மச்சித்தஸ்ஸர்வது(ஊ)ர்கா(அ)ணி மத்ப்ரஸாதா(ஊ)த்தரிஷ்
யஸி ||

அத(அ) சேத் த்வமஹங்காரான்ன ஸ்ரோஷ்யஸி விநங்க்யஸி

(ப. உ.) மச்சித்தஃ, ஸர்வது(ஊ)ர்கா(அ)ணி, மத்ப்ரஸாதா(ஊ)த், தரிஷ்யவஸி | அத(ய), சேத், த்வம், அஹங்காராத், ந, ஸ்ரோஷ்யவஸி, வினங்க்யவஸி ||

மச்சித்தஃ	= என் னி ட த் திலேயே மன துடையவனாய்			கும் சு த ந் திர னெ ன் னு ம் புத்தியினால்
மத்ப்ரஸா	} = என் அனுக்ரஹ தா(ஊ)த் } த்தினால்	ந, ஸ்ரோஷ் }	}	= போர் புறி என் னும் என் வார் த் தை த யை க் கேளா வி டி ன் (கேட்டு போர் செய்யாவிடின்)
ஸர்வ				
து(ஊ)ர்	} = ஸ க ல கஷ்டங் காணி } களையும்	யஸ், சேத் }	}	
தரிஷ்யவஸி				
	= த ர ண் ட ப் போகிறாய்.			
அத(ய)	= மற் று ம்	வினங்க்ய	}	= ந ர ண் த் தை அ டை வ ர ய் (புருஷார்த்தத் தி னி ன் னு ம் வி டெ ப ட் ட வ னவாய்)
த்வம்	= நீ	யஸி		
அஹங்	} = நானே யுத்தம் காராத் } செய்வதற் கும், விடுவதற்			

(மூ)—யத(ஊ)ஹங்காரமாஸ்ரித்ய ந யோத்ஸ்ய இதி மன்யஸே ||

மித்(யீ)யைஷ வ்யவஸாயஸ்தே ப்ரக்ருதிஸ்த்வாம் நியோக்ஷ

யதி || 59 ||

(ப. உ.) யத், அஹங்காரம், ஆஸ்ரித்ய, ந, யோத்ஸ்யே, இதி, மன்யஸே | மித்(யீ)யா, ஏஷஃ, வ்யவஸாயஃ, தே, ப்ரக்ருதிஃ, த்வாம், நியோக்ஷ யதி ||

(த்வம்)	= நீ	யத்,	}	= எ னை த நினைக் கின்றுயோ ஏஷஃ = இந்த தே = உன்னுடைய வ்யவஸாயஃ = நிச்சயமானது மித்(யீ)யா = வீணாகும். (யுத்தம் செய்வ தில் லை என் பது நடக்கிற தில்லை.)
அஹங்காரம்	= ந ர ணே கர் மத் தை செய் வ த ற் கு ம், வி டி வ த ற் கும் சு த ந் திர னெ ன் னு ம் அ ஹ ன் க ர ரத்தை	மன்யஸே		
ஆஸ்ரித்ய	= ஆஸ்ரமித்து	ப்ரக்ருதிஃ	}	= ஈ ஸ் வ ரே ச் சை அ ஸ் ல து ரஜோகுண ரூப
ந, யோத் ஸ்யே	} = போர் புறிய மாட்டேன்			
இதி	= என்று			

மான பாக்ருதி |
 த்வாம் = உன்னை
 நியோக்ஷயதி = யு த் த த் தி ல்

ப்ரவர்த்திக் கச்
 செய்கிறது.

(மூ)—ஸ்வபா(ஊ)வஜேன கௌந்தேய நிப(வ)த்த:(யு:) ஸ்வேன
 கர்மணா ||

கர்தும் நேச்ச(அ)ஸி யன்மோஹாத் கரிஷ்யஸ்யவஸோபி தத்

|| 60 ||

(ப. உ.) ஸ்வபா(ஊ)வஜேன, கௌந்தேய, நிப(வ)த்த:(யு:), ஸ்வேன,
 கர்மணா | கர்தும், ந, இச்ச(அ)ஸி, யத், மோஹாத், கரிஷ்யஸி, அவஸ:,
 அபி, தத் ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன !
 ஸ்வ } = பூ ர் வ ஸம்ஸ்
 பா(ஊ)வ } = க ர ர த் தி னு ல்
 ஜேன } பிறந்த
 ஸ்வேன = ஸ்வகீய மான
 (உன்னுடைய)
 கர்மணா = கர்மத்தால்
 நிப(வ)த் } = க ட் டு ப் ப ட் ட
 த:(யு:) } வனாய்
 (த்வம்) = நீ
 யத் = எ ர் த் கர்மத்
 தை
 மோஹாத் = பந் து க் க ளி ல்
 ஸ் நே ஹ த்
 தா லு ண் டா

கும் அஜ்ஞானத்
 தால்
 கர்தும் = செய்வதற்கு
 ந, இச் } = வி ரு ம் பு வ
 ச(அ)ஸி } தில்லையோ
 தத் = அ ந் த யுத்த
 மெ ன் னு ம்
 கர்மத்தை
 அவஸ:, அபி = நீ வி ரு ம் பா
 விடினும் (பரா
 தீ ன னா யா
 யினும்)
 கரிஷ்யஸி } = செய்தே திரு
 (ஏவ) } கிருய்.

(மூ)—ஸ்வ்வரஸ்ஸர்வபூ(அ)தானம் ஹ்ருத்தே(ஜே)ஸோர்ஜுன திஷ்
 டதி ||

ப்(ஹ்)ராமயன் ஸர்வபூ(அ)தானி யந்த்ராஸூடா(அ)னி மாயயா

|| 61 ||

(ப. உ.) ஸ்வ்வர:, ஸர்வ-பூ(அ)தானம், ஹ்ருத்தே(ஜே)ஸோ, அர்
 ஜுன, திஷ்டதி | ப்(ஹ்)ராமயன், ஸர்வ-பூ(அ)தானி, யந்த்ரா
 ஸூடா(அ)னி, மாயயா ||

அர்ஜுன = ஓ அர்ஜுன !
 ஸ்வ்வர: = எல்லோரையும்
 நியமிக்கும் ஸ்வ

பாவமுடைய
 ஸ்ரீ மந் நாரா
 யணன்

யந்த்ரா ரு	=	ஸ்ரீரமென்னும்	திக்கச் செய்
டா(ஊ)னி	=	யந்திரத்தி	பவனாய்
		விருக்கும்	
ஸர்வ-	=	ஸகல	ஸர்வ-பூ
பூ(ஊ)தானி	=	ப்ராணிகளை	(ஊ)தா
மாயயா	=	இச்சை(மை)யி	னம்
		னல்	ஹ்ருத்தே
ப்(ஊ)ராம	=	அனேக கர்மங்	(ஊ)சே
யன்(ஸன்)	=	களில்ப்ரவர	திஷ்டதி

	=	ஸகலப்ராணி
	=	களின்
	=	ஹ்ருதயப்ரா
	=	தேசத்தில்
	=	இருக்கின்றான்.

விசாரம் :—ஸ்ரங்கராசார்யர் “ஸ்ம்ருதேஸ்ச” என்னும் ஸ-உத்ர வ்யாக்யானத்தில் இந்த ஸ்லோகம் பேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார். இதனால் ஸ-உத்ரகாரரான ஸ்ரீவேதவ்யாஸர், கீதாசார்யரான ஸ்ரீகிருஷ்ணன், ஸங்கராசார்யர், இம்மூவரும் ஜீவேஸ்வரர்களின் பேதத்தை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று வித்தமாகிறபடியால் ஜீவேஸ்வரர்களின் பேதம் நிர்விவாதமாக வித்தமாகிறது.

(பூ)—தமேவ ஸரணம் க(உ)ச்ச(ஊ) ஸர்வபா(ஊ)வேன பா(ஊ)ரத ||
தத்ப்ரஸாதா(ஊ)த் பராம் ஸாந்திம் ஸ்தா(யா)னம் ப்ராப்ஸ்யஸி
ஸாஸ்வதம் || 62 ||

(ப. உ.) தம், ஏவ, ஸரணம், க(உ)ச்ச(ஊ), ஸர்வபா(ஊ)வேன, பா(ஊ)ரத | தத்ப்ரஸாதா(ஊ)த், பராம், ஸாந்திம், ஸ்தா(யா)னம், ப்ராப்ஸ்யஸி, ஸாஸ்வதம் ||

பா(ஊ)ரத	=	அர்ஜுன !	க(உ)ச்ச(ஊ)	=	அடைவாயாக.
(தஸ்மாத்)	=	பரமாத்மாவே	தத-	=	அந்த பரமாத்மாவின்
		எல்லா வற்றிற்கும்	ப்ரஸா	=	அனுகூலமாக
		நியாமகன்,	தா(ஊ)த்	=	தினால்
		ஸ்வதந்திரன்,	பராம்	=	மேலான
		ஜீவர்கள்	ஸாந்திம்	=	பரமாத்மவியக்கமான
		அவனிட அதி			புத்தியையும்
		னர்கள் ஆத	ஸாஸ்வதம்	=	நித்யமான
		லால்	ஸ்தா(யா)	=	வைகுண்டாதி
தம், ஏவ	=	அந்த பரமாத்மாவையே	னம்	=	லோகங்களை
ஸர்வ	=	எல்லாவிதத்திலும்			யும்
பா(ஊ)			ப்ராப்ஸ்யஸி	=	அடைவாயாக.
வேன					
ஸரணம்	=	ஸரணத்தை			

(மூ)—மன்மனா ப(ஊ)வ மத்(ஈ)ப(ஊ)க்தோ மத்(ஈ)யாஜீ மாம் நமஸ் குரு ||

மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யம் தே ப்ரதிஜானே ப்ரியோஸி மே || 65 ||

(ப. உ.) மன்மனா; ப(ஊ)வ, மத்(ஈ)ப(ஊ)க்த; மத்(ஈ)யாஜீ, மாம், நமஸ்குரு | மாம், ஏவ, ஏஷ்யஸி, ஸத்யம், தே, ப்ரதிஜானே, ப்ரிய; அஸி மே ||

(யத:) = எ க் க ர ண த்
தால்
மே = எனக்கு
(த்வம்) = நீ
ப்ரிய: = ப்ரீ தி வி ஷ ய
னாக
அஸி = இருக்கிறாயோ
(அத:) = அ க் க ர ண த்
தால்
மன்மனா: = எ ன் னிடத் தில்
மன து டை ய
வனாக
ப(ஊ)வ = ஆகுக.
மத்(ஈ) } = எ ன் னிடத்
ப(ஊ)க்த: } தி லே யே
பக்தியு டை ய
வனாய்
[ப(ஊ)வ] = ஆகுக.
மத்(ஈ)யாஜீ = எ ன் னிட ப்ரீ
தி க் க ர க வே
யாக ங் க னை ச்
செய்பவனாய்
[ப(ஊ)வ] = ஆகுக.

மாம் = என்னை
நமஸ்குரு = [ந ர னே (ஸ்ரீ
கிருஷ்ணனே)
ஸ ர் வே ர த்
தம நென்னும்
ஞா ன பூர்வக
மாய்] வந்தனம்
செய்.
(தத:) = இவ்வாறு செய்
வதினால்
மாம் = என்னை
ஏஷ்யஸி, } = அ டை ந் தே
ஏவ } தீருவாய்.
இதி = இவ்வாறு
தே = உணக்காக
ஸத்யம் = உண்மையாக
ப்ரதிஜானே = (ஆ வ ஸ் ய க
மாய் என்னிட
ப்ரரப்தியா
கிறதென்று)
ப்ரதிஞ்ஞை
(சபதம்) செய்
கிறேன்.

(மூ)—ஸர்வத(ய)ர்மான் ப்ரித்யஜ்ய மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ ||

அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்(ஈ)யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஸுஃ || 66 ||

(ப. உ.) ஸர்வத(ய)ர்மான், ப்ரித்யஜ்ய, மாம், ஏகம், ஸரணம், வ்ரஜ | அஹம், த்வா, ஸர்வபாபேப்(ஈ)ய; மோக்ஷயிஷ்யாமி, மா, ஸுஃ ||

த்வம்	= நீ	வ்ரஜ	= அடைவாயாக.
ஸர்வ	} = அன்னிய தேவ தோத்தேய்ய கங்கராஜிய ஸகல தர்மங் களை, அல்லது ஸ்வர்க்கம் முதலிய நஸ்வர பலோத்தேயசுக மான காம்ய கர்மங்களை	அஹம்	= நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்)
த(ய)ர்		த்வா	= உன்னை
மான்		ஸர்வ-	= ஸகலமான
		பாபே	} = பாபங்களி னின்றும்
		ப்(ஹீ)ய:	
		மோக்ஷ	} = விடுவிக் கிறேன் (முத்தனாகச் செய்கிறேன்).
		யிஷ்யாமி	
பரித்யஜ்ய	= விட்டு	மாஸாச:	= நாகம் முதலிய அனர்த்தங் களுண்டாகின் றன வென்று து:கப்படாதே.
மாம், ஏகம்	= என்னொரு வனையே		
ஸரணம்	= ஸரணத்தை		

தாத்தர்யம்:—இந்த ஸ்லோகத்தில் “ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய” என்னும் வாக்யத்தால் மேன்மேல் ஸகல தர்மங்களைவிட வேண்டியதென்னும் அர்த்தம் தோன்றினும்—பின் ஸ்லோகங்களில் நமஸ்காரம் செய், யஜ்ஞம் செய், போர்புறி, என்று பரமாத்மாவின் உத்தேச்யகமான கர்மங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதால் ஸகல தர்மங்களை விடுவதென்பது பொருந்தாது. ஆகையால் நாஸமடையத்தக்க ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலோத்தேயத்தினால் அன்னிய தேவதோத்தேச்யகமான கர்மங்களை விடவேண்டியதென்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

(பு)—இத(உ)ம் தேநாதபஸ்காய நாப(ஊ)க்தாய கதா(உ)சன ||

ந சாஸுஸ்ருஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோப்(ஹீ)யஸுஹிதி

|| 67 ||

(ப. உ.) இத(உ)ம், தே, ந, அதபஸ்காய, ந, அப(ஊ)க்தாய, கதா(உ)சன | ந, ச, அஸுஸ்ருஷவே, வாச்யம், ந, ச, மாம், ய:, அப்(ஹீ)யஸுஹிதி ||

தே = உன்னால்
இத(உ)ம் = இந்த கீதா
ஸாஸ்த்ரம்
அதபஸ்காய = கரயிக், வாசக,

மான்ஸிக
தவங்களை
யற்றவனு
க்கு

ந, வாச்யம் = சொல்லத் தக்க தன்று.	செய்யாத வனுக்கு
ச = மற்றும்	ந (வாச்யம்) = சொல்லத் தக்க தல்ல.
அப(ஊ)க்தாய = பரமாத்மா விடத்தில் பக்தி இல்லாத வனுக்கு	ய: = எவன் மாம் = என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)
கதா(உ)சன = எப்பொழுதும்	அப(ஊ)ய } = த்வேஷிக்
ந (வாச்யம்) = சொல்லத் தக்க தல்ல.	ஸ-யதி } கின்றானே
ச = மற்றும்	(தஸ்மை) = அவனுக்கு
அஸாஸ் } = குருஸாஸ் ருஷவே } ருஷவே(சேவை)	ந } = சொல்லத் (வாச்யம்) } தக்கதல்ல.

(பூ) - ய இத(உ)ம் பரமம் கு(ஊ)ஹ்யம் மத்(ஈ)ப(ஊ)க்தேஷ்வபி(ஊ)
தா(யா)ஸ்யதி ||

ப(ஊ)க்திம் மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஸய:
|| 68 ||

(ப. உ.) ய:, இத(உ)ம், பரமம், கு(ஊ)ஹ்யம், மத்(ஈ) ப(ஊ)க்தேஷு, அபி(ஊ)தா(யா)ஸ்யதி | ப(ஊ)க்திம், மயி, பராம், க்ருத்வா, மாம், ஏவ, ஏஷ்யதி, அஸம்ஸய: ||

ய:	= எவனெருவன்	(ஸ்ரீ கிருஷ்ண னிடத்தில்)
பரமம், } = பரமரகசிய		
குஹ்யம் } மான	பராம் = உத்தமமான	
இத(உ)ம் = இந்த கீதா	ப(ஊ)க்திம் = பக்தியை	
ஸாஸ்தரத்தை	க்ருத்வா = செய்து	
மத்(ஈ) } = என்பக்தர்	மாம் = என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)	
ப(ஊ)க்தேஷு } களிடத்தில்	ஏஷ்யதி, ஏவ = அடைந்தே தீருவான்.	
அபி(ஊ) } = சொல்வனோ	அஸம்ஸய: = இந்த விஷயத் தில் ஸந்தேஹ மில்லை.	
தா(யா)ஸ்யதி }		
(ஸ:) = அவன்		
மயி = என்னிடத்தில்		

(பூ) - ந ச தஸ்மான்மனுஷ்யேஷு கஸ்சின்மே ப்ரியக்ருத்தம: ||

ப(ஊ)விதா ந ச மே தஸ்மாத(உ)ன்ய: ப்ரியதரோ பு(ஊ)வி||69||

(ப. உ.) ந, ச, தஸ்மாத், மனுஷ்யேஷு, கஸ்சித், மே, ப்ரியக்ருத் தம: | ப(ஊ)விதா, ந, ச, மே, தஸ்மாத், அன்ய:, ப்ரியதர:, பு(ஊ)வி ||

தஸ்மாத்	=கீதா ஸாஸ்த்ரத் தை உபதேசிக்கும் மனிதனைவிட	தஸ்மாத்	=இந் த கீதா சாஸ்த்ரத்தை உபதேசிக்கும் மனிதனைவிட
மே	=எனக்கு	அன்ய:	=வேறொரு மனிதன்
ப்ரிய	=மிகவும் ப்ரிய	மே	=எனக்கு
க்ருத்தம்:	தியை அளிப்பவன்	ப்ரியதர:	=மிகவும் ப்ரிய னானவன்
மனுஷ்யேஷு	=மானிடர்களில்	பு(ஊ)விந,	=பூலோகத்தில்
கர்சித்	=எவனும்	ப(ஊ)விதா	=உண்டாகப்
ந, ச	=இல்லை.		பேராவது
ச	=மற்றும்		மில்லை.

(மூ)—அத்(யீ)யேஷ்யதே ச ய இமம் த(ய)ர்மயம் ஸம்வாத(டி)மாவயோ: ||

ஜ்ஞானயஜ்ஞேன தேனாஹமிஷ்டஸ்யாமிதி மே மதி: || 70 ||

(ப. உ.) அத்(யீ)யேஷ்யதே, ச, ய:, இமம், த(ய)ர்மயம், ஸம்வாத(டி)ம், ஆவயோ: | ஜ்ஞானயஜ்ஞேன, தேன, அஹம், இஷ்ட:, ஸ்யாம், இதி, மே, மதி: ||

ச	=மற்றும்	ஸாஸ்திரத்தை	
ய:	=எந்த மனிதன்	அத்(யீ)	=அத்யயனம்
ஆவயோ:	=நம்மிருவரின் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் ஜூனரின்)	யேஷ்யதே	=செய்வனோ (படிப்பனோ)
ஸம்வாத(டி)ம்	=பரஸ்பரஸம் பரஷணைரூபமான	தேன	=அந்த மனிதனால்
த(ய)ர்மயம்	=தாரகனாத எவ் தர்ம ஸப்தத் தால் சொல்லப் படும் பரமாத்மாவின் ஸம் பந்தமான (பரமாத்மாவை போதிக்கும்) அல்லது தர்மத்தைச் சொல்லும்	ஜ்ஞானயஜ்ஞேன	=ஞானமென்னும் யஜ்ஞத் தால்
இமம்	=இந்த கீதா	அஹம்	=நான் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்)
		இஷ்ட:	=ஆராதிக்கப் பட்டவனாக
		ஸ்யாம்	=ஆவேன்
		இதி	=என்று (என்பது)
		மே	=என்னுடைய
		மதி:	=அறிவு (எண்ணம்).

(மு)—ஸ்ரத்தா(யா)வானஸூயஸ்ச ஸ்ருணுயாத(உ)பி யோ நர: ||

ஸோபி முக்தஸ்ஸூபா(ஊ)ன் லோகான் ப்ராப்னுயாத் புண்ய
கர்மணம் || 71 ||

(ப. உ.) ஸீரத்தா(யா)வான், அனஸூய: , ச, ஸீருணுயாத், அபி, ய:,
நர: | ஸ:, அபி, முக்த:, ஸூபா(ஊ)ன், லோகான், ப்ராப்னுயாத், புண்ய
கர்மணம் ||

ஸ்ரத்தா } = ஆஸ்திக புத்தி	னி ன் று ம்
(யா)வான் } யுடைய	முக்தனய்
ச = மற்றும்	புண்ய } = புண் ய கர்மங்க
அனஸூய: = பெ ர ரு ம	கர்மணம் } ளைச் செ ய் த
யற்ற	வர்களுக்குரிய
ய: = எந்த	ஸூபா } = ம ங் க ள க ர ங் க
நர: = மனிதன்	(ஊ)ன் } ள ர கி ய
அபி = மற்றும்	லோகான் = லோகங்களை
ஸ்ருணுயாத் = கேட்பனோ	ப்ராப்னு } = அடைவான்.
ஸ:, அபி = அம்மனிதனும்	யாத் }
முக்த: (ஸன்) = ஸ ம் ஸா ர த் தி	

(மு)—கச்சிதே(கே)தத் ஸ்ருதம் பார்த்த(ய) த்வயைகாக்(ஈ)ரேண
சேதஸா ||

கச்சித(உ)ஜ்ஞான-ஸம்மோஹ: ப்ரணஷ்டஸ்தே த(ய)னஞ்ஜய
|| 72 ||

(ப. உ.) கச்சித், ஏதத், ஸீருதம், பார்த்த, த்வயா, ஏகாக்(ஈ)ரேண,
சேதஸா | கச்சித், அஜ்ஞான-ஸம்மோஹ:, ப்ரணஷ்ட:, தே, த(ய)னஞ்
ஜய ||

பார்த்த(ய) = அர்ஜுன !	ஸ்ருதம், } = கேழ்க்கப்பட்ட
த்வயா = உன்னால்	கச்சித் } தல்லவா ?
ஏகாக்(ஈ) } = ஒரே இடத்தில்	த(ய)னஞ்ஜய = ஒ அர்ஜுன !
ரேண } வைக்கப்பட்ட	தே = உன்னுடைய
சேதஸா = மனதினால்	அஜ்ஞான- = அஞ்ஞானத்
ஏதத் = என்னால் சொல்	தினாலுண்டான
லப்பட்ட ஸாஸ்	ஸம்மோஹ: = ம தி ம ய க் க
த் ர ர் த் த	மானது
மானது	ப்ரணஷ்ட: } = நா ஸ மடைந்த
	கச்சித் } தல்லவா ?

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—நஷ்டோ மோஹ: ஸ்ம்ருதீர்லப்(வீ)தா(யா) த்வத்-ப்ரஸா
தா(பா)ன் மயாச்யுத ||
ஸ்தி(யீ)தோஸ்மி க(அ)தஸந்தே(பே)ஹ: கரிஷ்யே வசனம் தவ
|| 73 ||

(ப. உ.) நஷ்ட:; மோஹ:; ஸ்ம்ருதி:; லப்(வீ)தா(யா), த்வத்-ப்ரஸா
தா(பா)த், மயா, அச்யுத | ஸ்தி(யீ)த்; அஸ்மி, க(அ)தஸந்தே(பே)ஹ:,
கரிஷ்யே, வசனம், தவ ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	மென் னு ம்
உவாச :	= சொல்லுகிறான்.	ஸ் ம ர ணை ய ர
அச்யுத	= ந ா ர ம ற் ற	ன து
	ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	
த்வத்-ப்ரஸா	} = உன்னிட அனு காஹத்தினால்	லப்(வீ)தா(யா) } = அ டை ய ப்
தா(பா)த்		பட்டது.
மோஹ:	} = ப் ர மை (மதி மயக்கம்)	க(அ)தஸந்தே } = ஸ ந் தே ஹ த்
		தைப் போக்க
நஷ்ட:	} = ஒ ழி ந் து விட் டது.	(பே)ஹ: } = டி த்து கொண் ட
		வனாக
மயர்	} = என்னால்	ஸ்தி(யீ)த்; } = இ ரு க் கிறேன்.
ஸ்ம்ருதி:		அஸ்மி }
	} = ஸ்ரீ பரமாத்மா வின் த் வே ழி களின் (தாமஸர் களின்) ஸம் ஹாராபமாகிய பே ரார் தர்ம	தவ } = உ ன் னு டைய
		வசனம் } = பே ரார் புறி என்னும் வாக் யத்தை
		கரிஷ்யே } = செ ய் வேன். (யு த் த த் தை செ ய் வே ன்)

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—இத்யஹம் வாஸுதே(பே)வஸ்ய பார்த்த(ய)ஸ்ய ச மஹாத்
மன: ||
ஸம்வாத(பு)மிமம்ஸ்ரோஷமத்(பு)பு(ஊ)தம் ரோம-ஹர்ஷ
ணம் || 74 ||

(ப. உ.) இதி, அஹம், வாஸுதே(பே)வஸ்ய, பார்த்த(ய)ஸ்ய, ச,
மஹாத்மன: | ஸம்வாத(பு)ம், இமம், அஸ்ரோஷமத், அத்(பு)பு(ஊ)தம்,
ரோம ஹர்ஷணம் ||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	அத்(ஈ) பு }	= ஆஸ்சர்யமான
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	(ஊ)தம் }	
அஹம்	= நான்	ரோமஹர்	= மயிர்க் கூச்சத்
மஹாத்மன:	= மஹாத்மாவான	ஷணம் }	தை யு ண் டி
வாஸு }	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண		பண்ணுகிற
தேவஸ்ய }	னிட	இமம்	= இந்த
ச	= மற்றும்	ஸம்வா }	= ஸம்பாஷணை
பார்த்த }	= ஆர்ஜுனனிட	த(உ)ம் }	யை
(ய)ஸ்ய }		அஸ்ரௌ }	= கேட்டேன்.
இதி	= இந்த முன்	ஷம் }	
	சொல்லப்பட்ட		

(பு)—வ்யாஸப்ரஸாதா(உ)த் ச்ருதவானேதத்(ஈ) கு(ஊ)ஹ்யமஹம் பரம் ||

யோக(உ)ம் யோகே(ஊ)ஸ்வராத் க்ருஷ்ணத் ஸாக்ஷாத் கத(ய)யத: ஸ்வயம் || 75 ||

(ப. உ.) வ்யாஸப்ரஸாதா(உ)த்; ஸ்ருதவான், ஏதத், கு(ஊ)ஹ்யம், அஹம், பரம் | யோக(உ)ம், யோகே(ஊ)ஸ்வராத், க்ருஷ்ணத், ஸாக்ஷாத்; கத(ய)யத:, ஸ்வயம் ||

அஹம்	= நான்	கத(ய)யத:	= சொல்லிக்
வ்யாஸ }	= ஸ்ரீவேதவ்யாஸ		கொண்டிருந்த
ப்ரஸாதா }	ரிட அனுகர	யோகே }	= ஸகல உபாயங்
(உ)த் }	ஹத்தால்	(ஊ)ஸ்வ }	களுக்கும் ஈஸ்வ
ஏதத்	= இந்த	ராத் }	ரண
கு(ஊ)ஹ்யம்	= இரகசியமான	க்ருஷ்ணத்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண
பரம்	= உத்தமமான		னால்
யோக(உ)ம்	= புருஷார்த்த (ய)	ஸாக்ஷாத்	= மற்றொருவன்
	த்தின் உபாயத்		மூலமாக அல்
	தை		லாமலே
ஸ்வயம்	= ஸாக்ஷாத் தாக		(நேரிலேயே)
	(நேரில்)	ஸ்ருதவான்	= கேட்டேன்.

(பு)—ராஜன் ஸம்ஸ்மருத்ய ஸம்ஸ்மருத்ய ஸம்வாதமிமத்(ஈ)பு (ஊ)தம் ||

கேஸவார்ஜுனயோ: புண்யம் ஹ்ருஷ்யாமி ச முஹூர் முஹூ: || 76 ||

(ப. உ.) ராஜன், ஸம்ஸ்மருத்ய, ஸம்ஸ்மருத்ய, ஸம்வாத(உ)ம்; இமம், அத்(ஈ)பு(ஊ)தம் | கேஸவார்ஜுனயோ:, புண்யம், ஹ்ருஷ்யாமி, ச, முஹூ:, முஹூ: ||

ராஜன்	= த்ருதராஷ்ட்ர மஹாராஜரே!	ஸம்ஸம்	} = நினைத்து
		ருத்ய	
இமம்	= இந்த	ஸம்ஸம்	} = நினைத்து
அத்(ஈ) பு	} = ஆஸ் சர்யகர மாந	ருத்ய	
(ஊ)தம்		ச	= மற்றும்
புண்யம்	= புண்யகரமான	முஹு:	} = அடிக்கடி
கேஸுவார்	} = ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்	முஹு:	
ஜுனயோ:		ஜுனரின்	ஹ்ருஷ்யாமி
ஸம்வா(டி)ம்	= ஸம்பராஷ்ணை யை		

(மூ)—தச்ச ஸம்ஸம்ருத்ய ஸம்ஸம்ருத்ய ரூபமத்யத்(ஈ)பு(ஊ)தம்
ஹரே: ||

விஸ்மயோ மே மஹான் ராஜன் ஹ்ருஷ்யாமி ச புன: புன:
|| 77 ||

(ப. உ.) தத், ச, ஸம்ஸம்ருத்ய, ஸம்ஸம்ருத்ய, ரூபம், அத்யத்(ஈ)
பு(ஊ)தம், ஹரே: | விஸ்மய:, மே, மஹான், ராஜன், ஹ்ருஷ்யாமி, ச,
புன:, புன: ||

ராஜன்	= த்ருத ராஷ்ட்ர மஹா ராஜரே!	ஸம்ஸம்	} = நினைத்து
		ருத்ய	
ச	= மற்றும்	மே	= எனக்கு
ஹரே:	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண ரின்	மஹான்	= அதிகமான
அத்யத்பு	} = மிகவும் ஆஸ் சர்யகரமான	விஸ்மய:	= ஆஸ் சர்யம்
(ஊ)தம்			[ப(ஊ)வதி]
தத்	= அந்த	ச	= மற்றும்
ரூபம்	= விஸ்வரூப த்தை	புன:; புன:	= அடிக்கடி
ஸம்ஸம்	} = நினைத்து	ஹ்ருஷ்யாமி	= ஸந்தேதாஷ மடைந்து கொண்டிருக்கிறேன்.
ருத்ய			

(மூ)—யத்ர யோகீ(ஈ)ஸ்வர: க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்தோ(மோ)த(ய)னுர்
த(ய)ர: ||

தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூ(ஊ)திர்த்(யீ)ருவா நீதிர்மதிர்மம || 78 ||

(ப. உ.) யத்ர, யோகீ(ஈ)ஸ்வர:, க்ருஷ்ண:, யத்ர, பார்த:(ம);
த(ய)னுர்த(ய)ர: | தத்ர, ஸ்ரீ:, விஜய:, பூ(ஊ)தி:, த்(யீ)ருவா, நீதி:, மதி:
மம ||

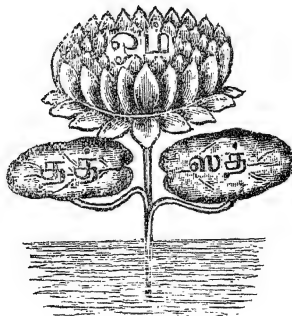
யத்ர	= எந்த படையில்	தத்ர	= அந்த படையில்
யோகீ(ஃ)	= ஸகல உபாயங்	ஸ்ரீ:	= ராஜ்ய லக்ஷ்மி
ஸ்வர:	= கருக் கு ம்		யும்
	நியாமகனான	விஜய:	= ஜயமும்
க்ருஷ்ண:	= ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்	பூ(ஹி)தி:	= ஐஸ்வர்யமும்
(அஸ்தி)	= இருக்கிறானே	நீதி:	= நியாயமும்
யத்ர	= எந்த படையில்	த்(வீ)ருவா	= நிச்சயமானது
த(ய)னூர்	= காண்'உவ தனூர்	இதி	= என்று
த(ய)ர:	= தா'நியான	மே (மம)	= என்னுடைய
பார்த்த:(ய:)	= அர்ஜுனன்	மதி:	= நி ஸ் ச ய ம்
(அஸ்தி)	= இருக்கிறானே		(அபிப்ராயம்).

ஓம் தத் ஸத்

இவ்வாரு ஸ்ரீமத் பகவத் கீதோபனிஷத் ப்ராஹ்ம வித்யா
யோக ஸாஸ்த்ரத்தில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
மோக்ஷஸம்ந்யாஸ யோகமென்னும்
பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பகவத் கீதை முற்றிற்று.

श्रीमदानन्दतीर्थार्य हृदयामल मन्दिरः ।
इन्दिरा रमणः प्रीतिं यातु दीनदयापरः ॥

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா ஸ்லோகங்களின்

அகராதி.

அ.	அ.ஸ்.	அ.ஸ்.	அ.ஸ்.
அ	அநாஸீரித:	6-1	அவ்யக்தாநீனி 2-28
அநீர்திம்	2-34	அரிஷ்டம்	18-12
அக்ஷரம்	8-3	அநுத்வேக	17-15
அக்ஷராணாம்	10-33	அநுபந்தம்	18-25
அக்னிர்ஜயோதி:	8-24	அநேகசித்த	16-16
அச்சேத்யோயம்	2-24	அநேகபாஹு	11-16
அஜோபி	4-6	அநேகவக்தா	11-10
அஜ்ஞாஸீச	4-40	அந்தகாலே	8-5
அத்ரஸூரா	1-4	அந்தவத்து	7-23
அதகேன	3-36	அந்தவந்த	2-18
அதசித்தம்	12-9	அந்நாத்	3-14
அதசேத்வம்	2-33	அந்யேச	1-9
அதசைனம்	2-26	அந்யேத்வேயம்	13-26
அதவாபஹு	10-42	அபரம்	4-4
அதவாயோகினாம்	6-42	அபரே	4-30
அதவ்யவஸ்திதான்	1-20	அபரேயம்	7-5
அதைததபி	12-11	அபர்பாப்தம்	1-10
அத்ருஷ்டபூர்வம்	11-45	அபானே	4-29
அதேசகாலே	17-22	அபிசேத்ஸம்	9-30
அத்வேஷ்டா	12-13	அபிசேதஸி	4-36
அதர்மம்	18-32	அபர்காஸோ	14-13
அதர்மாபிபலாத்	1-41	அபலாகாங்குலிபி:	17-11
அதஸீசோர்த்வம்	15-2	அபயம்	16-1
அதிபூதம்	8-4	அபிஸந்தாய	17-12
அதியஜ்ஞ:	8-2	அப்யாஸயோக	8-8
அதிஷ்டானம்	18-14	அப்யாஸேபி	12-10
அத்யாத்மஞான	13-12	அமானித்வம்	13-8
அத்யேஷ்யதே	13-70	அயீசத்வாம்	11-26
அநந்தவிஜயம்	1-16	அயீஹித்வாம்	11-21
அநந்தஸீச	10-29	ஆபநேஷம்	1-11
அநன்யசேதா:	8-14	அபதி:	6-37
அநன்யா:	9-22	அயுத்த:	13-28
அநபேக்ஷ:	12-16	அவநாநந்தி	9-11
அநாதித்வாத்	13-32	அவாச்யவாதான்	2-36
அநாதிமத்ய	11-19	அவிஞ்ஞானி	2-17
		அவிபக்தம்	13-17
			ஆ
			ஆச்யாஹி 11-31
			ஆசார்யா: 1-34
			ஆட்யோ 16-15
			ஆத்மஸம்பாவிதா 16-17
			ஆத்மஸம்பயேன 6-32
			ஆதித்யாணம் 10-21

* அ = அத்தியாயம். ஸீ = ஸீலோகம்.

	அ.ஸ்.		அ.ஸ்.		அ.ஸ்.
ஆபூர்யமானம்	2-70	உதாவீனவத்	14-23	கர்மஜம்	2-51
ஆப்ரஹ்ம	8-16	உத்தரேத்	6-5	கர்மண:	14-16
ஆயுதாலம்	10-28	உபத்ரஷ்டா	13-23	கர்மணைவ	3-20
ஆயு:ஸத்வ	17-8	ஊ		கர்மணோ	4-17
ஆருருகோ:	6-3	ஊர்த்வம்	14-18	கர்மணயகர்ம	4-18
ஆவருதம்	3-39	ஊர்த்வமூலம்	15-1	கர்மணயேவ	2-47
ஆஸாபாஸ	16-12	ருஷிபி:	13-5	கர்மப்ராஹ்ம	3-15
ஆஸ் சர்யவத்	2-29	ருஷிபி:	13-5	கர்மேந்த்ரியாணி	3-6
ஆஸுரீம்	16-20	ருஷிபி:	13-5	கர்மயந்த:	17-6
ஆஹார:	17-7	ருஷிபி:	13-5	கலிம் புராணம்	8-9
ஆஹுஸ்த்வாம்	10-13	ருஷிபி:	13-5	கஸ்மாச்சதே	11-37
இ		ருஷிபி:	13-5	காங்குந்த:	4-12
இச்சாத்வேஷஸு	7-27	ருஷிபி:	13-5	காம ஏஷ	3-37
இச்சாத்வேஷ:	13-7	ருஷிபி:	13-5	காமக்ரோத	5-26
ஸாகம்	13-7	ருஷிபி:	13-5	காமமாயிரித்ய	16-10
இதிசுஹ்யதம்	15-20	ருஷிபி:	13-5	காமாத்மான:	2-43
இதிதே	18-63	ருஷிபி:	13-5	காமஸதை:	7-20
இதிசுத்ரம்	13-19	ருஷிபி:	13-5	காமயானம்	18-2
இத்யர்ஜுனம்	11-50	ருஷிபி:	13-5	காயேன	5-11
இத்யஹம்	18-74	ருஷிபி:	13-5	கார்பண்ய	2-7
இதமத்ய	16-13	ருஷிபி:	13-5	கார்யகாரண	13-21
இதம்துதே	9-1	ருஷிபி:	13-5	கார்யமித்யேவ	18-9
இதம்தே	18-67	ருஷிபி:	13-5	காலோஸமி	11-32
இதம்சரீரம்	13-2	ருஷிபி:	13-5	காலியஸீச	1-17
இதம்ஞானம்	14-2	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	11-17
இந்த்ரியஸ்ய	3-34	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	11-46
இந்த்ரியாணம்	2-67	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	4-16
இந்த்ரியாணிபரா	3-42	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	8-1
இந்த்ரியாணிமனோ	3-40	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	9-33
இந்த்ரியார்த்	13-9	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	2-2
தேஷு	4-1	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	1-40
இமம் விஸ்வதே	3-12	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	1-28
இஷ்டான்	11-7	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	18-44
இஹைகஸ்தம்	5-19	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	14-21
இஹைவதை:	5-19	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	2-63
ஈ		ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	12-5
ஈஸ்வர:	18-61	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	2-3
உ		ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	9-31
உச்சைஸ்ராவஸம்	10-27	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	13-35
உத்தராமந்தம்	15-10	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	13-3
உத்தம: புருஷ:	15-17	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	13-3
உத்தஸன்ன	1-44	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	13-3
உத்வீதேயு:	3-24	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	13-3
உதாரா:	7-18	ருஷிபி:	13-5	கிரீடினம்	13-3

	அ.ஸ்.		அ.ஸ்.		அ.ஸ்.
காமாவீசீய	15-13	தத்வத்தி	4-34	தம்போதர்போ	16-4
குணனேதான்	14-20	தபஸ்வியோ	6-46	தம்ஷ்ட்ராக	} 11-25
குருநஹத்வா	2-5	தபாம்யஹம்	9-19	ராலானி	
ச		தமஸ்து	14-8	தாதல்யமிதி	17-20
சஞ்சலம்	6-34	தமுவாச	2-10	திவிஸூர்ய	11-12
சதுர்விதா	7-16	தமேவ	18-62	திவ்யமால்	} 11-11
சாதுர்வர்ணயம்	4-13	தஸ்மாத்	} 16-24	யாம்பர	
சிந்தாம-பரிமேயாம்	{ 16-11	ஸாஸ்த்ரம்		து:கமித்யேவ	18-8
சேதஸா		18-57	தஸ்மாத்	து:கேஷ்வனு	2-56
ஜ		ப்ரணமய	துரோணஹி	2-49	
ஜன்மகர்ம	4-9	தஸ்மாத் த்வமி	} 3-41	த்ருஷ்ட்வாது	1-2
ஜராமரண	7-29	ந்ந்ரியாணி		த்ருஷ்டவேதம்	11-51
ஜாதஸ்யஹி	2-27	தஸ்மாத் த்வ	} 11-33	தேவத்விஜ	17-14
ஜிதாத்மன:	6-7	முத்திஷ்ட		தேவான்பராவயத	3-11
ஜ்ஞான யஜ்ஞே	9-15	தஸ்மாத்	} 8-7	தேஹிநித்யம்	2-30
ஜ்ஞான விஜ்ஞான	6-8	ஸர்வேஷு		தேஹிஜ்ஞேஸ்மின்	2-13
ஜ்ஞானேனது	5-16	தஸ்மாதஸுத்த:	3-19	தைவமேவாபரே	4-25
ஜ்ஞானம் கர்ம	18-19	தஸ்மா தஜ்ஞான	4-42	தைவீஷ்யேஷ்டா	7-14
ஜ்ஞானம் தேஹம்	7-2	தஸ்மா தேமீதி	17-24	தைவீஸம்பத்	16-5
ஜ்ஞானம்	} 18-18	தஸ்மாத்த்யஸ்ய	2-68	தோஷைரேதை:	1-43
ஜ்ஞேயம்		5-3	தஸ்மான்ஞர்ஹா	1-37	த்யாவாப்ருதி
ஜ்ஞேயம் ஸ	13-13	தஸ்ய ஸம்ஜனயன்	1-12	வ்யோ:	
ஜ்யாயவீ	3-1	தானஹம்	16-19	த்யூதம்	10-36
ஜ்யோதிஷாம்	13-18	தானிஸர்வாணி	2-61	தர்வயயஜ்ஞா:	4-28
த		துல்யந்ந்தா	12-19	த்ருபதோ	1-18
தத்கேஷ்ரம்	13-4	தேஜ: க்ஷமா	16-3	த்ரோணம் ச	11-34
தச்சஸம்ஸம்ருத்ய	18-77	தேதம் புக்த்வா	9-21	த்வாவிமௌ	15-16
தத: பதம்	15-4	தேஷாமஹம்	12-7	த்வௌபூத	16-6
தத: ஸங்காஸீச	1-13	தேஷாமேவ	10-11		
தத: ஸீவேதை:	1-14	தேஷாம்ஸதத	10-10	த(ய)	
தத: ஸ	11-14	தேஷாம்ஞானீ	7-17	தர்மகேஷ்ரே	1-1
தத்ர தம்	6-43	தம் ததா	2-1	துமோராந்ரி:	8-25
தத்ர ஸத்வம்	14-6	தம்வித்யாத்	6-23	துமேன	3-38
தத்ராபஸீயத்	1-26	த்யக்த்வாகர்ம	4-20	த்ருத்யாயயா	18-33
தத்ரைகஸ்தம்	11-13	த்யாஜ்யம்	18-3	த்ருஷ்டநேது:	1-5
தத்ரைகாக்ரம்	6-12	ந்ந்ரியிருணமயை:	7-13	த்யானேன	13-25
தத்ரைவம்	18-16	ந்ந்ரிவிதாபவதி	17-2	த்யாயதோ	2-62
தத்வவித்து	3-28	ந்ந்ரிவிதம்நரகஸ்ய	16-21		
ததித்யனபி	17-25	ந்ரைகுண்ய	2-45	ந	
தத்புத்தய:	5-17	ந்ரைவித்யா	9-20	ந கர்த்ருத்வம்	5-14
		த்வமக்ஷரம்	11-18	ந கர்மணம்	3-4
		த்வமாதிடேவ:	11-38	ந காங்கேஷ	1-32
		த (அ)		ந ச தஸ்மாந்	18-69
		தண்டோதம	} 10-38	ந ச மந்ஸ்தாமி	9-5
		யதாம்		ந ச மாந்தானி	9-9
				ந சைதத்விதம்:	2-6

	அ.ஸ்.		அ.ஸ்.		அ.ஸ்.
ந ஜாயதே	2-20	பாஸ்தஸ்மாத்	8-20	பஹுநிலம்	7-19
ந ததஸ்தி	18-40	பரம்பாஹம்	10-12	பஹுநினி	4-5
ந தத்பாஸ்யதே	15-6	பரம்ப்யு:	14-1	பாஹ்யஸ்பர்	} 5-21
ந து மாம்	11-8	பரித்ராணய	4-8	ஸேஷம்	
ந த்வேவாஹம்	2-12	பவன:பவதாம்	10-31	பீஜம்மாம்	7-10
ந த்வேஷ்டி	18-10	பஸ்ய மே	11-5	புத்தியுத்தோ	2-50
ந ப்ராஹ்ருஷ்யேத்	5-20	பஸ்யா தித்யான்	11-6	புத்திராணம்	10-4
ந புத்திபேதம்	3-26	பஸ்யாயி	11-15	புத்தேர்பேதம்	18-29
நப:ஸப்ருஸம்	11-24	பஸ்யைதாம்	1-3	புத்யாவிஸுத்	} 18-51
நம:புரஸ்தாத்	11-40	பாஞ்சஜன்யம்	1-15	தயா	
ந மாம்கர்மாணி	4-14	பார்த்தனைவேஹ	6-40	ப்ருஹத்ஸாம்	10-35
ந மாம்துவ்ஷிருதி	7-15	பிதாவி	11-43	ப்ராஹ்மணே	14-27
ந மே பார்த்த	3-22	பிதாஹமஸ்ய	9-17	ப்ராஹ்மணி	5-10
ந மே விது:	10-2	புண்யோகந்த:	7-9	ப்ராஹ்மபூத:	18-54
ந ரூபமஸ்ய	15-3	புருஷ: ப்ரக்	} 13-22	ப்ராஹ்மார்பணம்	4-24
ந வேதயஜ்ஞ	11-48	ருதிஸ்தோ		ப்ராஹ்மண	18-41
நஷ்டோமோஹ:	18-73	புருஷஸ்ஸபா:	8-22		
நஹிகஸீசித்	3-5	புரோதஸாம்	10-24	ப(ஹ)	
நஹிதேஹப்ருதா	18-11	பூர்வாப்யாஸேன	6-44	பக்த்யாது	11-54
நஹிப்ரபஸ்யாயி	2-8	ப்ருதக்த்வேன	18-21	பக்த்யாமாம்	18-55
நஹிஜ்ஞானேன	4-38	ப்ரகாஸம் ச	14-22	பயாத்ராணத்	2-35
நாத்யஸீத:	6-16	ப்ரக்ருக்திம்	} 13-1	பவான் பீஷ்மஸீச	1-8
நாதக்தே	5-15	புருஷம்		பவாப்யயௌ	11-2
நாந்தோஸ்தி	10-40	ப்ரக்ருக்திம்	} 9-8	பீஷ்மத்ரோண	1-25
நாந்யம்	14-19	ஸ்வாம்		பூதத்ராம:	8-19
நாஸதோ	2-16	ப்ரக்ருதே:க்ரி	} 3-27	பூமிராபோநலோ	7-4
நாஸ்திபுத்தி	2-66	யமாணானி		பூய ஏவ	10-1
நாஹம் ப்ரகாஸ:	7-25	ப்ரக்ருதேர்த்ருண	3-29	போக்தாரம்	5-29
நாஹம்வேதை:	11-53	ப்ரக்ருத்யைவ ச	13-30	போகைஸீவர்ய	2-44
நிமித்தானி	1-31	ப்ரஜஹாதி	2-55		
நியதஸ்ய	18-7	ப்ரயத்னத்	6-45	ம	
நியதம்குரு	3-8	ப்ரயாணகாலே	8-10	மச்சித்த:	18-58
நியதம்ஸங்க	18-23	ப்ரலபன்	5-9	மச்சித்தா:	10-9
நிராஸீர்யத	4-21	ப்ரவ்ருக்திம்	} 16-7	மத்கர்மக்ருத்	11-55
நிர்மான	15-5	ப்ரஸாந்தமனஸம்		மத்த: பாதரம்	7-7
நிஸீசயம்	18-4	ப்ரஸாந்தாத்மா	6-27	மதனுக்ரஹாய	11-1
நிஹத்ய	1-36	ப்ரஸாதே	6-14	மந: ப்ரஸாத:	17-16
நேஹாபிக்ரம	2-40	ப்ரஸாதே	2-65	மனுஷ்யாணம்	7-3
நைதேஸ்ருதி	8-27	ப்ரஹ்மலாதஸீச	10-30		
நைநம்சிந்தந்தி	2-23	ப்ராப்யபுண்ய	6-41	மந்மரூபவ	} 9-34
நைவகிஞ்சித்	5-8				
நைவதஸ்ய	3-18	ப(ஹ)		மந்யஸே	11-4
				மமயோனி:	14-3
ப		பந்துராத்மா	6-6	மமைவாம்ஸ:	15-7
பஞ்சைதானி	18-13	பலம்பலவதாம்	7-11	மயாததயிதம்	9-4
பத்ரம்புஷ்பம்	9-26	பஹிரந்த:	13-16	மயாத்யகேஷண	9-10

	அ.ஸ்.		அ.ஸ்.		அ.ஸ்.
மயாப்ராஸன்	} 11-47	யத்துகாமேப்	} 18-24	யாந்திதேவ	9-25
னேன		ஸு		யாமிமாம்	2-42
மயிசானன்ய	13-11	யத்துக்ருத்ஸன்	18-22	யாவத்ஸம்	13-27
மயிஸர்வாணி	3-30	யத்துப்ரத்யுப	17-21	யாவதேதான்	1-22
மய்யாவேஸீய	12-2	யத்ர காலே	8-23	யாவானர்த்த:	2-46
மய்யாஸக்த	7-1	யத்ரயோகேஸ்	} 18-78	யுத்த: கர்ம	5-12
மய்யேவ	12-8	வர:		யுக்தாஹார	6-17
மஹர்வ்ய:	10-6	யத்ரோபரமதே	6-20	யுஞ்ஜன் ஏவம்	6-15
மஹர்ஜ்ஜினம்	10-25	யத்ஸாங்க்யை:	5-5	யுதாமன்யுஸீச	1-6
மஹாத்மான:	9-13	யத: ப்ரவ்ருத்தி:	18-46	யேசைவ	7-12
மஹாபூதானி	13-6	யதாகாஸஸ்திதோ	9-6	யேதுதர்ம்ய	12-20
மாதேவ்யதா	11-49	யதாதீப:	6-19	யேது ஸர்வாணி	12-6
மாத்ராஸ்பர்ஸா:	2-14	யதாநதினம்	11-28	யேத்வக்ஷா	12-3
மானுபமானயோ:	14-25	யதாப்ரகாஸயதி	13-34	யேத்வேதத்	3-32
மாமுபேத்ய	8-15	யதாப்ரதிப்தம்	11-29	யேப்பன்ய	9-23
மாம்சயோ	14-26	யதாஸர்வகதம்	13-33	யேமேமதம்	3-31
மாம் ஹி பார்த்த	9-32	யதைதாம்வ்மி	4-37	யேயதாமாம்	4-11
முத்தஸங்கோ	18-26	யதக்ரோச	18-39	யேஸாஸ்த்ர	17-1
மூட்க்ராஹேண	17-19	யதஹங்காரம்	18-59	யேஷாமர்த்தே	1-33
ம்ருத்தி: ஸர்வ	10-34	யதக்ஷரம்	8-11	யேஷாம் த்வந்த	7-28
மோகாஸா:	9-12	யதாதே	2-52	யேஷிஸம்ஸ்பர்ஸ	5-22
		யதாதித்ய	15-12	யோகயுக்தோ	5-7
ய		யதாபூத	13-31	யோகஸம்ந்யஸ்த	4-41
		யதாயதா	4-7	யோகஸ்த:	2-48
ய இதம்	18-68	யதாவினியதம்	6-18	யோகினுமபி	6-47
ய ஏனம்வேத்தி	} 2-19	யதாஸத்வே	14-14	யோகியுஞ்ஜீத	6-10
ஹந்தாரம்		யதாஸம்ஹாரதே	2-58	யோந்ஸ்யமானான்	1-23
ய ஏனம்வேத்தி	} 13-24	யதாஹி	6-4	யோந்ஹிருஷ்யதி	12-17
புருஷம்		யதிமாம்	1-46	யோந்தஸ்ஸுக்:	5-24
யச்சாபி	10-39	யதிஹ்யஹம்	3-23	யோமாமஜம்	10-3
யச்சாபஹாஸ	11-42	யத்ருச்சயா	2-32	யோமாமேவம்	15-19
யஜுந்தே	17-4	யத்ருச்சாலாப	4-32	யோமாம் பஸீயதி	6-30
யஜுஞதானதப:	18-5	யத்யதாசாதி	3-21	யோபோயாம்பாம்	7-21
யஜுஞஸிஷ்டாம்	} 4-31	யத்யத்விபூதிமத்	10-41	யோயம் போக:	6-33
ருத		யத்யப்யேதே	1-38	யம்யம்வாபி	8-6
யஜுஞஸிஷ்டா	} 3-13	யயாது	18-34	யம்லப்த்வா	6-22
ஸின:		யயாதர்ம்ம்	18-31	யம் ஸம்ந்யாஸம்	6-2
யஜ்ஞா த்வா	4-35	யயாஸ்வப்னம்	18-35	யம் ஹி ந	2-15
யஜ்ஞார்த்ததாத்	3-9	யஸ்த்வாந்மரதி	3-17	ய: ஸாஸ்த்ர	16-23
யஜ்ஞோதபவ்மி	17-27	யஸ்த்வீந்த்ரியாணி	3-7	ய: ஸர்வத்ர	2-57
யததோஹி	2-60	யஸ்மாந்நோ	15-18		
யதந்தோ	15-11	யஸ்யநாஹம்	12-15	ர	
யதேந்த்ரிய	5-28	யஸ்யஸர்வே	18-17	ரஜஸ்தம:	14-10
யதோயதோ	6-26	யாதயாமம்	4-19	ரஜ்வி	14-15
யத்க்ரோஷி	9-27	யாநிஸா	17-10	ரஜோராகாந்மகம்	14-7
யத்ததக்ரே	18-37		2-69	ரஸோஹம்	7-8

அ.ஸ்.	அ.ஸ்.	அ.ஸ்.			
ராகத்வேஷ	2-64	ஸூபாஸூப	9-28	ஸர்வத்வாராணி	8-12
ராகீகர்ம	18-27	ஸௌர்யம்	18-43	ஸர்வத்வாரோஷ	14-11
ராஜன்	18-76	ஸ்ரீரத்தயா	17-17	ஸர்வதர்மான்	18-66
ராஜவித்யா	9-2	ஸ்ரீரத்தாவா	18-71	ஸர்வபூதஸ்தம்	6-29
ருத்ராணம்	10-23	ன்னஸூய:		ஸர்வபூதஸ்திதம்	6-31
ருத்ராதித்யா	11-22	ஸ்ரீரத்தாவான்	4-39	ஸர்வபூதானி	9-7
ருபம் மஹத்தே	11-23	ஸபதே		ஸர்வபூதேஷ	18-20
ல		ஸ்ரீருத்ரிவிப்ராதி	2-53	ஸர்வமேதத்	10-14
ஸபந்தே	5-25	ஸ்ரீரேயான்தரவ்ய	4-33	ஸர்வயோனிஷ	14-4
ஸேலிஹ்யஸே	11-30	ஸ்ரீரேயான்	3-35	ஸர்வஸ்ய ச	15-15
ஸோகேஸ்மின்	3-3	ஸ்வதர்ம:		ஸர்வாணீர்த்ரிய	4-27
ஸோப:	14-12	ஸ்ரீரேயோஹி	12-12	ஸர்வேர்த்ரிய	13-15
ப்ரவ்ருத்தி:		ஸ்ரீரோத்ராதின	4-26	ஸஹஜம்கர்ம	18-48
வ		ஸ்ரீரோத்ரம்சக்ஷ	15-9	ஸஹஜஞ்ஞர்:	3-10
வக்துமர்ஹவி	10-16	ஸ்ரீவஸூரான்	1-27	ஸஹஸ்ரயுக	8-17
வக்த்ராணி	11-27	ஸ		ஸாங்க்யயோகௌ	5-4
வாயுர்யமோ	11-39	ஸ ஏவாயம்	4-3	ஸாதிபூதாதி	7-30
வாஸாம்வி	2-22	ஸக்தா: கர்மணி	3-25	விர்த்திம்ப்ராப்த:	18-50
வித்யாவிரய	5-18	ஸங்கரோ	1-42	வீதந்தி	1-29
விதிஹீனம்	17-13	ஸங்கல்ப	6-24	ஸூகது:கே	2-38
விவிக்கஸேவீ	18-52	ஸகேதி	11-41	ஸூகமாத்யந்திகம்	6-21
விஷ்யா	2-59	ஸகோஷோ	1-19	ஸூகமத்தவி	18-36
விஷயேர்த்ரிய	18-38	ஸததம்	9-14	சூனீம்	
விஸ்தரோண	10-18	ஸதயா	7-22	ஸூதுர்தர்ஸம்	11-52
விஹாய	2-71	ஸத்கார	17-18	ஸூஹருண்மித்ர	6-9
வீதராக	4-10	ஸத்வாத்	14-17	ஸம்நியம்ய	12-4
வ்ருஷ்ணீனம்	10-37	ஸத்வானுரூப	17-3	ஸம்ந்யாஸம்	5-1
வேதானம்	10-22	ஸத்வம்ரஜ:	14-5	கர்மணம்	
வேதாவிநாஸினம்	2-21	ஸத்வம்ஸூகே	14-9	ஸம்ந்யாஸ:	5-2
வேதாஹம்	7-26	ஸத்ருஸம்	3-33	கர்மயோக	
வேதேஷ	8-28	ஸத்பாவே	17-26	ஸம்ந்யாஸஸ்து	18-3
வ்யவஸாய	2-41	ஸந்துஷ்ட:	12-14	ஸம்ந்யாஸஸ்ய	
வ்யாமிஸ்ரேண	3-2	ஸமது:க்க	14-24	ஸ்தானே	11-3
வ்யாஸ:	18-75	ஸமோஹம்	9-29	ஸ்திதப்ராஜ்ஞஸ்ய	2-5
ப்ரஸாதாத்		ஸமம்காய	6-13	ஸ்யர்ஸான்	5-27
ஸ		ஸமம்பஸீயன்	13-29	ஸ்வதர்மம்	2-31
ஸக்ஞேகி	5-23	ஸமம்ஸர்வேஷ	13-28	ஸ்வபாவஜ்ஞ	18-60
ஸனீஸ்ரீஸனீ:	6-25	ஸம: ஸத்ரௌ	12-18	ஸ்வயமேவ	10-15
ஸமோதம:	18-42	ஸர்காணம்	10-32	ஸ்வேஸ்வே	18-45
ஸரீரம்	15-8	ஸர்வகர்மாணி	5-13	ஹ	
ஸரீரவாக்	18-15	மனஸா		ஹதோவா	2-37
ஸூக்லக்ருஷ்ணே	8-26	ஸர்வகர்மாண்யமி	18-56	ஹந்ததே	10-19
ஸூக்ஸேதேஸே	6-11	ஸர்வகுஹ்ய	18-64	ஹ்ருஷ்டிகேஸம்	1-21
		ஸர்வத:பாணி	13-14		

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸ்ரீமன் மத்வஸித்தாந்தாபிவ்ருத்திகாரிணீ ஸபையோரால்
வேளியிடப்பட்டிருக்கும்

தமிழ் நூல்கள்.

1. ஸம்யமனீபுரம் ஹைகோர்ட்டு வேதாந்த விசாரணை ஸிவில்
ஸூட்.

(a) முதல் பிறிவு:—மோஷத்தை விரும்பும் பிரதி மனிதர்களும்
வேதத்தின் நிஜமான அர்த்தத்தை ஆராய்ந்தறிய வேண்டுமென்கிற
தீர்மானத்துடன் கூடியது.

(b) இரண்டாவது பிறிவு:—பாப்ரஹ்மத்தால் படைக்கப்பட்ட
ப்ரபஞ்சம் (ஜகத்து) ஸத்தியமா அல்லது பௌத்தர்களாலும் அத்வைதிக
ளாலும் சொல்லப்படுவதுபோல் மித்யையா (முக்காலத்திலுமில்லாததா)
என்னும் விஷயம் விசாரிக்கப்பட்டு, அநேக ஆதாரங்களினால் ஜகத்து
வ்யாவஹரிக ஸத்தியமும்ல்ல, மித்யையுமல்ல, ஸத்தியமானதே; மற்றும்
இதற்கு த்ருஷ்டாந்தமான ஸ்வப்னமும் அநேக காரணங்களால் ஸத்தி
யமே; ஐய மித்யை என்று சொல்வதற்குக் காரணமாகிய ப்ரமை அத்வைத
மத்ததின்படிக்கே பொருந்துகிறதில்லை என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு
மிருக்கிறது.

(c) மூன்றாவது பிறிவு:—ஜீவப்ரஹ்மாக்களுக்கு அபேதமா பேதமா
என்கிற விஷயத்தில் வெகு ப்ரமாணங்கள் விசாரம் செய்யப்பட்டு,
அநேக காரணங்களினால் ஜீவப்ரஹ்மாக்களுக்கு அபேதமில்லை பேதமே
என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு மிருக்கிறது.

(d) நான்காவது பிறிவு:—ப்ரஹ்மம் நிற்குணமா ஸுகுணமா என்கிற
விஷயம் விசாரிக்கப்பட்டு வெகு காரணங்களினால் ஜீவப்ரஹ்மாக்களுக்கு
அபேதம் பொருந்துவதில்லை, பேதமே என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு
மிருக்கிறது.

(e) ஐந்தாவது பிறிவு:—வேதத்தை ஒத்துக்கொள்ளாததினால்
அவைதிகர்களான பௌத்தர்களால் சொல்லப்படும் தத்துவங்களையே
வைதிகர்களேன்று சொல்லிக்கொள்ளும் அத்வைதிகளும் சொல்லுகிறால்
அத்வைதமதமும் அவைதிக மதமே என்கிற தீர்மானத்துடன் கூடியது.

2. த்வைத விஜய துந்துபி:—ஸ்ரீஸ்ரீமன் ஸத்ய த்யானதீர்த்த
ஸ்ரீபாதங்களவர்களால் இரண்டு தடவைகளில் செய்யப்பட்ட ப்ரபந்தங்களி
தில் விஜயத்தில் ஆங்காங்கு நடந்த விசாரங்களின் சுருக்கம்.

இந்தூல்களை விரும்புவோர் S. ராமாசாரி, (உத்திராபிமடம், 13,
சிங்கராசாரி வீதி, திருவலிக்கேணி, மதராஸ்) அவர்களிடத்தில் கேள்வா
கிலும் அல்லது அடிபிற்கண்ட விலாசத்திற்கு அருக்குண்டாரும் தபால்
வகையரா செலவுகளுக்காக பன்னிரண்டாறு தபால் சீட்டுகளை யனுப்பி
தபால் மூலமாயாகிலும்; ரெயில்வே ஸ்டேஷன் அருகிலிருக்குமாகில்
இரண்டாறு தபால் சீட்டுகளை அனுப்பி To Pay ரெயில்வே பார்சல்
மூலமாயாகிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

S. KRISHNACHARYAR,

"SATYANANDA BHAVAN"

20, Lake View Street,
WEST MAMBALAM,
MADRAS.

S. கிருஷ்ணாசாரியர்,

"ஸத்தியானந்தபவன்"

20, ஏரிக்கரைத் தெருவு
மேற்கு மாம்பலம், மதராசு

010200